De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-7001

C 311 E

43. årgang

31. oktober 2000

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer | Indhold | Side

I *Meddelelser*

. . . . . .

II *Forberedende retsakter*

Kommissionen

2000/C 311 E/01 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF for så vidt angår årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer *(KOM(2000) 80 endelig udg. — 2000/0043(COD))* 1

2000/C 311 E/02 Ændret forslag til Rådets forordning om iværksættelse af foranstaltninger til udbygning af toldunionen mellem EF og Tyrkiet *(KOM(2000) 141 endelig udg. — 1998/299(CNS))* 5

2000/C 311 E/03 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart *(KOM(2000) 121 endelig udg. — 2000/0069(COD))* [1] 13

2000/C 311 E/04 Ændret forslag til Rådets forordning om forkyndelse i Den Europæiske Unions medlemsstater af retslige og udenretslige dokumenter i civile eller kommercielle anliggender *(KOM(2000) 75 endelig udg. — 1999/0102(CNS))* 112

2000/C 311 E/05 Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om iværksættelse af foranstaltninger til økonomisk og social udvikling i Tyrkiet *(KOM(2000) 169 endelig udg. — 1998/0300(COD))* 125

2000/C 311 E/06 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om syvende ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler *(KOM(2000) 189 endelig udg. — 2000/0077(COD))* [1] 134

DA

[1] EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2000/C 311 E/07	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af tungmetalprotokollen af 1998 til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande *(KOM(2000) 177 endelig udg. — 2000/0082(CNS))* (1)	136
2000/C 311 E/08	Forslag til Rådets forordning om indgåelse af protokollen om fastsættelse for perioden fra 3. december 1999 til 2. december 2002 af de fiskerimuligheder og det finansielle bidrag, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Mauritius om fiskeri i de mauritiske farvande *(KOM(2000) 229 endelig udg. — 2000/0094(CNS))*	160
2000/C 311 E/09	Ændret forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse *(KOM(2000) 328 endelig udg. — 1999/0253(CNS))* (1)	169
2000/C 311 E/10	Forslag til Rådets afgørelse om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd (2001-2005) *(KOM(2000) 256 endelig udg. — 2000/0107 (CNS))* (1)	180
2000/C 311 E/11	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betingelserne for udstationering af arbejdstagere fra tredjelande som led i udveksling af tjenesteydelser over grænserne *(KOM(2000) 271 endelig udg. — 1999/0012(COD))* (1)	187
2000/C 311 E/12	Ændret forslag til Rådets direktiv om udvidelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser over grænserne til også at omfatte tredjelandsstatsborgere, der er etableret inden for EF *(KOM(2000) 271 endelig udg. — 1999/0013(CNS))* (1)	197
2000/C 311 E/13	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud *(KOM(2000) 222 endelig udg. — 2000/0080(COD))* (1)	207
2000/C 311 E/14	Forslag til Rådets forordning om oprettelse af en beredskabsordning *(KOM(2000) 119 endelig udg. — 2000/0081(CNS))*	213
2000/C 311 E/15	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 *(KOM(2000) 301 endelig udg. — 1999/0204(COD))* (1)	217
2000/C 311 E/16	Forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 for så vidt angår midlertidige mængdebegrænsninger for punktafgiftsbelagte produkter, der bringes ind i Sverige fra andre medlemsstater *(KOM(2000) 295 endelig udg. — 2000/0118(CNS))*	238
2000/C 311 E/17	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om krav til og harmoniserede procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe *(KOM(2000) 179 endelig udg. — 2000/0121(COD))* (1)	240
2000/C 311 E/18	Forslag til Rådets direktiv om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf *(KOM(2000) 303 endelig udg. — 2000/0127(CNS))* (1)	251

(1) EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets tredje side)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2000/C 311 E/19	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse Det Europæiske Sprogår 2001 *(KOM(2000) 321 endelig udg. — 1999/0208(COD))* (1)	259
2000/C 311 E/20	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med henblik på en regulering af administrationsselskaber og forenklede prospekter *(KOM(2000) 331 endelig udg. — 98/0242(COD))* (1)	273
2000/C 311 E/21	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) *(KOM(2000) 329 endelig udg. — 98/0243(COD))* (1)	302
2000/C 311 E/22	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af elektricitet fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet *(KOM(2000) 279 endelig udg. — 2000/0116(COD))* (1)	320
2000/C 311 E/23	Forslag til Rådets forordning om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende adskillelse af funktionerne intern revision og forudgående finanskontrol (finansforordningens artikel 24, stk. 5) *(KOM(2000) 341 endelig udg. — 2000/0135(CNS))*	328
2000/C 311 E/24	Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 2000/24/EF med henblik på at udvide fællesskabsgarantien til Den Europæiske Investeringsbank til også at omfatte lån til projekter i Kroatien *(KOM(2000) 289 endelig udg. — 2000/0122(CNS))*	329
2000/C 311 E/25	Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ris *(KOM(2000) 278 endelig udg. — 2000/0151(CNS))*	330
2000/C 311 E/26	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenterne af visse markafgrøder for deri at indlemme ris *(KOM(2000) 278 endelig udg. — 2000/0152(CNS))*	342

(1) EØS-relevant tekst

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF for så vidt angår årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer

(2000/C 311 E/01)

KOM(2000) 80 endelig udg. — 2000/0043(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 24. februar 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 44,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er i artikel 32 i direktiv 78/660/EØF på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g (nu artikel 44, stk. 2, litra g) [1] fastlagt, at værdiansættelsen af de poster, der er opført i årsregnskabet, baseres på anskaffelses- eller kostprisen.

(2) I henhold til artikel 33 i direktiv 78/660/EØF kan medlemsstaterne tillade eller pålægge selskaber at opskrive visse aktiver, at ansætte visse aktiver til genanskaffelsesværdien eller at anvende andre metoder, der tager højde for virkningerne af inflationen for de poster, der er opført i årsregnskaberne.

(3) Det er i artikel 29 i direktiv 83/349/EØF på grundlag af traktatens artikel artikel 54, stk. 3, litra g (nu artikel 44, stk. 2, litra g) [2] fastlagt, at aktiver og passiver i konsoliderede regnskaber værdiansættes i overensstemmelse med artikel 31-42 og artikel 60 i direktiv 78/660/EØF.

(4) Bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber udarbejdes efter Rådets direktiv 86/635/EØF, og forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber udarbejdes efter Rådets direktiv 91/674/EØF. Ændringerne i nærværende direktiv ændrer ikke bestemmelserne i direktiv 86/635/EØF og direktiv 91/674/EØF, men Kommissionen vil eventuelt senere efter høring af de relevante rådgivende udvalg fremlægge lignende forslag om ændring af de nævnte direktiver.

(5) Dynamikken på de internationale finansmarkeder har imidlertid nu ført til en udbredt anvendelse ikke blot af de traditionelle primære finansielle instrumenter, såsom aktier og obligationer, men også forskellige former for afledte finansielle instrumenter som futures, optioner, terminsforretninger og swaps.

(6) De førende regnskabsstandardudstedere bevæger sig bort fra værdiansættelse af disse finansielle instrumenter på grundlag af erhvervelsesomkostningen over mod værdiansættelse på grundlag af dagsværdien.

(7) I sin meddelelse om regnskabsharmonisering »En ny strategi vis-a-vis international harmonisering« [3] opfordrede Kommissionen til, at EU opretholder overensstemmelsen mellem direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og udviklingen inden for udstedelsen af internationale regnskabsstandarder.

(8) For at opretholde overensstemmelsen mellem internationalt anerkendte regnskabsstandarder og direktiv 78/660/EØF og direktiv 83/349/EØF er det nødvendigt at ændre direktiverne, således at visse finansielle aktiver kan ansættes til dagsværdi. De europæiske virksomheder vil således blive i stand til at aflægge deres regnskaber i overensstemmelse med den aktuelle internationale udvikling.

(9) For at sikre sammenligneligheden af regnskabsoplysninger overalt i Fællesskabet er det nødvendigt, at medlemsstaterne forpligtes til at indføre et system for ansættelse til dagsværdi. Medlemsstaterne kan tillade eller pålægge samtlige eller nogle kategorier af virksomheder at anvende systemet såvel for årsregnskaber som konsoliderede regnskaber eller udelukkende for konsoliderede regnskaber.

(10) Ansættelse til dagsværdi bør kun være muligt for poster, hvorom der er tilstrækkelig international konsensus om det hensigtsmæssige i denne bogføring. Ansættelse til dagsværdi bør derfor ikke anvendes på samtlige finansielle aktiver og passiver.

(11) Noterne til regnskaberne bør indeholde visse oplysninger om de af balancens poster, der er ansat til dagsværdi. Årsberetningen bør indeholde oplysninger om mål og strategier for selskabets risikostyring for så vidt angår anvendelsen af finansielle instrumenter.

(12) Bogføring af finansielle instrumenter er et regnskabsteknisk område i hastig udvikling, hvorfor der er behov for, at systemet jævnligt tages op til fornyet vurdering. Denne genvurdering bør ske gennem Kontaktudvalget for Regnskabsdirektiverne for at give medlemsstaterne mulighed for at berette om egne erfaringer med den praktiske anvendelse af bogføring til dagsværdi —

([1]) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/60/EF (EFT L 162 af 26.6.1999, s. 65).

([2]) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT L 317 af 16.11.1990, s. 60).

([3]) KOM(95) 508.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 78/660/EØF foretages følgende ændringer:

1) Følgende indsættes som afdeling 7a:

»AFDELING 7a

Ansættelse til dagsværdi

Artikel 42a

1. Som en undtagelse fra artikel 32 skal medlemsstaterne tillade eller pålægge alle selskaber eller visse kategorier af selskaber, at alle balancens poster, herunder afledte instrumenter, bortset fra de i stk. 3 omhandlede poster, ansættes til dagsværdi.

2. Medlemsstaterne kan begrænse den i stk. 1 omhandlede tilladelse eller forpligtelse til konsoliderede regnskaber som defineret i direktiv 83/349/EØF.

3. Følgende poster må ikke ansættes til dagsværdi:

a) de statusposter, som ikke er finansielle instrumenter

b) passiver, med undtagelse af passiver, som:

i) indgår i en handelsbeholdning

ii) regnskabsføres som afdækkede poster, eller

iii) er afledte finansielle instrumenter.

4. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan medlemsstaterne bestemme, at:

a) poster, der holdes til udløbsdatoen, bortset fra afledte instrumenter, ikke ansættes til dagsværdi

b) selskabets udgående lån og forskud, der ikke holdes i handelsøjemed, ikke ansættes til dagsværdi

c) begrænse ansættelsen til dagsværdi til poster, der holdes i handelsøjemed. Når der gøres brug af denne begrænsning, anses samtlige afledte instrumenter for at være holdt i handelsøjemed

d) udelukke råvarebaserede kontrakter, der oprindeligt er indgået med henblik på selskabets forventede køb, salg eller forbrug af den pågældende råvare, som forventes realiseret ved råvarens levering.

Artikel 42b

1. Den dagsværdi, der er omhandlet i artikel 42a, fastsættes efter en af følgende metoder:

a) markedsværdien for de poster, for hvilke der umiddelbart kan identificeres et pålideligt marked. Hvis markedsværdien ikke umiddelbart kan fastsættes for en post som sådan, men udelukkende for postens bestanddele, kan postens markedsværdi afledes af bestanddelenes markedsværdi, eller

b) den værdi, der fremkommer ved anvendelse af traditionelle værdiansættelsesmetoder og -teknikker, for de poster, for hvilke der ikke umiddelbart kan identificeres et pålideligt marked. Sådanne værdiansættelsesmetoder og -teknikker skal sikre en rimelig tilnærmelse til markedsværdien.

2. Poster, der ikke kan ansættes pålideligt uden materielle fejl eller fordrejninger efter metoden under litra a) eller litra b), i stk. 1, kan ikke ansættes til dagsværdi, men sådanne bør ansættes i stedet i overensstemmelse med artikel 34-42.

Artikel 42c

1. Når en balancepost er ansat til dagsværdi i overensstemmelse med artikel 42a, stk. 1, skal en ændring af postens dagsværdi uanset bestemmelserne i artikel 31, stk. 1, litra c), underlitra aa), opføres i resultatopgørelsen for det pågældende regnskabsår.

2. Medlemsstaterne kan tillade eller foreskrive, at fortjeneste eller tab på et finansielt anlægsaktiv, der ikke holdes i handelsøjemed, indregnes direkte i egenkapitalen i en særskilt dagsværdihenlæggelse. I den udstrækning fortjeneste og tab på sådanne poster, der er indregnet i egenkapitalen, faktisk realiseres, fjernes de fra dagsværdihenlæggelsen. Medlemsstaterne kan fastlægge regler for anvendelsen af denne dagsværdihenlæggelse.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 opføres en ændring af dagsværdien for en post, som er ansat i overensstemmelse med artikel 42b, ikke i resultatopgørelsen for det pågældende regnskabsår, men indregnes direkte i en særskilt dagsværdihenlæggelse, hvis:

a) posten regnskabsføres som et afdækningsinstrument i et hedge accountingsystem, der tillader, at sådanne værdiændringer ikke optræder i resultatopgørelsen, eller

b) sådanne værdiændringer skyldes en kursdifference i forbindelse med en valutapost, der udgør en del af et selskabs nettoinvesteringer i en tilknyttet udenlandsk virksomhed.

4. Den dagsværdihenlæggelse, der er omhandlet i stk. 3, nedskrives, når de derunder opførte beløb ikke længere er nødvendige for anvendelsen af værdiansættelsesmetoden under de omstændigheder, der er beskrevet under litra a) og b), i stk. 3. Medlemsstaterne kan fastlægge regler for anvendelsen af denne dagsværdihenlæggelse.«

2) Følgende indsættes som artikel 43a, 43b og 43c:

»*Artikel 43a*

Når der ansættes til dagsværdi efter artikel 42a, skal noterne i det mindste indeholde følgende oplysninger:

a) de statusposter, der er ansat til dagsværdi

b) de centrale antagelser, der ligger til grund for ansættelsesmodellerne og -teknikkerne, når dagsværdien er ansat i overensstemmelse med artikel 42b, stk. 1, litra b)

c) dagsværdien og de fortjenester eller tab, der indregnes direkte i resultatopgørelsen og i de dagsværdihenlæggelser, der er omhandlet i artikel 42c, stk. 3, for hver kategori af poster, der ansættes til dagsværdi

d) for dagsværdihenlæggelsen, der er omhandlet i artikel 42c, stk. 2, og artikel 42c, stk. 3, en tabel med særskilt angivelse af:

i) henlæggelser ved regnskabsårets begyndelse

ii) differencer medregnet i henlæggelserne i løbet af regnskabsåret

iii) beløb overført fra henlæggelserne i løbet af regnskabsåret og overførslernes art

iv) henlæggelser ved regnskabsårets afslutning

e) for hver kategori af afledte finansielle instrumenter, hvilke og hvor mange afledte finansielle instrumenter det drejer sig om, herunder væsentlige betingelser, som kan få betydning for, om og i givet fald hvornår og i hvilket omfang betalingerne finder sted.

Artikel 43b

Når et selskab har tilladelse til at ansætte til dagsværdi efter artikel 42a, stk. 1, men beslutter ikke at gøre brug af muligheden, skal der for hver kategori af afledte finansielle instrumenter oplyses om følgende:

a) hvilke og hvor mange afledte finansielle instrumenter det drejer sig om, herunder væsentlige betingelser, som kan få betydning for, om og i givet fald hvornår og i hvilket omfang betalingerne finder sted

b) de afledte finansielle instrumenters dagsværdi.

Artikel 43c

Når der ikke ansættes til dagsværdi efter artikel 42a, stk. 1, og når et selskab ikke har anvendt muligheden for at foretage værdiregulering for et finansielt aktiv i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, litra c), underlitra aa), og det finansielle anlægsaktiv således opføres til en værdi, der overstiger dagsværdien, skal virksomheden oplyse:

a) den bogførte værdi og dagsværdien for enten det enkelte aktiv eller en hensigtsmæssig gruppering af de enkelte aktiver og

b) årsagerne til, at den bogførte værdi ikke nedskrives, herunder hvad der ligger til grund for at antage, at den bogførte værdi igen vil blive som anført.«

3) Følgende indsættes som artikel 46a:

»*Artikel 46a*

Uanset om der er anvendt ansættelse til dagsværdi som omhandlet i afdeling 7a, skal årsberetningen indeholde en redegørelse for følgende:

a) selskabets mål og strategier for styring af finansielle risici for så vidt angår brugen af de finansielle instrumenter, og hvordan målene søges gennemført, og

b) selskabets risikoeksponering i forbindelse med priser, kredit, likviditet, medkontrahenter, betalingsstrømme og fremtidige udviklinger for så vidt angår brugen af de finansielle instrumenter.«

4) Følgende indsættes som artikel 52a:

»*Artikel 52a*

Europa-Parlamentet og Rådet foretager i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 251 og på forslag af Kommissionen inden tre år efter vedtagelsen af dette direktiv en undersøgelse og i givet fald ændringer af artikel 42a, 42b, 42c, 43a, 43b, 43c og 46a i direktiv 78/660/EØF på baggrund af erfaringerne med artiklernes anvendelse og under hensyntagen til internationale udviklinger på regnskabsområdet.«

Artikel 2

I direktiv 83/349/EØF foretages følgende ændringer:

1) Følgende indsættes som artikel 34a, 34b og 34c:

»*Artikel 34a*

Når der ansættes til dagsværdi efter artikel 42a i direktiv 78/660/EØF, skal noterne til det konsoliderede regnskab i det mindste indeholde følgende oplysninger:

a) de poster i den konsoliderede balance, der er ansat til dagsværdi

b) de centrale antagelser, der ligger til grund for ansættelsesmodellerne og -teknikkerne, når dagsværdien er ansat i overensstemmelse med artikel 42b, stk. 1, litra b), i direktiv 78/660/EØF

c) dagsværdien og de fortjenester eller tab, der indregnes direkte i den konsoliderede resultatopgørelse og i den dagsværdihenlæggelse, der er omhandlet i artikel 42c, stk. 3, i direktiv 78/660/EØF for hver kategori af poster, der ansættes til dagsværdi

d) for dagsværdihenlæggelsen, der er omhandlet i artikel 42c, stk. 2, og artikel 42c, stk. 3, i direktiv 78/660/EØF, en tabel med særskilt angivelse af:

i) henlæggelser ved regnskabsårets begyndelse

ii) differencer medregnet i henlæggelserne i løbet af regnskabsåret

iii) beløb overført fra henlæggelserne i løbet af regnskabsåret og overførslernes art

iv) henlæggelser ved regnskabsårets afslutning

e) for hver kategori af afledte finansielle instrumenter, hvilke og hvor mange afledte finansielle instrumenter det drejer sig om, herunder væsentlige betingelser, som kan få betydning for, om og i givet fald hvornår og i hvilket omfang betalingerne finder sted.

Artikel 34b

Når et selskab har tilladelse til at ansætte til dagsværdi efter artikel 42a, stk. 1, i direktiv 78/660/EØF, men beslutter ikke at gøre brug af muligheden, skal der for hver kategori af afledte finansielle instrumenter oplyses om følgende:

a) hvilke og hvor mange afledte finansielle instrumenter, det drejer sig om, herunder væsentlige betingelser, som kan få betydning for, om og i givet fald hvornår og i hvilket omfang betalingerne finder sted

b) de afledte finansielle instrumenters dagsværdi.

Artikel 34c

Når en virksomhed under koncernen ikke har anvendt ansættelse til dagsværdi efter artikel 42a, stk. 1, i direktiv 78/660/EØF og ikke har foretaget værdiregulering for et finansielt aktiv i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, litra c), underlitra aa), i direktiv 78/660/EØF, og det finansielle anlægsaktiv således opføres til en værdi, der overstiger dagsværdien, skal noterne til det konsoliderede regnskab indeholde følgende oplysninger:

a) den bogførte værdi og dagsværdien for enten det enkelte aktiv eller for en hensigtsmæssig gruppering af de enkelte aktiver, og

b) årsagerne til, at den bogførte værdi ikke nedskrives, herunder hvilke data der får selskabet til at antage, at den bogførte værdi vil blive genoprettet.«

2) Følgende indsættes som artikel 36a:

»*Artikel 36a*

Uanset om der er anvendt ansættelse til dagsværdi som omhandlet i afdeling 7a i direktiv 78/660/EØF er anvendt, skal den konsoliderede årsberetning indeholde en redegørelse for følgende:

a) virksomhedens mål for styring af finansielle risici, og hvordan målene søges gennemført gennem brugen af finansielle instrumenter, og

b) oplysninger om virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med priser, kredit, likviditet, medkontrahenter, betalingsstrømme og fremtidige udviklinger for så vidt angår brugen af finansielle instrumenter.«

3) Følgende indsættes som artikel 48:

»*Artikel 48*

Europa-Parlamentet og Rådet foretager i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 251 og på forslag af Kommissionen inden tre år efter vedtagelsen af dette direktiv en undersøgelse og i givet fald ændringer af artikel 34a, 34b, 34c og 36a i direktiv 83/349/EØF på baggrund af erfaringerne med artiklernes anvendelse og under hensyntagen til internationale udviklinger på regnskabsområdet.«

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den . . .. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Ændret forslag til Rådets forordning om iværksættelse af foranstaltninger til udbygning af toldunionen mellem EF og Tyrkiet [1]

(2000/C 311 E/02)

KOM(2000) 141 endelig udg. — 1998/299(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 16. marts 2000)

[1] EFT C 408 af 29.12.1998, s. 14.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —	Uændret
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,	
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og	
ud fra følgende betragtninger:	
(1) Det Europæiske Råd bekræftede på et møde den 12.-13. december 1997 i Luxembourg, at Tyrkiet kan ansøge om optagelse i Den Europæiske Union.	
(2) Den 4. marts 1998 forelagde Kommissionen Rådet en meddelelse (Europæisk strategi over for Tyrkiet - De første operationelle forslag fra Kommissionen) med henblik på forberedelse af Tyrkiets optagelse.	
(3) Det blev på Det Europæiske Råds møde den 15.-16. juni 1998 i Cardiff fastslået, at nævnte meddelelse er et passende grundlag for de videre bestræbelser på at udvide forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Tyrkiet.	
(4) Det Europæiske Råd anmodede på sit møde i Cardiff Kommissionen om at fremsætte forslag til en fællesskabsstrategi over for Tyrkiet.	
(5) Det Europæiske Råd fastslog på sit møde i Cardiff, at en sådan fællesskabsstrategi forudsætter finansiel bistand.	
(6) Rådets konklusioner af 13. september 1999 henvises til den finansielle bistand til Tyrkiet.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(7) Toldunionen mellem EF og Tyrkiet trådte i kraft den 31. december 1995; Tyrkiet fortsætter med at gennemføre sin økonomiske reform.	
(8) Det Europæiske Råd erklærede på mødet den 10.-11. december 1999 i Helsingfors, at Tyrkiet er et kandidatland, der ønsker at tiltræde Unionen på grundlag af de samme kriterier som dem, der gælder for de øvrige kandidatlande.	
(9) Bestemmelserne i denne forordning bygger på overholdelse af demokratiets principper, retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt folkeretten, dvs. de principper, der er fundamentet for Det Europæiske Fællesskabs og medlemsstaternes politik på de forskellige områder.	
(10) Fællesskabet lægger vægt på, og overholder de grundlæggende menneskerettigheder i højere grad inddrager civilsamfundet.	(10) Fællesskabet lægger stor vægt på, at Tyrkiet forbedrer og fremmer demokratiet og overholder de grundlæggende menneskerettigheder samt i højere grad inddrager civilsamfundet i denne proces.
	(11) Europa-Parlamentet har vedtaget beslutninger af 13. december 1995 om menneskerettighedssituationen i Tyrkiet, af 17. september 1998 om Kommissionens rapport om udviklingen i forbindelserne med Tyrkiet siden toldunionens ikrafttrædelse, af 3. december 1998 om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om den videre udvikling i forbindelserne til Tyrkiet og Kommissionens meddelelse til Rådet om »en europæisk strategi over for Tyrkiet - de første operationelle forslag fra Kommissionen« og af 6. oktober 1999 om forbindelserne mellem Tyrkiet og Den Europæiske Union [3], især hvad angår betydningen af respekten for menneskerettighederne i Tyrkiet for udviklingen af snævre forbindelser mellem dette land og Den Europæiske Union.
(12) Den 6. marts 1995 vedtog Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en erklæring om opførelse af finansielle bestemmelser i retsakter [1].	Uændret
(13) Den 6. maj 1999 indgik Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en interinstitutionel aftale om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren [2].	

[1] EFT C 102 af 4.4.1996, s. 4.

[2] EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

[3] EFT C 17 af 22.1.1996, s. 46, EFT C 313 af 12.10.1998, s. 176, EFT C 398 af 21.12.1998, s. 57, og protokollen fra denne dato.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	(14) Uden at dette tilsidesætter budgetmyndighedens beføjelser, foreslås det at fastsætte et flerårigt vejledende beløb for perioden 2000-2002 som det finansielle referencegrundlag, der er udtryk for den lovgivende myndigheds ønsker. Dette referencegrundlag udgør en del af Middelhavstildelingens flerårige finansielle ramme.
	(15) De foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, er forvaltningsforanstaltninger i henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [1]. Disse foranstaltninger bør træffes efter den forvaltningsprocedure, der er fastsat i artikel 4 i nævnte afgørelse.
(16) for vedtagelsen af denne forordning findes der i traktaten kun de i artikel 308 hjemlede beføjelser —	Uændret
UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:	
Artikel 1	
Fællesskabet bidrager til Tyrkiets bestræbelser på at forberede sig på tiltrædelse ved at støtte landets tilnærmelse til Den Europæiske Union på alle felter med tilknytning til toldunionens udbygning.	
	Artikel 2
	Det finansielle referencegrundlag, der er udtryk for den lovgivende myndigheds ønsker, er for tidsrummet 2000-2002 fastsat til 15 millioner EUR. Dette referencegrundlag tilsidesætter ikke budgetmyndighedens traktathjemlede beføjelser. Budgetmyndigheden fastsætter den årlige finansiering i forhold til de bevillinger, der er til rådighed for det pågældende regnskabsår, under hensyntagen til principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning jf. finansforordningens artikel 2.
Artikel 3	Uændret
1. I forbindelse med samarbejdsprojekter og -foranstaltninger kan der ydes bistand til den tyrkiske stat og dennes regioner samt lokale myndigheder, regionale organisationer, offentlige instanser, lokalsamfund og traditionelle samfund, erhvervsfremmende organisationer, kooperativer og civilsamfundet, herunder sammenslutninger, stiftelser og ikke-statslige organisationer.	

[1] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. I tilfælde, hvor en grundlæggende forudsætning for støtten til Tyrkiet ikke længere opfyldes, bl.a. i tilfælde, hvor demokratiets og retsstatens principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller folkeretten krænkes, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen vedtage passende foranstaltninger.	2. I tilfælde, hvor en grundlæggende forudsætning for støtten til Tyrkiet ikke længere opfyldes, bl.a. i tilfælde, hvor demokratiets og retsstatens principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller folkeretten krænkes, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen vedtage passende foranstaltninger. Kommissionen underretter det i denne forordnings artikel 7 omhandlede udvalg såvel som Det Blandede Parlamentariske Udvalg og Det Blandede Økonomiske og Sociale Udvalg EF-Tyrkiet om sin vejledende programmering.
Artikel 4	Uændret
Der kan finansieres samarbejdsprojekter og -foranstaltninger på felter, der er anført på nedenstående vejledende liste:	
— støtte til tilpasning af Tyrkiets lovgivning til Fællesskabets lovgivning samt støtte til udvikling af institutioner med henblik på denne tilpasning	
— støtte til det indre marked, bl.a. i form af passende certificerings- og kvalitetssikringsordninger	
— bistand til liberalisering af kapitalbevægelserne mellem Fællesskabet og Tyrkiet	
— støtte til udbygning af toldunionen mellem Det Europæiske Fællesskab og Tyrkiet, bl.a. ved integrering af Tyrkiet i de fælleseuropæiske oprindelsesregler, og ved støtte til Tyrkiets deltagelse i konventionerne om forsendelse og det administrative enhedsdokument	
— støtte til tilpasning af Tyrkiets landbrugspolitik med henblik på indførelse af de foranstaltninger i Fællesskabets fælles landbrugspolitik, der er nødvendige for fri omsætning af landbrugsvarer	
— samarbejde på plante- og dyresundhedsområdet	
— deltagelse i visse af Fællesskabets programmer og agenturer, bl.a. inden for miljø, forskning, uddannelse, herunder erhvervsuddannelse, og ungdomsanliggender	
— samarbejde om konkurrencepolitik, forbrugerpolitik, ny teknologi og informationssamfundet	
— samarbejde om retlige og indre anliggender	
— samarbejde til fremme og beskyttelse af demokratiets og retsstatens principper, menneskerettighederne og mindretallenes rettigheder.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 5	Uændret
1. Finansiel bistand, der ydes i henhold til denne forordning, tager form af gavebistand.	
2. Bistand, der ydes som led i de i denne forordning omhandlede foranstaltninger, omfatter bl.a. faglig bistand, uddannelse og andre serviceydelser, leverancer og arbejder samt revision og evaluerings- og kontrolbesøg.	2. Bistand, der ydes som led i de i denne forordning omhandlede foranstaltninger, omfatter inden for de begrænsninger, der fastsættes af budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, bl.a. faglig bistand, uddannelse og andre serviceydelser, leverancer og arbejder samt revision og evaluerings- og kontrolbesøg.
3. Fællesskabets finansiering kan bl.a. dække udgifter til investering, herunder dog ikke køb af fast ejendom eller faste udgifter (bl.a. til administration, vedligeholdelse og drift), idet det i projektet skal tilstræbes, at faste udgifter afholdes af støttemodtageren selv.	Uændret
4. Partnerne jf. artikel 3 yder selv et finansielt bidrag til de enkelte samarbejdsforanstaltninger. Bidragets størrelse fastlægges ud fra partnernes betalingsmuligheder og under hensyn til foranstaltningens art. I særlige tilfælde, bl.a. hvis partneren er en ikke-statslig organisation eller en lokalsamfundsorganisation, kan bidraget ydes i form af naturalier.	
5. Foranstaltningerne kan eventuelt finansieres sammen med andre bidragsydere, bl.a. i medlemsstaterne.	
6. Det skal sikres, at det tilstrækkeligt klart fremgår, at den bistand, der udbetales på grundlag af denne forordning, ydes af Fællesskabet.	
7. Kommissionen kan sammen med medlemsstaterne træffe foranstaltninger til sikring af et godt samarbejde med andre bidragsydere.	
Artikel 6	
1. Kommissionen forestår undersøgelses-, beslutnings- og forvaltningsarbejdet i forbindelse med de i denne forordning omhandlede foranstaltninger på grundlag af gældende budgetprocedurer samt gældende bestemmelser, herunder bestemmelserne i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. Ved udvælgelsen af projekter og programmer tages der hensyn til:	
— foranstaltningernes gennemslagskraft og bæredygtighed	
— kulturelle og sociale aspekter, ligestilling af kønnene samt miljøaspektet	
	— bevarelse og beskyttelse af miljøet på grundlag af principperne om bæredygtig udvikling
— hvorvidt institutionerne er tilstrækkeligt udviklede til, at foranstaltningens sigte kan realiseres	Uændret
— erfaringerne fra andre tilsvarende foranstaltninger.	
3. For så vidt angår foranstaltninger, der indebærer udbetaling af mere end 2 millioner EUR pr. foranstaltning i henhold til denne forordning, træffes der afgørelse på grundlag af proceduren i artikel 7.	
Kommissionen meddeler det i artikel 7 omhandlede udvalg, hvilke finansieringsafgørelser den agter at træffe vedrørende projekter og programmer af en størrelse på 2 millioner EUR eller derunder. Dette sker senest en uge, inden afgørelsen træffes.	
	Kommissionen træffer alle fornødne foranstaltninger til at fremme små almennyttige ikke-statslige organisationers absorption af støtte.
4. Kommissionen kan, uden at der skal indhentes udtalelse fra det i artikel 7 omhandlede udvalg, indgå de ekstra forpligtelser, der er nødvendige for at dække overskridelser, der kan forudses, eller som faktisk er forekommet i forbindelse med disse foranstaltninger, når overskridelsen eller det ekstra behov udgør 20 % eller derunder af den forpligtelse, der oprindeligt blev indgået ved finansieringsafgørelsen.	Uændret
Hvis den i første afsnit omhandlede ekstra forpligtelse er mindre end 4 mio. EUR, skal det i artikel 7 omhandlede udvalg underrettes om Kommissionens beslutning. Der skal indhentes udtalelse fra udvalget, hvis den ekstra forpligtelse er større end 4 millioner EUR, men under 20 %.	
5. Det skal fremgå af alle finansieringsaftaler og -kontrakter, der indgås i henhold til denne forordning, at Kommissionen og Revisionsretten kan gennemføre kontrol på stedet ifølge de sædvanlige metoder, som er fastlagt i Kommissionens gældende bestemmelser, herunder bestemmelserne i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
6. Hvor der som led i foranstaltningerne indgås finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og Tyrkiet, skal det fremgå af disse, at Fællesskabet ikke afholder udgifter til betaling af skatter, afgifter og gebyrer.	
7. Alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og Tyrkiet kan deltage i udbud og kontrakter på lige vilkår.	
8. Alle leverancer skal have oprindelse i medlemsstaterne eller Tyrkiet.	
	Artikel 7
	1. Kommissionen bistås af det udvalg, som er nedsat ved forordning (EF) nr. 1488/96 af 23. juli 1996 [1] og benævnes MED-Udvalget, og som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.
	2. Når der henvises til denne artikel, finder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i samme afgørelse.
	3. Det tidsrum, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 3 måneder.
Artikel 8	
Hvert år afholdes der møde i det i artikel 7 omhandlede udvalg, hvor den vejledende af foranstaltningerne i det kommende år drøftes på grundlag af en redegørelse, der forelægges af en repræsentant for Kommissionen.	
	Artikel 8
	Hvert år afholdes der møde i det i artikel 7 omhandlede udvalg, hvor den vejledende programmering af foranstaltningerne i det kommende år drøftes på grundlag af en redegørelse, der forelægges af en repræsentant for Kommissionen. Europa-Parlamentet underrettes om forslagene og resultaterne af disse drøftelser.
	Artikel 9
	Kommissionen forelægger i løbet af første kvartal hvert år en års rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal mindst indeholde følgende elementer:
	a) en detaljeret oversigt over de foranstaltninger, der er ydet finansiel støtte til i det foregående regnskabsår
	b) den påtænkte vejledende programmering for det indeværende regnskabsår og det stade, de pågældende foranstaltninger befinder sig på
	c) overslagene for det program og de foranstaltninger, som skal gennemføres i det følgende regnskabsår
	d) en sammenfattende oversigt over de evalueringer, der eventuelt er gennemført af specifikke foranstaltninger

[1] EFT L 189 af 30.7.1996, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	e) oplysninger om de organer, der er indgået aftaler eller kontrakter med.
Artikel 10	Uændret
Kommissionen foretager med regelmæssige mellemrum undersøgelser af de foranstaltninger, der finansieres af Fællesskabet, både for at fastslå, om målsætninger i disse er blevet realiseret, og for at opstille retningslinjer for, hvordan fremtidige foranstaltninger kan gøres mere effektive. Kommissionen forelægger det i artikel 7 omhandlede udvalg en oversigt over, hvilke undersøgelser der er foretaget, således at udvalget i givet fald kan behandle disse nærmere. Undersøgelsesrapporterne står til rådighed for medlemsstaterne efter anmodning.	
Artikel 11	*Artikel 11*
forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en helhedsvurdering af de foranstaltninger, som Fællesskabet har finansieret på grundlag af denne forordning, samt et forslag til, hvordan denne forordning bør udformes for fremtiden, og i givet fald et forslag til, hvilke ændringer der bør gennemføres heri.	Seks måneder inden udløbet af den treårige finansieringsramme forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en helhedsvurdering af de foranstaltninger, som Fællesskabet har finansieret på grundlag af denne forordning, samt et forslag til, hvordan denne forordning bør udformes for fremtiden, og i givet fald et forslag til, hvilke ændringer der bør gennemføres heri.
Artikel 12	Uændret
Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*	
Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.	

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart

(2000/C 311 E/03)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 121 endelig udg. — 2000/0069(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 24. marts 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtning:

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 [1] fastsætter fælles sikkerhedskrav, som er opført i dens bilag II, hvad angår konstruktion, fremstilling, operation og vedligeholdelse af luftfartøjer samt personer og organisationer, som er involveret i disse opgaver. Disse harmoniserede sikkerhedskrav gælder for alle fly, der opereres af Fællesskabets luftfartsselskaber, enten de er registreret i en medlemsstat eller i et tredjeland. Nævnte forordning kræver i artikel 4, stk. 1, at Rådet skal vedtage de fælles tekniske krav og administrative procedurer på grundlag af artikel 80, stk. 2 i traktaten for de områder, der ikke er nævnt i bilag II.

(2) Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber [2] fastsætter i artikel 9, at det til enhver tid er en betingelse for udstedelse af en licens og for dennes gyldighed, at det pågældende foretagende er i besiddelse af en gyldig AOC (Air Operator Certificate), der dækker den virksomhed, som licensen omfatter, og er i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt i den relevante rådsforordning. Det er nu hensigtsmæssigt at fastlægge sådanne kriterier.

(3) Den fælles luftfartsmyndighed (Joint Aviation Authority - JAA) har vedtaget et sæt harmoniserede bestemmelser for kommerciel lufttransport, JAR-OPS 1; JAR-OPS 1 (ændring 1 af 1. marts 1998) om fly fastsætter det sikkerhedsniveau, der er påkrævet for denne type operationer og udgør derfor et godt grundlag for EF-ret om fly. Der må foretages ændringer i denne tekst for at bringe den i overensstemmelse med EF-retten og -politikker, idet der må tages hensyn til dens mange indvirkninger på det økonomiske og sociale område. Den reviderede tekst vil være forskellig fra JAR-OPS 1 og kan derfor ikke indføres i EF-retten med henvisning til bilag II i forordning (EØF) nr. 3922/91. Denne forordning må derfor tilføjes et bilag III med de nødvendige krav.

(4) Luftfartsvirksomheder bør have tilstrækkelig fleksibilitet til at kunne klare uforudsete operationelle omstændigheder, både af hastende art og af begrænset varighed, eller til at vise, at de kan opnå et tilsvarende sikkerhedsniveau med andre midler end ved anvendelse af de fælles bestemmelser i bilag III til forordning (EØF) nr. 3922/91. Denne type fleksibilitet er også nødvendig ved anvendelsen af andre JAR, som er anført i bilag II. Medlemsstater bør derfor have beføjelse til at indrømme undtagelser fra de fælles tekniske krav og administrative procedurer. Sådanne undtagelser kan dog i bestemte tilfælde underminere de fælles sikkerhedskrav eller skabe markedsfordrejning, og det er derfor nødvendigt, at omfanget heraf begrænses strengt, og at udstedelse af undtagelser er betinget af passende EF-kontrol.

(5) Bestemmelserne vedrørende udvalgsproceduren bør ændres med henblik på at tilpasse den til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [3].

(6) I betragtning af foregående bør forordning (EØF) nr. 3922/91 ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3922/91 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Denne forordning gælder for harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer for sikkerhed inden for civil luftfart som omhandlet i bilag III særlig med hensyn til:

[1] EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4, Senest ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1069/1999 (EFT L 130 af 26.5.1999, s. 16).

[2] EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.

[3] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

a) konstruktion, fremstilling, operation og vedligeholdelse af luftfartøjer

b) personer og organisationer, som er involveret i disse opgaver.«

2) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

1. Med forbehold af artikel 11 er de fælles tekniske krav og administrative procedurer, der anvendes i Fællesskabet på de i bilag II nævnte områder, de herfor relevante forskrifter, der er opført i nævnte bilag, og som gælder den 1. januar 1992.

2. Med forbehold af artikel 11, er de fælles tekniske krav og administrative procedurer, der anvendes i Fællesskabet for kommerciel transport med fly de i bilag III angivne.«

3) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. For de områder, der ikke er omfattet af bilag II eller III, vedtager Rådet på grundlag af traktatens artikel 80, stk. 2, fælles tekniske krav og administrative procedurer. Kommissionen forelægger, om nødvendigt, snarest passende forslag inden for disse områder.«

4) Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

1. Bestemmelserne i artikel 3-7 er ikke til hinder for, at en medlemsstat kan reagere omgående på et sikkerhedsproblem, der vedrører et produkt, en person eller et organ, der er omfattet af denne forordnings bestemmelser. I så fald underretter medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og grundene dertil.

2. Kommissionen beslutter i overensstemmelse med proceduren i artikel 12, stk. 2, om et utilstrækkeligt sikkerhedsniveau eller en mangel i de fælles tekniske krav og administrative procedurer berettiger en fortsættelse af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til stk. 1 i nærværende artikel. I så fald tager den også de nødvendige skridt til at ændre de tilsvarende fælles tekniske krav og administrative procedurer i henhold til artikel 4 eller 11. Hvis det konstateres, at medlemsstatens foranstaltninger ikke er berettigede, skal medlemsstaten tilbagekalde de pågældende foranstaltninger.

3. Medlemsstaterne kan indrømme undtagelser fra de tekniske krav og administrative procedurer angivet i denne forordning i tilfælde af uforudset tvingende operationel nødvendighed eller operationelle behov af begrænset varighed. I sådanne tilfælde skal Kommissionen og de andre medlemsstater underrettes hurtigst muligt om de indrømmede undtagelser.

4. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 12, stk. 2, beslutte, at undtagelser som er udstedt i henhold til stk. 3 i nærværende artikel ikke er i overensstemmelse med denne forordnings generelle sikkerhedsmålsætninger eller enhver anden bestemmelse i EF-retten. I så fald skal medlemsstaten ophæve undtagelsen.

5. I tilfælde, hvor det er muligt at opnå et sikkerhedsniveau, der svarer til det niveau, der opnås ved anvendelse af de fælles tekniske krav og administrative procedurer i nærværende forordnings bilag I, II og III, kan medlemsstaterne uden diskriminering på grund af ansøgernes nationalitet og under hensyntagen til behovet for ikke at fordreje konkurrencen, godkende afvigelser fra disse bestemmelser. De pågældende medlemsstater skal i så fald informere Kommissionen før sådan en godkendelse gives og angive grunde, der viser behovet for at fravige de fælles tekniske krav og administrative procedurer samt de betingelser, der tænkes anvendt for at nå et tilsvarende sikkerhedsniveau.

6. Kommissionen beslutter i henhold til proceduren i artikel 12, stk. 2, om en godkendelse, som er foreslået i henhold til stk. 5 i nærværende artikel, repræsenterer et tilsvarende sikkerhedsniveau og kan gives. Hvis det er tilfældet, meddeler den sin beslutning til alle medlemsstaterne, som også har ret til at anvende denne foranstaltning. De relevante bestemmelser i bilag II og III kan også ændres for at afspejle en sådan foranstaltning.

Bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, og artikel 7 gælder for den pågældende foranstaltning.«

5) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen skal efter proceduren i artikel 12, stk. 2, tilpasse de fælles tekniske krav og administrative procedurer, der er opført i bilagene, til det videnskabelige og tekniske fremskridt.«

6) I artikel 12 erstattes stk. 2 og 3 med:

»2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (*) omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3 og artikel 8.

Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på tre måneder.

_____

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

7) Teksten i bilaget til nærværende forordning indsættes som bilag III.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

»BILAG III

FÆLLES TEKNISKE KRAV OG ADMINISTRATIVE PROCEDURER FOR KOMMERCIEL TRANSPORT MED FLY

OPS 1: Erhvervsmæssig lufttransport (flyvemaskiner)

Indholdsfortegnelse (generel oversigt)

SUBPART A — Anvendelsesområde

SUBPART B — Generelt

SUBPART C — Certificering af og tilsyn med luftfartsforetagender

SUBPART D — Operationelle procedurer

SUBPART E — Operationer under alle vejrforhold

SUBPART F — Præstation generelt

SUBPART G — Præstationsklasse A

SUBPART H — Præstationsklasse B

SUBPART I — Præstationsklasse C

SUBPART J — Masse og balance

SUBPART K — Instrumenter og udstyr

SUBPART L — Kommunikations- og navigationsudstyr

SUBPART M — Vedligeholdelse af flyvemaskiner

SUBPART N — Flyvebesætning

SUBPART O — Kabinebesætning

SUBPART P — Håndbøger, logbøger og dokumentation

SUBPART R — Lufttransport af farligt gods

SUBPART S — Sikkerhed

SUBPART A

ANVENDELSESOMRÅDE

OPS 1.001

Anvendelsesområde

(se bilag 1 til OPS 1.001)

a) OPS Del 1 fastsætter krav, som gælder for ethvert civilt luftfartøj til erhvervsmæssig lufttransport, der udføres af ethvert luftfartsforetagende, som har sit hovedforretningssted og eventuelt sit hjemsted i en medlemsstat, i det følgende benævnt luftfartsforetagende. OPS 1 finder ikke anvendelse på flyvemaskiner, når disse benyttes til militære, toldmæssige og politimæssige formål.

b) Kravene i OPS Del 1 træder i kraft:

1. Senest den ..., medmindre andet er angivet, for luftfartsforetagender, der opererer flyvemaskiner, hvis højst tilladte startmasse er 10 ton eller derover, eller hvis godkendte kabinekonfiguration er indrettet til befordring af 20 passagerer eller flere eller blandede luftflåder over og under denne diskriminant.

2. Senest den ..., medmindre andet er angivet, for luftfartsforetagender, der opererer alle andre former for flyvemaskiner.

Bilag 1 til OPS 1.001

Senere datoer for opfyldelse af krav indeholdt i OPS 1

Visse bestemmelser i OPS 1 har datoer for opfyldelsen, som er senere end ikrafttrædelsesdatoen for OPS 1. De bestemmelser, hvor dette er tilfældet, og de dermed forbundne datoer for opfyldelsen er som følger:

— OPS 1.470 f) ...

— OPS 1.652 »Noter« ...

— OPS 1.652 m) ...

— OPS 1.665 a) 2 ...

— OPS 1.668 a) 1 ...

— OPS 1.668 a) 2 ...

— OPS 1.670 a) 3 ...

— OPS 1.685 ...

— OPS 1.705 a) ...

— OPS 1.725 a) ...

— OPS 1.780 a) ...

— OPS 1.805 a) 2 ...

— OPS 1.805 c) 2 ...

SUBPART B

GENERELT

OPS 1.005

Generelt

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine til erhvervsmæssig lufttrafik, medmindre det er i overensstemmelse med OPS Del 1.

b) Luftfartsforetagendet skal overholde ethvert luftdygtighedskrav, som finder anvendelse på flyvemaskiner, der benyttes til erhvervsmæssig lufttrafik.

c) Enhver flyvemaskine skal opereres i overensstemmelse med bestemmelserne i flyvemaskinens luftdygtighedsbevis og inden for de godkendte begrænsninger, som er angivet i flyvemaskinens flyvehåndbog.

OPS 1.010

Dispensationer

Under iagttagelse af de fælles kontrolprocedurer kan Myndigheden undtagelsesvist og midlertidigt meddele dispensation fra bestemmelserne i OPS Del 1, såfremt det er godtgjort, at der er et behov, og forudsat, at eventuelle yderligere betingelser, som Myndigheden finder nødvendige for at sikre et tilfredsstillende sikkerhedsniveau i det pågældende tilfælde, overholdes.

OPS 1.015

Driftsforskrifter

a) Under iagttagelse af de gældende fælles kontrolprocedurer kan Myndigheden ved en driftsforskrift bestemme, at en flyvning af sikkerhedshensyn skal forbydes, begrænses eller underlægges visse betingelser.

b) I driftsforskrifterne angives:

1) årsagen til udstedelsen,

2) anvendelsesområde og gyldighedsperiode og

3) foranstaltninger, som kræves af luftfartsforetagendet/-foretagenderne.

c) Driftsforskrifterne supplerer bestemmelserne i OPS Del 1.

OPS 1.020

Love, bestemmelser og procedurer luftfartsforetagendets ansvarsområder

Luftfartsforetagendet skal sikre, at

1) alle ansatte er gjort bekendt med, at de skal overholde de love, bestemmelser og procedurer, som gælder i de stater, hvor flyvningerne udføres, og som er relevante for udførelsen af deres pligter, og at

2) alle besætningsmedlemmer er gjort bekendt med de love, bestemmelser og procedurer, som er relevante for udførelsen af deres pligter.

OPS 1.025

Fælles sprog

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at alle besætningsmedlemmer kan kommunikere på et fælles sprog.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at alt operativt personale kan forstå det sprog, på hvilket de dele af driftshåndbogen, som vedrører deres pligter og ansvar, er skrevet.

OPS 1.030

MEL-lister (lister over mindsteudstyr) — luftfartsforetagendets ansvar

a) Luftfartsforetagendet skal for hver flyvemaskine udarbejde en liste over mindsteudstyr (MEL), som er godkendt af Myndigheden. Denne liste skal være baseret på, men må ikke være mindre restriktiv end den relevante masterliste over mindsteudstyr (MMEL) (hvis en sådan foreligger), som er godkendt af Myndigheden.

b) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, som ikke er i overensstemmelse med MEL, medmindre Myndigheden har givet tilladelse hertil. En eventuel sådan tilladelse giver under ingen omstændigheder tilladelse til en operation, som overskrider begrænsningerne i MMEL.

OPS 1.035

Kvalitetssystem

a) Luftfartsforetagendet skal udarbejde et kvalitetssystem og udpege en kvalitetschef til at overvåge overholdelsen og tilstrækkeligheden af de procedurer, som kræves for at garantere sikker operationel praksis og luftdygtige flyvemaskiner. Kontrollen med denne overholdelse skal omfatte et system for tilbagemelding til den ansvarlige chef (se også OPS 1.175 h)) for at sikre eventuelle korrigerende handlinger.

b) Kvalitetssystemet skal omfatte et kvalitetssikringsprogram, som indeholder procedurer, der er udarbejdet således, at det kontrolleres, at alle flyvninger udføres i overensstemmelse med alle gældende krav, standarder og procedurer.

c) Kvalitetssystemet og kvalitetschefen skal godkendes af Myndigheden.

d) Kvalitetssystemet skal beskrives i de relevante dokumenter.

e) Uanset ovenstående underpunkt a) kan Myndigheden acceptere, at der udnævnes to kvalitetschefer, én for flyvninger og én for vedligeholdelse, forudsat at luftfartsforetagendet har udpeget én kvalitetsstyringsenhed til at sikre, at kvalitetssystemet anvendes ensartet gennem hele flyvningen.

OPS 1.037

Program for forebyggelse af havarier og for flyvesikkerhed

Luftfartsforetagendet skal udarbejde et program for forebyggelse af havarier og for flyvesikkerhed, som kan integreres i kvalitetssystemet, herunder

1) et program for at opnå og fastholde risikoerkendelse hos alle personer, der er involveret i flyvningerne, og

2) en evaluering af de relevante oplysninger om havarier og hændelser og offentliggørelse af de hertil relaterede oplysninger.

OPS 1.040

Yderligere besætningsmedlemmer

Luftfartsforetagendet skal sikre, at besætningsmedlemmer, som ikke er nødvendige flyve- eller kabinebesætningsmedlemmer, også er uddannet i og kompetente til at udføre de pligter, de er pålagt.

OPS 1.050

Informationer om eftersøgning og redning

Luftfartsforetagendet skal sikre, at væsentlige oplysninger om eftersøgnings- og redningstjenester i forbindelse med en flyvning er lettilgængelige i cockpittet.

OPS 1.055

Oplysninger om nød- og overlevelsesudstyr om bord

Luftfartsforetagendet skal sikre, at der foreligger lister med oplysninger om det nød- og overlevelsesudstyr, som forefindes om bord på alle foretagendets flyvemaskiner, og at disse umiddelbart kan meddeles redningskoordineringscentralerne. Disse oplysninger skal, hvor det er relevant, omfatte nummer, farve og type på redningsflåder og pyroteknik, oplysninger om nødbeholdning af lægemidler, vandbeholdning samt bærbart nødradioudstyrs type og frekvenser.

OPS 1.060

Nødlanding på vandet

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, hvis godkendte kabinekonfiguration er på flere end 30 passagersæder, på flyvninger over vand i en afstand, som er længere end 120 minutters flyvning ved marchfart eller 400 sømil (afhængigt af, hvilken afstand der er den korteste) fra land, hvor der kan foretages en nødlanding, medmindre flyvemaskinen opfylder de krav til nødlanding på vandet, som er angivet i den gældende luftdygtighedsforskrift.

OPS 1.065

Befordring af krigsvåben og krigsmateriel

a) Luftfartsforetagendet må ikke befordre krigsvåben og krigsmateriel ad luftvejen, medmindre alle berørte stater har godkendt dette.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at krigsvåben og krigsmateriel

1) anbringes i flyvemaskinen på et sted, som er utilgængeligt for passagerer under flyvning, og

2) ikke er ladt, i tilfælde af skydevåben,

medmindre alle berørte stater inden flyvningens påbegyndelse har givet tilladelse til, at sådanne krigsvåben og sådant krigsmateriel kan befordres under omstændigheder, som helt eller delvist afviger fra dem, der er angivet i dette underpunkt.

c) Luftfartsforetagendet skal sikre, at luftfartøjschefen inden flyvningens påbegyndelse har modtaget de nærmere oplysninger om og fået oplyst placeringen om bord på flyvemaskinen af eventuelle krigsvåben og krigsmateriel, som skal befordres.

OPS 1.070

Befordring af jagtvåben og -ammunition

a) Luftfartsforetagendet skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at luftfartsforetagendet modtager underretninger om eventuelle jagtvåben, som skal befordres ad luftvejen.

b) Et luftfartsforetagende, som tillader befordring af jagtvåben, skal sikre, at våbnene

1) anbringes i flyvemaskinen på et sted, som er utilgængeligt for passagerer under flyvning, medmindre Myndigheden har fastslået, at dette krav ikke kan opfyldes, og godkendt, at andre procedurer anvendes, og

2) ikke er ladt, i tilfælde af skydevåben eller andre våben, som kan indeholde ammunition.

c) Ammunition til jagtvåben kan befordres i passagerernes indcheckede bagage med forbehold af visse begrænsninger i overensstemmelse med de tekniske instruktioner (se OPS 1.1160 b) 5) som defineret i OPS 1.1150 a) 14.

OPS 1.075

Metode for personbefordring

Luftfartsforetagendet skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at der ikke under flyvning befinder sig personer i nogen del af en flyvemaskine, som ikke er bestemt til personers ophold, medmindre luftfartøjschefen har givet midlertidig adgang til en given del af flyvemaskinen

1) med det formål at træffe de foranstaltninger, som er nødvendige af hensyn til sikkerheden for flyvemaskinen og for eventuelle personer, dyr eller gods heri, eller

2) hvor der befordres fragt eller forsyninger, og som er en del af flyvemaskinen, der er beregnet til personers adgang under flyvning.

OPS 1.085

Besætningens ansvar

a) Et besætningsmedlem skal have ansvaret for en tilfredsstillende udførelse af vedkommendes pligter, som:

1) vedrører sikkerheden for flyvemaskinen og de ombordværende, og som

2) er anført i de instruktioner og procedurer, der er fastsat i driftshåndbogen.

b) Et besætningsmedlem skal:

1) til luftfartøjschefen indberette enhver hændelse, som har eller kunne have bragt sikkerheden i fare, og

2) benytte luftfartsforetagendets hændelsesindberetningsskemaer i overensstemmelse med OPS 1.420. I alle sådanne tilfælde skal den berørte luftfartøjschef have tilstillet en kopi af rapporten.

c) Et besætningsmedlem må ikke udføre pligter på en flyvemaskine:

1) hvis vedkommende er under indflydelse af et lægemiddel, som kan påvirke vedkommendes evner på en måde, der udgør en sikkerhedsrisiko,

2) efter dybvandsdykning, medmindre der er forløbet et rimeligt tidsrum,

3) efter bloddonation, medmindre der er forløbet et rimeligt tidsrum,

4) hvis vedkommende på nogen måde betvivler at være i stand til at udføre sine pålagte pligter, eller

5) hvis vedkommende ved eller har mistanke om, at han lider af træthed eller føler sig uarbejdsdygtig i en grad, som udgør en risiko for, at flyvningen kan blive bragt i fare.

d) Et besætningsmedlem må ikke:

1) indtage alkohol mindre end 8 timer før det angivne mødetidspunkt for en flyvetjenesteperiode eller før påbegyndelsen af en stand-by periode,

2) påbegynde en flyvetjenesteperiode med en alkoholpromille på over 0,2,

3) indtage alkohol i flyvetjenesteperioden eller i en stand-by periode.

e) Luftfartøjschefen

1) er ansvarlig for en sikker operation af flyvemaskinen og for de ombordværendes sikkerhed i flyvetiden,

2) har bemyndigelse til at afgive de ordrer, vedkommende skønner nødvendige for at opretholde sikkerheden om bord på flyvemaskinen og for de personer og deres ejendele, som befordres,

3) har bemyndigelse til at landsætte enhver person eller enhver del af fragten, som efter luftfartøjschefens mening kan udgøre en potentiel fare for flyvemaskinens eller de ombordværendes sikkerhed,

4) må ikke tillade befordring i flyvemaskinen af en person, som forekommer påvirket af alkohol eller narkotika i en sådan grad, at der er sandsynlighed for, at flyvemaskinens og de ombordværendes sikkerhed er truet,

5) har ret til at nægte at befordre afviste passagerer, udviste personer eller personer i forvaring, hvis befordringen af sådanne personer udgør en risiko for flyvemaskinens eller passagerernes sikkerhed,

6) skal sikre, at alle passagerer er informeret om, hvor nødudgangene findes, og om placering og brug af relevant sikkerheds- og nødudstyr,

7) skal sikre, at alle operationelle procedurer og checklister overholdes i overensstemmelse med driftshåndbogen,

8) må ikke tillade noget besætningsmedlem at udøve nogen aktivitet under start, første del af stigningen, slutindflyvning og landing, bortset fra de opgaver, der er nødvendige for en sikker operation af flyvemaskinen,

9) må ikke tillade:

i) at en flight data rekorder deaktiveres eller slukkes, eller at dennes rekorderinger slettes under flyvningen, eller tillade, at rekorderede data slettes efter flyvningen i tilfælde af, at der sker et havari eller en hændelse, som skal indberettes,

ii) at cockpittets voice rekorder deaktiveres eller slukkes under flyvningen, medmindre luftfartøjschefen men er, at de rekorderede data, som ellers ville blive slettet automatisk, bør gemmes med henblik på undersøgelse af en hændelse eller et havari, eller tillade, at de rekorderede data slettes manuelt under eller efter flyvningen i tilfælde af et havari eller en hændelse, som skal indberettes,

10) skal afgøre, hvorvidt luftfartøjschefen vil godkende en flyvemaskine med uanvendelige funktioner, som er tilladt ifølge CDL eller MEL, og

11) skal sikre, at der er udført inspektion før flyvningen.

f) Luftfartøjschefen skal i en nødsituation, som kræver øjeblikkelig beslutning og indsats, træffe enhver foranstaltning, som vedkommende anser for nødvendig under de gældende omstændigheder. I sådanne tilfælde kan luftfartøjschefen af hensyn til sikkerheden afvige fra regler, operationelle procedurer og metoder.

OPS 1.090

Luftfartøjschefens beføjelser

Luftfartsforetagendet skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at alle personer om bord på flyvemaskinen overholder alle retmæssige ordrer, som luftfartøjschefen udsteder for at opretholde sikkerheden om bord på flyvemaskinen og for de personer og det gods, som befordres.

OPS 1.100

Adgang til cockpittet

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at ingen personer, bortset fra flyvebesætningsmedlemmer, som er udpeget til en flyvning, får adgang til eller befordres i cockpittet, medmindre denne person

1) er et operativt besætningsmedlem,

2) er repræsentant for den Myndighed, som er ansvarlig for certificering, attestering eller inspektion, hvis det er påkrævet som led i udførelsen af den pågældendes tjenstlige pligter, eller

3) har fået tilladelse hertil og befordres i overensstemmelse med instruktionerne i driftshåndbogen.

b) Luftfartøjschefen skal sikre:

1) at adgang til cockpittet af sikkerhedshensyn ikke skaber forvirring og/eller forstyrrer operationen af flyvemaskinen, og

2) at alle personer, som befordres i cockpittet, er gjort bekendt med de relevante sikkerhedsprocedurer.

c) Det er luftfartøjschefens ansvar at træffe den endelige afgørelse om adgang til cockpittet.

OPS 1.105

Uautoriseret befordring

Luftfartsforetagendet skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at der ikke er personer eller fragt skjult om bord på flyvemaskinen.

OPS 1.110

Bærbare elektroniske anordninger

Luftfartsforetagendet må ikke tillade personer at anvende - og skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at ingen personer anvender — bærbart elektronisk udstyr om bord på flyvemaskinen, som kan have negativ indvirkning på flyvemaskinens systemer og udstyr.

OPS 1.115

Alkohol og narkotika

Luftfartsforetagendet må ikke tillade personer, som er påvirket af alkohol eller narkotika i en grad, der kan bringe flyvemaskinens og passagerernes sikkerhed i fare, adgang til eller ophold i flyvemaskinen og skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at dette ikke sker.

OPS 1.120

Fare for sikkerheden

Luftfartsforetagendet skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at ingen personer handler uforsvarligt eller forsømmeligt eller tilsvarende undlader at handle og derved

1) bringer flyvemaskinen eller en ombordværende person i fare eller

2) bevirker eller tillader, at en flyvemaskine bringer personer eller gods i fare.

OPS 1.125

Dokumenter, som skal forefindes om bord

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at følgende dokumenter eller kopier heraf forefindes om bord under hver flyvning:

   1) registreringsbevis,

   2) luftdygtighedsbevis,

   3) støjcertifikat (hvis relevant),

   4) driftstilladelse (Air Operator Certificate — AOC)

   5) luftfartøjsradiolicens og

   6) ansvarsforsikringspolice(r).

b) Hvert flyvebesætningsmedlem skal på hver flyvning medbringe et gyldigt flyvebesætningscertifikat med de relevante ratings til den pågældende flyvning.

OPS 1.130

Håndbøger, som skal forefindes om bord

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at de gældende dele af driftshåndbogen, som vedrører besætningens pligter, forefindes om bord under hver flyvning,

2) at de dele af driftshåndbogen, som kræves for at udføre en flyvning, er lettilgængelige for besætningen om bord på flyvemaskinen, og

3) at den gældende flyvehåndbog forefindes om bord på flyvemaskinen, medmindre Myndigheden har godkendt, at den i OPS 1.1045, bilag 1, del B, foreskrevne driftshåndbog indeholder de relevante oplysninger for den pågældende flyvemaskine.

OPS 1.135

Yderligere oplysninger og formularer, som skal forefindes om bord

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at der udover de i OPS 1.125 og OPS 1.130 foreskrevne dokumenter og håndbøger også om bord under enhver flyvning forefindes følgende oplysninger og formularer, som er relevante for operationens type og område:

   1) en operationel flyveplan (Operational Flight Plan), der som minimum indeholder de oplysninger, som kræves i henhold til OPS 1.1060,

   2) flyvemaskinens tekniske logbog (Aeroplane Technical Log), der som minimum indeholder de oplysninger, som kræves i henhold til OPS 1.915 a),

   3) indholdet af den indleverede ATS-flyveplan,

   4) de relevante NOTAM/AIS-instruktionsdokumenter,

   5) de relevante meteorologiske oplysninger,

   6) masse- og balancedokumentation som angivet i Subpart J,

   7) notifikation vedrørende specielle passagerkategorier såsom sikkerhedspersonale, hvis dette personale ikke betragtes som besætning, handicappede personer, afviste passagerer, udviste personer og personer i forvaring,

   8) notifikation vedrørende speciel last inklusive farligt gods, herunder skriftlige oplysninger til luftfartøjschefen som foreskrevet i OPS 1.1215 d),

   9) aktuelle kort og diagrammer og tilhørende dokumenter som foreskrevet i OPS 1.290 b) 7,

   10) enhver anden form for dokumentation, som de stater, der er berørt af den pågældende flyvning, kan kræve, såsom fragtmanifest, passagerliste osv., og

   11) formularer til opfyldelse af Myndighedens og luftfartsforetagendets rapporteringskrav.

b) Myndigheden kan tillade, at de oplysninger, som er specificeret under ovenstående underpunkt a), helt eller delvist foreligger i anden form end en trykt papirudgave. Der skal sikres en acceptabel grad af tilgængelighed, anvendelighed og pålidelighed.

OPS 1.140

Informationer, som opbevares på jorden

a) Luftfartsforetagendet skal sikre:

   som minimum, så længe hver flyvning eller række af flyvninger varer,

   i) at informationerne, som vedrører flyvningen, og som er relevante for den pågældende type af operation, opbevares på jorden, og

   ii) at disse oplysninger opbevares, indtil der er lavet en genpart på det sted, hvor de skal opbevares i overensstemmelse med OPS 1.1065, eller, hvis dette er umuligt,

   iii) at de samme oplysninger medbringes i en brandsikker beholder om bord på flyvemaskinen.

b) De oplysninger, der henvises til i ovenstående underpunkt a), omfatter:

1) en kopi af den operationelle flyveplan, hvis relevant,

2) kopier af de(n) relevante del(e) af flyvemaskinens tekniske logbog,

3) rutespecifikke NOTAM-dokumenter, hvis sådanne er specifikt udarbejdet af luftfartsforetagendet,

4) masse- og balancedokumentation, hvis påkrævet (se OPS 1.625), og

5) notifikation vedrørende speciel last.

OPS 1.145

Bemyndigelse til at inspicere

Luftfartsforetagendet skal sikre, at enhver person, som er bemyndiget hertil af Myndigheden, til enhver tid tillades adgang til og befordring med flyvemaskiner, som opereres i overensstemmelse med en driftstilladelse (AOC), der er udstedt af denne Myndighed, og tillades adgang til og ophold i cockpittet. Luftfartøjschefen kan dog nægte adgang til cockpittet, hvis flyvemaskinens sikkerhed efter hans mening derved ville være truet.

OPS 1.150

Forevisning af dokumenter og rekorderinger

a) Luftfartsforetagendet skal:

1) give enhver person, som er bemyndiget hertil af Myndigheden, adgang til alle dokumenter og rekorderinger, der vedrører flyveoperationer eller vedligeholdelse, og

2) fremlægge alle sådanne dokumenter og rekorderinger efter Myndighedens anmodning inden for et rimeligt tidsrum.

b) Luftfartøjschefen skal fremlægge de dokumenter, som skal forefindes om bord, inden for et rimeligt tidsrum efter at en person, som har Myndighedens tilladelse hertil, har anmodet herom.

OPS 1.155

Opbevaring af dokumenter

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at ethvert originaldokument eller kopier heraf, som luftfartsforetagendet har pligt til at opbevare, opbevares i den krævede tilbageholdelsesperiode, også selvom luftfartsforetagendet ophører med at være operatør af flyvemaskinen, og

2) at det i tilfælde af, at et besætningsmedlem, for hvem luftfartsforetagendet har ført journal over flyvetjeneste-, tjeneste- og hvileperioder, bliver besætningsmedlem i et andet luftfartsforetagende, stiller denne journal til rådighed for det nye luftfartsforetagende.

OPS 1.160

Opbevaring, fremlæggelse og brug af flight rekorder rekorderinger

a) *Opbevaring af rekorderinger*

1) Efter et havari skal et luftfartsforetagende, som er operatør af en flyvemaskine, der medfører en flight rekorder om bord, i videst muligt omfang opbevare de originale rekorderede data vedrørende havariet i den form, hvori de findes i flight rekorderen, i en periode på 60 dage, medmindre andet er bestemt af den efterforskende myndighed.

2) Medmindre Myndigheden har givet en forudgående tilladelse, skal et luftfartsforetagende, som opererer en flyvemaskine, der har en flight rekorder om bord, efter en hændelse, som er indberetningspligtig, i videst muligt omfang opbevare de originale rekorderede data vedrørende hændelsen i den form, hvori de findes i flight rekorderen, i en periode på 60 dage, medmindre den efterforskende myndighed bestemmer andet.

3) Endvidere skal et luftfartsforetagende, som anvender en flyvemaskine, der har en flight rekorder om bord, opbevare de originale rekorderede data i en periode på 60 dage, hvis Myndigheden kræver det, medmindre den efterforskende myndighed har bestemt andet.

4) Hvis der foreligger krav om, at en flyvemaskine skal have en flight data rekorder om bord, skal luftfartsforetagendet, som opererer denne flyvemaskine:

i) opbevare rekorderingerne i den periode, der er fastsat i OPS 1.715, 1.720 og 1.725 for rekorderingstiden, undtagen ved afprøvning og vedligeholdelse af flight data rekordere, hvor op til en time af de ældste rekorderede data på afprøvningstidspunktet må slettes, og

ii) opbevare et dokument, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at kunne hente og konvertere de lagrede data til tekniske enheder.

b) *Udlevering af rekorderinger*

Operatøren af en flyvemaskine, der har en flight rekorder om bord, skal udlevere alle rekorderinger, som er optaget på en flight rekorder, og som er tilgængelige eller bevaret, inden for et rimeligt tidsrum efter, at Myndigheden har anmodet herom.

c) *Brug af rekorderinger*

1) Rekorderinger på cockpit voice rekorderen må ikke anvendes til andre formål end efterforskning af et havari eller en hændelse, som er indberetningspligtig, medmindre alle berørte besætningsmedlemmer giver deres samtykke hertil.

2) Rekorderinger på flight data rekorderen må ikke anvendes til andre formål end efterforskning af et havari eller en hændelse, som er indberetningspligtig, medmindre disse rekorderinger

i) anvendes af luftfartsforetagendet til luftdygtigheds- eller vedligeholdelsesformål eller

ii) afidentificeres eller

iii) offentliggøres efter sikre procedurer.

OPS 1.165

Leasing

a) *Terminologi*

Betegnelserne, som anvendes i dette afsnit, har følgende betydning:

1) Dry lease — er, når flyvemaskinen opereres under indlejerens AOC.

2) Wet lease — er, når flyvemaskinen opereres under udlejerens AOC.

b) *Leasing af flyvemaskiner mellem luftfartsforetagender*

1) Wet lease-out.

Et luftfartsforetagende, som stiller et fly og fuld besætning til rådighed for et andet luftfartsforetagende, og som bibeholder alle de funktioner og ansvarsområder, der foreskrives i underafsnit C, er det pågældende flys luftfartsforetagende.

2) Alle leasingaftaler, undtagen wet lease-out

i) Med undtagelse af bestemmelserne i ovenstående underpunkt b) 1 skal et luftfartsforetagende, som anvender en flyvemaskine fra eller stiller en flyvemaskine til rådighed for et andet luftfartsforetagende, indhente forudgående tilladelse til flyvning fra luftfartsforetagendets respektive Myndighed. Alle betingelser, som udgør en del af en sådan godkendelse, skal være indeholdt i leasingaftalen.

ii) De elementer af leasingaftaler, som er godkendt af Myndigheden, udover leasingaftaler, der omfatter en flyvemaskine og fuld besætning, og hvor det ikke er hensigten at overdrage funktioner og ansvarsområder, skal alle i forbindelse med den leasede flyvemaskine betragtes som variationer af den driftstilladelse, hvorunder flyvningerne skal udføres.

c) *Leasing af flyvemaskiner mellem et luftfartsforetagende og enhver juridisk person, som ikke er et andet luftfartsforetagende.*

1) Dry lease-in

i) Et luftfartsforetagende må ikke foretage en dry lease-in af en flyvemaskine fra en juridisk person, som ikke er et andet luftfartsforetagende, medmindre dette er godkendt af Myndigheden. Alle betingelser, som udgør en del af en sådan godkendelse, skal være indeholdt i leasingaftalen.

ii) Et luftfartsforetagende skal for flyvemaskiner under dry lease-in aftaler sikre, at Myndigheden underrettes om og godkender alle afvigelser fra de foreskrevne krav i Subpart K og L og/eller afvigelser fra ethvert luftdygtighedskrav.

2) Wet lease-in

i) Et luftfartsforetagende må ikke uden Myndighedens godkendelse foretage wet lease-in af en flyvemaskine fra en juridisk person, som ikke er et andet luftfartsforetagende.

ii) Et luftfartsforetagende skal for flyvemaskiner under wet lease-in aftaler sikre:

A) at udlejers sikkerhedsnormer for vedligeholdelse og flyvning er i overensstemmelse med JAR,

B) at udlejer er et luftfartsforetagende, som er indehaver af en AOC, der er udstedt af en stat, som har undertegnet Chicagokonventionen,

C) at flyvemaskinen har et standardluftdygtighedsbevis, som er udstedt i overensstemmelse med ICAO, bilag 8, og

D) at ethvert krav, som indlejers Myndighed gør gældende, overholdes.

3) Dry lease-out

Et luftfartsforetagende kan foretage dry lease-out af en flyvemaskine til erhvervsmæssig lufttransport til ethvert luftfartsforetagende i en stat, som har undertegnet Chicagokonventionen, under forudsætning af, at følgende betingelser er opfyldt:

A) at Myndigheden har givet luftfartsforetagendet dispensation fra de relevante bestemmelser i OPS Del 1 og slettet flyvemaskinen fra sin AOC, efter at den udenlandske kontrolmyndighed skriftligt har påtaget sig ansvaret for tilsynet med vedligeholdelse og operation af flyvemaskinen/flyvemaskinerne, og

B) at flyvemaskinen vedligeholdes i overensstemmelse med et godkendt vedligeholdelsesprogram.

4) Wet lease-out

Et luftfartsforetagende, som stiller en flyvemaskine og fuld besætning til rådighed for en anden juridisk person, og som bibeholder alle de funktioner og ansvarsområder, der er foreskrevet i Subpart C, er den pågældende flyvemaskines luftfartsforetagende.

SUBPART C

CERTIFICERING AF OG TILSYN MED LUFTFARTSFORETAGENDER

OPS 1.175

Generelle bestemmelser om certificering af luftfartsforetagender

Note 1: I bilag 1 til dette punkt redegøres der for driftstilladelsens indhold og betingelser.

Note 2: I bilag 2 til dette punkt redegøres der for kravene til ledelse og organisation.

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine til erhvervsmæssig lufttransport, medmindre det sker i henhold til og i overensstemmelse med betingelserne i en driftstilladelse (AOC).

b) Luftfartsforetagendet, som ansøger om en driftstilladelse eller om en ændring af en driftstilladelse, skal give Myndigheden tilladelse til at undersøge alle sikkerhedsaspekter af den planlagte operation.

c) Luftfartsforetagendet, som ansøger om en AOC:

1) må ikke være indehaver af en AOC, som er udstedt af en anden Myndighed, medmindre de berørte Myndigheder har givet særlig tilladelse hertil,

2) skal have sit primære forretningssted og eventuelt sit hjemsted i den stat, der har ansvaret for udstedelsen af AOC,

3) skal kunne godtgøre over for Myndigheden, at vedkommende er i stand til at operere på sikker måde.

d) Hvis luftfartsforetagendet har flyvemaskiner registreret i forskellige medlemsstater, skal der træffes passende foranstaltninger for at sikre, at sikkerheden kontrolleres centralt af den Myndighed, der har udstedt AOC.

e) Luftfartsforetagendet skal give Myndigheden adgang til sin organisation og sine flyvemaskiner og skal sikre, at der med hensyn til vedligeholdelse gives adgang for alle tilknyttede JAR-145-vedligeholdelsesorganisationer med henblik på at fastslå, at OPS til stadighed er opfyldt.

f) En AOC kan ændres, stilles i bero eller tilbagekaldes, såfremt Myndigheden ikke længere er overbevist om, at luftfartsforetagendet kan opretholde sikre operationer.

g) Luftfartsforetagendet skal have en ledelsesorganisation, som er i stand til at føre operationel kontrol og tilsyn med enhver flyvning, der udføres i henhold til luftfartsforetagendets AOC.

h) Luftfartsforetagendet skal have udpeget en ansvarlig leder, som kan godkendes af Myndigheden, og som har luftfartsforetagendets bemyndigelse til at sikre, at alle operationer og vedligeholdelsesaktiviteter kan finansieres og udføres i overensstemmelse med den standard, som Myndigheden kræver.

i) Luftfartsforetagendet skal have udpeget stillingsindehavere, som kan godkendes af Myndigheden, og som har ansvaret for:

1) flyveoperationer,

2) vedligeholdelsessystemet,

3) uddannelse af besætningsmedlemmer og

4) jordoperationer.

j) Luftfartsforetagendet skal sikre, at enhver flyvning udføres i overensstemmelse med bestemmelserne i driftshåndbogen.

k) Luftfartsforetagendet skal tilvejebringe egnede faciliteter til ground handling for at sikre en sikker håndtering af flyvningerne.

l) Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyvemaskinerne er udstyret og besætningerne kvalificeret i henhold til de krav, der gælder for operationens type og område.

m) Luftfartsforetagendet skal opfylde kravene til vedligeholdelse i overensstemmelse med Subpart M for alle flyvemaskiner, som opereres i henhold til bestemmelserne i foretagendets AOC.

n) Luftfartsforetagendet skal udlevere en kopi af driftshåndbogen til Myndigheden som angivet i Subpart P og alle ændringer og revisioner af denne.

o) Luftfartsforetagendet skal opretholde operationelle støttefaciliteter på hovedoperationsbasen, som er egnede til operationens type og område.

OPS 1.180

Udstedelse, ændring og fortsat gyldighed af en AOC

a) Et luftfartsforetagende kan ikke få udstedt en AOC eller en variant af en AOC, og denne AOC vil ikke fortsat være gyldig, medmindre:

1) de flyvemaskiner, der anvendes, har et standardluftdygtighedsbevis, som er udstedt af en medlemsstat i overensstemmelse med ICAO bilag 8.

2) vedligeholdelsessystemet er godkendt af Myndigheden i overensstemmelse med Subpart M, og

3) luftfartsforetagendet har godtgjort over for Myndigheden, at det er i stand til:

i) at etablere og opretholde en tilstrækkelig organisation,

ii) at etablere og opretholde et kvalitetssystem i overensstemmelse med OPS 1.035,

iii) at overholde de krævede uddannelsesprogrammer,

iv) at opfylde kravene til vedligeholdelse i overensstemmelse med de pågældende operationers art og omfang, herunder de relevante punkter, som foreskrives i OPS 1.175 g) til o), og

v) at opfylde OPS 1.175.

b) Uanset bestemmelsen i OPS 1.185 f) skal luftfartsforetagendet hurtigst muligt give Myndigheden meddelelse om alle ændringer, der foretages i de oplysninger, som indleveres i overensstemmelse med ovenstående underpunkt a).

c) Hvis Myndigheden ikke er overbevist om, at kravene i ovenstående underpunkt a) er opfyldt, kan Myndigheden kræve, at der udføres én eller flere demonstrationsflyvninger, der skal udføres, som om de var erhvervsmæssige transportflyvninger.

OPS 1.185

Administrative krav

a) Et luftfartsforetagende skal sikre, at følgende oplysninger er indeholdt i den første ansøgning om en AOC og i en eventuel ansøgning om variation eller forlængelse:

1) Ansøgerens officielle navn, forretningsnavn, adresse og postadresse,

2) en beskrivelse af den planlagte operation,

3) en beskrivelse af ledelsesorganisationen,

4) navn på den ansvarlige leder,

5) navnene på de vigtigste stillingsindehavere, herunder de ansvarlige for flyveoperationer, vedligeholdelsessystem, uddannelse af besætninger samt jordoperationer, og de pågældende personers kvalifikationer og erfaring samt

6) driftshåndbogen.

b) Kun for så vidt angår luftfartsforetagendets vedligeholdelsessystem, skal følgende oplysninger anføres i den første ansøgning om en AOC og i en eventuel ansøgning om variation eller forlængelse samt for hver type af flyvemaskiner, der skal opereres:

1) redegørelse for styring af vedligeholdelse,

2) luftfartsforetagendets vedligeholdelsesprogram(mer) for flyvemaskiner,

3) flyvemaskinens tekniske logbog,

4) hvis relevant, de(n) tekniske specifikation(er) i vedligeholdelsesaftalen(erne) mellem luftfartsforetagendet og enhver JAR-145-godkendt vedligeholdelsesorganisation,

5) antallet af flyvemaskiner.

c) Ansøgningen om udstedelse af den første AOC skal indsendes senest 90 dage før datoen for planlagt flyvning. Driftshåndbogen kan indsendes senere, dog senest 60 dage før datoen for planlagt flyvning.

d) Ansøgningen om en variation af en AOC skal indsendes senest 30 dage inden datoen for planlagt flyvning, medmindre andet er aftalt.

e) Ansøgningen om forlængelse af en AOC skal indsendes senest 30 dage inden udløbet af den gældende gyldighedsperiode, medmindre andet er aftalt.

f) Medmindre der opstår særlige omstændigheder, skal Myndigheden med mindst 10 dages varsel informeres om en foreslået udskiftning af en udpeget stillingsindehaver.

Bilag 1 til OPS 1.175

Indhold af og betingelser for driftstilladelsen

En AOC angiver:

a) Luftfartsforetagendets navn og beliggenhed (hovedforretningssted),

b) udstedelsesdato og gyldighedsperiode,

c) beskrivelse af den type af operationer, som tilladelsen gælder,

d) de(n) type(r) af flyvemaskine(r), som det er tilladt at anvende,

e) registreringsmærker for de(n) tilladte flyvemaskine(r). Dog kan luftfartsforetagender opnå godkendelse af et system, der skal informere Myndigheden om registreringsmærkerne for de flyvemaskiner, som opereres i overensstemmelse med foretagendets AOC,

f) områder godkendt til flyvning,

g) særlige begrænsninger og

h) særlige tilladelser/godkendelser, f.eks.:

— KAT. II/KAT. III (herunder godkendte minima)

— (MNPS) (Minimum Navigation Performance Specifications)

— (ETOPS) Langdistanceflyvning med tomotorede flyvemaskiner

— (RNAV) Områdenavigation

— (RVSM) Reducerede vertikale separationsminima

— Transport af farligt gods.

Bilag 2 til OPS 1.175

En AOC-indehavers ledelse og organisation

a) *Generelt*

1) Luftfartsforetagendet skal have en solid og effektiv ledelsesstruktur for at sikre, at luftfartsvirksomheden drives sikkert. Udpegede stillingsindehavere skal have en dokumenteret kompetence inden for civil luftfart.

2) I dette bilag forstås ved »kompetence«, at vedkommende afhængigt af stillingens art skal have teknisk kompetence og ledererfaring, som kan godkendes af Myndigheden.

b) *Udpegede stillingsindehavere*

1) Driftshåndbogen skal indeholde en beskrivelse af, hvilke funktioner og ansvarsområder udpegede stillingsindehavere har, herunder deres navne, og Myndigheden skal informeres skriftligt om alle planlagte eller faktiske ændringer af udpegelser eller funktioner.

2) Luftfartsforetagendet skal sikre kontinuiteten i tilsynet i fravær af udpegede stillingsindehavere.

3) Luftfartsforetagendet skal godtgøre over for Myndigheden, at ledelsesorganisationen er egnet og i passende grad modsvarer operationsnetværket og operationens omfang.

4) En person, der er udpeget som stillingsindehaver af en AOC-indehaver, kan ikke udnævnes som stillingsindehaver af en anden AOC-indehaver, medmindre Myndigheden kan godkende dette. Udpegede stillingsindehavere skal være forpligtede til at arbejde i et tilstrækkeligt antal timer, så de pågældende kan udføre de ledelsesfunktioner, som er forbundet med størrelsen og omfanget af luftfartsforetagendets virksomhed.

5) En person kan beklæde mere end én af de nominerede stillinger, hvis Myndigheden kan godkende dette.

Note: Kravene til udpegelse af indehaveren af den nominerede stilling, som har ansvaret for vedligeholdelsessystemet i overensstemmelse med OPS 1.175 i) 2, er fastsat i OPS 1.895.

c) *Tilstrækkeligt personale og tilsyn med personale*

1) Besætningsmedlemmer.

Luftfartsforetagendet skal til den planlagte operation ansætte et tilstrækkeligt antal flyve- og kabinebesætningsmedlemmer, som efter behov er uddannet og kontrolleret i overensstemmelse med Subpart N og O.

2) Ground personale

i) Antallet af ansatte på jorden afhænger af flyvningernes art og omfang. Drifts- og ground handling-afdelinger skal især bemandes med uddannet personale, som har indgående forståelse for deres ansvarsområder inden for organisationen.

ii) Et luftfartsforetagende, som indgår aftaler med andre organisationer om levering af visse ydelser, bibeholder ansvaret for at fastholde en tilstrækkelig standard. I sådanne tilfælde skal en udpeget stillingsindehaver have til opgave at sikre, at en eventuel underleverandør lever op til de krævede standarder.

3) Tilsyn

i) Antallet af tilsynsførende, som skal udpeges, afhænger af luftfartsforetagendets struktur og antallet af medarbejdere. Disse tilsynsførendes arbejdsopgaver og ansvarsområder skal defineres, og eventuelle forpligtelser i forbindelse med flyvninger skal tilrettelægges, så de tilsynsførende kan opfylde deres tilsynsmæssige ansvar.

ii) Tilsynet med alle besætningsmedlemmer skal udføres af enkeltpersoner, som har tilstrækkelig erfaring og personlige egenskaber til at sikre, at der opnås den standard, der er angivet i driftshåndbogen.

d) *Pladsfaciliteter*

1) Luftfartsforetagendet skal sikre, at der er tilstrækkelig arbejdsplads til rådighed på alle operationsbaser for medarbejderne, som er beskæftiget med sikkerheden under flyvninger. Der skal tages hensyn til de behov, som findes hos personale på jorden og hos medarbejdere beskæftiget med operationel kontrol, opbevaring og fremvisning af vigtige rekorderinger, og til besætningernes planlægning af flyvninger.

2) Kontortjenesterne skal straks kunne distribuere operationelle instruktioner og andre oplysninger til alle berørte medarbejdere.

e) *Dokumentation*

Luftfartsforetagendet skal træffe foranstaltninger med henblik på udarbejdelse af håndbøger, ændringer og anden dokumentation.

SUBPART D

OPERATIONELLE PROCEDURER

OPS 1.195

Operationel kontrol og tilsyn

Luftfartsforetagendet skal udøve operationel kontrol med og udarbejde og vedligeholde en metode for tilsyn med flyveoperationer, som er godkendt af Myndigheden.

OPS 1.200

Driftshåndbog

Luftfartsforetagendet skal udarbejde en driftshåndbog i overensstemmelse med Subpart P til brug for og til vejledning af det operative personale.

OPS 1.205

Det operative personales kompetence

Et luftfartsforetagende skal sikre, at alt personale, der er udpeget til eller er direkte involveret i operationer på jorden og flyveoperationer, instrueres korrekt, har vist deres egnethed til at varetage deres særlige pligter og er bekendt med deres ansvar og med forbindelsen mellem sådanne pligter og operationen som helhed.

OPS 1.210

Udarbejdelse af procedurer

a) Luftfartsforetagendet skal for hver luftfartøjstype udarbejde procedurer og instruktioner, der omfatter de pligter, som personale på jorden og besætningsmedlemmer har for alle typer af operationer på jorden og flyveoperationer.

b) Luftfartsforetagendet skal udarbejde et checklistesystem til brug for besætningsmedlemmer i alle faser af operationen af flyvemaskinen under henholdsvis normale forhold, unormale forhold og i nødsituationer for at sikre, at de operationelle procedurer i driftshåndbogen følges.

c) Luftfartsforetagendet må ikke kræve, at et besætningsmedlem udfører nogen aktiviteter i kritiske faser af flyvningen bortset fra de aktiviteter, der er nødvendige for en sikker operation af flyvemaskinen.

OPS 1.215

Anvendelse af lufttrafiktjenester

Luftfartsforetagendet skal sikre, at der anvendes lufttrafiktjenester på alle flyvninger, når det er muligt.

OPS 1.220

Luftfartsforetagendets godkendelse af flyvepladser

Luftfartsforetagendet må kun give tilladelse til anvendelse af flyvepladser, som er egnede til de(n) pågældende type(r) af flyvemaskiner og operationer.

OPS 1.225

Flyvepladsens operative minima

a) Luftfartsforetagendet skal angive flyvepladsens operative minima, som udarbejdes i overensstemmelse med OPS 1.430 for hver afgang, destination eller alternativ flyveplads, der godkendes til anvendelse i henhold til OPS 1.220.

b) I disse minima skal medregnes en eventuel forøgelse af de angivne værdier, som påbydes af Myndigheden.

c) Minima for en specifik type indflyvnings- og landingsprocedure anses for gældende, hvis:

1) jordudstyret, som fremgår af det respektive diagram, og som kræves til den planlagte procedure, er operativt,

2) de flyvemaskinesystemer, som er nødvendige for den pågældende indflyvningstype, er operative,

3) de krævede kriterier for en flyvemaskines funktion er opfyldt, og

4) besætningen er kvalificeret i overensstemmelse hermed.

OPS 1.230

Instrumentprocedurer ved udflyvning og indflyvning

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at der anvendes instrumentprocedurer for udflyvning og indflyvning, som er udarbejdet af den stat, hvori flyvepladsen er beliggende.

b) Uanset ovenstående underpunkt a) kan en luftfartøjschef acceptere en ATC-klarering for at afvige fra en bekendtgjort afgangs- eller ankomstrute, forudsat at kriterierne for hindringsfrihed overholdes, og forudsat, at der i fuldt omfang tages hensyn til flyveforholdene. Slutindflyvningen skal udføres visuelt eller i overensstemmelse med den fastsatte instrumentindflyvningsprocedure.

c) Luftfartsforetagendet må kun indføre andre procedurer end dem, som skal anvendes i overensstemmelse med ovenstående underpunkt a), under forudsætning af, at disse procedurer er godkendt af den stat, hvori flyvepladsen er beliggende, hvis en sådan godkendelse er påkrævet, og under forudsætning af Myndighedens godkendelse.

OPS 1.235

Procedurer for støjbegrænsning

a) Luftfartsforetagendet skal udarbejde operationelle procedurer for støjbegrænsning under instrumentflyvning i overensstemmelse med ICAO PANS OPS bind 1 (Dok. 8168—OPS/611).

b) Procedurerne for støjbegrænsning i forbindelse med stigning ved start, som angives af et luftfartsforetagende for en given type af flyvemaskine, skal være de samme for alle flyvepladser.

OPS 1.240

Ruter og operationsområder

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at der kun udføres flyvninger på de ruter og inden for de områder, hvor:

1) der forefindes faciliteter på jorden og ground services, herunder vejrtjenester, som er egnede til den planlagte operation,

2) præstationen for den flyvemaskine, som planlægges anvendt, er tilstrækkelig til at overholde kravene til minimumsflyvehøjde,

3) udstyret i den flyvemaskine, der planlægges anvendt, opfylder mindstekravene til den planlagte operation,

4) der er egnede kort og diagrammer til rådighed (se OPS 1.135 a) 9),

5) der er egnede flyvepladser til rådighed inden for de tids-/afstandbegrænsninger, der er fastsat i OPS 1.245, såfremt der anvendes tomotorede flyvemaskiner.

6) der findes arealer, som giver mulighed for at foretage sikker nødlanding, hvis der anvendes enmotorede flyvemaskiner.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at operationerne udføres i overensstemmelse med eventuelle restriktioner vedrørende ruter og operationelle områder, som er pålagt af Myndigheden.

OPS 1.241

Operation i afgrænset luftrum med reducerede vertikale separationsminima (RVSM)

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine i afgrænsede dele af luftrummet, hvor der på grundlag af den regionale luftfartsaftale (Regional Air Navigation Agreement) gælder et vertikalt separationsminimum på 300 m (1 000 ft), medmindre Myndigheden har godkendt dette (RVSM-godkendelse) (se også OPS 1.872).

OPS 1.243

Flyvning i områder med specifikke krav til navigation

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine i afgrænsede områder eller i en afgrænset del af et angivet luftrum, hvor der på grundlag af den regionale luftfartsaftale er fastsat minimumsspecifikationer for navigation (minimum navigation performance specifications), medmindre Myndigheden har godkendt dette (MNPS/RNP/RNAV-godkendelse) E også OPS 1.865 c) 2 og OPS 1.870).

OPS 1.245

Maksimal afstand fra en egnet flyveplads for tomotorede flyvemaskiner uden en ETOPS-godkendelse

a) Medmindre dette specifikt er godkendt af Myndigheden i overensstemmelse med OPS 1.246 a) (ETOPS-godkendelse), må et luftfartsforetagende ikke anvende tomotorede flyvemaskiner på en rute, som indeholder et punkt, der befinder sig længere fra en egnet flyveplads end:

1) for flyvemaskiner i præstationsklasse A med enten:

i) en godkendt kabinekonfiguration på 20 eller flere sæder eller

ii) en maksimal startmasse på 45,360 kg eller derover,

den afstand, der flyves på 60 minutter ved den marchfart med en motor ude af drift, som er fastsat i overensstemmelse med nedenstående underpunkt b),

2) for flyvemaskiner i præstationsklasse B eller C:

i) den afstand, der flyves på 120 minutter ved den marchfart med en motor ude af drift, som er fastsat i overensstemmelse med nedenstående underpunkt b), eller

ii) 300 sømil,

afhængigt af, hvilken afstand der er kortest.

b) Luftfartsforetagendet skal fastsætte en hastighed til beregning af den maksimale afstand til en egnet flyveplads for hver type af tomotorede flyvemaskiner eller for hver variant, der opereres, på ikke over V_{MO} baseret på den faktiske flyvehastighed, som flyvemaskinen kan opretholde med en motor ude af drift under følgende forhold:

1) international standardatmosfære (ISA),

2) flyvning i niveau

i) for turbojetflyvemaskiner ved:

A) FL 170 eller

B) ved den maksimale flyvehøjde, som flyvemaskinen med en motor ude af drift kan stige til og opretholde ved hjælp af den bruttostigningshastighed, der er angivet i AFM,

afhængigt af, hvilken afstand der er kortest.

ii) for propeldrevne flyvemaskiner ved:

A) FL 80 eller

B) ved den maksimale flyvehøjde, som flyvemaskinen med en motor ude af drift kan stige til og opretholde ved hjælp af den bruttostigningshastighed, der er angivet i AFM,

afhængigt af, hvilken afstand der er kortest.

3) maksimal kontinuerlig kraft eller effekt på den stadigt fungerende motor,

4) en masse for flyvemaskinen, som ikke er mindre end resultatet af:

i) start ved havoverfladen med maksimal startmasse og

ii) stigning med alle motorer til den optimale marchhøjde ved langdistanceflyvninger og

iii) flyvning med alle motorer ved langdistancemarchfarten ved denne højde,

indtil den tid, der er gået siden starten, svarer til den gældende grænse, der er fastsat i underpunkt a) ovenfor.

c) Luftfartsforetagendet skal sikre, at følgende data, der er specifikke for hver type eller variant, er indeholdt i driftshåndbogen:

1) den marchfart med en motor ude af drift, der er fastsat i overensstemmelse med underpunkt b) ovenfor og

2) den maksimale afstand fra en egnet flyveplads, der er fastsat i overensstemmelse med underpunkt a) og b) ovenfor.

Note: De hastigheder og højder (flyveniveauer), som er angivet ovenfor, er kun beregnet til brug ved fastsættelse af den maksimale afstand fra en egnet flyveplads.

OPS 1.246

Operationer med udvidet rækkevidde med tomotorede flyvemaskiner (ETOPS)

a) Luftfartsforetagendet må ikke udføre operationer uden for den grænseafstand, der er fastsat i overensstemmelse med OPS 1.245, medmindre Myndigheden har godkendt dette (ETOPS-godkendelse).

b) Luftfartsforetagendet skal forud for udførelse af en ETOPS-flyvning sikre, at der er et passende ETOPS en-route alternativ til rådighed inden for enten den godkendte omdirigeringstid eller en omdirigeringstid, der er baseret på flyvemaskinens MEL-afledte anvendelighedsstatus (serviceability status), afhængigt af, hvilken afstand der er kortest (se også OPS 1.297 d)).

OPS 1.250

Fastsættelse af minimumsflyvehøjder

a) Luftfartsforetagendet skal fastsætte minimumsflyvehøjder og udarbejde metoder for fastsættelse af disse højder for alle rutesegmenter, der skal flyves - som giver den krævede terrænklarering under hensyn til kravene i Subpart F til I.

b) Metoden for fastsættelse af minimumsflyvehøjder skal godkendes af Myndigheden.

c) Hvis de minimumsflyvehøjder, der er fastsat af de overfløjne stater, er højere end de højder, der er fastsat af luftfartsforetagendet, er det de højeste værdier, som er gældende.

d) Luftfartsforetagendet skal tage følgende faktorer i betragtning ved fastsættelse af minimumsflyvehøjder:

1) den nøjagtighed, hvormed flyvemaskinens position kan bestemmes,

2) de sandsynlige unøjagtigheder i de anvendte højdemåleres visninger,

3) terrænets karakteristika (f.eks. pludselige ændringer i højden over havoverfladen) langs de ruter eller i de områder, hvor der skal udføres flyvninger,

4) sandsynligheden for at støde på ugunstige vejrforhold (f.eks. kraftig turbulens og nedadgående luftstrømme) og

5) mulige unøjagtigheder i luftfartskortene.

e) Ved opfyldelse af de i underpunkt d) ovenfor foreskrevne krav skal der tages behørigt hensyn til:

1) korrigeringer for temperatur- og trykvariationer i forhold til standardværdier,

2) ATC-kravene og

3) eventuelle uforudsete hændelser langs den planlagte rute.

OPS 1.255

Brændstofpolitik

a) Luftfartsforetagendet skal udarbejde en brændstofpolitik med henblik på flyveplanlægning og genplanlægning under flyvning for at sikre, at alle flyvemaskiner medfører tilstrækkeligt brændstof til den planlagte flyvning og reservebeholdninger til at dække afvigelser fra den planlagte flyvning.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at planlægningen af flyvninger udelukkende baseres på:

1) procedurer og data, der er indeholdt i eller udledt af driftshåndbogen, eller på aktuelle luftfartøjsspecifikke data og

2) de flyveforhold, hvorunder flyvningen skal udføres, herunder:

i) realistiske tal for flyvemaskinens brændstofforbrug,

ii) påregnede masser,

iii) forventede vejrforhold og

iv) ATS-procedurer og -begrænsninger.

c) Luftfartsforetagendet skal sikre, at beregningen forud for flyvningen af det brugbare brændstof, som er påkrævet til en flyvning, omfatter:

1) brændstof til kørsel på jorden,

2) brændstof til flyvningen,

3) reservebrændstof bestående af:

i) brændstof til nødsituationer,

ii) brændstof til flyvning til en alternativ flyveplads, hvis der er behov for en alternativ destination. (Dette udelukker ikke, at afgangsflyvepladsen vælges som alternativ destination),

iii) endeligt reservebrændstof og

iv) yderligere brændstof, hvis det er påkrævet i forbindelse med den pågældende operationstype (f.eks. ETOPS) og

4) ekstra brændstof, hvis dette kræves af luftfartøjschefen.

d) Luftfartsforetagendet skal sikre, at procedurerne for beregning af brændstofbehovet ved ændring af planerne undervejs, når en flyvning skal foregå ad en anden rute eller til en anden destination end den oprindeligt planlagte, omfatter:

1) brændstof til den resterende del af flyvningen,

2) reservebrændstof bestående af:

i) brændstof til nødsituationer,

ii) brændstof til flyvning til en alternativ flyveplads, hvis der er behov for en alternativ destination. (Dette udelukker ikke, at afgangsflyvepladsen vælges som alternativ destination),

iii) endeligt reservebrændstof og

iv) yderligere brændstof, hvis det er påkrævet i forbindelse med den pågældende operationstype (f.eks. ETOPS) og

3) ekstra brændstof, hvis dette kræves af luftfartøjschefen.

OPS 1.260

Befordring af bevægelseshæmmede personer

a) Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer for befordring af bevægelseshæmmede personer (PRM'er).

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at bevægelseshæmmede personer ikke tildeles eller optager sæder, hvor deres tilstedeværelse kan:

1) hindre besætningsmedlemmerne i at udføre deres pligter,

2) blokere adgangen til nødudstyr eller

3) hindre en nødevakuering af flyvemaskinen.

c) Luftfartøjschefen skal underrettes, når der skal befordres bevægelseshæmmede personer om bord.

OPS 1.265

Befordring af udviste eller afviste personer eller personer i forvaring

Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer for befordring af udviste eller afviste personer eller personer i forvaring for at sikre flyvemaskinens og de ombordværendes sikkerhed. Luftfartøjschefen skal informeres, når de ovennævnte personer medføres om bord.

OPS 1.270

Anbringelse af bagage og fragt

(se bilag 1 til OPS 1.270)

a) Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer for at sikre, at kun håndbagage, der kan anbringes tilfredsstillende og sikkert, medtages i flyvemaskinen og medbringes i passagerkabinen.

b) Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer for at sikre, at al bagage og fragt om bord, som kan forvolde skade på personer eller ting, eller som kan blokere gange og udgange, hvis den forskubber sig, placeres i lastrum, der er konstrueret til at forhindre, at bagagen/fragten kan flytte sig.

OPS 1.280

Passagerernes placering

Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer for at sikre, at passagererne er placeret således, at de i tilfælde af, at en nødevakuering er påkrævet, bedst kan medvirke til og ikke hæmmer evakueringen af flyvemaskinen.

OPS 1.285

Instruering af passagerer

Luftfartsforetagendet skal sikre:

a) *Generelt*

1) at passagererne mundtligt orienteres om sikkerhedsspørgsmål, hvilket helt eller delvist kan ske gennem en audiovisuel præsentation.

2) at passagererne forsynes med en sikkerhedsbrochure, på hvilken instruktionerne i billedform viser, hvordan nødudstyr og nødudgange, som kan forventes anvendt af passagererne, fungerer.

b) *Før start*

1. at passagererne informeres om følgende spørgsmål, hvis disse er relevante:

i) bestemmelser om rygning,

ii) at ryglænet skal være i oprejst position og bordet klappet op,

iii) nødudgangenes placering,

iv) placering og anvendelse af gulvmarkeringer, som viser hen til nødudgangene,

v) anbringelse af håndbagage,

vi) begrænsninger i brugen af bærbart elektronisk udstyr og

vii) placering og indhold af sikkerhedsbrochuren,

og

2) at passagererne får en demonstration af følgende:

i) brugen af sikkerhedsbælter og/eller sikkerhedsseler, herunder hvordan sikkerhedsbæltet og/eller sikkerhedsselen spændes og åbnes,

ii) iltudstyrets placering og anvendelse, hvis påkrævet (se OPS 1.770 og OPS 1.775). Passagererne skal også informeres om, at rygning er forbudt, når der anvendes ilt, og

iii) redningsvestenes placering og anvendelse, hvis påkrævet (se OPS 1.825).

c) *Efter start*

at passagererne, hvis det er relevant, gøres opmærksomme på følgende:

i) bestemmelser om rygning og

ii) brug af sikkerhedsbælter og/eller sikkerhedsseler.

d) *Før landing*

at passagererne, hvis det er relevant, gøres opmærksomme på følgende:

i) bestemmelser om rygning,

ii) brug af sikkerhedsbælter og/eller sikkerhedsseler,

iii) at ryglænet skal være i oprejst position og bordet klappet op,

iv) genanbringelse af håndbagage og

v) begrænsninger i brugen af bærbart elektronisk udstyr.

e) *Efter landing*

at passagererne gøres opmærksomme på følgende:

i) bestemmelser om rygning og

ii) brug af sikkerhedsbælter og/eller sikkerhedsseler.

f) at passagererne i tilfælde af en nødsituation under flyvning instrueres i de nødforanstaltninger, som egner sig for de pågældende forhold.

OPS 1.290

Forberedelse af flyvning

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at der udfyldes en operationel flyveplan for hver planlagt flyvning.

b) Luftfartøjschefen må ikke påbegynde en flyvning, medmindre han finder det godtgjort:

1) at flyvemaskinen er luftdygtig,

2) at flyvemaskinens konfiguration er i overensstemmelse med konfigurationsafvigelseslisten (CDL),

3) at de instrumenter og det udstyr, som er nødvendigt, for at den pågældende flyvning kan gennemføres, er til rådighed i overensstemmelse med Subpart K og L,

4) at instrumenter og udstyr er i funktionsdygtig stand, bortset fra det, der er tilladt i henhold til MEL,

5) at de dele af driftshåndbogen, som er nødvendige for at gennemføre flyvningen, er til rådighed,

6) at de dokumenter, yderligere oplysninger og formularer, som skal være til rådighed i henhold til OPS 1.125 og OPS 1.135, forefindes om bord,

7) at aktuelle kort, diagrammer og tilhørende dokumenter eller tilsvarende data er til rådighed og dækker den planlagte operation af flyvemaskinen inklusive en eventuel afvigelse fra den planlagte rute, som med rimelighed kan forventes,

8) at de faciliteter på jorden og ground services, som er nødvendige for den planlagte flyvning, er til rådighed og tilstrækkelige,

9) at bestemmelserne i driftshåndbogen om kravene til brændstof, olie og ilt og om mindste sikre flyvehøjde, flyvepladsens operative minima og tilgængeligheden af alternative flyvepladser, hvor det er påkrævet, kan overholdes for den planlagte flyvning,

10) at lasten er korrekt fordelt og forsvarligt sikret,

11) at flyvemaskinens masse ved påbegyndelsen af startrullestrækningen er således, at flyvningen kan udføres i overensstemmelse med Subpart F til I, afhængigt af, hvad der er gældende, og

12) at eventuelle operationelle begrænsninger ud over de begrænsninger, der er fastsat i underpunkt 9) og 11) ovenfor, kan overholdes.

OPS 1.295

Valg af flyvepladser

a) Luftfartsforetagendet skal ved planlægning af en flyvning udarbejde procedurer for valg af destinationsflyvepladser og/eller alternative flyvepladser i overensstemmelse med OPS 1.220.

b) Luftfartsforetagendet skal i den operationelle flyveplan vælge og specificere en alternativ startflyveplads, hvis det ikke er muligt at vende tilbage til afgangsflyvepladsen af vejr- eller driftsmæssige årsager, skal befinde sig inden for:

1) For tomotorede flyvemaskiner enten:

i) en times flyvetid ved marchfart med en motor ude af drift ifølge flyvehåndbogen (AFM) under standardforhold i vindstille baseret på den faktiske startmasse eller

ii) to timer eller tiden til den godkendte alternative ETOPS-flyveplads, afhængigt af, hvilken der er kortest, ved marchfart med en motor ude af drift ifølge AFM under standardforhold i vindstille for flyvemaskiner og besætninger, der er godkendt til ETOPS, eller

2) to timers flyvetid ved marchfart med en motor ude af drift ifølge AFM under standardforhold i vindstille baseret på den faktiske startmasse for tre- og firemotorede flyvemaskiner, og

3) hvis AFM ikke indeholder en marchfart med en motor ude af drift, skal den hastighed, der anvendes ved beregningen, være den hastighed, der opnås med de(n) resterende motor(er) indstillet til maksimal kontinuerlig motorydelse.

c) Luftfartsforetagendet skal vælge mindst en alternativ destination for hver IFR-flyvning, medmindre:

1) både:

i) varigheden af den planlagte flyvning fra start til landing ikke overstiger 6 timer, og

ii) der er to særskilte landingsbaner til rådighed på destinationen og de fremherskende vejrforhold er således, at indflyvningen fra den relevante minimumssektorhøjde og landingen kan udføres i VMC i perioden fra en time før til en time efter det forventede tidspunkt for ankomst til destinationen,

eller

2) destinationen er fjerntbeliggende, og der ikke findes nogen egnet alternativ destination.

d) Flyselskabet skal vælge to alternative destinationer, når de relevante vejrrapporter eller -forudsigelser for destinationen eller en kombination deraf angiver:

1) At vejrforholdene i en periode fra 1 time før til 1 time efter det forventede ankomsttidspunkt vil være dårligere end de gældende mindstekrav til planlægning eller

2) når der ikke foreligger meteorologiske oplysninger.

e) Luftfartsforetagendet skal angive eventuelle krævede alternative flyvepladser i den operationelle flyveplan.

OPS 1.297

Planlægningsminima for IFR-flyvninger

a) *Planlægningsminima for startalternativer*

Luftfartsforetagendet må ikke vælge en flyveplads som alternativ startflyveplads, medmindre de aktuelle vejrrapporter eller -udsigter eller en given kombination heraf viser, at vejrforholdene i løbet af en periode, der begynder 1 time før og slutter 1 time efter det forventede tidspunkt for ankomst til flyvepladsen, vil svare til eller være bedre end de gældende mindstekrav til landing, der er fastsat i overensstemmelse med OPS 1.225. Skydækkehøjden skal tages i betragtning, hvis de eneste muligheder for indflyvning er ikke-præcisions- og/eller cirklingindflyvning. Der skal tages hensyn til eventuelle begrænsninger i forbindelse med operationer med en motor ude af drift.

b) *Planlægningsminima for destinations- og alternative destinationsflyvepladser*

Luftfartsforetagendet må kun vælge destinationsflyvepladsen og/eller alternativ(e) destinationsflyveplads(er), når de aktuelle vejrrapporter eller -udsigter eller en given kombination heraf viser, at vejrforholdene i løbet af en periode, der begynder 1 time før og slutter 1 time efter det forventede tidspunkt for ankomst til flyvepladsen, vil svare til eller være bedre end nedenstående gældende planlægningsminima:

1) planlægningsminima for en destinationsflyveplads:

i) RVR/sigtbarhed angivet i overensstemmelse med OPS 1.225 og

ii) skydækkehøjden er lig med eller over MDH ved ikke-præcisions- eller cirklingindflyvning og

2) planlægningsminima for alternativ(e) destinationsflyveplads(er):

Table 1

Planlægningsminima en-route og alternative destinationsflyvepladser

Indflyvningstype	Planlægningsminima
Kat. II og III	Kat. I (Note 1)
Kat. I	Ikke-præcision (note 1 & 2)
Ikke-præcision	Ikke-præcision (note 1 & 2) plus 200 ft/1 000 m
Cirkling	Cirkling

Note 1: RVR.

Note 2: Skydækkehøjden skal være lig med eller over MDH.

c) *Planlægningsminima for en alternativ flyveplads en-route*

Luftfartsforetagendet må ikke vælge en flyveplads som alternativ flyveplads en-route, medmindre de aktuelle vejrrapporter eller -udsigter eller en given kombination heraf viser, at vejrforholdene i løbet af en periode, der begynder 1 time før og slutter 1 time efter det forventede tidspunkt for ankomst til flyvepladsen, vil være lig med eller bedre end planlægningsminima i overensstemmelse med ovenstående tabel 1.

d) *Planlægningsminima for en alternativ ETOPS-flyveplads en-route*

Luftfartsforetagendet må ikke vælge en flyveplads som alternativ ETOPS-flyveplads en-route, medmindre de aktuelle vejrrapporter eller -udsigter eller en given kombination heraf viser, at vejrforholdene i løbet af en periode, der begynder 1 time før og slutter 1 time efter det forventede tidspunkt for ankomst til flyvepladsen, vil være lig med eller bedre end de planlægningsminima, der foreskrives i nedenstående tabel 2, og i overensstemmelse med luftfartsforetagendets ETOPS-godkendelse.

Tabel 2

Planlægningsminima ETOPS

Indflyvningstype	Planlægningsminima	
(Krav til RVR/sigtbarhed & skydækkehøjde, hvis relevant)		
	Flyveplads med	
	mindst 2 særskilte indflyvningsprocedurer baseret på 2 særskilte hjælpemidler til betjening af 2 særskilte landingsbaner (se IEM OPS 1.295 cc) i) ii))	mindst 2 særskilte indflyvningsprocedurer baseret på 2 særskilte hjælpemidler til betjening af 1 landingsbane eller mindst 1 indflyvningsprocedure baseret på 1 hjælpemidel til betjening af 1 landingsbane
Præcisionsindflyvning kat. II, III (ILS, MLS)	Minima for præcisionsindflyvning kat. I	Minima for ikke-præcisionsindflyvning
Præcisionsindflyvning kat. I (ILS, MLS)	Minima for ikke-præcisionsindflyvning	Minima for cirkling eller, hvis disse ikke foreligger, minima for ikke-præcisionsindflyvning plus 200 ft/1 000 m
Ikke-præcisionsindflyvning	Det laveste af minima for ikke-præcisionsindflyvning plus 200 ft/1 000 m eller minima for cirkling	Det højeste af minima for cirkling eller minima for ikke-præcisionsindflyvning plus 200 ft/1 000 m
Cirklingindflyvning	Minima for cirkling	

OPS 1.300

Indlevering af ATS-flyveplan

Luftfartsforetagendet skal sikre, at en flyvning ikke påbegyndes, medmindre der er indleveret en ATS-flyveplan eller indleveret tilstrækkelige oplysninger til, at alarmeringstjenesterne om nødvendigt kan aktiveres.

OPS 1.305

Påfyldning/udtømning af brændstof, mens passagererne er ved at gå om bord, er om bord eller er ved at gå fra borde

(se bilag 1.305 til OPS 1.001)

Flyselskabet skal sikre, at der ikke påfyldes/udtømmes Avgas eller brændstof af wide-cut typen på flyet (f.eks. Jet-B eller tilsvarende), eller hvis en blanding af disse brændstoftyper forekommer, når passagererne er ved at gå om bord, er om bord eller er ved at gå fra borde. Der skal i alle andre tilfælde træffes de fornødne foranstaltninger, og flyvemaskinen skal være tilstrækkeligt bemandet med kvalificeret personale, der er parat til at iværksætte og lede en evakuering af flyvemaskinen på den mest praktiske og hurtigst mulige måde.

OPS 1.307

Påfyldning/udtømning af wide-cut-brændstof

Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer for påfyldning/udtømning af wide-cut-brændstof (f.eks. Jet B eller tilsvarende), hvis dette er påkrævet.

OPS 1.310

Besætningsmedlemmer på stationer

a) *Flyvebesætningsmedlemmer*

1) Under start og landing skal hvert flyvebesætningsmedlem, som er pålagt cockpittjeneste, være på sin station.

2) I alle andre faser af flyvningen skal ethvert flyvebesætningsmedlem, som er pålagt cockpittjeneste, forblive på sin station, medmindre den pågældendes fravær er påkrævet for at udføre vedkommendes pligter i forbindelse med flyvningen eller for at dække fysiologiske behov under forudsætning af, at mindst en behørigt kvalificeret pilot til enhver tid forbliver ved flyvemaskinens styreudstyr.

b) *Kabinebesætningsmedlemmer*

På alle dæk i flyvemaskinen, hvor der opholder sig passagerer, skal de påkrævede kabinebesætningsmedlemmer sidde på deres anviste stationer under start og landing, og når luftfartøjschefen skønner det nødvendigt af sikkerhedshensyn.

OPS 1.315

Udstyr til nødevakuering

Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer for at sikre, at et udstyr til nødevakuering, der automatisk folder sig ud, er armeret før taxying, start og landing, når det er sikkert og praktisk muligt.

OPS 1.320

Sæder, sikkerhedsbælter og -seler

a) *Besætningsmedlemmer*

1) Under start og landing, og når luftfartøjschefen skønner det nødvendigt af sikkerhedshensyn, skal hvert besætningsmedlem være behørigt sikret med de til rådighed værende sikkerhedsbælter og -seler.

2) I andre faser af flyvningen skal hvert flyvebesætningsmedlem i cockpittet holde sit sikkerhedsbælte fastspændt, når vedkommende befinder sig på sin station.

b) *Passagerer*

1) Før start og landing, under taxying, og når det skønnes nødvendigt af sikkerhedshensyn, skal luftfartøjschefen sikre, at alle passagerer om bord befinder sig i et sæde eller en køje med sikkerhedsbæltet eller sikkerhedsselen behørigt fastspændt, hvor en sådan findes.

2) Luftfartsforetagendet skal påse, og luftfartschefen skal sikre, at flere passagerer i ét flysæde kun tillades i særlige sæder og udelukkende forekommer i forbindelse med en voksen og et barn, som er behørigt sikret med et supplerende bælte eller andet fastspændingsudstyr.

OPS 1.325

Sikring af passagerkabine og pantry(er)

a) Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer for at sikre, at alle udgange eller flugtveje er uden forhindringer før taxying, start og landing.

b) Luftfartøjschefen skal sikre, at alt udstyr og al bagage er behørigt sikret før start og landing, og når dette skønnes nødvendigt af sikkerhedshensyn.

OPS 1.330

Nødudstyrets tilgængelighed

Luftfartøjschefen skal sikre, at det relevante nødudstyr til stadighed er let tilgængeligt til umiddelbar anvendelse.

OPS 1.335

Rygning om bord

Luftfartøjschefen skal sikre, at det ikke er tilladt nogen om bord at ryge:

1) når dette skønnes nødvendigt af sikkerhedshensyn,

2) mens flyvemaskinen er på jorden, medmindre dette specifikt er tilladt i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i driftshåndbogen,

3) uden for de anviste rygeområder, i gangene og på toiletterne,

4) i lastrum og/eller andre områder, hvor der transporteres fragt, som ikke er opbevaret i flammebestandige beholdere eller dækket af flammesikret kanvas og

5) i de områder af kabinen, hvor der er ilttilførsel.

OPS 1.340

Vejrforhold

a) Under en IFR-flyvning må luftfartøjschefen ikke:

1) påbegynde starten eller

2) fortsætte ud over det punkt, hvorfra der gælder en revideret flyveplan i tilfælde af genplanlægning under flyvningen,

medmindre der foreligger oplysninger, som viser, at de forventede vejrforhold på destinationen og/eller de(n) krævede alternative flyveplads(er), som foreskrives i OPS 1.295, er lig med eller bedre end de i OPS 1.297 fastsatte planlægningsminima.

b) Under en IFR-flyvning må luftfartøjschefen ikke fortsætte ud over:

1) beslutningspunktet, når beslutningspunktproceduren anvendes, eller

2) det forudbestemte punkt, når proceduren for det forudbestemte punkt anvendes,

medmindre der foreligger oplysninger, som viser, at de forventede vejrforhold på destinationen og/eller de krævede alternative flyvepladser, som foreskrives i OPS 1.295, er lig med eller bedre end de gældende operative minima til flyvepladsen, som er fastsat i OPS 1.225.

c) På IFR-flyvninger må luftfartøjschefen ikke fortsætte mod den planlagte destinationsflyveplads, medmindre de senest tilgængelige oplysninger viser, at vejrforholdene på destinationen eller mindst én alternativ destinationsflyveplads på det forventede ankomsttidspunkt svarer til eller er bedre end de planlægningsmæssigt gældende operative minima til flyvepladsen.

d) Ved en VFR-flyvning må luftfartøjschefen ikke påbegynde starten, medmindre de aktuelle vejrrapporter eller en kombination af aktuelle rapporter og vejrudsigter viser, at vejrforholdene langs ruten eller den del af ruten, der skal flyves i henhold til VFR, på det pågældende tidspunkt er af en sådan beskaffenhed, at det er muligt at overholde disse regler.

OPS 1.345

Is og andre forurenende stoffer

a) Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer, som skal følges, når det er nødvendigt at foretage afisning og forebyggelse af isdannelse og hermed forbundne inspektioner af flyvemaskinen(erne) på jorden.

b) En luftfartøjschef må ikke påbegynde starten, medmindre de udvendige overflader er fri for eventuelle forekomster, som kan have negativ indvirkning på flyvemaskinens ydeevne og/eller styrbarhed, dog bortset fra det, der er tilladt i flyvehåndbogen.

c) En luftfartøjschef må ikke påbegynde en flyvning under kendte eller forventede isforhold, medmindre flyvemaskinen er certificeret og udstyret til at klare sådanne forhold.

OPS 1.350

Brændstof- og olieforsyning

En luftfartøjschef må ikke påbegynde en flyvning, medmindre han finder det godtgjort, at flyvemaskinen medfører mindst den planlagte mængde brændstof og olie til at gennemføre flyvningen sikkert, under hensyn til de forventede flyveforhold.

OPS 1.355

Startforhold

Inden starten påbegyndes, skal luftfartøjschefen sikre sig, at vejret på flyvepladsen og forholdene på den startbane, der påregnes anvendt, ifølge de oplysninger, han har til rådighed, ikke skulle forhindre en sikker start og afgang.

OPS 1.360

Anvendelse af startminima

Inden starten påbegyndes, skal luftfartøjschefen sikre sig, at RVR eller sigtbarheden i flyvemaskinens startretning svarer til eller er bedre end det gældende minimum.

OPS 1.365

Minimumsflyvehøjder

Luftfartøjschefen eller den pilot, til hvem udførelsen af flyvningen er blevet uddelegeret, må ikke flyve under de angivne minimumshøjder, undtagen når dette er nødvendigt ved start og landing.

OPS 1.370

Simulerede unormale situationer under flyvning

Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer for at sikre, at unormale situationer eller nødsituationer, der kræver anvendelse af dele af eller alle procedurerne for unormale situationer eller nødsituationer og simulering af IMC med kunstige midler, ikke udføres under erhvervsmæssige lufttransportflyvninger.

OPS 1.375

Brændstofstyring under flyvning

(se bilag 1.375 til OPS 1.001)

a) Luftfartsforetagendet skal udarbejde en procedure for at sikre, at der under flyvningen udføres brændstofcheck og brændstofstyring.

b) Luftfartøjschefen skal sikre, at den mængde brugbart brændstof, der er tilbage under flyvning, ikke er mindre end den mængde brændstof, som er nødvendig for at fortsætte til en flyveplads, hvor der kan foretages en sikker landing med det endelige reservebrændstof, der er tilbage.

c) Luftfartøjschefen skal erklære, at der foreligger en nødsituation, når det faktiske brugbare brændstof om bord er mindre end det endelige reservebrændstof.

OPS 1.385

Anvendelse af supplerende ilt

Luftfartøjschefen skal sikre, at flyvebesætningsmedlemmer, der udfører opgaver, som er vigtige for en sikker operation af flyvemaskinen under flyvning, kontinuerligt anvender supplerende ilt, hvis kabinehøjden overstiger 10 000 ft i en periode på over 30 minutter, og hvis kabinehøjden overstiger 13 000 ft.

OPS 1.390

Kosmisk stråling

a) *Aktiv overvågning*

1) Et luftfartsforetagende må ikke operere en flyvemaskine over 15 000 m (49 000 ft) medmindre det i OPS 1.680 angivne udstyr er anvendeligt og

2) luftfartøjschefen eller den pilot, til hvem udførelsen af flyvningen er blevet uddelegeret, skal indlede en nedstigning så hurtigt, som det er praktisk muligt, når grænseværdierne, som er fastsat i driftshåndbogen, overstiges.

b) *Passiv overvågning*

Luftfartsforetagendet skal tage hensyn til flyvebesætningens og kabinebesætningens risiko for kosmisk stråling under flyvningen og skal træffe følgende foranstaltninger for de besætningsmedlemmer, som kan blive udsat for bestråling med mere end 1 mSv pr. år:

1) vurdere bestrålingen af besætningen

2) tilrettelægge besætningens arbejdsskemaer, hvor det er praktisk muligt, så bestrålingen holdes under 6 mSv pr. år

3) informere besætningen om den sundhedsrisiko, som er forbundet med den sandsynlige bestråling

4) sikre, at arbejdsskemaerne for kvindelige besætningsmedlemmer, når de pågældende har underrettet luftfartsforetagendet om, at de er gravide, holder den tilsvarende dosis for fostret så lav, som det med rimelighed er muligt, og i alle tilfælde sikre, at dosen ikke overstiger 1 mSv i den resterende del af graviditeten

5) sikre, at der føres journaler over hvert berørt flyve- eller kabinebesætningsmedlem, når det skønnes sandsynligt, at risikoen for bestråling vil overstige 6 mSv pr. år, og sikre, at der føres passende lægelig kontrol.

OPS 1.395

Sporing af jordens nærhed

Hvis et flyvebesætningsmedlem opdager eller et terrænnærhedsadvarselssystem sporer, at afstanden til jorden er uacceptabel, skal luftfartøjschefen eller den pilot, til hvem udførelsen af flyvningen er uddelegeret, sikre, at der straks iværksættes korrigerende handling for at etablere sikre flyveforhold.

OPS 1.400

Indflyvnings- og landingsforhold

Før indflyvning til landing påbegyndes skal luftfartøjschefen sikre sig, at vejret på flyvepladsen og forholdene på den landingsbane, der påregnes anvendt, ikke ifølge de oplysninger, han har til rådighed, skulle forhindre sikker indflyvning, landing eller overskydning ud fra de oplysninger om ydeevne, der er indeholdt i driftshåndbogen.

OPS 1.405

Indflyvningens påbegyndelse og fortsættelse

a) Luftfartøjschefen eller den pilot, til hvem flyvningens udførelse er uddelegeret, kan påbegynde en instrumentindflyvning uanset den rapporterede RVR/sigtbarhed, men indflyvningen må ikke fortsættes ud over det ydre markeringsfyr eller en tilsvarende position, hvis den rapporterede RVR/sigtbarhed er lavere end de gældende minima.

b) Hvor der ikke foreligger RVR, kan luftfartøjschefen udlede en RVR-værdi ved at konvertere den rapporterede sigtbarhed i overensstemmelse med underpunkt h) i bilag 1 til OPS 1.430.

c) Såfremt den rapporterede RVR/sigtbarhed falder til under det gældende minimum, efter at det ydre markeringsfyr eller en tilsvarende position i overensstemmelse med ovenstående punkt a) er passeret, kan luftfartøjschefen fortsætte indflyvningen til DA/H eller MDA/H.

d) Såfremt der ikke findes et ydre markeringsfyr eller en tilsvarende position, skal luftfartøjschefen træffe beslutning om at fortsætte eller opgive indflyvningen før nedstigning til under 1 000 ft over flyvepladsen i det endelige indflyvningssegment.

e) Piloten kan fortsætte indflyvningen under DA/H eller MDA/H, og landingen kan fuldføres, forudsat at den krævede visuelle reference etableres ved DA/H eller MDA/H og opretholdes.

OPS 1.410

Operationelle procedurer tærskelkrydsningshøjde

Luftfartsforetagendet skal udarbejde operationelle procedurer, som er beregnet til at sikre, at en flyvemaskine, der anvendes til at udføre præcisionsindflyvninger, krydser tærskelen med en sikker margin med flyvemaskinen i landingskonfiguration og -stilling.

OPS 1.415

Rejselogbog

Luftfartøjschefen skal sikre, at rejseloggen udfyldes.

OPS 1.420

Hændelsesrapportering

a) *Flyvehændelser*

1) En flyvemaskines luftfartsforetagende eller luftfartøjschef skal til Myndigheden indgive en rapport om enhver hændelse, der har eller kunne have bragt flyvningens sikkerhed i fare.

2) Rapporterne skal afsendes inden for 72 timer efter hændelsen, medmindre særlige omstændigheder forhindrer dette.

b) *Tekniske defekter og overskridelse af tekniske begrænsninger*

Luftfartøjschefen skal sikre, at alle tekniske defekter og overskridelser af tekniske begrænsninger, som forekommer, mens den pågældende er ansvarlig for flyvningen, registreres i flyvemaskinens tekniske log.

c) *Lufttrafikhændelser*

Luftfartøjschefen skal indgive en rapport om lufttrafikhændelser i overensstemmelse med ICAO PANS RAC, hver gang en flyvemaskine under flyvning har været bragt i fare af:

1) en nær-kollision med en anden flyvende anordning eller

2) lufttrafiktjenesters eller flyvebesætningens mangelfulde lufttrafikprocedurer eller manglende overholdelse af gældende procedurer eller

3) svigtende ATS-faciliteter.

d) *Fuglerisici og sammenstød med fugle*

1) Luftfartøjschefen skal straks informere den relevante jordstation, hvis der observeres en potentiel fuglerisiko.

2) Luftfartøjschefen skal efter landingen indgive en skriftlig rapport om sammenstød med fugle, såfremt den flyvemaskine, som han er ansvarlig for, kommer ud for sammenstød med fugle.

e) *Nødsituationer under flyvninger med farligt gods om bord*

Hvis der forekommer en nødsituation under flyvningen, og situationen tillader det, skal luftfartøjschefen informere de relevante lufttrafiktjenester om eventuelt farligt gods om bord.

f) *Ulovlig handling*

Luftfartøjschefen skal efter et tilfælde af ulovlig handling om bord på en flyvemaskine hurtigst muligt indgive en rapport til den lokale Myndighed og/eller Myndigheden.

g) *Uregelmæssigheder i jord- og navigationsfaciliteter samt farlige situationer*

Luftfartøjschefen skal hurtigst muligt informere den relevante jordstation, såfremt der under flyvning opstår en potentiel farlig situation så som:

1) en uregelmæssighed i en jord- eller navigationsfacilitet eller

2) et meteorologisk fænomen eller

3) en sky af vulkansk aske eller

4) højt strålingsniveau.

OPS 1.425

Havarirapportering

a) Luftfartsforetagendet skal udarbejde procedurer for at sikre, at den nærmeste relevante Myndighed på den hurtigst mulige måde informeres om ethvert havari, som involverer flyvemaskinen, og som medfører død eller alvorlig kvæstelse (som defineret i ICAO bilag 13) af personer eller væsentlig beskadigelse af flyvemaskinen eller af ejendele.

b) Luftfartøjschefen skal til Myndigheden indgive en rapport om enhver ulykke om bord, der medfører død eller alvorlig kvæstelse af en person om bord, mens han var ansvarlig for flyvningen.

Bilag 1 til OPS 1.270

Anbringelse af bagage og fragt

Et luftfartsforetagende, som udarbejder procedurer for at sikre, at håndbagage og fragt er forsvarligt og sikkert anbragt, skal ved udarbejdelsen af procedurerne tage følgende i betragtning:

1) Hver genstand, der befordres i kabinen, må kun anbringes på et sted, som er istand til at fastholde den,

2) massebegrænsninger, som er skiltet på eller i nærheden af stuverum, må ikke overskrides,

3) anbringelse under sædet må ikke anvendes, medmindre sædet er udstyret med en fastholdelsesstang, og bagagen har en sådan størrelse, at den kan fastholdes på en tilfredsstillende måde af dette udstyr,

4) genstande må ikke anbringes på toiletter eller op mod skotter, der ikke kan fastholde genstandene ved fremadgående, sidelæns eller opadgående bevægelser, medmindre skotterne er forsynet med et skilt, der angiver den største masse, der må placeres der,

5) bagage og fragt, der er placeret i skabe, må ikke have en størrelse, som forhindrer, at døre med smæklås kan lukkes sikkert,

6) bagage og fragt må ikke placeres, hvor det kan hindre adgang til nødudstyr, og

7) der skal udføres check før start, før landing og, når luftfartøjschefen tænder skiltene med spænd sikkerhedsbæltet (eller på anden måde beordrer dette), for at sikre, at bagagen er anbragt, hvor den ikke kan hindre evakuering af flyvemaskinen eller forårsage kvæstelse ved at falde ned (eller ved anden bevægelse), afhængigt af, hvad der er relevant for den pågældende fase af flyvningen.

Bilag 1 til OPS 1.305

Påfyldning/udtømning af brændstof, mens passagererne er ved at gå om bord, er om bord eller er ved at gå fra borde

Luftfartsforetagendet skal udarbejde operationelle procedurer for påfyldning/udtømning af brændstof, mens passagerne er ved at gå om bord, er om bord eller er ved at gå fra borde, for at sikre, at der træffes følgende forholdsregler:

1) Der skal opholde sig en kvalificeret person på et angivet sted under påfyldning af brændstof, mens passagererne er om bord. Den pågældende kvalificerede person skal være i stand til at håndtere nødprocedurer i forbindelse med brandbeskyttelse og brandslukning, håndtere kommunikationsudstyr og iværksætte og lede en evakuering.

2) Besætning, personale og passagerer skal adviseres om, at der vil ske påfyldning/udtømning af brændstof.

3) Skiltet »spænd sikkerhedsbæltet« skal være slukket.

4) Skiltet »RYGNING FORBUDT« skal være tændt tillige med den indvendige belysning, så nødudgangene kan identificeres.

5) Passagererne skal informeres om, at sikkerhedsbælterne skal spændes op, og at rygning er forbudt.

6) Der skal være tilstrækkeligt kvalificeret personale om bord, som skal være forberedt på en øjeblikkelig nødevakuering.

7) Såfremt der registreres brændstofdampe inde i flyvemaskinen, eller der opstår andre faresituationer under påfyldning/udtømning af brændstof, skal denne straks stoppes.

8) Jordområdet under de udgange, der er beregnet til nødevakuering og til udfoldelse af slidsker, skal holdes fri.

9) Der skal træffes foranstaltninger med henblik på en sikker og hurtig evakuering.

Bilag 1 til OPS 1.375

Brændstofstyring under flyvning

a) *Brændstofcheck under flyvning*

1) Luftfartøjschefen skal sikre, at der udføres brændstofcheck med regelmæssige mellemrum under flyvningen. Det resterende brændstof skal registreres og evalueres med henblik på:

i) at sammenligne det faktiske forbrug med det planlagte forbrug,

ii) at kontrollere, at det resterende brændstof er tilstrækkeligt til at fuldføre flyvningen, og

iii) at bestemme, hvor meget brændstof der forventes at være tilbage ved ankomsten til destinationen.

2) De relevante brændstofdata skal registreres.

b) *Brændstofstyring under flyvningen*

Hvis et brændstofcheck under flyvningen viser, at det brændstof, der forventes at være tilbage ved ankomsten til destinationen, er mindre end det krævede alternative brændstof plus det endelige reservebrændstof, skal luftfartøjschefen medregne trafikken og de fremherskende operationelle forhold på destinationsflyvepladsen, langs omdirigeringsruten til en alternativ flyveplads og på den alternative destinationsflyveplads, når han beslutter at fortsætte til destinationsflyvepladsen eller at omdirigere for derved at lande med mindst det endelige reservebrændstof.

c) Såfremt et brændstofcheck under flyvning til en isoleret destinationsflyveplads viser, at det brændstof, der forventes at være tilbage på det sidst mulige omdirigeringspunkt, er mindre end summen af:

1) brændstoffet til omdirigering til en alternativ en-route flyveplads, der er valgt i overensstemmelse med OPS 1.297 c),

2) beredskabsbrændstoffet og

3) det endelige reservebrændstof,

skal luftfartøjschefen enten:

i) omdirigere eller

ii) fortsætte til destinationen under forudsætning af, at der er to særskilte landingsbaner til rådighed på destinationen, og at de forventede vejrforhold på destinationen er i overensstemmelse med de vejrforhold, der er angivet for planlægning i OPS 1.297 b) 1.

SUBPART E

OPERATIONER UNDER ALLE VEJRFORHOLD

OPS 1.430

Flyvepladsens operative minima — Generelt

(se bilag 1.430 til OPS 1.001)

a) Luftfartsforetagendet skal for hver flyveplads, der planlægges anvendt, fastsætte operative minima for flyvepladsen, som ikke er lavere end de værdier, der er angivet i bilag 1. Metoden for fastlæggelse af disse minima skal kunne godkendes af Myndigheden. Disse minima må ikke være lavere end de minima, der måtte blive fastsat af det land, hvori flyvepladsen er beliggende, medmindre de specifikt er godkendt af den pågældende stat.

Note: Ovenstående punkt forhindrer ikke, at der under flyvningen beregnes minima for en ikke-planlagt alternativ flyveplads, såfremt denne beregning udføres i overensstemmelse med en godkendt metode.

b) Ved fastsættelse af de operative minima for flyvepladsen, som skal gælde for en given operation, skal luftfartsforetagendet i fuld udstrækning tage følgende i betragtning:

1) Flyvemaskinens type, ydeevne og betjeningsegenskaber,

2) flyvebesætningens sammensætning, kompetence og erfaring,

3) dimensioner og karakteristika for de start- og landingsbaner, som måtte blive valgt til anvendelse,

4) de disponible visuelle og ikke-visuelle ground-hjælpesystemers tilstrækkelighed og ydeevne,

5) det disponible udstyr på flyvemaskinen til navigation og/eller styring af flyvebanen, afhængigt af, hvad der er relevant, under start, indflyvning, flare, landing, udrulning og overskydning,

6) forhindringerne i de indflyvnings-, overskydnings- og opstigningsområder, som kræves for at udføre nødprocedurer og for den fornødne klarering,

7) den hindringsfrie højde/højden for instrumentindflyvningsprocedurerne og

8) midlerne til at bestemme og rapportere om vejrforhold.

c) De i denne Subpart omtalte kategorier af flyvemaskiner skal beregnes i overensstemmelse med den metode, der er angivet i bilag 2 til OPS 1.430 c).

OPS 1.435

Terminologi

Den terminologi, der anvendes i denne Subpart, og som ikke er defineret i JAR-1, har følgende betydning:

1) Cirkling. Den visuelle fase af en instrumentindflyvning med henblik på at bringe flyet i position til landing på en landingsbane, hvis placering ikke er egnet til direkte indflyvning.

2) Procedurer ved dårlig sigtbarhed (LVP). Procedurer, der anvendes på en flyveplads for at sikre sikker drift under indflyvning i kategori II og III og start ved dårlig sigtbarhed.

3) Start ved dårlig sigtbarhed (LVTO). Start, hvor banesynsvidden (RVR) er under 400 m.

4) Flyvestyringssystem. Et system, der omfatter et automatisk landingssystem og/eller et hybridlandingssystem.

5) Fejlpassivt flyvestyringssystem. Et flyvestyringssystem er fejlpassivt, hvis der i tilfælde af en fejl ikke forekommer væsentlige ude-af-trimningsforhold eller afvigelse fra flyvebane eller flyvestilling, men landingen ikke fuldføres automatisk. Ved et fejlpassivt automatisk flyvestyringssystem overtager piloten kontrollen over flyvemaskinen efter en fejl.

6) Fejloperationelt flyvestyringssystem. Et flyvestyringssystem er fejloperationelt, hvis indflyvning, flare og landing i tilfælde af fejl under alarmeringshøjde kan fuldføres automatisk. I tilfælde af fejl fungerer det automatiske landingssystem som et fejlpassivt system.

7) Fejloperationelt hybridlandingssystem. Et system, som består af et primært fejlpassivt automatisk landingssystem og et sekundært uafhængigt ledesystem, der sætter piloten i stand til at fuldføre en landing manuelt, efter at det primære system har svigtet.

Note: Et typisk sekundært uafhængigt ledesystem består af et overvåget display i øjenhøjde, der giver vejledning normalt i form af kommandoinformationer, men disse kan alternativt være situations-(eller afvigelses-) informationer.

8) Visuel indflyvning. En indflyvning, hvor enten en del af eller hele instrumentindflyvningsproceduren ikke fuldføres, og indflyvningen udføres med visuel reference til terrænet.

OPS 1.440

Operationer ved dårlig sigtbarhed — Generelle operationelle regler

(se bilag 1 440 til OPS 1.001)

a) Luftfartsforetagendet må ikke udføre kategori II- og III-operationer, medmindre:

1) Hver af de pågældende flyvemaskiner er certificeret til operationer med beslutningshøjder på under 200 ft eller ingen beslutningshøjde og er udstyret i overensstemmelse med JAR-AWO eller tilsvarende, der er godkendt af Myndigheden,

2) et egnet system til registrering af vellykkede og fejlslagne indflyvninger og/eller automatiske landinger er etableret og opretholdes til overvågning af operationens overordnede sikkerhed,

3) operationerne er godkendt af Myndigheden,

4) flyvebesætningen omfatter mindst 2 piloter, og

5) beslutningshøjden bestemmes ved hjælp af en radiohøjdemåler.

b) Luftfartsforetagendet må ikke udføre starter ved dårlig sigtbarhed med en RVR på under 150 m (flyvemaskiner i kategori A, B og C) eller en RVR på under 200 m (flyvemaskiner i kategori D), medmindre dette er godkendt af Myndigheden.

OPS 1.445

Operationer ved dårlig sigtbarhed — flyvepladshensyn

a) Luftfartsforetagendet må ikke anvende en flyveplads til kategori II- og III-operationer, medmindre flyvepladsen er godkendt til disse operationer i den stat, hvori flyvepladsen er beliggende.

b) Luftfartsforetagendet skal kontrollere, at der er udarbejdet procedurer for dårlig sigtbarhed (LVP), og at disse vil blive håndhævet på de flyvepladser, hvor der skal udføres operationer ved dårlig sigtbarhed.

OPS 1.450

Operationer ved dårlig sigtbarhed — uddannelse og kvalifikationer

(se bilag 1.450 til OPS 1.001)

Luftfartsforetagendet skal før udførelse af start ved dårlig sigtbarhed og kategori II- og III-operationer sikre:

1) at hvert enkelt medlem af flyvepersonalet:

i) opfylder de krav til uddannelse og kontrol, der er forskrevet i bilag 1 inklusive simulatoruddannelse ved de RVR-grænseværdier og beslutningshøjder, der er relevante for luftfartsforetagendets kategori II-/III-godkendelse, og

ii) er kvalificeret i overensstemmelse med bilag 1,

2) at uddannelse og kontrol udføres i overensstemmelse med et udførligt program, der er godkendt af Myndigheden og indeholdt i driftshåndbogen. Denne uddannelse er et tillæg til den i Subpart N foreskrevne uddannelse, og

3) at flyvebesætningens kvalificering er specifik for operationen og typen af flyvemaskine.

OPS 1.455

Operationer ved dårlig sigtbarhed operationelle procedurer

(se bilag 1.455 til OPS 1.001)

a) Luftfartsforetagendet skal etablere procedurer og instruktioner, der skal anvendes ved start ved dårlig sigtbarhed og kategori II- og III-operationer. Disse procedurer skal være indeholdt i driftshåndbogen og skal indeholde flyvebesætningsmedlemmernes opgaver under taxying, start, indflyvning, flare, landing, udrulning og overskydning, alt efter hvad der er relevant.

b) Luftfartøjschefen skal sikre sig:

1) at de visuelle og ikke-visuelle faciliteters tilstand er tilstrækkelig før påbegyndelse af start ved dårlig sigtbarhed eller kategori II- eller III-indflyvning,

2) at egnede LVP'er er i kraft i overensstemmelse med de oplysninger, der er modtaget fra lufttrafiktjenester, før påbegyndelse af start ved dårlig sigtbarhed eller kategori II- eller III-indflyvning, og

3) at flyvebesætningsmedlemmerne er korrekt kvalificeret før påbegyndelse af start ved dårlig sigtbarhed med en RVR på under 150 m (flyvemaskiner i kategori A, B og C) eller på under 200 m (flyvemaskiner i kategori D) eller indflyvning i kategori II eller III.

OPS 1.460

Operationer ved dårlig sigtbarhed minimumsudstyr

a) Luftfartsforetagendet skal i driftshåndbogen medtage minimumsudstyret, som skal være funktionsdygtigt ved påbegyndelse af start ved dårlig sigtbarhed eller kategori II- eller III-indflyvning i overensstemmelse med AFM eller et andet godkendt dokument.

b) Luftfartøjschefen skal sikre sig, at flyvemaskinens og de relevante luftbårne systemers tilstand er egnet til den specifikke operation, der skal udføres.

OPS 1.465

Operationelle minima til VFR

(se bilag 1.465 til OPS 1.001)

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at VFR-flyvninger udføres i overensstemmelse med visuelflyvereglerne og i overensstemmelse med tabellen i bilag 1 til OPS 1.465.

2) at specielle VFR-flyvninger ikke påbegyndes, når sigtbarheden er under 3 km og i øvrigt ikke udføres, når sigtbarheden er under 1,5 km.

Bilag 1 til OPS 1. 430

Flyvepladsens operative minima

a) *Mindstekrav til start*

1) Generelt

i) De af luftfartsforetagendet fastsatte mindstekrav til start skal være udtrykt i sigtbarheds- eller RVR-grænser under hensyn til alle relevante faktorer for hver enkelt flyveplads, der planlægges anvendt, og under hensyn til flyvemaskinens egenskaber. Hvis der er et specifikt behov for at se og undgå forhindringer ved afgang og/eller for nødlanding, skal der angives yderligere forhold (f.eks. skydækkehøjde).

ii) Luftfartøjschefen må ikke påbegynde start, medmindre vejrforholdene på afgangsflyvepladsen er lig med eller bedre end de minima, der gælder for landing på den pågældende flyveplads, medmindre der er en egnet alternativ startflyveplads til rådighed.

iii) Når den rapporterede meteorologiske sigtbarhed er lavere end den, der kræves ved start, og RVR ikke er rapporteret, må start kun påbegyndes, hvis luftfartøjschefen kan fastslå, at RVR/sigtbarheden langs startbanen er lig med eller større end det krævede minimum.

iv) Når der ikke er en rapporteret meteorologisk sigtbarhed eller RVR til rådighed, må start kun påbegyndes, hvis luftfartøjschefen kan fastslå, at RVR/sigtbarheden langs startbanen er lig med eller større end det krævede minimum.

2) Visuel reference

Der skal vælges mindstekrav til start for at sikre tilstrækkelig vejledning til at styre flyvemaskinen både i tilfælde af afbrudt start under ugunstige forhold og ved fortsat start efter svigt i den kritiske motor.

3) Krævet RVR/sigtbarhed

i) Ved flermotorede flyvemaskiner, hvis præstation er således, at flyvemaskinen i tilfælde af svigt i den kritiske motor på et givet punkt under starten enten kan stoppe eller fortsætte starten til en højde på 1 500 ft over flyvepladsen og samtidig undgå forhindringer med de krævede marginer, skal de af luftfartsforetagendet fastsatte minima for start udtrykkes som RVR/sigtbarhedsværdier, der ikke er lavere end de værdier, der er angivet i nedenstående tabel 1, dog bortset fra bestemmelsen i nedenstående punkt (4):

Tabel 1

RVR/sigtbarhed ved start

RVR/sigtbarhed ved start	
Faciliteter	RVR/sigtbarhed (note 3)
Ingen (kun om dagen)	500 m
Belysning af startbanekant og/eller centerlinjemarkering	250/300 m (note 1 & 2)
Belysning af startbanekant og centerlinje	200/250 m (note 1)
Belysning af startbanekant og centerlinje og mange RVR-oplysninger	150/200 m (note 1 & 4)

Note 1: De højeste værdier gælder for flyvemaskiner i kategori D.

Note 2: Ved natoperationer kræves mindst startbanekant- og startbaneendelys.

Note 3: Den rapporterede RVR-/sigtbarhedsværdi, som repræsenterer den indledende del af startstrækningen, kan erstattes af pilotvurdering.

Note 4: Den krævede RVR-værdi skal opnås for alle de relevante RVR-rapporteringspunkter, dog bortset fra det i ovenstående note 3 anførte.

ii) Ved flermotorede flyvemaskiner, hvis præstation er således, at de ikke kan overholde præstationsbetingelserne i ovenstående underpunkt a) 3 i) i tilfælde af svigt i den kritiske effektenhed, kan der være behov for straks at lande igen og for at se og undgå forhindringer i startområdet. Disse flyvemaskiner kan opereres ifølge nedenstående mindstekrav til start, forudsat at de kan overholde de gældende kriterier for hindringsfrihed ved antagelse af motorsvigt ved den angivne højde. De mindstekrav til start, der er fastsat af et luftfartsforetagende, skal bygge på den højde, hvorfra nettostartflyvebanen med en motor ude af drift kan konstrueres. De anvendte RVR-minima må ikke være lavere end nogen af de værdier, der er anført i ovenstående tabel 1 eller nedenstående tabel 2.

Tabel 2

Antaget motorsvigtshøjde over startbanen versus RVR/sigtbarhed

RVR/sigtbarhed ved start — flyvebane	
Antaget motorsvigtshøjde over startbanen	RVR/sigtbarhed (note 2)
< 50 ft	200 m
51-100 ft	300 m
101-150 ft	400 m
151-200 ft	500 m
201-300 ft	1 000 m
> 300 ft	1 500 m (note 1)

Note 1: 1 500 m gælder også, hvis der ikke kan konstrueres en positiv startflyvebane.

Note 2: Den rapporterede RVR-/sigtbarhedsværdi, som repræsenterer den indledende del af startstrækningen, kan erstattes af pilotvurdering.

iii) Når der ikke er en rapporteret RVR eller meteorologisk sigtbarhed til rådighed, må luftfartøjschefen ikke påbegynde starten, medmindre han kan fastslå, at de faktiske forhold opfylder de gældende mindstekrav til start.

4) Undtagelser til punkt a) 3 i) ovenfor:

i) Under forudsætning af Myndighedens godkendelse og forudsat, at kravene i nedenstående punkt A) til E) er opfyldt, kan luftfartsforetagendet nedsætte mindstekravene til start til en RVR på 125 m (flyvemaskiner i kategori A, B og C) eller til en RVR på 150 m (flyvemaskiner i kategori D), hvis:

A) der gælder procedurer for dårlig sigtbarhed,

B) der er tændt kraftige startbanecenterlinjelys med en afstand på 15 m eller derunder og kraftige kantlys med en afstand på 60 m eller derunder,

C) flyvebesætningsmedlemmerne på tilfredsstillende måde har fuldført uddannelsen i en simulator, der er godkendt til denne procedure,

D) der fra cockpittet er et disponibelt visuelt segment på 90 m ved startstrækningens begyndelse, og

E) der er opnået den krævede RVR-værdi for alle de relevante RVR-rapporteringspunkter.

ii) Et luftfartsforetagende, der opererer en flyvemaskine med et godkendt lateralt styresystem ved start, kan under forudsætning af Myndighedens godkendelse reducere mindstekravene til start til en RVR på under 125 m (flyvemaskiner i kategori A, B og C) eller under 150 m (flyvemaskiner i kategori D) men ikke under 75 m, forudsat at der forefindes startbanebeskyttelse og faciliteter svarende til landingsoperationer i kategori III.

b) *Ikke-præcisionsindflyvning*

1) Systemminima

Luftfartsforetagendet skal sikre, at systemminima til procedurer for ikke-præcisionsindflyvning, som bygger på anvendelse af ILS uden indflyvningsglidebane (kun LLZ), VOR, NDB, SRA og VDF, ikke er lavere end de MDH-værdier, der er angivet i nedenstående tabel 3.

Tabel 3

Systemminima for hjælpemidler ved ikke-præcisionsindflyvning

Systemminima	
Facilitet	Laveste MDH
ILS (ingen indflyvningsglidebane — LLZ)	250 ft
SRA (sluttende ved ½ nm)	250 ft
SRA (sluttende ved 1 nm)	300 ft
SRA (sluttende ved 2 nm)	350 ft
VOR	300 ft
VOR/DME	250 ft
NDB	300 ft
VDF (QDM & QGH)	300 ft

2) Mindste anflyvningshøjde

Luftfartsforetagendet skal sikre, at mindste anflyvningshøjde ved en ikke-præcisionsindflyvning ikke er lavere end enten:

i) OCH/OCL for den pågældende flyvemaskinekategori eller

ii) systemminimum.

3) Visuel reference

Piloten må ikke fortsætte en indflyvning under MDA/MDH, medmindre mindst en af følgende visuelle referencer for den planlagte landingsbane er klart synlig og kan identificeres af piloten:

i) Elementer af indflyvningslyssystemet,

ii) tærskelen,

iii) tærskelmarkeringerne,

iv) tærskellysene,

v) tærskelidentificeringslysene,

vi) den visuelle indflyvningsglidevinkelindikator,

vii) landingszonen eller landingszonemarkeringerne,

viii) Landingszonelysene,

ix) landingsbanekantlysene eller

x) andre visuelle referencer, der er godkendt af Myndigheden.

4. Krævet RVR

De laveste minima, som må anvendes af luftfartsforetagendet ved ikke-præcisionsindflyvning, er:

Tabel 4 a

RVR ved ikke-præcisionsindflyvning — fuldstændige faciliteter

Minima for ikke-præcisionsindflyvning — fuldstændige faciliteter (note 1, 5, 6 og 7)

MDH	RVR/flykategori			
	A	B	C	D
250-299 ft	800 m	800 m	800 m	1 200 m
300-449 ft	900 m	1 000 m	1 000 m	1 400 m
450-649 ft	1 000 m	1 200 m	1 200 m	1 600 m
650 ft og derover	1 200 m	1 400 m	1 400 m	1 800 m

Tabelle 4 b

RVR ved ikke-præcisionsindflyvning — middelfaciliteter

Minima for ikke-præcisionsindflyvning — middelfaciliteter (note 2, 5, 6 og 7)

MDH	RVR/flykategori			
	A	B	C	D
250-299 ft	1 000 m	1 100 m	1 200 m	1 400 m
300-449 ft	1 200 m	1 300 m	1 400 m	1 600 m
450-649 ft	1 400 m	1 500 m	1 600 m	1 800 m
650 ft og derover	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m

Tabel 4 c

RVR ved ikke-præcisionsindflyvning — basisfaciliteter

Minima for ikke-præcisionsindflyvning — basisfaciliteter (note 3, 5, 6 og 7)

MDH	RVR/flykategori			
	A	B	C	D
250-299 ft	1 200 m	1 300 m	1 400 m	1 600 m
300-449 ft	1 300 m	1 400 m	1 600 m	1 800 m
450-649 ft	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m
650 ft derover	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m

Tabelle 4 d

RVR ved ikke-præcisionsindflyvning — ingen indflyvningslysfaciliteter

Minima for ikke-præcisionsindflyvning — ingen indflyvningslysfaciliteter (note 4, 5, 6 og 7)

MDH	RVR/flykategori			
	A	B	C	D
250-299 ft	1 000 m	1 500 m	1 600 m	1 800 m
300-449 ft	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m
450-649 ft	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m
650 ft og derover	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m

Note 1: Fuldstændige faciliteter omfatter landingsbanemarkeringer, 720 m eller mere med HI/MI-indflyvningslys, landingsbanekantlys, tærskellys og landingsbaneendelys. Lysene skal være tændt.

Note 2: Middelfaciliteter omfatter landingsbanemarkeringer, 420-719 m med HI/MI-indflyvningslys, landingsbanekantlys, tærskellys og landingsbaneendelys. Lysene skal være tændt.

Note 3: Basisfaciliteter omfatter landingsbanemarkeringer, <420 m med HI/MI-indflyvningslys, enhver strækning med LI-indflyvningslys, landingsbanekantlys, tærskellys og landingsbaneendelys. Lysene skal være tændt.

Note 4: Ingen indflyvningslysfaciliteter omfatter landingsbanemarkeringer, landingsbanekantlys, tærskellys, landingsbaneendelys eller ingen lys overhovedet.

Note 5: Tabellerne gælder kun for konventionelle indflyvninger med en nominel anflyvningsvinkel på ikke over 4°. Større anflyvningsvinkler kræver normalt, at en visuel indflyvningsvinkelstyring (f.eks. PAPI) også er synlig ved mindste anflyvningshøjde.

Note 6: Ovenstående tal er enten rapporteret RVR eller meteorologisk sigtbarhed konverteret til RVR som i nedenstående underpunkt (h).

Note 7: Den i tabel 4 a, 4 b, 4 c og 4 d nævnte MDH henviser til den første beregning af MDH. Det er ved valg af den tilhørende RVR ikke nødvendigt at medregne en oprunding til nærmeste 10 ft, hvilket kan gøres af operationelle hensyn, f.eks. konvertering til MDA.

5) Natoperationer

Ved natoperationer skal mindst landingsbanekant-, tærskel- og landingsbaneendelysene være tændt.

c) *Præcisionsindflyvning kategori I — operationer*

1) Generelt

En kategori I-operation er en præcisionsinstrumentindflyvning og -landing ved anvendelse af ILS, MLS eller PAR med en beslutningshøjde på ikke under 200 ft og med en landingsbanesynsvidde på ikke under 550 m.

2) Beslutningshøjde

Luftfartsforetagendet skal sikre, at den beslutningshøjde, der skal anvendes ved en præcisionsindflyvning i kategori I, ikke er lavere end:

i) Den minimumsbeslutningshøjde, der er angivet i flyvehåndbogen (AFM), hvis angivet,

ii) den minimumshøjde, hvor præcisionsindflyvningshjælpesystemet kan anvendes uden den krævede visuelle reference,

iii) OCH/OCL for den pågældende flyvemaskinekategori eller

iv) 200 ft.

3) Visuel reference

Piloten må ikke fortsætte en indflyvning under den kategori I-beslutningshøjde, der er fastsat i overensstemmelse med ovenstående underpunkt c) 2, medmindre mindst en af følgende visuelle referencer for den planlagte landingsbane er klart synlige og kan identificeres af piloten:

i) Elementer af indflyvningslyssystemet,

ii) tærskelen,

iii) tærskelmarkeringerne,

iv) tærskellysene,

v) tærskelidentificeringslysene,

vi) den visuelle indflyvningsglidevinkelindikator,

vii) landingszonen eller landingszonemarkeringerne,

viii) Landingszonelysene eller

ix) landingsbanekantlysene.

4) Krævet RVR

De laveste mindstekrav, der må anvendes af luftfartsforetagendet ved operationer i kategori I, er:

Tabel 5

RVR ved kategori I-indflyvning versus faciliteter og DH

Minima for kategori I

Beslutningshøjde (note 7)	Faciliteter/RVR (note 5)			
	Fuldstændig (note 1 & 6)	Middel (note 2 & 6)	Basis (note 3 & 6)	Ingen (note 4 & 6)
200 ft	550 m	700 m	800 m	1 000 m
201-250 ft	600 m	700 m	800 m	1 000 m
251-300 ft	650 m	800 m	900 m	1 200 m
301 ft og derover	800 m	900 m	1 000 m	1 200 m

Note 1: Fuldstændige faciliteter omfatter landingsbanemarkeringer, 720 m eller mere med HI/MI-indflyvningslys, landingsbanekantlys, tærskellys og landingsbaneendelys. Lysene skal være tændt.

Note 2: Middelfaciliteter omfatter landingsbanemarkeringer, 420-719 m med HI/MI-indflyvningslys, landingsbanekantlys, tærskellys og landingsbaneendelys. Lysene skal være tændt.

Note 3: Basisfaciliteter omfatter landingsbanemarkeringer, <420 m med HI/MI-indflyvningslys, enhver strækning med LI-indflyvningslys, landingsbanekantlys, tærskellys og landingsbaneendelys. Lysene skal være tændt.

Note 4: Ingen indflyvningslysfaciliteter omfatter landingsbanemarkeringer, landingsbanekantlys, tærskellys, landingsbaneendelys eller ingen lys overhovedet.

Note 5: Ovenstående tal er enten den rapporterede RVR eller den meteorologiske sigtbarhed konverteret til RVR i overensstemmelse med punkt (h).

Note 6: Tabellen gælder for konventionelle indflyvninger med en indflyvningsvinkel på til og med 4° (grader).

Note 7: Den i tabel 5 nævnte DH henviser til den første beregning af DH. Det er ved valg af den tilhørende RVR ikke nødvendigt at medregne en oprunding til nærmeste 10 ft, hvilket kan gøres af operationelle hensyn (f.eks. konvertering til DA).

5) Operationer med én pilot

Ved operationer med én pilot skal luftfartsforetagendet beregne mindste-RVR for alle indflyvninger i overensstemmelse med OPS 1.430 og dette bilag. En RVR på under 800 m er ikke tilladt, undtagen hvis der anvendes en egnet autopilot, der er koblet til et ILS eller MLS. I sidstnævnte tilfælde gælder de normale minima. Den anvendte beslutningshøjde må ikke være under 1,25 x den minimale anvendelseshøjde for autopiloten.

6) Natoperationer

Ved natoperationer skal mindst landingsbanekant-, tærskel- og landingsbaneendelysene være tændt.

d) *Præcisionsindflyvning — kategori II-operationer*

1) Generelt

En kategori II-operation er en præcisionsinstrumentindflyvning og -landing ved anvendelse af ILS eller MLS med:

i) En beslutningshøjde på under 200 ft men ikke under 100 ft og

ii) en landingsbanesynsvidde på ikke under 300 m.

2) Beslutningshøjde

Luftfartsforetagendet skal sikre, at beslutningshøjden for en kategori II-operation ikke er lavere end:

i) den minimumsbeslutningshøjde, der er angivet i AFM, hvis angivet,

ii) den minimumshøjde, hvor præcisionsindflyvningshjælpesystemet kan anvendes uden den krævede visuelle reference,

iii) OCH/OCL for den pågældende flykategori,

iv) den beslutningshøjde, i hvilken flyvebesætningen har tilladelse til at operere, eller

v) 100 ft.

3. Visuel reference

Piloten må ikke fortsætte en indflyvning under den kategori II-beslutningshøjde, der er fastsat i overensstemmelse med ovenstående underpunkt d) 2, medmindre der kan opnås og opretholdes en visuel reference, der indeholder et segment af mindst 3 på hinanden følgende lys, som skal være indflyvningslysenes midterlinje eller landingszonelysene eller landingsbanecenterlinjelysene eller landingsbanekantlysene eller en kombination heraf. Denne visuelle reference skal omfatte et lateralt element af jordmønsteret, dvs. en indflyvningslys-crossbar eller landingstærskelen eller en lysstribe bestående af landingszonelysene.

4) Krævet RVR

De laveste minima, som må anvendes af luftfartsforetagendet ved kategori II-operationer, er:

Tabel 6

RVR for kategori II-indflyvning versus DH

Minima for kategori II		
Beslutningshøjde	Automatisk forbundet til under DH (se note 1)	
	RVR/ flykategori A, B & C	RVR/ flykategori D
100 ft-120 ft	300 m	300 m (note 2)/350 m
121-140 ft	400 m	400 m
141 ft og derover	450 m	450 m

Note 1: Henvisningen til »automatisk forbundet til under DH« i denne tabel betyder fortsat anvendelse af det automatiske flyvestyringssystem ned til en højde, som ikke er over 80 % af den gældende DH. Kravene til luftdygtighed kan derfor på grund af det automatiske flyvestyringssystems minimumsindkoblingshøjde påvirke den DH, der skal anvendes.

Note 2: Der kan anvendes 300 m for flyvemaskiner i kategori D med et fuldautomatisk landingssystem.

e) *Præcisionsindflyvning — kategori III-operationer*

1) Generelt

Kategori III-operationer underopdeles som følger:

i) Kategori III A-operationer

En præcisionsinstrumentindflyvning og -landing ved anvendelse af ILS eller MLS med:

A) en beslutningshøjde på under 100 ft og

B) en landingsbanesynsvidde på ikke under 200 m.

ii) Kategori III B-operationer

En præcisionsinstrumentindflyvning og -landing ved anvendelse af ILS eller MLS med:

A) en beslutningshøjde på under 50 ft eller ingen beslutningshøjde og

B) en landingsbanesynsvidde på under 200 m men ikke under 75 m.

2) Beslutningshøjde

Ved operationer, hvortil der anvendes en beslutningshøjde, skal luftfartsforetagendet sikre, at beslutningshøjden ikke er lavere end:

i) den minimumsbeslutningshøjde, der er angivet i AFM, hvis angivet,

ii) den minimumshøjde, hvortil præcisionsindflyvningshjælpesystemet kan anvendes uden den krævede visuelle reference, eller

iii) den beslutningshøjde, i hvilken flyvebesætningen har tilladelse til at operere.

3) Operationer uden beslutningshøjde

Operationer uden beslutningshøjde må kun udføres, såfremt:

i) Operationen uden beslutningshøjde er godkendt i AFM,

ii) indflyvningshjælpesystemet og flyvepladsens faciliteter understøtter operationer uden beslutningshøjde,

og

iii) luftfartsforetagendet har godkendelse til kategori III-operationer uden beslutningshøjde.

Note: Det kan i tilfælde af en kategori III-bane antages, at operationer uden beslutningshøjde kan understøttes, medmindre dette specifikt er begrænset ved offentliggørelse i AIP eller NOTAM.

4) Visuel reference

i) Ved kategori III A-operationer må piloten ikke fortsætte indflyvningen under den beslutningshøjde, der er fastsat i overensstemmelse med ovenstående underpunkt e) 2, medmindre der kan opnås og opretholdes en visuel reference, som indeholder et segment af mindst 3 på hinanden følgende lys, som skal være indflyvningslysenes midterlinje eller landingszonelysene eller landingsbanecenterlinjelysene eller landingsbanekantlysene eller en kombination heraf.

ii) Ved kategori III B-operationer med en beslutningshøjde må piloten ikke fortsætte indflyvningen under den beslutningshøjde, der er fastsat i overensstemmelse med ovenstående underpunkt e) 2, medmindre der kan opnås og opretholdes en visuel reference, der indeholder mindst et centerlinjelys.

iii) Ved kategori III-operationer uden beslutningshøjde er der ikke krav om visuel kontakt med landingsbanen før landing.

5) Krævet RVR

De laveste minima, som må anvendes af luftfartsforetagendet ved kategori III-operationer, er:

Tabel 7

RVR for kategori III-indflyvning versus flyvestyringssystemer og DH

Minima for kategori III					
		Flyvestyringssystem/RVR (meter)			
Indflyvningskategori	Beslutningshøjde (ft)	Fejlpassivt	Fejloperationelt		
			Udenruiningssystem	Med udruiningslede- eller styresystem	
				Fejlpassivt	Fejloperationelt
III A	Under 100 ft	200 m (note 1)	200 m	200 m	200 m
III B	Under 50 ft	Ikke tilladt	Ikke tilladt	125 m	75 m
III B	Ingen DH	Ikke tilladt	Ikke tilladt	Ikke tilladt	75 m

Note 1: Ved operationer efter faktiske RVR-værdier under 300 m antages der en overskydning i tilfælde af autopilotsvigt ved eller under DH.

f) *Cirkling*

1) De laveste minima, som af luftfartsforetagendet må anvendes ved cirkling, er:

Tabel 8

Sigtbarhed og MDH ved cirkling i forhold til flyvemaskinekategori

	Flykategori			
	A	B	C	D
MDH	400 ft	500 ft	600 ft	700 ft
Minimum for meteorologisk sigtbarhed	1 500 m	1 600 m	2 400 m	3 600 m

2) Cirkling med fastsatte beholdne kurser er en godkendt procedure i henhold til dette punkt.

g) *Visuel indflyvning*

Luftfartsforetagendet må ikke anvende en RVR på under 800 m ved visuel indflyvning.

h) *Konvertering af rapporteret meteorologisk sigtbarhed til RVR*

1) Luftfartsforetagendet skal sikre, at der ikke anvendes konvertering af meteorologisk sigtbarhed til RVR ved beregning af startminima, minima for kategori II eller III, eller når der er en rapporteret RVR til rådighed.

2) Ved konvertering af meteorologisk sigtbarhed til RVR under alle andre forhold end de i ovenstående underpunkt h) 1 nævnte skal luftfartsforetagendet sikre, at følgende tabel anvendes:

Tabel 9

Konvertering af sigtbarhed til RVR

Lyselementer i funktion	RVR = rapporteret met. Sigtbarhed ×	
	Dag	Nat
HI indflyvnings- og landingsbanelys	1,5	2,0
Andre typer af lysinstallationer end ovennævnte	1,0	1,5
Ingen lys	1,0	Ikke relevant

Bilag 2 til OPS 1.430 c)

Flykategorier — Operationer under alle vejrforhold

a) *Klassificering af flyvemaskiner*

De kriterier, der tages i betragtning ved klassificering af fly efter kategori, er den angivne flyvehastighed ved tærskel (V_{AT}), hvilket svarer til stalhastighed (V_{SO}) ganget med 1-3 eller V_{S1G} ganget med 1-23 i landingskonfigurationen ved den maksimale certificerede landingsmasse. Hivs både V_{SO} og V_{S1G} er anvendelige, skal det højeste deraf følgende V_{AT} anvendes. De flykategorier, der svarer til V_{AT}-værdier findes i nedenstående tabel:

Flykategori	V_{AT}
A	Under 91 kt
B	Fra 91 til 120 kt
C	Fra 121 til 140 kt
D	Fra 141 til 165 kt
E	Fra 166 til 210 kt

Den landingskonfiguration, som skal tages i betragtning, skal defineres af luftfartsforetagendet eller af flyvemaskinens producent.

b) *Permanent ændring af kategori (maksimal landingsmasse)*

1) Luftfartsforetagendet kan indføre en permanent, lavere landingsmasse og anvende denne masse til fastlæggelse af V_{AT}, hvis dette godkendes af Myndigheden.

2) Den kategori, der er defineret for en given flyvemaskine, skal være en permanent værdi og således uafhængig af de skiftende forhold i forbindelse med de daglige operationer.

Bilag 1 til OPS 1.440

Operationer ved dårlig sigtbarhed — generelle regler for operation

a) *Generelt*

Følgende procedurer gælder for indførelse og godkendelse af operationer ved dårlig sigtbarhed.

b) *Operationel demonstration af luftbårne systemer*

Luftfartsforetagendet skal overholde de krav, der er fastsat i punkt c) nedenfor, ved indsættelse af en flyvemaskinetype, som er ny for medlemsstaterne, i kategori II- eller III-flyvning.

Note: Ved flyvemaskinetyper, der allerede anvendes til kategori II- eller III-operationer i en anden medlemsstat, er det i stedet programmet for kontrol under flyvning (in-service proving) under punkt f), som er gældende.

1) Operationel pålidelighed

Gennemførelseshyppigheden for kategori II og III må ikke være lavere end den i JAR-AWO krævede.

2) Kriterier for en velgennemført indflyvning

En indflyvning betragtes som velgennemført, såfremt:

i) kriterierne er som angivet i JAR-AWO eller dennes ækvivalent,

ii) der ikke forekommer nogen relevante flyvemaskinesystemfejl.

c) *Dataindsamling under luftbåren systemdemonstration — generelt*

1) Luftfartsforetagendet skal etablere et rapporteringssystem, der gør det muligt at udføre kontrol og regelmæssige undersøgelser i den operationelle evalueringsperiode, før luftfartsforetagendet godkendes til udførelse af kategori II- eller III-operationer. Rapporteringssystemet skal dække alle velgennemførte og fejlslagne indflyvninger med årsagen til sidstnævnte og skal omfatte registrering af fejl i systemkomponenter. Dette rapporteringssystem skal baseres på flyvebesætningsrapporter og automatiske registreringer som foreskrevet i punkt d) og e) nedenfor.

2) Registreringen af indflyvninger kan foretages under normale ruteflyvninger eller under andre flyvninger, der udføres af luftfartsforetagendet.

d) *Dataindsamling under luftbåren systemdemonstration — operationer med en DH på ikke under 50 ft*

1) Ved operationer med en DH på ikke under 50 ft skal luftfartsforetagendet registrere data, som om nødvendigt evalueres af Myndigheden.

2) Det er tilstrækkeligt, at følgende data registreres af flyvebesætningen:

i) Den anvendte flyveplads og landingsbane,

ii) vejrforholdene,

iii) tidspunktet,

iv) årsagen til den fejl, som førte til en afbrudt indflyvning,

v) hastighedskontrollens tilstrækkelighed,

vi) trimningen på tidspunktet for det automatiske flyvestyringssystems frakobling,

vii) kompatibiliteten mellem det automatiske flyvestyringssystem, flyvedirektor og rådata,

viii) en angivelse af flyvemaskinens position i forhold til ILS-centerlinjen ved nedstigning gennem 30 m (100 ft), og

ix) landingspositionen.

3. Det antal indflyvninger, der er godkendt af Myndigheden, og som foretages under den indledende evaluering, skal være tilstrækkeligt til at demonstrere, at systemets ydeevne i faktisk luftfartsdrift vil resultere i en konfidens på 90 % og i et antal velgennemførte indflyvninger på 95 %.

e) *Dataindsamling under luftbåren systemdemonstration — operationer ved en DH på under 50 ft eller ingen DH*

1. Ved operationer med en DH på under 50 ft eller ingen DH skal der i tillæg til flyvebesætningens rapporter anvendes en flight data rekorder eller andet udstyr, der giver de relevante oplysninger, for at bekræfte, at systemet fungerer efter hensigten i faktisk luftfartsdrift. Der kræves følgende data:

i) ILS-afvigelsernes fordeling ved 30 m (100 ft), ved landing og, hvis dette er relevant, ved frakobling af udrulningsstyringssystemet og de maksimale værdier for afvigelserne mellem disse punkter og

ii) Faldhastigheden ved landing.

2) Enhver uregelmæssighed ved landing skal undersøges fuldt ud ved anvendelse af alle til rådighed værende data for at fastslå årsagen hertil.

f) *Kontrol under flyvning (in-service proving)*

Note: Et luftfartsforetagende, som opfylder kravene i underpunkt b) ovenfor, anses for at have opfyldt de krav til kontrol under flyvning, der er angivet i dette punkt.

1) Systemet skal udvise pålidelighed og ydeevne under ruteflyvninger, som er i overensstemmelse med de operationelle koncepter. Der skal udføres et tilstrækkeligt antal velgennemførte landinger, således som fastslået af Myndigheden, under ruteflyvninger, herunder flyvetræning ved anvendelse af det fuldautomatiske landings- og udrulningssystem, der er installeret i hver flyvemaskinetype.

2) Demonstrationen skal udføres ved anvendelse af et kategori II- eller kategori III-ILS. Demonstrationerne kan dog, hvis luftfartsforetagendet vælger det, udføres på andre ILS-faciliteter, såfremt der er registreret tilstrækkelige data til at fastslå årsagen til utilfredsstillende ydeevne.

3) Hvis luftfartsforetagendet har forskellige varianter af samme flyvemaskinetype, som anvender samme grundlæggende flyvestyrings- og visningssystemer eller forskellige grundlæggende styrings- og visningssystemer på samme flyvemaskinetype, skal luftfartsforetagendet påvise, at varianterne er i overensstemmelse med kriterierne for det grundlæggende systems ydeevne. Det er dog ikke nødvendigt, at luftfartsforetagendet udfører en fuldstændig operationel demonstration for hver variant.

4) Hvis luftfartsforetagendet indfører en flyvemaskinetype, som allerede er godkendt af Myndigheden i en given medlemsstat til kategori II- og/eller III-operationer, kan der godkendes et begrænset kontrolprogram.

g) *Kontinuerlig overvågning*

1) Efter opnåelse af den første tilladelse skal operationerne overvåges kontinuerligt af luftfartsforetagendet med henblik på at påvise eventuelle uønskede tendenser, før disse bliver farlige. Flyvebesætningens rapporter kan anvendes til dette formål.

2) Følgende oplysninger skal opbevares i en periode på 12 måneder:

i) Det samlede antal indflyvninger opgjort efter flyvemaskinetype, hvor det luftbårne kategori II- eller III-udstyr blev anvendt til at udføre velgennemførte faktiske eller flyvetræningsmæssige indflyvninger ifølge de gældende minima for kategori II eller III, og

ii) Rapporter om utilfredsstillende indflyvninger og/eller automatiske landinger opgjort efter flyveplads og luftfartøjsregistrering i følgende kategorier:

A) Fejl i luftbåret udstyr,

B) vanskeligheder i forbindelse med ground-faciliteter,

C) overskydninger på grund af ATC-instruktioner eller

D) andre årsager.

3. Luftfartsforetagendet skal for hver flyvemaskine udarbejde en procedure for overvågning af det automatiske landingssystems ydeevne.

h) *Overgangsperioder*

1) Luftfartsforetagender uden tidligere kategori II- eller III-erfaring:

i) Et luftfartsforetagende uden tidligere operationel erfaring med kategori II eller III kan godkendes til kategori II- eller III A-operationer efter at have opnået mindst 6 måneders erfaring med kategori I-operationer med den pågældende flytype.

ii) Ved fuldførelsen af 6 måneders kategori II- eller III A-operationer med den pågældende flytype kan luftfartsforetagendet godkendes til kategori III B-operationer. Myndigheden kan ved udstedelse af en sådan godkendelse i en yderligere periode pålægge højere minima end de lavest gældende. Stramningen af disse minima vil normalt kun gælde for RVR og/eller en begrænsning i operationer uden beslutningshøjde og skal udvælges således, at de ikke kræver nogen ændring af de operationelle procedurer.

2) Luftfartsforetagender med tidligere kategori II- eller III-erfaring

Et luftfartsforetagende med tidligere kategori II- eller III-erfaring kan opnå tilladelse i en kortere overgangsperiode efter indgivelse af ansøgning til Myndigheden.

i) Vedligeholdelse af kategori II-, kategori III- og LVTO-udstyr

Luftfartsforetagendet skal i samarbejde med producenten udarbejde vedligeholdelsesinstruktioner for styringssystemerne om bord, og disse skal være indeholdt i luftfartsforetagendets flyvedligeholdelsesprogram, som er foreskrevet i OPS 1.910, og skal godkendes af Myndigheden.

Bilag 1 til OPS 1.450

Operationer ved dårlig sigtbarhed — uddannelse & kvalifikationer

a) *Generelt:*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at programmerne for uddannelse af flyvebesætningsmedlemmer i operationer ved dårlig sigtbarhed omfatter strukturerede kurser i ground-, simulator- og/eller flyvetræning. Luftfartsforetagendet kan afkorte kursets indhold som foreskrevet i nedenstående underpunkt 2 og 3, forudsat at indholdet af det afkortede kursus kan godkendes af Myndigheden.

1) Flyvebesætningsmedlemmer uden kategori II- eller kategori III-erfaring skal gennemføre det fulde uddannelsesprogram, som er foreskrevet i nedenstående underpunkt b), c) og d).

2) Flyvebesætningsmedlemmer med kategori II- eller kategori III-erfaring fra et andet luftfartsforetagende kan gennemføre et afkortet teoriuddannelseskursus.

3) Flyvebesætningsmedlemmer med kategori II- eller kategori III-erfaring fra luftfartsforetagendet kan gennemføre et afkortet ground-, simulator- og/eller flyveuddannelseskursus. Det afkortede kursus skal som minimum opfylde de krav, der er fastsat i underpunkt d) 1, d) 2 i) eller d) 2 ii), alt efter hvad der er relevant, og i d) 3 i).

b) *Teoriuddannelse*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at det første teoriuddannelseskursus i operationer ved dårlig sigtbarhed som minimum omfatter:

1) karakteristika for og begrænsninger i ILS og/eller MLS,

2) de visuelle hjælpemidlers karakteristika,

3) karakteristika ved tåge,

4) det specifikke luftbårne systems muligheder og begrænsninger,

5) virkningerne af nedbør, overisning, vindvariation ved lav højde og turbulens,

6) virkningen af specifikke funktionsfejl ved flyvemaskinen,

7) anvendelse af RVR-vurderingssystemerne og disses begrænsninger,

8) principperne i kravene til hindringsfrihed,

9) erkendelse af fejl i ground-udstyret og de foranstaltninger, som i dette tilfælde skal iværksættes,

10) de procedurer og forholdsregler, som skal følges med hensyn til overfladebevægelse under operationer, når RVR er 400 m eller derunder samt eventuelle yderligere procedurer, der kræves ved start under forhold på under 150 m (200 m for kategori D-flyvemaskiner),

11) betydningen af beslutningshøjder, som bygger på radiohøjdemålere, og terrænprofilens indvirkning i indflyvningsområdet på radiohøjdemålerens data og på de automatiske indflyvnings-/landingssystemer,

12) vigtigheden og betydningen af beredskabshøjden, hvis en sådan er gældende, og de foranstaltninger, der skal iværksættes ved en given fejl over og under beredskabshøjden,

13) kvalifikationskravene til piloter for at opnå og opretholde godkendelse til at udføre start ved dårlig sigtbarhed og kategori II- eller III-operationer og

14) betydningen af korrekt siddende stilling og øjenhøjde.

c) *Simulatoruddannelse og/eller flyveuddannelse*

1) Luftfartsforetagendet skal sikre, at simulator- og/eller flyveuddannelse i operationer ved dårlig sigtbarhed omfatter:

i) Kontrol af, at udstyret fungerer tilfredsstillende både på jorden og under flyvning,

ii) virkningen for minima som følge af ændringer i jordinstallationernes tilstand,

iii) overvågning af automatiske flyvestyringssystemer og af tilstandsmeldesystemer for autolandingssystemer med vægt på de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af fejl i disse systemer,

iv) de foranstaltninger, som skal træffes i tilfælde af fejl i f.eks. motorer, elektriske systemer, hydraulik eller flyvestyringssystemer,

v) virkningen af kendte uanvendelige funktioner og anvendelsen af lister over mindsteudstyr,

vi) de operationelle begrænsninger som følge af luftdygtighedscertificering,

vii) vejledning i de visuelle referencer, som kræves ved beslutningshøjde, og informering om maksimal tilladt afvigelse fra indflyvningsglidebane eller localiser og

viii) Vigtigheden og betydningen af beredskabshøjden, hvis dette er relevant, og det der skal foretages i tilfælde af evt. svigt over og under beredskabshøjden.

2) Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert flyvebesætningsmedlem uddannes i at udføre sine opgaver og instrueres i den koordinering, som kræves med andre besætningsmedlemmer. Der bør til dette formål gøres størst mulig brug af flyvesimulatorer, som er passende udstyret.

3) Uddannelsen skal opdeles i faser, som dækker normal operation uden fejl i flyvemaskine eller udstyr, men som omfatter alle de vejrforhold, der kan opstå, og udførlige scenarier for flyvemaskine- og udstyrsfejl, som kan påvirke kategori II- eller III-operationer. Hvis flyvemaskinens system indebærer anvendelse af hybridsystemer eller andre specialsystemer (såsom head-up displays eller synsforstærkende udstyr), skal flyvebesætningsmedlemmerne øves i anvendelsen af disse systemer i normal og unormal tilstand i uddannelsens simulatorfase.

4) Der skal indøves uarbejdsdygtighedsprocedurer, som er relevante for start ved dårlig sigtbarhed og kategori II- og III-operationer.

5) For flyvemaskiner med en ikke-typespecifik simulator skal luftfartsforetagendet sikre, at den flyveuddannelsesfase, der er specifik for de visuelle scenarier af kategori II-operationer, udføres i en simulator, som er godkendt til dette formål af Myndigheden. Denne uddannelse skal omfatte mindst 4 indflyvninger. Uddannelse og procedurer, som er typespecifikke, skal øves i flyvemaskinen.

6) Den første kategori II- og III-uddannelse skal mindst omfatte følgende øvelser:

i) Indflyvning ved anvendelse af de relevante flyvestyringssystemer, autopiloter og styringssystemer, der er installeret i flyvemaskinen, ved den relevante beslutningshøjde og inklusive overgangen til visuel flyvning og landing,

ii) indflyvning med alle motorer i drift ved anvendelse af de relevante flyvestyringssystemer, autopiloter og styringssystemer, der er installeret i flyvemaskinen, ned til den relevante beslutningshøjde efterfulgt af overskydning, alt uden ekstern visuel reference,

iii) indflyvninger ved anvendelse af automatiske flyvesystemer, hvor dette er relevant, for at opnå automatisk flare, landing og udrulning og

iv) normal betjening af det gældende system både med og uden opnåelse af visuelle referencer ved beslutningshøjde.

7) Uddannelsens efterfølgende faser skal mindst omfatte:

i) Indflyvninger med motorsvigt på forskellige trin af indflyvningen,

ii) indflyvninger med fejl i kritisk udstyr (f.eks. elektriske systemer, automatiske flyvesystemer, ground- og/eller luftbårne ILS/MLS-systemer og statusmonitorer),

iii) indflyvninger, hvor fejl i det automatiske flyveudstyr ved lav højde kræver enten

A) tilbagevenden til manuel flyvning til styring af flare, landing og udrulning eller overskydning eller

B) tilbagevenden til manuel flyvning eller en nedgraderet automatisk tilstand for at styre overskydninger fra, ved eller under beslutningshøjde inklusive dem, der måtte resultere i landing på landingsbanen,

iv) fejl i systemerne, som vil resultere i for stor afvigelse fra localiser og/eller glidevinkel både over og under beslutningshøjden under de visuelle mindsteforhold, der er godkendt for operationen. Endvidere skal overgangen til manuel landing indøves, hvis et head-up display udgør en nedgraderet modus for det automatiske system, eller hvis head-up displayet udgør den eneste flare-modus, og

v) fejl og procedurer, der er specifikke for den pågældende flyvemaskinetype eller -variant.

8) Uddannelsesprogrammet skal give øvelse i at håndtere fejl, som kræver tilbagevenden til højere minima.

9) Uddannelsesprogrammet skal omfatte betjening af flyvemaskinen, hvis fejlen under en fejlpassiv kategori III-indflyvning er årsag til, at autopiloten frakobles ved eller under beslutningshøjde, når den sidst rapporterede RVR er 300 m eller mindre.

10) Hvis der udføres start ved en RVR på 400 m og derunder, skal der iværksættes uddannelse, som dækker systemfejl og motorsvigt, der medfører såvel startfortsættelser som startafbrydelser.

d) *Krav til omstillingsuddannelse (conversion training) i udførelse af start ved dårlig sigtbarhed og kategori II- og III-operationer*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert flyvebesætningsmedlem fuldfører følgende uddannelse i procedurer ved dårlig sigtbarhed, hvis der konverteres til en ny type eller variant af en flyvemaskine, hvor der vil blive udført start ved dårlig sigtbarhed og kategori II- og III-operationer. Kravene til flyvebesætningsmedlemmernes erfaring vedrørende fuldførelsen af et afkortet kursus er beskrevet i underpunkt a) 2 og a) 3 ovenfor:

1) Teoriuddannelse

De relevante krav, som er foreskrevet i ovenstående underpunkt b), under hensyn til det pågældende flyvebesætningsmedlems kategori II- og kategori III-uddannelse og -erfaring.

2) Simulatoruddannelse og/eller flyveuddannelse

i) Mindst 8 indflyvninger og/eller landinger i en simulator, der er godkendt til formålet.

ii) Såfremt der ikke er en typespecifik simulator til rådighed, kræves der mindst 3 indflyvninger i flyvemaskinen, herunder mindst 1 overskydning.

iii) Relevant yderligere uddannelse, såfremt der kræves specialudstyr såsom head-up displays eller synsforstærkende udstyr.

3) Flyvebesætningens kvalifikationer

Kravene til flyvebesætningens kvalifikationer er specifikke for luftfartsforetagendet og for den type af flyvemaskine, der opereres.

i) Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert flyvebesætningsmedlem fuldfører en kontrol forud for udførelsen af kategori II- eller III-operationer.

ii) Den i underpunkt i) ovenfor foreskrevne kontrol kan erstattes af en velgennemført simulator- og/eller flyveuddannelse som foreskrevet i underpunkt d) 2 ovenfor.

4) Ruteflyvning under tilsyn

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert flyvebesætningsmedlem gennemfører følgende ruteflyvning under tilsyn:

i) for kategori II, når der kræves manuel landing, mindst 3 landinger fra frakoblingen af autopiloten,

ii) for kategori III mindst 3 automatiske landinger, dog kræves der kun 1 automatisk landing, når den i ovenstående underpunkt d) 2 krævede uddannelse er gennemført i fuld flyvesimulator, der kan anvendes til nul-flyvetidsuddannelse.

e) *Type- og luftfartøjscheferfaring*

Forud for påbegyndelse af kategori II-/III-operationer gælder følgende yderligere krav for luftfartøjschefer eller piloter, til hvem udførelsen af flyvningen er uddelegeret, og for hvem flyvemaskinetypen er ny:

1) 50 timer eller 20 sektorer på den pågældende type inklusive ruteflyvning under tilsyn, og

2) der skal lægges 100 m til de gældende minima for kategori II- eller kategori III-RVR, medmindre den pågældende tidligere er blevet kvalificeret til kategori II- eller III-operationer hos et luftfartsforetagende, indtil der på den pågældende type er opnået i alt 100 timer eller 40 sektorer inklusive ruteflyvning under tilsyn.

3) Myndigheden kan godkende en nedsættelse af ovennævnte krav til luftfartøjscheferfaring for flyvebesætningsmedlemmer, som har kategori II- eller kategori III-luftfartøjscheferfaring.

f) *Start ved dårlig sigtbarhed med en RVR på under 150/200 m*

1) Luftfartsforetagendet skal sikre, at der gennemføres følgende uddannelse, inden der gives tilladelse til at udføre start med en RVR på under 150 m (under 200 m for flyvemaskiner i kategori D):

i) normal start under de godkendte RVR-mindsteforhold,

ii) start under de godkendte RVR-mindsteforhold med en motor ude af drift mellem V_1 og V_2 eller så hurtigt, som sikkerhedshensynene tillader det, og

iii) start under de godkendte RVR-mindsteforhold med en motor ude af drift før V_1, som resulterer i en startafbrydelse.

2) Luftfartsforetagendet skal sikre, at uddannelsen, som kræves ifølge ovenstående underpunkt 1), gennemføres i en godkendt simulator. Denne uddannelse skal omfatte anvendelse af eventuelle specialprocedurer og -udstyr. Hvis der ikke forefindes en godkendt simulator, kan Myndigheden godkende, at denne uddannelse finder sted i en flyvemaskine uden kravet om RVR-mindsteforhold (se bilag 1 til OPS 1.965).

3) Luftfartsforetagendet skal sikre, at et flyvebesætningsmedlem har gennemført en afprøvning, før den pågældende udfører start ved dårlig sigtbarhed med en RVR på under 150 m (under 200 m for flyvemaskiner i kategori D), hvis dette er relevant. Afprøvningen kan kun erstattes af en vellykket gennemførelse af den simulator- og/eller flyveuddannelse, som foreskrives i underpunkt f) 1, ved den første omskoling til en luftfartøjstype.

g) *Periodisk flyvetræning og afprøvning — operationer ved dårlig sigtbarhed*

1) Luftfartsforetagendet skal sikre, at pilotens viden og evne til at udføre de opgaver, der er forbundet med den bestemte operationskategori, hvortil han er godkendt, afprøves i forbindelse med den normale periodiske flyvetræning og luftfartsforetagendets afprøvning af duelighed. Det krævede antal indflyvninger inden for den gyldighedsperiode, som luftfartsforetagendets duelighedskontrol har (som foreskrevet i OPS 1.965 b)), skal være mindst 3, hvoraf 1 kan erstattes af en indflyvning og landing i flyvemaskinen ved anvendelse af godkendte kategori II- og III-procedurer. Der skal flyves én overskydning under udførelsen af luftfartsforetagendets duelighedsafprøvning. Hvis luftfartsforetagendet er godkendt til at udføre start med en RVR på under 150/200 m, skal der under udførelsen af luftfartsforetagendets duelighedsafprøvning flyves mindst én LVTO ifølge de laveste gældende minima.

2) Ved kategori III-operationer skal luftfartsforetagendet anvende en flyvesimulator, der er godkendt til kategori III-uddannelse.

3) Luftfartsforetagendet skal sikre, at der ved kategori III-operationer på flyvemaskiner med et fejlpassivt flyvestyringssystem fuldføres en overskydning mindst én gang i perioden, hvor luftfartsforetagendet udfører 3 på hinanden følgende duelighedsafprøvninger, som følge af en fejl i autopiloten ved eller under beslutningshøjde, hvor den sidst rapporterede RVR var 300 m eller derunder.

4) Myndigheden kan godkende periodisk træning i og afprøvning af kategori II- og LVTO-operationer i en luftfartøjstype, hvis der ikke er en godkendt simulator til rådighed.

Note: Aktualiteten af LVTO og kategori II/III på grundlag af automatiske indflyvninger og/eller automatiske landinger fastholdes via regelmæssig uddannelse og kontrol som foreskrevet i dette punkt.

Bilag 1 til OPS 1.455

Operationer ved dårlig sigtbarhed — operationelle procedurer

a) *Generelt*

Operationer ved dårlig sigtbarhed omfatter:

1) manuel start (med eller uden elektroniske styringssystemer),

2) autokoblet indflyvning til under DH med manuel flare, landing og udrulning,

3) autokoblet indflyvning efterfulgt af automatisk flare, automatisk landing og manuel udrulning og

4) autokoblet indflyvning efterfulgt af automatisk flare, automatisk landing og automatisk udrulning,

hvor den gældende RVR er under 400 m.

Note 1: Der kan anvendes et hybridsystem sammen med hver af disse operationsformer.

Note 2: Andre former for styringssystemer og displays kan certificeres og godkendes.

b) *Procedurer og operationelle instruktioner*

1) De givne procedurers og instruktioners præcise art og omfang afhænger af det anvendte luftbårne udstyr og af de cockpitprocedurer, der følges. Luftfartsforetagendet skal i driftshåndbogen klart definere flyvebesætningsmedlemmernes opgaver under start, indflyvning, flare, udrulning og overskydning. Der skal lægges særlig vægt på flyvebesætningens ansvar under overgang fra ikke-visuelle forhold til visuelle forhold og på de procedurer, der skal anvendes ved forringet sigtbarhed, eller hvis der opstår fejl. Der skal lægges særlig vægt på fordelingen af cockpitopgaver for at sikre, at arbejdsbyrden for den pilot, der træffer beslutningen om at lande eller udføre en overskydning, tillader ham at hellige sig overvågningen og beslutningsprocessen.

2) Luftfartsforetagendet skal udførligt beskrive de operationelle procedurer og instruktioner i driftshåndbogen. Instruktionerne skal være forenelige med de begrænsninger og obligatoriske procedurer, som er indeholdt i flyvehåndbogen, og skal især dække følgende emner:

i) afprøvning af, at flyvemaskinens udstyr fungerer tilfredsstillende, både før afgang og under flyvning,

ii) virkningen for minima som følge af ændringer i jordinstallationernes og det luftbårne udstyrs tilstand,

iii) procedurer for start, indflyvning, flare, landing, udrulning og overskydning,

iv) procedurerne, som skal følges i tilfælde af fejl, advarsler og andre ikke-normale situationer,

v) den krævede visuelle minimumsreference,

vi) betydningen af korrekt siddende stilling og øjenhøjde,

vii) foranstaltninger, som kan blive nødvendige som følge af en forringelse af den visuelle reference,

viii) fordelingen af besætningens pligter ved gennemførelse af procedurerne ifølge underpunkt i) til iv) og vi) ovenfor for at give luftfartøjschefen mulighed for primært at hellige sig overvågning og beslutningstagning,

ix) kravet om, at alle højdekald under 200 ft skal bygge på radiohøjdemåleren, og om, at én pilot fortsat skal overvåge flyvemaskinens instrumenter, indtil landingen er fuldført,

x) kravet om, at det localiser-følsomme område skal beskyttes,

xi) brugen af oplysninger om vindhastighed, vindvariation, turbulens, forurening af landingsbanen og brugen af flere RVR-vurderinger,

xii) procedurerne, der skal anvendes ved øvelsesindflyvninger og -landinger på landingsbaner, hvor de fuldstændige procedurer for kategori II- eller kategori III-flyvepladser ikke er gældende,

xiii) de operationelle begrænsninger som følge af luftdygtighedscertificering og

xiv) oplysninger om den maksimalt tilladte afvigelse fra ILS-glidebanen og/eller localiseren.

Bilag 1.465 til OPS 1.001

Minimumssigtbarhed ved VFR-operationer

Luftrumsklasse	B	C D E	F G	
			Over 900 m (3 000 ft) AMSL eller over 300 m (1 000 ft) over terræn afhængigt, af hvad der er højest	Ved og under 900 m (3 000 ft) AMSL eller 300 m (1 000 ft) over terræn afhængigt af, hvad der er højest
Afstand fra sky	Fri af sky	1 500 m horisontalt 300 m (1 000 ft) vertikalt		Fri af sky og med overfladen inden for synsvidde
Flyvesigtbarhed	8 km ved og over 3 050 m (10 000 ft) AMSL (note 1) 5 km under 3 050 m (10 000 ft) AMSL			5 km (note 2)

Note 1: Når overgangshøjdeniveauet er under 3 050 m (10 000 ft) AMSL, skal FL 100 anvendes i stedet for 10 000 ft.

Note 2: Flyvemaskiner i kategori A og B kan opereres ved en flyvesigtbarhed ned til 3 000 m, forudsat at den relevante ATS-myndighed tillader anvendelse af en flyvesigtbarhed på under 5 km, og forudsat, at forholdene er således, at sandsynligheden for at møde anden trafik er lav, og IAS er 140 kt eller lavere.

SUBPART F

PRÆSTATION GENERELT

OPS 1.470

Anvendelsesområde

a) Luftfartsselskabet skal sikre, at flermotorede flyvemaskiner, som drives af turbopropmotorer, og som har en maksimal godkendt passagerkonfiguration på mere end 9 sæder eller en maksimal startmasse på over 5 700 kg, samt alle flermotorede flyvemaskiner med turbojetmotorer opereres i overensstemmelse med Subpart G (præstationsklasse A).

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at propeldrevne flyvemaskiner med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på 9 eller færre sæder og en maksimal startmasse på 5 700 kg eller derunder, opereres i overensstemmelse med Subpart H (præstationsklasse B).

c) Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyvemaskiner, som drives af stempelmotorer, og som har en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder eller en maksimal startmasse på over 5 700 kg, opereres i overensstemmelse med Subpart I (præstationsklasse C).

d) I tilfælde, hvor der ikke kan udvises fuld overensstemmelse med kravene i den relevante Subpart som følge af særlige konstruktionsmæssige egenskaber (f.eks. overlydsfly eller søflyvemaskiner), skal luftfartsforetagendet anvende godkendte præstationsnormer, som sikrer et sikkerhedsniveau, der svarer til det niveau, som er angivet i den relevante Subpart.

e) Flermotorede flyvemaskiner, som er drevet af turbopropmotorer, og som har en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder og en maksimal startmasse på 5 700 kg eller derunder, kan af Myndigheden få tilladelse til at operere under alternative operative begrænsninger til begrænsningerne for præstationsklasse A, men disse må ikke være mindre restriktive end de relevante krav i Subpart H.

f) Bestemmelserne i ovenstående underpunkt e) bortfalder den 1. april 2000.

OPS 1.475

Generelt

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyvemaskinens masse:

1) ved startens begyndelse

eller i tilfælde af nyplanlægning under flyvningen

2) på det punkt, hvorfra den reviderede operationelle flyveplan er gældende

ikke er større end massen, ved hvilken kravene i den relevante Subpart kan overholdes, for den flyvning, der skal udføres, under hensyn til de forventede reduktioner af massen under flyveforløbet og til den brændstofudtømning under flyvning, som kan finde sted ifølge det pågældende krav.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at de godkendte præstationsdata, som er indeholdt i flyvehåndbogen, anvendes til at afgøre, om kravene i den relevante Subpart er overholdt, om nødvendigt suppleret med andre data, som kan godkendes af Myndigheden som foreskrevet i den pågældende Subpart. Ved anvendelse af de faktorer, som er foreskrevet i den relevante Subpart, kan der tages hensyn til eventuelle operationelle faktorer, som allerede indgår i flyvehåndbogens præstationsdata, for at undgå dobbelt anvendelse af faktorer.

c) Ved opfyldelse af kravene i den relevante Subpart, skal der tages behørigt hensyn til flykonfiguration, miljøforhold og betjening af systemer, som indvirker negativt på præstationen.

d) I præstationshenseende kan en fugtig start- og landingsbane, som ikke er en græsbane, betragtes som tør.

OPS 1.050

Terminologi

a) Ved begreberne, som anvendes i Subpart F, G, H, I og J, og som ikke er defineret i JAR-1, forstås følgende:

1) Acceleration-stop distance til rådighed (ASDA) Længden af det disponible startløb plus nødstopbanens længde, hvis den relevante Myndighed har angivet, at en sådan nødstopbane er til rådighed, og hvis denne nødstopbane er i stand til at bære flyvemaskinens masse under de fremherskende operationelle forhold.

2) Forurenet start- og landingsbane En start- og landingsbane anses for at være forurenet, når mere end 25% af banens overflade (uanset om dette forekommer i afgrænsede områder eller ej) inden for den længde og bredde, som kræves, er dækket af følgende:

i) Overfladevand, som er mere end 3 mm (0,125 in) dyb, eller sjap eller løs sne, som svarer til mere end 3 mm (0,125 in) vand,

ii) sne, der er sammenpresset til en fast masse, som er modstandsdygtig over for yderligere komprimering, og som vil hænge sammen eller brydes i klumper, hvis den samles op (sammenpresset sne), eller

iii) is, herunder våd is.

3) Fugtig start- og landingsbane En start- og landingsbane betragtes som fugtig, hvis overfladen ikke er tør, og hvis fugten på banen ikke giver den et skinnende udseende.

4) Tør start- og landingsbane En tør start- og landingsbane er en bane, som hverken er våd eller forurenet. Den omfatter de belagte start- og landingsbaner, som er specielt konstrueret med riller eller porøs belægning, og som vedligeholdes på en sådan måde, at banen sikrer en »effektivt tør« bremsning, også når der er fugt til stede.

5) Landingsdistance til rådighed (LDA) Længden af den landingsbane, som den relevante Myndighed har angivet er til rådighed, og som er egnet til ground-løbet for en flyvemaskine, som lander.

6) Maksimal godkendt passagersædekonfiguration Den maksimale passagersædekapacitet i den enkelte flyvemaskine, eksklusive pilotsæder eller cockpitsæder og sæder til kabinebesætning, afhængigt af, hvad der er relevant, som anvendes af luftfartsforetagendet, er godkendt af Myndigheden og angivet i flyvehåndbogen.

7) Startdistance til rådighed (TODA) Længden af det startløb, der er til rådighed, plus længden af den clearway, der er til rådighed.

8) Startmasse Ved flyvemaskinens startmasse forstås dens masse inklusive alt materiel og samtlige personer, som befordres ved påbegyndelsen af startløbet.

9) Startløb til rådighed (TORA) Længden af den startbane, som vedkommende Myndighed har angivet er til rådighed, og som er egnet til ground-løbet for en flyvemaskine, som starter.

10) Våd start- og landingsbane En start- og landingsbane anses for at være våd, hvis banens overflade er dækket af vand eller lignende, når mængden er mindre end angivet i ovenstående underpunkt a) 2, eller når der er tilstrækkelig fugt på start- og landingsbanen til at forårsage, at banen fremstår reflekterende, men uden at have væsentlige områder med overfladevand.

b) Betydningen af betegnelserne »acceleration-stop distance«, »start-distance«, »startløb«, »nettostartflyvebane«, »nettoflyvebane under flyvning med en motor ude af drift« og »nettoflyvebane under flyvning med to motorer ude af drift« defineres for den pågældende flyvemaskine i de luftdygtighedskrav, hvorunder flyvemaskinen er certificeret, eller som angivet af Myndigheden, hvis Myndigheden er af den opfattelse, at den pågældende definition er utilstrækkelig til at udvise overholdelse af de operationelle præstationsbegrænsninger.

SUBPART G

PRÆSTATIONSKLASSE A

OPS 1.485

Generelt

a) Luftfartsforetagendet skal for at fastslå, at kravene i denne Subpart er overholdt, sikre, at de godkendte præstationsdata i flyvehåndbogen om nødvendigt suppleres med andre data, som kan godkendes af Myndigheden, hvis de godkendte præstationsdata i flyvehåndbogen er utilstrækkelige med hensyn til elementer såsom:

1) Redegørelse for ugunstige operationelle forhold, som med rimelighed kan forventes, såsom start og landing på forurenede start- og landingsbaner og

2) hensyntagen til motorsvigt i alle faser af flyvningen.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at der for en situation med våde og forurenede start- og landingsbaner anvendes præstationsdata, som er fastsat i overensstemmelse med JAR 25 X 1591 eller tilsvarende, og som kan godkendes af Myndigheden.

OPS 1.490

Start

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at startmassen ikke overstiger den maksimale startmasse, der er angivet i flyvehåndbogen for trykhøjden og den omgivende temperatur på den flyveplads, hvorfra starten skal udføres.

b) Luftfartsforetagendet skal overholde følgende krav ved fastsættelse af den maksimalt tilladte startmasse:

1) Acceleration-stop distancen må ikke være større end den acceleration-stop distance, der er til rådighed,

2) startdistancen må ikke være større end den startdistance, der er til rådighed, og clearway-distancen må ikke være større end halvdelen af det startløb, der er til rådighed,

3) startløbet må ikke være større end det startløb, der er til rådighed,

4) overholdelsen af dette punkt skal påvises ved at anvende en enkelt værdi for V_1 for den afbrudte og fortsatte start, og

5) på en våd eller forurenet startbane må startmassen ikke være større end den startmasse, der er tilladt for start på en tør startbane under de samme forhold.

c) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overensstemmelse med ovenstående underpunkt b) tage følgende i betragtning:

1) flyvepladsens trykhøjde,

2) den omgivende temperatur på flyvepladsen,

3) start- og landingsbanens overfladetilstand og -type,

4) startbanens hældning i startretningen,

5) ikke over 50 % af den rapporterede modvindskomponent eller ikke under 150 % af den rapporterede medvindskomponent, og

6) det eventuelle tab af startbanelængde som følge af opretning af flyvemaskinen inden start.

OPS 1.495

Hindringsfrihed ved start

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at nettostartflyvebanen er fri af alle hindringer med en vertikal distance på mindst 35 ft eller med en horisontal distance på mindst 90 m plus 0,125 x D, hvor D er den horisontale distance, som flyvemaskinen har tilbagelagt fra slutningen af den startdistance, der er til rådighed, eller fra slutningen af startdistancen, hvis der er planlagt en drejning før afslutningen af den startdistance, der er til rådighed. For flyvemaskiner med et vingefang på under 60 m kan der anvendes en horisontal hindringsfrihed på halvdelen af flyvemaskinens vingefang plus 60 m plus 0,125 x D.

b) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) tage følgende i betragtning:

1) flyvemaskinens masse ved påbegyndelsen af startløbet,

2) flyvepladsens trykhøjde,

3) den omgivende temperatur på flyvepladsen og

4) ikke over 50 % af den rapporterede modvindskomponent eller ikke under 150 % af den rapporterede medvindskomponent.

c) Ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a):

1) Ændring af beholden kurs er ikke tilladt før det punkt, hvor nettostartflyvebanen har nået en højde, der er lig med halvdelen af vingefanget, men ikke mindre end 50 ft over niveauet for afslutningen af det startløb, der er til rådighed. Derefter antages det op til en højde på 400 ft, at flyvemaskinen ikke krænges mere end 15°. For en højde over 400 ft kan der planlægges med krængningsvinkler, som er større end 15°, men ikke over 25°,

2) enhver del af den nettostartflyvebane, hvori flyvemaskinen krænges mere end 15°, skal være fri for alle hindringer inden for de horisontale distancer, der er angivet i underpunkt a), d) og e) til dette punkt, med en vertikal distance på mindst 50 ft,

3) luftfartsforetagendet skal gøre brug af særlige procedurer, som kræver Myndighedens godkendelse, for at anvende større krængningsvinkler, som ikke må være større end 20° mellem 200 ft eller 400 ft eller ikke større end 30° over 400 ft (se bilag 1 til OPS 1.495 c) 3), og

4) Der skal tages tilstrækkeligt hensyn til krængningsvinklens virkning på operationshastigheder og flyvebane inklusive de distanceinkrementer, der er resultatet af øgede operationshastigheder.

d) Ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) er det ikke nødvendigt, at luftfartsforetagendet i de tilfælde, hvor den planlagte flyvebane ikke kræver ændringer af beholden kurs på mere end 15°, tager hensyn til de hindringer, som har en lateral afstand på mere end:

1) 300 m, hvis piloten er i stand til at opretholde den krævede navigationsnøjagtighed gennem det område, hvor planet for hindringsfrihed skal være beregnet (obstacle accountability area), eller

2) 600 m for flyvninger under alle andre forhold.

e) Ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) er det ikke nødvendigt, at luftfartsforetagendet i de tilfælde, hvor den planlagte flyvebane kræver ændringer af beholden kurs på mere end 15°, tager hensyn til de hindringer, som har en lateral afstand på mere end:

1) 600 m, hvis piloten er i stand til at opretholde den krævede navigationsnøjagtighed gennem det område, hvor planet for hindringsfrihed skal være beregnet, eller

2) 900 m for flyvninger under alle andre forhold.

f) Luftfartsforetagendet skal udarbejde beredskabsprocedurer for at opfylde kravene i OPS 1.495 og for at sikre en sikker rute, hvor hindringer undgås, samt for at gøre det muligt for flyvemaskinen enten at overholde en-route-kravene i OPS 1.500 eller at lande enten på afgangsflyvepladsen eller på en alternativ startflyveplads.

OPS 1.500

En-route — en motor ude af drift

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at de data for en-route-nettoflyvebanen med en motor ude af drift, som er angivet i flyvehåndbogen for de vejrforhold, der forventes til flyvningen, overholder enten underpunkt b) eller c) på alle punkter langs ruten. Nettoflyvebanen skal have en positiv gradient ved 1 500 ft over den flyveplads, hvor landingen antages at finde sted efter motorsvigt. Under vejrforhold, som kræver brug af afisningssystemer, skal der tages hensyn til den virkning, som brugen af disse har på nettoflyvebanen.

b) Nettoflyvebanens gradient skal være positiv ved mindst 1 000 ft over alt terræn og alle forhindringer langs ruten inden for 9,3 km (5 nm) på hver side af den planlagte beholdne kurs.

c) Nettoflyvebanen skal tillade, at flyvemaskinen kan fortsætte flyvningen fra marchhøjden til en flyveplads, hvor der kan udføres en landing i overensstemmelse med OPS 1.515 eller 1.520, afhængigt af, efter hvad der er relevant, idet nettoflyvebanen vertikalt skal gå fri af alt terræn og alle forhindringer langs ruten med mindst 2000 ft inden for 9,3 km (5 nm) på begge sider af den planlagte beholdne kurs i overensstemmelse med nedenstående underpunkt 1) til 4):

1) Motoren antages af svigte på det mest kritiske punkt langs ruten,

2) vindens indvirkning på flyvebanen tages i betragtning,

3) brændstofudtømning under flyvning er tilladt i det omfang, det sker i overensstemmelse med behovet for at nå frem til lufthavnen med de krævede brændstofreserver, og såfremt der anvendes en sikker procedure, og

4) den flyveplads, hvor flyvemaskinen antages at lande efter motorsvigt, skal opfylde følgende kriterier:

i) Kravene til præstation ved den forventede landingsmasse skal opfyldes, og

ii) vejrrapporter eller udsigter eller en given kombination heraf samt rapporter om flyvepladsforhold skal indicere, at der kan fuldføres en sikker landing på det beregnede landingstidspunkt.

d) Ved påvisning af overholdelse af OPS 1.500 skal luftfartsforetagendet øge breddemarginerne i ovenstående underpunkt b) og c) til 18,5 km (10 nm), såfremt navigationsnøjagtigheden ikke overholder dækningsgraden på 95 %.

OPS 1.505

En-route — flyvemaskiner med tre eller flere motorer, hvoraf to er ude af drift

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at en flyvemaskine med tre eller flere motorer aldrig på noget punkt langs den planlagte beholdne kurs er længere væk end 90 minutter — beregnet ved langdistancemarchfart med alle motorer i drift ved standardtemperatur i vindstille — fra en flyveplads, hvor præstationskravene, som finder anvendelse på den forventede landingsmasse, kan opfyldes, medmindre det er i overensstemmelse med nedenstående underpunkt b) til f).

b) Dataene for nettoflyvebanen under flyvning med to motorer ude af drift skal tillade flyvemaskinen at fortsætte flyvningen under de forventede vejrforhold fra det punkt, hvor to motorer antages at svigte samtidigt, til en flyveplads, hvor det er muligt at lande og standse fuldstændigt ved anvendelse af den foreskrevne procedure for en landing med to motorer ude af drift. Nettoflyvebanen skal vertikalt gå fri af alt terræn og alle forhindringer langs ruten med mindst 2 000 ft inden for 9,3 km (5 nm) på hver side af den planlagte beholdne kurs. Ved højder og under vejrforhold, som kræver brug af afisningssystemer, skal der tages hensyn til den virkning, som brugen af disse har på nettoflyvebanedataene. Hvis navigationsnøjagtigheden ikke overholder dækningsgraden på 95 %, skal luftfartsforetagendet øge den ovenfor anførte breddemargin til 18,5 km (10 nm).

c) De to motorer antages at svigte på det mest kritiske punkt af den del af ruten, hvor flyvemaskinen — beregnet ved langdistancemarchfart med alle motorer i drift ved standardtemperatur i vindstille — er mere end 90 minutter fra en flyveplads, hvor præstationskravene, som finder anvendelse på den forventede landingsmasse, kan opfyldes.

d) Nettoflyvebanen skal have en positiv gradient ved 1 500 ft over den flyveplads, hvor landingen antages at blive udført, efter at to motorer har svigtet.

e) Brændstofudtømning under flyvning er tilladt i det omfang, det sker i overensstemmelse med behovet for at nå frem til lufthavnen med de krævede brændstofreserver, og såfremt der anvendes en sikker procedure.

f) Flyvemaskinens forventede masse på det tidspunkt, hvor de to motorer antages at svigte, må ikke være lavere end den masse, der ville omfatte tilstrækkeligt brændstof til at fortsætte til en flyveplads, hvor landingen antages udført, og til at ankomme til den pågældende flyveplads i mindst 1 500 ft direkte over landingsområdet og derefter til at flyve i niveau i 15 minutter.

OPS 1.510

Landing — destinationsflyvepladser og alternative flyvepladser

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at den landingsmasse, der er fastsat for flyvemaskinen i henhold til OPS 1.475 a), ikke overstiger den maksimale landingsmasse, som er angivet for den højde og omgivende temperatur, der forventes på det beregnede tidspunkt for landing på destinationsflyvepladsen og på den alternative flyveplads.

b) Ved instrumentindflyvninger med beslutningshøjder på under 200 ft skal luftfartsforetagendet verificere, at flyvemaskinens indflyvningsmasse under hensyn til startmassen og det brændstof, der forventes forbrugt under flyvningen, tillader en stigegradient ved overskydning — med den kritiske motor ude af drift og med den hastighed og konfiguration, der anvendes ved overskydning — på mindst 2,5 % eller den publicerede gradient, afhængigt af, hvilken der er størst. Anvendelse af en alternativ metode skal godkendes af Myndigheden.

OPS 1.515

Landing — tørre landingsbaner

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at den landingsmasse, der er fastsat for flyvemaskinen i overensstemmelse med OPS 1.475 a) for det forventede tidspunkt for landing på destinationsflyvepladsen eller på en given alternativ flyveplads, muliggør landing med fuldstændig standsning fra 50 ft over færsklen:

1) For flyvemaskiner med turbojetmotorer inden for 60 % af den landingsdistance, der er til rådighed,

2) for flyvemaskiner med turbopropmotorer inden for 70 % af den landingsdistance, der er til rådighed,

3) Myndigheden kan for procedurer for stejl indflyvning godkende brug af landingsdistancedata, der er multipliceret i overensstemmelse med ovenstående underpunkt a) 1 og a) 2, afhængigt af, hvad der er relevant, på grundlag af en skinbegrænsningshøjde på under 50 ft, men ikke under 35 ft

4) ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) 1 og a) 2 kan Myndigheden undtagelsesvist, hvis Myndigheden finder det godtgjort, at der er et behov (se bilag 1), godkende brug af procedurer for kortbaneoperationer i overensstemmelse med bilag 1 og 2 sammen med eventuelle andre supplerende betingelser, som Myndigheden finder nødvendige for at sikre et acceptabelt sikkerhedsniveau i det enkelte tilfælde.

b) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) tage følgende i betragtning:

1) flyvepladsens højde over havoverfladen,

2) ikke mere end 50 % af modvindskomponenten eller ikke under 150 % af medvindskomponenten og

3) landingsbanens hældning i landingsretningen, hvis denne er større end + 2 %.

c) Det skal ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) antages:

1) at flyvemaskinen skal lande på den mest favorable landingsbane i vindstille, og

2) at flyvemaskinen skal lande på den bane, der er størst sandsynlighed for at få anvist i betragtning af den sandsynlige vindhastighed og -retning og flyvemaskinens ground handling-egenskaber og i betragtning af de øvrige forhold såsom landingshjælpemidler og terræn.

d) Såfremt luftfartsforetagendet er ude af stand til at overholde ovenstående underpunkt c) 1 for en destinationsflyveplads med en enkelt landingsbane, hvor landingen afhænger af en bestemt vindkomponent, kan flyvemaskinen afsendes, hvis der angives 2 alternative flyvepladser, som muliggør fuld overholdelse af underpunkt a), b) og c). Luftfartøjschefen skal før påbegyndelse af indflyvning til landing på en destinationsflyveplads sikre sig, at landingen kan udføres i fuld overensstemmelse med OPS 1.510 og underpunkt a) og b).

e) Hvis luftfartsforetagendet er ude af stand til at overholde ovenstående underpunkt c) 2 for destinationsflyvepladsen, kan flyvemaskinen afsendes, hvis der angives en alternativ flyveplads, som muliggør fuld overholdelse af underpunkt a), b) og c).

OPS 1.520

Landing — våde og forurenede landingsbaner

Luftfartsforetagendet skal, når de relevante vejrrapporter eller -udsigter eller en kombination heraf indicerer, at landingsbanen på det beregnede ankomsttidspunkt kan være våd, sikre, at den landingsdistance, der er til rådighed, er mindst 115 % af den krævede landingsdistance, som er fastsat i overensstemmelse med OPS 1.515.

b) Luftfartsforetagendet skal, når de relevante vejrrapporter eller -udsigter eller en kombination heraf indicerer, at landingsbanen på det beregnede ankomsttidspunkt kan være forurenet, sikre, at den landingsdistance, der er til rådighed, er lig med mindst den landingsdistance, der er fastsat i overensstemmelse med ovenstående underpunkt a), eller mindst 115 % af den landingsdistance, der er fastsat i overensstemmelse med godkendte data for landingsdistancer på forurenede landingsbaner eller tilsvarende, der er godkendt af Myndigheden, afhængigt af, hvilken der er størst.

c) Der kan anvendes en landingsdistance på en våd landingsbane, som er kortere end den distance, der foreskrives i ovenstående underpunkt a), men ikke kortere end den distance, der foreskrives i OPS 1.550 a), såfremt flyvehåndbogen indeholder specifikke supplerende oplysninger om landingsdistancer på våde landingsbaner.

d) Der kan på en særligt behandlet forurenet landingsbane anvendes en landingsdistance, som er kortere end den distance, der foreskrives i underpunkt b), men ikke kortere end den distance, som foreskrives i OPS 1.515 a), såfremt flyvehåndbogen indeholder specifikke supplerende oplysninger om landingsdistancer på forurenede landingsbaner.

e) Ved påvisning af overholdelse af underpunkt b), c) og d) skal kriterierne i OPS 1.515 anvendes i overensstemmelse hermed, dog finder OPS 1.515 a) 1 og 2 ikke anvendelse på ovenstående underpunkt b).

Bilag 1 til OPS 1.495 c) 3

Godkendelse af øgede krængningsvinkler

Ved anvendelse af øgede krængningsvinkler, som kræver særlig godkendelse, skal følgende kriterier opfyldes:

1) Flyvehåndbogen skal indeholde godkendte data for den krævede øgning af operationshastigheden samt data, der gør det muligt at konstruere flyvebanen under hensyn til de øgede krængningsvinkler og hastigheder.

2) Der skal være visuelle referencer til rådighed af hensyn til navigationsnøjagtigheden. Der skal for hver landingsbane angives vejrminima og vindbegrænsninger, som er godkendt af Myndigheden.

3) Uddannelse i overensstemmelse med OPS 1.975.

Bilag 1 til OPS 1.515 a) 3

Procedurer for stejl indflyvning

Myndigheden kan godkende, at der anvendes procedurer for stejl indflyvning, som gør brug af indflyvningsglidebanevinkler på 4,5° eller derover og skinbegrænsningshøjder, som er under 50 ft, men ikke under 35 ft, forudsat at følgende kriterier overholdes:

1) Flyvehåndbogen skal angive den maksimale godkendte indflyvningsglidebanevinkel, eventuelle andre begrænsninger, normale procedurer, unormale procedurer eller nødprocedurer for den stejle indflyvning samt ændringer i banelængdedataene, når kriterierne for stejl indflyvning anvendes,

2) på hver flyveplads, hvor der skal udføres procedurer for stejl indflyvning, skal der være et egnet glidebanereferencesystem, der som minimum omfatter et system til visuel visning af indflyvningsglidebanen, og

3) der skal angives og godkendes vejrminima for hver landingsbane, som skal anvendes til en stejl indflyvning. Følgende skal tages i betragtning:

i) hindringsforholdene,

ii) typen af glidebanereferencer og kursinformation for banen såsom visuelle hjælpesystemer, MLS, 3D-NAV, ILS, LLZ, VOR, NDB,

iii) den minimale visuelle reference, der skal kræves ved DH og MDA,

iv) luftbåret udstyr til rådighed,

v) pilotens kvalifikationer og særlige kendskab til flyvepladsen,

vi) flyvehåndbogens begrænsninger og procedurer og

vii) kriterier for overskydning.

Bilag 1 til OPS 1.515 a) 4

Kortlandinger

Den distance, der anvendes til beregning af den tilladte landingsmasse, kan med henblik på anvendelsen af OPS 1. 515 a) 4 bestå af den anvendelige længde af det erklærede sikre område plus den erklærede landingsdistance, der er til rådighed. Myndigheden kan godkende disse operationer i overensstemmelse med følgende kriterier:

1) Bevis for behovet for kortlandinger. Der skal foreligge en klar offentlig interesse i og operationel nødvendighed af operationen enten som følge af lufthavnens fjerne beliggenhed eller som følge af fysiske begrænsninger i forbindelse med en forlængelse af landingsbanen.

2) Kriterier for flyvemaskinen og operationelle kriterier.

i) Kortlandinger kan kun godkendes for flyvemaskiner, hvor den vertikale afstand mellem pilotens øjenlinje og linjen fra hjulenes nederste del — med flyvemaskinen placeret på den normale glidebane — ikke overstiger 3 meter.

ii) When establishing aerodrome operating minima the visibility/RVR must not be less than 1,5 km. In addition, wind limitations must be specified in the Operations Manual.

iii) For disse operationer skal pilotens minimumserfaring, krav til uddannelse og særligt kendskab til flyvepladsen angives i driftshåndbogen.

3) Det antages, at overflyvningshøjden over starten af den anvendelige længde af det erklærede sikre område er 50 ft.

4) Yderligere kriterier. Myndigheden kan pålægge yderligere betingelser, som skønnes nødvendige for en sikker operation, under hensyn til flytypens karakteristika, orografiske karakteristika i indflyvningsområdet, indflyvningshjælpesystemer til rådighed og ud fra hensynene til overskydning/afbrudt landing. Disse yderligere betingelser kan f.eks. være kravet om et visuelt system af VASI/PAPI-typen til visning af glidevinkel.

Bilag 2 til OPS 1.515 a) 4

Flyvepladskriterier for kortlandinger

Flyvepladskriterier

1) Anvendelsen af det sikre område skal godkendes af lufthavnsmyndigheden.

2) Den anvendelige længde af det erklærede sikre område i henhold til bestemmelserne i 1.515 a) 4 og i dette bilag må ikke overstige 90 meter.

3) Bredden af det erklærede sikre område må ikke være mindre end to gange landingsbanens bredde eller to gange vingefanget, afhængigt af, hvilket der er størst, centreret på den forlængede landingsbanes midterlinje.

4) Det erklærede sikre område skal være fri for forhindringer eller fordybninger, som kan bringe en flyvemaskine med for lav indflyvning til landingsbanen i fare, og det må ikke være tilladt nogen mobil genstand at befinde sig på det erklærede sikre område, mens landingsbanen anvendes til kortlandinger.

5) Hældningen af det erklærede sikre område må ikke overstige 5 % opad eller 2 % nedad i landingsretningen.

6) Med henblik på denne operation er det ikke nødvendigt, at kravet i OPS 1.480 a) 5 til bæreevne finder anvendelse på det erklærede sikre område.

SUBPART H

PRÆSTATIONSKLASSE B

OPS 1.525

Generelt

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en enmotoret flyvemaskine:

1) om natten eller

2) under instrumentvejrforhold undtagen i henhold til specielle visuelflyveregler (VFR).

Note: Begrænsningerne for operation af enmotorede flyvemaskiner er omfattet af OPS 1.240 a) 6.

b) Luftfartsforetagendet skal behandle tomotorede flyvemaskiner, der ikke opfylder kravene til stigning i bilag 1 til OPS 1.525 b), som enmotorede flyvemaskiner.

OPS 1.530

Start

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at startmassen ikke overstiger den maksimale startmasse, der er angivet i flyvehåndbogen for trykhøjden og den omgivende temperatur på den flyveplads, hvorfra starten skal udføres.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at den nominelle startdistance, som er angivet i flyvehåndbogen, ikke overstiger:

1) det startløb, der er til rådighed, når startdistancen multipliceres med en faktor på 1,25, eller

2) nedenstående punkter, når der er en stopvej og/eller clearway til rådighed:

i) det startløb, der er til rådighed,

ii) den startdistance, der er til rådighed, når startdistancen multipliceres med en faktor på 1,15, og

iii) den acceleration-stop distance, der er til rådighed, når startdistancen multipliceres med en faktor på 1,3.

c) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt b) tage følgende i betragtning:

1) flyvemaskinens masse ved påbegyndelsen af startløbet,

2) flyvepladsens trykhøjde,

3) den omgivende temperatur på flyvepladsen,

4) startbanens overfladetilstand og -type,

5) startbanens hældning i startretningen og

6) ikke over 50 % af den rapporterede modvindskomponent eller ikke under 150 % af den rapporterede medvindskomponent.

OPS 1.535

Hindringsfrihed ved start — flermotorede flyvemaskiner

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at startflyvebanen for flyvemaskiner med to eller flere motorer som fastsat i overensstemmelse med dette underpunkt går fri af alle hindringer med en vertikal margin på mindst 50 ft eller med en horisontal distance på mindst 90 m plus 0,125 × D, hvor D er den horisontale distance, som flyvemaskinen tilbagelægger fra slutningen af den startdistance, der er til rådighed, eller fra slutningen af startdistancen, hvis der er planlagt en drejning før slutningen af den startdistance der er til rådighed, medmindre andet er fastsat i nedenstående underpunkt b) og c). Det skal ved påvisning af overholdelse af dette underpunkt antages:

1) at startflyvebanen begynder i en højde på 50 ft over overfladen ved afslutningen af den startdistance, der kræves i OPS 1.530 b), og slutter i en højde på 1 500 ft over overfladen,

2) at flyvemaskinen ikke krænges, før flyvemaskinen har nået en højde på 50 ft over overfladen, og at krængningsvinklen derefter ikke overstiger 15°,

3) at der opstår svigt i den kritiske motor på det punkt af startflyvebanen med alle motorer i drift, hvor det forventes at miste den visuelle reference med henblik på at undgå hindringer,

4) at startflyvebanens gradient fra 50 ft til højden for det antagede motorsvigt er lig med den gennemsnitlige gradient med alle motorer i drift under stigning og overgang til en-route-konfigurationen multipliceret med en faktor på 0,77, og

5) at startflyvebanens gradient fra den højde, der nås i overensstemmelse med ovenstående underpunkt 4, til afslutningen af startflyvebanen er lig med den stigegradient en-route med en motor ude af drift, der er vist i flyvehåndbogen.

b) Ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) er det ikke nødvendigt, at luftfartsforetagendet i de tilfælde, hvor den planlagte flyvebane ikke kræver ændringer af beholden kurs på mere end 15°, tager hensyn til de hindringer, som har en lateral afstand på mere end:

1) 300 m, hvis flyvningen udføres under forhold, der muliggør navigering med visuelle referencer, eller hvis der er navigationshjælpemidler til rådighed, som sætter piloten i stand til at opretholde den planlagte flyvebane med samme nøjagtighed (se bilag 1 til OPS 1.535 b) 1 & c) 1), eller

2) 600 m for flyvninger under alle andre forhold.

c) Ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) er det ikke nødvendigt, at luftfartsforetagendet i de tilfælde, hvor den planlagte flyvebane kræver ændringer af beholden kurs på mere end 15° tager hensyn til de hindringer, som har en lateral afstand på mere end:

1. 600 m for flyvninger under forhold, der muliggør navigering med visuelle referencer (se bilag 1 til OPS 1.535 b) 1 & c) 1),

2) 900 m for flyvninger under alle andre forhold.

d) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a), b) og c) tage følgende i betragtning:

1) flyvemaskinens masse ved påbegyndelsen af startløbet,

2) flyvepladsens trykhøjde,

3) den omgivende temperatur på flyvepladsen og

4) ikke over 50 % af den rapporterede modvindskomponent eller ikke under 150 % af den rapporterede medvindskomponent.

OPS 1.540

En-route — flermotorede flyvemaskiner

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyvemaskinen under de vejrforhold, der forventes for flyvningen, og i tilfælde af, at én motor svigter, mens de resterende motorer fungerer inden for den angivne maksimale kontinuerlige motorydelse, er i stand til at fortsætte flyvningen ved eller over de relevante minimumshøjder, der er angivet for sikker flyvning i flyvehåndbogen, til et punkt 1 000 ft over en flyveplads, hvor præstationskravene kan opfyldes.

b) Ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a):

1) Må flyvemaskinen ikke antages at flyve ved en højde, der overstiger den højde, hvor stigningshastigheden er lig med 300 ft pr. minut med alle motorer i drift inden for den angivne maksimale kontinuerlige motorydelse, og

2) den antagede gradient en-route med én motor ude af drift skal være bruttogradienten for nedstigning eller stigning, afhængigt af, hvad der er relevant, henholdsvis forhøjet med en gradient på 0,5 % eller nedsat med en gradient på 0, 5%.

OPS 1.542

En-route — enmotorede flyvemaskiner

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyvemaskinen under de vejrforhold, der forventes for flyvningen, og i tilfælde af motorsvigt er i stand til at nå til et sted, hvor der kan udføres en sikker nødlanding. For landflyvemaskiner kræves der et sted på land, medmindre andet er godkendt af Myndigheden.

b) Ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a):

1. Må flyvemaskinen ikke antages at flyve med motoren fungerende inden for den angivne maksimale kontinuerlige motorydelse ved en højde, der overstiger den højde, hvor stigningshastigheden er lig med 300 ft pr. minut, og

2) den antagede gradient en-route skal være bruttogradienten for nedstigning øget med en gradient på 0,5 %.

OPS 1.545

Landing — destinationsflyvepladser og alternative flyvepladser

Luftfartsforetagendet skal sikre, at den landingsmasse, der er fastsat for flyvemaskinen i henhold til OPS 1.475 a), ikke overstiger den maksimale landingsmasse, som er angivet for den højde og omgivende temperatur, der forventes på det beregnede tidspunkt for landing på destinationsflyvepladsen og på den alternative flyveplads.

OPS 1.550

Landing — tør landingsbane

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyvemaskinens landingsmasse som bestemt i overensstemmelse med OPS 1.475 a) for det forventede landingstidspunkt muliggør landing med fuldstændig standsning fra 50 ft over tærsklen inden for 70 % af den landingsdistance, der er til rådighed på destinationsflyvepladsen og på en given alternativ flyveplads.

1) Myndigheden kan godkende, at der anvendes landingsdistancedata, som er multipliceret i overensstemmelse med dette punkt på grundlag af procedurerne for stejl indflyvning, idet der skal anvendes en skinbegrænsningshøjde på under 50 ft, men ikke under 35 ft (se bilag 1 til OPS 1.550 a)).

2) Myndigheden kan godkende kortlandinger i overensstemmelse med kriterierne i bilag 2 til OPS 1.550 a).

b) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) tage følgende i betragtning:

1) flyvepladsens højde over havoverfladen,

2) ikke over 50 % af modvindskomponenten eller ikke under 150 % af medvindskomponenten,

3) landingsbanens overfladetilstand og -type og

4) landingsbanens hældning i landingsretningen.

c) Ved afsendelse af en flyvemaskine i overensstemmelse med ovenstående underpunkt a) skal det antages:

1) at flyvemaskinen skal lande på den mest favorable landingsbane i vindstille, og

2) at flyvemaskinen skal lande på den bane, der er størst sandsynlighed for at få anvist i betragtning af den sandsynlige vindhastighed og -retning og flyvemaskinens ground handling-egenskaber og i betragtning af de øvrige forhold såsom landingshjælpemidler og terræn.

d) Hvis luftfartsforetagendet er ude af stand til at overholde ovenstående underpunkt c) 2 for destinationsflyvepladsen, kan flyvemaskinen afsendes, hvis der angives en alternativ flyveplads, som muliggør fuld overholdelse af underpunkt a), b) og c) ovenfor.

OPS 1.555

Landing — våde og forurenede landingsbaner

a) Når de relevante vejrrapporter eller -udsigter eller en kombination heraf indicerer, at landingsbanen på det beregnede ankomsttidspunkt kan være våd, skal luftfartsforetagendet sikre, at den landingsdistance, der er til rådighed, er lig med eller større end den krævede landingsdistance, der er fastsat i overensstemmelse med OPS 1.550 multipliceret med en faktor på 1,15.

b) Når de relevante vejrrapporter og -udsigter eller en kombination heraf indicerer, at landingsbanen på det beregnede ankomsttidspunkt kan være forurenet, skal luftfartsforetagendet sikre, at landingsdistancen, som bestemmes ved anvendelse af data, der kan godkendes af Myndigheden for sådanne forhold, ikke er større end den landingsdistance, der er til rådighed.

c) Der kan anvendes en landingsdistance på en våd landingsbane, som er kortere end den distance, der foreskrives i ovenstående underpunkt a), men ikke kortere end den distance, der foreskrives i OPS 1.550 a), såfremt flyvehåndbogen indeholder specifikke supplerende oplysninger om landingsdistancer på våde landingsbaner.

Bilag 1 til OPS 1.525 b)

Generelt — stigning ved start og landing

Kravene i dette bilag bygger på JAR-23.63 c) 1 og JAR-23.63 c) 2, der trådte i kraft den 11. marts 1994.

a) *Stigning ved start*

1) Alle motorer i drift

Den konstante stigegradient efter start skal være mindst 4 % med:

A) starteffekt på hver motor,

B) landingsstellet sænket, dog kan landingsstellet antages at være hævet, hvis det kan hæves på højst 7 sekunder,

C) vingeklapperne i startposition og

D) en stigehastighed på ikke under 1,1 V_{MC} eller 1,2 V_{S1}, afhængigt af, hvilken der er størst.

2) En motor ude af drift

i) Den konstante stigegradient skal ved en højde på 400 ft over startoverfladen være positivt målelig med:

A) den kritiske motor ude af drift og dens propeller i mindste luftmodstandsposition,

B) den resterende motor ved starteffekt,

C) landingsstellet hævet,

D) vingeklapperne i startposition og

E) en stigehastighed, der er lig med den hastighed, der opnås ved 50 ft.

ii) Den konstante stigegradient må ikke være mindre end 0,75 % ved en højde på 1 500 ft over startoverfladen med:

A) den kritiske motor ude af drift og dens propeller i mindste luftmodstandsposition,

B) den resterende motor ved ikke over maksimal kontinuerlig motorydelse,

C) landingsstellet hævet,

D) vingeklapperne hævet og

E) en stigehastighed på ikke under 1,2 V_{S1}.

b) *Stigning ved landing*

1) Alle motorer i drift

Den konstante stigegradient skal være mindst 2,5 % med:

A) højst den effekt eller ydelse, der er til rådighed 8 sekunder efter påbegyndelse af bevægelse af effektgrebene fra minimumsflyvetomgangsposition,

B) landingsstellet sænket,

C) vingeklapperne i landingsposition og

D) en stigehastighed, som er lig med 1,2 V_{REF}.

2) En motor ude af drift

Den konstante stigegradient skal være mindst 0,75 % ved en højde på 1 500 ft over landingsoverfladen med:

A) den kritiske motor ude af drift og dens propeller i mindste luftmodstandsposition,

B) den resterende motor ved ikke over maksimal kontinuerlig motorydelse,

C) landingsstellet hævet,

D) vingeklapperne hævet og

E) en stigehastighed på ikke under 1,2 V_{S1}.

Bilag 1 til OPS 1.535 b) 1 & c) 1

Stigeflyvebane — Navigation med visuelle referencer

Luftfartsforetagendet skal for at muliggøre navigation ved hjælp af visuelle referencer sikre, at de fremherskende vejrforhold på operationstidspunktet, inklusive skydækkehøjde og sigtbarhed, er sådan, at der kan ses og identificeres hindrings- og/eller jordreferencepunkter. Driftshåndbogen skal for de(n) pågældende flyveplads(er) angive de minimumsvejrforhold, som sætter flyvebesætningen i stand til fortløbende at bestemme og opretholde den korrekte flyvebane med hensyn til jordreferencepunkter, således at der sikres frigang af forhindringer og terræn på følgende måde:

a) Proceduren skal være veldefineret med hensyn til jordreferencepunkter, således at den beholdne kurs, der skal flyves, kan analyseres med henblik på krav til hindringsfrihed,

b) proceduren skal ligge inden for flyvemaskinens muligheder med hensyn til hastighed fremad, krængningsvinkel og vindpåvirkninger,

c) der skal foreligge en skriftlig og/eller billedlig beskrivelse af proceduren til brug for besætningen, og

d) de begrænsende miljøforhold skal være beskrevet (f.eks. vind, skydække, sigtbarhed, dag/nat, omgivende belysning, belysning af forhindringer).

Bilag 1 til OPS 1.550 a)

Procedurer for stejl indflyvning

Myndigheden kan godkende, at der anvendes procedurer for stejl indflyvning, som benytter indflyvningsglidebanevinkler på 4,5° eller derover og skinbegrænsningshøjder på under 50 ft, men ikke under 35 ft, forudsat at følgende kriterier overholdes:

1) Flyvehåndbogen skal angive den maksimale godkendte indflyvningsglidebanevinkel, eventuelle andre begrænsninger, normale procedurer, unormale procedurer eller nødprocedurer for den stejle indflyvning samt ændringer i banelængdedataene, når kriterierne for stejl indflyvning anvendes,

2) der skal på hver flyveplads, hvor der skal udføres procedurer for stejl indflyvning, være et egnet glidebanereferencesystem, der som minimum omfatter et system til visuel visning af indflyvningsglidebanen, og

3) der skal angives og godkendes vejrminima for hver landingsbane, som skal anvendes til en stejl indflyvning. Følgende skal tages i betragtning:

   i) hindringsforholdene,

   ii) typen af glidebanereferencer og kursinformation for banen såsom visuelle hjælpesystemer, MLS, 3D-NAV, ILS, LLZ, VOR, NDB,

   iii) den minimale visuelle reference, der skal kræves ved DH og MDA,

   iv) luftbåret udstyr til rådighed,

   v) pilotens kvalifikationer og særlige kendskab til flyvepladsen,

   vi) flyvehåndbogens begrænsninger og procedurer og

   vii) kriterier for overskydning.

Bilag 2 til OPS 1.550 a)

Kortlandinger

Den distance, der anvendes til beregning af den tilladte landingsmasse, kan med henblik på OPS 1.550 a) 2 bestå af den anvendelige længde af det erklærede sikre område plus den erklærede landingsdistance, der er til rådighed. Myndigheden kan godkende disse operationer i overensstemmelse med følgende kriterier:

1) Anvendelse af det erklærede sikre område skal godkendes af flyvepladsmyndigheden,

2) det erklærede sikre område skal være fri for forhindringer og fordybninger, som kunne bringe en flyvemaskine med for lav indflyvning til landingsbanen i fare, og det må ikke være tilladt nogen mobil genstand at befinde sig på det erklærede sikre område, mens landingsbanen anvendes til kortlandinger,

3) hældningen af det erklærede sikre område må ikke overstige 5 % opad og 2 % nedad i landingsretningen,

4) den anvendelige længde af det erklærede sikre område i medfør af dette bilag må ikke overstige 90 meter,

5) bredden af det erklærede sikre område må ikke være mindre end to gange landingsbanens bredde centreret på den forlængede landingsbanes midterlinje,

6) det antages, at overflyvningshøjden over starten af den anvendelige længde af det erklærede sikre område ikke er under 50 ft.

7) Med henblik på denne operation er det ikke nødvendigt, at kravet i OPS 1.480 a) 5 til bæreevne finder anvendelse på det erklærede sikre område.

8) der skal angives og godkendes vejrminima for hver landingsbane, som skal anvendes, og de må ikke være lavere end VFR eller minima for ikke-præcisionsindflyvning, afhængigt af, hvilke der er størst,

9) kravene til piloten skal angives (se henvisning i OPS 1.975 a)),

10) Myndigheden kan pålægge yderligere betingelser, som er nødvendige for sikker operation under hensyn til flytypens karakteristika, indflyvningshjælpesystemer og ud fra hensynene til overskydning/afbrudt landing.

SUBPART I

PRÆSTATIONSKLASSE C

OPS 1.560

Generelt

Luftfartsforetagendet skal ved fastslåelse af overensstemmelse med kravene i denne Subpart sikre, at de godkendte præstationsdata i flyvehåndbogen om nødvendigt suppleres med andre data, som kan godkendes af Myndigheden, hvis de godkendte præstationsdata i flyvehåndbogen er utilstrækkelige.

OPS 1.565

Start

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at startmassen ikke overstiger den maksimale startmasse, der er angivet i flyvehåndbogen for trykhøjden og den omgivende temperatur på den flyveplads, hvorfra starten skal udføres.

b) For flyvemaskiner, hvis startbanelængdedata i flyvehåndbogen ikke omfatter hensyntagen til motorsvigt, skal luftfartsforetagendet sikre, at distancen fra starten af den startrullestrækning, som flyvemaskinen kræver for at nå en højde på 50 ft over overfladen med alle motorer i drift inden for de angivne maksimale starteffektforhold efter multiplicering med en faktor på enten:

1) 1,33 for flyvemaskiner med to motorer eller

2) 1,25 for flyvemaskiner med tre motorer eller

3) 1,18 for flyvemaskiner med fire motorer,

ikke overstiger det startløb, der er til rådighed på den flyveplads, hvorfra starten skal udføres.

c) For flyvemaskiner, hvis startbanelængdedata i flyvehåndbogen omfatter hensyntagen til motorsvigt, skal luftfartsforetagendet sikre, at følgende krav opfyldes i overensstemmelse med specifikationerne i flyvehåndbogen:

1) Acceleration-stop distancen må ikke være større end den acceleration-stop distance, der er til rådighed,

2) startdistancen må ikke være større end den startdistance, der er til rådighed, og clearway-distancen må ikke være større end halvdelen af det startløb, der er til rådighed,

3) startløbet må ikke være større end det startløb, der er til rådighed,

4) overholdelsen af dette punkt skal påvises ved at anvende en enkelt værdi for V_1 for den afbrudte og fortsatte start, og

5) Startmassen må på en våd eller forurenet startbane ikke overstige det, der er tilladt for start på en tør startbane under de samme forhold.

d) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt b) og c) tage følgende i betragtning:

1) flyvepladsens trykhøjde,

2) den omgivende temperatur på flyvepladsen,

3) start- og landingsbanens overfladetilstand og -type,

4) startbanens hældning i startretningen,

5) ikke over 50 % af den rapporterede modvindskomponent eller ikke under 150 % af den rapporterede medvindskomponent og

6) det eventuelle tab af startbanelængde som følge af opretning af flyvemaskinen inden start.

OPS 1.570

Hindringsfrihed ved start

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at startflyvebanen med en motor ude af drift går fri af alle hindringer med en vertikal afstand på mindst 50 ft plus 0·01 x D eller med en horisontal afstand på mindst 90 m plus 0·125 x D, hvor D er den horisontale distance, som flyvemaskinen har tilbagelagt fra slutningen af den startdistance, der er til rådighed. For flyvemaskiner med et vingefang på under 60 m kan der anvendes en horisontal hindringsfrihed på halvdelen af flyvemaskinens vingefang plus 60 m plus 0,125 x D.

b) Startflyvebanen skal begynde ved en højde på 50 ft over overfladen ved slutningen af den startdistance, der kræves i OPS 1.565 b) eller c), afhængigt af, hvad der er relevant, og slutte i en højde på 1 500 ft over overfladen

c) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overholdelse af underpunkt a) tage følgende i betragtning:

1) flyvemaskinens masse ved påbegyndelsen af startløbet,

2) flyvepladsens trykhøjde,

3) den omgivende temperatur på flyvepladsen og

4) ikke over 50 % af den rapporterede modvindskomponent eller ikke under 150 % af den rapporterede medvindskomponent.

d) Ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) må ændring af beholden kurs ikke være tilladt før det punkt på startflyvebanen, hvor der er nået en højde på 50 ft over overfladen. Derefter antages det op til en højde på 400 ft, at flyvemaskinen ikke krænges mere end 15°. Over en højde på 400 ft kan der planlægges krængningsvinkler på mere end 15° men ikke over 25°. Der skal tages tilstrækkeligt hensyn til krængningsvinklens virkning på operationshastigheder og flyvebane inklusive de distanceinkrementer, der er resultatet af øgede operationshastigheder.

e) Ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) er det ikke nødvendigt, at luftfartsforetagendet i de tilfælde, hvor der ikke kræves ændring af den beholdne kurs på mere end 15°, tager hensyn til de hindringer, hvor den laterale afstand er på mere end:

1) 300 m, hvis piloten er i stand til at opretholde den krævede navigationsnøjagtighed gennem det område, hvor planet for hindringsfrihed skal være beregnet, eller

2) 600 m for flyvninger under alle andre forhold.

f) Ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) er det ikke nødvendigt, at luftfartsforetagendet i de tilfælde, hvor der kræves ændring af den beholdne kurs på mere end 15°, tager hensyn til de hindringer, hvor den laterale afstand er på mere end:

1) 600 m, hvis piloten er i stand til at opretholde den krævede navigationsnøjagtighed gennem det område, hvor planet for hindringsfrihed skal være beregnet, eller

2) 900 m for flyvninger under alle andre forhold.

g) Luftfartsforetagendet skal udarbejde beredskabsprocedurer for at opfylde kravene i OPS 1.570 og for at sikre en sikker rute, hvor hindringer undgås, samt for at gøre det muligt for flyvemaskinen enten at overholde en-route-kravene i OPS 1.580 eller at lande enten på afgangsflyvepladsen eller på en alternativ startflyveplads.

OPS 1.575

En-route — alle motorer i drift

Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyvemaskinen under de vejrforhold, som forventes for flyvningen, på ethvert punkt på ruten eller på en given planlagt afvigelse fra ruten er i stand til at klare en stigningshastighed på mindst 300 ft pr. minut med alle motorer i drift inden for de maksimale kontinuerlige motorydelsesforhold, der angives ved:

1) Minimumshøjderne for sikker flyvning på hvert trin af den rute, der skal flyves, eller på en eventuel planlagt afvigelse fra ruten, som er angivet i eller beregnet på grundlag af oplysningerne i den driftshåndbog, som omfatter den pågældende flyvemaskine, og

2) De minimumshøjder, der er nødvendige for at overholde de betingelser, der er foreskrevet i OPS 1.580 og 1.585, afhængigt af, hvad der er relevant.

OPS 1.580

En-route en motor ude af drift

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyvemaskinen under de vejrforhold, der forventes for flyvningen, i tilfælde af svigt i en af motorerne på et punkt på ruten eller på en eventuel planlagt afvigelse fra ruten og med den anden motor eller de øvrige motorer i drift inden for de angivne maksimale kontinuerlige motorydelsesforhold er i stand til at fortsætte flyvningen fra marchhøjden til en flyveplads, hvor der kan udføres landing i overensstemmelse med OPS 1.595 eller OPS 1.600, alt efter hvad der er relevant, med en hindringsfrihed inden for 9,3 km (5 nm) på hver side af den planlagte beholdne kurs med en vertikal afstand på mindst:

1) 1 000 ft, når stigningshastigheden er nul eller større, eller

2) 2 000 ft, når stigningshastigheden er mindre end nul.

b) Flyvebanen skal have en positiv hældning ved en højde på 450 m (1 500 ft) over den flyveplads, hvor landingen antages udført efter svigt i en motor.

c) Med henblik på dette underpunkt skal den stigningshastighed, der er til rådighed for flyvemaskinen, antages at være 150 ft pr. minut mindre end den angivne bruttostigningshastighed.

d) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overholdelse af dette punkt øge breddemarginerne i ovenstående underpunkt a) til 18,5 km (10 nm), såfremt navigationsnøjagtigheden ikke overholder dækningsgraden på 95 %.

e) Brændstofudtømning under flyvning er tilladt i det omfang, det sker i overensstemmelse med behovet for at nå frem til lufthavnen med de krævede brændstofreserver, og såfremt der anvendes en sikker procedure.

OPS 1.585

En-route — flyvemaskiner med tre eller flere motorer, hvoraf to er ude af drift

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at en flyvemaskine med tre eller flere motorer aldrig på noget punkt langs den planlagte beholdne kurs er længere væk end 90 minutter — beregnet ved langdistancemarchfart med alle motorer i drift ved standardtemperatur i vindstille — fra en flyveplads, hvor præstationskravene, som finder anvendelse på den forventede landingsmasse, kan opfyldes, medmindre det er i overensstemmelse med nedenstående underpunkt b) til e).

b) Den viste flyvebane med to motorer ude af drift skal muliggøre, at flyvemaskinen under de forventede vejrforhold og med hindringsfrihed inden for 9,3 km (5 nm) på hver side af den planlagte beholdne kurs med en vertikal afstand på mindst 2 000 ft kan fortsætte flyvningen til en flyveplads, hvor de gældende krav til præstationer ved den forventede landingsmasse kan opfyldes.

c) De to motorer antages at svigte på det mest kritiske punkt af den del af ruten, hvor flyvemaskinen — beregnet ved langdistancemarchfart med alle motorer i drift ved standardtemperatur i vindstille — er mere end 90 minutter fra en flyveplads, hvor præstationskravene, som finder anvendelse på den forventede landingsmasse, kan opfyldes.

d) Flyvemaskinens forventede masse må ikke på det punkt, hvor de to motorer antages at svigte, være mindre end den masse, der ville omfatte tilstrækkeligt brændstof til at fortsætte til en flyveplads, hvor landingen antages udført, og til at ankomme til denne flyveplads ved en højde på mindst 450 m (1 500 ft) direkte over landingsområdet og derefter til at flyve i niveau i 15 minutter.

e) Med henblik på dette underpunkt skal flyvemaskinens disponible stigningshastighed antages at være 150 ft pr. minut mindre end den angivne stigningshastighed.

f) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overholdelse af dette punkt øge breddemarginerne i ovenstående underpunkt a) til 18,5 km (10 nm), såfremt navigationsnøjagtigheden ikke overholder dækningsgraden på 95 %.

Brændstofudtømning under flyvning er tilladt i det omfang, det sker i overensstemmelse med behovet for at nå frem til lufthavnen med de krævede brændstofreserver, og såfremt der anvendes en sikker procedure.

OPS 1.590

Landing — destinationsflyvepladser og alternative flyvepladser

Luftfartsforetagendet skal sikre, at landingsmassen, som fastsættes for flyvemaskinen i overensstemmelse med OPS 1.475 a), ikke overstiger den maksimale landingsmasse, der er angivet i flyvehåndbogen for den højde og, såfremt denne er medtaget i flyvehåndbogen, den omgivende temperatur, der forventes på det beregnede landingstidspunkt på destinationsflyvepladsen og den alternative flyveplads.

OPS 1.595

Landing — tørre landingsbaner

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at landingsmassen, som fastsættes for flyvemaskinen i overensstemmelse med OPS 1.975 a) på det beregnede landingstidspunkt, muliggør landing med fuldstændig standsning fra 50 ft over tærsklen inden for 70 % af den landingsdistance, der er til rådighed på destinationsflyvepladsen og en eventuel alternativ flyveplads.

b) Luftfartsforetagendet skal ved påvisning af overholdelse af ovenstående underpunkt a) tage følgende i betragtning:

1) flyvepladsens højde over havoverfladen,

2) ikke over 50 % af modvindskomponenten eller ikke under 150 % af medvindskomponenten,

3) landingsbanens overfladetype og

4) landingsbanens hældning i landingsretningen.

c) Ved afsendelse af et fly i overensstemmelse med ovenstående underpunkt a) skal det antages:

1) at flyvemaskinen skal lande på den mest favorable landingsbane i vindstille, og

2) at flyvemaskinen skal lande på den bane, der er størst sandsynlighed for at få anvist i betragtning af den sandsynlige vindhastighed og -retning og flyvemaskinens ground handling-egenskaber og i betragtning af de øvrige forhold såsom landingshjælpemidler og terræn.

d) Hvis luftfartsforetagendet er ude af stand til at overholde ovenstående underpunkt b) 2 for destinationsflyvepladsen, kan flyvemaskinen afsendes, såfremt der angives en alternativ flyveplads, som muliggør fuld overholdelse af underpunkt a), b) og c).

OPS 1.600

Landing — våde og forurenede landingsbaner

a) Når de relevante vejrrapporter eller -udsigter eller en kombination heraf indicerer, at landingsbanen på det beregnede ankomsttidspunkt kan være våd, skal luftfartsforetagendet sikre, at den landingsdistance, der er til rådighed, er lig med eller større end den krævede landingsdistance, der er fastsat i overensstemmelse med OPS 1.595 multipliceret med en faktor på 1,15.

b) Når de relevante vejrrapporter eller udsigter eller en kombination heraf indicerer, at landingsbanen på det beregnede ankomsttidspunkt kan være forurenet, skal luftfartsforetagendet sikre, at den landingsdistance, som fastsættes ved hjælp af data, der kan godkendes af Myndigheden for disse forhold, ikke overstiger den landingsdistance, der er til rådighed.

SUBPART J

MASSE OG BALANCE

OPS 1.605

Generelt

(se bilag 1 til OPS 1.605)

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyvemaskinens lastning, masse og tyngdepunkt i enhver fase af operationen er i overensstemmelse med de begrænsninger, der er angivet i den godkendte flyvehåndbog eller i driftshåndbogen, hvis denne er mere restriktiv.

b) Luftfartsforetagendet skal bestemme masse og tyngdepunkt for enhver flyvemaskine ved egentlig vejning forud for den første ibrugtagning og derefter hvert 4. år, hvis der anvendes individuelle flyvemaskinemasser, og hvert 9. år, hvis der anvendes masser for flåden. Der skal redegøres for de samlede virkninger af ændringer og reparationer på masse og balance, og virkningerne skal behørigt dokumenteres. Endvidere skal flyvemaskinerne vejes igen, hvis ændringernes virkninger på masse og balance ikke kendes nøjagtigt.

c) Luftfartsforetagendet skal bestemme massen for alle operative elementer og besætningsmedlemmer, som er medregnet i flyvemaskinens tørre operative masse, ved vejning eller ved brug af standardmasser. Indvirkningen af disses position på flyvemaskinens tyngdepunkt skal bestemmes.

d) Luftfartsforetagendet skal bestemme massen for trafiklasten, herunder eventuel ballast, ved egentlig vejning eller bestemme massen for trafiklasten i overensstemmelse med standardpassager- og -bagagemasser som angivet i OPS 1.620.

e) Luftfartsforetagendet skal bestemme massen for brændstofmængden ved brug af den faktiske massefylde eller, hvis denne ikke er kendt, en massefylde, der beregnes i overensstemmelse med en metode, som er angivet i driftshåndbogen.

OPS 1.607

Terminologi

a) *Tør operativ masse (Dry Operating Mass).*

Flyets samlede masse, når det er klar til en specifik type operation, eksklusive al anvendelig brændstof- og trafiklast. Denne masse omfatter elementer såsom:

1) besætning og besætningens bagage,

2) catering og flytbart passagerserviceudstyr og

3) drikkevand og wc-kemikalier.

b) *Maksimal masse uden brændstof (Maximum Zero Fuel Mass).*

Den maksimale tilladte masse for et fly uden anvendeligt brændstof. Massen af det brændstof, der opbevares i særlige tanke, skal medregnes i masse uden brændstof, når dette udtrykkeligt er nævnt under begrænsningerne i flyvehåndbogen.

c) *Maksimal strukturel landingsmasse.*

Den maksimale tilladte samlede masse for flyvemaskinen ved landing under normale forhold.

d) *Maksimal strukturel startmasse.*

Den maksimale tilladte samlede masse for flyvemaskinen ved startløbets påbegyndelse.

e) *Klassificering af passagerer.*

1) Voksne mænd og kvinder defineres som personer på 12 år og derover.

2) Børn defineres som personer, der er to år og derover, men som er under 12 år.

3) Spædbørn defineres som personer, der er under 2 år.

f) *Trafiklast*

Den samlede masse af passagerer, bagage og fragt, inklusive enhver last uden fortjeneste.

OPS 1.610

Lastning, masse og balance

Luftfartsforetagendet skal i driftshåndbogen angive de principper og metoder, som er forbundet med lastnings- og med masse- og balancesystemet, og som opfylder kravene i OPS 1.605. Dette system skal omfatte alle typer planlagte operationer.

OPS 1.615

Masseværdier for besætningen

a) Luftfartsforetagendet skal anvende følgende masseværdier til at bestemme tør operativ masse:

1) De faktiske masser inklusive besætningens bagage eller

2) standardmasser, inklusive håndbagage, på 85 kg for flyvebesætningsmedlemmer og 75 kg for kabinebesætningsmedlemmer eller

3) andre standardmasser, som kan godkendes af Myndigheden.

b) Luftfartsforetagendet skal korrigere den tørre operative masse, så eventuel ekstra bagage medregnes. Der skal tages hensyn til placeringen af denne ekstra bagage, når flyvemaskinens tyngdepunkt beregnes.

OPS 1.620

Masseværdier for passagerer og bagage

a) Luftfartsforetagendet skal beregne massen for passagerer og indchecket bagage ved hjælp af enten den faktiske vejede masse for hver person og den faktiske vejede masse for bagage eller standardmasseværdierne, som er angivet i nedenstående Tabel 1—3, medmindre antallet af passagersæder, som er til rådighed, er mindre end 10. Hvis dette er tilfældet, kan passagermassen fastsættes ved hjælp af en mundtlig erklæring foretaget af eller på vegne af hver enkelt passager, hvor der tillægges en forudbestemt konstant for håndbagage og tøj. (Den procedure, der angiver, hvornår man skal vælge faktiske masser eller standardmasser, samt proceduren for brug af mundtlige erklæringer, skal findes i driftshåndbogen.)

b) Hvis den faktiske masse bestemmes ved vejning, skal luftfartsforetagendet sikre, at passagerernes personlige ejendele og håndbagage medregnes. Denne vejning skal udføres umiddelbart forud for boarding og i et tilstødende område.

c) Hvis passagermassen bestemmes ved anvendelse af standardmasseværdier, skal standardmasseværdierne i nedenstående tabel 1 og 2 anvendes. Standardmasserne omfatter håndbagage og massen for eventuelle spædbørn under 2 år, som medbringes af en voksen på et passagersæde. Spædbørn, som optager særskilte passagersæder, skal betragtes som børn med henblik på dette underpunkt.

d) *Masseværdier for passagerer — 20 eller flere sæder*

1) Når det samlede antal passagersæder, der er til rådighed på en flyvemaskine, er 20 eller derover, finder standardmasserne for mænd og kvinder i tabel 1 anvendelse. Alternativt kan man i tilfælde, hvor det samlede antal passagersæder, som er til rådighed, er 30 eller derover, anvende masseværdierne for »alle voksne« i tabel 1.

2) Med henblik på tabel 1 betyder feriecharter en charterflyvning, der udelukkende påregnes at udgøre et element i en charterferierejse. Masseværdierne for feriecharter gælder, forudsat at højst 5 % af de passagersæder, der er installeret i flyvemaskinen, anvendes til befordring af visse passagerkategorier uden fortjeneste.

Tabel 1

Passager-sæder	20 eller derover		30 »alle voksne« eller derover
	mandlig	kvindelig	
Alle flyvninger undtagen feriecharter	88 kg	70 kg	84 kg
Feriecharter	83 kg	69 kg	76 kg
Børn	35 kg	35 kg	35 kg

e) *Masseværdier for passagerer — 19 eller færre sæder.*

1) Når det samlede antal passagersæder, der er til rådighed på flyvemaskinen, er 19 eller færre, finder standardmasserne i tabel 2 anvendelse.

2) På flyvninger, hvor der ikke medbringes håndbagage i kabinen, eller hvor håndbagagen beregnes særskilt, kan der trækkes 6 kg fra ovenstående masser for mænd og kvinder. Genstande såsom en frakke, en paraply, en lille håndtaske eller en pung samt læsestof eller et lille kamera betragtes ikke som håndbagage med henblik på dette underpunkt.

Tabel 2

Passagersæder	1—5	6—9	10—19
Mænd	104 kg	96 kg	92 kg
Kvinder	86 kg	78 kg	74 kg
Børn	35 kg	35 kg	35 kg

f) *Masseværdier for bagage*

1) Når det samlede antal passagersæder, der er til rådighed på flyvemaskinen, er 20 eller flere, finder standardmasseværdierne i tabel 3 anvendelse på hvert stykke indchecket bagage. For flyvemaskiner med 19 eller færre passagersæder skal den faktiske masse af den indcheckede bagage, som er bestemt ved vejning, anvendes.

2) Med henblik på tabel 3:

i) betyder indenrigsflyvning en flyvning med udgangspunkt og destination inden for en stats grænser,

ii) betyder flyvninger inden for den europæiske region flyvninger, som ikke er indenrigsflyvninger, og som har udgangspunkt og destination inden for det område, der er angivet i bilag 1 til OPS 1.620 f), og

iii) betyder interkontinental flyvning som ikke er en flyvning inden for den europæiske region, en flyvning med udgangspunkt og destination på to forskellige kontinenter.

Tabel 3

20 eller flere sæder

Flyvningens type	Standardmasse for bagage
Indenrigs	11 kg
Inden for den europæiske region	13 kg
Interkontinental	15 kg
Alle andre	13 kg

g) Hvis et luftfartsforetagende ønsker at anvende andre standardmasseværdier end de værdier, der er angivet i ovenstående tabel 1 til 3, skal luftfartsforetagendet underrette Myndigheden om begrundelserne herfor og på forhånd opnå Myndighedens godkendelse heraf. Luftfartsforetagendet skal også med henblik på godkendelse indlevere en detaljeret vejningsundersøgelsesplan og anvende den statistiske analysemetode, som er angivet i bilag 1 til OPS 1.620 g). Når resultaterne af vejningsundersøgelsen er kontrolleret og godkendt af Myndigheden, gælder de reviderede standardmasseværdier kun for det pågældende luftfartsforetagende. De reviderede standardmasseværdier kan kun anvendes under forhold, som er i overensstemmelse med de forhold, hvorunder undersøgelsen er foretaget. Hvis de reviderede standardmasser overstiger de masser, som er angivet i tabel 1 til 3, skal disse højere værdier anvendes.

h) På enhver flyvning, der er identificeret som befordrende et betydeligt antal passagerer, hvis masse inklusive håndbagage forventes at overstige standardpassagermassen, skal luftfartsforetagendet bestemme den faktiske masse for sådanne passagerer ved vejning eller ved at tilføje et passende tillæg til massen.

i) Hvis der anvendes standardmasseværdier for indchecket bagage, og hvis et betydeligt antal passagerer indchecker bagage, som forventes at overstige standardbagagemassen, skal luftfartsforetagendet bestemme den faktiske masse for denne bagage ved vejning eller ved at tilføje et passende tillæg til massen.

j) Luftfartsforetagendet skal sikre, at luftfartøjschefen informeres, når der er anvendt en metode, som ikke er standard, til bestemmelse af lastens masse, og at denne metode er angivet i masse- og balancedokumenterne.

OPS 1.625

Masse- og balancedokumenter

(se bilag 1 til OPS 1.625)

a) Luftfartsforetagendet skal forud for hver flyvning udarbejde masse- og balancedokumenter, som angiver lasten og fordelingen heraf. Masse- og balancedokumenterne skal gøre det muligt for luftfartøjschefen at fastslå, at lasten og dennes fordeling er sådan, at flyvemaskinens masse- og balancebegrænsninger ikke overskrides. Navnet på den person, som har udarbejdet masse- og balancedokumenterne, skal fremgå af dokumenterne. Den person, som fører tilsyn med lastningen af flyvemaskinen, skal med sin underskrift bekræfte, at lasten og dennes fordeling er i overensstemmelse med masse- og balancedokumenterne. Dette dokument skal kunne godkendes af luftfartøjschefen, hvis godkendelse vises ved kontrasignering eller tilsvarende (se også OPS 1.1055 a) 12).

b) Luftfartsforetagendet skal angive procedurerne for sidste-øjebliksændringer (Last Minute Changes) i lasten.

c) Under forudsætning af Myndighedens godkendelse kan et luftfartsforetagende anvende et alternativ til de procedurer, der kræves i ovenstående punkt a) og b).

Bilag 1 til OPS 1.605

Masse og balance — generelt

a) *Bestemmelse af en flyvemaskines tørre operative masse*

1. Vejning af en flyvemaskine

i) Nye flyvemaskiner vejes normalt på fabrikken og kan sættes i drift uden at blive vejet igen, hvis deres masse- og balancedata er korrigeret for ændringer, der måtte være foretaget af flyvemaskinen. Det er ikke nødvendigt, at flyvemaskiner, som er overdraget fra et luftfartsforetagende med et godkendt massekontrolprogram til et andet luftfartsforetagende med et godkendt program, vejes forud for det modtagende luftfartsforetagendes ibrugtagning, medmindre der er forløbet mere end 4 år siden den sidste vejning.

ii) Der skal regelmæssigt foretages en fornyet bestemmelse af hver enkelt flyvemaskines individuelle masse og CG-lokalisering (tyngdepunkt). Det maksimale interval mellem to vejninger skal fastsættes af luftfartsforetagendet og skal opfylde kravene i OPS 1.605 b). Endvidere skal der foretages en fornyet bestemmelse af hver flyvemaskines masse og CG enten ved:

A) vejning eller

B) beregning, såfremt luftfartsforetagendet kan fremvise den fornødne dokumentation som bevis for gyldigheden af den valgte beregningsmetode,

hvis de kumulative ændringer i den tørre operative masse overstiger ± 0,5 % af den maksimale landingsmasse, eller hvis den samlede ændring i tyngdepunktet overstiger 0,5 % af den aerodynamiske middelkorde.

2) Flådens masse og tyngdepunktets position

i) For en flåde eller en gruppe flyvemaskiner af samme model og konfiguration kan der anvendes en gennemsnitlig tør operativ masse og CG-position som flådemasse og CG-position, forudsat at de tørre operative masser og CG-positioner for de enkelte flyvemaskiner overholder de tolerancer, som er angivet i nedenstående underpunkt ii). Endvidere gælder de kriterier, som er angivet i nedenstående underpunkt iii), iv) og a) 3.

ii) Tolerancer

A) Hvis den tørre operative masse for en given flyvemaskine, som er vejet, eller den beregnede tørre operative masse for en given flyvemaskine i en flåde afviger med mere end ± 0,5 % af den maksimale strukturelle landingsmasse fra den fastsatte tørre operative masse for flåden, eller hvis CG-positionen afviger med mere end ± 0,5 % af den aerodynamiske middelkorde fra flådens CG, skal den pågældende flyvemaskine udgå af flåden. Der kan oprettes særskilte flåder, som hver har forskellige gennemsnitlige flådemasser.

B) I tilfælde, hvor flyvemaskinens masse ligger inden for tolerancen for flådens tørre operative masse, men hvor flyvemaskinens CG-position falder uden for den tilladte tolerance for flåden, kan flyvemaskinen stadig opereres i henhold til den gældende tørre operative masse for flåden, men med en individuel CG-position.

C) Hvis en bestemt flyvemaskine ved sammenligning med andre flyvemaskiner i flåden har en fysisk forskel, for hvilken der nøjagtigt kan redegøres (f.eks. pantry- eller sædekonfiguration), som forårsager overskridelse af flådetolerancerne, kan denne flyvemaskine bevares i flåden, forudsat at flyvemaskinens masse og/eller CG-position korrigeres i overensstemmelse hermed.

D) Flyvemaskiner, for hvilke der ikke er publiceret en aerodynamisk middelkorde, skal opereres med de pågældende flyvemaskiners individuelle masse- og CG-positionsværdier eller skal underkastes en særlig undersøgelse og godkendelse.

iii) Anvendelse af flådeværdier

A) Efter vejning af en flyvemaskine, eller hvis der forekommer ændringer i flyvemaskinens udstyr eller konfiguration, skal luftfartsforetagendet efterprøve, at denne flyvemaskine falder inden for de tolerancer, som er angivet i ovenstående underpunkt 2 ii).

B) Flyvemaskiner, som ikke er blevet vejet siden sidste vurdering af flådens masse, kan fortsat bevares i en flåde, som opereres med flådeværdier, forudsat at de individuelle værdier revideres ved beregning og holdes inden for de tolerancer, der er defineret i ovenstående underpunkt 2 ii). Hvis disse individuelle værdier ikke længere falder inden for de tilladte tolerancer, skal luftfartsforetagendet enten fastsætte nye flådeværdier, som opfylder betingelserne i ovenstående underpunkt 2 i) og 2 ii), eller operere de flyvemaskiner, som ikke falder inden for grænserne, med deres individuelle værdier.

C) For at føje en flyvemaskine til en flåde, som opereres med flådeværdier, skal luftfartsforetagendet ved vejning eller beregning efterprøve, at flyvemaskinens faktiske værdier falder inden for de tolerancer, der er angivet i ovenstående underpunkt 2 ii).

iv) For at opfylde ovenstående underpunkt 2 i) skal flådeværdierne som minimum opdateres efter hver vurdering af flådens masse.

3. Antal flyvemaskiner, som skal vejes for at opnå flådeværdier

i) Hvis »n« er antallet af flyvemaskiner i flåden, som anvender flådeværdier, skal luftfartsforetagendet i perioden mellem to vurderinger af flådemassen mindst veje et bestemt antal flyvemaskiner, som er defineret i nedenstående tabel:

Antal flyvemaskiner i flåden	Mindsteantal vejninger
2 eller 3	n
4 til 9	(n + 3)/2
10 eller derover	(n + 51)/10

ii) Ved valget af, hvilke flyvemaskiner der skal vejes, skal der vælges de flyvemaskiner i flåden, som ikke er blevet vejet i den længste periode.

iii) Tidsrummet mellem to vurderinger af flådens masse må ikke overstige 48 måneder.

4. Vejningsprocedure

i) Vejningen skal udføres enten af producenten eller af en godkendt vedligeholdelsesvirksomhed.

ii) Der skal træffes almindelige forholdsregler, som er i overensstemmelse med gode praksisser, såsom:

A) Kontrol af, at flyvemaskinen og dennes udstyr er fyldestgørende,

B) fastslåelse af, at der er behørigt redegjort for væsker,

C) sikring af, at flyvemaskinen er ren, og

D) sikring af, at vejningen er udført i en lukket bygning.

iii) Enhver form for udstyr, som anvendes til vejningen, skal være behørigt kalibreret og nulstillet og skal anvendes i overensstemmelse med producentens instruktioner. Enhver vægt skal inden for 2 år eller inden for den periode, der er fastsat af producenten af vejningsudstyret, afhængigt af, hvilket tidsrum der er kortest, være kalibreret enten af producenten eller af en civil vejnings- og målingsafdeling eller af en behørigt godkendt virksomhed. Udstyret skal gøre det muligt at bestemme flyvemaskinens masse nøjagtigt (se bilag 1 til OPS 1.605, punkt a) 4 iii)).

b) *Særlige standardmasser for trafiklast.*

Udover standardmasser for passagerer og indchecket bagage kan luftfartsforetagendet indsende standardmasser for andre typer af last til godkendelse hos Myndigheden.

c) *Lastning af flyvemaskinen*

1) Luftfartsforetagendet skal sikre, at lastningen af foretagendets flyvemaskiner udføres under tilsyn af kvalificeret personale.

2) Luftfartsforetagendet skal sikre, at lastningen af fragten sker i overensstemmelse med de data, der anvendes til beregning af flyvemaskinens masse og balance.

3) Luftfartsforetagendet skal overholde yderligere strukturelle begrænsninger såsom styrkebegrænsningerne for gulve, den maksimale last pr. løbende meter, den maksimale masse pr. lastrum og/eller det maksimale sædeantal.

d) *Tyngdepunktsgrænser*

1) Operationelt tyngdepunktsområde

Medmindre der anvendes sædefordeling, og medmindre der i balanceberegningen er nøjagtigt redegjort for effekten af antal passagerer pr. sæderække, effekten af fragt i de enkelte lastrum og effekten af brændstof i de enkelte tanke, skal der anvendes operationelle marginer på det certificerede tyngdepunktsområde. Ved fastsættelsen af CG-marginerne skal der tages hensyn til mulige afvigelser fra den antagede lastfordeling. Såfremt der anvendes frit sædevalg, skal luftfartsforetagendet indføre procedurer for at sikre, at flyve- eller kabinebesætningen iværksætter korrigerende foranstaltninger, hvis der forekommer et ekstremt sædevalg i længderetningen. CG-marginerne og de hertil hørende operationelle procedurer, herunder anslået fordeling af passagerer på sæder, skal kunne godkendes af Myndigheden.

2) Tyngdepunkt under flyvning

Udover ovenstående underpunkt d) 1 skal luftfartsforetagendet endvidere påvise, at der i procedurerne fuldt ud er taget hensyn til den ekstreme variation i tyngdepunktsvandringen under flyvning, som forårsages af passager-/besætningsbevægelser og brændstofforbrug/-overførsel.

Bilag 1 til OPS 1.620 f)

Definition af området for flyvninger i den europæiske region

Med henblik på OPS 1.620 f) forstås ved flyvninger i den europæiske region, udover indenrigsflyvninger, flyvninger, som udføres inden for det område, der afgrænses af loxodrome kompaslinjer mellem følgende punkter:

— N7200 E04500

— N4000 E04500

— N3500 E03700

— N3000 E03700

— N3000 W00600

— N2700 W00900

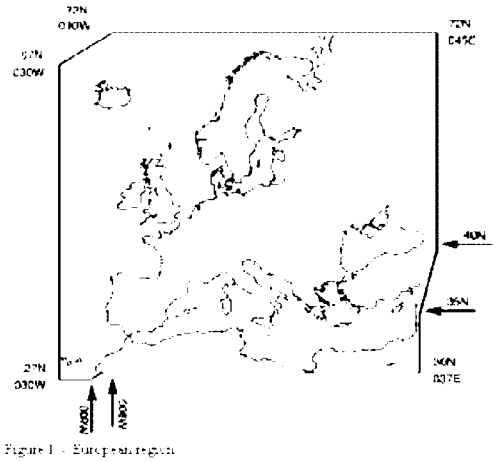
— N2700 W03000

— N6700 W03000

— N7200 W01000

— N7200 E04500

som vist i figur 1 nedenfor:

Figur 1

Den europæiske region

Bilag 1 til OPS 1.620 g)

Procedure for fastsættelse af reviderede standardmasseværdier for passagerer og bagage

a) *Passagerer*

1) Metode for stikprøvekontrol af vægt

Gennemsnitsmassen for passagerer og deres håndbagage skal bestemmes ved vejning, hvor der udtages tilfældige stikprøver. Udvælgelsen af de tilfældige stikprøver skal i art og omfang være repræsentativ for passagervolumenet under hensyn til operationstypen, hyppigheden af flyvninger på de forskellige ruter, ind- og udgående flyvninger, den pågældende årstid og flyvemaskinens sædekapacitet.

2) Stikprøvernes omfang

Undersøgelsesplanen skal som minimum omfatte vejning af den største af følgende størrelser:

i) Et antal passagerer, som beregnes ud fra et prøveudsnit ved anvendelse af almindelige statistiske procedurer og baseret på et relativt konfidensinterval (nøjagtighed) på 1 % for alle voksne og 2 % for hver enkelt gennemsnitsmasse for henholdsvis mænd og kvinder, og

ii) for flyvemaskiner:

A) med en passagersædekapacitet på 40 eller flere i alt 2 000 passagerer eller

B) med en passagersædekapacitet på 40 eller færre i alt 50 x (passagersædekapaciteten).

3) Passagermasser

I passagermassen skal medregnes massen for de ejendele, som medbringes, når passagerne går om bord på flyvemaskinen. Ved udtagning af tilfældige stikprøver af passagermasser skal spædbørn vejes sammen med den voksne ledsager (se også OPS 1.620 c) d) og e)).

4) Vejningssted

Til vejning af passagerer skal der vælges et område, som ligger så tæt som muligt på flyvemaskinen, på et sted, hvor en ændring i passagermassen ved bortskaffelse eller anskaffelse af flere personlige ejendele er usandsynlig, inden passagererne går om bord på flyvemaskinen.

5) Vejemaskine

Vejemaskinen, som skal anvendes til vejning af passagerer, skal have en kapacitet på mindst 150 kg. Massen skal vises med mindsteskalainddelinger på 500 g. Vejemaskinen skal have en nøjagtighed på 0,5 % eller 200 g, afhængigt af, hvilket tal der er størst.

6) Registrering af masseværdier

Passagerernes masse, den tilsvarende passagerkategori (dvs. mænd, kvinder, børn) og rutenummer skal registreres for hver flyvning.

b) *Indchecket bagage*

Den statistiske procedure for bestemmelse af de reviderede standardbagagemasseværdier baseret på gennemsnitlige bagagemasser af den krævede minimumsstørrelse for stikprøver er stort set den samme som den procedure, der anvendes for passagerer, og som er angivet i underpunkt a) 1. Det relative konfidensinterval (nøjagtighed) for bagage er 1 %. Der skal vejes mindst 2 000 stykker indchecket bagage.

c) *Bestemmelse af reviderede standardmasseværdier for passagerer og indchecket bagage.*

1) For at sikre, at anvendelsen af reviderede standardmasseværdier for passagerer og indchecket bagage frem for anvendelse af faktiske masser, der er bestemt ved vejning, ikke får negativ indvirkning på driftssikkerheden, skal der udføres en statistisk analyse. En sådan analyse vil resultere i gennemsnitlige masseværdier for passagerer og bagage i tillæg til andre data.

2) På flyvemaskiner med 20 eller flere passagersæder gælder disse gennemsnitsværdier som reviderede standardmasseværdier for mænd og kvinder.

3) På mindre flyvemaskiner skal nedenstående forøgelser lægges til den gennemsnitlige passagermasse for at opnå de reviderede standardmasseværdier:

Antal passagersæder	Krævet masseforøgelse
1—5 inkl.	16 kg
6—9 inkl.	8 kg
10—19 inkl.	4 kg

Alternativt kan de reviderede (gennemsnitlige) standardmasseværdier for »alle voksne« anvendes for flyvemaskiner med 30 eller flere passagersæder. De reviderede (gennemsnitlige) standardmasseværdier for indchecket bagage gælder for flyvemaskiner med 20 eller flere passagersæder.

4) Luftfartsforetagenderne har muligheden for at indsende en detaljeret undersøgelsesplan til Myndigheden til godkendelse og efterfølgende mulighed for at afvige fra den reviderede standardmasseværdi under forudsætning af, at denne afvigende værdi er bestemt ved anvendelse af den procedure, der er beskrevet i dette bilag. Sådanne afvigelser skal revideres med intervaller, som ikke overstiger 5 år.

5) De reviderede standardmasseværdier for »alle voksne« skal baseres på et forholdstal for mænd/kvinder på 80/20 for alle flyvninger, dog bortset fra feriecharterflyvninger, hvor fordelingen er 50/50. Hvis et luftfartsforetagende ønsker at opnå godkendelse til at anvende et andet fordelingstal på bestemte ruter eller flyvninger, skal der indsendes data til Myndigheden, som viser, at det alternative fordelingstal mellem mænd og kvinder er forsigtigt anslået og dækker mindst 84 % af den faktiske fordeling af mænd og kvinder ved prøveudtagning af mindst 100 repræsentative flyvninger.

6) De gennemsnitlige masseværdier, som opnås, afrundes til det nærmeste hele tal i kg. Masseværdierne for indchecket bagage afrundes til nærmeste 0,5 kg, alt efter, hvad der er hensigtsmæssigt.

Bilag 1 til OPS 1.625

Masse- og balancedokumenter

a) *Masse- og balancedokumenter*

1) Indhold

i) Masse- og balancedokumenterne skal indeholde følgende oplysninger:

A) flyvemaskinens registreringsnummer og type,

B) flyvningens identifikationsnummer og dato,

C) luftfartøjschefens identitet,

D) identiteten på den person, som har udarbejdet dokumentet,

E) flyvemaskinens tørre operative masse og det tilsvarende CG,

F) brændstofmassen ved start og brændstofmassen for flyvningen,

G) massen for andre forbrugsvarer, som ikke er brændstof,

H) lastens sammensætning, herunder passagerer, bagage, fragt og ballast,

I) startmasse, landingsmasse og masse uden brændstof,

J) fordeling af last,

K) gældende CG-positioner for flyvemaskinen og

L) grænsemasse og CG-værdier.

ii) Luftfartsforetagendet kan udelade visse af disse data fra masse- og balancedokumenterne under forudsætning af Myndighedens godkendelse.

2) Sidste-øjebliksændringer

Hvis der forekommer en sidste-øjebliksændring, efter at masse- og balancedokumenterne er udarbejdet, skal luftfartøjschefen underrettes herom, og sidste-øjebliksændringen skal indføjes i masse- og balancedokumenterne. Den højst tilladte ændring i antallet af passagerer eller last, der kan godkendes som en sidste-øjebliksændring, skal angives i driftshåndbogen. Hvis dette antal overskrides, skal der udarbejdes nye masse- og balancedokumenter

b) *Computerstyrede systemer*

Hvis masse- og balancedokumenterne udarbejdes ved hjælp af et computerstyret masse- og balancesystem, skal luftfartsforetagendet efterprøve integriteten af disse uddata. Luftfartsforetagendet skal oprette et system for at kontrollere, at ændringer i foretagendets inddata behørigt indarbejdes i systemet, og at systemet fortløbende fungerer tilfredsstillende, ved at efterprøve uddataene med mindst 6 måneders mellemrum.

c) *Masse- og balancesystemer om bord*

Luftfartsforetagendet skal indhente Myndighedens godkendelse, hvis foretagendet ønsker at anvende et computersystem om bord for masse- og balanceværdier som primær kilde til afsendelse af flyvemaskiner.

d) *Dataforbindelse*

Når masse- og balancedokumenter sendes til flyvemaskiner via dataforbindelse, skal der på jorden forefindes en kopi af de endelige masse- og balancedokumenter i den form, hvori de er godkendt af luftfartøjschefen.

SUBPART K

INSTRUMENTER OG UDSTYR

OPS 1.630

Generel indledning

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at en flyvning ikke påbegyndes, medmindre de instrumenter og det udstyr, der kræves i henhold til denne Subpart, er:

1) godkendt, bortset fra det i underpunkt c) angivne, og installeret i overensstemmelse med de gældende krav til instrumenter og udstyr inklusive minimumspræstationsnormen og de operationelle krav og luftdygtighedskravene og

2) i funktionsdygtig stand til den type operation, der skal udføres, bortset fra det i MEL angivne (se henvisning i OPS 1.030).

b) Minimumspræstationsnormerne for instrumenter og udstyr er de normer, der er foreskrevet i de gældende JTSO (Joint Technical Standard Orders) som angivet i JAR-TSO, medmindre der foreskrives andre præstationsnormer i operations- eller luftdygtighedskodeksen. Instrumenter og udstyr, som på datoen for gennemførelsen af OPS opfylder andre konstruktions- og præstationsspecifikationer end JTSO, kan forblive i drift eller kan installeres, medmindre der i denne Subpart er foreskrevet yderligere krav. Instrumenter og udstyr, der allerede er godkendt, skal ikke opfylde en revideret JTSO eller en anden revideret specifikation end JTSO, medmindre der foreskrives et krav med tilbagevirkende kraft.

c) Følgende elementer kræver ikke udstyrsgodkendelse:

1) sikringer omtalt i OPS 1.635,

2) stavlygter omtalt i OPS 1.640 a) 4,

3) en nøjagtig tidsmåler omtalt i OPS 1.650 b) & 1.652 b),

4) kortholder omtalt i OPS 1.652 n),

5) førstehjælpskasse omtalt i OPS 1.745,

6) medicinsk nødudstyr omtalt i OPS 1.755,

7) megafoner omtalt i OPS 1.810,

8) overlevelsesudstyr og pyroteknisk signaludstyr omtalt i OPS 1.835 a) og c) og

9) drivankre og udstyr til fortøjning, forankring eller manøvrering af vandflyvemaskiner og amfibieflyvemaskiner på vand omtalt i OPS 1.840.

d) Hvis et flyvebesætningsmedlem skal anvende et udstyr på sin station under flyvningen, skal dette være nemt at betjene fra den pågældende station. Hvis et og samme udstyr skal betjenes af mere end ét medlem af flyvebesætningen, skal det installeres, så det umiddelbart kan betjenes fra en given station, hvorfra det bliver nødvendigt at betjene udstyret.

e) De instrumenter, der anvendes af ethvert flyvebesætningsmedlem, skal være placeret således, at flyvebesætningsmedlemmet nemt kan se visningerne fra sin station med mindst mulig ændring af den stilling og synslinje, som besætningsmedlemmet normalt indtager, når han ser fremad langs flyvebanen. Når et enkelt instrument i en flyvemaskine skal betjenes af mere end 1 medlem af flyvebesætningen, skal det være installeret således, at instrumentet er synligt fra hver relevant flyvebesætningsstation.

OPS 1.635

Udstyr til beskyttelse af kredsløb

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, hvori der anvendes sikringer, medmindre der under flyvningen er reservesikringer til rådighed, som mindst svarer til 10% af antallet af sikringer med hver nominel ydelse eller tre med hver nominel ydelse afhængigt af, hvilket antal der er størst.

OPS 1.640

Flyvemaskinens operationslys

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, medmindre den er udstyret med:

a) Til flyvning om dagen:

1) antikollisionslyssystem,

2) lys, som leveres fra flyvemaskinens elektriske system, og som sikrer tilstrækkelig belysning af alle instrumenter og alt udstyr, der er vigtigt for en sikker operation af flyvemaskinen,

3) lys, som leveres fra flyvemaskinens elektriske system, og som sikrer belysning af alle passagerkabiner, og

4) en stavlygte til hvert krævet besætningsmedlem, som er lettilgængelig for besætningsmedlemmerne, når de sidder på deres anviste stationer.

b) Ved flyvning om natten, ud over det i ovenstående punkt a) angivne udstyr:

1) nagivations/positionslys og

2) to landingslys eller et enkelt lys med to glødetråde med separat strømtilførsel og

3) lys, der overholder de internationale søvejsregler, såfremt flyvemaskinen er en vandflyvemaskine eller en amfibieflyvemaskine.

OPS 1.645

Vinduesviskere

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine med en maksimal certificeret startmasse på mere end 5 700 kg, medmindre den på hver pilotstation er udstyret med en vinduesvisker eller tilsvarende anordning til at holde en del af forruden fri ved nedbør.

OPS 1.650

VFR-dagoperationer- flyve- og navigationsinstrumenter og tilknyttet udstyr

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine om dagen i overensstemmelse med visuelflyveregler (VFR), medmindre den er udstyret med flyve- og navigationsinstrumenterne og det hertil knyttede udstyr, og medmindre, hvor dette er relevant, det sker på de i nedenstående underpunkter anførte betingelser:

a) et magnetkompas,

b) en nøjagtigt tidsmåler, som viser tiden i timer, minutter og sekunder,

c) en følsom trykhøjdemåler, der er kalibreret i fod med en underskalaindstilling, der er kalibreret i hektopascal/millibar, som kan indstilles til ethvert barometertryk, hvortil den sandsynligvis skal indstilles under flyvningen,

d) en flyvehastighedsmåler, der er kalibreret i knob,

e) en vertikal hastighedsmåler,

f) en drejningsviser og tværkraftmåler (turn and slip indicator) eller en drejningskoordinator med indbygget tværkraftmåler,

g) flyvestillingsindikator (kunstig horisont),

h) en stabiliseret retningsindikator og

i) et hjælpemiddel, som i cockpittet kan angive lufttemperaturen udenfor kalibreret i grader celsius.

j) Ved flyvninger af en varighed, som ikke overstiger 60 minutter, som starter og lander på samme flyveplads, og som forbliver inden for 50 nm fra den pågældende flyveplads, kan alle de instrumenter, som foreskrives i ovenstående underpunkt f), g) og h) og nedenstående underpunkt k) 4, k) 5 og k) 6, erstattes enten af en drejningsviser og tværkraftmåler eller af en drejningskoordinator med indbygget tværkraftmåler eller af såvel en flyvestillingsindikator som en tværkraftmåler.

k) Når der kræves to piloter, skal andenpilotens station have følgende særskilte instrumenter:

1) en følsom trykhøjdemåler, der er kalibreret i fod med en underskalaindstilling, der er kalibreret i hektopascal/millibar, som kan indstilles til ethvert barometertryk, hvortil den sandsynligvis skal indstilles under flyvningen,

2) en flyvehastighedsmåler, der er kalibreret i knob,

3) en vertikal hastighedsmåler,

4) en drejningsviser og tværkraftmåler (turn and slip indicator) eller en drejningskoordinator med indbygget tværkraftmåler,

5) en flyvestillingsindikator (kunstig horisont) og

6) en stabiliseret retningsindikator.

l) Hvert system til visning af flyvehastighed skal være udstyret med et opvarmet pitotrør eller tilsvarende anordning, der forhindrer funktionssvigt som følge af enten kondens eller isdannelse, for:

1) flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg eller med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder,

2) flyvemaskiner, som den 1. april 1999 eller på en senere dato for første gang har fået udstedt et individuelt luftdygtighedsbevis.

m) Når der kræves duplikatinstrumenter, omfatter kravet særskilte displays for hver pilot og særskilte selektorer eller andet tilknyttet udstyr, hvor dette er relevant.

n) Alle flyvemaskiner skal være udstyret med anordninger, som viser, når strømforsyningen til de krævede flyveinstrumenter er utilstrækkelig, og

o) alle flyvemaskiner med kompressibilitetsbegrænsninger, som ikke på anden måde vises af de krævede flyvehastighedsmålere, skal være udstyret med en Machtalmåler ved hver pilotstation.

OPS 1.652

IFR- eller natoperationer — flyve- og navigationsinstrumenter og tilknyttet udstyr

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine i overensstemmelse med instrumentflyvereglerne (IFR) eller om natten i overensstemmelse med visuelflyvereglerne (VFR), medmindre flyvemaskinen er udstyret med flyve- og navigationsinstrumenterne og det hertil knyttede udstyr og medmindre, hvor dette er relevant, det sker på de i nedenstående underpunkter anførte betingelser:

a) et magnetkompas,

b) en nøjagtig tidsmåler, som viser tiden i timer, minutter og sekunder,

c) to følsomme trykhøjdemålere, der er kalibreret i fod med underskalaindstillinger, der er kalibreret i hektopascal/millibar, som kan indstilles til ethvert barometertryk, hvortil de sandsynligvis skal indstilles under flyvningen,

d) et system til visning af flyvehastighed med opvarmet pitotrør eller tilsvarende anordning, der forhindrer funktionssvigt som følge af enten kondens eller isdannelse, inklusive advarselsindikator, som viser svigt i pitotopvarmeren. Kravet om en advarselsindikator, der viser svigt i pitotopvarmeren, gælder ikke for flyvemaskiner, som har en maksimal godkendt passagerkonfiguration på 9 eller færre sæder eller en maksimal certificeret startmasse på 5 700 kg eller derunder, og som har fået udstedt et individuelt luftdygtighedsbevis inden den 1. april 1998,

e) en vertikal hastighedsmåler,

f) en drejningsviser og tværkraftmåler,

g) flyvestillingsindikator (kunstig horisont),

h) en stabiliseret retningsindikator,

i) et hjælpemiddel, som i cockpittet kan angive lufttemperaturen udenfor kalibreret i grader celsius, og

j) to uafhængige statiske tryksystemer, dog er det tilladt for propeldrevne flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på 5 700 kg eller derunder at have et statisk tryksystem og en alternativ kilde til statisk tryk.

k) Når der kræves to piloter, skal andenpilotens station have følgende særskilte instrumenter:

1) En følsom trykhøjdemåler, der er kalibreret i fod med en underskalaindstilling, der er kalibreret i hektopascal/millibar, som kan indstilles til ethvert barometertryk, hvortil den sandsynligvis skal indstilles under flyvningen, og som kan være en af de 2 højdemålere, der kræves i ovenstående underpunkt c),

2) et system til visning af flyvehastighed med opvarmet pitotrør eller tilsvarende anordning, der forhindrer funktionssvigt som følge af enten kondens eller isdannelse, inklusive advarselsindikator, som viser svigt i pitotopvarmeren. Kravet om en advarselsindikator, der viser svigt i pitotopvarmeren, gælder ikke for flyvemaskiner, som har en maksimal godkendt passagerkonfiguration på 9 eller færre sæder eller en maksimal certificeret startmasse på 5 700 kg eller derunder, og som har fået udstedt et individuelt luftdygtighedsbevis inden den 1. april 1998,

3) en vertikal hastighedsmåler,

4) en drejningsviser og tværkraftmåler,

5) en flyvestillingsindikator (kunstig horisont) og

6) en stabiliseret retningsindikator.

l) Flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse, som overstiger 5 700 kg, eller som har en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder, skal endvidere være udstyret med en enkelt standby-flyvestillingsindikator (kunstig horisont), som kan betjenes fra begge pilotstationer, og som:

1) strømforsynes kontinuerligt under normal drift, og som efter totalt svigt i det normale elproduktionssystem strømforsynes fra en kilde, der er uafhængig af det normale elproduktionssystem,

2) fungerer pålideligt i mindst 30 minutter efter totalt svigt i det normale elproduktionssystem under hensyn til andre belastninger af nødstrømsforsyningen og til de operationelle procedurer,

3) fungerer uafhængigt af eventuelle andre systemer til visning af flyvestilling,

4) automatisk er operativ efter totalt svigt i det normale elproduktionssystem, og som

5) er passende oplyst i alle faser af operationen,

bortset fra flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på 5 700 kg eller derunder, som allerede er registreret i en medlemsstat den 1. april 1995, og som er udstyret med en standby-flyvestillingsindikator på luftfartøjschefens instrumentbræt.

m) Ved overholdelse af ovenstående underpunkt l) skal det være klart synligt for flyvebesætningen, når den i det pågældende underpunkt krævede standby-flyvestillingsindikator fungerer på nødstrøm. Hvis standby-flyvestillingsindikatoren har sin egen dedicerede strømforsyning, skal der være en tilknyttet indikation enten på instrumentet eller på instrumentbrættet, når denne strømforsyning er i brug. Dette krav skal være opfyldt senest den 1. april 2000.

n) En kortholder i en letlæselig position, som kan belyses med henblik på natoperationer.

o) Hvis standby-instrumentsystemet til visning af flyvestilling er installeret og er brugbart i flyvestillinger ved duvning og rulning (pitch and roll) på 360°, kan drejningsviserne og tværkraftmålerne (turn and slip indicators) erstattes af tværkraftmålere. Ved brugbart forstås, at systemet vil fungere op til 360° ved duvning og rulning, uden at horisonten vælter.

p) Når der kræves duplikatinstrumenter, omfatter kravet særskilte displays til hver pilot og særskilte selektorer eller andet tilknyttet udstyr, hvor dette er relevant.

q) Alle flyvemaskiner skal være udstyret med anordninger, som viser, når strømforsyningen til de krævede flyveinstrumenter er utilstrækkelig, og

r) alle flyvemaskiner med kompressibilitetsbegrænsninger, som ikke på anden måde vises af de krævede flyvehastighedsmålere, skal være udstyret med en Machtalmåler ved hver pilotstation.

OPS 1.655

Yderligere udstyr ved enkeltpilotoperationer i henhold til IFR eller om natten

Luftfartsforetagendet må ikke udføre IFR-enkeltpilotoperationer, medmindre flyvemaskinen er udstyret med en autopilot med mindst højdehold og fast kursindstilling.

OPS 1.660

Højdevarslingssystem

Luftfartsforetagendet må ikke operere en turbinedrevet propelflyvemaskine med en maksimal certificeret startmasse, som overstiger 5 700 kg, eller som har en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder, eller en turbojetdrevet flyvemaskine, medmindre den er udstyret med et højdevarslingssystem, som er i stand til:

1) at advare flyvebesætningen, når flyvemaskinen nærmer sig den forudvalgte højde ved enten op- eller nedstigning, og

2) at advare flyvebesætningen med mindst et lydsignal, når flyvemaskinen enten over eller under afviger fra en forudvalgt højde,

dog bortset fra flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på 5 700 kg eller derunder og med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder, hvis første individuelle luftdygtighedsbevis er udstedt inden den 1. april 1972, og som allerede var registreret i en medlemsstat den 1. april 1995.

OPS 1.665

Terrænoverflyvningssystem (Ground proximity warning system)

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en turbinedrevet flyvemaskine:

1) med en maksimal certificeret startmasse på over 15 000 kg eller med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 30 sæder, eller

2) med en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg eller en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder efter den 1. januar 1999

medmindre den er udstyret med et terrænoverflyvningssystem.

b) Det i dette punkt krævede terrænoverflyvningssystem skal automatisk ved hjælp af lydsignaler, som kan suppleres med visuelle signaler, advare flyvebesætningen rettidigt og tydeligt om faldhastighed, terrænnærhed, højdetab efter start eller overskydning, ukorrekt landingskonfiguration og afvigelse fra den nedadgående glidevinkel.

OPS 1.668

Luftbåret antikollisionssystem

Luftfartsforetagendet må ikke operere en turbinedrevet flyvemaskine:

1) med en maksimal certificeret startmasse på over 15 000 kg eller en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 30 sæder efter den 1. januar 2000, eller

2) med en maksimal certificeret startmasse på mere end 5 700 kg, men ikke over 15 000 kg eller en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 19 men ikke over 30 sæder efter den 1. januar 2005,

medmindre flyvemaskinen er udstyret med et luftbåret antikollisionssystem med et minimumspræstationsniveau på mindst ACAS II.

OPS 1.670

Luftbåret vejrradarudstyr

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere:

1) en trykreguleret flyvemaskine eller

2) en ikke-trykreguleret flyvemaskine, som har en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg, eller

3) en ikke-trykreguleret flyvemaskine med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder efter den 1. april 1999,

medmindre flyvemaskinen er udstyret med luftbåret vejrradarudstyr, når den opereres om natten eller under instrumentvejrforhold i områder, hvor tordenvejr eller andre potentielt farlige vejrforhold, som anses for detekterbare med en luftbåren vejradar, kan forventes at findes langs ruten.

b) For trykregulerede propeldrevne flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på ikke over 5 700 kg og en maksimal godkendt passagerkonfiguration på ikke over 9 sæder kan det luftbårne vejrradarudstyr erstattes af andet udstyr, som kan spore tordenvejr og andre potentielt farlige vejrforhold, der anses for detekterbare med luftbåret vejrradarudstyr, under forudsætning af Myndighedens godkendelse.

OPS 1.675

Udstyr til operationer under forhold med isdannelse

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine under forhold med forventet eller faktisk isdannelse, medmindre flyvemaskinen er certificeret og udstyret til at operere under forhold med isdannelse.

b) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine under forhold med forventet eller faktisk isdannelse om natten, medmindre flyvemaskinen er udstyret med en anordning, som kan belyse eller spore isdannelsen. Enhver form for belysning, som anvendes, skal være af en type, som ikke forårsager blænding eller refleksion, der kunne hæmme besætningsmedlemmerne i at udføre opgaver.

OPS 1.680

Udstyr til sporing af kosmisk stråling

Luftfartsføretagendet skal sikre, at flyvemaskiner, som efter hensigten skal operere over 15 000 m (49 000 ft), er udstyret med et instrument til fortløbende at måle og vise dosishastigheden af den samlede kosmiske stråling, som modtages (dvs. den samlede ionisering og neutronstråling af galaktisk eller solarisk oprindelse) og den kumulative dosis på hver flyvning.

OPS 1.685

Flyvebesætningens interne samtaleanlæg

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, på hvilken der kræves en flyvebesætning på mere end et medlem, medmindre flyvemaskinen er udstyret med et internt samtaleanlæg til flyvebesætningen, inklusive hovedtelefoner og mikrofoner, som ikke er håndholdte, til brug for alle medlemmer af flyvebesætningen; for flyvemaskiner, der var registreret i en medlemsstat den 1. april 1995, og som inden den 1. april 1975 har fået udstedt det første individuelle luftdygtighedsbevis, kræves der et internt samtaleanlæg for flyvebesætningen senest den 1. april 2002.

OPS 1.690

Internt samtaleanlæg til besætningsmedlemmerne

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine med en maksimal certificeret startmasse over 15 000 kg eller en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 19 sæder, medmindre flyvemaskinen er udstyret med et internt samtaleanlæg til besætningsmedlemmerne; undtaget herfra er flyvemaskiner, som inden den 1. april 1965 for første gang har fået udstedt et individuelt luftdygtighedsbevis, og som allerede var registreret i en medlemsstat den 1. april 1995.

b) Det i dette punkt krævede samtaleanlæg til besætningsmedlemmerne skal:

1) fungere uafhængigt af højttaleranlægget, dog bortset fra opkaldsstation, hovedtelefoner, mikrofoner, omkoblere og signalanordninger,

2) være et hjælpemiddel til tovejskommunikation mellem cockpittet og:

i) hver passagerkabine,

ii) hvert pantry, der er placeret andre steder end på passagerdækniveau, og

iii) hver fjerntliggende besætningskabine, som ikke befinder sig på passagerdækket, og som ikke er lettilgængelig fra en passagerkabine,

3) være lettilgængeligt, så det kan betjenes fra hver af de krævede flyvebesætningsstationer i cockpittet,

4) være lettilgængeligt, så det kan betjenes på de krævede kabinebesætningsstationer, som ligger tæt på hver enkelt eller hvert par af nødudgange på gulvniveau,

5) have et varslingssystem, der omfatter lydsignaler eller visuelle signaler, som kan anvendes af flyvebesætningsmedlemmer til at alarmere kabinebesætningen og af kabinebesætningsmedlemmer til at alarmere flyvebesætningen,

6) have en anordning, så modtageren af et opkald kan afgøre, om det er et normalt opkald eller et nødopkald, og

7) på jorden være et hjælpemiddel til tovejskommunikation mellem jordpersonalet og mindst to flyvebesætningsmedlemmer.

OPS 1.695

Højttaleranlæg

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 19 sæder, medmindre der er installeret et højttaleranlæg.

b) Det i dette punkt krævede højttaleranlæg skal:

1) fungere uafhængigt af de interne samtaleanlæg, dog bortset fra opkaldsstation, hovedtelefoner, mikrofoner, omkoblere og signalanordninger,

2) være lettilgængeligt, så det umiddelbart kan betjenes fra hver af de krævede stationer for flyvebesætningsmedlemmer,

3) for hver krævet passagernødudgang på gulvniveau, som har et tilstødende kabinebesætningssæde, have en mikrofon, som er lettilgængelig for det siddende kabinebesætningsmedlem, dog kan én mikrofon betjene mere end én udgang under forudsætning af, at udgangenes nærhed muliggør verbal kommunikation uden hjælpemidler mellem siddende kabinebesætningsmedlemmer,

4) kunne betjenes inden for 10 sekunder af et kabinebesætningsmedlem på hver af de stationer i kabinen, hvorfra der er adgang til at betjene anlægget, og

5) kunne høres og være forståeligt på alle passagersæder, toiletter og kabinebesætningssæder og arbejdsstationer.

OPS 1.700

Cockpit voice rekordere — 1

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, som har fået udstedt det første individuelle luftdygtighedsbevis den 1. april 1998 eller derefter, og som:

1) er turbinedrevne flermotorede flyvemaskiner med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder, eller

2) har en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg,

medmindre flyvemaskinen er udstyret med en voice rekorder i cockpittet, som med henvisning til en tidsskala rekorderer:

i) talekommunikation, som sendes fra eller modtages i cockpittet via radio,

ii) det auditive miljø i cockpittet, herunder uden afbrydelse de lydsignaler, der modtages fra hver stativ- og maskemikrofon i brug,

iii) flyvebesætningsmedlemmernes talekommunikation i cockpittet ved hjælp af flyvemaskinens interne samtaleanlæg,

iv) tale- eller lydsignaler, som identificerer navigations- eller indflyvningshjælpemidler, og som opfanges af en hovedtelefon eller højttaler, og

v) flyvebesætningsmedlemmernes talekommunikation i cockpittet ved hjælp af flyvemaskinens højttaleranlæg, hvis et sådant er installeret.

b) Voice rekorderen i cockpittet skal være i stand til at bevare informationer, der er rekorderet i løbet af mindst de sidste 2 timer, hvor rekorderen er i brug, dog kan denne periode nedsættes til 30 minutter for flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på 5 700 kg eller derunder.

c) Voice rekorderen i cockpittet skal automatisk begynde at rekordere, før flyvemaskinen ved egen kraft bevæger sig, og skal fortsætte med at rekordere indtil flyvningens afslutning, når flyvemaskinen ikke længere er i stand til at bevæge sig ved egen kraft. Endvidere skal voice rekorderen i cockpittet, afhængigt af tilgængeligheden af elektrisk strøm, begynde at rekordere så tidligt som muligt under cockpitchecks før motorstart ved flyvningens begyndelse indtil cockpitchecks umiddelbart efter motorstandsning ved flyvningens afslutning.

d) Voice rekorderen i cockpittet skal have en anordning, som medvirker til at lokalisere den pågældende rekorder i vand.

e) Ved overholdelse af denne del kan flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på 5 700 kg eller derunder kombinere cockpit voice rekorderen med flight data rekorderen.

f) Enhver flyvemaskine kan afsendes, selvom den i dette afsnit krævede cockpit voice rekorder ikke fungerer, under forudsætning af:

1) at det ikke med rimelighed er muligt at reparere eller udskifte cockpit voice rekorderen, før flyvningen påbegyndes,

2) at flyvemaskinen ikke foretager flere end 8 yderligere på hinanden følgende flyvninger med cockpit voice rekorderen ude af drift,

3) at der ikke er forløbet mere end 72 timer, siden det blev konstateret, at cockpit voice rekorderen var ude af drift, og

4) at en given flight data rekorder, som måtte kræves medbragt, fungerer, medmindre den er kombineret med en cockpit voice rekorder.

OPS 1.705

Cockpit voice rekordere — 2

a) Luftfartsforetagendet må ikke efter den 1. april 2000 operere nogen turbinedreven flermotoret flyvemaskine, som den 1. januar 1990 frem til og med den 31. marts 1998 første gang fik udstedt et individuelt luftdygtighedsbevis, og som har en maksimal certificeret startmasse på 5 700 kg eller derunder og en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder, medmindre flyvemaskinen er udstyret med en cockpit voice rekorder, som rekorderer:

1) talekommunikation, som sendes fra eller modtages i cockpittet via radio,

2) det auditive miljø i cockpittet, herunder, hvor det er gennemførligt, uden afbrydelse de lydsignaler, der modtages fra hver stativ- og maskemikrofon i brug,

3) flyvebesætningsmedlemmernes talekommunikation i cockpittet ved hjælp af flyvemaskinens interne samtaleanlæg,

4) tale- eller lydsignaler, som identificerer navigations- eller indflyvningshjælpemidler, og som opfanges af en hovedtelefon eller højttaler, og

5) flyvebesætningsmedlemmernes talekommunikation i cockpittet ved hjælp af flyvemaskinens højttaleranlæg, hvis et sådant er installeret.

b) Cockpit voice rekorderen skal være i stand til at bevare informationer, der er rekorderet i løbet af mindst de sidste 30 minutter, hvor rekorderen er i brug.

c) Cockpit voice rekorderen skal begynde at rekordere, før flyvemaskinen ved egen kraft bevæger sig, og skal fortsætte med at rekordere indtil flyvningens afslutning, når flyvemaskinen ikke længere er i stand til at bevæge sig ved egen kraft. Endvidere skal voice rekorderen i cockpittet, afhængigt af tilgængeligheden af elektrisk strøm, begynde at rekordere så tidligt som muligt under cockpitchecks før flyvningen indtil cockpitchecks umiddelbart efter motorstandsning ved flyvningens afslutning.

d) Voice rekorderen i cockpittet skal have en anordning, som medvirker til at lokalisere den pågældende rekorder i vand.

e) Enhver flyvemaskine kan afsendes, selvom den i dette afsnit krævede cockpit voice rekorder ikke fungerer, under forudsætning af:

1) at det ikke med rimelighed er muligt at reparere eller udskifte cockpit voice rekorderen, før flyvningen påbegyndes,

2) at flyvemaskinen ikke foretager flere end 8 yderligere på hinanden følgende flyvninger med cockpit voice rekorderen ude af drift,

3) at der ikke er forløbet mere end 72 timer, siden det blev konstateret, at cockpit voice rekorderen var ude af drift, og

4) at en given flight data rekorder, som måtte kræves medbragt, fungerer, medmindre den er kombineret med en cockpit voice-rekorder.

OPS 1.710

Cockpit voice rekordere — 3

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine med en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg, hvis første individuelle luftdygtighedsbevis er udstedt før den 1. april 1998, medmindre flyvemaskinen er udstyret med en cockpit voice rekorder, som rekorderer:

1) talekommunikation, som sendes fra eller modtages i cockpittet via radio,

2) det auditive miljø i cockpittet,

3) flyvebesætningsmedlemmernes talekommunikation i cockpittet ved hjælp af flyvemaskinens interne samtaleanlæg,

4) tale- eller lydsignaler, som identificerer navigations- eller indflyvningshjælpemidler, og som opfanges af en hovedtelefon eller højttaler, og

5) flyvebesætningsmedlemmernes talekommunikation i cockpittet ved hjælp af flyvemaskinens højttaleranlæg, hvis et sådant er installeret.

b) Cockpit voice rekorderen skal være i stand til at bevare informationer, der er rekorderet i løbet af mindst de sidste 30 minutter, hvor rekorderen er i brug.

c) Cockpit voice rekorderen skal begynde at rekordere, før flyvemaskinen ved egen kraft bevæger sig, og skal fortsætte med at rekordere indtil flyvningens afslutning, når flyvemaskinen ikke længere er i stand til at bevæge sig ved egen kraft.

d) Voice rekorderen i cockpittet skal have en anordning, som medvirker til at lokalisere den pågældende rekorder i vand.

e) Enhver flyvemaskine kan afsendes, selvom den i dette afsnit krævede cockpit voice rekorder ikke fungerer, under forudsætning af:

1) at det ikke med rimelighed er muligt at reparere eller udskifte cockpit voice rekorderen, før flyvningen påbegyndes,

2) at flyvemaskinen ikke foretager flere end 8 yderligere på hinanden følgende flyvninger med cockpit voice rekorderen ude af drift,

3) at der ikke er forløbet mere end 72 timer, siden det blev konstateret, at cockpit voice rekorderen var ude af drift, og

4) at en given flight data rekorder, der måtte kræves medbragt, fungerer.

OPS 1.715

Flight data rekordere — 1

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, hvis første individuelle luftdygtighedsbevis er udstedt den 1. april 1998 eller derefter, og som:

1) er en turbinedrevet flermotoret flyvemaskine og har en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end ni (9) sæder, eller

2) har en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg,

medmindre flyvemaskinen er udstyret med en flight data rekorder, som benytter en digital metode til rekordering og lagring af data, og medmindre der er en metode til rådighed, som nemt kan hente disse data fra lagringsmediet.

b) Flight data rekorderen skal være i stand til at bevare data, der er rekorderet i løbet af mindst de sidste 25 timer, hvor rekorderen er i brug, dog kan denne periode nedsættes til 10 timer for flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på 5 700 kg eller derunder.

c) Flight data rekorderen skal med henvisning til en tidsskala rekordere:

1) de parametre, som er nødvendige for at bestemme højde, flyvehastighed, kurs, acceleration, flyvestilling ved duvning og rulning (pitch and roll attitude), radiokommunikationsnøgling, hver motors trækkraft eller effekt, konfigurationen af opdrifts- og luftmodstandsanordninger, lufttemperatur, anvendelse af automatiske flyvestyringssystemer og indfaldsvinkel,

2) for flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på over 27 000 kg de yderligere parametre, som er nødvendige for at bestemme de primære flyvestyringsanordningers positioner og højderorstrimning, radiohøjde og de primære navigationsinformationer, som vises for flyvebesætningen, cockpitadvarsler og landingsstellets position, og

3) for de i a) ovenfor angivne flyvemaskiner skal flight data rekorderen rekordere eventuelle dedicerede parametre i relation til nye eller unikke konstruktioner eller operationelle egenskaber ved flyvemaskinen.

d) Der skal indhentes data fra luftfartøjskilder, som muliggør nøjagtig korrelation med de informationer, der vises for flyvebesætningen.

e) Flight data rekorderen skal automatisk begynde at rekordere data, før flyvemaskinen ved egen kraft er i stand til at bevæge sig, og skal automatisk stoppe, efter at flyvemaskinen er ude af stand til at bevæge sig ved egen kraft.

f) Flight data rekorderen skal have en anordning, som medvirker til at lokalisere den pågældende rekorder i vand.

g) I flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på 5 700 kg eller derunder kan flight data rekorderen kombineres med cockpit voice rekorderen.

h) En flyvemaskine kan afsendes, selvom den i denne del krævede flight data rekorder ikke fungerer, under forudsætning af:

1) at det ikke med rimelighed er muligt at reparere eller udskifte flight data rekorderen, før flyvningen påbegyndes,

2) at flyvemaskinen ikke foretager flere end 8 yderligere på hinanden følgende flyvninger med flight data rekorderen ude af drift,

3) at der ikke er forløbet mere end 72 timer, siden det blev konstateret, at flight data rekorderen var ude af drift, og

4) at en given cockpit voice rekorder, der måtte kræves medbragt, fungerer, medmindre den er kombineret med flight data rekorderen.

OPS 1.720

Flight data rekordere — 2

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, hvis første individuelle luftdygtighedsbevis er udstedt den 1. januar 1989 eller derefter frem til og med den 31. marts 1998, og som har en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg, medmindre flyvemaskinen er udstyret med en flight data rekorder, som benytter en digital metode til rekordering og lagring af data, og medmindre der er en metode til rådighed, som nemt kan hente disse data fra lagringsmediet.

b) Flight data rekorderen skal være i stand til at bevare de rekorderede data i løbet af mindst de sidste 25 timer, hvor rekorderen er i drift.

c) Flight data rekorderen skal med henvisning til en tidsskala rekordere:

1) de parametre, som er nødvendige for at bestemme højde, flyvehastighed, kurs, acceleration, flyvestilling ved duvning og rulning, radiotransmissionsnøgling, medmindre der forefindes en alternativ anordning, som muliggør synkronisering af flight data rekorderens og cockpit voice rekorderens rekorderinger, hver motors trækkraft eller effekt, opdrifts- og luftmodstandsanordningers konfiguration, lufttemperatur, anvendelse af automatiske flyvestyringssystemer og indfaldsvinkel, og

2) for flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på over 27 000 kg de yderligere parametre, som er nødvendige for at bestemme de primære flyvestyringsanordningers positioner og højderorstrimning, radiohøjde og de primære navigationsinformationer, som vises for flyvebesætningen, cockpitadvarsler og landingsstellets position.

d) Der skal indhentes data fra luftfartøjskilder, som muliggør nøjagtig korrelation med de informationer, der vises for flyvebesætningen.

e) Flight data rekorderen skal begynde at rekordere data, før flyvemaskinen er i stand til at bevæge sig ved egen kraft, og skal stoppe, efter at flyvemaskinen er ude af stand til at bevæge sig ved egen kraft.

f) Flight data rekorderen skal have en anordning, som medvirker til at lokalisere den pågældende rekorder i vand.

g) En flyvemaskine kan afsendes, selvom den i denne del krævede flight data rekorder ikke fungerer, under forudsætning af:

1) at det ikke med rimelighed er muligt at reparere eller udskifte flight data rekorderen, før flyvningen påbegyndes,

2) at flyvemaskinen ikke foretager flere end 8 yderligere på hinanden følgende flyvninger med flight data rekorderen ude af drift,

3) at der ikke er forløbet mere end 72 timer, siden det blev konstateret, at flight data rekorderen var ude af drift, og

4) at en given cockpit voice rekorder, der måtte kræves medbragt, fungerer, medmindre den er kombineret med flight data rekorderen.

OPS 1.725

Flight data rekordere — 3

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine med turbinemotorer, på hvilken OPS 1.715 eller OPS 1.720 ikke finder anvendelse, og som har en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg, medmindre flyvemaskinen er udstyret med en flight data rekorder, som benytter en digital metode til rekordering og lagring af data, og medmindre der er en metode til rådighed, som nemt kan hente disse data fra lagringsmediet; dog kan fortsat brug af ikke-digitale rekordere godkendes indtil den 1. april 2000 for flyvemaskiner, som var registreret i en medlemsstat den 1. april 1995, og hvis første individuelle luftdygtighedsbevis er udstedt inden den 1. april 1997.

b) Flight data rekorderen skal være i stand til at bevare de rekorderede data i løbet af mindst de sidste 25 timer, hvor rekorderen er i drift.

c) Flight data rekorderen skal med henvisning til en tidsskala rekordere:

1) for flyvemaskiner, hvis første individuelle luftdygtighedsbevis er udstedt før den 1. januar 1987:

i) de parametre, som er nødvendige for at bestemme højde, flyvehastighed, kurs og normal acceleration, og

ii) for flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på over 27 000 kg, som er af en type, som først er typecertificeret efter den 30. september 1969, de yderligere parametre, der er nødvendige for at bestemme:

A) radiotransmissionsnøgling, medmindre der forefindes en alternativ anordning, som muliggør synkronisering af flight data rekorderens og cockpit voice rekorderens rekorderinger,

B) flyvemaskinens flyvestilling ved opnåelse af sin flyvebane og

C) de grundlæggende kræfter, som indvirker på flyvemaskinen, og som resulterer i, at flyvebanen opnås, samt disse kræfters oprindelse.

2) For flyvemaskiner, hvis første individuelle luftdygtighedsbevis er udstedt den 1. januar 1987 eller derefter men inden den 1. januar 1989:

i) de parametre, som er nødvendige for at bestemme højde, flyvehastighed, kurs og normal acceleration, og

ii) for flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på over 27 000 kg, som er af en type, som først er typecertificeret efter den 30. september 1969, de yderligere parametre, der er nødvendige for at bestemme:

A) radiotransmissionsnøgling, medmindre der forefindes en alternativ anordning, som muliggør synkronisering af flight data rekorderens og cockpit voice rekorderens rekorderinger, og

B) flyvestilling ved duvning og rulning, hver motors trækkraft eller effekt, opdrifts- og luftmodstandsanordningers konfiguration, lufttemperatur, anvendelse af automatiske flyvestyringssystemer, de primære flyvestyringsanordningers position og højderorstrimning, radiohøjde og de primære navigationsinformationer, der vises for flyvebesætningen, cockpitadvarsler og landingsstellets position.

d) Der skal indhentes data fra luftfartøjskilder, som muliggør nøjagtig korrelation med de informationer, der vises for flyvebesætningen.

e) Flight data rekorderen skal begynde at rekordere data, før flyvemaskinen er i stand til at bevæge sig ved egen kraft, og skal stoppe, efter at flyvemaskinen er ude af stand til at bevæge sig ved egen kraft.

f) Flight data rekorderen skal have en anordning, som medvirker til at lokalisere den pågældende rekorder i vand.

g) Enhver flyvemaskine kan afsendes, selvom den i denne del krævede flight data rekorder ikke fungerer, under forudsætning af:

1) at det ikke med rimelighed er muligt at reparere eller udskifte flight data rekorderen, før flyvningen påbegyndes,

2) at flyvemaskinen ikke foretager flere end 8 yderligere på hinanden følgende flyvninger med flight data rekorderen ude af drift,

3) at der ikke er forløbet mere end 72 timer, siden det blev konstateret, at flight data rekorderen var ude af drift, og

4) at en given cockpit voice rekorder, der måtte kræves medbragt, fungerer, medmindre den er kombineret med flight data rekorderen.

OPS 1.730

Sæder, sikkerhedsbælter, sikkerhedsseler og børnesikkerhedsseler

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, medmindre den er udstyret med:

1) et sæde eller en køje til hver person, som er to år eller derover,

2) et sikkerhedsbælte med eller uden diagonal skulderrem eller en sikkerhedssele til brug i hvert passagersæde til hver passager, som er 2 år eller derover,

3) et ekstra sløjfebælte eller anden fastspændingsanordning til hvert spædbarn,

4) bortset fra bestemmelsen i nedenstående underpunkt b), et sikkerhedsbælte med skulderseler på hvert flyvebesætningssæde og på ethvert sæde ved siden af et pilotsæde, som skal omfatte en anordning, der automatisk fastspænder den siddende persons torso i tilfælde af hurtig hastighedsnedsættelse,

5) bortset fra bestemmelsen i nedenstående underpunkt b), et sikkerhedsbælte med skulderseler på hvert kabinebesætningssæde og observatørsæde. Dette krav udelukker dog ikke, at passagersæder kan anvendes af kabinebesætningsmedlemmer, som medbringes ud over den krævede kabinebesætning, og

b) sæder til kabinebesætningsmedlemmer, som er placeret tæt ved de krævede nødudgange på gulvniveau, dog således, at andre placeringer kan godkendes, såfremt placeringen af kabinebesætningsmedlemmer andre steder ville fremme evakuering af passagerer i en nødsituation. Disse sæder skal vende fremad eller bagud inden for 15° af flyvemaskinens længdeakse.

b) Alle sikkerhedsbælter med skulderseler skal have et enkelt udløsningspunkt.

c) Et sikkerhedsbælte med en diagonal skulderrem til flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på ikke over 5 700 kg eller et sikkerhedsbælte til flyvemaskiner med en maksimal certificeret startmasse på ikke over 2 730 kg kan tillades i stedet for et sikkerhedsbælte med skulderseler, såfremt det ikke med rimelighed er muligt at montere sidstnævnte.

OPS 1.731

Skiltene »spænd sikkerhedsbæltet« og »rygning forbudt«

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, hvis alle passagersæder ikke er synlige fra cockpittet, medmindre flyvemaskinen er udstyret med en anordning, som viser alle passagerer og kabinebesætningsmedlemmer, hvornår sikkerhedsbælterne skal være spændt, og hvornår rygning er forbudt.

OPS 1.735

Indvendige døre og forhæng

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, medmindre følgende udstyr er installeret:

a) I en flyvemaskine med en maksimal godkendt passagersædekonfiguration på flere end 19 passagerer en dør mellem passagerkabinen og cockpittet med et skilt med »kun adgang for besætningsmedlemmer« og en låseanordning, som forhindrer, at passagerer åbner døren uden tilladelse fra et medlem af flyvebesætningen,

b) en anordning til åbning af hver af de døre, der adskiller en passagerkabine fra en anden kabine, som er forsynet med nødudgange. Åbningsanordningen skal være lettilgængelig,

c) Hvis det er nødvendigt at gå gennem en døråbning eller et forhæng, som adskiller passagerkabinen fra andre områder, for at nå til en påbudt nødudgang fra et givet passagersæde, skal døren eller forhænget have en anordning, som fastholder den/det i åben stilling,

d) et skilt på hver af de indvendige døre eller ved siden af et forhæng, som giver adgang til en passagernødudgang, hvorpå det angives, at døren/forhænget skal være fastholdt i åben stilling under start og landing, og

e) en anordning, som gør det muligt for ethvert besætningsmedlem at låse enhver dør op, som normalt er tilgængelig for passagerer, og som kan låses af passagerer.

OPS 1.745

Førstehjælpskasser

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, medmindre den er udstyret med lettilgængelige førstehjælpskasser i følgende antal:

Antal passagersæder installeret	Krævet antal førstehjælpskasser
0 til 99	1
100 til 199	2
200 til 299	3
300 eller derover	4

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at førstehjælpskasserne:

1) regelmæssigt inspiceres for så vidt muligt at fastslå, at indholdet fortsat er i den stand, der kræves til det tilsigtede formål, og

2) regelmæssigt suppleres op i overensstemmelse med instruktionerne på disses etiketter, eller som forholdene tillader.

OPS 1.755

Medicinsk nødudstyr

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 30 sæder, medmindre flyvemaskinen er udstyret med medicinsk nødudstyr, hvis et givet punkt af den planlagte rute ligger mere end 60 minutters flyvetid (ved normal marchfart) fra en flyveplads, hvor der kunne forventes at være kvalificeret lægehjælp til rådighed.

b) Luftfartøjschefen skal sikre, at der kun indgives lægemidler af kvalificerede læger, sygeplejerske eller tilsvarende kvalificeret personale.

c) *Betingelser for medbringelse*

1) Det medicinske nødudstyr skal være støv- og fugttæt og skal medbringes under sikkerhedsforanstaltninger, om muligt i cockpittet, og

2) luftfartsforetagendet skal sikre, at det medicinske nødudstyr:

i) regelmæssigt inspiceres for så vidt muligt at fastslå, at indholdet fortsat er i den stand, der kræves til det tilsigtede formål, og

ii) regelmæssigt suppleres op i overensstemmelse med instruktionerne på disses etiketter, eller som forholdene tillader.

OPS 1.760

Førstehjælpsilt

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en trykreguleret flyvemaskine ved højder over 25 000 ft, hvor der kræves et kabinebesætningsmedlem om bord, medmindre flyvemaskinen er udstyret med en forsyning af ufortyndet ilt til passagerer, som af fysiologiske årsager måtte have behov for ilt efter trykfald i kabinen. Iltmængden skal beregnes ved hjælp af en gennemsnitlig gennemstrømningsmængde på mindst 3 liter Standard Temperature Pressure Dry (STPD)/minut/person, som tilføres under hele flyvningen efter trykfald i kabinen ved kabinehøjder på over 8 000 ft, for mindst 2% af de befordrede passagerer men i intet tilfælde for mindre end én person. Der skal være et tilstrækkeligt antal dispenserenheder men i intet tilfælde færre end to med en anordning, som sætter kabinebesætningen i stand til at anvende forsyningen.

b) Den mængde førstehjælpsilt, der kræves ved en bestemt operation, skal bestemmes på grundlag af kabinetrykhøjder og flyvningens varighed i overensstemmelse med de operationelle procedurer, der er fastsat for hver operation og rute.

c) Iltudstyret, hvormed flyvemaskinen er udstyret, skal være i stand til at generere en massestrøm til hver bruger på mindst fire liter pr. minut, STPD. Der kan anvendes anordninger til at sænke strømmen til ikke under to liter pr. minut, STPD, ved en given højde.

OPS 1.770

Supplerende ilt — trykregulerede flyvemaskiner

(se bilag 1 til OPS 1.770)

a) *Generelt*

1) Luftfartsforetagendet må ikke operere en trykreguleret flyvemaskine ved trykhøjder på over 10 000 ft, medmindre der er supplerende iltudstyr til rådighed, som er i stand til at lagre og afgive den i dette punkt foreskrevne ilttilførsel.

2) Den krævede mængde supplerende ilt bestemmes på grundlag af kabinetrykhøjden, flyvningens varighed og den antagelse, at der vil forekomme svigt i kabinetrykket ved den højde eller på det punkt af flyvningen, som er mest kritisk ud fra synspunktet om iltbehov, og at flyvemaskinen efter dette svigt i overensstemmelse med de i flyvehåndbogen angivne nødprocedurer vil stige ned til en højde, som er sikker for den rute, der skal flyves, og som muliggør fortsat sikker flyvning og landing.

3) Efter svigt i kabinetrykket skal kabinetrykhøjden anses for at være den samme som flyvemaskinens trykhøjde, medmindre det over for Myndigheden påvises, at et muligt svigt i kabine- eller tryksystemet ikke vil medføre, at kabinetrykhøjden er lig med flyvemaskinens højde over havets overflade. Den påviste maksimale kabinetrykhøjde kan under disse omstændigheder anvendes som grundlag for bestemmelsen af ilttilførslen.

b) *Krav til iltudstyr og ilttilførsel*

1) Flyvebesætningsmedlemmer

i) Hvert medlem af flyvebesætningen, som gør tjeneste i cockpittet, skal tilføres supplerende ilt i overensstemmelse med bilag 1. Hvis alle siddende personer i cockpitsæder tilføres ilt fra flyvebesætningens iltforsyningskilde, skal de med hensyn til ilttilførsel betragtes som flyvebesætningsmedlemmer, der gør tjeneste i cockpittet. Siddende personer i cockpitsæder, som ikke tilføres ilt fra cockpitbesætningens iltforsyningkilde, skal med hensyn til ilttilførsel betragtes som passagerer.

ii) Flyvebesætningsmedlemmer, som ikke er omfattet af ovenstående underpunkt b) 1 i), skal med hensyn til ilttilførsel betragtes som passagerer.

iii) Der skal være placeret iltmasker, som er inden for flyvebesætningsmedlemmernes umiddelbare rækkevidde, når de befinder sig på deres anviste tjenestestation.

iv) Iltmasker til brug for flyvebesætningsmedlemmer i trykregulerede flyvemaskiner, som opererer over 25 000 ft, skal være en masketype til øjeblikkelig anvendelse.

2) Kabinebesætningsmedlemmer, yderligere besætningsmedlemmer og passagerer

i) Kabinebesætningsmedlemmer og passagerer skal tilføres supplerende ilt i overensstemmelse med bilag 1, medmindre nedenstående underpunkt v) finder anvendelse. Kabinebesætningsmedlemmer, der befordres ud over det krævede mindsteantal af kabinebesætningsmedlemmer, og yderligere besætningsmedlemmer skal med hensyn til ilttilførsel betragtes som passagerer.

ii) Flyvemaskiner, der er beregnet til at operere ved trykhøjder på over 25 000 ft, skal være udstyret med tilstrækkelige reserveudtag og masker og/eller et tilstrækkeligt antal bærbare iltenheder med masker til brug for alle de krævede kabinebesætningsmedlemmer. Reserveudtagene og/eller de bærbare iltenheder skal være jævnt fordelt i hele kabinen for at sikre, at der umiddelbart er ilt til rådighed for hvert krævet kabinebesætningsmedlem uanset medlemmets placering på det tidspunkt, hvor kabinetrykket svigter.

iii) Flyvemaskiner, som er beregnet til at operere ved trykhøjder på over 25 000 ft, skal være udstyret med en iltdispenserenhed, som er forbundet med iltforsyningsterminaler, der er umiddelbart til rådighed for hver enkelt siddende person, uanset hvor den pågældende sidder. Det samlede antal dispenserenheder og udtag skal overstige antallet af sæder med mindst 10 %. Reserveenhederne skal være jævnt fordelt i hele kabinen.

iv) Flyvemaskiner, som er beregnet til at operere ved trykhøjder på over 25 000 ft, eller som, når de opererer ved eller under25 000 ft, ikke inden for 4 minutter kan stige sikkert ned til 13 000 ft, og hvis første individuelle luftdygtighedsbevis er udstedt den 9. november 1998 eller derefter, skal være udstyret med automatisk udfoldeligt iltudstyr, som er umiddelbart til rådighed for hver enkelt person, uanset hvor den pågældende sidder. Det samlede antal dispenserenheder og udtag skal overstige antallet af sæder med mindst 10 %. Reserveenhederne skal være jævnt fordelt i hele kabinen.

v) De i bilag 1 anførte krav til ilttilførsel for flyvemaskiner, som ikke er certificeret til at flyve ved højder over 25 000 ft, kan nedsættes til den samlede flyvetid ved kabinetrykhøjder på mellem 10 000 ft og 13 000 ft for alle de krævede kabinebesætningsmedlemmer og for mindst 10% af passagererne, såfremt flyvemaskinen på alle punkter langs ruten, der skal flyves, er i stand til inden for 4 minutter at stige sikkert ned til en kabinetrykhøjde på 13 000 ft.

OPS 1.775

Supplerende ilt — ikke-trykregulerede flyvemaskiner

(se bilag 1.775 til OPS 1.001)

a) *Generelt*

1) Luftfartsforetagendet må ikke operere en ikke-trykreguleret flyvemaskine ved højder over 10 000 ft, medmindre der er supplerende iltudstyr til rådighed, som er i stand til at lagre og afgive den foreskrevne ilttilførsel.

2) Mængden af supplerende ilt til livets opretholdelse, som kræves til en bestemt operation, skal bestemmes på grundlag af flyvehøjder og flyvningens varighed i overensstemmelse med de operationelle procedurer, der er fastsat for hver operation i driftshåndbogen, og med de ruter, der skal flyves, samt med de i driftshåndbogen angivne nødprocedurer.

3) En flyvemaskine, som er beregnet til at operere ved trykhøjder på over 10 000 ft, skal være udstyret med udstyr, som er i stand til at lagre og afgive den krævede ilttilførsel.

b) *Krav til ilttilførsel*

1) Flyvebesætningsmedlemmer

Hvert medlem af flyvebesætningen, som gør tjeneste i cockpittet, skal tilføres supplerende ilt i overensstemmelse med bilag 1. Hvis alle siddende personer i cockpitsæder tilføres ilt fra flyvebesætningens iltforsyningskilde, skal de med hensyn til ilttilførsel betragtes som flyvebesætningsmedlemmer, der gør tjeneste i cockpittet.

2. Kabinebesætningsmedlemmer, yderligere besætningsmedlemmer og passagerer.

Kabinebesætningsmedlemmer og passagerer skal tilføres ilt i overensstemmelse med bilag 1. Kabinebesætningsmedlemmer, som befordres ud over det krævede mindsteantal af kabinebesætningsmedlemmer, og yderligere besætningsmedlemmer skal med hensyn til ilttilførsel betragtes som passagerer.

OPS 1.780

Besætningens åndedrætsværn

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en trykreguleret flyvemaskine eller efter den 1. april 2000 en ikke-trykreguleret flyvemaskine med en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg eller med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 19 sæder, medmindre:

1) flyvemaskinen har udstyr til at beskytte øjne, næse og mund på hvert flyvebesætningsmedlem, som gør tjeneste i cockpittet, og til at tilføre ilt i en periode på ikke under 15 minutter. Tilførslen til åndedrætsværnet (Protective Breathing Equipment) (PBE) kan leveres af den supplerende ilt, som kræves i OPS 1.770 b) 1 eller OPS 1.775 b) 1. Endvidere skal der, når flyvebesætningen består af mere end én person, og der ikke medføres et kabinebesætningsmedlem, medføres transportabelt PBE til beskyttelse af ét flyvebesætningsmedlems øjne, næse og mund og til forsyning af indåndingsluft i en periode på ikke under 15 minutter, og

2) flyvemaskinen har tilstrækkeligt bærbart PBE til at beskytte alle de krævede kabinebesætningsmedlemmers øjne, næse og mund og til at levere indåndingsluft i en periode på ikke under 15 minutter.

b) PBE, der er beregnet til brug for flyvebesætningen, skal være praktisk placeret i cockpittet og være lettilgængeligt for omgående anvendelse af hvert af de krævede flyvebesætningsmedlemmer på deres anviste tjenestestationer.

c) PBE, der er beregnet til brug af kabinebesætningen, skal være installeret ved siden af hvert af de krævede kabinebesætningsmedlemmers tjenestestation.

d) Der skal forefindes et yderligere, lettilgængeligt bærbart PBE, som skal være placeret ved eller i tilknytning til de i OPS 1.790 c) og d) krævede manuelle ildslukkere, dog skal PBE'et, hvis ildslukkeren befinder sig inde i et lastrum, anbringes udenfor men ved siden af indgangen til det pågældende lastrum.

e) PBE må, når det er i brug, ikke forhindre den kommunikation, der er foreskrevet i OPS 1.685, OPS 1.690, OPS 1.810 og OPS 1.850.

OPS 1.790

Manuelle ildslukkere

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, medmindre der forefindes manuelle ildslukkere til brug i besætnings- og passagerkabiner samt, hvis dette er relevant, i lastrum og pantryer i overensstemmelse med følgende:

a) Arten og mængden af slukningsmidlet skal være egnet til de former for brand, som kan forventes at forekomme i den kabine eller det rum, hvor ildslukkeren efter hensigten skal anvendes, og skal med hensyn til personalekabiner minimere risikoen for koncentration af giftige luftarter,

b) der skal være mindst én manuel ildslukker, som indeholder halon 1211 (bromchlordifluormethan, $CBrClF_2$) eller tilsvarende som slukningsmiddel, praktisk placeret i cockpittet til brug for flyvebesætningen,

c) der skal være mindst en manuel ildslukker placeret i eller være lettilgængelig for brug fra hvert pantry, som ikke er placeret på hovedpassagerdækket,

d) der skal være mindst en lettilgængelig manuel ildslukker til rådighed til brug i hver klasse A eller klasse B last- eller bagagerum og i hver klasse E lastrum, hvortil besætningsmedlemmerne har adgang under flyvningen, og

e) mindst nedenstående antal manuelle ildslukkere skal være praktisk placeret i passagerkabinen/-kabinerne:

Maksimal godkendt passagersædekonfiguration	Antal ildslukkere
7 til 30	1
31 til 60	2
61 til 200	3
201 til 300	4
301 til 400	5
401 til 500	6
501 til 600	7
601 eller derover	8

Hvis der kræves to eller flere ildslukkere, skal disse være jævnt fordelt i passagerkabinen.

f) Mindst én af de krævede ildslukkere, som er placeret i passagerkabinen i en flyvemaskine med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på mindst 31 og ikke over 60 sæder, og mindst to af de ildslukkere, der er placeret i passagerkabinen i en flyvemaskine med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på 61 eller flere sæder, skal indeholde Halon 1211 (bromchlordifluormethan, $CBrClF_2$) eller tilsvarende som slukningsmiddel.

OPS 1.795

Nedstyrtningsøkser og koben

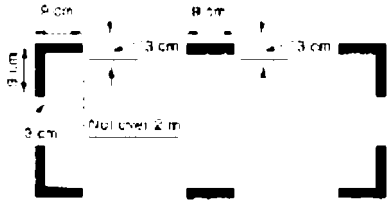
a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine med en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg eller med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder, medmindre flyvemaskinen er udstyret med mindst en nedstyrtningsøkse eller et koben, som er placeret i cockpittet. Hvis den maksimale godkendte passagerkonfiguration er flere end 200 sæder, skal der medføres en yderligere nedstyrtningsøkse eller et yderligere koben, som skal være placeret i eller i nærheden af det bageste pantryområde.

b) Nedstyrtningsøkser og koben, som er placeret i passagerkabinen, må ikke være synlige for passagerer.

OPS 1.800

Markering af brudpunkter

Såfremt der på flyvemaskinens fuselage findes specificerede områder, som er egnede til at blive gennembrudt af redningsmandskab, skal luftfartsforetagendet sikre, at sådanne områder er markeret som vist nedenfor. Markeringerne skal være røde eller gule, og de skal om nødvendigt have et hvidt omrids som kontrast til baggrunden. Hvis afstanden mellem hjørnemarkeringerne er på mere end 2 meter, skal der indsættes mellemliggende linjer på 9 cm × 3 cm, så der ikke er mere end 2 meter mellem tilgrænsende markeringer.

OPS 1.805

Midler til nødevakuering

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, hvor passagernødudgangens dørtrin:

1) er mere end 1,83 meter (6 fod) over jorden, når flyvemaskinen står på jorden med landingsstellet sænket, eller

2) ville være mere end 1,83 meter (6 fod) over jorden, efter at et eller flere af landingsstellets ben er brudt sammen eller ikke har sænket sig, og for hvilken der første gang er ansøgt om typecertifikat den 1. april 2000 eller derefter,

medmindre flyvemaskinen er udstyret med udstyr eller anordninger, som er til rådighed ved hver udgang, hvor underpunkt 1 eller 2 finder anvendelse, og som sætter passagerer og besætning i stand til at nå jorden sikkert i en nødsituation.

b) Dette udstyr eller disse anordninger skal ikke findes ved udgange over vingen, hvis det specificerede sted på flyvemaskinekonstruktionen, hvor flugtvejen slutter, er mindre end 1,83 meter (6 fod) fra jorden, når flyvemaskinen står på jorden med landingsstellet sænket og klapperne i start- eller landingsposition, afhængigt af, hvilken klapposition der er længst over jorden.

c) I flyvemaskiner, for hvilke der kræves en særskilt nødudgang til flyvebesætningen, og:

1) for hvilke nødudgangens laveste punkt er mere end 1,83 meter (6 fod) over jorden, når landingsstellet er sænket, eller

2) for hvilke der første gang er ansøgt om typecertifikat den 1. april 2000 eller derefter, og hvor nødudgangen ville være mere end 1,83 meter (6 fod) over jorden, efter at et eller flere af landingsstellets ben er brudt sammen eller ikke har sænket sig,

skal der være en anordning, som bistår alle medlemmer af flyvebesætningen med at nå jorden sikkert i en nødsituation.

OPS 1.810

Megafoner

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 60 sæder, som befordrer en eller flere passagerer, medmindre den er udstyret med bærbare batteridrevne megafoner, som er lettilgængelige til brug for besætningsmedlemmerne under en nødevakuering, i følgende forhold:

1) for hvert passagerdæk:

Passagersædekonfiguration	Antal krævede megafoner
61 til 99	1
100 eller derover	2

2) for flyvemaskiner med mere end et passagerdæk kræves der i alle tilfælde, når den samlede passagerkonfiguration er på flere end 60 sæder, mindst 1 megafon.

OPS 1.815

Nødbelysning

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en passagerflyvemaskine med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder, medmindre flyvemaskinen er udstyret med et nødbelysningssystem med uafhængig strømforsyning, som kan lette evakueringen af flyvemaskinen. Nødbelysningssystemet skal:

1) for flyvemaskiner med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 19 sæder omfatte:

i) kilder til almindelig kabinebelysning,

ii) indvendig belysning i områder med nødudgange i gulvniveau og

iii) oplyste nødudgangsmarkeringer og lokaliseringsskilte.

iv) For flyvemaskiner, for hvilke ansøgningen om typecertifikat eller tilsvarende er indsendt inden den 1. maj 1972, og ved flyvning om natten skal nødbelysningssystemet omfatte udvendig nødbelysning ved alle udgange over vingerne og ved udgange, hvor der kræves hjælpemidler til nedstigning.

v) For flyvemaskiner, for hvilke ansøgningen om typecertifikat eller tilsvarende er indsendt den 1. maj 1972 eller derefter, og ved flyvning om natten skal nødbelysningssystemet omfatte udvendig nødbelysning ved alle passagernødudgange.

vi) For flyvemaskiner, for hvilke typecertifikatet første gang er udstedt den 1. januar 1958 eller derefter, skal nødbelysningssystemet omfatte et gulvmonteret system til markering af nødflugtveje i passagerkabinen/-kabinerne.

2) for flyvemaskiner med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på 19 eller færre sæder, som er certificeret i overensstemmelse med JAR-25 eller de gældende krav til flyvemaskiner i kategorien normalflyvning, hjælpeluftfartøjsflyvning, kunstflyvning og regionalflyvning, omfatte:

i) kilder til almindelig kabinebelysning,

ii) indvendig belysning i nødudgangsområder og

iii) oplyste nødudgangsmarkeringer og lokaliseringsskilte.

3) for flyvemaskiner med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på 19 eller færre sæder, som ikke er certificeret i overensstemmelse med JAR-25 eller de gældende krav til flyvemaskiner i kategorien normalflyvning, hjælpeluftfartøjsflyvning, kunstflyvning og regionalflyvning, omfatte kilder til almindelig kabinebelysning.

b) Efter den 1. april 1998 må luftfartsforetagendet ikke om natten operere en passagerflyvemaskine med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på 9 eller færre sæder, medmindre den er udstyret med en kilde til almindelig kabinebelysning, der letter evakueringen af flyvemaskinen. Systemet kan omfatte loftsbelysning eller andre belysningskilder, som allerede er monteret på flyvemaskinen, og som er i stand til at forblive operative, efter at flyvemaskinens batteri er koblet fra.

OPS 1.820

Automatisk nødradiosender (Emergency Locator Transmitter)

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, medmindre den er udstyret med en automatisk nødradiosender (Emergency Locator Transmitter (ELT)), der er fastgjort på flyvemaskinen på en sådan måde, at der er maksimal sandsynlighed for, at ELT'en i tilfælde af nedstyrtning sender et detekterbart signal, og minimal mulighed for, at ELT'en sender på alle andre tidspunkter.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at ELT'en er i stand til at sende på de nødfrekvenser, som foreskrives i ICAO, bilag 10.

OPS 1.825

Redningsveste

a) *Landflyvemaskiner*

Luftfartsforetagendet må ikke operere en landflyvemaskine:

1) ved flyvning over vand og i en afstand af mere end 50 sømil fra kysten eller

2) ved start eller landing på en flyveplads, hvor start- eller indflyvningsbanen er placeret på en sådan måde over vand, at der i tilfælde af et uheld ville være sandsynlighed for nødlanding på vandet,

medmindre flyvemaskinen er udstyret med redningsveste, som er forsynet med overlevelseslokaliseringslys, til hver person om bord. Hver redningsvest skal være anbragt i en position, som er lettilgængelig fra den persons sæde eller køje, til hvem vesten er beregnet. Redningsveste til børn kan erstattes af andre godkendte flydeanordninger, som er udstyret med overlevelseslokaliseringslys.

b) *Vandflyvemaskiner og amfibieflyvemaskiner*

Luftfartsforetagendet må ikke operere en vandflyvemaskine eller en amfibieflyvemaskine på vand, medmindre flyvemaskinen er udstyret med redningsveste, der er forsynet med overlevelseslokaliseringslys, til hver person om bord. Hver redningsvest skal være anbragt i en position, som er lettilgængelig fra den persons sæde eller køje, til hvem vesten er beregnet. Redningsveste til børn kan erstattes af andre godkendte flydeanordninger, som er udstyret med overlevelseslokaliseringslys.

OPS 1.830

Redningsflåder og overlevelses-ELT'er til længere flyvninger over vand

a) På flyvninger over vand må luftfartsforetagendet ikke operere en flyvemaskine i en afstand fra land, som er egnet til nødlanding, og som er større end svarende til:

1) 120 minutter ved marchfart eller 400 sømil, afhængigt af, hvilken afstand der er kortest, for flyvemaskiner, som er i stand til at fortsætte flyvningen til en flyveplads, hvor de kritiske motorer svigter på et givet punkt langs ruten eller de planlagte omdirigeringer, eller

2) 30 minutter ved marchfart eller 100 sømil, afhængigt af, hvilken afstand der er kortest, for alle andre flyvemaskiner, medmindre der medføres det i nedenstående underpunkt b) og c) angivne udstyr.

b) Tilstrækkelige redningsflåder til alle ombordværende. Medmindre der forefindes ekstra redningsflåder med tilstrækkelig kapacitet, skal den opdrifts- og siddepladskapacitet, der ligger ud over redningsflådernes nominelle kapacitet, kunne rumme alle ombordværende på flyvemaskinen i tilfælde af tab af en redningsflåde med den største nominelle kapacitet. Redningsflåderne skal være udstyret med:

1) et overlevelseslokaliseringslys og

2) redningsudstyr, inklusive de midler til opretholdelse af livet, som egner sig for den flyvning, der skal udføres, og

c) mindst to overlevelsesnødradiosendere (ELT (S)), som er i stand til at sende på de nødfrekvenser, der foreskrives i ICAO, bilag 10, bind V, kapitel 2.

OPS 1.835

Overlevelsesudstyr

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine over områder, i hvilke eftersøgning og redning ville være særlig vanskelig, medmindre flyvemaskinen er udstyret med følgende:

a) Signaleringsudstyr, som kan frembringe de pyrotekniske nødsignaler, der er beskrevet i ICAO, bilag 2,

b) mindst én ELT (S), som er i stand til at sende på de nødfrekvenser, der foreskrives i ICAO, bilag 10, bind V, kapitel 2, og

c) yderligere overlevelsesudstyr til den rute, der skal flyves, under hensyn til antallet af personer om bord,

dog er det ikke nødvendigt at medføre det i underpunkt c) angivne udstyr, hvis flyvemaskinen enten:

1) forbliver inden for en afstand fra et område, hvor eftersøgning og redning ikke er specielt vanskelig, svarende til:

   i) 120 minutter ved marchfart med én motor ude af drift for flyvemaskiner, som er i stand til at fortsætte flyvningen til en flyveplads, hvor de(n) kritiske motor(er) svigter på et givet punkt langs ruten eller de planlagte omdirigeringer, eller

   ii) 30 minutter ved marchfart for alle andre flyvemaskiner

   eller

2) for flyvemaskiner, som er certificeret til JAR-25 eller tilsvarende, en afstand, som ikke er længere end den afstand, der svarer til 90 minutter ved marchfart fra et område, som er egnet til udførelse af en nødlanding.

OPS 1.840

Vandflyvemaskiner og amfibieflyvemaskiner — diverse udstyr

Luftfartsforetagendet må ikke operere en vandflyvemaskine eller en amfibieflyvemaskine på vandet, medmindre den er udstyret med:

1) et drivanker og andet udstyr, som er nødvendigt for at lette fortøjning, forankring eller manøvrering af flyvemaskinen på vandet, og som er relevant for flyvemaskinens størrelse, vægt og betjeningsegenskaber, og

2) udstyr til frembringelse af de lydsignaler, som foreskrives i de internationale søvejsregler, hvor dette er relevant.

Bilag 1.770 til OPS 1.001

Ilt — mindstekrav til supplerende ilt for trykregulerede flyvemaskiner under og efter hurtig nedstigning (emergency descent) (note 1)

Tabel 1

a)	b)
Forsyning til:	Varighed og kabinetrykhøjde
1. Alle personer i cockpitsæder, som gør tjeneste i cockpittet	Den samlede flyvetid, når kabinetrykhøjden overstiger 13 000 ft, og den samlede flyvetid, når kabinetrykhøjden overstiger 10 000 ft men ikke overstiger 13 000 ft, efter de første 30 minutter ved disse højder, men i intet tilfælde mindre end: i) 30 minutter for flyvemaskiner, der er certificeret til flyvning i højder, som ikke overstiger 25 000 ft (note 2) ii) 2 timer for flyvemaskiner, der er certificeret til flyvning i højder, som overstiger 25 000 ft (note 3).
2. Alle krævede kabinebesætningsmedlemmer	Den samlede flyvetid, når kabinetrykhøjden overstiger 13 000 ft, men ikke under 30 minutter (note 2), og den samlede flyvetid, når kabinetrykhøjden er større end 10 000 ft men ikke overstiger 13 000 ft, efter de første 30 minutter ved disse højder.
3. 100 % af passagererne (note 5)	Den samlede flyvetid, når kabinetrykhøjden overstiger 15 000 ft, men i intet tilfælde under 10 minutter (note 4).
4. 30 % af passagererne (note 5)	Den samlede flyvetid, når kabinetrykhøjden overstiger 14 000 ft, men ikke overstiger 15 000 ft
5. 10 % af passagererne (note 5)	Den samlede flyvetid, når kabinetrykhøjden overstiger 10 000 ft, men ikke overstiger 14 000 ft, efter de første 30 minutter ved disse højder.

Note 1: Den anvendte tilførsel skal tage hensyn til kabinetrykhøjden og nedstigningsprofilen for de pågældende ruter.

Note 2: Den krævede mindstetilførsel er den mængde ilt, som er nødvendig for en konstant nedstigningshastighed fra flyvemaskinens maksimale certificerede operationelle højde til 10 000 ft på 10 minutter efterfulgt af 20 minutter ved 10 000 ft.

Note 3: Den krævede mindstetilførsel er den mængde ilt, som er nødvendig for en konstant nedstigningshastighed fra flyvemaskinens maksimale certificerede operationelle højde til 10 000 ft på 10 minutter efterfulgt af 110 minutter ved 10 000 ft. Ilten, som foreskrives i OPS 1.780 a) 1, kan medregnes ved bestemmelse af den krævede tilførsel.

Note 4: Den krævede mindstetilførsel er den mængde ilt, som er nødvendig for en konstant nedstigningshastighed fra flyvemaskinens maksimale certificerede operationelle højde til 15 000 ft.

Note 5: »Passagerer« betyder med henblik på denne tabel passagerer, som faktisk medføres, og omfatter spædbørn.

Bilag 1 til OPS 1.775

Supplerende ilt til ikke-trykregulerede flyvemaskiner

Tabel 1

a)	b)
Forsyning til:	Varighed og trykhøjde
1. Alle personer i cockpitsæder, som gør tjeneste i cockpittet	Den samlede flyvetid ved trykhøjder over 10 000 ft.
2. Alle krævede kabinebesætningsmedlemmer	Den samlede flyvetid ved trykhøjder over 13 000 ft og for enhver periode, som overstiger 30 minutter ved trykhøjder over 10 000 ft, men som ikke overstiger 13 000 ft.
3. 100 % af passagererne (se note)	Hele flyvetiden ved trykhøjder over 13 000 ft.
4. 10 % af passagererne (se note)	Den samlede flyvetid efter 30 minutter ved trykhøjder, som er større end 10 000 ft, men som ikke overstiger 13 000 ft.

Note: »Passagerer« betyder med henblik på denne tabel passagerer, der rent faktisk medføres, og inkluderer spædbørn under 2 år.

SUBPART L

KOMMUNIKATIONS- OG NAVIGATIONSUDSTYR

OPS 1.845

Generel indledning

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at en flyvning ikke påbegyndes, medmindre det kommunikations- og navigationsudstyr, som kræves i henhold til denne Subpart:

1) er godkendt og installeret i overensstemmelse med de gældende krav, herunder minimumspræstationsnormen og de operationelle krav og luftdygtighedskravene,

2) er installeret på en måde, så svigt i en given enkeltenhed, som kræves til enten kommunikation eller navigation eller begge, ikke resulterer i svigt i en anden enhed, som kræves til kommunikations- eller navigationsformål,

3) er i operativ stand til den form for operation, som udføres, dog bortset fra bestemmelserne i MEL (se henvisning i OPS 1.030), og

4) er anbragt på en sådan måde, at udstyret, hvis det skal anvendes af et medlem af flyvebesætningen fra den pågældendes station under flyvningen, er let at betjene fra denne station. Hvis et og samme udstyr skal betjenes af mere end ét medlem af flyvebesætningen, skal det installeres, så det umiddelbart kan betjenes fra en given station, hvorfra det bliver nødvendigt at betjene udstyret.

b) Minimumspræstationsnormerne for kommunikations- og navigationsudstyr er de normer, som foreskrives i JTSO (Joint Technical Standard Orders) som anført i JAR-TSO, medmindre andre præstationsnormer er foreskrevet i operations- eller luftdygtighedsnormerne. Kommunikations- og navigationsudstyr, som opfylder andre konstruktions- og præstationsspecifikationer end JTSO på datoen for gennemførelsen af OPS, kan forblive i drift eller blive installeret, medmindre denne Subpart foreskriver yderligere krav. Kommunikations- og navigationsudstyr, som allerede er godkendt, skal ikke overholde en revideret JTSO eller en revideret specifikation udover JTSO, medmindre der foreskrives et krav med tilbagevirkende kraft.

OPS 1.850

Radioudstyr

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine, medmindre flyvemaskinen er udstyret med den krævede radio til den type operation, der skal udføres.

b) Hvor der kræves to uafhængige (særskilte og komplette) radiosystemer i medfør af denne Subpart, skal hvert system have et uafhængigt antenneanlæg, dog kræves der kun én antenne i tilfælde, hvor der anvendes en trådløs antenne med fast underlag eller andre tilsvarende driftssikre antenneanlæg.

c) Radiokommunikationsudstyret, som kræves for at overholde ovenstående punkt a), skal også muliggøre kommunikation på den aeronautiske nødfrekvens 121,5 MHz.

OPS 1.855

Audio Selector Panel

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine i henhold til IFR, medmindre flyvemaskinen er udstyret med et Audio Selector Panel, som er tilgængeligt for hvert krævet flyvebesætningsmedlem.

OPS 1.860

Radioudstyr til operationer i henhold til VFR på ruter, som flyves med reference til visuelle landmærker

Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine i henhold til VFR på ruter, som kan flyves med reference til visuelle landmærker, medmindre flyvemaskinen er udstyret med det radioudstyr (kommunikations- og SSR-transponderudstyr), som er nødvendigt under normale operationelle forhold for at opfylde følgende krav:

a) kommunikation med vedkommende jordstationer,

b) kommunikation med vedkommende ATC-faciliteter fra ethvert punkt i kontrolleret luftrum, inden for hvilket der planlægges flyvninger,

c) modtagelse af vejroplysninger og

d) besvarelse af SSR-forespørgsler som krævet for den rute, der flyves.

OPS 1.865

Kommunikations- og navigationsudstyr til operationer i henhold til IFR eller i henhold til VFR på ruter, som ikke flyves med reference til visuelle landmærker

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine i henhold til IFR eller i henhold til VFR på ruter, som ikke kan flyves med reference til visuelle landmærker, medmindre flyvemaskinen er udstyret med kommunikations- og navigationsudstyr i overensstemmelse med de krav, der stilles af lufttrafiktjenester i operationsområdet/-områderne.

b) *Radioudstyr*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at radioudstyret som minimum omfatter:

1) To uafhængige radiokommunikationssystemer, som er nødvendige under normale operationelle forhold for at kommunikere med vedkommende jordstation fra ethvert punkt på ruten, herunder omdirigeringer,

2) SSR-transponderudstyr som krævet for den rute, der flyves.

c) *Navigationsudstyr*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at navigationsudstyret

1) som minimum omfatter:

i) et VOR-modtagesystem, et ADF-system, et DME,

ii) et ILS eller MLS, hvor der kræves ILS eller MLS til indflyvningsnavigationsformål,

iii) et markerfyrmodtagesystem (Marker Beacon), hvor der kræves et markerfyr til indflyvningsnavigationsformål,

iv) et områdenavigationssystem, når der kræves områdenavigation for den rute, der flyves,

v) et yderligere DME-system på enhver rute eller dele heraf, hvor navigationen udelukkende bygger på DME-signaler,

vi) et yderligere VOR-modtagesystem på enhver rute eller dele heraf, hvor navigationen udelukkende bygger på VOR-signaler,

vii) et ADF-system på enhver rute eller dele heraf, hvor navigationen udelukkende bygger på NDB-signaler, eller

2) er i overensstemmelse med den krævede navigationspræstationstype (Required Navigation Performance (RNP) Type) til operation i det pågældende luftrum.

d) Luftfartsforetagendet kan operere en flyvemaskine, som ikke er udstyret med det navigationsudstyr, der er angivet i ovenstående underpunkt a) 5 og/eller a) 6, forudsat at flyvemaskinen er udstyret med alternativt udstyr, som er godkendt af Myndigheden for den rute, som flyves. Det alternative udstyrs pålidelighed og nøjagtighed skal tillade sikker navigation på den planlagte rute.

OPS 1.870

Yderligere navigationsudstyr til operationer i MNPS-luftrum

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine i MNPS-luftrum, medmindre flyvemaskinen er udstyret med navigationsudstyr, der er i overensstemmelse med minimumsnavigationspræstationsspecifikationerne, som foreskrives i ICAO dok. 7030 i form af regionale supplerende procedurer (Regional Supplementary Procedures).

b) Navigationsudstyret, som kræves i dette punkt, skal være synligt og brugbart for hver pilot, som sidder på sin tjenestestation.

c) En flyvemaskine skal ved ubegrænset operation i MNPS-luftrum være udstyret med to uafhængige langdistancenavigationssystemer (Long Range Navigation System (LRNS)).

d) En flyvemaskine skal ved operation i MNPS-luftrum langs særlige ruter, der er anmeldt, være udstyret med ét langdistancenavigationssystem (LRNS), medmindre andet er angivet.

OPS 1.872

Udstyr til operation i defineret luftrum med reducerede vertikale separationsminima (Reduced Vertical Separation Minima (RVSM))

(se også OPS 1.241)

Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyvemaskiner, som opereres i RVSM-luftrum, er udstyret med:

1) to uafhængige højdevarslingssystemer,

2) et højdevarslingssystem,

3) et automatisk højdestyringssystem og

4) en sekundær overvågningsradartransponder (SSR-transponder) med et højderapporteringssystem, der kan tilkobles det højdemålingssystem, som er i brug for at holde højden.

SUBPART M

VEDLIGEHOLDELSE AF FLYVEMASKINER

OPS 1.875

Generelt

a) Luftfartsforetagendet må ikke anvende et fly, medmindre det er vedligeholdt og frigivet til tjeneste af en organisation, der er korrekt godkendt/accepteret i henhold til JAR-145, dog således at visuelle inspektioner ikke nødvendigvis skal udføres af JAR-145 organisationen.

b) Dette underafsnit behandler de krav til flyvedligeholdelse, der er nødvendige for at overholde de i OPS 1.180 anførte krav i forbindelse med luftfartskoncessionen.

OPS 1.880

Terminologi

Følgende definitioner i JAR-145 gælder for dette underafsnit:

a) Visuel inspektion — betyder den inspektion, der udføres før en flyvning for at sikre, at flyet er egnet til den planlagte flyvning. Inspektionen omfatter ikke udbedring af mangler.

b) Godkendt standard — betyder en fremstillings-/konstruktions-/vedligeholdelses-/kvalitetsstandard, der er godkendt af myndigheden.

c) Godkendt af myndigheden — betyder godkendt direkte af myndigheden eller i overensstemmelse med en procedure, der er godkendt af myndigheden.

OPS 1.885

Ansøgning om og godkendelse af luftfartsforetagendets vedligeholdelsessystem

a) En ansøger, som søger om førstegangsudstedelse, ændring og forlængelse af en AOC, skal med henblik på godkendelse af vedligeholdelsessystemet indsende de i OPS 1.185 b) anførte dokumenter.

b) En ansøger, der søger om førstegangsudstedelse, ændring og fornyelse af en driftstilladelse, og som opfylder kravene i dette underafsnit samt en redegørelse fra en vedligeholdelsesorganisation, der er korrekt godkendt/accepteret i henhold til JAR-145, er berettiget til at få sit vedligeholdelsessystem godkendt af myndigheden.

Note: Nærmere angivelse af kravene findes i OPS 1.180 a) 3 og 1.180 b) og OPS 1.185.

OPS 1.890

Ansvar for vedligeholdelse

a) Luftfartsforetagendet skal sikre flyets luftdygtighed og både det operationelle udstyrs og nødudstyrets brugbarhed gennem:

1) Udførelse af visuelle inspektioner,

2) Udbedring af enhver mangel og skade, der har indflydelse på sikker drift, til en godkendt standard, idet der tages hensyn til listen over minimumsudstyr og listen over konfigurationsafvigelser, hvis en sådan findes for flytypen,

3) Udførelse af al vedligeholdelse i overensstemmelse med det i OPS 1.910 anførte godkendte flyvedligeholdelsesprogram for luftfartsforetagender,

4) Analyse af effektiviteten af luftfartsforetagendets godkendte flyvedligeholdelsesprogram,

5) Gennemførelse af evt. operationelle retningslinjer, luftdygtighedsdirektiver og evt. andre vedvarende luftdygtighedskrav, der er gjort obligatoriske af myndigheden, og

6) Udførelse af ændringer i overensstemmelse med en godkendt standard og for ikke-obligatoriske ændringer etablering af en inkorporeringspolitik.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at luftdygtighedsbeviset for hvert fly, der anvendes, fortsat er gyldigt med hensyn til:

1) Kravene i ovenstående underpunkt a);

2) En evt. udløbsdato angivet i beviset, og

3) Evt. andre vedligeholdelsesbetingelser, der er angivet i beviset.

c) De i ovenstående underpunkt a) angivne krav skal opfyldes i overensstemmelse med procedurer, der kan godtages af myndigheden.

OPS 1.895

Vedligeholdelsesstyring

a) Luftfartsforetagendet skal være korrekt godkendt i overensstemmelse med JAR-145 til at udføre de i OPS 1.890 a) 2, 3, 5 og 6 angivne krav, medmindre myndigheden finder det godtgjort, at vedligeholdelsen kan udliciteres til en organisation, der er korrekt godkendt/accepteret i henhold til JAR-145.

b) Luftfartsforetagendet skal have en person eller en gruppe personer ansat, der kan godtages af myndigheden, til sikring af at al vedligeholdelse udføres til tiden i overensstemmelse med en godkendt standard, således at de i OPS 1.890 foreskrevne krav til vedligeholdelsesansvar opfyldes, og til sikring af at det i OPS 1.900 krævede kvalitetssystem fungerer. Den pågældende person eller overordnede, alt efter hvad der er relevant, er den udpegede stillingsindehaver, som er anført i OPS 1.175 i) 2.

c) Hvis luftfartsforetagendet ikke er korrekt godkendt i henhold til JAR-145, skal der træffes foranstaltninger med en sådan organisation om udførelse af de i OPS 1.890 a) 2, 3, 5 og 6 angivne krav. Der skal oprettes en skriftlig vedligeholdelseskontrakt mellem luftfartsforetagendet og den i henhold til JAR-145 godkendte/accepterede vedligeholdelsesorganisation med angivelse af de funktioner, der er angivet i OPS 1.890 a) 2, 3, 5 og 6, samt med angivelse af støtten til kvalitetsfunktionerne i OPS 1.900. Den pågældende kontrakt skal sammen med alle ændringer kunne godtages af myndigheden. Myndigheden fastsætter ikke krav om de kommercielle elementer i vedligeholdelseskontrakten.

d) Luftfartsforetagendet skal sørge for egnede kontorlokaler på passende steder til det i ovenstående underpunkt b) angivne personale.

OPS 1.900

Kvalitetssystem

a) Luftfartsforetagendets kvalitetssystem i henhold til OPS 1.035 skal med henblik på vedligeholdelse endvidere omfatte mindst følgende funktioner:

1) Tilsyn med, at aktiviteterne i OPS 1.890 udføres i henhold til de accepterede procedurer,

2) Tilsyn med, at al udliciteret vedligeholdelse udføres i overensstemmelse med kontrakten, og

3) Tilsyn med den fortsatte overholdelse af kravene i dette underafsnit.

b) Hvis luftfartsforetagendet er godkendt i henhold til JAR-145, kan kvalitetssystemet kombineres med det i JAR-145 krævede.

OPS 1.905

Luftfartsforetagendets redegørelse for vedligeholdelsesstyring

a) Luftfartsforetagendet skal levere en redegørelse for sin vedligeholdelsesstyring med nærmere angivelse af virksomhedsstrukturen, herunder:

1) den udpegede stillingsindehaver, som har ansvaret for det i OPS 1.175 i) 2 krævede vedligeholdelsessystem, og den person eller gruppe af personer, der henvises til i OPS 1.895 b),

2) De procedurer, der skal følges for at opfylde vedligeholdelsesansvaret i henhold til OPS 1.890 og kvalitetsfunktionerne i OPS 1.900 dog således at disse oplysninger, såfremt luftfartsforetagendet er korrekt godkendt som vedligeholdelsesorganisation i henhold til JAR-145, kan medtages i redegørelsen i henhold til JAR-145.

b) Luftfartsforetagendets redegørelse for vedligeholdelsesstyringen samt evt. efterfølgende ændringer skal godkendes af myndigheden.

OPS 1.910

Luftfartsforetagendets flyvedligeholdelsesprogram

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyet vedligeholdes i overensstemmelse med luftfartsforetagendets flyvedligeholdelsesprogram. Programmet skal indeholde nærmere oplysninger om al den vedligeholdelse, inklusive hyppighed, der kræves udført. Programmet skal omfatte en dokumentationsplan (reliability programme), hvis Myndigheden fastslår, at en sådan dokumentationsplan er nødvendig.

b) Luftfartsforetagendets flyvedligeholdelsesprogram samt evt. efterfølgende ændringer skal godkendes af myndigheden.

OPS 1.915

Luftfartsforetagendets fly
Teknisk log

a) Luftfartsforetagendet skal anvende et teknisk logsystem for flyet, som indeholder følgende oplysninger for hvert fly:

1) De oplysninger om hver flyvning, der er nødvendige for at sikre fortsat flyvesikkerhed,

2) Flyets nuværende certifikat om frigivelse til tjeneste,

3) den gældende vedligeholdelseserklæring, som viser flyvemaskinens vedligeholdelsesstatus med henblik på den næste planlagte og faseforskudte vedligeholdelse, der skal foretages; dog kan Myndigheden godkende, at vedligeholdelseserklæringen opbevares et andet sted,

4) Alle udestående udskudte mangler, der påvirker flyets operation, og

5) Evt. nødvendig vejledende instruktion i støtteordninger for vedligeholdelse.

b) Flyets tekniske log og evt. senere ændringer skal godkendes af myndigheden.

OPS 1.920

Vedligeholdelsesrapporter

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at flyets tekniske log opbevares i 24 måneder efter datoen for den sidste registrering.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at der er etableret et system til opbevaring af følgende journaler i en form, der er acceptabel for myndigheden, og i de angivne tidsrum:

1) Alle detaljerede vedligeholdelsesjournaler i forbindelse med flyet og alle flykomponenter, der er monteret på flyet — 24 måneder efter at flyet eller flykomponenten er frigivet til tjeneste,

2) Den samlede tid og de samlede flyvecykluser, alt efter hvad der er relevant, for flyet og alle flykomponenter med begrænset levetid — 12 måneder efter at flyet er taget permanent ud af tjeneste,

3) Tid og flyvecykluser, alt efter hvad der er relevant, siden sidste eftersyn af flyet eller flykomponenten, der er påvirket af en eftersynslevetid — indtil eftersynet af flyet eller flykomponenten er afløst af et nyt eftersyn med samme arbejds- og grundighedsomfang,

4) Den aktuelle flyinspektionsstatus, således at der kan fastslås overholdelse af luftfartsforetagendets godkendte flyvedligeholdelsesprogram — indtil inspektionen af flyet eller flykomponenten er afløst af en anden inspektion med samme arbejds- og grundighedsomfang,

5) Den aktuelle status for de luftdygtighedsdirektiver, der gælder for flyet og flykomponenterne — 12 måneder efter at flyet er taget permanent ud af tjeneste, og

6) Nærmere oplysninger om aktuelle ændringer og reparationer af flyet, motor(er), propel(ler) og evt. andre flykomponenter, der er vitale for flyvesikkerheden — 12 måneder efter at flyet er taget permanent ud af tjeneste.

c) Luftfartsforetagendet skal, når et fly permanent overføres fra ét luftfartsforetagende til et andet, sikre, at de i punkt a) og b) angivne journaler også overføres, og de foreskrevne tidsperioder fortsætter med at gælde for det nye luftfartsforetagende.

OPS 1.930

Luftfartsselskabskoncessionens fortsatte gyldighed med hensyn til vedligeholdelsessystemet

Luftfartsforetagendet skal overholde OPS 1.175 og 1.180 for at sikre fortsat gyldighed af luftfartsselskabskoncessionen i forbindelse med vedligeholdelsessystemet.

OPS 1.935

Ækvivalent sikkerhedssag

Luftfartsforetagendet må ikke indføre procedurer, der adskiller sig fra de i dette underafsnit foreskrevne, medmindre disse er nødvendige, og medmindre en ækvivalent sikkerhedssag først er godkendt under hensyntagen til de gældende fælles gennemgangsprocedurer, og medmindre dette er godkendt af myndigheden.

SUBPART N

FLYVEBESÆTNING

OPS 1.940

Flyvebesætningens sammensætning

(se bilag 1 & 2 til OPS 1.940)

a) Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at sammensætningen og antallet af flyvebesætningsmedlemmer på de anviste besætningsstationer er i overensstemmelse med og ikke mindre end det minimum, der er angivet i flyvehåndbogen (AFM),

2) at flyvebesætningen omfatter yderligere flyvebesætningsmedlemmer, når operationstypen kræver det, og at antallet af flyvebesætningsmedlemmer ikke nedsættes til et antal, som er lavere end det antal, der er angivet i driftshåndbogen,

3) at alle flyvebesætningsmedlemmer er indehavere af et relevant og gyldigt certifikat, som kan godkendes af Myndigheden, og at de er behørigt kvalificerede og kompetente til at udføre de opgaver, som de får pålagt,

4) at der er udarbejdet procedurer, som kan godkendes af Myndigheden, for at forhindre, at uerfarne flyvebesætningsmedlemmer placeres i samme besætning,

5) at en pilot blandt flyvebesætningen, som er kvalificeret som luftfartøjschef i overensstemmelse med de gældende bestemmelser for udstedelse af flyvebesætningscertifikater, udpeges til at være luftfartøjschefen, som kan uddelegere udførelsen af flyvningen til en anden passende kvalificeret pilot, og

6) at flyvebesætningen, når der ifølge AFM kræves en dediceret systempaneloperatør, omfatter et besætningsmedlem, som er indehaver af et flyvemaskinistcertifikat eller er et behørigt kvalificeret flyvebesætningsmedlem, som kan godkendes af Myndigheden.

7) Luftfartsforetagendet skal sikre, at kravene i Subpart N opfyldes, når foretagendet antager flyvebesætningsmedlemmer, som er selvstændige og/eller arbejder freelance eller på deltid. Der skal i denne henseende lægges særlig vægt på det samlede antal flyvemaskinetyper eller -varianter, som et flyvebesætningsmedlem må flyve med henblik på erhvervsmæssig lufttransport, og som ikke må overstige de krav, der foreskrives i OPS 1.980 og OPS 1.981, herunder også når et andet luftfartsforetagende gør brug af tjenesteydelser fra den pågældende.

b) *Minimumsflyvebesætning ved IFR-flyvninger eller flyvninger om natten.*

Ved IFR- eller natflyvninger skal luftfartsforetagendet sikre:

1) at flyvebesætningen omfatter mindst 2 piloter for alle turbopropflyvemaskiner med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 9 sæder og for alle turbojetflyvemaskiner, eller

2) at andre flyvemaskiner end de af ovenstående underpunkt b) 1 omfattede opereres af en enkelt pilot, forudsat at kravene i bilag 2 til OPS 1.940 er opfyldt. Såfremt kravene i bilag 2 ikke er opfyldt, skal flyvebesætningen omfatte mindst 2 piloter.

OPS 1.945

Omstillingsuddannelse (conversion training) og -kontrol

(se bilag 1.945 til OPS 1.001)

a) Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at et flyvebesætningsmedlem fuldfører et typecertificeringskursus (type rating course), som opfylder de gældende krav til flyvebesætningscertifikater, når et flyvebesætningsmedlem skifter fra en flyvemaskinetype til en anden type eller klasse, hvortil der kræves en ny type- eller klasserating,

2) at et flyvebesætningsmedlem fuldfører luftfartsforetagendets omstillingskursus, før den pågældende påbegynder ruteflyvning uden tilsyn,

i) når der skiftes til en flyvemaskine, hvortil der kræves en ny type- eller klasserating, eller

ii) når der skiftes luftfartsforetagende,

3) at omstillingsuddannelsen gennemføres af behørigt kvalificerede personer i overensstemmelse med en detaljeret kursusplan, som er indeholdt i driftshåndbogen, og som kan godkendes af Myndigheden,

4) at omfanget af den uddannelse, som luftfartsforetagendets omskolingskursus skal dække, bestemmes, efter at der er taget behørigt hensyn til flyvebesætningsmedlemmets tidligere uddannelse, således som denne uddannelse er registreret i den i OPS 1.985 foreskrevne uddannelsesdokumentation for den pågældende,

5) at mindstenormerne for de kvalificationer og den erfaring, der kræves af flyvebesætningsmedlemmer, før de gennemfører omstillingsuddannelse, er angivet i driftshåndbogen,

6) at hvert flyvebesætningsmedlem underkastes de afprøvninger, som kræves i OPS 1.965 b), og den træning og de afprøvninger, som kræves i OPS 1.965 d), inden den pågældende påbegynder ruteflyvning under tilsyn,

7) at den i OPS 1.965 c) krævede afprøvning gennemføres ved afslutningen af ruteflyvningen under tilsyn,

8) at et flyvebesætningsmedlem ikke, når luftfartsforetagendets omskolingskursus er påbegyndt, påtager sig flyvetjeneste på en anden type eller klasse, før kurset er fuldført eller afsluttet, og

9) at der i omskolingskurset inkorporeres uddannelse i forvaltning af besætningsressourcer (CRM).

b) Hvis der skiftes flyvemaskinetype eller -klasse, kan den i 1.965 b) krævede kontrol kombineres med kvalifikationstesten for type- eller klasserating.

c) Luftfartsforetagendets omskolingskursus og type- eller klasseratingkursus.

OPS 1.950

Forskelstræning og rutineopbygningstræning

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at et flyvebesætningsmedlem gennemfører:

1) Forskelstræning (differences training)

i) når der opereres en anden variant af en flyvemaskine af samme type eller en anden type af samme klasse, som den flyvemaskine, der aktuelt opereres, eller

ii) når en ændring af udstyr og/eller procedurer på typer eller varianter, som opereres på det pågældende tidspunkt, kræver yderligere viden og uddannelse på en egnet træningsanordning.

2) Rutineopbygningstræning (familiarisation training)

i) når der opereres en anden flyvemaskine af samme type eller variant, eller

ii) når en ændring af udstyr og/eller procedurer på typer eller varianter, som opereres på det pågældende tidspunkt, kræver erhvervelse af yderligere viden.

b) Luftfartsforetagendet skal i driftshåndbogen angive, hvornår denne forskelstræning eller rutineopbygningstræning er påkrævet.

OPS 1.955

Udnævnelse til luftfartøjschef

a) Luftfartsforetagendet skal ved forfremmelse fra andenpilot til luftfartøjschef og for personer, der indleder deres ansættelse som luftfartøjschefer, sikre:

1) at der i driftshåndbogen er angivet et minimumsniveau for erfaring, som kan godkendes af Myndigheden, og

2) at piloten gennemfører et relevant luftfartøjschefkursus for flyvninger med flere flyvebesætningsmedlemmer.

b) Det i ovenstående underpunkt a) 2 krævede luftfartøjschefkursus skal være angivet i driftshåndbogen og skal mindst omfatte følgende:

1) træning i en flyvesimulator (inklusive ruteorienteret flyvetræning (Line Orientated Flying Training)) og/eller flyvetræning,

2) luftfartsforetagendets duelighedsprøve (proficiency check) i funktionen som luftfartøjschef,

3) luftfartøjschefens ansvarsområder,

4) rutetræning som luftfartøjschef under tilsyn. Der kræves mindst 10 sektorer for piloter, som allerede er kvalificerede på den pågældende flyvemaskinetype,

5) gennemførelse af en luftfartøjschefs rutekontrol (line check) som foreskrevet i OPS 1.965 c) samt bevis for rute- og flyvepladskendskab som foreskrevet i OPS 1.975, og

6) uddannelse i forvaltning af besætningsressourcer.

OPS 1.960

Luftfartøjschefer, som er indehavere af et erhvervsmæssigt pilotcertifikat (Commercial Pilot Licence (CPL))

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at indehaveren af et erhvervsmæssigt pilotcertifikat (CPL) ikke fungerer som luftfartøjschef på en flyvemaskine, som i flyvehåndbogen er certificeret til operationer med én pilot, medmindre piloten:

i) ved udførelse af passagerflyvninger i henhold til visuelflyvereglerne (VFR) uden for en radius af 50 nm fra en afgangsflyveplads har en samlet flyvetid på mindst 500 timer på flyvemaskiner eller er indehaver af et gyldigt instrumentflyvningsbevis (Instrument Rating), eller

ii) medmindre piloten ved flyvning af en flermotoret type i henhold til instrumentflyvereglerne (IFR) har en samlet flyvetid på mindst 700 timer på flyvemaskiner, som omfatter 400 timer som luftfartøjschef, hvoraf 100 timer har været i henhold til IFR, inklusive 40 timers flyvning med flermotorede flyvemaskiner. De 400 timer som luftfartøjschef kan erstattes af timer som andenpilot, beregnet således, at 2 timer som andenpilot svarer til 1 time som luftfartøjschef under forudsætning af, at disse timer er opnået inden for et fast flerpilotsystem, som er foreskrevet i driftshåndbogen,

2) at de i bilag 2 til OPS 1.940 anførte krav i tillæg til ovenstående underpunkt 1 ii) er opfyldt ved IFR-flyvninger med én pilot, og

3) at det i OPS 1.955 a) 2 anførte luftfartøjschefkursus ved flyvninger med flere flyvebesætningsmedlemmer (multi-pilot crew operations) er gennemført i tillæg til ovenstående underpunkt 1, inden piloten fungerer som luftfartøjschef.

OPS 1.965

Periodisk flyvetræning og afprøvning

(se bilag 1 & 2 til OPS 1.965)

a) *Generelt*

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at hvert flyvebesætningsmedlem gennemfører periodisk flyvetræning og afprøvning, og at al sådan flyvetræning og afprøvning er relevant for den luftfartøjstype eller -variant, som det pågældende besætningsmedlem er certificeret til at flyve,

2) at der i driftshåndbogen er udarbejdet et program for periodisk flyvetræning og afprøvning, som er godkendt af Myndigheden,

3) at den periodiske flyvetræning udføres af følgende personale:

i) teori- og opfriskningstræning (Ground and refresher training) — af en behørigt kvalificeret person,

ii) flyvemaskine/flyvesimulatortræning — af en typecertificeringsinstruktør/eksaminator eller af en typecertificeringsinstruktør (synthetic flight instruction),

iii) træning og afprøvning i brug af nød- og sikkerhedsudstyr — af behørigt kvalificeret personale, og

iv) uddannelse i forvaltning af besætningsressourcer (CRM) — af behørigt kvalificeret personale,

4) at den periodiske afprøvning udføres af følgende personale:

i) luftfartsforetagendets duelighedsprøver (proficiency checks) — af en typecertificeringseksaminator og

ii) ruteprøver (Line checks) — af luftfartøjschefer, som er udpeget af luftfartsforetagendet, og som kan godkendes af Myndigheden, og

5) at hvert flyvebesætningsmedlem gennemfører luftfartsforetagendets duelighedsprøver som en del af en normal flyvebesætning.

b) *Luftfartsforetagendets duelighedsprøve*

1) Luftfartsforetagendet skal sikre:

i) at hvert flyvebesætningsmedlem gennemfører luftfartsforetagendets duelighedsprøve som bevis for den pågældendes evne til at udføre normale og unormale procedurer samt nødprocedurer, og

ii) at prøven gennemføres uden ekstern visuel reference, når flyvebesætningsmedlemmet skal operere i henhold til IFR.

2) Gyldighedsperioden for et luftfartsforetagendes duelighedsprøve er 6 kalendermåneder plus den resterende del af udstedelsesmåneden. Hvis duelighedsbeviset er udstedt inden for de sidste 3 kalendermåneder af gyldighedsperioden af et tidligere luftfartsforetagendes duelighedsprøve, skal gyldighedsperioden regnes fra datoen for udstedelsen til 6 kalendermåneder efter udløbsdatoen for det tidligere luftfartsforetagendes duelighedsprøve.

c) *Ruteprøve*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert flyvebesætningsmedlem gennemfører en ruteprøve (line check) på flyvemaskinen som bevis for den pågældendes evne til at udføre de normale ruteoperationer, der er beskrevet i driftshåndbogen. Gyldighedsperioden for en ruteprøve er 12 kalendermåneder plus den resterende del af udstedelsesmåneden. Hvis beviset for ruteprøven er udstedt inden for de sidste 3 kalendermåneder af gyldighedsperioden af en tidligere ruteprøve, regnes gyldighedsperioden fra datoen for udstedelsen til 12 kalendermåneder efter udløbsdatoen for den tidligere ruteprøve.

d) *Nød- og sikkerhedsudstyrstræning og -kontrol*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert flyvebesætningsmedlem gennemfører træning og afprøvning i placering og anvendelse af alt nød- og sikkerhedsudstyr, som medføres. Gyldighedsperioden af prøven i brug af nød- og sikkerhedsudstyr er 12 kalendermåneder plus den resterende del af udstedelsesmåneden. Hvis beviset for aflagt prøve i brug af nød- og sikkerhedsudstyr er udstedt inden for de sidste 3 kalendermåneder af gyldighedsperioden for en tidligere nød- og sikkerhedsudstyrsprøve, regnes gyldighedsperioden fra datoen for udstedelsen til 12 kalendermåneder efter udløbsdatoen for den tidligere nød- og sikkerhedsudstyrsprøve.

e) *Forvaltning af besætningsressourcer*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert flyvebesætningsmedlem gennemfører uddannelse i forvaltning af besætningsressourcer som en led i den periodiske træning.

f) *Teori- og opfriskningstræning*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert flyvebesætningsmedlem gennemfører teori- og opfriskningstræning hver 12. kalendermåned. Hvis træningen er gennemført inden for 3 kalendermåneder før udløbet af perioden på 12 kalendermåneder, skal den næste teori- og opfriskningstræning fuldføres inden for 12 kalendermåneder efter den oprindelige udløbsdato for den tidligere teori- og opfriskningstræning.

g) *Flyvemaskine/flyvesimulatortræning*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert flyvebesætningsmedlem gennemfører flyvemaskine/flyvesimulatortræning mindst hver 12. kalendermåned. Hvis træningen gennemføres inden for 3 kalendermåneder før udløbet af perioden på 12 kalendermåneder, skal den næste flyvemaskine/flyvesimulatortræning fuldføres inden for 12 kalendermåneder efter den oprindelige udløbsdato for den tidligere flyvemaskine- og flyvesimulatortræning.

OPS 1.968

Pilotkvalificering til at operere i begge pilotsæder

(se bilag 1.968 til OPS 1.001)

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at en pilot, som kan få til opgave at operere i begge pilotsæder, gennemgår relevant træning og kontrol, og

2) at trænings- og kontrolprogrammet er angivet i driftshåndbogen og kan godkendes af Myndigheden.

OPS 1.970

Nylig erfaring

a) Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) Luftfartøjschef. At en pilot ikke opererer en flyvemaskine som luftfartøjschef, medmindre den pågældende inden for de foregående 90 dage har udført mindst tre starter og tre landinger som pilot i en flyvemaskine af samme type eller i en flyvesimulator af den flyvemaskinetype, der skal anvendes, som er egnet og godkendt til formålet i overensstemmelse med de gældende bestemmelser på området for syntetiske træningsanordninger, og

2) Andenpilot. At en andenpilot ikke gør tjeneste ved flyvestyringssystemerne under start og landing, medmindre den pågældende inden for de foregående 90 dage har gjort tjeneste som pilot ved flyvestyringssystemerne under start og landing i en flyvemaskine af samme type eller i en flyvesimulator af den flyvemaskinetype, der skal anvendes, som er egnet og godkendt til formålet i overensstemmelse med de gældende bestemmelser på området for syntetiske træningsanordninger.

b) Den i ovenstående underpunkt a) 1 og 2 angivne periode på 90 dage kan forlænges til maksimalt 120 dage ved ruteflyvning under tilsyn af en typecertificeringsinstruktør eller -eksaminator. For perioder på over 120 dage opfyldes kravet om nylig erfaring ved en træningsflyvning eller ved anvendelse af en godkendt flyvesimulator.

OPS 1.975

Luftfartøjschef — bevis for rute- og flyvepladskendskab

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at piloten, før den pågældende udpeges til luftfartøjschef, har erhvervet tilstrækkelig viden om den rute, der skal flyves, og om de flyvepladser (inklusive alternative flyvepladser), faciliteter og procedurer, der skal anvendes.

b) Gyldighedsperioden for beviset for rute- og flyvepladskendskab er 12 kalendermåneder plus den resterende del af:

1) den måned, beviset er opnået, eller

2) den måned, hvor den seneste flyvning på ruten fandt sted, eller hvor den seneste flyvning til flyvepladsen fandt sted.

c) Gyldigheden af beviset for rute- og flyvepladskendskab skal fornyes ved operation på ruten eller til flyvepladsen inden for den i ovenstående underpunkt b) foreskrevne gyldighedsperiode.

d) Hvis gyldigheden fornyes inden for de 3 sidste kalendermåneder af gyldighedsperioden for et tidligere bevis for rute- og flyvepladskendskab, regnes gyldighedsperioden fra datoen for fornyelsen til 12 kalendermåneder efter udløbsdatoen for det tidligere bevis for rute- og flyvepladskendskab.

OPS 1.978

Særligt kvalificeringsprogram

a) De i OPS 1.965 og 1.970 angivne gyldighedsperioder kan forlænges, hvis Myndigheden har godkendt et særligt kvalificeringsprogram (Advanced Qualification Programme), som er udarbejdet af luftfartsforetagendet.

b) Det særlige kvalificeringsprogram skal omfatte træning og kontrol, som tilvejebringer og fastholder en duelighed, der ikke er mindre end det niveau, som foreskrives i bestemmelserne i OPS 1.945, 1.965 og 1.970.

OPS 1.980

Operation på mere end én type eller variant

(se bilag 1.980 til OPS 1.001)

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at et flyvebesætningsmedlem ikke opererer på mere end én type eller variant, medmindre det pågældende flyvebesætningsmedlem er kvalificeret hertil.

b) Luftfartsforetagendet skal ved påtænkt operation af mere end én type eller variant sikre, at de pågældende flyvemaskiners forskelle og/eller ligheder berettiger til sådanne operationer under hensyn til følgende:

1) det teknologiske niveau,

2) de operationelle procedurer,

3) betjeningsegenskaber.

c) Luftfartsforetagendet skal sikre, at et flyvebesætningsmedlem, som opererer mere end en type eller variant, overholder alle de krav, der foreskrives i Subpart N for hver type eller variant, medmindre Myndigheden har godkendt anerkendelse af bevis(er), som vedrører kravene til træning, kontrol og nylig erfaring.

d) Luftfartsforetagendet skal i driftshåndbogen for enhver operation på mere end én type eller variant angive egnede procedurer og/eller operationelle begrænsninger, som er godkendt af Myndigheden, og som dækker:

1) flyvebesætningsmedlemmets minimumserfaring,

2) minimumserfaringen på én type eller variant før påbegyndelse af træning til og operation på en anden type eller variant,

3) processen, hvorved flyvebesætninger, som er kvalificeret til én type eller variant, vil blive trænet og kvalificeret til en anden type eller variant,

4) alle gældende krav til nylig erfaring for hver type eller variant.

OPS 1.981

Operation af helikopter og flyvemaskine

Hvis et flyvebesætningsmedlem opererer både helikoptere og flyvemaskiner:

1) skal luftfartsforetagendet sikre, at helikopter- og flyvemaskineoperationerne begrænses til én type af hver.

2) Luftfartsforetagendet skal i driftshåndbogen angive egnede procedurer og/eller operationelle begrænsninger, som er godkendt af Myndigheden.

OPS 1.985

Uddannelsesdokumentation

Luftfartsforetagendet skal:

1) føre fortegnelser over hele den i OPS 1.945, 1.955, 1.965, 1.968 og 1.975 angivne træning, kontrol og kvalificering, som et flyvebesætningsmedlem gennemgår, og

2) efter anmodning stille dokumentationen for alle omstillingskurser og al tilbagevendende træning og kontrol til rådighed for det pågældende flyvebesætningsmedlem.

Bilag 1 til OPS 1.940

Afløsning af flyvebesætningsmedlemmer under flyvning

a) Et flyvebesætningsmedlem kan under flyvningen afløses fra sine opgaver ved flyvestyringssystemerne af et andet behørigt kvalificeret flyvebesætningsmedlem.

b) *Afløsning af luftfartøjschefen*

Luftfartøjschefen kan afløses af:

i) en anden pilot, der er kvalificeret som luftfartøjschef, eller

ii) en luftfartøjschef (PIC), der er kvalificeret som angivet i nedenstående underpunkt c).

c) Mindstekrav til PIC, som afløser luftfartøjschefen:

1) gyldigt ATPL (Airline Transport Pilot Licence),

2) omstillingsuddannelse og -kontrol (herunder typecertificeringstræning) som foreskrevet i OPS 1.945,

3) hele den tilbagevendende træning og kontrol, som foreskrives i OPS 1.965,

4) nylig erfaring som foreskrevet i OPS 1.970,

5) bevis for PIC-rutekendskab (PIC route competence qualification) som foreskrevet i OPS 1.975, og

6) at kunne operere i rollen som PIC udelukkende i marchhøjde og ikke under FL 200.

d) *Afløsning af andenpiloten*

Andenpiloten kan afløses af:

i) en anden behørigt kvalificeret pilot eller

ii) en andenpilot, som er kvalificeret til afløsning ved marchhøjde som angivet i nedenstående underpunkt e).

e) *Mindstekrav til andenpilot til afløsning ved marchhøjde*

1) gyldigt CPL (Commercial Pilot Licence) med instrumentflyvningskvalifikation,

2) omstillinguddannelse og -kontrol, herunder typecertificeringstræning som foreskrevet i OPS 1.945, dog med undtagelse af kravet til træning i start og landing,

3) hele den tilbagevendende træning og kontrol, som er foreskrevet i OPS 1.965, dog med undtagelse af kravet til træning i start og landing, og

4) at kunne operere i rollen som andenpilot udelukkende ved marchhøjde og ikke under FL 200.

5) Nylig erfaring som foreskrevet i OPS 1.970 er ikke påkrævet. Piloten skal dog gennemføre aktualiserings- og genopfriskningstræning i flyvefærdigheder i flyvesimulator med intervaller, som ikke må overstige 90 dage. Denne genopfriskningstræning kan kombineres med den træning, der foreskrives i OPS 1.965.

f) *Afløsning af systempaneloperatøren*

En systempaneloperatør kan under flyvningen afløses af et besætningsmedlem, som er indehaver af et flyvemaskinistcertifikat, eller af et behørigt kvalificeret flyvebesætningsmedlem, som kan godkendes af Myndigheden.

Bilag 2 til OPS 1.940

FR- eller natoperationer med én pilot

De i OPS 1.94 b) 2 omtalte flyvemaskiner kan opereres af en enkelt pilot i henhold til IFR eller om natten, når følgende krav er opfyldt:

1) Luftfartsforetagendet skal i driftshåndbogen medtage et program for omstillingsuddannelse og tilbagevendende træning af piloter, som omfatter de yderligere krav til en enkeltpilotoperation,

2) cockpitprocedurerne skal især omfatte:

i) motorstyring og håndtering af nødsituationer,

ii) anvendelse af normal, unormal og nødcheckliste,

iii) ATC-kommunikation,

iv) afgangs- og indflyvningsprocedurer,

v) styring af autopilot og

vi) forenklet dokumentation under flyvningen,

3) den tilbagevendende kontrol, som kræves i OPS 1.965, skal udføres i rollen som enkeltpilot i den pågældende flyvemaskinetype eller -klasse i omgivelser, som er repræsentative for operationen,

4) Piloten skal have en minimumsflyvetid på 50 timer på en specifik flytype eller -klasse under IFR, hvoraf 10 timer skal være som luftfartøjschef, og

5) mindstekravet til nylig erfaring for en pilot, der er engageret i en enkeltpilotoperation i henhold til IFR eller om natten, er 5 IFR-flyvninger, inklusive 3 instrumentindflyvninger udført i løbet af de foregående 90 dage på den pågældende flyvemaskinetype eller -klasse i rollen som enkeltpilot. Dette krav kan erstattes af en IFR-instrumentindflyvningsprøve på den pågældende flyvemaskinetype eller -klasse.

Bilag 1 til OPS 1.945

Luftfartsforetagendets omstillingskursus

a) Luftfartsforetagendets omstillingskursus skal omfatte:

1) teorikursus og -kontrol, inklusive flyvemaskinesystemer, normale og unormale procedurer og nødprocedurer,

2) nød- og sikkerhedsudstyrstræning og -kontrol, som skal være fuldført, inden flyvetræningen påbegyndes,

3) uddannelse i forvaltning af besætningsressourcer,

4) flyvemaskine/flyvesimulatortræning og -kontrol og

5) ruteflyvning under tilsyn og rutekontrol.

b) Omstillingskurset skal gennemføres i den rækkefølge, der er angivet i ovenstående underpunkt a).

c) Hvis et flyvebesætningsmedlem ikke tidligere har gennemført luftfartsforetagendets omstillingskursus, skal luftfartsforetagendet sikre, at flyvebesætningsmedlemmet i tillæg til ovenstående underpunkt a) gennemgår almindelig førstehjælpstræning og, hvis dette er relevant, træning i procedurerne for nødlanding på vandet under anvendelse af udstyret i vand.

Bilag 1 til OPS 1.965

Tilbagevendende træning og kontrol — piloter

a) *Tilbagevendende træning*

Den tilbagevendende træning skal omfatte:

1) Teori- og genopfriskningstræning

i) Programmet for teori- og genopfriskningstræning skal omfatte:

A) flyvemaskinesystemer,

B) operationelle procedurer og krav inklusive afisning/forebyggelse af isdannelse på jorden samt en pilots uarbejdsdygtighed og

C) gennemgang af havari/hændelse.

ii) Kendskab til teori- og genopfriskningstræning skal kontrolleres ved hjælp af et spørgeskema eller andre egnede metoder.

2) Flyvemaskine/flyvesimulatortræning

i) Programmet for flyvemaskine/flyvesimulatortræning skal være udarbejdet således, at alle større svigt i flyvemaskinesystemer og hermed forbundne procedurer vil være blevet dækket i den foregående treårige periode.

ii) Hvis der udføres manøvrer med udfald af en motor i en flyvemaskine, skal der simuleres motorsvigt.

iii) Flyvemaskine/flyvesimulatortræning kan kombineres med luftfartsforetagendets duelighedsprøve.

3) Nød- og sikkerhedsudstyrstræning

i) Programmet for nød- og sikkerhedsudstyrstræning kan kombineres med nød- og sikkerhedsudstyrskontrol og skal udføres i en flyvemaskine eller i en egnet alternativ træningsanordning.

ii) Programmet for nød- og sikkerhedsudstyrstræning skal hvert år omfatte følgende:

A) faktisk påtagning af en redningsvest, hvor en sådan er monteret,

B) faktisk påtagning af åndedrætsværn,

C) faktisk betjening af ildslukkere,

D) instruktion i placering og anvendelse af alt nød- og sikkerhedsudstyr om bord på flyvemaskinen,

E) instruktion i placering og anvendelse af alle former for udgange og

F) sikkerhedsprocedurer.

iii) Træningsprogrammet skal hvert tredje år omfatte følgende:

A) faktisk betjening af alle former for udgange,

B) demonstration af den metode, der anvendes til at betjene en slidske, hvor en sådan er monteret,

C) faktisk brandbekæmpelse ved hjælp af udstyr, som er repræsentativt for udstyret om bord på flyvemaskinen, af en faktisk eller simuleret brand, dog kan der i tilfælde af halonslukkere anvendes en alternativ metode, som kan godkendes af Myndigheden,

D) virkningerne af røg i et lukket område og faktisk brug af alt relevant udstyr i et simuleret røgfyldt miljø,

E) faktisk håndtering af pyroteknik, virkelig eller simuleret, hvis dette er monteret, og

F) demonstration i brugen af redningsflåde(r), hvis den/disse er monteret.

4) Uddannelse i forvaltning af besætningsressourcer

b) *Tilbagevendende kontrol*

Den tilbagevendende kontrol skal omfatte:

1) luftfartsforetagendets duelighedsprøver,

i) Luftfartsforetagendets duelighedsprøver skal, hvor dette er relevant, omfatte følgende manøvrer:

A) afbrudt start, når der er en flyvesimulator til rådighed, og ellers udelukkende »berøringsøvelser« (touch drills),

B) start med motorsvigt mellem V_1 og V_2 eller så snart sikkerhedshensynene tillader det,

C) præcisionsinstrumentindflyvning til minima med i tilfælde af flermotorede flyvemaskiner - én motor ude af drift,

D) ikke-præcisionsindflyvning til minima,

E) overskydning på instrumenter fra minima med — i tilfælde af flermotorede flyvemaskiner — én motor ude af drift og

F) landing med én motor ude af drift. For enmotorede flyvemaskiner kræves der udført en øvelsesnødlanding.

ii) Hvis der udføres manøvrer med udfald af en motor i en flyvemaskine, skal der simuleres motorsvigt.

iii) I tillæg til de i ovenstående underpunkt i) A) til F) foreskrevne afprøvninger skal de gældende krav til udstedelse af flyvebesætningscertifikater opfyldes hver 12. måned og kan kombineres med luftfartsforetagendets duelighedsprøve.

iv) For en pilot, som udelukkende udfører VFR-flyvninger, kan den i ovenstående underpunkt i) C) til E) foreskrevne kontrol undlades, dog med undtagelse af en indflyvning og overskydning i en flermotoret flyvemaskine med én motor ude af drift.

v) Luftfartsforetagendets duelighedsprøver skal udføres af en typecertificeringseksaminator.

2) Nød- og sikkerhedsudstyrskontrol

De områder, der skal kontrolleres, er de områder, hvori der er trænet i overensstemmelse med ovenstående underpunkt a) 3.

3) Rutekontrol

i) Rutekontrollerne skal påvise evnen til på tilfredsstillende måde at udføre en fuldstændig ruteflyvning inklusive procedurerne før og efter flyvningen og anvendelse af det til rådighed værende udstyr som angivet i driftshåndbogen.

ii) Der skal foretages en bedømmelse af flyvebesætningens kvalifikationer med hensyn til forvaltning af besætningsressourcer.

iii) Når piloter pålægges opgaver som flyvende pilot og ikke-flyvende pilot, skal de kontrolleres i begge funktioner.

iv) Rutekontrollerne skal gennemføres i en flyvemaskine.

v) Rutekontrollerne skal udføres af luftfartøjschefer, som er udpeget af luftfartsforetagendet, og som kan godkendes af Myndigheden.

Bilag 2 til OPS 1.965

Tilbagevendende træning og kontrol — systempaneloperatører

a) Den tilbagevendende træning og kontrol af systempaneloperatører skal opfylde kravene til piloter samt eventuelle yderligere specifikke opgaver, dog udelades de punkter, som ikke finder anvendelse på systempaneloperatører.

b) Den tilbagevendende træning og kontrol af systempaneloperatører skal så vidt muligt finde sted sideløbende med, at en pilot gennemgår tilbagevendende træning og kontrol.

c) En rutekontrol skal udføres af en luftfartøjschef, som er udpeget af luftfartsforetagendet, og som kan godkendes af Myndigheden, eller af en typecertificeringsinstruktør eller -eksaminator af systempaneloperatører.

Bilag 1 til OPS 1.968

Pilotkvalificering til at operere i begge pilotsæder

a) Luftfartøjschefer, hvis opgaver også kræver, at de opererer i højre sæde og udfører andenpilotopgaver, eller luftfartøjschefer, som skal udføre trænings- eller eksaminationsopgaver fra højre sæde, skal gennemføre yderligere træning og kontrol som angivet i driftshåndbogen sideløbende med luftfartsforetagendets duelighedsprøver, der er foreskrevet i OPS 1.965 b). Denne yderligere træning skal mindst omfatte følgende:

1) svigt af en motor under start,

2) indflyvning og overskydning med en motor ude af drift og

3) landing med en motor ude af drift.

b) Hvis der udføres manøvrer med udfald af en motor i en flyvemaskine, skal der simuleres motorsvigt.

c) Ved operation i højre sæde skal den i OPS krævede kontrol af operation i venstre sæde endvidere være gyldig og aktuel.

d) En pilot, der afløser luftfartøjschefen som PIC, skal sideløbende med luftfartsforetagendets duelighedsprøver, som foreskrives i OPS 1.965 b), demonstrere praktisk udførelse af øvelser (practice of drills) og procedurer, som ellers ville henhøre under luftfartøjschefens ansvarsområde i egenskab af PIC. Hvis forskellene mellem venstre og højre sæde ikke er væsentlige (f.eks. på grund af anvendelse af autopilot), kan øvelsen udføres i begge sæder.

e) En pilot, som ikke er luftfartøjschefen, og som gør tjeneste i venstre sæde, skal sideløbende med luftfartsforetagendets duelighedsprøver, som foreskrives i OPS 1.965 b), demonstrere praktisk udførelse af øvelser og procedurer, som ellers ville henhøre under luftfartøjschefens ansvarsområde i egenskab af ikke-flyvende pilot. Hvis forskellene mellem venstre og højre sæde ikke er væsentlige (f.eks. på grund af anvendelse af autopilot), kan øvelsen udføres i begge sæder.

Bilag 1 til OPS 1.980

Operation på mere end én type eller variant

a) Hvis et flyvebesætningsmedlem opererer mere end én flyvemaskinetype eller -variant inden for en eller flere certifikatpåtegninger (type - flerpilot), skal luftfartsforetagendet sikre:

1) at den minimumsflyvebesætning, som er angivet i driftshåndbogen, er den samme for hver type eller variant, der skal opereres,

2) at et flyvebesætningsmedlem ikke opererer mere end to flyvemaskinetyper eller -varianter, hvortil der kræves en særskilt certifikatpåtegning, og

3) at der i en given flyvetjenesteperiode kun flyves med flyvemaskiner inden for én certifikatpåtegning, medmindre luftfartsforetagendet har udarbejdet procedurer, som sikrer tilstrækkelig tid til forberedelse.

b) Hvis et flyvebesætningsmedlem opererer mere end én klasse, type eller variant af en flyvemaskine (klasse- og/eller type - enkeltpilot) men ikke inden for en enkelt certifikatpåtegning, skal luftfartsforetagendet overholde følgende:

1) Et flyvebesætningsmedlem må ikke operere mere end:

i) tre typer eller varianter af flyvemaskiner med stempelmotorer eller

ii) tre typer eller varianter af flyvemaskiner med turbopropmotorer eller

iii) en type eller variant af en flyvemaskine med turbopropmotorer og en type eller variant af en flyvemaskine med stempelmotorer eller

iv) en type eller variant af en flyvemaskine med turbopropmotorer og en hvilken som helst flyvemaskine inden for en bestemt klasse.

2) OPS 1.965 for hver type eller variant, der opereres, medmindre luftfartsforetagendet har indført specifikke procedurer og/eller operationelle begrænsninger, som kan godkendes af Myndigheden.

c) Hvis et flyvebesætningsmedlem opererer mere end en type eller variant af en flyvemaskine (type — enkeltpilot og type — flerpilot) men ikke inden for en enkelt certifikatpåtegning, skal luftfartsforetagendet overholde følgende:

1) ovenstående underpunkt a) 1, a) 2 og a) 3,

2) nedenstående underpunkt d).

d) Hvis et flyvebesætningsmedlem opererer mere end en type eller variant af en flyvemaskine (type — flerpilot) men ikke inden for en enkelt certifikatpåtegning, skal luftfartsforetagendet overholde følgende:

1) ovenstående underpunkt a) 1, a) 2 og a) 3,

2) Før udøvelse af rettighederne i henhold til 2 certifikatpåtegninger:

i) skal flyvebesætningsmedlemmer have gennemført luftfartsforetagendets duelighedsprøve to på hinanden følgende gange og skal have 500 timer i den relevante besætningsposition inden for erhvervsmæssige lufttransportflyvninger hos det samme luftfartsforetagende.

ii) Såfremt en pilot har erfaring hos et luftfartsforetagende og udøver rettighederne i henhold til 2 certifikatpåtegninger og dernæst forfremmes til luftfartøjschef hos det samme luftfartsforetagende på én af de pågældende typer, er den krævede minimumserfaring som luftfartøjschef 6 måneder og 300 timer, og piloten skal have gennemført foretagendets duelighedsprøve 2 på hinanden følgende gange, før den pågældende igen er berettiget til at udøve rettighederne i henhold til 2 certifikatpåtegninger.

3) Før flyvebesætningsmedlemmer påbegynder træning til og operation af en anden type eller variant, skal de have gennemført 3 måneders og 150 timers flyvning på basisflyvemaskinen, og dette skal omfatte mindst én duelighedsprøve.

4) Efter fuldførelse af den første rutekontrol på den nye type skal der præsteres 50 timers flyvning eller 20 sektorer udelukkende på flyvemaskiner med den nye typecertificering.

5) OPS 1.970 for hver type, der opereres, medmindre Myndigheden har tilladt godskrivning i overensstemmelse med nedenstående underpunkt 7.

6) Den periode, inden for hvilken der kræves ruteflyvningserfaring på hver type, skal være angivet i driftshåndbogen.

7) Hvis der søges om godskrivning for at nedsætte kravene til træning, kontrol og nylig erfaring mellem flyvemaskinetyper, skal luftfartsforetagendet over for Myndigheden påvise, hvilke punkter det ikke er nødvendigt at gentage på hver type eller variant på grund af ligheder.

i) OPS 1.965 b) kræver, at luftfartsforetagendets duelighedsprøve udføres to gange hvert år. Hvis der tillades godskrivning i overensstemmelse med ovenstående underpunkt 7, så luftfartsforetagendets duelighedsprøver kan alternere mellem de to typer, giver hver duelighedsprøve luftfartsforetagendets duelighedsprøve for den anden type fornyet gyldighed. Under forudsætning af, at perioden mellem certifikatduelighedsprøver ikke overstiger den periode, som er foreskrevet i de gældende bestemmelser for udstedelse af flyvebesætningscertifikater for hver type, er de gældende krav til udstedelse af flyvebesætningscertifikater opfyldt. Endvidere skal den relevante og godkendte tilbagevendende træning være angivet i driftshåndbogen.

ii) OPS 1.965 c) kræver en rutekontrol hvert år. Hvis der tillades godskrivning i overensstemmelse med ovenstående underpunkt 7, så rutekontrollerne kan alternere mellem typer eller varianter, giver hver rutekontrol rutekontrollen for den anden type eller variant fornyet gyldighed.

iii) Årlig træning Den årlige nød- og sikkerhedsudstyrstræning og -kontrol skal dække alle krav til hver type.

8) OPS 1.965 for hver type eller variant, som opereres, medmindre Myndigheden har tilladt godskrivning i overensstemmelse med ovenstående underpunkt 7.

e) Hvis et flyvebesætningsmedlem opererer kombinationer af flyvemaskinetyper eller -varianter (klasse — enkeltpilot og type — flerpilot), skal luftfartsforetagendet godtgøre, at der er godkendt specifikke procedurer og/eller operationelle begrænsninger i overensstemmelse med OPS 1.980 d).

SUBPART O

KABINEBESÆTNING

OPS 1.988

Anvendelsesområde

Luftfartsforetagendet skal sikre, at alle besætningsmedlemmer, som ikke er flyvebesætningsmedlemmer, og som luftfartsforetagendet har tildelt opgaver i passagerkabinen i en flyvemaskine, overholder kravene i denne Subpart samt de gældende sikkerhedsregler. Undtaget herfra er dog yderligere besætningsmedlemmer, som udelukkende er pålagt ikkesikkerhedsrelaterede opgaver.

OPS 1.990

Kabinebesætningens antal og sammensætning

a) Luftfartsforetagendet må ikke operere en flyvemaskine med en maksimal godkendt passagerkonfiguration på flere end 19 sæder, når der befordres én eller flere passagerer, medmindre besætningen omfatter mindst ét kabinebesætningsmedlem med det formål at udføre opgaver, som er angivet i driftshåndbogen, og som vedrører hensynet til passagerernes sikkerhed.

b) Ved overholdelse af ovenstående underpunkt a) skal luftfartsforetagendet sikre, at mindsteantallet af kabinebesætningsmedlemmer er det største af følgende antal:

1) et kabinebesætningsmedlem for hver 50 eller påbegyndt 50 passagersæder, som er installeret på samme dæk i flyvemaskinen, eller

2) det antal kabinebesætningsmedlemmer, som deltog aktivt i den pågældende nødevakueringsdemonstration i flyvemaskinens kabine, eller som antages at have deltaget i den relevante analyse. Hvis den maksimale godkendte passagerkonfiguration er mindst 50 sæder mindre end det antal sæder, der blev evakueret under demonstrationen, kan antallet af kabinebesætningsmedlemmer dog nedsættes med 1 for hvert multiplum af 50 sæder, som den maksimale godkendte passagersædekonfiguration er mindre end den certificerede maksimumkapacitet.

c) Myndigheden kan under særlige omstændigheder kræve, at et luftfartsforetagende i besætningen medtager yderligere kabinebesætningsmedlemmer.

d) Luftfartsforetagendet skal sikre, at kravene i Subpart O overholdes, når foretagendet antager kabinebesætningsmedlemmer, som er selvstændige og/eller arbejder freelance eller på deltid. I denne henseende skal der lægges særlig vægt på det samlede antal flyvemaskinetyper eller -varianter, som et kabinebesætningsmedlem må flyve med henblik på erhvervsmæssig lufttransport, og som ikke må overstige de krav, der foreskrives i OPS 1.1030, herunder også når et andet luftfartsforetagende gør brug af tjenesteydelser fra den pågældende.

1) at antallet af passagerer er nedsat i overensstemmelse med de procedurer, der er angivet i driftshåndbogen, og

2) at der indsendes en rapport til Myndigheden efter fuldførelsen af flyvningen.

e) Luftfartsforetagendet skal sikre, at kravene i Subpart O opfyldes, når foretagendet antager kabinebesætningsmedlemmer, som er selvstændige og/eller arbejder freelance eller på deltid. Der skal i denne henseende lægges særlig vægt på det samlede antal flyvemaskinetyper eller -varianter, som et kabinebesætningsmedlem må flyve med henblik på erhvervsmæssig lufttransport, og som ikke må overstige de krav, der foreskrives i OPS 1.1030, herunder også når et andet luftfartsforetagende gør brug af tjenesteydelser fra den pågældende.

OPS 1.995

Mindstekrav

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert kabinebesætningsmedlem opfylder de gældende krav til minimumsalder og sundhed.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert kabinebesætningsmedlem er kvalificeret til at udføre sine opgaver i overensstemmelse med de procedurer, der er angivet i driftshåndbogen.

OPS 1.1000

Overordnede kabinebesætningsmedlemmer

a) Luftfartsforetagendet skal udpege et overordnet kabinebesætningsmedlem, når mere end ét kabinebesætningsmedlem gør tjeneste.

b) Det overordnede kabinebesætningsmedlem er ansvarlig over for luftfartøjschefen for udførelse og koordinering af de(n) kabinesikkerheds- og nødprocedure(r), som er angivet i driftshåndbogen.

c) Når OPS 1.990 kræver, at der medføres mere end ét kabinebesætningsmedlem, må luftfartsforetagendet ikke udpege en person til stillingen som overordnet kabinebesætningsmedlem, medmindre den pågældende person har mindst ét års erfaring som operationel kabinebesætningsmedlem og har fuldført en relevant uddannelse.

d) Luftfartsforetagendet skal fastsætte procedurer for udvælgelse af det næste mest egnede kabinebesætningsmedlem til funktionen som overordnet kabinebesætningsmedlem i tilfælde af, at det udpegede overordnede kabinebesætningsmedlem bliver uarbejdsdygtigt. Disse procedurer skal kunne godkendes af Myndigheden og tage hensyn til det pågældende kabinebesætningsmedlems operationelle erfaring.

OPS 1.1005

Grunduddannelse

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert kabinebesætningsmedlem i overensstemmelse med de gældende krav fuldfører en grunduddannelse, som er godkendt af Myndigheden, og er indehaver af et erhvervskvalifikationsbevis (attestation of professional competence), som beskriver den uddannelse, det pågældende kabinebesætningsmedlem har fuldført med vellykket resultat.

OPS 1.1010

Omstillings- og forskelsuddannelse

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert kabinebesætningsmedlem har fuldført en relevant uddannelse i overensstemmelse med de gældende regler og som angivet i driftshåndbogen, inden den pågældende varetager anviste opgaver i overensstemmelse med følgende:

1) Omstillingskursus

Kabinebesætningsmedlemmet skal fuldføre et omstillingskursus, inden den pågældende:

i) første gang af luftfartsforetagendet udpeges til at gøre tjeneste som kabinebesætningsmedlem eller

ii) udpeges til at gøre tjeneste på en anden flyvemaskinetype samt

2) Forskelstræning

Der skal fuldføres forskelsuddannelse, inden der gøres tjeneste:

i) på en variant af en flyvemaskinetype, som opereres på det pågældende tidspunkt, eller

ii) på aktuelt opererede typer eller varianter af flyvemaskiner, hvor der forefindes forskelligt sikkerhedsudstyr, forskellig placering af sikkerhedsudstyr, eller hvor de almindelige procedurer eller nødprocedurerne er forskellige.

OPS 1.1012

Rutineopbygningsflyvninger

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert kabinebesætningsmedlem efter fuldført omstillingstræning gennemgår en rutineopbygning, inden den pågældende gør tjeneste som del af det mindsteantal kabinebesætningsmedlemmer, der kræves i OPS 1.990 b).

OPS 1.1015

Tilbagevendende træning

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert kabinebesætningsmedlem i overensstemmelse med de gældende krav gennemgår tilbagevendende træning, som omfatter de opgaver, der er pålagt hvert kabinebesætningsmedlem under almindelige procedurer og nødprocedurer, samt øvelser, som er relevante for de(n) type(r) og/eller — variant(er) af en flyvemaskine, på hvilken de gør tjeneste.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at programmet for tilbagevendende træning og kontrol, som er godkendt af Myndigheden, omfatter teoretisk og praktisk undervisning samt individuelle øvelser.

c) Gyldighedsperioden for tilbagevendende træning samt den hermed forbundne kontrol, som kræves i OPS 1.1025, er 12 kalendermåneder plus den resterende del af udstedelsesmåneden. Hvis beviset er udstedt inden for de sidste 3 kalendermåneder af gyldighedsperioden for en foregående kontrol, regnes gyldighedsperioden fra udstedelsesdatoen til 12 kalendermåneder efter udløbsdatoen for den foregående kontrol.

OPS 1.1020

Genopfriskningstræning

(se bilag 1.1020 til OPS 1.001)

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert kabinebesætningsmedlem, som ikke har gjort flyvetjeneste i mere end 6 måneder, og som stadig er omfattet af gyldighedsperioden for den tidligere kontrol, som kræves i OPS 1.1025 b) 3, fuldfører den i driftshåndbogen anførte genopfriskningstræning som foreskrevet i bilag 1 til OPS 1.1020.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at et kabinebesætningsmedlem, som ikke har været fraværende fra al flyvetjeneste, men hvor denne tjeneste ikke har omfattet opgaver på en bestemt flyvemaskinetype inden for de forudgående 6 måneder som krævet i OPS 1.990 b), inden vedkommende varetager disse opgaver på den pågældende flyvemaskinetype, enten:

1) gennemfører genopfriskningstræning på den pågældende type eller

2) opererer to rutinegenopbygningssektorer under erhvervsmæssige flyvninger på den pågældende type.

OPS 1.1025

Kontrol

Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert kabinebesætningsmedlem under eller efter fuldførelsen af den uddannelse, som kræves i OPS 1.1010 og 1.1015, gennemgår en kontrol, som omfatter den træning, de har modtaget, for at bekræfte den pågældendes duelighed ved udførelse af almindelige sikkerhedsopgaver og beredskabsopgaver. Denne kontrol skal udføres af personale, som kan godkendes af Myndigheden.

OPS 1.1030

Operation på mere end én type eller variant

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at hvert kabinebesætningsmedlem ikke gør tjeneste på mere end tre flyvemaskinetyper. Dog kan et kabinebesætningsmedlem med Myndighedens godkendelse gøre tjeneste på fire flyvemaskinetyper, under forudsætning af, at mindst to af typerne har tilsvarende sikkerhedsudstyr og nødprocedurer.

b) Med henblik på ovenstående underpunkt a) betragtes varianter af en flyvemaskinetype som forskellige typer, såfremt de ikke har ligheder på alle følgende områder:

1) betjening af nødudgange,

2) sikkerhedsudstyrets placering og type og

3) nødprocedurer.

OPS 1.1035

Uddannelsesdokumentation

Luftfartsforetagendet skal:

1) føre fortegnelser over hele den i OPS 1.1005, 1.1010, 1.1015, 1.1020 og 1.1025 krævede træning og kontrol og

2) efter anmodning stille dokumentationen for alle omstillingskurser og al tilbagevendende træning og kontrol til rådighed for det pågældende kabinebesætningsmedlem.

Bilag 1 til OPS 1.1020

Genopfriskningskurser

Luftfartsforetagendet skal sikre, at genopfriskningstræningen udføres af behørigt kvalificerede personer og for hvert kabinebesætningsmedlem som minimum omfatter:

1) nødprocedurer inklusive pilotens uarbejdsdygtig,

2) evakueringsprocedurer inklusive metoder for styring af folkemasser,

3) betjening og faktisk åbning af alle almindelige udgange og alle nødudgange til evakuering af passagerer i en flyvemaskine eller i en repræsentativ træningsanordning,

4) demonstration af betjeningen af alle andre udgange inklusive vinduerne i cockpittet og

5) placering og håndtering af nødudstyr, herunder iltsystemer, samt påtagning af redningsveste, bærbare iltforsyningsenheder og åndedrætsværn.

SUBPART P

HÅNDBØGER, LOGS OG DOKUMENTATION

OPS 1.1040

Almindelige bestemmelser om driftshåndbøger

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at driftshåndbogen indeholder alle de instruktioner og informationer, som er nødvendige, for at det operative personale kan udføre sine opgaver.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at driftshåndbogens indhold, herunder alle ændringer og revideringer, ikke strider mod bestemmelserne i driftstilladelsen (AOC) eller andre gældende bestemmelser og kan godkendes af eller, hvor det er relevant, er godkendt af Myndigheden.

c) Medmindre andet er godkendt af Myndigheden eller foreskrevet i national ret, skal luftfartsforetagendet udarbejde driftshåndbogen på engelsk. Endvidere kan luftfartsforetagendet oversætte håndbogen helt eller delvist til et andet sprog og anvende denne helt eller delvist på det pågældende sprog.

d) Skulle det blive nødvendigt for luftfartsforetagendet at udarbejde nye driftshåndbøger eller større dele/bind heraf, skal foretagendet overholde ovenstående underpunkt c). I alle andre tilfælde skal luftfartsforetagendet opfylde ovenstående underafsnit c) hurtigst muligt og i intet tilfælde senere end den 1. december 2000.

e) Luftfartsforetagendet kan udgive driftshåndbogen i særskilte bind.

f) Luftfartsforetagendet skal sikre, at alt operativt personale har let adgang til et eksemplar af hver del af driftshåndbogen, som er relevant for det pågældende personales opgaver. Endvidere skal luftfartsforetagendet til hvert besætningsmedlem udlevere et personligt eksemplar af driftshåndbogens del A og B eller afsnit herfra, som er relevante for selvstudium.

g) Luftfartsforetagendet skal sikre, at driftshåndbogen ændres eller revideres, så instruktionerne og informationerne, som er indeholdt heri, til stadighed holdes ajourført. Luftfartsforetagendet skal sikre, at alt operativt personale gøres bekendt med de ændringer, som er relevante for det pågældende personales opgaver.

h) Enhver indehaver af en driftshåndbog eller af relevante dele af en driftshåndbog skal holde denne/disse ajour med de ændringer eller revisioner, som udleveres af luftfartsforetagendet.

i) Luftfartsforetagendet skal på forhånd tilsende Myndigheden påtænkte ændringer og revisioner inden disses ikrafttrædelsesdato. Såfremt ændringen vedrører en given del af driftshåndbogen, som skal godkendes i overensstemmelse med OPS, skal en sådan godkendelse indhentes, inden ændringen træder i kraft. Når der af sikkerhedshensyn kræves øjeblikkelige ændringer eller revisioner, kan disse offentliggøres og finde anvendelse umiddelbart, under forudsætning af, at der er ansøgt om en eventuel påkrævet godkendelse.

j) Luftfartsforetagendet skal indarbejde alle ændringer og revisioner, som kræves af Myndigheden.

k) Luftfartsforetagendet skal sikre, at informationer, som er taget fra godkendte dokumenter, og enhver ændring af således godkendte informationer er korrekt gengivet i driftshåndbogen, og at driftshåndbogen ikke indeholder informationer, som er i strid med noget godkendt dokument. Dette krav udelukker dog ikke, at luftfartsforetagendet kan anvende mere forsigtige data og procedurer.

l) Luftfartsforetagendet skal sikre, at driftshåndbogens indhold præsenteres i en form, i hvilken oplysningerne kan anvendes uden vanskeligheder.

m) Luftfartsforetagendet kan af Myndigheden få tilladelse til at præsentere driftshåndbogen eller dele heraf i en anden form end i en trykt papirudgave. I sådanne tilfælde skal der sikres et acceptabelt tilgængeligheds-, brugbarheds- og pålidelighedsniveau.

n) Brugen af en forkortet udgave af driftshåndbogen fritager ikke luftfartsforetagendet for at overholde kravene i OPS 1.130.

OPS 1.1045

Driftshåndbog struktur og indhold

(se bilag 1.1045 til OPS 1.001)

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at den overordnede struktur i driftshåndbogen er som følger:

Del A: Generelt/grundlæggende

Denne del skal omfatte alle ikke-typerelaterede regler, instruktioner og procedurer, som kræves for en sikker operation.

Del B: Operative forhold vedrørende flyvemaskinen

Denne del skal omfatte alle de typerelaterede instruktioner og procedurer, som kræves for en sikker operation. I denne del skal der tages hensyn til alle forskelle mellem typer, varianter eller individuelle fly, som luftfartsforetagendet anvender.

Del C: Instruktioner og informationer vedrørende ruter og flyvepladser

Denne del skal omfatte alle de instruktioner og informationer, som kræves vedrørende operationsområdet.

Del D: Uddannelse

Denne del skal omfatte alle de personaleuddannelsesinstruktioner, som kræves for en sikker operation.

b) Luftfartsforetagendet skal sikre, at driftshåndbogens indhold er i overensstemmelse med bilag 1 til OPS 1.1045 og er relevant for operationsområdet og operationstypen.

c) Luftfartsforetagendet skal sikre, at driftshåndbogens struktur i enkeltheder kan godkendes af Myndigheden.

OPS 1.1050

Flyvehåndbog

Luftfartsforetagendet skal udarbejde en gældende godkendt flyvehåndbog eller et tilsvarende dokument for hver flyvemaskine, som luftfartsforetagendet opererer.

OPS 1.1055

Rejselogbog

a) Luftfartsforetagendet skal opbevare følgende informationer for hver flyvning i form af en rejselogbog (Journey Log):

1) flyvemaskinens registrering,

2) dato,

3) besætningsmedlemmets/-medlemmernes navn(e),

4) besætningmedlemmets/-medlemmernes tildelte opgaver,

5) afgangssted,

6) ankomststed,

7) afgangstidspunkt (off-block time),

8) ankomsttidspunkt (on-block time),

9) antal timers flyvning,

10) flyvningens art,

11) hændelser, (eventuelle) observationer og

12) luftfartøjschefens underskrift (eller tilsvarende).

b) Luftfartsforetagendet kan af Myndigheden gives tilladelse til ikke at føre en rejselogbog eller dele heraf, hvis de relevante oplysninger foreligger i andre dokumenter.

c) Luftfartsforetagendet skal sikre, at alle registreringer foretages løbende, og at de er i blivende form.

OPS 1.1060

Operationel flyveplan

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at den operationelle flyveplan, som anvendes, og de registreringer, der foretages under flyvningen, indeholder følgende:

1) flyvemaskinens registrering,

2) flyvemaskinens type og variant,

3) dato for flyvningen,

4) flyvningens identifikation,

5) flyvebesætningsmedlemmernes navne,

6) flyvebesætningsmedlemmernes tildelte opgaver,

7) afgangssted,

8) afgangstidspunkt (faktisk off-block time, starttidspunkt),

9) ankomststed (planlagt og faktisk),

10) ankomsttidspunkt (faktisk landingstidspunkt og on-block time),

11) operationstype (ETOPS, VFR, færgeflyvning osv.),

12) rute og rutesegmenter med checkpunkter/waypoints, afstande, tider og beholdne kurser,

13) planlagt marchfart og flyvetider mellem checkpunkter/waypoints, anslåede og faktiske tider over checkpunkter/waypoints,

14) sikkerhedshøjder og minimumsniveauer,

15) planlagte højder og flyveniveauer,

16) brændstofberegninger (dokumentation for kontrol af brændstof under flyvningen),

17) brændstof om bord, når motorerne startes,

18) alternativ(er) for destination og, hvor det er relevant, start og en-route, herunder de oplysninger, som kræves i ovenstående underpunkt 12, 13, 14 og 15,

19) første ATS-flyveplanklarering og efterfølgende genklarering,

20) beregninger ved genplanlægning under flyvningen og

21) de relevante vejroplysninger.

b) Punkter, som er let tilgængelige i anden dokumentation eller fra en acceptabel kilde, eller som er irrelevante for den pågældende operationstype, kan udelades af den operationelle flyveplan.

c) Luftfartsforetagendet skal sikre, at den operationelle flyveplan og anvendelsen af denne er beskrevet i driftshåndbogen.

d) Luftfartsforetagendet skal sikre, at alle registreringer i den operationelle flyveplan foretages løbende, og at de er i blivende form.

OPS 1.1065

Opbevaringsperioder for dokumenter

Luftfartsforetagendet skal sikre, at al dokumentation og alle relevante operationelle og tekniske informationer for hver enkelt flyvning opbevares i de i bilag 1 til OPS 1.1065 foreskrevne perioder.

OPS 1.1070

Luftfartsforetagendets redegørelse for vedligeholdelsesstyring

Luftfartsforetagendet skal udarbejde en gældende godkendt redegørelse for vedligeholdelsesstyringen som foreskrevet i OPS 1.905.

OPS 1.1071

Flyvemaskinens tekniske log

Luftfartsforetagendet skal føre en teknisk log for flyvemaskinen som foreskrevet i OPS 1.915.

Bilag 1 til OPS 1. 1045

Driftshåndbogens indhold

Luftfartsforetagendet skal sikre, at driftshåndbogen indeholder følgende:

A — GENERELT/GRUNDLÆGGENDE

0. ADMINISTRATION OG STYRING AF DRIFTSHÅNDBOGEN

0.1 *Indledning*

a) En erklæring om, at håndbogen opfylder alle gældende bestemmelser og betingelserne og vilkårene i den gældende driftstilladelse.

b) En erklæring om, at håndbogen indeholder operationelle instruktioner, som skal overholdes af det pågældende personale.

c) En fortegnelse over og en kort beskrivelse af de forskellige dele, deres indhold, anvendelsesområde og brug.

d) Forklaringer på og definitioner af begreber og ord, som er nødvendige ved brug af driftshåndbogen.

0.2 *System for ændring og revision*

a) Navn på den ansvarlige for udstedelse og indførelse af ændringer og revisioner.

b) En fortegnelse over ændringer og revisioner med angivelse af indførelses- og ikrafttrædelsesdatoer.

c) En erklæring om, at håndskrevne ændringer og revisioner ikke er tilladt bortset fra situationer, hvor hensynet til sikkerheden kræver øjeblikkelig ændring eller revision.

d) En beskrivelse af systemet for annotation af sider samt disses ikrafttrædelsesdatoer.

e) En fortegnelse over gældende sider.

f) Annotation af ændringer (på tekstsider og så vidt muligt på kort og diagrammer).

g) Midlertidige revisioner.

h) En beskrivelse af distributionssystemet for driftshåndbøger, ændringer og revisioner.

1. ORGANISATION OG ANSVARSOMRÅDER

1.1. *Organisationsstruktur*

En beskrivelse af organisationsstrukturen, herunder en overordnet organisationsplan for selskabet og en organisationsplan for driftsafdelingen. Organisationsplanen skal give et billede af forholdet mellem driftsafdelingen og selskabets øvrige afdelinger. Organisationsplanen skal navnlig vise underordningen og rapporteringslinjerne for alle divisioner, afdelinger osv., som vedrører sikkerheden ved flyveoperationer.

1.2. *Udpegede stillingsindehavere*

Navnet på hver udpeget stillingsindehaver, som er ansvarlig for flyveoperationer, vedligeholdelsessystemet, uddannelse af besætning og ground operationer som foreskrevet i OPS 1.175 i). Der skal heri indgå en beskrivelse af de pågældendes funktioner og ansvarsområder.

1.3. *Ansvar og pligter for personalet i driftsledelsen (operations management)*

En beskrivelse af de pligter, det ansvar og de beføjelser, driftsledelsens personale har vedrørende sikkerheden ved flyveoperationer og overholdelsen af de gældende bestemmelser.

1.4. *Luftfartøjschefens beføjelser, pligter og ansvar*

En redegørelse, som definerer luftfartøjschefens beføjelser, pligter og ansvar.

1.5. *Pligter og ansvar for andre besætningsmedlemmer end luftfartøjschefen*

2. OPERATIONEL KONTROL OG TILSYN

2.1. *Luftfartsforetagendets tilsyn med driften*

En beskrivelse af luftfartsforetagendets system for tilsyn med driften (se OPS 1.175 g)). Af denne beskrivelse skal det fremgå, hvorledes der føres tilsyn med flyveoperationernes sikkerhed og besætningens kvalifikationer. Navnlig skal de procedurer, der er forbundet med følgende punkter, beskrives:

a) gyldigheden af certifikater og beviser,

b) det operative personales kompetence og

c) styring, analyse og opbevaring af registreringer, flyvedokumentation, yderligere oplysninger og data.

2.2. *System for bekendtgørelse af yderligere operationelle instruktioner og oplysninger*

En beskrivelse af ethvert system for bekendtgørelse af oplysninger, som kan være af operationel art, men som supplerer informationerne i driftshåndbogen. Anvendelsesområdet for disse oplysninger og ansvaret for bekendtgørelsen af disse skal medtages.

2.3. *Program for forebyggelse af havarier og for flyvesikkerhed*

En beskrivelse af de vigtigste aspekter af programmet for flyvesikkerhed.

2.4. *Operationel kontrol*

En beskrivelse af de procedurer og det ansvar, som kræves for at udøve operationel kontrol med hensyn til flyvesikkerhed.

2.5. *Myndighedens beføjelser*

En beskrivelse af Myndighedens beføjelser.

3. KVALITETSSYSTEM

En beskrivelse af det indførte kvalitetssystem, der som minimum skal omfatte:

a) en kvalitetspolitik,

b) en beskrivelse af kvalitetssystemets organisation og

c) arbejds- og ansvarsfordelingen.

4. BESÆTNINGENS SAMMENSÆTNING

4.1. *Besætningens sammensætning*

En beskrivelse af den metode, der bestemmer besætningernes sammensætning, under hensyn til følgende:

a) den type af flyvemaskine, der anvendes,

b) området for og typen af den operation, der udføres,

c) flyvningens fase,

d) mindstekravet til antal besætningsmedlemmer og den planlagte flyvetjenesteperiode,

e) besætningsmedlemmernes erfaring (samlet og opgjort efter type), nylig erfaring (recency) og kvalifikationer,

f) udpegelsen af luftfartøjschefen og, hvis flyvningens varighed kræver det, procedurerne for afløsning af luftfartøjschefen eller andre medlemmer af flyvebesætningen (se bilag 1 til OPS 1.940) og

g) udpegelsen af det overordnede kabinebesætningsmedlem og, hvis flyvningens varighed kræver det, procedurerne for afløsning af det overordnede kabinebesætningsmedlem og et eventuelt andet kabinebesætningsmedlem.

4.2. *Udpegelse af luftfartøjschefen*

De gældende bestemmelser for udpegelsen af luftfartøjschefen.

4.3. *Flyvebesætningens uarbejdsdygtighed*

Instruktioner vedrørende overdragelse af kommandoen i tilfælde af uarbejdsdygtighed blandt flyvebesætningen.

4.4. *Operation af mere end én type*

En redegørelse, som viser, hvilke flyvemaskiner der betragtes som tilhørende samme type med henblik på:

a) planlægning af flyvebesætning og

b) kabinebesætning.

5. KVALIFIKATIONSKRAV

5.1. En beskrivelse af de certifikater, beviser, kvalifikationer/den kompetence (f.eks. kendskab til ruter og flyvepladser), erfaring, træning, de aflagte kontrolprøver og den nylige erfaring, som kræves, for at det operative personale kan udføre sine opgaver. Der skal tages hensyn til flyvemaskinetypen, operationens art og besætningens sammensætning.

5.2. *Flyvebesætningen*

a) Luftfartøjschef.

b) Pilot, som afløser luftfartøjschefen.

c) Andenpilot.

d) Pilot under tilsyn.

e) Systempaneloperatør.

f) Tjeneste på mere end én type eller variant.

5.3. *Kabinebesætning*

a) Overordnet kabinebesætningsmedlem.

b) Kabinebesætningsmedlem.

i) Krævet kabinebesætningsmedlem.

ii) Yderligere kabinebesætningsmedlem og kabinebesætningsmedlem under rutineopbygningsflyvninger.

c) Tjeneste på mere end én type eller variant.

5.4. *Uddannelses-, kontrol- og tilsynspersonale*

a) For flyvebesætning.

b) For kabinebesætning.

5.5. *Andet operativt personale*

6. SUNDHEDSFORANSTALTNINGER FOR BESÆTNINGEN

6.1. *Sundhedsforanstaltninger for besætningen*

De gældende bestemmelser og vejledninger for besætningsmedlemmer vedrørende sundhed, herunder:

a) alkohol og andre rusgivende væsker,

b) narkotika,

c) lægemidler,

d) sovetabletter,

e) farmaceutiske præparater,

f) vaccination,

g) dybvandsdykning,

h) bloddonation,

i) Forholdsregler vedrørende mad før og under flyvningen,

j) søvn og hvile og

k) kirurgiske indgreb.

7. FLYVETIDSBEGRÆNSNINGER

7.1. *Flyve- og tjenestetidsbegrænsninger samt krav til hvile*

Ordningen, som luftfartsforetagendet har udarbejdet i overensstemmelse med gældende nationale krav

7.2. *Overskridelse af flyve- og tjenestetidsbegrænsninger og/eller formindskelse af hvileperioder*

Betingelserne, hvorunder flyve- og tjenestetiden kan overskrides, eller hvorunder hvileperioderne kan formindskes, og procedurerne, som anvendes til at indberette sådanne ændringer.

8. OPERATIONELLE PROCEDURER

8.1. *Instruktioner for forberedelse af flyvningen*

Afhængigt af, hvad der er gældende for den pågældende operation:

8.1.1. *Minimumsflyvehøjder*

En beskrivelse af metoden for bestemmelse og anvendelse af minimumshøjder, herunder:

a) en procedure for fastsættelse af minimumshøjder/flyveniveauer for VFR-flyvninger og

b) en procedure for fastsættelse af minimumshøjder/flyveniveauer for IFR-flyvninger.

8.1.2. *Kriterier for bestemmelse af flyvepladsers anvendelighed*

8.1.3. *Metoder for bestemmelse af operative minima for flyvepladser*

Metoden for fastsættelse af de operative minima for flyvepladser ved IFR-flyvninger i overensstemmelse med OPS 1, Subpart E. Der skal henvises til procedurerne for bestemmelse af sigtbarheden og/eller banesynsvidden og til procedurerne for bestemmelse af anvendeligheden af den faktiske sigtbarhed, som piloterne observerer, den rapporterede sigtbarhed og den rapporterede banesynsvidde.

8.1.4. De operative minima en-route for VFR-flyvninger eller VFR-dele af en flyvning og, hvor der anvendes enmotorede flyvemaskiner, instruktioner vedrørende rutevalg med hensyn til tilgængeligheden af overflader, som tillader en sikker nødlanding.

8.1.5. *Præsentation og anvendelse af operative minima for flyvepladser og operative minima en-route*

8.1.6. *Fortolkning af meteorologiske oplysninger*

Forklarende materiale om afkodning af vejrudsigter og vejrrapporter, som er relevante for operationsområdet, herunder fortolkning af betingede udtryk.

8.1.7. *Bestemmelse af de medførte mængder af brændstof, olie og vand-methanol*

Metoderne, hvormed de mængder af brændstof, olie og vand-methanol, der skal medføres, bestemmes og overvåges under flyvningen. Denne del skal også omfatte instruktioner om måling og fordeling af den væske, der medføres om bord. I disse instruktioner skal der tages hensyn til alle de situationer, som det er sandsynligt at komme ud for under flyvningen, herunder muligheden for genplanlægning under flyvningen og muligheden for svigt i en eller flere af flyvemaskinens motorinstallationer. Systemet for opretholdelse af brændstof- og olieregistreringer skal også beskrives.

8.1.8. *Masse og tyngdepunkt*

De almindelige principper for masse og tyngdepunkt, herunder:

a) definitioner,

b) metoder, procedurer og ansvar for udarbejdelse og godkendelse af masse- og tyngdepunktsberegninger,

c) praksis med hensyn til brugen af enten standard- og/eller faktiske masser,

d) metoden for bestemmelse af den passager-, bagage- og fragtmasse, som skal være gældende,

e) de gældende passager- og bagagemasser for forskellige typer af operationer og flyvemaskiner,

f) generelle instruktioner og oplysninger, som er nødvendige for at verificere de forskellige former for masse- og balancedokumentation, som anvendes,

g) procedurerne for sidste-øjebliksændringer,

h) massefylden for brændstof, olie og vand-methanol og

i) sædefordelingspraksis/procedurer.

8.1.9. *ATS-flyveplan*

Procedurer og ansvar for udarbejdelse og indgivelse af flyveplanen til lufttrafiktjenesterne. Faktorerne, som skal tages i betragtning, omfatter metoden for indgivelse af såvel individuelle som standardflyveplaner.

8.1.10. *Operationel flyveplan*

Procedurer og ansvar for udarbejdelse og godkendelse af den operationelle flyveplan. Brugen af den operationelle flyveplan skal beskrives, herunder prøveudsnit af aktuelt anvendte formater for operationelle flyveplaner.

8.1.11. *Luftfartsforetagendets tekniske logbog for flyvemaskinen*

Ansvaret for og brugen af luftfartsforetagendets tekniske logbog for flyvemaskinen skal beskrives, herunder prøveudsnit af det anvendte format.

8.1.12. *Fortegnelse over dokumenter, formularer og yderligere oplysninger, som skal medføres*

8.2. *Instruktioner om ground handling*

8.2.1. *Procedurer for brændstofpåfyldning*

En beskrivelse af procedurerne for brændstofpåfyldning, herunder:

a) sikkerhedsforanstaltninger under tankning og aftankning, herunder når der er en APU (auxiliary power unit) i drift, eller når en turbinemotor er i gang og propelbremserne er aktiveret,

b) Tankning og aftankning, mens passagererne går om bord, befinder sig om bord eller går fra borde, og

c) Foranstaltningerne, som skal træffes for at undgå, at brændstoffer blandes.

8.2.2. *Sikkerhedsrelaterede procedurer for ekspedition af passagerer og håndtering af flyvemaskine og fragt*

En beskrivelse af de ekspeditions- og håndteringsprocedurer, der skal følges ved sædefordeling, optagning og afsætning af passagerer og ved lastning og losning af flyvemaskinen. Endvidere skal yderligere procedurer, som har til formål at forbedre sikkerheden, mens flyvemaskinen befinder sig på forpladsen, også anføres. Ekspeditions- og håndteringsprocedurerne skal omfatte:

a) børn/spædbørn, syge passagerer og bevægelseshæmmede personer,

b) befordring af afviste passagerer, udviste eller personer i forvaring,

c) tilladt størrelse og vægt af håndbagage,

d) lastning og fastgøring af genstande i flyvemaskinen,

e) usædvanlig last og klassificering af lastrum,

f) placering af ground-udstyr,

g) betjening af flyvemaskinens døre,

h) sikkerhed på forpladsen, herunder brandsikring og slipstrøms- og indsugningsområder,

i) procedurer for opstart, afgang fra og ankomst til forpladsen,

j) eftersyn (servicing) af flyvemaskiner,

k) dokumenter og formularer med henblik på håndtering af flyvemaskiner og

l) flere personer pr. flysæde.

8.2.3. *Procedurer for afslag på ombordtagning*

Procedurer for at sikre, at personer, som virker berusede, eller som ved deres adfærd eller fysiske fremtræden viser tegn på at være påvirket af lægemidler, dog bortset fra patienter i egentlig medicinsk behandling, nægtes adgang til flyvemaskinen. Dette gælder ikke for patienter i egentlig medicinsk behandling.

8.2.4. *Afisning og forebyggelse af isdannelse på jorden*

En beskrivelse af principperne og procedurerne for afisning og forebyggelse af isdannelse for flyvemaskiner på jorden. Procedurerne skal omfatte beskrivelser af, hvilke former for isdannelser og andre forurenende stoffer der er tale om, og disses virkninger på flyvemaskiner i stående stilling, under jordbevægelser og under start. Endvidere skal der gives en beskrivelse af de væsketyper, der anvendes, herunder:

a) varenavne og handelsnavne,

b) egenskaber,

c) indvirkning på flyvemaskinens præstationer,

d) tilbageholdelsestider og

e) forholdsregler under brug.

8.3. *Flyveprocedurer*

8.3.1. *VFR/IFR-principper*

En beskrivelse af principperne for at tillade flyvninger ifølge VFR eller af kravet om, at flyvninger skal udføres ifølge IFR, eller af et skift mellem disse to.

8.3.2. *Navigationsprocedurer*

En beskrivelse af alle de navigationsprocedurer, som er relevante for operationstypen/-typerne og -området/-områderne. Der skal tages hensyn til:

a) standardnavigationsprocedurer, herunder principperne for udførelse af uafhængige krydschecks af indtastede data, hvis disse har indflydelse på den flyvebane, som flyvemaskinen skal følge,

b) MNPS- og polarnavigation og navigation i andre specificerede områder,

c) RNAV,

d) genplanlægning under flyvningen og

e) procedurer i tilfælde af forringelse af systemet og

f) RVSM

8.3.3. *Procedurer for indstilling af højdemåler*

8.3.4. *Procedurer for højdevarslingssystem*

8.3.5. *Procedurer for terrænoverflyvningssystem*

8.3.6. *Principper og procedurer for brug af TCAS/ACAS*

8.3.7. *Principper og procedurer for brændstofstyring under flyvningen*

8.3.8. *Ugunstige og potentielt farlige atmosfæriske forhold*

Procedurer for operation under og/eller undgåelse af ugunstige og potentielt farlige atmosfæriske forhold, herunder:

a) tordenvejr,

b) forhold med isdannelse,

c) turbulens,

d) vindvariation,

e) jetstrøm,

f) skyer af vulkansk aske,

g) kraftig nedbør,

h) sandstorme,

i) bjergbølger og

j) væsentlige temperaturinversioner.

8.3.9. *Slipstrømsturbulens (Wake Turbulence)*

Separationskriterierne for slipstrømsturbulens under hensyn til flyvemaskinetyper, vindforhold og banens placering.

8.3.10. *Besætningsmedlemmer på deres stationer*

Kravene om, at besætningsmedlemmer skal befinde sig på deres anviste stationer eller i de anviste sæder i flyvningens forskellige faser, eller når det af sikkerhedshensyn skønnes nødvendigt.

8.3.11. *Besætningens og passagerernes brug af sikkerhedsbælter*

Kravene om, at besætningsmedlemmer og passagerer skal bruge sikkerhedsbælter og/eller -seler i flyvningens forskellige faser, eller når det af sikkerhedshensyn skønnes nødvendigt.

8.3.12. *Adgang til cockpittet*

Betingelserne for adgang til cockpittet for personer, som ikke er medlem af flyvebesætningen. Herunder skal medtages principperne for at tillade inspektører fra Myndigheden adgang til cockpittet.

8.3.13. *Benyttelse af ledige besætningssæder*

Betingelserne og procedurerne for benyttelse af ledige besætningssæder.

8.3.14. *Besætningsmedlemmers uarbejdsdygtighed*

Procedurerne, som skal følges i tilfælde af besætningsmedlemmers uarbejdsdygtighed under flyvningen. Herunder medtages eksempler på former for uarbejdsdygtighed og metoderne til at genkende disse.

8.3.15. *Sikkerhedskrav til kabinen*

Procedurerne omfatter:

a) forberedelse af kabinen til flyvningen, krav under flyvningen og forberedelse til landing, herunder procedurer for sikring af kabine og pantryer,

b) procedurerne for at sikre, at passagererne placeres i sæder, hvor de i tilfælde af, at en nødevakuering er påkrævet, bedst kan medvirke til og ikke er til hinder for evakueringen af flyvemaskinen,

c) procedurerne, som skal følges ved ombordtagning og afsætning af passagerer, og

d) procedurer i tilfælde af påfyldning af brændstof med passagerer om bord eller under ombordtagning og afsætning af passagerer.

e) Rygning om bord.

8.3.16. *Procedurer for sikkerhedsinstruering af passagerer*

Indhold, midler og timing af instrueringen af passagererne i overensstemmelse med OPS 1.285.

8.3.17. *Procedurer for flyveoperationer, hvor der kræves medført udstyr til sporing af kosmisk stråling eller solstråling*

Procedurer for anvendelse af udstyr til sporing af kosmisk stråling eller solstråling og for registrering af måleværdier, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af, at de i driftshåndbogen angivne grænseværdier overskrides. Endvidere skal der gives en beskrivelse af de procedurer inklusive ATS-procedurer, der skal følges i tilfælde af, at der træffes beslutning om nedstigning eller omstyring (re-route).

8.4. *Operationer under alle vejrforhold*

En beskrivelse af de operationelle procedurer, som er forbundet med operationer under alle vejrforhold (se også OPS Subpart D og E).

8.5. *ETOPS*

En beskrivelse af de operationelle procedurer for ETOPS.

8.6. *Anvendelse af MEL og af konfigurationsdeviationslisten*

8.7. *Ikke-kommercielle flyvninger*

Procedurer og begrænsninger for:

a) træningsflyvninger,

b) prøveflyvninger,

c) leveringsflyvninger,

d) færgeflyvninger,

e) demonstrationsflyvninger og

f) positionsflyvninger,

herunder de personkategorier, som kan befordres på sådanne flyvninger.

8.8. *Iltkrav*

8.8.1. En redegørelse for de forhold, hvorunder ilt skal være til rådighed og anvendes.

8.8.2. Iltkravene skal nærmere angives for:

a) flyvebesætningen,

b) kabinebesætningen og

c) passagererne.

9. FARLIGT GODS OG VÅBEN

9.1. Informationer, instruktioner og generel vejledning om transport af farligt gods, herunder:

a) luftfartsforetagendets principper for transport af farligt gods,

b) vejledning om kravene til modtagelse, mærkning, håndtering, anbringelse og adskillelse af farligt gods,

c) procedurer for reaktionen på nødsituationer, som involverer farligt gods,

d) alle involverede medarbejderes opgaver som foreskrevet i OPS 1.1215 og

e) instruktioner om befordring af luftfartsforetagendets ansatte.

9.2. Forhold, hvorunder våben, krigsmateriel og jagtvåben må transporteres.

10. SIKKERHED

10.1. Sikkerhedsinstruktioner og -vejledning af ikke-fortrolig art, som skal omfatte det operative personales beføjelser og ansvar. Principper og procedurer for håndtering og indberetning af kriminalitet om bord såsom ulovlige handlinger, sabotage, bombetrusler og flykapring skal også beskrives.

10.2. En beskrivelse af forebyggende sikkerhedsforanstaltninger og -uddannelse.

Note: Dele af sikkerhedsinstruktionerne og -vejledningen kan holdes fortrolige.

11. HÅNDTERING AF HAVARIER OG HÆNDELSER

Procedurer for håndtering, anmeldelse og indberetning af havarier og hændelser

Denne del skal omfatte:

a) definitioner af havarier og hændelser og alle involverede personers hermed forbundne ansvarsområder,

b) beskrivelser af, hvilke afdelinger i selskabet, myndigheder eller andre institutioner der skal underrettes med hvilke midler og i hvilken rækkefølge i tilfælde af et havari,

c) særlige anmeldelseskrav i tilfælde af et havari eller en hændelse, når der transporteres farligt gods,

d) en beskrivelse af kravene om indberetning af specifikke hændelser og havarier,

e) formularerne, der anvendes til indberetningen, og proceduren for indlevering af disse til Myndigheden skal også beskrives, og

f) såfremt luftfartsforetagendet udarbejder yderligere sikkerhedsrelaterede indberetningsprocedurer til eget internt brug, skal anvendelsesområdet herfor og de tilhørende formularer, som skal bruges, også beskrives.

12. LUFTTRAFIKREGLER (RULES OF THE AIR)

Lufttrafikreglerne, herunder:

a) visuel- og instrumentflyveregler,

b) lufttrafikreglernes territoriale anvendelsesområde,

c) kommunikationsprocedurer, herunder procedurer for kommunikationssvigt,

d) informationer og instruktioner om interception af civile flyvemaskiner,

e) forhold, hvorunder der skal opretholdes en radioaflytningsvagttjeneste,

f) signaler,

g) tidssystemet, som anvendes under operation,

h) ATC-klareringer, overholdelse af flyveplan og positionsrapporter,

i) visuelle signaler, som anvendes til at advare en flyvemaskine, som uden tilladelse flyver i eller er på vej til at flyve ind i et restriktionsområde, forbudt område eller et fareområde,

j) procedurer for piloter, som observerer et havari eller modtager et nødsignal (distress transmission),

k) de visuelle jord-til-luft-signaler til brug for overlevende og beskrivelse og brug af signalhjælpemidler og

l) Nød- og ilsignaler (urgency signals).

B — OPERATIVE FORHOLD VEDRØRENDE FLYVEMASKINEN — TYPESPECIFIKKE

Under hensyn til forskellene mellem typer og varianter af typer under følgende overskrifter:

0. GENERELLE INFORMATIONER OG MÅLEENHEDER

0.1 Generelle oplysninger (f.eks. flyvemaskinens dimensioner), herunder en beskrivelse af de måleenheder, der anvendes ved operation af den pågældende flyvemaskinetype, og omregningstabeller.

1. BEGRÆNSNINGER

1.1 En beskrivelse af de certificerede begrænsninger og de gældende operationelle begrænsninger, herunder:

a) certificeringsstatus (f.eks. JAR-23, JAR-25, ICAO bilag 16 (JAR-36 og JAR-34) osv.),

b) passagersædekonfiguration for hver flyvemaskinetype inklusive en billedlig fremstilling,

c) operationstyper, som er godkendt (f.eks. VFR/IFR, KAT. II/III, RNP-type, flyvning under kendte forhold med isdannelse osv.),

d) besætningens sammensætning,

e) masse og tyngdepunkt,

f) hastighedsbegrænsninger,

g) diagrammer for flyvemaskinens strukturelle og operationelle maksimalpræstationer (flight envelope(s)),

h) vindbegrænsninger, herunder operationer på forurenede baner,

i) præstationsbegrænsninger for de pågældende konfigurationer,

j) banens hældning,

k) begrænsninger på våde eller forurenede baner,

l) forurening af flyskroget og

m) systembegrænsninger.

2. NORMALE PROCEDURER

2.1: De almindelige procedurer og opgaver, som er pålagt besætningen, de relevante checklister, systemet for brug af checklisterne og en redegørelse, som omfatter procedurerne for den fornødne koordinering mellem flyvebesætning og kabinebesætning. Følgende almindelige procedurer og opgaver skal medtages:

a) før flyvning,

b) før afgang,

c) indstilling og kontrol af højdemåler,

d) kørsel (taxi), start og stigning,

e) støjbegrænsning,

f) flyvning ved marchfart og nedstigning,

g) indflyvning, landingsforberedelser og -instruktioner,

h) VFR-indflyvning,

i) instrumentindflyvning,

j) visuel indflyvning og cirkling,

k) overskydning,

l) normal landing,

m) efter landing og

n) operation på våde og forurenede baner.

3. UNORMALE PROCEDURER OG NØDPROCEDURER

3.1. De unormale procedurer og nødprocedurer og opgaver, som er pålagt besætningen, de relevante checklister, systemet for brug af checklisterne og en redegørelse, som omfatter procedurerne for den fornødne koordinering mellem flyvebesætning og kabinebesætning. Følgende unormale procedurer og nødprocedurer samt opgaver skal medtages:

a) uarbejdsdygtighed blandt besætningen,

b) brand- og røgøvelser,

c) flyvninger uden kabinetryk og med delvist kabinetryk,

d) overskridelse af strukturelle grænser såsom landing med overvægt,

e) overskridelse af grænser for kosmisk stråling,

f) lynnedslag,

g) nødkommunikation og varsling af ATC om nødsituationer,

h) motorsvigt,

i) systemsvigt,

j) vejledning i omdirigering i tilfælde af en alvorlig teknisk fejl,

k) varsling af terrænnærhed,

l) TCAS-varsling,

m) vindvariation (windshear) og

n) nødlanding/nødlanding på vandet.

4. PRÆSTATIONER

4.0 Præstationsdata skal gives i en sådan form, at de kan bruges uden vanskeligheder.

4.1. *Præstationsdata*

Præstationsmateriale, som giver de nødvendige data for at overholde de krav til præstation, der er foreskrevet i OPS 1 Subpart F, G, H og I, skal medtages for at gøre det muligt at bestemme:

a) startstigningsgrænser - masse, højde, temperatur,

b) startbanens længde (tør, våd, forurenet),

c) nettoflyvebanedata til beregning af hindringsfrihed eller, hvor det er relevant, startflyvebane,

d) gradienttab ved stigning under krængning,

e) grænseværdier for en-route stigning,

f) grænseværdier for stigning med flyvemaskinen i indflyvningskonfiguration,

g) grænseværdier for stigning med flyvemaskinen i landingskonfiguration,

h) landingsbanens længde (tør, våd, forurenet), inklusive virkningerne af en fejl i et system eller en anordning opstået under flyvningen, hvis dette påvirker landingsdistancen,

i) grænseværdier for bremseenergi og

j) de hastigheder, der gælder for de forskellige stadier af flyvninger (hvor også våde og forurenede start- og landingsbaner tages i betragtning).

4.1.1. *Supplerende data, som omfatter flyvninger under forhold med isdannelser*

Alle godkendte præstationsdata, der er relateret til en tilladt konfiguration eller konfigurationsafvigelse (såsom ABS-bremser ude af drift), skal medtages.

4.1.2. Hvis præstationsdataene som krævet for den pågældende præstationsklasse ikke er til rådighed i den godkendte AFM, skal der medtages andre data, som kan godkendes af Myndigheden. Alternativt kan driftshåndbogen indeholde en krydshenvisning til de godkendte data, som er indeholdt i AFM, hvis disse data ikke forventes anvendt ofte eller i en nødsituation.

4.2. *Yderligere præstationsdata*

Yderligere præstationsdata, hvor dette er relevant, inklusive:

a) stigegradienter med alle motorer i drift,

b) data for neddrift efter svigt i en motor (drift-down),

c) virkninger af væsker til afisning/forebyggelse af isdannelse,

d) flyvning med landingsstellet sænket,

e) for flyvemaskiner med 3 eller flere motorer færgeflyvning med én motor ude af drift og

f) flyvninger, som udføres i henhold til bestemmelserne i CDL.

5. PLANLÆGNING AF FLYVNING

5.1. Data og instruktioner, som er nødvendige for planlægningen før og under flyvningen, inklusive faktorer såsom fastsættelse af hastigheder og indstilling af motorydelsen. Der skal, hvor det er relevant, medtages procedurer for operationer med udfald af motor(er), ETOPS (navnlig marchfart med én motor ude af drift og maksimumsafstand til en egnet flyveplads fastsat i overensstemmelse med OPS 1.245 og flyvninger til isolerede flyvepladser.

5.2. Metoden til beregning af det nødvendige brændstof på de forskellige stadier af flyvningen i overensstemmelse med OPS 1.255.

6. MASSE OG BALANCE

Instruktioner og data til beregning af masse og balance inklusive:

a) beregningssystem (f.eks. indekssystem),

b) informationer og instruktioner med henblik på udarbejdelse af masse- og balancedokumentation, herunder manuelle og computergenererede typer,

c) grænseværdier for masser og tyngdepunkt for de typer, varianter eller individuelle flyvemaskiner, som anvendes af luftfartsforetagendet, og

d) tør operativ masse og det tilsvarende tyngdepunkt eller indeks.

7. LASTNING

Procedurer og bestemmelser for lastning og sikring af lasten i flyvemaskinen.

8. KONFIGURATIONSDEVIATIONSLISTE

Konfigurationsdeviationsliste(r) (CDL), hvis denne/disse medfølger fra fabrikanten, under hensyn til de typer og varianter af flyvemaskiner, som opereres, herunder de procedurer, som skal følges ved afsendelse af en flyvemaskine i henhold til bestemmelserne i CDL for den pågældende flyvemaskine.

9. LISTE OVER MINDSTEUDSTYR

Listen over mindsteudstyr (MEL), idet der tages hensyn til de typer og varianter af flyvemaskiner, som opereres, og til operationstype(r)/-område(r). MEL skal omfatte navigationsudstyret og skal tage hensyn til den præstation, der kræves for den pågældende rute og det pågældende operationsområde.

10. OVERLEVELSES- OG NØDUDSTYR INKLUSIVE ILT

10.1. En liste over det overlevelsesudstyr, der skal medføres på de ruter, som skal flyves, og procedurerne for kontrol af dette udstyrs anvendelighed før start. Instruktioner vedrørende overlevelses- og nødudstyrets placering, tilgængelighed og anvendelse samt de(n) tilhørende checkliste(r) skal også medtages.

10.2. Proceduren for bestemmelse af den påkrævede mængde ilt og af den iltmængde, der er til rådighed. Der skal tages hensyn til flyveprofilen, antallet af ombordværende og en mulig dekompression af kabinen. Oplysningerne skal gives i en sådan form, at de kan anvendes uden vanskeligheder.

11. PROCEDURER FOR NØDEVAKUERING

11.1. *Instruktioner om forberedelse til nødevakuering, herunder koordinering af besætning og anvisning af nødstationer*

11.2. *Procedurer for nødevakuering*

En beskrivelse af alle besætningsmedlemmers opgaver med henblik på hurtig evakuering af en flyvemaskine og håndtering af passagerer i tilfælde af en nødlanding, en nødlanding på vandet eller andre nødsituationer.

12. FLYVEMASKINESYSTEMER

En beskrivelse af flyvemaskinesystemerne, de hertil hørende styregreb og indikationer samt betjeningsvejledninger.

C — INSTRUKTIONER OG INFORMATIONER VEDRØRENDE RUTER OG FLYVEPLADSER

1. Instruktioner og informationer vedrørende kommunikation, navigation og flyvepladser inklusive minimumsflyveniveauer og -højder for hver af de ruter, der skal flyves, og operative minima for hver flyveplads, der planlægges anvendt, herunder:

a) minimumsflyveniveau/-højde,

b) operative minima for afgangs- og destinationsflyvepladser og alternative flyvepladser,

c) kommunikationsfaciliteter og navigationshjælpemidler,

d) data vedrørende start- og landingsbane og flyvepladsfaciliteter,

e) procedurer for indflyvning, overskydning og afgang, herunder procedurer for støjbegrænsning,

f) procedurer for kommunikationssvigt,

g) eftersøgnings- og redningsfaciliteter i det område, over hvilket flyvemaskinen skal flyves,

h) en beskrivelse af de aeronautiske kort, som skal medføres om bord under hensyn til flyvningens art og den rute, der skal flyves, herunder metoden til at kontrollere kortenes gyldighed,

i) disponibiliteten af luftfartsoplysninger og vejrtjenester,

j) kommunikations/navigationsprocedurer en-route,

k) inddeling af flyvepladser med henblik på flyvebesætningens kvalifikationer,

l) særlige flyvepladsbegrænsninger (præstationsbegrænsninger og operative procedurer).

D — UDDANNELSE

1. Undervisningsplaner og kontrolprogrammer for alt operativt personale, der er udpeget til operative opgaver i forbindelse med forberedelsen og/eller udførelsen af en flyvning.

2. Undervisningsplanerne og kontrolprogrammerne skal omfatte:

2.1. For flyvebesætning. Alle relevante områder, der er foreskrevet i Subpart E og N,

2.2. For kabinebesætning. Alle relevante områder, der er foreskrevet i Subpart O,

2.3. For berørt operativt personale inklusive besætningsmedlemmer.

a) Alle relevante områder, der er foreskrevet i Subpart R (Lufttransport af farligt gods), og

b) alle relevante områder, der er foreskrevet i Subpart S (Sikkerhed).

2.4. For andet operativt personale end besætningsmedlemmer (f.eks. flyveklarerer, håndterings- og ekspeditionspersonale osv.) Alle andre relevante emner, der er foreskrevet i OPS, og som vedrører deres opgaver.

3. *Procedurer*

3.1. Procedurer for uddannelse og kontrol.

3.2. Procedurer, som skal finde anvendelse i tilfælde af, at personale ikke opnår eller opretholder de krævede standarder.

3.3. Procedurer for at sikre, at der ikke under erhvervsmæssige lufttransportflyvninger simuleres unormale situationer eller nødsituationer, som kræver anvendelse af en del af eller alle unormale procedurer eller nødprocedurer, eller simuleres IMC-flyvning med kunstige midler.

4. Beskrivelse af den dokumentation, der skal opbevares, samt opbevaringsperioder. (se bilag 1 til OPS 1.1065.)

Bilag 1 til OPS 1.1065

Opbevaringsperioder for dokumenter

Luftfartsforetagendet skal sikre, at følgende oplysninger/dokumentation opbevares i en acceptabel form og er tilgængelig for Myndigheden, i de perioder, der er angivet i nedenstående tabeller.

Note:

Subpart M foreskriver bestemmelser om yderligere informationer i forbindelse med vedligeholdelsesdokumenter.

Tabel 1

Oplysninger, der anvendes ved forberedelse og udførelse af en flyvning

Oplysninger, der anvendes ved forberedelse og udførelse af flyvningen som beskrevet i OPS 1.135	
Operationel flyveplan	3 måneder
Flyvemaskinens tekniske log	24 måneder efter datoen for sidste registrering
Rutespecifik NOTAM/AIS-instruktionsdokumentation, hvis denne er redigeret af luftfartsforetagendet	3 måneder
Masse- og balancedokumenter	3 måneder
Anmeldelse af særlig last inklusive farligt gods	3 måneder

Tabel 2

Rapporter

Rapporter	
Rejselogbog	3 måneder
Flyverapport(er) med henblik på registrering af oplysninger om enhver hændelse som foreskrevet i OPS 1.420, eller enhver hændelse, som luftfartøjschefen skønner det nødvendigt at indberette/registrere	3 måneder
Rapporter om overskridelse af tjeneste- og/eller nedsættelse af hvileperioder	3 måneder

Tabel 3

Dokumentation vedrørende flyvebesætning

Dokumentation vedrørende flyvebesætning	
Flyve, tjeneste- og hviletid	15 måneder
Certifikat	Så længe flyvebesætningsmedlemmet udøver rettighederne i medfør af certifikatet for luftfartsforetagendet
Omstillingstræning og -kontrol	3 år
Luftfartøjschefkursus (inklusive kontrol)	3 år
Periodisk træning og afprøvning	3 år
Uddannelse i at operere i begge pilotsæder og kontrol heraf	3 år
Nyere erfaring (Henvisning findes i OPS 1.970)	15 måneder
Rute- og flyvepladskompetence (se OPS 1.975)	3 år
Uddannelse og kvalifikationer til at udføre bestemte operationer, hvor dette kræves i OPS (f.eks. ETOPS KAT. II/III-operationer)	3 år
Uddannelse i håndtering af farligt gods, hvor dette er relevant	3 år

Tabel 4

Dokumentation vedrørende kabinebesætning

Dokumentation vedrørende kabinebesætning	
Flyve, tjeneste- og hviletid	15 måneder
Grunduddannelse, omstillings- og forskelstræning (inklusive kontrol)	Så længe kabinebesætningsmedlemmet er ansat af luftfartsforetagendet
Tilbagevendende træning og genopfriskningstræning (inklusive kontrol)	Indtil 12 måneder efter, at kabinebesætningsmedlemmets ansættelse i luftfartsforetagendet er ophørt
Uddannelse i håndtering af farligt gods, hvor dette er relevant	3 år

Tabel 5

Dokumentation for andet operativt personale

Dokumentation for andet operativt personale	
Uddannelses/kvalifikationsdokumentation for andet personale, for hvilket der i OBS kræves et godkendt uddannelsesprogram	De sidste 2 registrerede uddannelsesforløb

Tabel 6

Anden dokumentation

Anden dokumentation	
Dokumentation for kosmiske strålings- og solstrålingsdoser	Indtil 12 måneder efter, at besætningsmedlemmets ansættelse i luftfartsforetagendet er ophørt
Kvalitetssystemdata	5 år

SUBPART R

LUFTTRANSPORT AF FARLIGT GODS

OPS 1.1150

Terminologi

Betegnelserne, der anvendes i denne Subpart, har følgende betydning:

1) Acceptcheckliste (Acceptance Check List). Et dokument, der anvendes som en hjælp til at udføre en kontrol af det udvendige udseende af forsendelser af farligt gods og af de tilhørende dokumenter for at fastslå, at alle de relevante krav er overholdt.

2) Fragtluftfartøj. Ethvert luftfartøj, som medfører gods eller ejendele, men ikke passagerer. I denne forbindelse betragtes følgende personer ikke som passagerer:

   i) et besætningsmedlem,

   ii) en ansat i luftfartsforetagendet, som er tilladt og befordres i overensstemmelse med de instruktioner, der er indeholdt i driftshåndbogen,

   iii) en bemyndiget repræsentant for en Myndighed eller

   iv) en person, der udfører opgaver med hensyn til en bestemt forsendelse om bord.

3) Havari med farligt gods. Et hændelsesforløb under eller i tilknytning til transport af farligt gods, som resulterer i, at en person pådrager sig en dødbringende eller alvorlig kvæstelse, eller at der forvoldes større skader på ejendom.

4) Hændelse med farligt gods. Et hændelsesforløb, som ikke er et havari med farligt gods, men som finder sted under eller i tilknytning til transport af farligt gods, og som ikke nødvendigvis forekommer om bord på et luftfartøj, men som resulterer i kvæstelse af en person, skader på ejendom, brand, beskadigelse, udslip, væskeudsivning eller stråling eller i et andet bevis på, at emballagens fuldstændighed ikke er opretholdt. Ethvert hændelsesforløb i relation til transport af farligt gods, som i alvorlig grad bringer luftfartøjet eller de ombordværende i fare, anses ligeledes for at udgøre en hændelse med farligt gods.

5) Transportdokument for farligt gods. Et dokument, som er foreskrevet i de tekniske instruktioner. Dokumentet udfyldes af den person, som udbyder farligt gods til lufttransport, og det indeholder oplysninger om det pågældende farlige gods. Dokumentet indeholder en underskrevet erklæring, som angiver, at det farlige gods er fyldestgørende og nøjagtigt beskrevet med angivelse af de korrekte tekniske betegnelser og FN-numre (hvis der er tildelt FN-numre), og at godset er korrekt klassificeret, emballeret, mærket, adresseret og i transportegnet stand.

6) Fragtcontainer. En fragtcontainer er et stykke transportmateriel til radioaktive materialer, som er konstrueret til at lette transport af disse materialer enten emballerede eller uemballerede via en eller flere transportformer. (Note: se container (Unit Load Device) i de tilfælde, hvor det farlige gods ikke er radioaktive materialer).

7) Speditør. Et agentur, som på vegne af luftfartsforetagendet udfører alle eller visse af sidstnævntes funktioner, herunder modtagelse, lastning, losning, omladning og anden ekspedition af passagerer eller last.

8) Sampakning (overpack). En pakke, der indeholder et eller flere kolli, og som udgør en enhed, der benyttes af samme afsender for at lette ekspedition og opbevaring. (Note: container (unit load device) indgår ikke i denne definition).

9) Kolli. Det færdige produkt af indpakningsprocessen, dvs. emballage med indhold, således som dette foreligger klart til transport.

10) Emballage. Beholdere og andre dele eller materialer, der er nødvendige, for at beholderen kan opfylde sin funktion som transportbeholder, og som er nødvendige for at sikre opfyldelsen af kravene til emballering.

11) Korrekt teknisk betegnelse. Det navn, der skal anvendes til at beskrive en bestemt genstand eller et bestemt stof i alle forsendelsesdokumenter og anmeldelser, og, hvor det er relevant, på emballagen.

12) Alvorlig kvæstelse. En kvæstelse, som en person har pådraget sig ved en ulykke, og:

   i) som nødvendiggør indlæggelse på hospital i mere end 2 døgn, hvis indlæggelse sker senest 7 dage efter den dag, hvor personen blev kvæstet, eller

   ii) hvorved der sker knoglebrud (bortset fra ukomplicerede brud på fingre, tæer eller næse), eller

   iii) hvorved der er fremkommet alvorlig blødning, nerve-, muskel- eller seneskade, eller

   iv) hvorved der er sket kvæstelse af et indre organ, eller

   v) hvorved der er sket 2. eller 3. gradsforbrændinger eller forbrændinger, der dækker mere end 5% af kroppen, eller

   vi) hvorved der er sket bevislig udsættelse for smitsomme stoffer eller skadelig stråling.

13) Oprindelsesland. Det land, inden for hvis territorium det farlige gods først blev lastet på et luftfartøj.

14) Tekniske instruktioner. Den seneste gældende udgave af de tekniske instruktioner for sikker lufttransport af farligt gods (dok. 9284-AN/905), inklusive tillægget og eventuelle tilføjelser, som er godkendt og offentliggjort ved Rådet for Organisationen for International Civil Luftfarts afgørelse.

15) FN-nummer. Det firecifrede tal, der er tildelt af FN's Ekspertudvalg for Transport af Farligt Gods med henblik på identificering af et stof eller en bestemt gruppe af stoffer.

16) Container (Unit Load Device). Enhver type luftfartøjscontainer, luftfartøjspalet med net eller luftfartøjspalet med net over en plastboble. (Note: sampakning indgår ikke i denne definition. Med hensyn til containere, som indeholder radioaktive materialer, henvises der til definitionen for fragtcontainer).

OPS 1.1155

Godkendelse til transport af farligt gods

Luftfartsforetagendet må ikke transportere farligt gods, medmindre Myndigheden har givet tilladelse hertil.

OPS 1.1160

Anvendelsesområde

a) Luftfartsforetagendet skal i alle tilfælde, hvor der transporteres farligt gods, overholde bestemmelserne i de tekniske instruktioner, uanset om flyvningen helt eller delvist udføres inden for eller helt udføres uden for en stats territorium.

b) Genstande og stoffer, som ellers ville være klassificeret som farligt gods, er ikke omfattet af bestemmelserne i denne Subpart i det omfang, dette er angivet i de tekniske instruktioner, under forudsætning af:

   1) at det er nødvendigt, at de forefindes om bord på flyvemaskinen i overensstemmelse med de gældende bestemmelser eller af operative årsager,

   2) at de transporteres som cateringleverancer eller kabinebetjeningsforsyninger,

   3) at de transporteres med henblik på anvendelse under flyvningen som veterinære hjælpemidler eller som aflivningsmiddel til dyr,

   4) at de transporteres med henblik på anvendelse som medicinske hjælpemidler til en patient under flyvningen under forudsætning af:

      i) at der specielt til formålet er blevet fremstillet trykflasker til at rumme og transportere den bestemte luftart,

ii) at lægemidler, medicin og andre medicinske stoffer er under kontrol af uddannet personale i den periode, i hvilken de er i anvendelse på flyvemaskinen,

iii) at udstyr, der indeholder våde batterier, opbevares og om nødvendigt sikres i opretstående stilling for at forhindre udsivning af elektrolytten, og

iv) at der er truffet hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at anbringe og sikre alt udstyr under start og landing og på ethvert andet tidspunkt, når luftfartøjschefen skønner det nødvendigt af sikkerhedshensyn, eller

5) at de medføres af passagerer eller besætningsmedlemmer.

c) Genstande og stoffer, der er beregnet som erstatning for de i ovenstående punkt b) 1 nævnte genstande og stoffer, skal transporteres på flyvemaskinen som angivet i de tekniske instruktioner.

OPS 1.1165

Begrænsninger for transport af farligt gods

a) Luftfartsforetagendet skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at genstande og stoffer, der udtrykkeligt er nævnt ved navn eller ved fællesbetegnelse i de tekniske instruktioner som genstande eller stoffer, det under alle omstændigheder er forbudt at transportere med luftfartøj, må ikke transporteres med nogen flyvemaskine.

b) Luftfartsforetagendet skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at genstande og stoffer eller andet gods, som er angivet i de tekniske instruktioner som forbudte at transportere under normale omstændigheder, udelukkende transporteres, når:

1) disse af de berørte stater er undtaget i henhold til bestemmelserne i de tekniske instruktioner, eller

2) de tekniske instruktioner angiver, at disse kan transporteres i henhold til en godkendelse udstedt af oprindelseslandet.

OPS 1.1170

Klassificering

Luftfartsforetagendet skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at genstande og stoffer klassificeres som farligt gods som angivet i de tekniske instruktioner.

OPS 1.1175

Emballering

Luftfartsforetagendet skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at farligt gods emballeres som angivet i de tekniske instruktioner.

OPS 1.1180

Etikettering og mærkning

a) Luftfartsforetagendet skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at kolli, sampakninger og fragtcontainere er etiketteret og mærket som angivet i de tekniske instruktioner.

b) Såfremt der transporteres farligt gods på en flyvning, som helt eller delvist finder sted uden for en stats territorium, skal etikettering og mærkning være affattet på engelsk i tillæg til eventuelle andre sproglige krav.

OPS 1.1185

Transportdokument for farligt gods

a) Luftfartsforetagendet skal sikre, at farligt gods er ledsaget af et transportdokument for farligt gods, medmindre andet er angivet i de tekniske instruktioner.

b) Såfremt der transporteres farligt gods på en flyvning, som helt eller delvist finder sted uden for en stats territorium, skal transportdokumentet for farligt gods være affattet på engelsk i tillæg til eventuelle andre sproglige krav.

OPS 1.1195

Modtagelse af farligt gods

a) Luftfartsforetagendet må ikke modtage farligt gods til lufttransport, medmindre luftfartsforetagendet har inspiceret kolliet, sampakningen eller fragtcontaineren med det farlige gods i overensstemmelse med procedurerne for modtagelse af farligt gods i de tekniske instruktioner.

b) Luftfartsforetagendet eller dettes speditør skal anvende en kontrolliste ved modtagelse af farligt gods. Denne kontrolliste skal muliggøre kontrol af alle relevante oplysninger og skal være affattet i en sådan form, at det er muligt at registrere resultaterne af denne kontrol ved modtagelsen af farligt gods manuelt, mekanisk eller ved hjælp af edb.

OPS 1.1200

Inspektion for tegn på skade, lækage eller forurening

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at kolli, sampakninger og fragtcontainere inspiceres for tegn på lækage eller skade, umiddelbart før de lastes på en flyvemaskine eller i en container som angivet i de tekniske instruktioner,

2) at en container ikke lastes på en flyvemaskine, medmindre den er inspiceret som påbudt i de tekniske instruktioner og fundet fri for ethvert tegn på lækage fra eller skade på det farlige gods,

3) at utætte eller beskadigede kolli, sampakninger eller fragtcontainere ikke lastes på en flyvemaskine,

4) at ethvert kolli med farligt gods, som er lastet på en flyvemaskine, og som viser sig at være beskadiget eller utæt, fjernes, eller at der træffes foranstaltninger med henblik på, at dette kolli fjernes af en relevant myndighed eller organisation. Den resterende del af forsendelsen skal i så fald inspiceres for at sikre, at den er i egnet stand til transport, og at der ikke er sket skade på eller forurening af flyvemaskinen eller dennes ladning, og

5) at kolli, sampakninger og fragtcontainere inspiceres for tegn på skade eller lækage ved losningen fra flyvemaskinen eller fra en container, og at området, hvor det farlige gods var anbragt, inspiceres for skade eller forurening, hvis der er tegn på skade eller lækage.

OPS 1.1205

Fjernelse af forurening

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at enhver forurening, der konstateres som følge af lækage fra eller skade på farligt gods, ufortøvet fjernes, og

2) at en flyvemaskine, som er blevet forurenet af radioaktivt stof, straks tages ud af trafik og ikke indsættes i trafik igen, før strålingsniveauet på enhver tilgængelig overflade og den forurening, der kan fjernes, ikke overstiger de værdier, der er angivet i de tekniske instruktioner.

OPS 1.1210

Begrænsninger for lastning

a) *Passagerkabine og cockpit*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at farligt gods ikke transporteres i en flyvemaskines passagerkabine, hvori der befinder sig passagerer, eller i cockpittet, medmindre andet er angivet i de tekniske instruktioner.

b) *Fragtrum*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at farligt gods lastes, adskilles, stuves og sikres på flyvemaskinen som angivet i de tekniske instruktioner.

c) *Farligt gods, som kun må transporteres med fragtluftfartøj*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at kolli med farligt gods, som ifølge mærkningen kun må transporteres med fragtluftfartøj, transporteres med fragtluftfartøj og lastes som angivet i de tekniske instruktioner.

OPS 1.1215

Afgivelse af oplysninger

a) *Oplysninger til jordpersonale*

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at jordpersonalet gives de oplysninger, som gør det muligt for dette personale at udføre sine pligter i forbindelse med transporten af farligt gods, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af hændelser og havarier, som omfatter farligt gods, og

2) at de i ovenstående underpunkt a) 1 omhandlede oplysninger, hvor det er relevant, også gives til speditøren.

b) *Oplysninger til passagerer og andre personer*

1) Luftfartsforetagendet skal sikre, at passagerne som foreskrevet i de tekniske instruktioner informeres om de former for gods, som det ikke er tilladt dem at medføre om bord på et luftfartøj, og

2) Luftfartsforetagendet og, hvor det er relevant, foretagendets speditør skal sikre, at der på fragtmodtagelsesstederne forefindes opslag med oplysninger om transporten af farligt gods.

c) *Oplysninger til besætningsmedlemmer*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at driftshåndbogen indeholder oplysninger, som sætter besætningsmedlemmerne i stand til at udføre deres pligter med hensyn til transport af farligt gods, herunder de foranstaltninger, som skal træffes i tilfælde af, at der opstår nødsituationer, som omfatter farligt gods.

d) *Oplysninger til luftfartøjschefen*

Luftfartsforetagendet skal sikre, at luftfartøjschefen forsynes med skriftlige informationer som angivet i de tekniske instruktioner.

e) *Informationer i tilfælde af en flyvehændelse eller et flyvehavari*

1) Et luftfartsforetagende, som opererer en flyvemaskine, der bliver indblandet i en flyvehændelse, skal efter anmodning afgive alle de oplysninger, som kræves for mest muligt at begrænse de risici, en hvilken som helst skade på det farlige gods om bord på luftfartøjet kunne fremkalde.

2) Et luftfartsforetagende, som opererer en flyvemaskine, der bliver indblandet i et flyvehavari, skal hurtigst muligt underrette vedkommende myndighed i den stat, hvori flyvehavariet indtraf, om alt farligt gods, der måtte transporteres.

OPS 1.1220

Uddannelsesprogrammer

a) Luftfartsforetagendet skal som foreskrevet i de tekniske instruktioner udarbejde og ajourføre personaleuddannelsesprogrammer, som skal være godkendt af Myndigheden.

b) *Luftfartsforetagender, som ikke er indehavere af en varig godkendelse til at transportere farligt gods*

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at personale, som er beskæftiget med almindelig fragthåndtering, har modtaget undervisning i at udføre deres pligter med hensyn til farligt gods. Denne uddannelse skal som minimum omfatte de områder, der er angivet i kolonne 1 i tabel 1, og skal være tilstrækkeligt uddybende til at sikre, at der opnås erkendelse dels af de risici, der er forbundet med farligt gods, dels af, hvordan farligt gods identificeres, og

2) at følgende personale:

i) besætningsmedlemmer,

ii) passagerbetjeningspersonale og

iii) sikkerhedspersonale, som er ansat af luftfartsforetagendet, og som beskæftiger sig med kontrol af passagerer og deres bagage,

har modtaget en undervisning, som mindst skal dække de områder, der er angivet i kolonne 2 i tabel 1, og som skal være tilstrækkeligt dybgående til at sikre, at der opnås erkendelse dels af de risici, der er forbundet med farligt gods, dels af, hvordan farligt gods identificeres, og dels af, hvilke krav, der gælder for passagerers medbringelse af farligt gods.

Tabel 1

Uddannelsesområder	1	2
Generelle kriterier	×	×
Begrænsninger for lufttransport af farligt gods	×	×
Mærkning og etikettering af kolli	×	×
Farligt gods i passagerernes bagage		×
Nødprocedurer		×

Note: »×« angiver et område, der skal omfattes

c) *Luftfartsforetagender, som er indehavere af en varig godkendelse til at transportere farligt gods*

Luftfartsforetagendet skal sikre:

1) at personale, der er beskæftiget med modtagelse af farligt gods, har modtaget undervisning i og er kvalificeret til at udføre sine pligter. Denne uddannelse skal som minimum omfatte de områder, der er angivet i kolonne 1 i tabel 2, og skal være tilstrækkeligt dybgående til at sikre, at personalet kan træffe afgørelser om at modtage eller afvise farligt gods, som udbydes til lufttransport,

2) at personale, der er beskæftiget med ground handling, stuvning og lastning af farligt gods, har fået en uddannelse, som sætter det pågældende personale i stand til at udføre sine pligter med hensyn til farligt gods. Denne uddannelse skal som minimum omfatte de områder, der er angivet i kolonne 2 i tabel 2, og skal være tilstrækkeligt dybgående til at sikre, at der opnås erkendelse dels af de risici, der er forbundet med farligt gods, dels af, hvordan farligt gods identificeres, og dels af, og hvordan det håndteres og lastes,

3) at personale, der er beskæftiget med almindelig fragthåndtering, har modtaget en uddannelse, som sætter det pågældende personale i stand til at udføre sine pligter med hensyn til farligt gods. Denne uddannelse skal som minimum omfatte de områder, der er angivet i kolonne 3 i tabel 2, og skal være tilstrækkeligt dybgående til at sikre, at der opnås erkendelse dels af de risici, der er forbundet med farligt gods, dels af, hvordan farligt gods identificeres, og dels af, og hvordan det håndteres og lastes,

4) at flyvebesætningsmedlemmer har modtaget en uddannelse, som mindst skal omfatte de områder, der er angivet i kolonne 4 i tabel 2. Uddannelsen skal være tilstrækkeligt dybgående til at sikre, at der opnås erkendelse dels af de risici, der er forbundet med farligt gods, dels af, hvordan farligt gods bør transporteres på en flyvemaskine, og

5) at følgende personale:

i) passagerbetjeningspersonale,

ii) sikkerhedspersonale, som er ansat af luftfartsforetagendet, og som beskæftiger sig med kontrol af passagerer og deres bagage, og

iii) besætningsmedlemmer, som ikke er flyvebesætningsmedlemmer,

har modtaget en uddannelse, der som minimum skal omfatte de områder, der er angivet i kolonne 5 i tabel 2. Uddannelsen skal være tilstrækkeligt dybgående til at sikre, at der opnås erkendelse dels af de risici, der er forbundet med farligt gods, dels af de krav, der gælder for passagerers medbringelse af sådant gods, eller mere generelt medbringelse af farligt gods på en flyvemaskine.

d) Luftfartsforetagendet skal sikre, at alt personale, som skal uddannes i håndtering af farligt gods, modtager tilbagevendende træning med intervaller, som ikke må overstige 2 år.

e) Luftfartsforetagendet skal sikre, at uddannelsen i håndtering af farligt gods registreres fortløbende for alt personale, der uddannes i overensstemmelse med ovenstående underpunkt d).

f) Luftfartsforetagendet skal sikre, at personalet i foretagendets speditionsfirma uddannes i overensstemmelse med den relevante kolonne i tabel 1 eller tabel 2.

Tabel 2

Uddannelsesområder	1	2	3	4	5
Generelle kriterier	×	×	×	×	×
Begrænsninger for lufttransport af farligt gods	×	×	×	×	×
Klassificering af og fortegnelse over farligt gods	×	×		×	
Generelle krav til emballering og instruktioner om emballering	×				
Krav til mærkning af emballage	×				
Mærkning og etikettering af kolli	×	×	×	×	×
Dokumentation fra afsender	×				
Modtagelse af farligt gods, herunder brug af kontrolliste	×				
Lastning, begrænsninger for lastning og adskillelse	×	×	×	×	
Inspektioner for tegn på skade eller lækage samt procedurer for dekontaminering	×	×			
Afgivelse af oplysninger til luftfartøjschef	×	×		×	
Farligt gods i passagerernes bagage	×			×	×
Nødprocedurer	×	×	×		×

Note: »×« angiver et område, der skal dækkes.

OPS 1.1225

Indberetning af hændelser og havarier med farligt gods

Luftfartsforetagendet skal indberette hændelser og havarier med farligt gods til Myndigheden. Der skal inden for 72 timer efter hændelsesforløbet afgives en foreløbig rapport, medmindre særlige omstændigheder forhindrer dette.

SUBPART S

SIKKERHED

OPS 1.1235

Sikkerhedskrav

Luftfartsforetagendet skal sikre, at alt berørt personale er gjort bekendt med og opfylder de pågældende krav i de nationale sikkerhedsprogrammer, som er gældende i den stat, hvor luftfartsforetagendet har sit hjemsted.

OPS 1.1240

Uddannelsesprogrammer

Luftfartsforetagendet skal udarbejde, ajourføre og gennemføre godkendte uddannelsesprogrammer, som sætter luftfartsforetagendets personale i stand til at træffe passende foranstaltninger for at forebygge ulovlige handlinger såsom sabotage eller kapring af flyvemaskiner og for mest muligt at begrænse følgerne af sådanne hændelsesforløb, hvis de skulle finde sted.

OPS 1.1245

Indberetning af ulovlig handling

Efter en ulovlig handling om bord på en flyvemaskine skal luftfartøjschefen eller, ved forfald, luftfartsforetagendet, ufortøvet indgive en rapport om denne handling til den relevante lokale myndighed og til Myndigheden i den stat, hvor luftfartsforetagendet har sit hjemsted.

OPS 1.1250

Checkliste vedrørende proceduren for gennemsøgning af flyvemaskiner

Luftfartsforetagendet skal sikre, at der på alle flyvemaskiner medbringes en checkliste vedrørende den procedure, der skal følges for den pågældende type ved søgning efter skjulte våben, sprængstoffer eller andre farlige genstande.

OPS 1.1255

Sikkerhed i cockpittet

Hvis der er installeret en dør til cockpittet, skal denne dør på alle flyvemaskiner, der anvendes til passagerbefordring, kunne låses inde fra cockpittet for at forhindre uvedkommende adgang.«

Ændret forslag til Rådets forordning om forkyndelse i Den Europæiske Unions medlemsstater af retslige og udenretslige dokumenter i civile eller kommercielle anliggender [1]

(2000/C 311 E/04)

KOM(2000) 75 endelig udg. — 1999/0102(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 30. marts 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionens mål er at opretholde og udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer; med henblik på en gradvis indførelse af et sådant område vedtager Fællesskabet bl.a. en række foranstaltninger inden for det civilretlige samarbejde, som er nødvendige, for at det indre marked kan fungere efter hensigten.

(2) Af hensyn til det indre markeds effektivitet er det nødvendigt at forbedre og fremskynde fremsendelsen mellem medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle anliggender med henblik på disses forkyndelse.

(3) Dette spørgsmål henhører under samarbejdet om civilretlige spørgsmål som omhandlet i traktatens artikel 65.

(4) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og med proportionalitets-princippet som omhandlet i traktatens artikel 5 kan forordningens mål ikke nås på effektiv vis af medlemsstaterne og kan kun gennemføres på fællesskabsplan; denne forordning begrænser sig til det nødvendige minimum og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt herfor.

(5) Med retsakten af 26. maj 1997 [2] har Rådet udarbejdet en konvention om forkyndelse i Den Europæiske Unions medlemsstater af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle anliggender, og det har henstillet til medlemsstaterne, at de vedtager den i henhold til deres forfatningsmæssige bestemmelser; konventionen er ikke trådt i kraft; videreførelsen af de resultater, der blev opnået i forbindelse med indgåelsen af konventionen, bør sikres; konventionens væsentlige indhold er derfor medtaget i denne forordning.

(6) Af hensyn til effektiv og hurtig afvikling af de civilretlige procedurer skal fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter ske direkte og ved hjælp af hurtige midler mellem de af medlemsstaterne udpegede instanser; medlemsstaterne kan imidlertid oplyse, at de har til hensigt at bevare deres centrale myndigheder i en overgangsperiode på fem år; en sådan overgangsordning er berettiget ud fra nødvendigheden af at tilpasse medlemsstaternes nuværende fremsendelsesordninger.

(7) En hurtig fremsendelse forudsætter, at alle egnede midler anvendes, dog under overholdelse af visse krav vedrørende det modtagne dokuments læselighed og pålidelighed; en sikker fremsendelse kræver, at det fremsendte dokument ledsages af en formular, som skal udfyldes på det sprog, der anvendes på forkyndelsesstedet, eller på et andet sprog, som er godkendt af den modtagende medlemsstat.

(8) Af hensyn til forordningens effektivitet er det kun i undtagelsestilfælde muligt at afvise forkyndelsen af dokumenter.

(9) En hurtig fremsendelse er en opfordring til at lade dokumentet forkynde i dagene efter dokumentets modtagelse; hvis det imidlertid ikke har været muligt at foretage forkyndelsen efter en måned, giver den modtagende instans den fremsendende instans meddelelse herom; overskridelsen af denne frist er ikke ensbetydende med, at anmodningen skal sendes tilbage til den fremsendende instans, når forkyndelsen kan lade sig gøre inden for en rimelig frist.

(10) Af hensyn til modtagerens interesser finder forkyndelsen sted på det sprog, der anvendes på forkyndelsesstedet, eller på et af den fremsendende medlemsstats sprog, som modtageren forstår.

(11) Da de enkelte medlemsstaters procedureregler er forskellige, kan forkyndelsesdatoen være forskellig fra medlemsstat til medlemsstat; ifølge nærværende forordning skal der i disse tilfælde anvendes et system med to forskellige datoer, da det er den modtagende medlemsstats lovgivning, der er afgørende, medmindre der er tale om dokumenter, som skal være forkyndt inden for en bestemt frist; formålet hermed er at beskytte både modtagerens og rekvirentens rettigheder.

---

[1] EFT C 247 E af 31.8.1999, s. 11.

[2] EFT C 261 af 27.8.1997, s. 1.

(12) Forordningen har forrang frem for de bestemmelser, der dækker de samme områder, og som er indeholdt i internationale konventioner indgået af medlemsstaterne, navnlig protokollen til Bruxelles-konventionen af 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager ([1]), og i Haag-konventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle anliggender, og som anvendes i forholdet mellem de deltagende medlemsstater; forordningen er ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager eller opretholder bestemmelser om fremskyndelse af dokumentfremsendelse, hvis de er forenelige med forordningens bestemmelser.

(13) Oplysninger, der fremsendes efter denne forordning, bør beskyttes; beskyttelsen falder ind under Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([2]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren ([3]).

(14) Iværksættelsen af forordningens gennemførelsesbestemmelser bør påhvile Kommissionen; den bistås af et rådgivende udvalg.

(15) Kommissionen skal senest tre år efter forordningens ikrafttrædelsesdato undersøge dets anvendelse og om nødvendigt fremsætte ændringsforslag.

(16) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollerne om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling har disse to medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen af denne forordning. I overensstemmelse med protokollen om Danmarks stilling deltager denne medlemsstat ikke i vedtagelsen af denne forordning. Den er derfor ikke bindende for Danmark og finder ikke anvendelse for denne medlemsstats vedkommende -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse i civile eller kommercielle anliggender, hvor et retsligt eller udenretsligt dokument skal sendes fra en medlemsstat til en anden for der at blive forkyndt.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse, når adressen på hjemsted eller sædvanlig bopæl for den person, for hvem dokumentet skal forkyndes, ikke er kendt.

Artikel 2

Fremsendende og modtagende instanser

1. Hver medlemsstat udpeger de embedsmænd, myndigheder eller andre personer, i det følgende benævnt »fremsendende instanser«, der har kompetence til at fremsende retslige og udenretslige dokumenter, der skal forkyndes i en anden medlemsstat.

2. Hver medlemsstat udpeger de stævningsmænd eller andre personer, i det følgende benævnt »modtagende instanser«, der er kompetente til at modtage retslige og udenretslige dokumenter fra en anden medlemsstat.

3. Medlemsstaterne kan erklære, at de vil udpege en fremsendende og en modtagende instans eller en enkelt instans, som varetager begge funktioner. Forbundsstater, stater med flere retssystemer og stater med autonome territoriale organer kan udpege flere sådanne instanser. Udpegelsen gælder for fem år og kan forlænges hvert femte år.

4. Hver medlemsstat giver Kommissionen følgende oplysninger:

a) navn og adresse på de i stk. 2 og 3 omhandlede modtagende instanser

b) instansernes stedlige kompetence

c) på hvilke måder instanserne kan modtage dokumenter og

d) hvilke sprog der kan benyttes ved udfyldelsen af formularen i bilaget.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver senere ændring af disse oplysninger.

Artikel 3

Central enhed

Hver medlemsstat udpeger en central enhed, som har til opgave:

a) at give oplysninger til de fremsendende instanser

([1]) EFT C 27 af 26.1.1998, s. 17.

([2]) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

([3]) EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

b) at søge løsninger på vanskeligheder, der måtte opstå i forbindelse med fremsendelse af dokumenter med henblik på forkyndelse, herunder at yde bistand i tilfælde af forkert adresse

c) i undtagelsestilfælde, på anmodning af den fremsendende instans, at sende en anmodning om forkyndelse videre til den kompetente modtagende instans.

Forbundsstater, stater med flere retssystemer og stater med autonome territoriale organer kan udpege flere centrale enheder.

KAPITEL II

RETSLIGE DOKUMENTER

AFDELING 1

FREMSENDELSE OG FORKYNDELSE AF RETSLIGE DOKUMENTER

Artikel 4

Fremsendelse af dokumenter

1. Retslige dokumenter fremsendes direkte og hurtigst muligt mellem de instanser, som er udpeget på grundlag af artikel 2.

2. Fremsendelse af dokumenter, anmodninger, bekræftelser, modtagelses-beviser, attester og alle andre aktstykker mellem fremsendende og modtagende instanser kan ske på enhver egnet måde, forudsat at indholdet af det modtagne dokument er en tro gengivelse af det afsendte dokument, og at alle angivelser på dokumentet er let læselige.

3. Det dokument, der ønskes fremsendt, skal ledsages af en anmodning, der udfærdiges på formularen i bilaget. Formularen skal udfyldes på modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller på et andet sprog, som modtagerstaten har meddelt, at den kan acceptere. Medlemsstaterne skal angive, hvilket andet/hvilke andre af Den Europæiske Unions officielle sprog end deres eget/deres egne de kan acceptere, at formularen udfyldes på.

4. Alle dokumenter og aktstykker, der fremsendes, er fritaget for legalisering eller tilsvarende formaliteter.

5. Hvis den fremsendende instans ønsker en kopi af dokumentet returneret sammen med den i artikel 10 omhandlede attest, fremsendes dokumentet i to eksemplarer.

Artikel 5

Oversættelse af dokumenter

1. Rekvirenten skal af den fremsendende instans, hvortil den pågældende overdrager dokumentet med henblik på fremsendelse, underrettes om, at adressaten kan nægte at modtage dokumentet, hvis det ikke er affattet på et af de i artikel 8 omhandlede sprog.

2. Rekvirenten afholder eventuelle udgifter til oversættelse, der er påløbet forud for dokumentets fremsendelse med forbehold af en eventuel senere afgørelse truffet af retten eller den kompetente myndighed om, hvem disse udgifter påhviler.

Artikel 6

Modtagelse af dokumenter ved den modtagende instans

1. Den modtagende instans sender ved modtagelsen af et dokument snarest muligt og under alle omstændigheder inden syv dage efter modtagelsen på den hurtigst mulige måde den fremsendende instans et modtagelsesbevis på formularen i bilaget.

2. Kan anmodningen om forkyndelse ikke imødekommes på grundlag af de fremsendte oplysninger eller dokumenter, tager den modtagende instans på den hurtigst mulige måde kontakt med den fremsendende instans for at rekvirere de manglende oplysninger eller aktstykker.

I tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om, hvorvidt en anmodning om forkyndelse falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, er det den fremsendende instans' afgørelse, der har forrang, jf. dog undtagelsen i stk. 3.

3. Hvis anmodningen om forkyndelse på grund af en åbenlys fejl klart falder uden for forordningens anvendelsesområde, eller hvis forkyndelse er umulig, fordi de formelle krav ikke er opfyldt, returneres anmodningen og de fremsendte dokumenter straks efter modtagelsen til den fremsendende instans sammen med den formular til meddelelse om returnering, der er gengivet i bilaget.

4. En modtagende instans, der modtager et dokument, som den ikke har territorial kompetence til at forkynde, sender dokumentet og anmodningen videre til den kompetente modtagende instans i samme medlemsstat, hvis de i artikel 4, stk. 3, nævnte betingelser er opfyldt, og underretter den fremsendende instans herom under anvendelse af formularen i bilaget. Den territorialt kompetente modtagende instans underretter på den i stk. 1 nævnte måde den fremsendende instans, når den har modtaget dokumentet.

Artikel 7

Forkyndelse af dokumenter

1. Den modtagende instans forkynder dokumentet eller lader det forkynde enten i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning eller på den særlige måde, som den fremsendende instans har anmodet om, medmindre denne måde er uforenelig med modtagerstatens lovgivning.

2. De med henblik på forkyndelsen nødvendige foranstaltninger træffes hurtigst muligt. Hvis det ikke har været muligt at forkynde dokumentet inden en måned efter modtagelsen, underretter den modtagende instans under alle omstændigheder den fremsendende instans herom på formularen i bilaget, som udfyldes i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2. Fristen beregnes efter modtagerstatens lovgivning.

Artikel 8

Mulighed for at nægte at modtage dokumentet

1. Den modtagende instans underretter adressaten om, at denne kan nægte at modtage det dokument, der skal forkyndes, hvis det ikke er affattet på et af følgende sprog:

a) på modtagerstatens officielle sprog, eller hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller

b) på et af afsenderstatens sprog, som modtageren forstår.

2. Har den modtagende instans fået oplyst, at adressaten nægter at modtage dokumentet, jf. stk. 1, underretter den straks den fremsendende instans herom ved hjælp af den i artikel 10 omhandlede attest og returnerer anmodningen og de dokumenter, der ønskes oversat.

Artikel 9

Forkyndelsesdato

1. Datoen for et dokuments forkyndelse i henhold til artikel 7 er den dato, på hvilken dokumentet forkyndes i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning, jf. artikel 8.

2. Hvis der i forbindelse med en sag, der skal anlægges, eller som verserer i afsenderstaten, er behov for at forkynde et dokument inden for en bestemt frist, er den dato, der gælder i forhold til rekvirenten, dog den, der er fastsat i lovgivningen i denne medlemsstat.

Artikel 10

Afleveringsattest og kopi af det forkyndte dokument

1. Når formaliteterne i forbindelse med forkyndelsen af dokumentet er opfyldt, udfærdiges der på formularen i bilaget en attest som bevis for forkyndelsen, som sendes til den fremsendende instans og ledsages af en kopi af det forkyndte dokument, hvis artikel 4, stk. 5, finder anvendelse.

2. Attesten udfyldes på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i afsenderstaten eller på et andet sprog, som afsenderstaten har meddelt, at den kan acceptere. Hver medlemsstat skal angive, hvilket andet eller hvilke andre af Den Europæiske Unions officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfyldes på.

Artikel 11

Omkostninger i forbindelse med forkyndelsen

1. Forkyndelse af retslige dokumenter fra en medlemsstat medfører ikke krav på betaling eller refusion af afgifter eller omkostninger i forbindelse med modtagerstatens bistand.

2. Hvis der er hjemmel herfor i modtagerstatens lovgivning, skal rekvirenten betale eller refundere omkostninger i forbindelse med:

a) arbejde udført af en stævningsmand eller en person, som er kompetent efter modtagerstatens lovgivning

b) anvendelse af en særlig fremgangsmåde.

AFDELING 2

ANDRE FORMER FOR FREMSENDELSE OG FORKYNDELSE AF RETSLIGE DOKUMENTER

Artikel 12

Fremsendelse ad konsulær eller diplomatisk vej

Hver medlemsstat har i særlige tilfælde adgang til at benytte konsulær eller diplomatisk vej til at fremsende retslige dokumenter, der skal forkyndes, til de instanser i en anden medlemsstat, som er udpeget på grundlag af artikel 2 eller 3.

Artikel 13

Forkyndelse af dokumenter ved diplomatiske eller konsulære repræsentanter

Hver medlemsstat har, når særlige omstændigheder gør sig gældende, adgang til uden anvendelse af tvang at forkynde retslige dokumenter for personer, der er bosat i en anden medlemsstat, direkte ved sine diplomatiske eller konsulære repræsentanter.

Hver medlemsstat kan erklære, at den modsætter sig sådan forkyndelse på sit territorium, medmindre dokumentet skal forkyndes for en statsborger i den medlemsstat, hvorfra dokumentet hidrører.

Artikel 14

Postforkyndelse

1. Hver medlemsstat har adgang til at lade forkyndelse af retslige dokumenter foretage direkte med posten for personer, der er bosat i en anden medlemsstat.

2. Enhver medlemsstat kan angive, under hvilke omstændigheder den accepterer postforkyndelse af retslige dokumenter.

Artikel 15

Direkte forkyndelse

Denne forordning er ikke til hinder for, at enhver, der har interesse i en retssag, kan lade forkyndelse af retslige dokumenter foretage direkte ved embedsmænd eller andre kompetente personer i modtagerstaten.

KAPITEL III

UDENRETSLIGE DOKUMENTER

Artikel 16

Fremsendelse

Udenretslige dokumenter kan fremsendes med henblik på forkyndelse i en anden medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen fastsætter efter den i artikel 18 fastsatte procedure foranstaltninger med henblik på:

a) at udarbejde og årligt ajourføre en håndbog med de oplysninger, som medlemsstaterne har givet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4

b) at opstille en ordliste på alle Den Europæiske Unions officielle sprog over de dokumenter, der forkyndes inden for rammerne af denne forordning

c) at ændre formularerne i bilaget

d) at iværksætte gennemførelsesbestemmelser med henblik på at fremskynde fremsendelsen af dokumenter, der skal forkyndes.

Artikel 18

Udvalg

Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget udtaler sig om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 19

Sagsøgte, der ikke giver møde

1. Når en stævning eller et tilsvarende dokument har skullet sendes til en anden medlemsstat med henblik på forkyndelse efter denne forordning, og sagsøgte ikke er mødt, må dommeren ikke afgøre sagen, før det er fastslået, at:

a) dokumentet er forkyndt ved anvendelse af en af de fremgangsmåder, der har hjemmel i modtagerstatens lovgivning for forkyndelse af dokumenter i indenlandske sager for personer, som opholder sig på dens territorium, eller

b) dokumentet virkelig er blevet afleveret til sagsøgte eller på hans bopæl i overensstemmelse med en anden fremgangsmåde, som har hjemmel i denne forordning,

og at forkyndelsen eller afleveringen i hvert af disse tilfælde har fundet sted i så god tid, at sagsøgte har kunnet varetage sine interesser under sagen.

2. Hver medlemsstat kan erklære at dommeren uanset stk. 1., kan afgøre sagen, selv om der ikke er modtaget nogen attest som bevis for forkyndelse eller aflevering, såfremt:

a) dokumentet er blevet fremsendt på en af de måder, der har hjemmel i denne forordning

b) et tidsrum, som dommeren anser for tilstrækkeligt i den enkelte sag, dog mindst seks måneder, er forløbet siden datoen for dokumentets fremsendelse

c) ingen attest har kunnet opnås til trods for, at ethvert rimeligt forsøg er blevet gjort for at opnå den gennem de kompetente myndigheder i modtagerstaten.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan dommeren i påtrængende tilfælde træffe bestemmelse om en hvilken som helst foreløbig eller sikrende foranstaltning.

4. Når en stævning eller et tilsvarende dokument har skullet sendes til en anden medlemsstat med henblik på forkyndelse efter denne forordning, og der er afsagt dom over en sagsøgt, som ikke er mødt, skal dommeren have adgang til at fritage sagsøgte for virkningerne af, at fristen for anvendelse af retsmidler er udløbet, såfremt:

a) sagsøgte uden egen skyld ikke har fået kendskab til dokumentet i så god tid, at han kunne varetage sine interesser under sagen, eller kendskab til dommen i så god tid, at han kunne benytte et retsmiddel, og

b) sagsøgtes indsigelser ikke forekommer helt grundløse.

Anmodning om fritagelse skal fremsættes inden en rimelig tid efter, at sagsøgte har fået kendskab til dommen.

Hver medlemsstat kan erklære, at anmodningen ikke vil blive imødekommet, hvis den fremsættes efter udløbet af en frist, som angives i erklæringen, men som ikke kan være kortere end et år efter afsigelsen af dommen.

5. Stk. 4 anvendes ikke på afgørelser om personers status eller handleevne.

Artikel 20

Forholdet til aftaler eller arrangementer, hvori medlemsstaterne er parter

1. Med hensyn til de forhold, som dækkes af nærværende forordnings anvendelsesområde, har forordningen forrang over bestemmelserne i de af medlemsstaterne indgåede internationale konventioner, navnlig artikel IV i protokollen til Bruxelleskonventionen af 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, og Haag-konventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle anliggender.

2. Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager eller opretholder bestemmelser om fremskyndelse af dokumentfremsendelse, såfremt de er forenelige med forordningens bestemmelser. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen udkast til de bestemmelser, de agter at vedtage.

Artikel 21

Retshjælp

Denne forordning berører ikke anvendelsen af artikel 23 i konventionen angående civilprocessen af 17. juli 1905, artikel 24 i konventionen angående civilprocessen af 1. marts 1954 og artikel 13 i konventionen om international retshjælp af 25. oktober 1980 mellem de medlemsstater, der er parter i nævnte konventioner.

Artikel 22

Beskyttelse af fremsendte oplysninger

1. Oplysninger, herunder navnlig personoplysninger, der fremsendes efter denne forordning, må af de modtagende instanser kun anvendes til det formål, der lå til grund for fremsendelsen.

2. Modtagende instanser sikrer, at sådanne oplysninger behandles fortroligt i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke den nationale lovgivning, i henhold til hvilken de berørte personer har ret til at blive holdt orienteret om den anvendelse, der gøres af oplysninger, som fremsendes efter denne forordning.

4. Denne forordning hindrer ikke anvendelsen af direktiv 95/46/EF og 97/66/EF.

Artikel 23

Offentliggørelse

Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de oplysninger, som medlemsstaterne meddeler den i henhold til artikel 2, 3, 4, 9, 10, 13, 14, 15 og 19.

Artikel 24

Genbehandling

Senest tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden og herefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om forordningens gennemførelse, bl.a. med en vurdering af de i henhold til artikel 2 udpegede instansers effektivitet og den praktiske anvendelse af artikel 3, litra c), og artikel 9. Rapporten omfatter også den del af de retlige forbindelser, der foregår ad elektronisk vej, og de forkyndelser, der gennemføres på denne måde, et område, hvor der hurtigst muligt må etableres retlige rammer på europæisk plan.

Artikel 25

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den finder anvendelse fra den 1. oktober 2000.

Artikel 26

Adressater

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

ANMODNING OM FORKYNDELSE AF DOKUMENTER
(Artikel 4, stk. 3, i forordningen)

Referencenummer: (*) fakultativt

1. FREMSENDENDE INSTANS
   1.1. Navn:
   1.2. Adresse:
      1.2.1. Gade + nummer/postboks:
      1.2.2. Postnummer + bynavn:
      1.2.3. Land:
   1.3. Tlf.:
   1.4. Telefax (*):
   1.5. E-mail (*):

2. MODTAGENDE INSTANS
   2.1. Navn:
   2.2. Adresse:
      2.2.1. Gade + nummer/postboks:
      2.2.2. Postnummer + bynavn:
      2.2.3. Land:
   2.3. Tlf.:
   2.4. Telefax (*):
   2.5. E-mail (*):

3. REKVIRENTEN
   3.1. Navn:
   3.2. Adresse:
      3.2.1. Gade + nummer/postboks:
      3.2.2. Postnummer + bynavn:
      3.2.3. Land:
   3.3. Tlf.: (*):
   3.4. Telefax (*):
   3.5. E-mail (*)

4. ADRESSATEN
   4.1. Navn:
   4.2. Adresse:
      4.2.1. Gade + nummer/postboks:
      4.2.2. Postnummer + bynavn:
      4.2.3. Land:
   4.3. Tlf. (*):
   4.4. Telefax (*):
   4.5. E-mail (*)
   4.6. Personnummer/socialsikringsnummer/virksomhedsnummer/eller lignende (*):

5. FORKYNDELSESMÅDE

5.1. Ifølge lovgivningen i den modtagende medlemsstat

5.2. På følgende særskilte måde:

5.2.1. Hvis denne måde ikke er forenelig med lovgivningen i den modtagende medlemsstat, skal dokumentet forkyndes i overensstemmelse med denne lovgivning:

5.2.1.1. Ja

5.2.1.2. Nej

6. DOKUMENT, DER SKAL FORKYNDES

a) 6.1. Dokumentets art

6.1.1. retsligt

6.1.1.1. indkaldelse

6.1.1.2. dom

6.1.1.3. appel

6.1.1.4. andet

6.1.2. udenretsligt

b) 6.2. Dato eller frist angivet i dokumentet (*):

c) 6.3. Sprog, som dokumentet er affattet på:

6.3.1. original D EN DK ES FIN FR GR IT NL P S andet:

6.3.2. oversættelse (*) D EN DK ES FIN FR GR IT NL P S andet:

d) 6.4. Antal bilag:

7. ET EKSEMPLAR AF DOKUMENTET SKAL RETURNERES SAMMEN MED FORKYNDELSESATTESTEN (jf. artikel 4, stk. 5, i forordningen)

7.1. Ja (i så tilfælde skal det dokument, der skal forkyndes, fremsendes i to eksemplarer)

7.2. Nej

1. **I henhold til artikel 7, stk. 2, skal de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på forkyndelsen, træffes så hurtigt som muligt. Hvis det ikke en måned efter modtagelsen af anmodningen har været muligt at foretage forkyndelsen, skal den fremsendende instans under alle omstændigheder underrettes herom ved hjælp af den i punkt 13 omtalte attest.**
2. **Hvis det ikke er muligt at efterkomme anmodningen på baggrund af de fremsendte oplysninger og dokumenter skal der i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordningen på hurtigst mulige måde tages kontakt til den fremsendende instans med henblik på at rekvirere de manglende oplysninger eller aktstykker.**

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel

Den modtagende instans' referencenummer:

KVITTERING FOR MODTAGELSE
(Artikel 6, stk. 1, i forordningen)

Ved modtagelsen af et dokument skal denne kvittering snarest muligt og senest syv dage efter modtagelsen sendes til den fremsendende instans på den hurtigst mulige måde.

8. MODTAGELSESDATO:

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel

FORMULAR TIL MEDDELELSE OM RETURNERING AF ANMODNING OG DOKUMENTER
(Artikel 6, stk. 3, i forordningen)

Anmodningen og dokumenterne skal returneres straks efter modtagelsen.

9. BEGRUNDELSE:

9.1. Anmodningen falder klart uden for forordningens anvendelsesområde

9.1.1. dokumentet vedrører hverken civile eller kommercielle anliggender

9.1.2. der er ikke tale om en anmodning om forkyndelse fra en medlemsstat til en anden medlemsstat

9.2. Manglende opfyldelse af de formelle krav, hvilket gør forkyndelsen umulig:

9.2.1. dokumentet er vanskeligt at læse

9.2.2. formularen er ikke udfyldt med det korrekte sprog

9.2.3. det modtagne dokument stemmer ikke overens med originalen

9.2.4. andet (skal præciseres):

9.3. Forkyndelsesmåden kan ikke forenes med den modtagende medlemsstats lovgivning (artikel 7, stk. 1, i forordningen)

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel

MEDDELELSE OM VIDERESENDELSE AF ANMODNING OG DOKUMENT TIL DEN TERRITORIALT KOMPETENTE MODTAGENDE INSTANS

(Artikel 6, stk. 4, i forordningen)

Anmodningen og dokumentet er blevet sendt videre til nedenstående instans, som har den territoriale kompetence til at foretage forkyndelsen:

10.1. Navn:

10.2. Adresse:

10.2.1. Gade + nummer/postboks:

10.2.2. Postnummer + bynavn:

10.2.3. Land:

10.3. Tlf.:

10.4. Telefax (*):

10.5. E-mail (*):

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel

Den kompetente modtagende instans' referencenummer:

KVITTERING FOR MODTAGELSE FRA DEN TERRITORIALT KOMPETENTE INSTANS TIL DEN FREMSENDENDE INSTANS

(Artikel 6, stk. 4, i forordningen)

Denne kvittering skal ved modtagelsen af et dokument snarest muligt og senest syv dage efter modtagelsen sendes til den fremsendende instans på den hurtigst mulige må.

11. MODTAGELSESDATO:

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel

BEVIS FOR DOKUMENTERNES FORKYNDELSE ELLER MANGLENDE FORKYNDELSE
(Artikel 10 i forordningen)

Forkyndelsen foretages hurtigst muligt. Hvis det en måned efter anmodningens modtagelse endnu ikke har været muligt at foretage forkyndelsen, underretter den modtagende instans den fremsendende instans herom (jf. artikel 7, stk. 2, i forordningen).

12. DOKUMENTET ER FORKYNDT
    a) 12.1. Dato for forkyndelsen og den adresse, hvor den har fundet sted:
    b) 12.2. Dokumentet er:
        A) 12.2.1. forkyndt efter den modtagende medlemsstats lovgivning, dvs.:
            12.2.1.1. udleveret:
                12.2.1.1.1. til adressaten
                12.2.1.1.2. til en anden person
                    12.2.1.1.2.1. Navn:
                    12.2.1.1.2.2. Adresse:
                        12.2.1.1.2.2.1. Gade + nummer/postboks:
                        12.2.1.1.2.2.2. Postnummer + bynavn:
                        12.2.1.1.2.2.3. Land:
                    12.2.1.1.2.3. Tilknytning til adressaten:
                    Familie Ansat Andet
                12.2.1.1.3. på adressatens bopæl
            12.2.1.2. forkyndt pr. post
                12.2.1.2.1. uden kvittering for modtagelse
                12.2.1.2.2. med kvittering for modtagelse (vedlagt)
                    12.2.1.2.2.1. udfærdiget af adressaten
                    12.2.1.2.2.2. udfærdiget af en anden person
                        12.2.1.2.2.2.1. Navn:
                        12.2.1.2.2.2.2. Adresse:
                            12.2.1.2.2.2.2.1. Gade + nummer/postboks:
                            12.2.1.2.2.2.2.2. Postnummer + bynavn:
                            12.2.1.2.2.2.2.3. Land:
                        12.2.1.2.2.2.3. Tilknytning til adressaten:
                        Familie Ansat Andet
            12.2.1.3. andet (skal præciseres):
        B) 12.2.2. forkyndt ved hjælp af følgende særlige måde (skal præciseres):
        C) 12.2.3. forkyndt af (stilling, adresse, tlf. eller fax-nummer):
    c) 12.3. Adressaten er [mundtligt] [skriftligt] blevet underrettet om, at han kan nægte at modtage dokumentet, hvis det ikke er udfærdiget på et sprog, som er officielt sprog på forkyndelsesstedet, eller et af den fremsendende medlemsstats officielle sprog, som han forstår.
13. OPLYSNINGER, SOM GIVES I HENHOLD TIL ARTIKEL 7, STK. 2
    Det har ikke inden for en måned efter modtagelsen af dokumentet været muligt at foretage forkyndelsen
14. DOKUMENTET ER NÆGTET MODTAGET
    Adressaten har nægtet at modtage dokumentet med henvisning til det anvendte sprog. Dokumentet er vedlagt denne attest.
15. ÅRSAGEN TIL, AT DOKUMENTET IKKE ER FORKYNDT
    15.1. Ukendt adresse
    15.2. Adressaten har ikke kunnet findes
    15.3 Det har ikke været muligt at forkynde dokumentet inden den dato eller den frist, som er angivet i punkt 6.2
    15.4. Andet (skal præciseres):

Dokumentet er vedlagt denne attest.

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om iværksættelse af foranstaltninger til økonomisk og social udvikling i Tyrkiet

(2000/C 311 E/05)

KOM(2000) 169 endelig udg. — 1998/0300(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 5. april 2000)

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —	Uændret
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179,	
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	
i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og	
ud fra følgende betragtninger:	
(1) Forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Tyrkiet bygger hovedsagelig på associeringsaftalen af 12. september 1963 og de afgørelser, der er truffet af det ved denne aftale oprettede associeringsråd.	
(2) Tyrkiet er i færd med at gennemføre væsentlige reformer for at forbedre sin økonomi, omstrukturere sin offentlige sektor for at gøre den mere effektiv, modernisere den økonomiske og sociale infrastruktur og udvikle produktionssektoren.	
(3) Det Europæiske Råd anførte på sit møde den 15.-16. juni 1998 i Cardiff, at det lagde stor vægt på, at der blev gennemført en europæisk strategi over for Tyrkiet, og det opfordrede Kommissionen til at fremlægge forslag desangående, også vedrørende de finansielle aspekter.	
(4) Indkomsterne er ulige fordelt mellem de forskellige provinser i Tyrkiet, og som reaktion på Det Europæiske Råds konklusioner fra Cardiff bør der sættes ind på at udjævne disse skævheder ved at støtte udviklingen i de i udviklingshenseende tilbagestående regioner og styrke den økonomiske og sociale samhørighed.	
(5) I Rådets konklusioner af 13. september 1999 henvises til den finansielle bistand til Tyrkiet.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(6) Det Europæiske Råd erklærede på mødet den 10.-11. december 1999 i Helsingfors, at Tyrkiet er et kandidatland, der ønsker at tiltræde Unionen på grundlag af de samme kriterier som dem, der gælder for de øvrige kandidatlande.	
(7) Bestemmelserne i denne forordning bygger på overholdelse af demokratiets principper, retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt folkeretten, dvs. de principper, der er fundamentet for Det Europæiske Fællesskabs og medlemsstaternes politik på de forskellige områder,.	(7) Bestemmelserne i denne forordning bygger på overholdelse af demokratiets principper, retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt folkeretten, dvs. de principper, der er fundamentet for Det Europæiske Fællesskabs og medlemsstaternes politik på de forskellige områder, samt på de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af de forskellige aftaler.
(8) Fællesskabet lægger vægt på, og overholder de grundlæggende menneskerettigheder i højere grad inddrager civilsamfundet.	(8) Fællesskabet lægger stor vægt på, at Tyrkiet forbedrer og fremmer demokratiet og overholder de grundlæggende menneskerettigheder samt i højere grad inddrager civilsamfundet i denne proces.
	(9) Europa-Parlamentet har vedtaget beslutninger af 13. december 1995 om menneskerettighedssituationen i Tyrkiet, af 17. september 1998 om Kommissionens rapport om udviklingen i forbindelserne med Tyrkiet siden toldunionens ikrafttrædelse, af 3. december 1998 om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om den videre udvikling i forbindelserne til Tyrkiet og Kommissionens meddelelse til Rådet om »en europæisk strategi over for Tyrkiet - de første operationelle forslag fra Kommissionen« og af 6. oktober 1999 om forbindelserne mellem Tyrkiet og Den Europæiske Union [1], især hvad angår betydningen af respekten for menneskerettighederne i Tyrkiet for udviklingen af snævre forbindelser mellem dette land og Den Europæiske Union.
(10) De foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, er forvaltningsforanstaltninger i henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen. Disse foranstaltninger bør træffes efter den forvaltningsprocedure, der er fastsat i artikel 4 i nævnte afgørelse.	(10) De foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, er forvaltningsforanstaltninger i henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [2]. Disse foranstaltninger bør træffes efter den forvaltningsprocedure, der er fastsat i artikel 4 i nævnte afgørelse.
(11) Den 6. maj 1999 indgik Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en interinstitutionel aftale om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren [1].	Uændret

[1] EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

[1] EFT C 17 af 22.1.1996, s. 46, EFT C 313 af 12.10.1998, s. 176, EFT C 398 af 21.12.1998, s. 57, og protokollen fra denne dato.

[2] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(12) Den 6. marts 1995 vedtog Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en erklæring om opførelse af finansielle bestemmelser i retsakter [1].	
(13) Uden at tilsidesætte budgetmyndighedens beføjelser foreslås der som et finansielt referencegrundlag, der viser den lovgivende myndigheds målsætning, et vejledende flerårigt beløb for perioden 2000-2002. Dette referencegrundlag udgør en del af Middelhavstildelingens flerårige finansielle ramme.	
(14) Formålet med de projekter og programmer, der finansieres ved hjælp af denne finansielle bistand, er at bidrage til den i Tyrkiet, reformen af landets udviklingspolitikker samt omstruktureringen af de institutionelle rammer.	(14) Formålet med de projekter og programmer, der finansieres ved hjælp af denne finansielle bistand, er at bidrage til den økonomiske og sociale udvikling i Tyrkiet, bestræbelserne for at fremme menneskerettighederne og respekten for og beskyttelsen af de eksisterende mindretal, reformen af landets udviklingspolitikker samt omstruktureringen af de institutionelle og juridiske rammer for at sikre disse principper.
(15) De projekter og programmer, der skal gennemføres med denne finansielle bistand, skal komme den befolkning til gode, som lider under Tyrkiets udviklingshandicap —	(15) De projekter og programmer, der skal gennemføres med denne finansielle bistand, skal især komme den del af befolkningen til gode, som lider under Tyrkiets udviklingshandicap —
UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:	Uændret
Artikel 1	
Fællesskabet bidrager til Tyrkiets bestræbelser for økonomisk og social udvikling.	
	Artikel 2
	Det finansielle referencegrundlag, der viser den lovgivende myndigheds målsætning, udgør 135 mio. EUR for perioden 2000-2002. Dette referencegrundlag øver ingen indflydelse på budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten. Budgetmyndigheden fastsætter det årlige beløb på grundlag af de disponible bevillinger for hvert regnskabsår under hensyntagen til principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning jf. finansforordningens artikel 2.

[1] EFT C 102 af 4.4.1996, s. 4.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 3	Uændret
1. I forbindelse med samarbejdsprojekter og -foranstaltninger kan der ydes bistand til den tyrkiske stat og dennes regioner lokale myndigheder, regionale organisationer, offentlige organer og, lokalsamfund og traditionelle samfund, erhvervsfremmende organisationer, kooperativer og civilsamfundet, herunder sammenslutninger, stiftelser og ikke-statslige organisationer.	1. I forbindelse med samarbejdsprojekter og -foranstaltninger kan der ydes bistand til den tyrkiske stat og dennes regioner samt lokale myndigheder, regionale organisationer, offentlige organer og forvaltninger, herunder toldmyndighederne, lokalsamfund og traditionelle samfund, erhvervsfremmende organisationer, kooperativer og civilsamfundet, herunder sammenslutninger, stiftelser og ikke-statslige organisationer.
2. I tilfælde, hvor en grundlæggende forudsætning for støtten til Tyrkiet ikke længere opfyldes, bl.a. i tilfælde, hvor demokratiets og retsstatens principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller folkeretten krænkes, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen vedtage passende foranstaltninger.	Uændret
underretter	Kommissionen underretter det i denne forordnings artikel 7 omhandlede udvalg såvel som Det Blandede Parlamentariske Udvalg og Det Blandede Økonomiske og Sociale Udvalg EF-Tyrkiet, om sin vejledende programmering.
Artikel 4	Uændret
1. Der kan finansieres projekter og foranstaltninger for udviklingssamarbejde på felter, der er anført på nedenstående vejledende liste:	
— modernisering af produktionssystemet, forbedring af institutionernes kapacitet og af infrastrukturen, navnlig inden for miljø, energi og transport	
— fremme af industrisamarbejdet, navnlig ved at støtte diversificering af industrien og oprettelse af små og mellemstore virksomheder	
— samarbejde inden for telekommunikation, infrastruktur, udvikling af landdistrikter og social service	
— styrkelse af den tyrkiske økonomis kapacitet, navnlig med foranstaltninger til at fremme omstrukturering af den offentlige sektor samt fremme af privat foretagsomhed	
— samarbejde om sundhedsbeskyttelse	
— samarbejde inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse	
— regionalt og grænseoverskridende samarbejde	
— ethvert samarbejde, der sigter mod at forsvare og fremme demokratiet og garantere retsstaten, menneskerettighederne og beskyttelsen af mindretal;	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— samarbejde om humanitære spørgsmål	
— fremme af den sociale dialog i Tyrkiet og mellem Tyrkiet og Den Europæiske Union	
— enhver støtte, der kan fremme udviklingen af forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Tyrkiet	
— fremme af samarbejdet mellem begge parters offentlige forvaltninger med henblik på tilnærmelse af lovgivningen og uddannelse af personale, herunder toldpersonale.	
2. Der skal i fornødent omfang iværksættes foranstaltninger til støtte for et strukturtilpasningsprogram på grundlag af følgende principper:	
— støtteprogrammerne skal afpasses efter den særlige situation i Tyrkiet og tage hensyn til de økonomiske og sociale forhold	— støtteprogrammerne skal så vidt muligt afpasses efter den særlige situation i Tyrkiet og tage hensyn til de økonomiske og sociale forhold
— støtteprogrammerne skal omfatte foranstaltninger til bl.a. at bøde på de negative virkninger af strukturtilpasningen på samfundet og beskæftigelsen med særlig vægt på de udsatte dele af befolkningen	Uændret
— der tages hensyn til den økonomiske situation i Tyrkiet, navnlig, landets gældssætning og byrden af afdragene på gælden, betalingsbalancesituationen og valutabeholdningen, den monetære situation, bruttonationalproduktet pr. indbygger og arbejdsløshedsniveauet.	— der tages hensyn til den økonomiske situation i Tyrkiet, navnlig regionale økonomiske skævheder, landets gældssætning og byrden af afdragene på gælden, betalingsbalancesituationen og valutabeholdningen, den monetære situation, bruttonationalproduktet pr. indbygger og arbejdsløshedsniveauet.
Artikel 5	Uændret
1. Finansiel bistand, der ydes i henhold til denne forordning, tager form af gavebistand.	
2. Bistand, der ydes som led i de i denne forordning omhandlede foranstaltninger, omfatter, bl.a. faglig bistand, uddannelse og andre serviceydelser, leverancer og arbejder samt revision og evaluerings- og kontrolbesøg.	2. Bistand, der ydes som led i de i denne forordning omhandlede foranstaltninger, omfatter inden for de begrænsninger, der fastsættes af budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, bl.a. faglig bistand, uddannelse og andre serviceydelser, leverancer og arbejder samt revision og evaluerings- og kontrolbesøg.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
3. Fællesskabets finansiering kan bl.a. dække udgifter til investering, herunder dog ikke køb af fast ejendom eller faste udgifter (bl.a. til administration, vedligeholdelse og drift), idet det i projektet skal tilstræbes, at faste udgifter afholdes af støttemodtageren selv.	Uændret
4. Partnerne jf. artikel 3 yder selv et finansielt bidrag til de enkelte samarbejdsforanstaltninger. Bidragets størrelse fastlægges ud fra partnernes betalingsmuligheder og under hensyn til foranstaltningens art. I særlige tilfælde, bl.a. hvis partneren er en ikke-statslig organisation eller en lokalsamfundsorganisation, kan bidraget ydes i form af naturalier.	
5. Foranstaltningerne kan eventuelt finansieres sammen med andre bidragsydere, bl.a. i medlemsstaterne.	
6. Det skal sikres, at det tilstrækkeligt klart fremgår, at den bistand, der udbetales på grundlag af denne forordning, ydes af Fællesskabet.	
7. For at sikre den sammenhæng og komplementaritet, der er omhandlet i traktaten, og for at sikre alle disse foranstaltningers nyttevirkning, kan Kommissionen tage alle nødvendige skridt til koordination, navnlig:	
a) en ordning for udveksling og systematisk analyse af oplysninger	a) en ordning for udveksling og systematisk analyse af oplysninger om programmeringen af de påtænkte foranstaltninger, godkendelsen af hver enkelt foranstaltning, hvis finansiering undersøges af Fællesskabet og af medlemsstaterne, og forløbet af de allerede godkendte foranstaltninger
b) en koordination på stedet af gennemførelsen af foranstaltningerne gennem regelmæssige møder og informationsudvekslinger mellem repræsentanter for Kommissionen og medlemsstaterne i modtager.	b) en koordination på stedet af gennemførelsen af foranstaltningerne gennem regelmæssige møder og informationsudvekslinger mellem repræsentanter for Kommissionen og medlemsstaterne i modtagerlandet.
8. Kommissionen kan sammen med medlemsstaterne træffe foranstaltninger til sikring af et godt samarbejde med andre bidragsydere.	Uændret
Artikel 6	
1. Kommissionen forestår undersøgelses-, beslutnings- og forvaltningsarbejdet i forbindelse med de i denne forordning omhandlede foranstaltninger på grundlag af gældende budgetprocedurer samt gældende bestemmelser, herunder bestemmelserne i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. Ved udvælgelsen af projekter og programmer tages der hensyn til:	
— foranstaltningernes gennemslagskraft og bæredygtighed	— foranstaltningernes gennemslagskraft og økonomiske bæredygtighed
— kulturelle og sociale aspekter, ligestilling af kønnene	Uændret
— bevarelse og beskyttelse af miljøet på grundlag af principperne om bæredygtig udvikling	
— hvorvidt institutionerne er tilstrækkelig udviklede til, at foranstaltningernes sigte kan realiseres	
— erfaringerne fra andre tilsvarende foranstaltninger.	
3. For så vidt angår foranstaltninger, der indebærer udbetaling af mere end 2 millioner EUR pr. foranstaltning i henhold til denne forordning, træffes der afgørelse på grundlag af proceduren i artikel 7.	
Kommissionen meddeler det i artikel 7 omhandlede udvalg, hvilke finansieringsafgørelser den agter at træffe vedrørende projekter og programmer af en størrelse på 2 millioner EUR eller derunder. Dette sker senest en uge, inden afgørelsen træffes.	
alle fornødne foranstaltninger til at fremme	Kommissionen træffer alle fornødne foranstaltninger til at fremme små almennyttige ikke-statslige organisationers absorption af støtte.
4. Kommissionen kan, uden at der skal indhentes udtalelse fra det i artikel 7 omhandlede udvalg, indgå de ekstra forpligtelser, der er nødvendige for at dække overskridelser, der kan forudses, eller som faktisk er forekommet i forbindelse med disse foranstaltninger, når overskridelsen eller det ekstra beløb udgør 20 % eller derunder af den forpligtelse, der oprindeligt blev indgået ved finansieringsafgørelsen. Hvis den i foregående stykke omhandlede ekstra forpligtelse er mindre end 4 millioner EUR, skal det i artikel 7 omhandlede udvalg underrettes om Kommissionens afgørelse. Der skal indhentes udtalelse fra udvalget, hvis den ekstra forpligtelse er større end 4 millioner EUR, men mindre end 20 %.	Uændret
5. Det skal fremgå af alle finansieringsaftaler og -kontrakter, der indgås i henhold til denne forordning, at Kommissionen og Revisionsretten kan gennemføre kontrol på stedet ifølge de sædvanlige metoder, som er fastlagt i Kommissionens gældende bestemmelser, herunder bestemmelserne i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
6. Hvor der som led i foranstaltningerne indgås finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og Tyrkiet, skal det fremgå af disse, at Fællesskabet ikke afholder udgifter til betaling af skatter, afgifter og gebyrer.	
7. Alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og Tyrkiet kan deltage i udbud og kontrakter på lige vilkår.	
8. Alle leverancer skal have oprindelse i medlemsstaterne eller Tyrkiet.	
Artikel 7	
1. Kommissionen bistås af det udvalg, som er nedsat ved forordning (EF) nr. 1488/96 af 23. juli 1996 [1] og benævnes MED-Udvalget, og som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.	
2. Når der henvises til denne artikel, finder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, og artikel 8 i samme afgørelse.	
3. Det tidsrum, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 3 måneder.	
Artikel 8	
Hvert år afholdes der møde i det i artikel 7 omhandlede udvalg, hvor den vejledende af foranstaltningerne i det kommende år drøftes på grundlag af en redegørelse, der forelægges af en repræsentant for Kommissionen.	Hvert år afholdes der møde i det i artikel 7 omhandlede udvalg, hvor den vejledende programmering af foranstaltningerne i det kommende år drøftes på grundlag af en redegørelse, der forelægges af en repræsentant for Kommissionen. Europa-Parlamentet underrettes om forslagene og resultaterne af disse drøftelser.
Artikel 9	Uændret
	Kommissionen forelægger i løbet af første kvartal hvert år en års rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal mindst indeholde følgende elementer:
	a) en detaljeret oversigt over de foranstaltninger, der er ydet finansiel støtte til i det foregående regnskabsår
b) vejledende	b) den påtænkte vejledende programmering for det indeværende regnskabsår og det stade, de pågældende foranstaltninger befinder sig på
	c) overslagene for det program og de foranstaltninger, som skal gennemføres i det følgende regnskabsår

[1] EFT L 189 af 30.7.1996, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	d) en sammenfattende oversigt over de evalueringer, der eventuelt er gennemført af specifikke foranstaltninger
	e) oplysninger om de organer, der er indgået aftaler eller kontrakter med.
Artikel 10	Uændret
Kommissionen foretager med regelmæssige mellemrum undersøgelser af de foranstaltninger, der finansieres af Fællesskabet, både for at fastslå, om målsætninger i disse er blevet realiseret, og for at opstille retningslinjer for, hvordan fremtidige foranstaltninger kan gøres mere effektive. Kommissionen forelægger det i artikel 7 omhandlede udvalg en oversigt over, hvilke undersøgelser der er foretaget, således at udvalget i givet fald kan behandle disse nærmere. Undersøgelsesrapporterne står til rådighed for medlemsstaterne efter anmodning.	
Artikel 11	
forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en helhedsvurdering af de foranstaltninger, som Fællesskabet har finansieret på grundlag af denne forordning, samt et forslag til, hvordan denne forordning bør udformes for fremtiden, og i givet fald et forslag til, hvilke ændringer der bør gennemføres heri.	Seks måneder inden udløbet af den treårige finansieringsramme forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en helhedsvurdering af de foranstaltninger, som Fællesskabet har finansieret på grundlag af denne forordning, samt et forslag til, hvordan denne forordning bør udformes for fremtiden, og i givet fald et forslag til, hvilke ændringer der bør gennemføres heri.
Artikel 12	Uændret
Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.	
Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.	

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om syvende ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler

(2000/C 311 E/06)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 189 endelig udg. — 2000/0077(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 6. april 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler er blevet fuldt ud harmoniseret ved Rådets direktiv 76/768/EØF [1], senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/11/EF [2] Direktivets hovedformål er at beskytte menneskers sundhed. Med henblik herpå er det absolut nødvendigt at foretage visse toksikologiske prøvninger for at evaluerer kosmetiske midlers sikkerhed for menneskers sundhed.

(2) I overensstemmelse med direktiv 76/768/EØF er det vigtigt, at det mål, der går ud på at afskaffe dyreforsøg, forfølges, og at forbuddet mod sådanne forsøg får virkning på medlemsstaternes områder.

(3) Sikkerheden af færdige kosmetiske midler kan allerede evalueres på grundlag af viden om sikkerheden af de bestanddele, som de indeholder, ved hjælp af metoder, hvor der ikke anvendes dyr. Derfor bør det forbydes at anvende dyr til prøvning af færdige kosmetiske midler.

(4) Det vil i stigende grad, omend langsomt og i det mindste for akutte effekter, blive muligt uden brug af dyreforsøg at garantere sikkerheden af bestanddele og forbindelser heraf i kosmetiske midler ved at anvende alternative metoder, der er valideret på fællesskabsplan, eller godkendt som videnskabeligt valideret, af Det Europæiske Center for Validering af Alternative Metoder (ECVAM). Efter høring af Den Videnskabelige Komité for Kosmetiske Produkter og Andre Forbrugsvarer end Levnedsmidler (SCCNFP) om, hvorvidt en foreslået alternativ metode kan finde anvendelse på kosmetiske midler, skal Kommissionen straks offentliggøre metoder, der er valideret eller godkendt og anerkendt til anvendelse på sådanne bestanddele. For at opnå den højeste grad af beskyttelse af dyr bør der fastsættes en frist for, hvornår der skal indføres et endeligt forbud mod dyreforsøg. Fristen for gennemførelsen af dette forbud bør dog forlænges, hvis der ikke er gjort tilstrækkelige fremsskridt med at udvikle tilfredstillende videnskabeligt validerede forsøgsmetoder, der kan anvendes i stedet for dyreforsøg, og som yder samme beskyttelse for forbrugeren.

(5) Enhver lejlighed bør benyttes til at opnå international anerkendelse af dyrs velfærd som et etisk krav. Med henblik herpå må Kommissionen bestræbe sig på hurtigt at opnå godkendelse fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) af alternative metoder, der er blevet valideret på fællesskabsplan. Desuden bør Kommissionen inden for rammerne af bilaterale aftaler med tredjelande gøre en indsats for at få anerkendt resultaterne af de forsøg, der er gennemført i Fællesskabet ved hjælp af alternative metoder, for ikke at hindre eksporten af kosmetiske midler, for hvilke der er gjort brug af sådanne metoder.

(6) Det bør være tilladt at angive på et kosmetisk middel, at det færdige produkt og/eller dets bestanddele eller forbindelser heraf aldrig er blevet afprøvet på dyr, heller ikke til formål, der falder uden for anvendelsesområdet for direktiv 76/768/EØF. Kommissionen skal i samråd med medlemsstaterne udarbejde retningslinjer med henblik på at skabe klarhed og yde praktisk rådgivning til kosmetikindustrien, de europæiske lovgivere og frem for alt forbrugerne om anprisninger vedrørende prøvning på dyr inden for kosmetiksektoren. Disse retningslinjer skal tage sigte på at sikre, at der lægges fælles kriterier til grund, når der gøres brug af anprisninger med relation til dyreforsøg, at der opnås en ensartet forståelse af, hvad anprisningen står for, og i særdeleshed, at forbrugeren ikke vildledes heraf.

(7) Da de for gennemførelsen af nærværende direktiv nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen [3], bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse —

[1] EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169.

[2] EFT L 65 af 14.3.2000, s. 22.

[3] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I Rådets direktiv 76/768/EØF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 4, stk. 1, litra i), udgår.

2. Der indsættes som artikel 4a:

»*Artikel 4a*

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til at forbyde dyreforsøg, der foretages inden for deres områder for at opfylde kravene i dette direktiv:

a) når sådanne forsøg foretages for at afprøve færdige kosmetiske midler, (fra den 1. december 2001),

b) når sådanne forsøg foretages for at afprøve bestanddele eller forbindelser af bestanddele, straks efter at Kommissionen har offentliggjort en alternativ metode til sikkerhedsevaluering af kemiske stoffer, der er valideret eller godkendt som videnskabeligt valideret af Det Europæiske Center for Validering af Alternative Metoder (ECVAM) og ECVAM's Rådgivende Videnskabelige Udvalg efter høring af Den Videnskabelige Komité for Kosmetiske Produkter og Andre Forbrugsvarer end Levnedsmidler, og under alle omstændigheder (fra den 1. december 2004). Hvis der ikke er gjort tilstrækkelige fremsskridt med at udvikle tilfredsstillende videnskabeligt validerede forsøgsmetoder, der kan anvendes i stedet for dyreforsøg, og som yder samme beskyttelse for forbrugeren, skal Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 10 senest den (1. juni 2004) forelægge forslag til foranstaltninger med henblik på at udsætte fristen for gennemførelsen af denne bestemmelse i et tilstrækkeligt tidsrum, der højst må være to år.

2. I dette direktiv forstås ved »færdigt kosmetisk middel« det kosmetiske middel i den stand, som det er bestemt til at blive leveret til den endelige forbruger.

3. Indtil det i stk. 1, litra b), fastsatte forbud er trådt i kraft, forelægger Kommissionen hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de fremskridt, der er gjort med hensyn til udvikling, validering og juridisk godkendelse af metoder, der kan anvendes i stedet for dyreforsøg. Rapporten skal indeholde nøjagtige data om antallet og typen af dyreforsøg i forbindelse med kosmetiske midler. Medlemsstaterne er forpligtet til at indsamle disse oplysninger ud over de statistiske oplysninger, som kræves i henhold til direktiv 86/609/EØF om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål. Kommissionen følger med særlig opmærksomhed udviklingen, valideringen og den juridiske godkendelse af forsøgsmetoder, hvori der ikke anvendes levende dyr.«

3. Artikel 6, stk. 3, ændres således:

a) I artikel 6, stk. 3, slettes det sidste punktum.

b) Der indsættes som andet afsnit:

»Desuden har hverken fabrikanten eller den ansvarlige for markedsføringen af det kosmetiske middel i Fællesskabet ret til på emballagen, en meddelelse, et opslag, en etiket, et bånd eller kort, der er vedlagt, eller som vedrører produktet, at reklamere med, at der ikke har været benyttet dyreforsøg i forbindelse med det pågældende kosmetiske middel, medmindre der er sikkerhed for, at hverken det færdige kosmetiske middel, prototyper heraf eller nogen af de bestanddele, som det indeholder, ikke nogen sinde har været genstand for dyreforsøg, herunder heller ikke til formål, der falder uden for dette direktivs anvendelsesområde. Med henblik herpå offentliggør Kommissionen i samråd medlemsstaterne retningslinjer for anvendelsen af dette princip.«

4. I artikel 8. stk. 2, og artikel 8a, stk. 3, ændres navnet »Det Videnskabelige Udvalg for Kosmetologi« til navnet »Den Videnskabelige Komité for Kosmetiske Produkter og Andre Forbrugsvarer end Levnedsmidler«.

5. I artikel 9, stk. 1, ændres »et udvalg for tilpasning af direktiverne om fjernelse af tekniske handelshindringer på området for kosmetiske midler til de tekniske fremskridt« til »et stående udvalg for kosmetiske produkter«.

6. Artikel 10 affattes således:

»*Artikel 10*

1. Kommissionen bistås af Udvalget.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på tre måneder.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den (1. december 2001). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af tungmetalprotokollen af 1998 til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande

(2000/C 311 E/07)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 177 endelig udg. — 2000/0082(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 12. april 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, og artikel 300, stk. 2, første punktum i første afsnit, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabet undertegnede i Århus den 24. juni 1998 protokollen om tungmetaller til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande (i det følgende benævnt »protokollen«).

(2) protokollen tager sigte på at kontrollere tungmetalemissioner, der er forårsaget af menneskers aktiviteter, og som transporteres grænseoverskridende i luften over store afstande, og som endvidere kan få store negative virkninger for menneskers sundhed og miljøet.

(3) ifølge protokollen skal de samlede årlige emissioner til atmosfæren af cadmium, bly og kviksølv begrænses, og skal der anvendes foranstaltninger til produktkontrol.

(4) foranstaltningerne i protokollen bidrager til at nå målsætningerne for Fællesskabets miljøpolitik.

(5) Fællesskabet og medlemsstaterne samarbejder, på grundlag af deres respektive beføjelser, med tredjelande og internationale organisationer.

(6) Fællesskabet bør derfor godkende protokollen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen om tungmetaller til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, der blev undertegnet den 24. juni 1998, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Protokollens tekst er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer der er beføjet til at deponere godkendelsesinstrumentet hos Generalsekretariatet for De Forenede Nationer i overensstemmelse med protokollens artikel 16.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

PROTOKOL

til konventionen om grænseoverskridende luftforurening over lange afstande om tungmetaller

PARTERNE

ER FAST BESLUTTEDE på at gennemføre konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande,

ER BEKYMREDE OVER, at emissioner af visse tungmetaller transporteres på tværs af internationale grænser og kan forvolde skade på økosystemer af miljømæssig og økonomisk betydning og have negative virkninger på menneskers sundhed,

FINDER, at forbrænding og industriprocesser er de vigtigste menneskeskabte kilder til emissioner af tungmetaller til atmosfæren,

ERKENDER, at tungmetaller findes naturligt i jordskorpen, og at mange tungmetaller i bestemte former og i passende koncentrationer er væsentlige for liv,

TAGER HENSYN TIL eksisterende videnskabelige og tekniske data om emissioner, geotermiske processer, atmosfærisk transport og tungmetallers indvirkning på menneskers sundhed og miljøet samt om reduktionsteknikker og omkostningerne ved disse,

ER OPMÆRKSOMME PÅ, at der findes teknikker og muligheder for reduktion af luftforurening, der skyldes emissioner af tungmetaller,

ERKENDER, at der hersker en forskelligartet økonomisk situation i landene inden for FN's Økonomiske Kommission for Europas område, og at økonomierne i visse lande befinder sig i en overgangsperiode,

ER FAST BESLUTTEDE på at træffe foranstaltninger for at forebygge, hindre eller minimere emissioner af visse tungmetaller og forbindelser, hvori disse indgår, under hensyntagen til forsigtighedsprincippet, som omtales under det 15. princip i Rioerklæringen om miljø og udvikling,

BEKRÆFTER, at staterne i overensstemmelse med FN-charteret og folkerettens principper suverænt kan udnytte deres egne ressourcer til egne miljø- og udviklingspolitikker og har ansvaret for at sikre, at aktiviteter på deres område eller under deres kontrol ikke skader miljøet i andre stater eller områder uden for nationale områder,

ER KLAR OVER, at foranstaltninger til reduktion af emissionerne af tungmetaller ligeledes vil bidrage til at beskytte miljøet og menneskers sundhed uden for FN ECE's område, herunder Arktis og internationale farvande,

BEMÆRKER, at en reduktion af emissionerne af bestemte tungmetaller kan give yderligere fordele med hensyn til reduktion af emissioner af andre forurenende stoffer,

ER OPMÆRKSOMME PÅ, at der kan være behov for en øget og mere effektiv indsats for at kontrollere og reducere emissioner af visse tungmetaller, og at virkningsbaserede undersøgelser kan danne grundlag for yderligere foranstaltninger,

BEMÆRKER det vigtige bidrag, private og ikke-statslige instanser yder til viden om virkningerne af tungmetaller, mulige alternativer og reduktionsteknikker og disses rolle med hensyn til at bidrage til lavere tungmetalemissioner,

ER OPMÆRKSOMME på aktiviteterne vedrørende reduktion af tungmetaller på nationalt plan og i internationale fora

OG HAR AFTALT FØLGENDE:

Artikel 1

Definitioner

I forbindelse med denne protokol betyder

1. »konvention« Konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, som blev vedtaget i Genève den 13. november 1979;

2. »EMEP« Samarbejdsprogrammet for overvågning og vurdering af luftforurenende stoffers transport over store afstande i Europa;

3. »forvaltningsorgan« Forvaltningsorganet for konventionen i henhold til konventionens artikel 10, stk. 1;

4. »Kommission« FN's Økonomiske Kommission for Europa;

5. »parterne« underskriverne af denne protokol, medmindre andet angives;

6. »EMEP's geografiske område« området, som defineres i artikel 1, stk. 4, i protokollen til Konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande om langfristet finansiering af samarbejdsprogrammet for overvågning og vurdering af luftforurenende stoffers transport over store afstande i Europa (EMEP), som blev vedtaget i Genève den 28. september 1984;

7. »tungmetaller« metaller eller i visse tilfælde metalloider, der er stabile og har en massefylde på mere end 4,5 g/cm^3 og forbindelser af disse;

8. »emission« udledning af et stof til atmosfæren fra en punktkilde eller fra diffuse kilder;

9. »stationær kilde« alle permanente bygninger, strukturer, faciliteter, anlæg eller udstyr, der udleder eller kan udlede tungmetaller direkte eller indirekte til atmosfæren;

10. »ny stationær kilde« enhver stationær kilde, som opføres eller ændres væsentligt inden to år fra ikrafttrædelsesdatoen for: i) denne protokol eller ii) en ændring af bilag I eller II, hvor den pågældende stationære kilde udelukkende gøres til genstand for denne protokols bestemmelser i kraft af ændringen. Det er op til de kompetente nationale myndigheder at beslutte, hvorvidt en ændring er væsentlig eller ej, bl.a. under hensyntagen til de miljømæssige fordele ved ændringen;

11. »større kategori af stationære kilder« alle kategorier af stationære kilder, som nævnes i bilag II, og som bidrager med mindst en procent til den pågældende parts samlede emissioner fra stationære kilder af tungmetaller, som er nævnt i bilag I i det referenceår, der angives i overensstemmelse med bilag I.

Artikel 2

Formål

Formålet med denne protokol er at reducere emissioner af tungmetaller fra menneskeskabte aktiviteter, der kan transporteres på tværs af grænserne og over store afstande, og som sandsynligvis har betydelige skadevirkninger på menneskers sundhed eller miljøet, i overensstemmelse med bestemmelserne i de følgende artikler.

Artikel 3

Grundlæggende forpligtelser

1. Hver af parterne skal reducere sine samlede årlige emissioner til atmosfæren af hvert af de tungmetaller, der står opført i bilag I, fra emissionsniveauet i referenceåret, som fastsættes i overensstemmelse med samme bilag, ved at træffe konkrete foranstaltninger med udgangspunkt i de særlige forhold.

2. Hver af parterne skal inden for de frister, der angives i bilag IV, anvende:

a) de bedste tilgængelige teknikker, under hensyntagen til bilag III, for alle nye stationære kilder inden for en større kategori af stationære kilder, for hvilke de bedste tilgængelige teknikker identificeres i bilag III;

b) de i bilag V anførte grænseværdier for alle nye stationære kilder inden for en større kategori af stationære kilder. En part kan som et alternativ anvende andre emissionsreducerende strategier, der fører til tilsvarende samlede emissionsniveauer;

c) de bedste tilgængelige teknikker, under hensyntagen til bilag III, for alle eksisterende stationære kilder inden for en større kategori af stationære kilder, for hvilken der i bilag III identificeres de bedste tilgængelige teknikker. En part kan som et alternativ anvende andre emissionsreducerende strategier, der fører til tilsvarende samlede emissionsniveauer;

d) de i bilag V anførte grænseværdier for alle eksisterende stationære kilder inden for en større kategori af stationære kilder under forudsætning af, at det er teknisk og økonomisk gennemførligt. En part kan som et alternativ anvende andre emissionsreducerende strategier, der fører til tilsvarende samlede emissionsniveauer;

3. Parterne anvender produktforvaltningsforanstaltninger i overensstemmelse med betingelserne og tidsfristerne i bilag VI.

4. Parterne bør overveje at indføre supplerende produktforvaltningsforanstaltninger under hensyntagen til bilag VII.

5. Parterne udarbejder og ajourfører fortegnelser over emissioner af de tungmetaller, der nævnes i bilag I, for parterne inden for EMEP's geografiske område, idet de som minimum anvender de metodologier, der specificeres af EMEP's styrende organ, og for parter uden for EMEP's geografiske område bruger metodologierne, som er udviklet gennem Forvaltningsorganets arbejdsplan.

6. En part, der efter anvendelse af stk. 2 og 3 ovenfor, ikke kan opfylde kravene i stk. 1 ovenfor for et af de i bilag I nævnte tungmetaller, fritages for sine forpligtelser i henhold til stk. 1 for det pågældende tungmetal.

7. En part, hvis samlede landområde er større end 6 000 000 km^2 fritages for sine forpligtelser i henhold til stk. 2 b), c) og d) ovenfor, hvis den kan bevise, at den senest otte år efter denne protokols ikrafttrædelse vil have reduceret sine samlede årlige emissioner af hvert af de i bilag I nævnte tungmetaller fra de kategorier af kilder, som anføres i bilag II, med mindst 50 % fra emissionsniveauet under disse kategorier i det referenceår, der angives i bilag I. En part, der har til hensigt at handle i overensstemmelse med denne bestemmelse, skal gøre opmærksom på dette ved underskrivelsen eller tiltrædelsen af denne protokol.

Artikel 4

Udveksling af information og teknologi

1. Parterne skal i overensstemmelse med deres love, bestemmelser og praksis skabe gunstige betingelser for udveksling af information og teknologi, der er beregnet på at reducere emissioner af tungmetaller, herunder, men ikke udelukkende udveksling, der tilskynder til udvikling af produktforvaltningsforanstaltninger og anvendelse af de bedste tilgængelige teknikker, navnlig ved at fremme:

a) kommerciel udveksling af tilgængelig teknologi;

b) direkte industrielle kontakter og samarbejde, herunder joint ventures;

c) udveksling af oplysninger og erfaringer; og

d) teknisk bistand.

2. Ved fremme af de i stk. 1 nævnte aktiviteter skal parterne skabe gunstige betingelser ved at lette kontakter og samarbejde blandt relevante organisationer og enkeltpersoner inden for den private og den offentlige sektor, som kan bidrage med teknologi, designmæssige og tekniske tjenesteydelser, udstyr eller finansiering.

Artikel 5

Strategier, politikker, programmer og foranstaltninger

1. Alle parter skal hurtigst muligt udvikle strategier, politikker og programmer til opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne protokol.

2. En part kan endvidere:

a) anvende økonomiske instrumenter for at tilskynde til indførelse af omkostningseffektive metoder til reduktion af tungmetalemissioner;

b) udvikle pagter mellem regering og industri samt frivillige aftaler;

c) tilskynde til mere effektiv udnyttelse af ressourcer og råstoffer;

d) tilskynde til brug af mindre forurenende energikilder;

e) træffe foranstaltninger til udvikling og indførelse af mindre forurenende transportsystemer;

f) tage skridt til gradvis afskaffelse af visse processer, der udsender tungmetaller, hvor der findes erstatningsprocesser i industriel skala;

g) tage skridt til at udvikle og anvende renere processer med henblik på forebyggelse og reduktion af forurening.

3. Parterne kan træffe mere vidtgående foranstaltninger, end der kræves i denne protokol.

Artikel 6

Forskning, udvikling og overvågning

Parterne tilskynder til forskning, udvikling, overvågning og samarbejde, hovedsagelig vedrørende de i bilag I nævnte tungmetaller, i forbindelse med, men ikke begrænset til:

a) emissioner, transport over store afstande og deponeringsniveauer og modeller af disse, eksisterende niveauer i det biotiske og abiotiske miljø, udarbejdelse af procedurer for harmonisering af relevante metodologier;

b) forureningsveje og -opgørelser i repræsentative økosystemer;

c) relevante virkninger på menneskers sundhed og miljøet, herunder kvantificering af disse virkninger;

d) bedste tilgængelige teknikker og praksis samt emissionskontrolteknikker, som parterne i øjeblikket anvender eller er i færd med at udvikle;

e) indsamling, genbrug og om nødvendigt bortskaffelse af produkter eller affald, der indeholder et eller flere tungmetaller;

f) metodologier, der muliggør hensyntagen til socioøkonomiske faktorer ved evaluering af alternative reduktionsstrategier;

g) en virkningsbaseret fremgangsmåde, som omfatter hensigtsmæssige oplysninger, herunder oplysninger, der er indkommet under afsnit a) til f) ovenfor, om målte eller simulerede niveauer i miljøet, forureningsveje og virkninger på menneskers sundhed og miljøet med henblik på at udforme fremtidige kontrolstrategier, som også tager hensyn til økonomiske og teknologiske faktorer;

h) alternativer til brug af tungmetaller i produkter, der er opført i bilag VI og VII;

i) indsamling af oplysninger om tungmetalniveauer i visse produkter, om de potentielle emissioner af disse metaller, som kan optræde ved fremstilling, behandling, kommerciel distribution, brug og bortskaffelse af produktet samt om teknikker til reduktion af sådanne emissioner.

Artikel 7

Rapportering

1. I overensstemmelse med deres lovgivning om handelsoplysningers fortrolighed:

a) skal hver af parterne gennem ECE's eksekutivsekretær aflægge rapport til Forvaltningsorganet med de intervaller, parterne bliver enige om ved møder i Forvaltningsorganet, med oplysninger om de foranstaltninger, den har truffet med henblik på at gennemføre denne protokol;

b) hver af parterne inden for EMEP's geografiske område aflægger gennem ECE's eksekutivsekretær rapport til EMEP med de intervaller, der fastsættes af EMEP's styrende organ, og som godkendes af parterne på et møde i Forvaltningsorganet, om emissionsniveauerne for de tungmetaller, der nævnes i bilag I, idet de som minimum anvender de metoder og den rumlige og tidsmæssige opløsning, som specificeres af EMEP's styrende organ. Parter uden for EMEP's geografiske område stiller efter anmodning tilsvarende oplysninger til rådighed for Forvaltningsorganet. Hver af parterne skal endvidere indsamle og afgive relevante oplysninger om emissioner af andre tungmetaller under hensyntagen til den metodologiske vejledning og den tidsmæssige og rumlige opløsning, der er fastsat af EMEP's styrende organ og Forvaltningsorganet.

2. De oplysninger, der skal indberettes i henhold til stk. 1 a) ovenfor, skal med hensyn til format og indhold være i overensstemmelse med en beslutning, som parterne træffer på et møde i Forvaltningsorganet. Bestemmelserne i denne beslutning revideres efter behov med henblik på at identificere eventuelle supplerende elementer vedrørende formatet eller indholdet af de oplysninger, der skal medtages i rapporterne.

3. I god tid før det årlige møde i Forvaltningsorganet stiller EMEP oplysninger til rådighed om transport over store afstande og aflejring af tungmetaller.

Artikel 8

Beregninger

Ved hjælp af relevante modeller og målinger og i god tid før Forvaltningsorganets årlige møde afleverer EMEP beregninger af grænseoverskridende strømme og aflejringer af tungmetaller inden for EMEP's geografiske område til Forvaltningsorganet. For områder uden for EMEP's geografiske område anvendes modeller, der er tilpasset de særlige omstændigheder, der gør sig gældende for parterne.

Artikel 9

Overholdelse

Der foretages regelmæssigt en vurdering af, hvorvidt de enkelte parter har overholdt deres forpligtelser under denne protokol. Gennemførelseskomitéen, som er oprettet ved Forvaltningsorganets beslutning 1997/2 på dets 15. møde, foretager disse vurderinger og aflægger rapport til parterne, som mødes i Forvaltningsorganet i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget til ovennævnte afgørelse, inklusive eventuelle ændringer.

Artikel 10

Parternes vurderinger på Forvaltningsorganets møder

1. På møderne i Forvaltningsorganet i henhold til konventionens artikel 10, stk. 2 a) skal parterne gennemgå de oplysninger, som indsendes af parterne, EMEP og andre hjælpeorganer samt rapporterne fra gennemførelseskomitéen, som omtales i artikel 9 i denne protokol.

2. På møderne i Forvaltningsorganet skal parterne vurdere fremskridtene hen imod opfyldelsen af forpligtelserne i denne protokol.

3. På møderne i Forvaltningsorganet vurderer parterne, hvorvidt forpligtelserne i denne protokol er tilstrækkelige og effektive.

a) Ved sådanne vurderinger vil der blive taget hensyn til de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger om virkningerne af aflejring af tungmetaller, vurderinger af den teknologiske udvikling og ændrede økonomiske forudsætninger;

b) i lyset af de forsknings-, udviklings-, overvågnings- og samarbejdsaktiviteter, der udføres under denne protokol, skal man ved disse vurderinger:

   i) evaluere fremskridtene hen imod opfyldelsen af denne protokol;

   ii) vurdere, hvorvidt der er behov for supplerende emissionsreduktioner ud over de niveauer, der kræves i denne protokol, med henblik på yderligere at reducere de negative virkninger på menneskers sundhed og på miljøet; og

   iii) tage hensyn til, hvorvidt der findes et tilstrækkeligt grundlag for anvendelse af en virkningsbaseret fremgangsmåde.

c) Parterne fastlægger procedurer, metoder og tidsrammer for disse vurderinger på et møde i Forvaltningsorganet.

4. På grundlag af resultaterne af de vurderinger, der henvises til i stk. 3 ovenfor, og så snart det er praktisk gennemførligt efter evalueringens afslutning, udarbejder parterne en arbejdsplan for yderligere skridt til reduktion af emissioner af de i bilag I nævnte tungmetaller til atmosfæren.

Artikel 11

Bilæggelse af tvister

1. I tilfælde af tvister mellem to eller flere af parterne vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne protokol skal de pågældende parter søge tvisten afgjort gennem forhandling eller andre fredelige midler efter eget valg. Tvistens parter underretter Forvaltningsorganet om deres tvist.

2. Ved ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse af denne protokol eller på et hvilket som helst tidspunkt herefter kan en part, som ikke er en regional organisation for økonomisk integration, i et skriftlig instrument, som indgives til depositaren, erklære, at den i alle tvister vedrørende fortolkning eller gennemførelse af denne protokol anerkender den ene eller begge metoder til bilæggelse af tvister som bindende ipso facto, og uden særlig aftale, i forhold til alle andre parter, som accepterer samme forpligtelse:

a) indbringelse af tvisten for Den Internationale Domstol;

b) mægling i henhold til procedurer, som parterne hurtigst muligt, i et bilag om mægling, vedtager på et møde i Forvaltningsorganet.

En part, som er en regional organisation for økonomisk integration, kan afgive en erklæring med samme virkning vedrørende mægling i overensstemmelse med procedurerne, i punkt b) ovenfor.

3. En erklæring, der afgives i henhold til stk. 2 ovenfor, har gyldighed, indtil den udløber i overensstemmelse med bestemmelserne heri eller indtil tre måneder efter, at der til depositaren er indgivet skriftlig meddelelse om, at erklæringen trækkes tilbage.

4. En ny erklæring, en meddelelse om tilbagetrækning eller udløbet af en erklæring får ingen indflydelse på verserende sager ved Den Internationale Domstol eller voldgiftsretten, medmindre tvistens parter har aftalt andet.

5. Hvis tvistens parter tolv måneder efter, at en part har meddelt en anden, at der findes en tvist mellem dem, ikke har kunnet afgøre deres tvist ved hjælp af de metoder, der nævnes i stk. 1 ovenfor, overdrages tvisten til mægling efter anmodning fra en af tvistens parter, undtagen i tilfælde, hvor tvistens parter har accepteret samme metode til løsning af konflikter under stk. 2.

6. Der nedsættes en forligskommission til gennemførelse af stk. 5. Den består af medlemmer, der udpeges af de berørte parter med lige mange for hver part, eller, hvis parterne i mæglingen har samme interesser, af den gruppe, der har samme interesser, samt en formand, der vælges af de udpegede medlemmer i fællesskab. Forligskommissionen afgiver en henstilling, som parterne tager stilling til i god tro.

Artikel 12

Bilag

Bilagene til denne protokol udgør en integrerende del af protokollen. Bilag III og VII har karakter af henstillinger.

Artikel 13

Ændringer af protokollen

1. Alle parter kan fremsætte ændringsforslag til denne protokol.

2. Ændringsforslag indgives skriftligt til ECE's eksekutivsekretær, som bekendtgør dem for alle parterne. Parterne drøfter ændringsforslagene på det næste møde i Forvaltningsorganet under forudsætning af, at eksekutivsekretæren har rundsendt forslagene til parterne mindst 90 dage i forvejen.

3. Ændringsforslag til denne protokol og til bilag I, II, IV, V og VI vedtages ved konsensus af de tilstedeværende parter ved Forvaltningsorganets møde og træder i kraft for de parter, der har vedtaget dem, på den 90. dag efter den dato, hvor to tredjedele af parterne har indgivet deres godkendelsesinstrumenter til depositaren. Ændringerne træder i kraft for alle øvrige parters vedkommende på den 90. dag efter den dato, hvor den pågældende part har indgivet sit godkendelsesinstrument.

4. Ændringer af bilag III og VII vedtages ved konsensus af de tilstedeværende parter, på et møde i Forvaltningsorganet. Ved udløbet af frist på 90 dage efter datoen for ECE's eksekutivsekretærs bekendtgørelse til alle parter af et ændringsforslag til disse bilag, træder det i kraft for de parter, der ikke har indgivet en erklæring til depositaren i overensstemmelse med stk. 5 ovenfor under forudsætning af, at mindst 16 parter ikke har indgivet en sådan erklæring.

5. En part, som ikke kan godkende et ændringsforslag til bilag III eller VII, skal skriftligt gøre depositaren opmærksom på dette senest 90 dage efter datoen for meddelelsen om forslagets vedtagelse. Depositaren meddeler straks alle parter, at man har modtaget en sådan erklæring. En part kan til enhver tid erstatte en tidligere erklæring med en godkendelse, og efter indgivelse af et godkendelsesinstrument til depositaren træder ændringen af det pågældende bilag i kraft for den pågældende part.

6. I tilfælde af forslag til ændring af bilag I, VI eller VII i form af tilføjelse af et tungmetal, en produktkontrolforanstaltning eller et produkt eller en produktgruppe til denne protokol:

a) skal forslagsstilleren forelægge Forvaltningsorganet de oplysninger, der specificeres i Forvaltningsorganets beslutning 1998/1, inklusive eventuelle ændringer; og

b) parterne skal vurdere forslaget i overensstemmelse med de procedurer, der fastsættes i Forvaltningsorganets beslutning 1998/1, inklusive eventuelle ændringer.

7. Enhver beslutning om ændring af Forvaltningsorganets beslutning 1998/1 træffes ved konsensus af de tilstedeværende parter, på et møde i Forvaltningsorganet, og træder i kraft 60 dage efter datoen for vedtagelsen.

Artikel 14

Underskrivelse

1. Denne protokol fremlægges til underskrivelse i Århus (Danmark) fra den 24.-25. juni 1998 og derefter i De Forenede Nationers hovedkvarter i New York frem til den 21. december 1998, for ECE's medlemsstater samt stater med rådgivende status over for ECE i overensstemmelse med punkt 8 i Det Økonomiske og Sociale Råds resolution 36 (IV) af 28. marts 1947 samt af regionale organisationer for økonomisk integration, som består af suveræne stater, der er medlemmer af ECE, og som har kompetence til at forhandle, indgå og gennemføre internationale aftaler på områder, der er omfattet af protokollen, forudsat at de pågældende stater og organisationer er parter i konventionen.

2. I spørgsmål, som ligger inden for deres kompetenceområde, kan sådanne regionale organisationer for økonomisk integration på egne vegne udøve de rettigheder og opfylde de forpligtelser, som tillægges deres medlemsstater i medfør af denne protokol. I sådanne tilfælde har disse organisationers medlemsstater ikke ret til at udøve disse rettigheder individuelt.

Artikel 15

Ratificering, accept, godkendelse og tiltrædelse

1. Denne protokol forelægges underskriverne til ratificering, accept eller godkendelse.

2. Denne protokol fremlægges til tiltrædelse fra 21. december 1998 for stater og organisationer, der opfylder betingelserne i artikel 14, stk. 1.

Artikel 16

Depositar

Ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter deponeres hos De Forenede Nationers Generalsekretær, der fungerer som depositar.

Artikel 17

Ikrafttrædelse

1. Denne protokol træder i kraft på den 90. dag efter datoen, hvor det sekstende ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument deponeres hos depositaren.

2. For alle stater og organisationer, som omhandlet i artikel 14, stk. 1, der ratificerer, accepterer eller godkender denne protokol eller tiltræder den efter deponering af det sekstende ratificerings-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder protokollen i kraft på den 90. dag efter den pågældende parts deponering af ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet.

Artikel 18

Udtrædelse

Efter fem år regnet fra datoen for denne protokols ikrafttrædelse for en parts vedkommende, kan denne part til enhver tid træde ud af den gennem skriftlig meddelelse herom til depositaren. Enhver sådan udtrædelse træder i kraft på den 90. dag efter datoen for depositarens modtagelse af meddelelsen eller på en senere dato, som angives i meddelelsen om udtrædelse.

Artikel 19

Autentiske tekster

Originalteksten til denne protokol, hvis engelske, franske og russiske udgave er lige autentiske, indgives til De Forenede Nationers generalsekretær

Til bevidnelse af dette har undertegnede, som er behørigt bemyndiget hertil, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Århus (Danmark), den 24. juni 1998 (nittenhundredeotteoghalvfems).

BILAG I

TUNGMETALLER OMFATTET AF ARTIKEL 3, STK. 1, SAMT REFERENCEÅRET FOR FORPLIGTELSEN

Tungmetal	Referenceår
Kadmium (Cd)	1990; eller et andet år fra 1985 til og med 1995, som parten angiver ved ratificering, godkendelse eller tiltrædelse
Bly (Pb)	1990; eller et andet år fra 1985 til og med 1995, som parten angiver ved ratificering, godkendelse eller tiltrædelse
Kviksølv (Hg)	1990; eller et andet år fra 1985 til og med 1995, som parten angiver ved ratificering, godkendelse eller tiltrædelse

BILAG II

KATEGORIER AF STATIONÆRE KILDER

I. INDLEDNING

1. Anlæg eller dele af anlæg til forskning, udvikling og afprøvning af nye produkter er ikke omfattet af denne liste.

2. Nedenstående grænseværdier henviser normalt til produktionskapaciteter. Hvor samme operatør udfører flere aktiviteter, der falder inden for samme undergruppe, på samme anlæg eller produktionssted, lægges kapaciteterne for sådanne aktiviteter sammen.

II. LISTE OVER KATEGORIER

Kategori	Beskrivelse af kategorien
1	Forbrændingsanlæg med en nominel varmeydelse på mere end 50 MW
2	Malm- (herunder svovlmalm) eller ristnings- eller sintringsanlæg til koncentrat med en kapacitet på over 150 tons sinter pr. dag for jernmalm eller koncentrat og 30 tons sinter pr. dag ved ristning af kobber, bly eller zink eller til behandling af guld eller kviksølvmalm
3	Anlæg til fremstilling af råjern eller stål (primær eller sekundær smeltning, herunder lysbueovne) inklusive strengstøbning, med en kapacitet på mere end 2,5 tons pr. time
4	Jernstøberier med en produktionskapacitet på over 20 tons pr. dag
5	Anlæg til fremstilling af kobber, bly og zink på grundlag af malm, koncentrater eller sekundære råmaterialer gennem metallurgiske processer med en kapacitet på over 30 tons metal om dagen for primære anlæg og 15 tons om dagen for sekundære anlæg, eller enhver primær fremstilling af kviksølv
6	Anlæg til smeltning (raffinering, støbning osv.), herunder legering, af kobber, bly og zink, også af genbrugsprodukter, med en smeltekapacitet på over 4 tons pr. dag for bly eller 20 tons pr. dag for kobber og zink
7	Anlæg til fremstilling af cementklinker i roterovn med en produktionskapacitet på over 500 tons pr. dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på over 50 tons pr. dag
8	Anlæg til glasfremstilling, hvor bly anvendes i processen, med en smeltekapacitet på over 20 tons pr. dag
9	Anlæg til klor-alkalifremstilling ved elektrolyse ved hjælp af kviksølvcelleprocessen
10	Anlæg til forbrænding af farligt affald eller hospitalsaffald med en kapacitet på over 1 tons pr. time eller til kombineret forbrænding af farligt affald eller hospitalsaffald, der er specificeret i henhold til den nationale lovgivning
11	Anlæg til forbrænding af kommunalt affald med en kapacitet på over 3 tons pr. time eller til kombineret forbrænding af kommunalt affald, der er specificeret i henhold til den nationale lovgivning

BILAG III

BEDSTE TILGÆNGELIGE TEKNIKKER TIL REDUKTION AF TUNGMETALEMISSIONER OG TUNGMETALFORBINDELSER FRA DE KATEGORIER AF KILDER, DER NÆVNES I BILAG II

I. INDLEDNING

1. Formålet med dette bilag er at vejlede konventionens parter i at identificere de bedste tilgængelige teknikker, der giver dem mulighed for at opfylde protokollens forpligtelser.

2. Ved »bedste tilgængelige teknikker« (BAT) forstås det mest effektive og mest fremskredne trin i udviklingen af aktiviteter og driftsmetoder for disse, som beskriver bestemte teknikkers praktiske egnethed som det principielle grundlag for grænseværdier for emissioner, der skal forhindre og, hvor dette ikke er praktisk muligt, føre til en overordnet reduktion af emissionerne og deres konsekvenser for miljøet som helhed:

— »teknikker« omfatter både den anvendte teknologi og den måde, hvorpå anlægget udformes, konstrueres, vedligeholdes, drives og afvikles;

— ved »tilgængelige« teknikker forstås sådanne teknikker, som er udviklet på en skala, der gør det muligt at anvende dem i den relevante industrisektor under økonomisk og teknisk forsvarlige forhold og under hensyntagen til omkostninger og fordele, uanset om de pågældende teknikker anvendes eller fremstilles på den pågældende parts område, således at operatøren har adgang til dem;

— ved »bedste« forstås den mest effektive teknik med henblik på opnåelse af et højt generelt miljøbeskyttelsesniveau som helhed.

Ved fastlæggelse af de bedste tilgængelige teknikker skal der, generelt eller i særlige tilfælde, lægges særlig vægt på nedenstående faktorer under hensyntagen til de sandsynlige omkostninger og fordele ved en foranstaltning og principperne om forsigtighed og forebyggelse:

— brug af teknologi med lille affaldsproduktion;

— brug af mindre farlige stoffer;

— fremme af genvinding og genbrug af stoffer, som genereres og anvendes i processen, samt af affald;

— sammenlignelige processer, faciliteter eller driftsmetoder, som er afprøvet med succes i industriel skala;

— teknologiske fremskridt og ændringer inden for videnskabelig viden og forståelse;

— arten, virkningen og mængden af de pågældende emissioner;

— ibrugtagningsdatoer for nye eller eksisterende anlæg;

— den nødvendige tid til indførelse af de bedste tilgængelige teknikker;

— forbruget og arten af råstoffer (herunder vand), der medgår i processen, og dennes energieffektivitet;

— behovet for at forebygge emissionernes samlede virkning på miljøet og miljørisikoen eller reducere disse til et minimum;

— behovet for at forebygge ulykker og minimere disses konsekvenser for miljøet.

Begrebet bedste tilgængelige teknikker tager ikke sigte på at foreskrive en bestemt teknik eller teknologi, men på at tage hensyn til det pågældende anlægs tekniske kendetegn, dets geografiske placering og de lokale miljøforhold.

3. Oplysninger vedrørende kontrolforanstaltningernes effektivitet og pris er baseret på Forvaltningsorganets og dets hjælpeorganers officielle dokumentationsmateriale, navnlig dokumenter, som Task Force on Heavy Metal Emissions og Ad Hoc Preparatory Working Group on Heavy Metals har modtaget og behandlet. Endvidere har man taget hensyn til andre internationale oplysninger om de bedste tilgængelige teknikker til emissionsreduktion (f.eks. EF's tekniske noter om BAT, PARCOM-anbefalingerne om BAT og oplysninger hentet direkte hos eksperter.

4. Man får stadig flere erfaringer med nye anlæg, der er baseret på lavemissionsteknikker, samt ombygning af eksisterende anlæg. Det kan derfor blive nødvendigt med ændringer og ajourføring af bilaget.

5. I bilaget findes en liste over en række reduktionsforanstaltninger til forskellig pris og med forskellig effektivitet. Valget af foranstaltninger i et givet tilfælde afhænger af en række faktorer, herunder økonomiske forhold, teknologisk infrastruktur og kapacitet samt eventuelle eksisterende foranstaltninger til reduktion af luftforurening, samt hvorvidt der er tale om en ny eller eksisterende kilde.

6. Dette bilag vedrører emissioner af kadmium, bly og kviksølv samt forbindelser indeholdende disse i fast form (partikelbundet) og/eller som gas. Generelt bestemmes disse forbindelser ikke nærmere i denne sammenhæng. Alligevel er der taget hensyn til effektiviteten af emissionsreduktionsanordningerne hvad angår tungmetallets fysiske egenskaber, navnlig for kviksølvs vedkommende.

7. Emissionsværdier, der udtrykkes som mg/m^3, henviser til standardbetingelser (mængde ved 273,15 K, 101,3 k Pa, tørgas) uden korrektion for iltindhold, med mindre andet angives, og beregnes i henhold til CEN's (Den Europæiske Standardiseringsorganisation) udkast til teknikker og i visse tilfælde nationale stikprøveudtagnings- og overvågningsteknikker.

II. GENERELLE MULIGHEDER FOR REDUKTION AF EMISSIONER AF TUNGMETALLER OG TUNGMETALFORBINDELSER

8. Der findes flere muligheder for at reducere eller hindre tungmetalemissioner. Foranstaltningerne til emissionsreduktion er fokuseret på eftermonterede teknologier og procesændringer (herunder vedligeholdelse og driftsstyring) Følgende foranstaltninger, som kan anvendes afhængigt af de generelle tekniske og/eller økonomiske forudsætninger, er til rådighed:

   a) brug af lav-emissions procesteknologier, navnlig i nye anlæg;

   b) røggasrensning (sekundære reduktionsforanstaltninger) med filtre, røgvaskere, adsorbere osv.;

   c) udskiftning eller forberedelse af råmaterialer, brændsel og/eller andre tilførsler (f.eks. brug af råmaterialer med lavt tungmetalindhold);

   d) bedste forvaltningspraksis såsom forsvarlig forvaltning eller primære foranstaltninger som indkapsling af støvskabende enheder;

   e) hensigtsmæssige miljøstyringsteknikker til anvendelse og bortskaffelse af visse produkter indeholdende Cd, Pb og/eller Hg.

9. Det er nødvendigt at overvåge reduktionsprocedurerne for at sikre, at der indføres hensigtsmæssige kontrolforanstaltninger og -praksis på korrekt vis med henblik på at opnå en reel reduktion af emissionerne. Overvågningen af reduktionspolitikkerne omfatter:

   a) udarbejdelse af en fortegnelse over de ovennævnte reduktionsforanstaltninger, der allerede er gennemført;

   b) sammenligning af de faktiske reduktioner i Cd-, Pb- og Hg-emissioner med protokollens målsætninger;

   c) karakteristik af kvantificerede emissioner af Cd, Pb og Hg fra relevante kilder med hensigtsmæssige teknikker;

   d) regelmæssig revision af reduktionsforanstaltningerne foretaget af myndighederne for at sikre, at de fortsat fungerer effektivt.

10. Foranstaltninger til emissionskontrol bør være omkostningseffektive. Overvejelser vedrørende strategien med henblik på omkostningseffektivitet bør baseres på de samlede udgifter pr. år pr. reduktionsenhed (herunder kapital- og driftsudgifter). Omkostningerne ved emissionsreduktion bør ligeledes ses i forhold til den samlede proces.

III. REDUKTIONSTEKNIKKER

11. De største kategorier af tilgængelige reduktionsteknikker for Cd-, Pb- og Hg-emissioner er de primære foranstaltninger som erstatning af råmaterialer og/eller brændsel og lav-emissions procesteknologier samt sekundære foranstaltninger som reduktion af flygtige emissioner og røggasrensning. De sektorspecifikke teknikker omtales i kapitel IV.

12. Data vedrørende effektivitet udledes af driftsmæssige erfaringer og anses for at afspejle mulighederne i de eksisterende anlæg. Den samlede effektivitet af reduktioner af røggas og flygtige emissioner afhænger i høj grad af røg- og støvsamlernes (f.eks. udsugningshætter) udsugningskapacitet. Der er demonstreret en indfangnings-/indsamlingsevne på over 99 %. I særlige tilfælde har erfaringerne vist, at reduktionsforanstaltninger kan reducere de samlede emissioner med 90 % eller mere.

13. I forbindelse med partikelbundne emissioner af Cd, Pb og Hg kan metallerne indfanges ved hjælp af støvrensningsanordninger. De typiske støvkoncentrationer efter røgrensning ved hjælp af udvalgte teknikker anføres i tabel 1. De fleste af disse foranstaltninger er normalt blevet anvendt på tværs af sektorerne. De forventede minimumsresultater af udvalgte teknikker til indfangning af gasformigt kviksølv fremgår af tabel 2. Anvendelsen af disse foranstaltninger afhænger af de enkelte processer og har størst relevans, hvis kviksølvkoncentrationerne i røggassen er høje.

Tabel 1

Støvrensningsanordningers ydeevne udtrykt som gennemsnitlige støvkoncentrationer pr. time

	Støvkoncentrationer efter rensning (mg/m^3)
Stoffiltre	< 10
Stoffiltre, membrantypen	< 1
Tørre elektrostatiske filtre	< 50
Våde elektrostatiske filtre	< 50
Højeffektive røgvaskere	< 50

NB: Mellem- og lavtryksrøgvaskere og cykloner udviser normalt lavere støvfjernelseseffektivitet.

Tabel 2

Forventet mindsteydelse af kviksølvseparatorer udtrykt som gennemsnitligt kviksølvindhold pr. time

	Kviksølvindhold efter rensning (mg/m^3)
Selenfilter	< 0,01
Selenrøgvasker	< 0,2
Kulfilter	< 0,01
Kulindsprøjtning + støvudskiller	< 0,05
Odda Norzink-klorproces	< 0,1
Blysulfidproces	< 0,05
Bolkem-(tiosulfat-) proces	< 0,1

14. Man skal være opmærksom på at sikre, at disse reduktionsteknikker ikke medfører andre miljøproblemer. Man bør undgå at vælge en bestemt proces på grund af dens lave emission til luften, hvis den medfører en forværring af den samlede miljøbelastning som følge af tungmetalemissionerne, f.eks. på grund af øget vandforurening gennem flydende affaldsstoffer. Man skal også tage hensyn til den videre behandling af det støv, der indsamles gennem en forbedret røggasrensning. En negativ miljøpåvirkning, der skyldes håndteringen af sådant affald, vil begrænse fordelene ved lavere emissioner af processtøv og røg til luften.

15. Ved foranstaltningerne til emissionsreduktion kan man fokusere på såvel procesteknikker som røggasrensning. Disse to er ikke indbyrdes uafhængige; valget af en bestemt proces kan udelukke visse røgrensningsmetoder.

16. Valget af en reduktionsteknik afhænger af parametre som forureningskoncentrationen og/eller rågassens sammensætning, røgmængden, røgtemperaturen med flere. Derfor kan anvendelsesområderne overlappe hinanden; i så tilfælde må man vælge den mest hensigtsmæssige teknik i henhold til de specifikke forhold på stedet.

17. Nedenfor findes en beskrivelse af hensigtsmæssige foranstaltninger til reduktion af højovnsgas inden for forskellige sektorer. Der tages også hensyn til flygtige emissioner. Reduktion af støvemission i forbindelse med losning, håndtering og oplagring af råmaterialer eller biprodukter kan være af betydning for det lokale miljø, selv om det ikke er relevant for transport over store afstande. Emissionerne kan reduceres ved at flytte disse aktiviteter til helt lukkede bygninger, som kan udstyres med ventilation og afstøvningsanlæg, sprøjtesystemer eller andre hensigtsmæssige kontrolmetoder. Ved oplagring uden tag bør materialets overflade beskyttes mod spredning med vinden på anden måde. Oplagringsområder og adgangsveje bør holdes rene.

18. Investerings-/udgiftstallene i tabellerne er indsamlet fra forskellige kilder og afhænger i høj grad af de enkelte tilfælde. De udtrykkes i 1990 USD (USD 1 (1990) = ECU 0,8 (1990)). De afhænger af faktorer som anlæggets kapacitet, reduktionseffektivitet og rågaskoncentration, teknologiens art og valg af nye anlæg i modsætning til modernisering.

IV. SEKTORER

19. Dette kapitel indeholder en tabel for de enkelte relevante sektorer med de vigtigste emissionskilder, reduktionsforanstaltninger baseret på bedste tilgængelige teknik, deres specifikke reduktionseffektivitet og tilhørende omkostninger, hvor disse oplysninger er til rådighed. Med mindre andet anføres, vedrører reduktionseffektiviteten i tabellerne nedenfor direkte emissioner af røggas.

Forbrænding af fossilt brændsel i forsyningsanlæg og industrielle kedler (bilag II, kategori 1)

20. Forbrænding af kul i forsyningsanlæg og industrielle kedler er en vigtig kilde til menneskeskabte kviksølvemissioner. Tungmetalindholdet i kul er normalt mange gange højere end i olie eller naturgas.

21. Forbedret energiomdannelseseffektivitet og energibesparende foranstaltninger vil medføre en nedgang i tungmetalemissionerne på grund af lavere brændselsbehov. Forbrænding af naturgas eller alternative brændselstyper med lavt tungmetalindhold i stedet for kul vil ligeledes medføre en betydelig reduktion i tungmetalemissioner som kviksølv. Kraftværkteknologien med integreret forgasning i kombineret turbinedrift (IGCC) er en ny teknologi med mulighed for at opnå lave emissioner.

22. Med undtagelse af kviksølv udsendes der tungmetaller i fast form i forbindelse med flyveaskepartikler. Forskellige kulforbrændingsteknologier giver forskellige flyveaskemængder: kedler med forbrænding på rist 20-40 %; forbrænding i fluidiseret leje 15 %; tørbundskedler (forbrænding af pulveriseret kul) 70-100 % af den samlede aske. Tungmetalindholdet i den lille del af flyveasken med partikelstørrelse har vist sig at være højere.

23. Forbehandling, f.eks. »vaskning« eller »biobehandling«, af kullet begrænser tungmetalindholdet, der hænger sammen med kullets indhold af uorganisk stof. Der er imidlertid stor forskel på graden af tungmetalfjernelse ved hjælp af denne teknologi.

24. Der kan opnås en samlet støvfjernelse på mere end 99,5 % med elektrostatiske filtre (EF) eller stoffiltre (SF), idet man i mange tilfælde når ned på en støvkoncentration på omkring 20 mg/m^3. Med undtagelse af kviksølv kan tungmetalemissionerne begrænses med mindst 90-99 %, idet det laveste tal gælder for de mere flygtige bestanddele. Lave filtertemperaturer bidrager til at begrænse indholdet af gasformigt kviksølv i røggassen.

25. Brugen af teknikker til reduktion af emissioner af nitrogenoxid, svovldioxid og partikler fra røggassen kan ligeledes fjerne tungmetaller. Muligheden for tværmediavirkning bør undgås gennem korrekt spildevandsbehandling.

26. Med ovennævnte teknikker kan effektiviteten af kviksølvfjernelse variere meget fra anlæg til anlæg, således som det fremgår af tabel 3. Der forskes i at udvikle teknikker til kviksølvfjernelse, men indtil sådanne teknikker er til rådighed i industriel skala, har man ikke identificeret nogen bedste tilgængelige teknik netop til fjernelse af kviksølv.

Tabel 3

Reduktionsforanstaltninger, reduktionseffektivitet og omkostninger i forbindelse med emissioner fra forbrænding af fossilt brændsel

Emissionskilde	Reduktionsforanstaltning(er)	Reduktionseffektivitet (%)	Reduktionsomkostninger
Forbrænding brændselsolie	af Skift fra brændselsolie til gas	Cd, Pb: 100; Hg: 70-80	I høj grad afhængig af anlægget
Forbrænding kul	af Skift fra kul til brændsel med lavere tungmetalemissioner	Støv: 70-100	I høj grad afhængig af anlægget
	EF (kold side)	Cd, Pb: > 90; Hg: 10-40	Specifik investering USD 5-10/m^3 røggas pr. time (> 200,000 m^3/h)
	Vådafsvovling af røggas (FGD) (1)	Cd, Pb: > 90; Hg: 10-90 (2)	—
	Stoffiltre (SF)	Cd: > 95; Pb: > 99; Hg: 10-60	Specifik investering USD 8-15/m^3 røggas pr. time (> 200,000 m^3/h)

(1) Effektiviteten af Hg-fjernelse øges i takt med andelen af ionkviksølv. Katalytisk forbrænding med høj støvselektivitet (SCR) letter Hg(II)-dannelsen.

(2) Dette vedrører især SO_2-reduktion. Reduktionen af tungmetalemissioner er en sidegevinst. (Specifik investering USD 60-250/kW_{el}.)

Primær jern- og stålindustri (bilag II, kategori 2)

27. Dette afsnit vedrører emissioner fra sintringsanlæg, granulatanlæg, højovne og stålværker med oxygenovn (OO). Emissioner af Cd, Pb og Hg optræder i forbindelse med partikler. Indholdet af farlige tungmetaller i emissionsstøvet afhænger af råmaterialernes sammensætning og typerne af legeringsmetaller, der tilsættes ved stålfremstilling. De mest relevante foranstaltninger til emissionsreduktion skitseres i tabel 4. Der bør anvendes stoffiltre overalt, hvor det er muligt; hvis omstændighederne gør dette umuligt, kan der anvendes elektrostatiske filtre og/eller højeffektive røgvaskere.

28. Ved brug af BAT i den primære jern- og stålindustri kan den samlede specifikke emission af støv direkte fra processen reduceres til følgende niveauer:

Sintringsanlæg: 40-120 g/Mg

Granulatanlæg: 40 g/Mg

Højovne: 35-50 g/Mg

OO: 35-70 g/Mg.

29. Røgrensning ved hjælp af stoffiltre vil bringe støvindholdet ned på mindre end 20 mg/m^3, mens elektrostatiske filtre og røgvaskere vil nedbringe støvindholdet til 50 mg/m^3 (i gennemsnit pr. time). Mange anvendelser af stoffiltre i den primære jern- og stålindustri kan imidlertid føre til langt lavere værdier.

Tabel 4

Emissionskilder, reduktionsforanstaltninger, støvreduktionseffektivitet og omkostninger i den primære jern- og stålindustri

Emissionskilde	Reduktionsforanstaltning(er)	Støvreduktionseffektivitet (%)	Reduktionsomkostninger (samlede omkostninger i USD)
Sintringsanlæg	Emissionsoptimeret sintring	ca. 50	—
	Røgvaskere og EF	> 90	—
	Stoffiltre	> 99	—
Granulatanlæg	EF + kalkreaktor + stoffiltre	> 99	—
	Røgvaskere	> 95	—
Højovne	SF/EF	> 99	EF: 0,24-1/Mg råjern
Gasrensning, højovne	Vådrøgvaskere	> 99	—
	Våd-EF	> 99	—
OO	Primær afstøvning: våd-separator/EF/SF	> 99	Tør EF: 2,25/Mg stål
	Sekundær afstøvning: tør-EF/SF	> 97	SF: 0,26/Mg stål
Flygtige emissioner	Lukkede båndtransportører, indkapsling, fugtning af oplagret tilgangsmateriale, rensning af adgangsveje	80-99	—

30. Direkte reduktion og direkte smeltning er under udvikling og kan reducere behovet for sintringsanlæg og højovne fremover. Anvendelsen af disse teknologier afhænger af malmens egenskaber og kræver, at det resulterende produkt behandles i lysbueovne, som skal forsynes med hensigtsmæssige reduktionsforanstaltninger.

Sekundær jern- og stålindustri (bilag II, kategori 3)

31. Det er meget vigtigt at indfange alle emissioner effektivt. Dette kan lade sig gøre ved at installere indkapslinger eller bevægelige afsugningsanlæg eller fuldstændig afsugning af hele bygningen. De indfangede emissioner skal renses. Ved alle støvskabende processer i den sekundære jern- og stålindustri skal afstøvning i stoffiltre, som nedbringer støvindholdet til mindre end 20 mg/m^3, betragtes som BAT. Når BAT ligeledes anvendes til at minimere de flygtige emissioner, vil den specifikke støvemission (inklusive flygtige emissioner med direkte sammenhæng med processen) ikke overstige størrelsesordenen 0,1 til 0,35 kg/Mg stål. Der findes mange eksempler på et støvindhold i den rensede røg på under 10 mg/m^3, når der anvendes stoffiltre. Den specifikke støvemission i sådanne tilfælde er normalt under 0.1 kg/Mg.

32. Der anvendes to forskellige slags ovne til smeltning af skrot: Siemens-Martin-ovne og lysbueovne, hvoraf Siemens-Martin-ovnene er på vej til at blive afskaffet.

33. Indholdet af de relevante tungmetaller i emissionsstøvet afhænger af jern- og stålskrottets sammensætning samt de typer af legeringsmetaller, der tilsættes ved stålfremstilling. Målinger i lysbueovne har vist, at 95 % af kviksølvemissionerne og 25 % af kadmiumemissionerne forekommer som damp. De mest relevante foranstaltninger til reduktion af støvemission skitseres i tabel 5.

Tabel 5

Emissionskilder, reduktionsforanstaltninger, støvreduktionseffektivitet og omkostninger i den sekundære jern- og stålindustri

Emissionskilde	Reduktionsforanstaltninger(er)	Støvreduktionseffektivitet (%)	Reduktionsomkostninger (samlede omkostninger i USD)
Lysbueovn	EF	> 99	—
	SF	> 99,5	SF: 24/Mg stål

Jernstøberier (bilag II, kategori 4)

34. Det er meget vigtigt at indfange alle emissioner effektivt. Dette kan lade sig gøre ved at installere indkapsling eller bevægelige afsugningsanordninger eller ved at foretage udsugning af hele bygningen. De indsamlede emissioner skal renses. I jernstøberier anvendes der kupolovne, lysbueovne og induktionsovne. Direkte emissioner af partikler og gasformige tungmetaller sker navnlig i forbindelse med smeltning og undertiden i forbindelse med udstøbning, dog i mindre omfang. Der opstår flygtige emissioner i forbindelse med håndtering af råmaterialer, smeltning, udstøbning og afpudsning. De mest relevante foranstaltninger til emissionsreduktion skitseres i tabel 6 sammen med de mulige reduktionseffektiviteter og omkostninger, hvor disse er til rådighed. Disse foranstaltninger kan nedbringe støvkoncentrationerne til 20 mg/m^3 eller mindre.

35. Jernstøberisektoren omfatter en lang række anlæg. For eksisterende mindre anlæg er de nævnte foranstaltninger muligvis ikke BAT, hvis ikke de er økonomisk bæredygtige.

Tabel 6

Emissionskilder, reduktionsforanstaltninger, støvreduktionseffektivitet og omkostninger for jernstøberier

Emissionskilde	Reduktionsforanstaltning(er)	Støvreduktionseffektivitet (%)	Reduktionsomkostninger (samlede omkostninger USD)
Lysbueovn	EF	> 99	—
	SF	> 99,5	SF: 24/Mg jern
Induktionsovn	SF/tørabsorption + SF	> 99	—
Koldtlufts-kupolovn	Fjernelse under døren: SF	> 98	—
	Fjernelse over døren:		
	SF + forudg. afstøvning	> 97	8-12/Mg jern
	SF + kemisk absorption	> 99	45/Mg jern
Varmtlufts-kupolovn	SF + forudg. afstøvning	> 99	23/Mg jern
	Desintegrator/ venturi-røgvasker	> 97	—

Primær og sekundær non-ferro metalindustri (bilag II, kategori 5 og 6)

36. Dette afsnit drejer sig om emissioner og emissionsreduktion af Cd, Pb og Hg ved primær og sekundær fremstilling af non-ferro metaller som bly, kobber, zink, tin og nikkel. På grund af det store antal anvendte råmaterialer og de forskellige processer kan der forekomme emissioner af næsten alle slags tungmetaller og tungmetalforbindelser fra denne sektor. I lyset af de tungmetaller, der behandles i dette bilag, er fremstilling af kobber, bly og zink særligt relevante.

37. Kviksølvmalm og -koncentrater behandles først ved knusning og undertiden sigtning. Forbehandlingsteknikker er ikke udbredte, selv om floating har været brugt på nogle anlæg, hvor man behandler malm af lav kvalitet. Den knuste malm opvarmes derefter enten i retorter i mindre mængder eller ovne i større mængder til de temperaturer, hvor kviksølvsulfiden sublimeres. Den resulterende kviksølvdamp kondenseres i et kølesystem og indsamles som kviksølvmetal. Sod fra kondensatorerne og bundfældningstankene bør fjernes, behandles med kalk og derefter returneres til retorten eller ovnen.

38. Følgende teknikker kan anvendes til effektiv genvinding af kviksølv:

— foranstaltninger til begrænsning af støvudvikling under brydning og oplagring, herunder brug af mindre bunker;

— indirekte opvarmning af ovnen;

— malmen holdes så tør som muligt;

— en røgtemperatur på kun 10 til 20 °C over dugpunktet ved indgangen til kondensatoren;

— udgangstemperaturen holdes så lav som muligt; og

— reaktionsgasserne transporteres gennem en efterkondenseringsrøgvasker og/eller et selenfilter.

Støvdannelsen kan begrænses gennem indirekte opvarmning, separat behandling af finkornet malm og kontrol med malmens vandindhold. Støvet bør fjernes fra den varme reaktionsgas, før den kommer ind i kviksølvkondenseringsenheden ved hjælp af cykloner og/eller elektrostatiske filtre.

39. Ved guldfremstilling ved hjælp af amalgamering kan der benyttes tilsvarende strategier som ved kviksølv. Guld fremstilles også ved hjælp af andre teknikker end amalgamering, og disse betragtes som den foretrukne løsning til nye anlæg.

40. Non-ferro metaller produceres især af sulfitholdige malme. Af tekniske årsager og af hensyn til produktkvaliteten skal røggassen afstøves grundigt (< 3 mg/m^3), og der kan også være behov for yderligere fjernelse af kviksølv, før den føres til et SO_3-kontaktanlæg, hvorved man ligeledes minimerer tungmetalemissionerne.

41. Der bør anvendes stoffiltre, hvor det er hensigtsmæssigt. Der kan opnås et støvindhold på under 10 mg/m^3. Støvet fra al pyrometallurgisk produktion genbruges på selve anlægget eller et andet sted, samtidig med at man beskytter sundheden på arbejdspladsen.

42. Med hensyn til primær blyfremstilling viser de første erfaringer, at der findes interessante nye reduktionsteknologier gennem direkte smeltning uden sintring af koncentraterne. Disse processer er eksempler på en ny generation af direkte autogen-blysmeltningsteknologier, som forurener mindre og forbruger mindre energi.

43. Sekundært bly fremstilles hovedsagelig af brugte person- og lastbilbatterier, som skilles ad, før de kommer ind i smelteovnen. Denne BAT bør omfatte en smelteoperation i en kort roterovn eller skaktovn. Jetbrændere kan medføre en reduktion af røggasmængden og støvproduktionen med 60 %. Rensning af røggassen med stoffiltre gør det muligt at opnå støvkoncentrationer på 5 mg/m^3.

44. Primær zinkproduktion udføres ved hjælp af electrowin ristnings-udludningsteknologi. Trykudludning kan være et alternativ til ristning og kan betragtes som BAT for nye anlæg afhængig af koncentratets egenskaber. Emissioner fra pyrometallurgisk zinkfremstilling i Imperial Smelting (IS)-ovne kan minimeres ved at bruge dobbelt ovntop og rense med højeffektive røgvaskere, effektiv udsugning og rensning af røgen for slagge og blyrester samt grundig rensning (< 10 mg/m^3) af de meget CO-holdige røggasser.

45. For at genvinde zinken fra iltede restprodukter behandles disse i en IS-ovn. Rester med meget lavt zinkindhold og røggasser (f.eks. fra stålindustrien) behandles først i roterovn (Waelz-ovne), i hvilke der fremstilles en højberiget zinkoxid. Metalliske materialer genbruges ved smeltning enten i induktionsovne eller ovne med direkte eller indirekte opvarmning ved hjælp af naturgas eller flydende brændsel eller i lodrette New Jersey-retorter, i hvilke en lang række forskelligt oxideret og metallisk sekundært materiale kan genbruges. Zink kan også genvindes af slagge fra blyovne ved hjælp af en slaggerygningsproces.

Tabel 7a)

Emissionskilder, reduktionsforanstaltninger, støvreduktionseffektivitet og omkostninger i den primære non-ferro metalindustri

Emissionskilde	Reduktionsforanstaltning(er)	Støvreduktionseffektivitet (%)	Reduktionsomkostninger (samlede omkostninger USD)
Flygtige emissioner	Afsugningsanlæg, indkapsling osv. røggasrensning med SF	> 99	—
Brænding/sintring	Stigstrømssintring: EF + røgvaskere (før dobbeltkontakt svovlsyreanlæg) + SF til røggasser	—	7-10/Mg H_2SO_4
Konventionel smeltning (højovnsreduktion)	Skaktovn: lukket top/ effektiv afsugning af aftapningshuller i top + SF, dækkede vaskere, dobbelt ovntop	—	—
Imperial smelting	Højeffektiv røgvaskning	> 95	—
	Venturi-røgvaskere	—	—
	Dobbelt ovntop	—	4/Mg fremstillet metal
Trykudludning	Anvendelsen afhænger af koncentraternes udludningsegenskaber	> 99	anlægsspecifikt
Reduktions-processer ved direkte smeltning	Flammesmeltning, f.eks. Kivcet-, Outokumpu- og Mitsubishi-processer	—	—
	Dyppesmeltning, f.eks. roterende omformer med topblæsning, Ausmelt-, Isasmelt-, QSL- og Noranda-processer	Ausmelt: Pb 77 Cd 97; QSL: Pb 92, Cd 93	QSL: driftsomkostninger 60/Mg Pb

Tabel 7b)

Emissionskilder, reduktionsforanstaltninger, støvreduktionseffektivitet og omkostninger ved den sekundære non-ferro metalindustri

Emissionskilde	Reduktionsforanstaltning(er)	Støvreduktionseffektivitet (%)	Reduktionsomkostninger (samlede omkostninger, USD)
Blyfremstilling	Kort roterovn: afsugning til aftapningshuller + SF; rørkondensator; jetbrænder	99,9	45/Mg Pb
Zinkfremstilling	Imperial smelting	> 95	14/Mg Zn

46. Processerne bør generelt kombineres med en effektiv afstøvningsanordning til både primære røggasser og flygtige emissioner. De mest effektive foranstaltninger til emissionsreduktioner skitseres i tabel 7a) og b). Der er i visse tilfælde opnået støvkoncentrationer på under 5 mg/m^3 ved hjælp af stoffiltre.

Cementindustrien (bilag II, kategori 7)

47. Cementovne kan bruge sekundært brændsel som spildolie eller brugte dæk. Når der bruges affald, kan emissionskravene til affaldsforbrændingsprocesser anvendes, og når der bruges farligt affald, kan emissionskravene for afbrænding af farligt affald anvendes afhængigt af den mængde, der bruges i anlægget. Dette afsnit drejer sig imidlertid om ovne, hvor der fyres med fossilt brændsel.

48. Der udsendes partikler i alle faser af cementproduktionsprocessen, som består af håndtering af materialer, forberedelse af råmaterialer (knusere, tørreanordninger), klinkefremstilling og cementbehandling. Tungmetallerne læsses ind i cementovnen sammen med råmaterialer, fossilt brændsel og affaldsbrændsel.

49. Der findes følgende ovntyper til klinkefremstilling: lang, våd roterovn, lang, tør roterovn, roterovn med cyklonforvarmer, roterovn med ristforvarmer og skaktovn. Med henblik på energiforbrug og muligheder for emissionsreduktion er roterovn med cyklonforvarmere at foretrække.

50. Med henblik på varmegenvinding ledes røggasserne fra roterovn gennem forvarmersystemet og knusetørrerne (hvor disse er monteret) før støvfjernelse. Det indsamlede støv hentes tilbage til tilgangsmaterialet.

51. Mindre end 0,5 % af den bly og kadmium, der kommer ind i ovnen, frigives i røggasser. Det høje alkaliindhold og røgrensningen i ovnen giver større metalbinding i klinker eller ovnstøv.

52. Tungmetalemissionerne til luften kan reduceres ved for eksempel at afmontere udluftningsanordninger og oplagre det indsamlede støv i bunker i stedet for at hente det tilbage til det rå tilgangsmateriale. I de enkelte tilfælde skal disse overvejelser imidlertid afvejes i forhold til konsekvenserne ved at frigive tungmetaller i affaldsbunken. En anden mulighed er varmgasoverstrømning, hvor kalcineret varmgas delvis udtømmes foran på ovndøren og hentes over i cementbehandlingsanlægget. En anden mulighed er at tilsætte støvet til klinkerne. En anden vigtig foranstaltning er kontrolleret, stabil ovndrift for at undgå nødstop af de elektrostatiske filtre. Disse kan forekomme som følge af for høje CO-koncentrationer. Det er vigtigt at undgå høje spidsværdier for tungmetalemissioner i tilfælde som for eksempel nødstop.

53. De mest relevante foranstaltninger til emissionsreduktion skitseres i tabel 8. For at reducere direkte støvemissioner fra knusere, formalingsanlæg og tørreanlæg bruges normalt stoffiltre, mens røggasser fra ovnen og klinkekøleren reduceres ved hjælp af elektrostatiske filtre. Med EF kan støvkoncentrationerne reduceres til mindre end 50 mg/m^3. Ved brug af SF kan støvindholdet i den rensede røg reduceres til 10 mg/m^3.

Tabel 8

Emissionskilder, reduktionsforanstaltninger, reduktionseffektivitet og omkostninger for cementindustrien

Emissionskilde	Reduktionsforanstaltning(er)	Reduktionseffektivitet (%)	Reduktionsomkostning
Direkte emissioner fra knusere, formalere, tørreanlæg	SF	Cd. Pb: > 95	—
Direkte emissioner fra roterovn, klinkekølere	EF	Cd. Pb: > 95	—
Direkte emissioner fra roterovn	Kuladsorption	Hg: > 95	—

Glasindustrien (bilag II, kategori 8)

54. Inden for glasindustrien er blyemissioner særligt relevante på grund af de forskellige glastyper, hvor bly tilsættes som råmateriale (f.eks. krystalglas, katodestrålerør). I forbindelse med natronkalkglas afhænger blyemissionerne af kvaliteten af det genbrugsglas, der bruges i processen. Blyindholdet i støv fra smeltning af krystalglas ligger normalt på omkring 20-60 %.

55. Støvemissionerne stammer hovedsageligt fra blandeoperationer, ovne, diffuse udslip fra ovnåbninger samt færdigbehandling og brænding af glasprodukter. Jetbrændere kan reducere røggasmængden og svævestøvproduktionen med 60 %. Blyemissionerne fra elvarme er betydeligt lavere end fra olie/gasfyring.

56. Blandingen smeltes i tanke med kontinuerlig smeltning, dagtanke eller smeltedigler. Under smeltecyklussen med ikke-kontinuerlig ovndrift varierer støvemissionerne meget. Støvemissioner fra krystalglastanke (< 5 kg/Mg smeltet glas) er højere end fra andre tanke (< 1 kg/Mg smeltet natron- og kaliumglas).

57. Blandt foranstaltningerne til reduktion af direkte emissioner af metalholdigt støv kan nævnes: granulering af glasblandingen, ændring af opvarmningssystemet fra olie/gasfyring til elektrisk opvarmning, brug af en større andel af genbrugsglas i blandingen samt brug af bedre råmaterialer (størrelsesfordeling) og genbrugsglas (undgå blyholdige stykker). Røggasserne kan renses med stoffiltre, hvilket reducerer emissionerne til under 10 mg/m^3. Med elektrostatiske filtre kan man nå ned på 30 mg/m^3. De forskellige reduktionseffektiviteter for emissionerne fremgår af tabel 9.

58. Man er i færd med at udvikle krystalglas uden blyforbindelser.

Tabel 9

Emissionskilder, reduktionsforanstaltninger, støvreduktionseffektivitet og omkostninger inden for glasindustrien

Emissionskilde	Reduktionsforanstaltning(er)	Støvreduktionseffektivitet (%)	Reduktionsomkostninger (samlede omkostninger)
Direkte emissioner	SF	> 98	—
	EF	> 90	—

Klor-alkaliindustrien (bilag II, kategori 9)

59. Inden for klor-alkaliindustrien produceres der Cl_2, alkalihydroxider og brint gennem elektrolyse af en saltopløsning. På eksisterende anlæg bruger man normalt kviksølvprocessen og membranprocessen, og for begges vedkommende er der behov for at indføre god praksis for at undgå miljøproblemer. Membranprocessen giver ingen direkte kviksølvemissioner. Den kræver endvidere lavere elektrolytisk energi og højere varme til koncentration af alkalihydroxid (det samlede energiregnskab viser en lille fordel til membrancelleteknologien i størrelsesordenen 10 til 15 %) og en mere kompakt celledrift. Den betragtes derfor som den bedste løsning til nye anlæg. I beslutning 90/3 af 14. juni 1990 fra kommissionen for forebyggelse af havforurening fra landbaserede kilder (PARCOM) anbefales det, at de eksisterende kviksølvcellebaserede klor-alkalianlæg gradvis bør afskaffes, så snart det er praktisk muligt, og således at de er afskaffet fuldstændig inden 2010.

60. Den specifikke investering i udskiftningen af kviksølvceller med membranprocessen siges at ligge i størrelsesordenen USD 700-1 000/Mg Cl_2-kapacitet. Selv om der kan opstå supplerende udgifter fra blandt andet højere anlægsudgifter og udgifter til rensning af brine, vil driftsudgifterne i de fleste tilfælde blive lavere. Dette skyldes især besparelser som følge af lavere energiforbrug og lavere udgifter til spildevandsbehandling og bortskaffelse af affald.

61. Der findes følgende kilder til kviksølvemissioner til miljøet fra kviksølvprocessen: ventilation af cellerum, udstødning fra processen, produkter, navnlig brint og spildevand. Hvad angår emissioner til luften er diffuse Hg-emissioner fra cellerne til cellerum særligt relevante. Forebyggende foranstaltninger og kontroller er af stor betydning og bør prioriteres i forhold til den relative betydning af de enkelte kilder i et givet anlæg. Under alle omstændigheder er der behov for specifikke reduktionsforanstaltninger, når kviksølvet genvindes fra slam, der genereres ved processen.

62. Man kan gennemføre følgende foranstaltninger for at reducere emissionerne fra eksisterende kviksølvprocesanlæg:

— Proceskontrol og tekniske foranstaltninger til optimering af cellernes funktion, vedligeholdelse og mere effektive arbejdsmetoder;

— Overdækninger, pakninger og kontrolleret udsugning;

— Rengøring af cellerum og foranstaltninger, der letter rengøringen; og

— Rensning af begrænsede gasstrømme (visse forurenede luftstrømme og hydrogengas).

63. Disse foranstaltninger kan nedbringe kviksølvemissionerne til et godt stykke under 2,0 g/Mg pr. Cl_2-produktionskapacitet udtrykt som et årligt gennemsnit. Der findes eksempler på anlæg, hvor man kan opnå emissioner på langt under 1,0 g/Mg pr. Cl_2-produktionskapacitet. Som et resultat af PARCOM-beslutning 90/3 skal eksisterende kviksølvbaserede kloralkalianlæg opfylde et krav om 2 g Hg/Mg Cl_2 pr. 31. december 1996 for emissioner, der er omfattet af konventionen om forebyggelse af havforurening fra landbaserede kilder. Eftersom emissionerne i høj grad afhænger af god driftspraksis, bør gennemsnittet afhænge af og omfatte vedligeholdelsesperioder på et år eller derunder.

Afbrænding af kommunalt affald, hospitalsaffald og farligt affald (bilag II, kategori 10 og 11)

64. Afbrænding af kommunalt affald, hospitalsaffald og farligt affald kan medføre emissioner af kadmium, bly og kviksølv. Kviksølv, en betydelig del af kadmium og mindre dele af bly bliver flygtige under processen. Der bør indføres særlige foranstaltninger både før og efter forbrændingen for at reducere disse emissioner.

65. Den bedste tilgængelige teknologi til afstøvning anses for at være stoffiltre kombineret med våde eller tørre metoder til reduktion af flygtige stoffer. Elektrostatiske filtre kombineret med våde systemer kan også udformes, så man når ned på lave støvemissioner, men de giver færre muligheder end stoffiltre, navnlig når disse forsynes med et overtræk til adsorption af flygtige forurenende stoffer.

66. Når BAT anvendes til rensning af røggasser, vil støvkoncentrationen blive reduceret til mellem 10 og 20 mg/m^3; i praksis når man ned på lavere koncentrationer, og i visse tilfælde meldes der om koncentrationer på under 1 mg/m^3. Kviksølvkoncentrationen kan reduceres til mellem 0,05 til 0,10 mg/m^3 (standard ved 11 % O_2).

67. De mest relevante sekundære foranstaltninger til emissionsreduktion skitseres i tabel 10. Det er vanskeligt at levere alment gyldige data, idet de relative omkostninger i USD/ton afhænger af en særdeles lang række af anlægsspecifikke variabler som for eksempel affaldets sammensætning.

68. Der findes tungmetaller i alle dele af det kommunale affald (f.eks. produkter, papir, organiske materialer). Ved at begrænse den mængde af det kommunale affald, der forbrændes, kan tungmetalemissionerne reduceres. Dette kan ske gennem forskellige strategier for affaldsforvaltning, herunder genbrugsprogrammer og kompostering af organiske materialer. Endvidere tillader nogle af FN/ECE-landene, at kommunalt affald kan anbringes på lossepladser. På en korrekt forvaltet losseplads undgås emissioner af kadmium og bly, og kviksølvemissionerne kan være lavere end ved forbrænding. I adskillige FN/ECE-lande forsker man i kviksølvemissioner fra lossepladser.

Tabel 10

Emissionskilder, reduktionsforanstaltninger, reduktionseffektivitet og omkostninger ved forbrænding af kommunalt affald, hospitalsaffald og farligt affald

Emissionskilde	Reduktionsforanstaltning(er)	Reduktionseffektivitet (%)	Reduktionsomkostninger (samlede omkostninger USD)
Røggasser	Højeffektive røgvaskere	Pd, Cd: > 98; Hg: ca. 50	—
	EF (3 områder)	Pb, Cd; 80-90	10-20/Mg affald
	Våd EF (1 område)	Pb, Cd: 95-99	—
	Stoffiltre	Pb, Cd: 95-99	15-30/Mg affald
	Kulindsprøjtning + SF	Hg: > 85	driftsudgifter: ca. 2-3/Mg affald
	Filtrering i kulleje	Hg: > 99	driftsudgifter: ca. 50/Mg affald

BILAG IV

TIDSPLAN FOR INDFØRELSEN AF GRÆNSEVÆRDIER OG BEDSTE TILGÆNGELIGE TEKNIKKER FOR NYE OG EKSISTERENDE STATIONÆRE KILDER

Tidsplanen for indførelse af grænseværdier og bedste tilgængelige teknikker er følgende:

a) For nye stationære kilder: to år efter denne protokols ikrafttrædelse;

b) For eksisterende stationære kilder: otte år efter denne protokols ikrafttrædelse. Denne periode kan om nødvendigt forlænges for specifikke eksisterende stationære kilder i overensstemmelse med bestemmelserne i den nationale lovgivning vedrørende afskrivningsperiode.

BILAG V

GRÆNSEVÆRDIER FOR REDUKTION AF EMISSIONER FRA STØRRE STATIONÆRE KILDER

I. INDLEDNING

1. To typer af grænseværdier er vigtige i forbindelse med reduktion af tungmetalemissioner:

   — værdier for specifikke tungmetaller eller grupper af tungmetaller; og

   — værdier for emissioner af partikler generelt.

2. I princippet kan grænseværdier for partikler ikke erstatte specifikke grænseværdier for kadmium, bly og kviksølv, idet mængden af metaller, der er forbundet med partikelemissioner, er forskellig fra proces til proces. Men overholdelsen af disse værdier bidrager imidlertid kraftigt til en generel reduktion af tungmetalemissionerne. Endvidere er det generelt billigere at overvåge partikelemissioner end at overvåge enkelte stoffer, og en konstant overvågning af enkelte tungmetaller er generelt ikke mulig. Derfor har grænseværdier for partikler stor praktisk betydning og fastsættes også i dette bilag, i de fleste tilfælde for at supplere eller erstatte specifikke grænseværdier for kadmium, bly eller kviksølv.

3. Grænseværdier, udtrykt som mg/m^3, henviser til standardbetingelser (mængde ved 273,15 K, 101,3 kPa, tørgas) og beregnes som en gennemsnitlig værdi er målinger hver time, som dækker adskillige timers drift, som regel 24 timer. Opstarts- og nedlukningsperioder bør ikke medregnes. Perioden for gennemsnitsberegningen kan om nødvendigt forlænges for at opnå tilstrækkeligt præcise resultater. Med hensyn til røggassens iltindhold anvendes værdierne for udvalgte større stationære kilder. Enhver fortynding for at sænke koncentrationerne af forurenende stoffer er forbudt. Grænseværdierne for tungmetaller bør omfatte metallet og dets forbindelser i fast form, i gasform og fordampet form udtrykt som det pågældende metal. Ved opgivelse af grænseværdier for de samlede emissioner, udtrykt som henholdsvis g/produktionsenhed eller kapacitet, henvises der til de samlede faste eller flygtige emissioner beregnet som en årlig værdi.

4. I tilfælde, hvor det ikke kan udelukkes, at man overskrider en given grænseværdi, skal man overvåge enten emissionerne eller en parameter, som angiver, hvorvidt en reduktionsanordning fungerer og vedligeholdes korrekt. Overvågning af enten emissioner eller ydelsesindikatorer bør finde sted konstant, hvis partikelemissionerne er på mere end 10 kg/h. Ved overvågning af emissionerne skal koncentrationerne af luftforurenende stoffer i røgledninger måles på repræsentativ vis. Hvis man ikke overvåger partikelmængden konstant, skal koncentrationerne måles med regelmæssige mellemrum, idet der udføres mindst tre uafhængige aflæsninger pr. kontrol. Stikprøveudtagning og analyse af alle forurenende stoffer samt referencemålemetoderne, som bruges til kalibrering af automatiske målesystemer, skal ske i overensstemmelse med standarderne fra Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) eller Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO). I afventen på udviklingen af CEN- eller ISO-standarder, finder de nationale standarder anvendelse. Der kan ligeledes anvendes nationale standarder, hvis de giver resultater svarende til CEN- eller ISO-standarderne.

5. I tilfælde af konstant overvågning betragtes grænseværdierne som overholdt, hvis ingen af de beregnede gennemsnitlige 24-timers emissionskoncentrationer overstiger grænseværdien, eller hvis det 24-timers gennemsnit for den målte parameter ikke overstiger den tilhørende værdi for samme parameter, der blev udarbejdet ved en afprøvning, hvor kontroludstyret blev anvendt og vedligeholdt korrekt. Når der ikke anvendes konstant overvågning, betragtes grænseværdien som overholdt, når den gennemsnitlige aflæsningsværdi pr. kontrol ikke overstiger grænseværdien. De enkelte grænseværdier udtrykt som de samlede emissioner pr. produktionsenhed eller samlede årlige emissioner betragtes som overholdt, hvis den målte værdi ikke overskrides i henhold til ovenstående beskrivelse.

II. SPECIFIKKE GRÆNSEVÆRDIER FOR UDVALGTE STØRRE STATIONÆRE KILDER

Forbrænding af fossilt brændsel (bilag II, kategori 1):

6. Grænseværdierne henviser til 6 % O_2 i røggas for fast brændsel og til 3 % O_2 for flydende brændsel.

7. Grænseværdi for partikelemissioner for fast og flydende brændsel: 50 mg/m^3.

Sintringsanlæg (bilag II, kategori 2):

8. Grænseværdi for partikelemissioner: 50 mg/m^3.

Granulatanlæg (bilag II, kategori 2):

9. Grænseværdi for partikelemissioner:

   a) knusning, tørring: 25 mg/m^3; og

   b) granulering: 25 mg/m^3; eller

10. Grænseværdi for de samlede partikelemissioner: 40 g/Mg pr. fremstillet granulat.

Højovne (bilag II, kategori 3):

11. Grænseværdi for partikelemissioner: 50 mg/m^3.

Lysbueovne (bilag II, kategori 3):

12. Grænseværdi for partikelemissioner: 20 mg/m^3.

Fremstilling af kobber og zink, herunder Imperial Smelting-ovne (bilag II, kategori 5 og 6)**:**

13. Grænseværdi for partikelemissioner: 20 mg/m^3.

Blyfremstilling (bilag II, kategori 5 og 6):

14. Grænseværdi for partikelemissioner: 10 mg/m^3.

Cementindustrien (bilag II, kategori 7):

15. Grænseværdi for partikelemissioner: 50 mg/m^3.

Glasindustrien (bilag II, kategori 8):

16. Grænseværdierne henviser til forskellige O_2-koncentrationer i røggassen afhængig af ovntype: kummeovne: 8 %; potteovne og dagtanke: 13 %.

17. Grænseværdi for blyemissioner: 5 mg/m^3.

Klor-alkaliindustrien (bilag II, kategori 9):

18. Grænseværdierne henviser til den samlede mængde kviksølv, som anlægget udsender til luften, uanset emissionskilde og udtrykt som en årlig middelværdi.

19. Grænseværdierne for eksisterende klor-alkalianlæg skal vurderes af parterne på et møde i Forvaltningsorganet senest to år efter denne protokols ikrafttrædelsesdato.

20. Grænseværdi for nye klor-alkalianlæg: 0,01 g Hg/Mg Cl_2-produktionskapacitet.

Forbrænding af kommunalt affald, hospitalsaffald og farligt affald (bilag II, kategori 10 og 11):

21. Grænseværdierne henviser til 11 % O_2-koncentration i røggassen.

22. Grænseværdi for partikelemissioner:

   a) 10 mg/m^3 ved forbrænding af farligt affald og hospitalsaffald;

   b) 25 mg/m^3 ved forbrænding af kommunalt affald.

23. Grænseværdi for kviksølvemissioner:

   a) 0,05 mg/m^3 ved forbrænding af farligt affald;

   b) 0,08 mg/m^3 ved forbrænding af kommunalt affald;

   c) Grænseværdierne for kviksølvholdige emissioner fra forbrænding af hospitalsaffald skal vurderes af parterne på et møde i Forvaltningsorganet senest to år efter denne protokols ikrafttrædelsesdato.

BILAG VI

PRODUKTREDUKTIONSFORANSTALTNINGER

1. Bortset fra de øvrige bestemmelser i dette bilag skal blyindholdet i salgsbenzin til vejkøretøjer senest seks måneder efter denne protokols ikrafttrædelsesdato bringes ned under 0,013 g/l. Parter, der markedsfører blyfri benzin med et blyindhold på højst 0,013 g/l skal bestræbe sig på at opretholde eller nedbringe dette niveau.

2. Alle parter skal bestræbe sig på at sikre, at overgangen til brændstof med et blyindhold i overensstemmelse med punkt 1 ovenfor medfører en reduktion i skadevirkningerne på menneskers sundhed og miljøet.

3. Når en stat beslutter, at en begrænsning af blyindholdet i salgsbenzin i overensstemmelse med punkt 1 ovenfor vil medføre alvorlige socioøkonomiske eller tekniske problemer for staten eller ikke vil få gavnlige virkninger for miljøet eller menneskers sundhed på grund af blandt andet klimaforholdene, kan den forlænge den i punkt 1 anførte frist til op til 10 år, hvor den kan markedsføre blyholdig benzin med et blyindhold på højst 0,15 g/l. I et sådant tilfælde skal den pågældende stat indgive en erklæring sammen med sit ratificerings-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument om, at den har til hensigt at forlænge perioden og forelægge skriftlige oplysninger herom for Forvaltningsorganet.

4. En part har tilladelse til at markedsføre mindre mængder, op til 0,5 % af det samlede benzinsalg, af blyholdig benzin med et blyindhold på højst 0,15 g/l til brug i ældre vejkøretøjer.

5. Alle parter skal senest fem år, eller ti år for lande med overgangsøkonomier, der erklærer, at de har til hensigt at anvende en tiårig periode i en erklæring, som indgives sammen med deres ratificerings-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, efter denne protokols ikrafttrædelsesdato opnå koncentrationsniveauer, der ikke overstiger:

   a) 0,05 procent kviksølv efter vægt i alkali-manganbatterier til langvarig brug under ekstreme forhold (f.eks. temperaturer under 0 °C eller over 50 °C, udsat for stød); og

   b) 0,025 procent kviksølv efter vægt i andre alkali-manganbatterier.

   Ovenstående grænser kan overskrides for en ny anvendelse af en batteriteknologi eller brug af et batteri i et nyt produkt, hvis der træffes rimelige sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at det resulterende batteri eller produkt, hvor batteriet ikke let kan tages ud, vil blive bortskaffet på en miljømæssigt forsvarlig måde. Alkali-mangan-knapceller og batterier bestående af knapceller er ligeledes undtaget fra denne bestemmelse.

BILAG VII

PRODUKTFORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

1. Formålet med dette bilag er at vejlede parterne i produktforvaltningsforanstaltninger.

2. Parterne kan overveje hensigtsmæssige produktforvaltningsforanstaltninger som de nedennævnte, når dette kan begrundes med en potentiel risiko for skader på menneskers sundhed eller miljøet som følge af emissioner af et eller flere af de i bilag I nævnte tungmetaller under hensyntagen til alle relevante risici og fordele ved sådanne foranstaltninger og med henblik på at sikre, at enhver ændring af produkter medfører en samlet reduktion af skadevirkningerne på menneskers sundhed og på miljøet:

   a) erstatning af produkter, der er tilsat et eller flere af de i bilag I nævnte tungmetaller, hvis der findes et passende alternativ;

   b) minimering eller erstatning af et eller flere af de i bilag I nævnte tungmetaller, der er tilsat produkter;

   c) produktinformation herunder mærkning for at sikre, at brugerne informeres om indholdet af et eller flere tilsatte tungmetaller, som er nævnt i bilag I, samt behovet for sikker brug og håndtering af affald;

   d) brug af økonomiske incitamenter eller frivillige aftaler for at reducere eller fjerne indhold af de i bilag I nævnte tungmetaller i produkter; og

   e) udvikling og iværksættelse af programmer til indsamling, genbrug eller bortskaffelse af produkter, der indeholder et af de i bilag I nævnte tungmetaller, på en miljømæssigt forsvarlig måde.

3. Alle nedennævnte produkter eller produktgrupper indeholder et eller flere af de i bilag I nævnte tungmetaller og er omfattet af lovgivning eller frivillige foranstaltninger i mindst en af konventionens parter og er for en stor dels vedkommende baseret på det pågældende produkts bidrag til emissioner af et eller flere af de i bilag I nævnte tungmetaller. Der er imidlertid endnu ikke tilstrækkelige oplysninger til at bekræfte, at der er tale om en betydende kilde for alle parter, hvilket vil kunne begrunde deres medtagelse i bilag VI. Alle parter opfordres til at vurdere de til rådighed værende oplysninger, og, hvor man er overbevist om behovet for at indføre forebyggende foranstaltninger, at indføre produktforvaltningsforanstaltninger som dem, der anføres i punkt 2 ovenfor for et eller flere af de nedennævnte produkter:

   a) kviksølvholdige elektriske komponenter, dvs. anordninger, der indeholder en eller flere kontakter/følere til overførsel af elektrisk strøm såsom relæer, termostater, niveaukontakter, trykkontakter og andre kontakter (foranstaltningerne omfatter et forbud mod de fleste kviksølvholdige elektriske komponenter, frivillige programmer for udskiftning af visse kviksølvkontakter med elektroniske kontakter eller specialkontakter, frivillige genbrugsprogrammer for kontakter og frivillige genbrugsprogrammer for termostater);

   b) kviksølvholdige måleapparater som termometre, manometre, barometre, trykmålere, trykkontakter og tryktransmittere (foranstaltningerne omfatter et forbud mod kviksølvholdige termometre og et forbud mod måleinstrumenter);

   c) kviksølvholdige lysstofrør (foranstaltningerne omfatter reduktioner af kviksølvindholdet pr. lampe både gennem frivillige og lovbestemte programmer samt frivillige genbrugsprogrammer);

   d) kviksølvholdige amalgamtandfyldninger (foranstaltningerne omfatter frivillige foranstaltninger og et forbud med visse undtagelser mod brug af amalgamtandfyldninger samt frivillige foranstaltninger til fremme af indsamling af amalgamtandfyldninger, før de når frem til spildevandsbehandlingsanlæg fra tandklinikker);

   e) kviksølvholdige pesticider herunder midler til kornbejdsning (foranstaltningerne omfatter forbud mod alle kviksølvholdige pesticider herunder kornbejdsning samt et forbud mod brug af kviksølv som desinfektionsmiddel);

   f) kviksølvholdig maling (foranstaltningerne omfatter forbud mod alle sådanne malinger til indendørs brug og til brug på børnelegetøj samt forbud mod brug i begroningshindrende malinger); og

   g) andre kviksølvholdige batterier end dem, der er omfattet af bilag VI (foranstaltningerne omfatter reduktioner af kviksølvindholdet både gennem frivillige og lovbestemte programmer, miljøafgifter og frivillige genbrugsprogrammer).

Forslag til Rådets forordning om indgåelse af protokollen om fastsættelse for perioden fra 3. december 1999 til 2. december 2002 af de fiskerimuligheder og det finansielle bidrag, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Mauritius om fiskeri i de mauritiske farvande

(2000/C 311 E/08)

KOM(2000) 229 endelig udg. — 2000/0094(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 18. april 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Mauritius om fiskeri i de mauritiske farvande [1] har de to kontraherende parter ført forhandlinger for at fastlægge de ændringer eller tilføjelser, der skal foretages i aftalen ved udløbet af gyldighedsperioden for protokollen til aftalen.

(2) Som et resultat af disse forhandlinger blev der paraferet en ny protokol om fastsættelse for perioden fra 3. december 1999 til 2. december 2002 af de fiskerimuligheder og det finansielle bidrag, der er omhandlet i nævnte aftale.

(3) Det er i Fællesskabets interesse at godkende denne protokol.

(4) Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne på grundlag af den traditionelle fordeling af de fiskerimuligheder, fiskeriaftalen giver —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Protokollen om fastsættelse for perioden fra 3. december 1999 til 2. december 2002 af de fiskerimuligheder og det finansielle bidrag, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Mauritius om fiskeri i de mauritiske farvande, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til protokollen er knyttet til denne forordning.

Artikel 2

De fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen, fordeles mellem medlemsstaterne således:

— Notfartøjer til tunfiskeri: Frankrig 20, Spanien 20, Italien 2 og Det Forenede Kongerige 1;

— Langlinefartøjer med flydeline: Spanien 19, Frankrig 13 og Portugal 8;

— Linefartøjer: Frankrig 25 BRT pr. måned i årsgennemsnit

Hvis licensansøgningerne fra disse medlemsstater ikke udtømmer fiskerimulighederne i protokollen, kan Kommissionen tage licensansøgninger fra andre medlemsstater i betragtning.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne protokollen med bindende virkning for Fællesskabet.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

[1] EFT L 159 af 10.6.1989, s. 2.

PROTOKOL

om fastsættelse for perioden fra 3. december 1999 til 2. december 2002 af de fiskerimuligheder og det finansielle bidrag, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Mauritius om fiskeri ud for Mauritius

Artikel 1

Efter aftalens artikel 2 indrømmes følgende fiskerimuligheder for en periode på tre år fra den 3. december 1999:

— for notfartøjer til tunfiskeri: licenser til 43 fartøjer;

— for langlinefartøjer med flydeline: licenser til 40 fartøjer;

— for linefartøjer: licenser for 25 BRT pr. måned i årsgennemsnit.

Artikel 2

1. Det finansielle bidrag som omhandlet i artikel 6 i aftalen fastsættes for ovennævnte periode til 206 250 EUR om året.

2. Bidraget dækker en fangst på 5 500 tons pr. år i de mauritiske farvande. Hvis EF-fartøjernes årlige fangst i de mauritiske farvande overstiger denne mængde, forhøjes ovennævnte bidrag med 50 EUR for hvert ekstra ton, der tages.

3. Mauritius har enekompetence med hensyn til anvendelsen af dette bidrag.

4. Det finansielle bidrag indbetales til Mauritius' statskasse på en konto, som regeringen for Mauritius udpeger.

Artikel 3

I protokollens gyldighedsperiode yder Fællesskabet et supplerende bidrag på 618 750 EUR til finansiering af følgende foranstaltninger, fordelt således:

1) 543 750 EUR til videnskabelige og tekniske programmer for at fremme en bedre forståelse og forvaltning af fiskeriet og de levende ressourcer i Mauritius' fiskerizone og indføre en passende kontrol og overvågning, inklusive et elektronisk informationssystem for fiskeriforvaltning baseret på overvågning af fartøjer.

2) 75 000 EUR til finansiering af stipendier og praktikophold inden for de forskellige videnskabelige, tekniske og økonomiske fiskerifaglige discipliner. Af dette beløb kan op til 25 000 EUR på anmodning fra de mauritiske fiskerimyndigheder anvendes til dækning af omkostningerne ved deltagelse i internationale møder om fiskeri.

3) Det mauritiske fiskeriministerium forelægger hvert år senest tre måneder efter årsdagen for protokollens indgåelse Europa-Kommissionens delegation i Mauritius en rapport om gennemførelsen af disse foranstaltninger og om de opnåede resultater. Europa-Kommissionen forbeholder sig ret til at anmode de mauritiske fiskerimyndigheder om yderligere oplysninger om disse resultater og på ny gennemgå de pågældende betalinger på baggrund af den faktiske gennemførelse af foranstaltningerne.

4) Alle de anførte beløb indbetales til Mauritius' statskasse på en konto, som regeringen for Mauritius udpager.

Artikel 4

Undlader Fællesskabet at foretage nogen af de i artikel 2 og 3 fastsatte betalinger, kan fiskeriaftalen suspenderes.

Artikel 5

Bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Mauritius om fiskeri i de mauritiske farvande ophæves hermed og erstattes af bilaget til nærværende protokol.

Artikel 6

Denne protokol med dens bilag træder i kraft på dagen for undertegnelsen.

Den anvendes fra den 3. december 1999.

BILAG

BETINGELSER FOR EF-FARTØJERS FISKERI I DE MAURITISKE FARVANDE

1. FORMALITETER I FORBINDELSE MED LICENSANSØGNING OG -UDSTEDELSE

Ansøgningsproceduren for og udstedelsen af licenser, der gør det muligt for EF-fartøjer at drive fiskeri i de mauritiske farvande, er som følger:

a) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber forelægger de mauritiske myndigheder via sin repræsentant på Mauritius en ansøgning indgivet af rederen for hvert fartøj, der ønsker at udøve fiskeri i medfør af aftalen, senest 20 dage før datoen for begyndelsen af den ønskede gyldighedsperiode. Ansøgningen udfærdiges på de formularer, som Mauritius udleverer i dette øjemed, og hvoraf et eksemplar er vedlagt som tillæg 1.

b) Hver licens udstedes til rederen for et bestemt fartøj. På anmodning fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber kan og, i tilfælde af force majeure, skal licensen for et bestemt fartøj erstattes med en licens for et andet EF-fartøj.

c) Licenserne udleveres af de mauritiske myndigheder til repræsentanten for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på Mauritius.

d) Licensen skal til enhver tid forefindes om bord. Ved modtagelsen af den meddelelse om forskudsbetaling, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber sender til de mauritiske myndigheder, optager disse dog fartøjet på en liste, der sendes til den mauritiske fiskerikontrol. Mens rederen afventer modtagelsen af licensen, kan han pr. telefax opnå en kopi, som tillader fartøjet at fiske, indtil originalen modtages om bord, og som skal forefindes om bord.

e) De mauritiske myndigheder giver inden protokollens ikrafttrædelsesdato meddelelse om, hvorledes licensafgifterne skal betales, og navnlig nærmere oplysninger om den bankkonto og valuta, der skal benyttes.

2. LICENSERNES GYLDIGHEDSPERIODE OG BETALING AF AFGIFTER

I. **Forskudsbetalinger**

For notfartøjer til tunfiskeri og langlinefartøjer med flydeline gælder licenserne i et år. De kan fornys.

Afgiften fastsættes til 25 EUR pr. t, der tages i de mauritiske farvande.

Licenserne for notfartøjer til tunfiskeri udstedes efter forskudsbetaling af et beløb på 1 750 EUR pr. år pr. notfartøj til tunfiskeri svarende til afgifterne for 70 t pr. år, der tages i de mauritiske farvande.

Licenserne for langlinefartøjer med flydeline udstedes efter forskudsbetaling til Mauritius af et beløb på 1 375 EUR pr. år for langlinefartøjer med flydeline på over 150 BRT og på 1 000 EUR for langlinefartøjer med flydeline på 150 BRT og derunder. Disse beløb svarer til afgifterne for henholdsvis 55 t og 40 t fangster pr. år i de mauritiske farvande.

For linefartøjer gælder licenserne for tre, seks eller tolv måneder. Afgiften fastsættes i forhold til BRT som følger: 80 EUR pr. år pr. BRT *pro rata temporis*.

II. **Endelig opgørelse**

For notfartøjer til tunfiskeri og langlinefartøjer med flydeline udarbejder Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved udgangen af hvert kalenderår en endelig opgørelse over de skyldige afgifter for fiskeriåret på grundlag af de fangstopgørelser, som rederne opstiller, og som bekræftes af videnskabelige institutter, der kontrollerer fangststatistikker, såsom ORSTOM (Office of Overseas Scientific and technical research), IEO (Det spanske oceanografiske institut), IPIMAR (Instituto Nacional das Pescas e do Mar) og internationale fiskeriorganisationer i Det Indiske Ocean, som de mauritiske myndigheder måtte udpege. Opgørelsen meddeles på samme tid til de mauritiske myndigheder og rederne. Rederne opfylder deres finansielle forpligtelser inden 30 dage fra modtagelsen af opgørelsen. Er det beløb, der skyldes for det faktiske fiskeri, lavere end forskudsbetalingen, får rederen ikke forskellen godtgjort.

3. FANGSTOPGØRELSER

Fartøjer, der har tilladelse til at udøve fiskeri i de mauritiske farvande efter aftalen, meddeler deres fangststatistikker til de mauritiske myndigheder med en kopi til repræsentanten for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på Mauritius efter følgende procedure:

Notfartøjer til tunfiskeri udfylder en fiskeriformular som vist i tillæg 2. Langlinefartøjer med flydeline udfylder en fiskeriformular som vist i tillæg 3. Linefartøjer udfylder en fiskeriformular som vist i tillæg 4.

Formularerne skal udfyldes med letlæselig skrift og underskrives af fartøjets fører. Desuden skal de udfyldes af alle fartøjer, der har opnået en licens, selv hvis de ikke har udøvet fiskeri.

Formularerne skal sendes til de mauritiske myndigheder senest 45 dage efter hvert fiskeriår.

4. OBSERVATØRER

Alle fartøjer på over 50 BRT tager på anmodning fra de mauritiske myndigheder en observatør om bord, som disse myndigheder udpeger, og som har til opgave at kontrollere fangster taget i de mauritiske farvande. Observatøren skal råde over alle faciliteter, der er nødvendige for udøvelsen af hans hverv, herunder have adgang til alle rum og dokumenter. En observatør må ikke opholde sig længere om bord end den tid, det tager ham at udføre sine opgaver. Han skal have passende bespisnings — og opholdsmuligheder, mens han befinder sig om bord. Forlader et fartøj med en mauritisk observatør om bord mauritisk farvand, træffes der alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at observatøren så hurtigt som muligt vender tilbage til Mauritius på rederens regning.

5. RADIOMELDINGER

Fartøjer på over 50 BRT giver, når de sejler ind i eller forlader mauritisk farvand, og hver tredje dag, mens de fisker i mauritisk farvand, en radiostation (hvis navn, kaldesignal og frekvens anføres i licensen) eller ved fax (Nr. 230 208 1929) eller e-mail (fish@intnet.mu) meddelelse om deres position og den fangstmængde, de har om bord.

6. FISKERIZONER

Notfartøjer til tunfiskeri: og langlinefartøjer med flydeline kan fiske i mauritiske farvande undtagen inden for en radius på 12 sømil målt fra basislinjen.

Linefartøjer må kun fiske på deres traditionelle fangstpladser, nemlig Soudan Bank og East Soudan Bank.

7. FORSYNING TIL TUNFISKEFORARBEJDNINGSINDUSTRIEN

EF-fartøjerne for tunfiskeri forpligter sig til at sælge en del af deres fangst til den mauritiske tunfiskeforarbejdningsindustri til en pris, der fastsættes ved fælles overenskomst mellem EF-fartøjernes redere og ejerne af den mauritiske tunfiskeforarbejdningsindustri.

8. OPBRINGNING AF FARTØJER

I. **Fremsendelse af oplysninger**

De mauritiske fiskerimyndigheder underretter inden for 48 timer Kommissionens delegation og flagstaten om opbringning af et fiskerfartøj, der fører en EF-medlemsstats flag, og som efter fiskeriaftalen fisker i Mauritius' fiskerizone, og sender en kort rapport om de nærmere omstændigheder og årsagerne til opbringningen. Kommissionens delegation og flagstaten holdes løbende underrettet om indledte foranstaltninger og pålagte sanktioner.

II. **Bilæggelse af strid i forbindelse med opbringning**

Ifølge fiskeriloven og de relevante regler kan overtrædelser afgøres:

a) enten ved forlig, hvorved bødens størrelse fastlægges efter minimums- og maksimumstallene i den mauritiske lovgivning

b) eller ved retssag, hvis intet forlig er muligt, efter mauritisk lov.

III. Fartøjet frigives og dets besætning kan forlade havnen:

a) enten så snart den forpligtelse, der følger af forliget, er opfyldt mod fremlæggelse af kvittering for bilæggelsen af striden eller

b) mod fremlæggelse af bevis for, at der er stillet en bankgaranti i afventning af retssagens afslutning.

Tillæg 1

ANSØGNING OM FISKERILICENS FOR ET UDENLANDSK FARTØJ

Ansøgerens navn: .....

Ansøgerens adresse: .....

.....

Befragterens navn og adresse, hvis dette afviger fra ovenstående: .....

.....

Navn og adresse på en agent på Mauritius (hvis en sådan haves): .....

.....

Fartøjets navn: .....

Fartøjstype: .....

Registreringsland: .....

Hjemstedshavn og registreringsnummer: .....

Fiskerfartøjets kendingsbogstaver og -nummer: .....

Radiokaldesignal og frekvens: .....

Fartøjets faxnummer: .....

Fartøjets længde: .....

Fartøjets bredde: .....

Maskintype og -effekt: .....

Fartøjets bruttoregistertonnage: .....

Fartøjets nettoregistertonnage: .....

Mindste besætning: .....

Fiskeritype: .....

Arter, der vil blive fisket efter: .....

.....

Ønsket gyldighedsperiode: .....

Jeg bekræfter herved, at ovenstående oplysninger er korrekte.

Dato: ..... Underskrift: .....

Fiskemetode
☐ Langline
☐ Not eller vod
☐ Trawl
☐ Andet

LOGBOG FOR TUNFISKERFARTØJER

Fartøjets navn:	Bruttotonnage:	Fartøj afsejlede:	Måned	Dag	År	Havn	
Flagstat:	Ladekapacitet (TM):	fartøj kom tilbage:	.....	.....	.....	.....	
Registreringsnummer:	Skibsfører:						
Reder:	Antal besætningsmedlemmer:	Antal dage på havet:	.....	Antal fangstdage	.....	Fangstrejser Antal:	.....
Adresse:	Rapporteringsdato:			Antal træk:	.....		
.....	Rapporteret af:						

Datoer		Område		Overfladevandtemperatur (°C)	Indsats Antal anvendte kroge	Fangster																				Anvendt agn			
Dag/måned	Træk nr.	Breddegrad N/S	Længdegrad Ø/V			Almindelig tun *Thunnus maccoyi*		Gulfinnet tun *Thunnus albacares*		Storøjet tun *Thunnus obesus*		Hvid tun *Thunnus alalunga*		Sværdfisk *Xiphias gladius*		Hvid marlin *Tetraptunus audax*		Sort marlin *Makaira indica*		Sejlfisk *Istiophorus spp.*		Bugstribet bonit *Katsuwonus pelamis*		Blandet fisk		I alt for dagen		Makrelgedde	Blæksprutter	Levende agn	Andet
						Antal	kg	Antal	kg	Antal	kg	Antal	kg	Antal	kg	Antal	kg	Antal	kg	Antal	kg	Antal	kg	Antal	kg	Antal	kg				
Landet vægt (i kg)																													

Tillæg 3

FANGSTOPGØRELSE FOR LANGLINEFARTØJER MED FLYDELINE

Fartøjets navn: ..... Rederens navn: .....

Dato for udsætning: . . ./. . ./. . . Fangstrejsens begyndelse: . . ./. . ./. . . /i: .....

Fangstrejse nr.: ..... Udsætning nr.: .....

Vindretning: ..... Vindstyrke: ..... (Beaufort)

Havtilstand: ..... Bølgehøjde .....

Vandoverfladetemperatur: ..... °C Strømhastighed: ..... Retning: .....

Måne: Nymåne + ... dage Måne op: .....

fra kl. 0 til 24

Måne ned: ..... kl.

Oplysninger om udsætning

Begyndelsestidspunkt: ..... Afslutningstidspunkt: .....

Afsnit	Position	Kurs	Hastighed	Bemærkninger
Start: sendebøje nr. 1				
Sendebøje nr. 2				
Sendebøje nr. 3				
Sendebøje nr. 4				
Sendebøje nr. 5				
Sendebøje nr. 6				
Sendebøje nr. 7				

Antal kroge:.....

Længde: Bøjeliner: ..... Tavser: .....

Linens længde: .....

Linens dybde under overfladen (loddemaskine): .....

Agn: Hesterejer: ..... % Makrel:..... %.....: ..... %

Oplysninger om fangst

	Tidspunkt (kl. 0-24)		Breddegrad			Længdegrad		
Start på indhaling								
Afslutning af indhaling								

Art	Antal	Skønnet vægt pr. stk.	Vægt i alt	Antal spiste fisk
Sværdfisk (*)				
Gulfinnet tun (**)				
Storøjet tun (**)				
Marlin (**)				
Sejlfisk (*)				
Blankesten				
Haj				
Andre (hvilke)				
		Vægt i alt		

Landet (vejet) vægt i alt efter togtet

(*) VDK

(**) med hoved, uden gæller

Angiv typen af anvendt vægt (VAT, VDK, HEL), hvis den afviger fra den specificerede

Tillæg 4

LINEFISKERI

Måned	
År	

Fartøjets navn: ..... Maskineffekt: ..... Fiskemetode: .....

Nationalitet (flag): ..... Bruttotonnage: ..... Landingshavn: .....

Dato	Fiskerizone		Antal timer	Antal fangsttimer	Fiskeart							
	Længdegrad	Breddegrad										I alt
1/												
2/												
3/												
4/												
5/												
6/												
7/												
8/												
9/												
10/												
11/												
12/												
13/												
14/												
15/												
16/												
17/												
18/												
19/												
20/												
21/												
22/												
23/												
24/												
25/												
26/												
27/												
28/												
29/												
30/												
31/												
		I alt										

Ændret forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse [1]

(2000/C 311 E/09)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 328 endelig udg. — 1999/0253(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 26. april 2000)

[1] EFT C 116 E af 26.4.2000.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —	Uændret
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 13,	
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,	
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,	
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og	
ud fra følgende betragtninger:	
(1) Traktaten om Den Europæiske Union udgør en ny fase i processen hen imod en stadigt snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk.	
(2) Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles. I henhold til artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union bør Unionen respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som generelle principper for fællesskabsretten.	
(3) Alle menneskers ret til lighed for loven og beskyttelse mod forskelsbehandling er en universel ret, der anerkendes i verdenserklæringen om menneskerettigheder, De Forenede Nationers konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination og De Forenede Nationers konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, som alle medlemsstaterne har tiltrådt.	(3) Alle menneskers ret til lighed for loven og beskyttelse mod forskelsbehandling er en universel ret, der anerkendes i verdenserklæringen om menneskerettigheder, De Forenede Nationers konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, De Forenede Nationers konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som alle medlemsstaterne har tiltrådt.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	a) Europa-Parlamentet har vedtaget et antal beslutninger om bekæmpelse af racisme i Den Europæiske Union.
(4) Artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab giver Rådet beføjelse til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.	Uændret
(5) Det Europæiske Råd opfordrede på det ekstraordinære møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 Kommissionen til snarest muligt at forelægge forslag vedrørende gennemførelsen af EF-traktatens artikel 13 om bekæmpelse af racisme og fremmedhad.	
(6) I retningslinjerne for beskæftigelsen 1999, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Wien den 11. december 1998, understreges behovet for at skabe forudsætninger for et socialt solidarisk arbejdsmarked gennem formulering af et sammenhængende sæt foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling af bestemte grupper såsom etniske mindretal.	
(7) Forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse kan undergrave opfyldelsen af traktatens målsætninger, særlig ved at hindre opnåelse af et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten samt økonomisk og social samhørighed og solidaritet. Forskelsbehandling kan også undergrave indsatsen for at opfylde målsætningen om udvikling af EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.	
(8) Kommissionen forelagde i december 1995 en meddelelse [1] om racisme, fremmedhad og antisemitisme.	a) Rådet vedtog den 15. juli 1996 en fælles aktion om bekæmpelse af racisme og fremmedhad [2], der indeholder en forpligtelse til at sikre et effektivt retligt samarbejde vedrørende lovovertrædelser, der bygger på racistisk eller fremmedfjendsk adfærd.
	b) Ved gennemførelsen af princippet om ligebehandling uanset race eller etnisk oprindelse skal Fællesskabet sigte mod at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem kvinder og mænd, især eftersom kvinder ofte er ofre for mere end én type forskelsbehandling.

[1] KOM(95) 653 endelig udg.

[2] EFT L 185 af 24.7.1996.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(9) For at sikre udviklingen af demokratiske og tolerante samfund, hvori alle kan deltage uanset race eller etnisk oprindelse, bør foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grundlag af race eller etnisk oprindelse række videre end adgang til lønnet eller selvstændig beskæftigelse og dække områder som uddannelse, social beskyttelse og social sikring, sociale goder, adgang til og levering af varer og tjenesteydelser.	Uændret
(10) Med henblik herpå bør enhver form for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse inden for de områder, der er dækket af dette direktiv, forbydes overalt i Fællesskabet. Forbuddet mod forskelsbehandling bør også gælde tredjelandes statsborgere. Forbuddet omfatter ikke forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.	(10) Med henblik herpå bør enhver form for direkte eller indirekte forskelsbehandling af fysiske eller juridiske personer på grund af race eller etnisk oprindelse inden for de områder, der er dækket af dette direktiv, forbydes overalt i Fællesskabet. Forbuddet mod forskelsbehandling bør også gælde tredjelandes statsborgere. Forbuddet omfatter ikke forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.
(11) Chikane på grund af race eller etnisk oprindelse af en person eller en gruppe af personer, hvorved der skabes en truende, fjendtlig, krænkende eller forstyrrende atmosfære, skal betragtes som forskelsbehandling.	Uændret
(12) Forbud mod forskelsbehandling bør ikke være til hinder for opretholdelse eller vedtagelse af foranstaltninger, der har til formål at forebygge eller kompensere for ugunstige forhold for en gruppe af personer af en særlig race eller etnisk oprindelse.	
(13) Ulige behandling kan retfærdiggøres, når en relevant egenskab, der vedrører race eller etnisk oprindelse, udgør en regulær erhvervsmæssig kvalifikation.	
(14) Personer, som udsættes for forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, må sikres den fornødne retsbeskyttelse. For at sikre en mere effektiv retsbeskyttelse, bør også foreninger, eller juridiske personer have beføjelse til at håndhæve retten til at forsvare sig på vegne af ethvert offer for forskelsbehandling.	(14) Personer, som udsættes for forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, må sikres den fornødne retsbeskyttelse. For at sikre en mere effektiv retsbeskyttelse, bør også foreninger, organisationer eller andre juridiske personer have beføjelse til at håndhæve retten til at forsvare sig på vegne af ethvert offer for forskelsbehandling.
(15) Effektiv gennemførelse af princippet om ligestilling forudsætter passende retlig beskyttelse i civilretlige sager mod repressalier og tilpasning af de almindelige regler om bevisbyrde.	(15) Effektiv gennemførelse af princippet om ligestilling forudsætter passende retlig beskyttelse mod repressalier og tilpasning af de almindelige regler om bevisbyrde i civilretlige og administrative sager.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(16) Medlemsstaterne bør i passende omfang informere om de bestemmelser, der vedtages i medfør af nærværende direktiv.	(16) Medlemsstaterne bør i passende omfang informere om de bestemmelser, der vedtages i medfør af nærværende direktiv, i særdeleshed ved at betone nødvendigheden af at påse, at forskelle i behandling baseret på nationalitet, religion eller tro ikke er en skjult form for forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.
(17) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle love og administrative bestemmelser, kollektive overenskomster, virksomheders interne reglementer og vedtægter for selvstændige erhverv, fag og brancheorganisationer, som strider imod princippet om ligebehandling, erklæres ugyldige eller ændres.	Uændret
(18) Medlemsstaterne bør fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter om forskellige former for forskelsbehandling, og hvordan de bekæmpes.	(18) Medlemsstaterne bør fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og blandt ikke-statslige organisationer om forskellige former for forskelsbehandling, og hvordan de bekæmpes.
(19) Tilstedeværelsen af et uafhængigt organ i hver medlemsstat, som har kompetence til at analysere problemer i forbindelse med forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, studere mulige løsninger og yde konkret hjælp til ofrene, vil i sig selv give øget beskyttelse mod sådan forskelsbehandling.	Uændret
(20) Dette direktiv fastsætter mindstekrav, hvorved medlemsstaterne har mulighed for at indføre eller opretholde gunstigere bestemmelser. Gennemførelsen af dette direktiv bør ikke tjene som begrundelse for en forringelse af de eksisterende vilkår på dette felt i de enkelte medlemsstater.	
(21) Medlemsstaterne bør fastsætte effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning i tilfælde af handlinger, der strider imod forpligtelserne i dette direktiv.	
(22) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, kan målet, at sikre et fælles højt beskyttelsesniveau mod forskelsbehandling i alle medlemsstaterne bedst opfyldes af Den Europæiske Unions medlemsstater og kan som følge af foranstaltningernes omfang eller virkninger bedst sikres på fællesskabsniveau. Dette direktiv begrænser sig til, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt i så henseende —	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:	
KAPITEL I **GENERELLE BESTEMMELSER**	
Artikel 1 **Formål**	
Formålet med dette direktiv er at iværksætte princippet om ligebehandling mellem enkelt i Den Europæiske Unions medlemsstater uden hensyntagen til race eller etnisk oprindelse. Dette princip betegnes i det følgende som »princippet om ligebehandling«.	Formålet med dette direktiv er at iværksætte princippet om ligebehandling mellem personer i Den Europæiske Unions medlemsstater uden hensyntagen til race eller etnisk oprindelse. Dette princip betegnes i det følgende som »princippet om ligebehandling«.
Artikel 2 **Begrebet forskelsbehandling**	Uændret
1. I dette direktiv betyder princippet om ligebehandling, at ingen må udsættes for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.	
2. I henhold til stk. 1	
a) består der direkte forskelsbehandling, når en person på grund af race eller etnisk oprindelse behandles mindre fordelagtigt end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet	
b) består der indirekte forskelsbehandling, når en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil kunne berøre en person eller en gruppe af personer af en bestemt race eller etnisk oprindelse ufordelagtigt, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt mål, som ikke har forbindelse med den eller de pågældendes race eller etniske oprindelse, og det middel, der anvendes til opfyldelse af målet, er hensigtsmæssigt og nødvendigt.	b) består der indirekte forskelsbehandling, når en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis ifølge sin natur vil kunne berøre personer af en bestemt race eller etnisk oprindelse, og der er en deraf følgende risiko for at disse personer stilles i en særlig ugunstig situation, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt mål, som ikke har forbindelse med den eller de pågældendes race eller etniske oprindelse, og det middel, der anvendes til opfyldelse af målet, er hensigtsmæssigt og nødvendigt.
3. Chikane af en person eller en gruppe af personer i direkte eller indirekte forbindelse med race eller etnisk oprindelse, som har til formål eller virkning at skabe en truende, fjendtlig, krænkende eller forstyrrende atmosfære på ethvert af de af artikel 3 omfattede områder, betragtes som forskelsbehandling som omhandlet i stk. 1.	Uændret
	4. Et pålæg om eller opfordring til at diskriminere personer på grund af race eller etnisk oprindelse betragtes som forskelsbehandling som omhandlet i stk. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 3	Uændret
Sagligt anvendelsesområde	
Inden for de beføjelser, traktaten tillægger Fællesskabet, finder dette direktiv, anvendelse på	Inden for de beføjelser, traktaten tillægger Fællesskabet, finder dette direktiv, såvel inden for den offentlige som den private sektor og inden for offentlige organer, anvendelse på
a) vilkårene for adgang til beskæftigelse, selvstændig beskæftigelse og selvstændige erhverv, herunder udvælgelseskriterier og ansættelsesvilkår, uanset sektor eller branche og uanset niveau i erhvervshierarkiet, herunder karrieremuligheder	a) vilkårene for adgang til beskæftigelse, selvstændig beskæftigelse og selvstændige erhverv, ulønnet og frivilligt arbejde, herunder udvælgelseskriterier og ansættelsesvilkår, uanset sektor eller branche og uanset niveau i erhvervshierarkiet, herunder karrieremuligheder
b) adgang til alle typer af og niveauer for erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse, erhvervsmæssig videreuddannelse og omskoling	b) adgang til alle typer af og niveauer for erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse, erhvervsmæssig videreuddannelse og omskoling, herunder praktisk erhvervserfaring
c) beskæftigelse og arbejdsvilkår, herunder afskedigelse og løn	Uændret
d) medlemskab af og aktiv deltagelse i arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisationer eller enhver anden organisation, hvis medlemmer udøver et bestemt erhverv, samt de fordele, sådanne organisationer giver medlemmerne	
e) social beskyttelse, social sikring	e) social beskyttelse, herunder social sikring og sygesikring
f) sociale goder	Uændret
g) uddannelse, herunder legater og stipendier, hvilket dog ikke tilsidesætter, at det er medlemsstaterne, der har ansvar for indholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne og for deres kulturelle og sproglige mangfoldighed	
h) adgang til og levering af varer og tjenesteydelser.	h) adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, herunder boligforhold.
Artikel 4	Uændret
Regulære erhvervsmæssige kvalifikationer	
Uanset bestemmelserne i artikel 2, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne bestemme, at ulige behandling, som er baseret på en egenskab i forbindelse med race eller etnisk oprindelse, ikke udgør forskelsbehandling, hvis den pågældende egenskab på grund af karakteren af bestemte erhvervsaktiviteter eller den sammenhæng, hvori sådanne aktiviteter udøves, udgør en regulær erhvervsmæssig kvalifikation.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 5 **Positiv særbehandling**	
Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at opretholde eller vedtage foranstaltninger, der har til formål at forebygge eller kompensere for ugunstige forhold for en gruppe af personer af en særlig race eller etnisk oprindelse.	Med henblik på at sikre fuld ligestilling i praksis, forhindrer princippet om ligebehandling ingen medlemsstat i at opretholde eller vedtage særlige foranstaltninger, der har til formål at forebygge eller kompensere for ugunstige forhold for personer af en særlig race eller etnisk oprindelse.
Artikel 6 **Mindstekrav**	Uændret
1. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde bestemmelser, som er gunstigere for beskyttelsen af princippet om ligebehandling end bestemmelserne i dette direktiv.	
2. Gennemførelsen af dette direktiv er under ingen omstændigheder tilstrækkelig begrundelse for at forringe det eksisterende beskyttelsesniveau i medlemsstaterne over for forskelsbehandling på de områder, der er dækket af direktivet.	
KAPITEL II **RETSMIDLER OG HÅNDHÆVELSE**	
Artikel 7 **Klageadgang**	
1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver, der mener sig krænket ved, at princippet om ligebehandling er tilsidesat i forhold til den pågældende, kan indgive klage til retslige og/eller administrative instanser, med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i dette direktiv, også efter, at det forhold, hvori forskelsbehandlingen angiveligt har fundet sted, er ophørt.	1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver, der mener sig krænket ved, at princippet om ligebehandling er tilsidesat i forhold til den pågældende, kan indgive klage til retslige og/eller administrative instanser, herunder eventuelt forligsinstanser, med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i dette direktiv, også efter, at det forhold, hvori forskelsbehandlingen angiveligt har fundet sted, er ophørt.
2. Medlemsstaterne sikrer, at foreninger, organisationer og andre juridiske personer er berettigede til — på vegne af klageren med dennes godkendelse — at indgive klage til retslige og/eller administrative instanser med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i dette direktiv.	Uændret
Artikel 8 **Bevisbyrde**	
1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale retssystemer til at sikre, at det, når personer, der mener sig krænket, fordi princippet om ligebehandling tilsidesættes i forhold til de pågældende, for retten eller en anden kompetent myndighed fremfører faktiske	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler den indklagede at bevise, at princippet om ligebehandling ikke er blevet tilsidesat.	
2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører regler for bevisførelse, som er gunstigere for klageren.	
3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på strafferetlige procedurer, medmindre andet er fastsat af medlemsstaten.	
4. Stk. 1, 2 og 3 finder også anvendelse på retsforfølgning i henhold til artikel 7, stk. 2.	
Artikel 9	
Repressalier	
Medlemsstaterne indfører i deres retsorden de nødvendige foranstaltninger til at beskytte enkelt mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som er direkte eller indirekte begrundet i en reaktion på en klage eller enhver form for retsforfølgning med det formål at håndhæve princippet om ligebehandling.	Medlemsstaterne indfører i deres retsorden de nødvendige foranstaltninger til at beskytte personer mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som er direkte eller indirekte begrundet i en reaktion på en klage eller enhver form for retsforfølgning med det formål at håndhæve princippet om ligebehandling.
Artikel 10	Uændret
Formidling af information	
1. Medlemsstaterne påser, at der på hele deres område formidles relevant information om de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, særlig i erhvervsfaglige og almene uddannelsesinstitutioner og på arbejdspladserne.	
2. Medlemsstaterne påser, at relevante offentlige myndigheder underrettes på passende måde om alle nationale foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv.	2. Medlemsstaterne påser, at relevante offentlige myndigheder underrettes på passende måde om alle nationale foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv. De betoner i særdeleshed nødvendigheden af at påse, at forskelle i behandling baseret på nationalitet, religion eller tro ikke er en skjult form for forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.
Artikel 11	Uændret
Dialog mellem arbejdsmarkedets parter	
1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at tilskynde til dialog mellem arbejdsmarkedets parter med henblik på at fremme ligebehandling, herunder gennem tilsyn med praksis på arbejdspladserne, kollektive overenskomster, etiske regler, forskning eller udveksling af erfaringer og god praksis.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. Medlemsstaterne tilskynder arbejdsmarkedets parter til på passende niveau, herunder i de enkelte virksomheder, at indgå overenskomster indeholdende regler om forbud mod forskelsbehandling på de i artikel 4 anførte områder, som falder ind under kollektive overenskomstforhandlinger. Sådanne overenskomster skal overholde mindstekravene i dette direktiv og de relevante nationale gennemførelsesforanstaltninger.	
	3. Medlemsstaterne tilskynder også til dialog med passende ikke-statslige organisationer, der har en legitim interesse i at bidrage til bekæmpelsen af forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, med henblik på at fremme princippet om ligebehandling.
KAPITEL III	Uændret
UAFHÆNGIGE ORGANER FOR FREMME AF LIGEBEHANDLING	
Artikel 12	
Uafhængige organer	
1. Medlemsstaterne sørger for, at der findes et eller flere uafhængige organer for fremme af ligebehandling af personer af forskellig race eller etnisk oprindelse. Sådanne organer kan være en del af uafhængige institutioner, der har til opgave på nationalt plan at forsvare menneskerettighederne eller beskytte enkeltpersoners rettigheder.	
2. Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige organer også har til opgave at modtage og følge op på klager fra enkeltpersoner om forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, indlede efterforskning eller undersøgelser om forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse samt offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.	2. Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige organer også har til opgave at bistå ofre for forskelsbehandling med at følge op på deres klager om forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, indlede efterforskning eller undersøgelser om forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse samt offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.
KAPITEL IV	Uændret
FORSKELLIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	
Artikel 13	
Overholdelse af direktivet	
Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle	
a) love og administrative bestemmelser, der strider mod princippet om ligebehandling, ophæves	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
b) bestemmelser, der strider imod princippet om ligebehandling, og som indgår i individuelle eller kollektive kontrakter og overenskomster, virksomheders interne reglementer, vedtægter for foreninger med eller uden lukrativt formål, regler for selvstændige erhverv og vedtægter for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer, erklæres ugyldige eller ændres.	
Artikel 14 **Sanktioner**	
Medlemsstaterne fastsætter passende sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nationale gennemførelsesbestemmelser vedrørende dette direktiv, og tager alle nødvendige skridt til at sikre deres håndhævelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler sanktionerne til Kommissionen senest på den i artikel 15 anførte dato samt enhver senere ændring heri så tidligt som muligt.	
Artikel 15 **Gennemførelse**	
Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.	
De i stk. 1 omhandlede love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.	
Artikel 16 **Rapport**	
Medlemsstaterne meddeler inden to år efter dette direktivs ikrafttræden Kommissionen alle oplysninger, Kommissionen har brug for til at udarbejde en beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv.	Medlemsstaterne meddeler inden to år efter dette direktivs ikrafttræden, og derefter hvert femte år, Kommissionen alle oplysninger, herunder angivelser af synspunkterne hos arbejdsmarkedets parter og relevante ikke-statslige organisationer, som Kommissionen har brug for til at udarbejde en beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv. I overensstemmelse med princippet om integrering af kønsaspektet (i alle politikker og aktioner), vil denne beretning bl.a. indeholde en vurdering af foranstaltningernes indvirkning på kvinder og mænd.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	Beretningen vil også tage passende hensyn til de synspunkter, Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad giver udtryk for i sin årlige rapport om situationen for racisme og fremmedhad i Fællesskabet, i særdeleshed med hensyn til dens konklusioner og udtalelser vedrørende Fællesskabet og medlemsstaterne. På baggrund af den modtagne information, vil Kommissionens beretning, om nødvendigt, indeholde forslag til revision og opdatering af direktivet.
Artikel 17 **Ikrafttræden** Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.	Uændret
Artikel 18 **Adressater** Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.	

Forslag til Rådets afgørelse om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd (2001-2005)

(2000/C 311 E/10)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 256 endelig udg. — 2000/0107 (CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 28. april 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 157, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den betydning, som foretagsomhed og iværksætterånd har for opnåelsen af Fællesskabets mål, og de vanskeligheder, som virksomheder og iværksættere støder på, har været emnet for en række meddelelser, afgørelser og rapporter ([1]), senest meddelelsen »Udfordringer for erhvervspolitikken i den videnbaserede økonomi« ([2]). Heri indkredses de vigtigste aktionsområder på fællesskabsplan.

(2) Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) yder et betydningsfuldt bidrag med hensyn til konkurrenceevne, innovation og beskæftigelse, men støder på en række særlige problemer.

(3) Der skal iværksættes foranstaltninger, som kan hjælpe med til at klare disse vanskeligheder. En række programmer, især det tredje flerårige program for små og mellemstore virksomheder (SMV) i Den Europæiske Union (1997-2000) ([3]), som udløber den 31. december 2000, har hidtil dannet rammen for en sådan indsats.

(4) Den 29. juni 1999 redegjorde Kommissionen i sin meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget ([4]) om den eksterne evaluering af det tredje flerårige program for små og mellemstore virksomheder (SMV) i Den Europæiske Union (1997-2000).

(5) Den 9. november 1999 godkendte Rådet en rapport om integrering af bæredygtig udvikling i EU's industripolitik.

(6) Det er nødvendigt at vedtage et nyt program for den periode, der begynder den 1. januar 2001, og at sikre, at bevillingerne til erhvervspolitikken er tilstrækkelig store til, at de erhvervspolitiske mål kan nås. Det nye program skal målrettes, så at det opfylder et begrænset antal målsætninger.

(7) Kommissionens mulighed for at iværksætte aktioner på beslægtede områder som led i andre foranstaltninger, som udgør et retsgrundlag, må ikke berøres af denne afgørelse.

(8) Foranstaltninger omfattende særlige aktiviteter skal vedtages af Kommissionen. Statistisk arbejde og analyse som forberedelse til sådanne foranstaltninger samt formidling af resultaterne af aktiviteterne bør varetages af Kommissionen på dennes eget ansvar.

(9) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse, er forvaltningsforanstaltninger i henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 ([5]) om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, bør de vedtages ved anvendelse af den forvaltningsprocedure, der er foreskrevet i nævnte afgørelses artikel 4.

(10) Denne afgørelse udgør retsgrundlaget for specifikke supplerende foranstaltninger, der ikke er en del af andre fællesskabspolitikker, og som ikke kan gennemføres bedre på nationalt plan.

([1]) For eksempel: meddelelse om det integrerede program for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og håndværksfagene (KOM(1996) 329); rapport fra Taskforcen for Forenkling af Erhvervsklimaet (BEST), del I og II, 1998; meddelelse om fremme af iværksætterånden og konkurrenceevnen (KOM(1998) 550 endelig udg.); henstilling om forbedring og forenkling af erhvervsklimaet i forbindelse med virksomhedsetablering (EFT L 145 af 5.6.1997, s. 29); meddelelse til Rådet om »Fremme af iværksætterånden i EU: prioriterede områder for det fremtidige arbejde« (KOM(1998) 222 endelig udg.); beretning om koordineringen af aktiviteterne til fordel for små og mellemstore virksomheder (SMV) og håndværksfagene (KOM(1997) 610 endelig udg.); afgørelse om finansielle støtteforanstaltninger for innovative og jobskabende små og mellemstore virksomheder (SMV) (EFT L 155 af 29.5.1998); meddelelse om overdragelse af små og mellemstore virksomheder (EFT C 93 af 28.3.1998, s. 2); meddelelsen »Europæiske kapitalmarkeder for små og mellemstore virksomheder« (KOM(1997) 187); meddelelsen »Risikovillig kapital: En nøgle til jobskabelse i Den Europæiske Union« (SEK(1998) 552 endelig udg.); rapport om erhvervspolitiske aktioner samordnet medlemsstaterne imellem (KOM(1999) 569 endelig udg.); meddelelsen »Europæisk erhvervslivs konkurrenceevne i den globale økonomi« (KOM(1998) 718 endelig udg.); rapport fra Rådet (industri) den 9.11.1999 om integrering af bæredygtig udvikling i EU's industripolitik.

([2]) Kommissionens meddelelse af (5. april 2000).

([3]) Rådets beslutning 97/15/EF af 9.12.1996 (EFT L 6 af 10.1.1997, s. 25ff).

([4]) KOM(1999) 319 endelig udg.

([5]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(11) Kommissionen har vedtaget en meddelelse med titlen »Mod et europæisk forskningsrum« ([1]).

(12) Ifølge tillægsprotokollerne til de associeringsaftaler, der er indgået med landene i Central- og Østeuropa, deltager disse lande i fællesskabsprogrammerne.

(13) Cypern, Malta og Tyrkiet bør ligeledes deltage som led i de associeringsaftaler, der er indgået med dem.

(14) Det erkendes, at de europæiske virksomhedsstøttenetværk er vigtige for gennemførelsen af fællesskabspolitikken, og at forvaltningen af dem samt de daglige aktiviteter kræver, at Kommissionens tjenestegrene støttes af eksterne professionelle og specialiserede eksperter placeret i en passende infrastruktur —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der vedtages med virkning fra 1. januar 2001 et femårigt program for Fællesskabets politik til fremme af initiativ og iværksætterånd, især med henblik på små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

Artikel 2

1. Programmet har følgende mål:

a) at fremme iværksætterånden som en værdifuld og produktiv færdighed, baseret på en kundeorienteret indstilling og en mere udviklet servicekultur

b) at fremme et gunstigt klima, hvor der tages hensyn til bæredygtig udvikling, og hvori forskning, innovation og iværksætterånd kan trives

c) at forbedre det finansielle klima for SMV'erne

d) at forøge SMV'ernes konkurrenceevne i den videnbaserede økonomi

e) at sikre etablering og koordinering af virksomhedsstøttenetværk og -tjenester.

2. Samordnede aktioner og benchmarking skal danne grundlaget for at nå de i artikel 2 stk. 1, nævnte mål.

Artikel 3

1. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4 vedtages der som led i dette program foranstaltninger til at gennemføre de i artikel 2 nævnte mål.

2. Under henvisning til det europæiske statistiske system vil statistisk arbejde og analyse til gennemførelse af programmet samt formidling af resultaterne af aktiviteterne blive foretaget af Kommissionen på dennes eget ansvar.

Artikel 4

1. Kommissionen bistås af et forvaltningsudvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, finder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, uden at dette berører anvendelsen af artikel 7, stk. 3, i samme.

3. Det tidsrum, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

4. Repræsentanter for de ansøgerlande, der deltager i det flerårige program i henhold til de vedtagne procedurer, deltager i udvalgets arbejde med observatørstatus.

Artikel 5

1. Kommissionen evaluerer gennemførelsen af programmet og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport inden udgangen af juni 2003.

2. Kommissionen forelægger senest ved udgangen af december 2004 Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om gennemførelsen af programmet. Af denne rapport vil fremgå, om programmets mål er nået. Den skal indeholde en evaluering af omkostningseffektiviteten og en vurdering, baseret på resultatindikatorer, af, om målene er nået.

Artikel 6

I dette program kan også følgende lande deltage:

— EFTA/EØS-landene på de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen

— de associerede centraleuropæiske lande på de betingelser, der er fastsat i Europa-aftalerne, i deres tillægsprotokoller og i afgørelserne fra de respektive associeringsråd

— Cypern på samme betingelser, som gælder for EFTA/EØS-landene, på grundlag af supplerende bevillinger, der tilvejebringes efter procedurer, der skal aftales med dette land

— Malta og Tyrkiet på grundlag af supplerende bevillinger, der tilvejebringes i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Artikel 7

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2001 og gælder indtil den 31. december 2005.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

([1]) KOM(2000) 6 endelig udg.

BILAG 1

PLANLAGTE AKTIONER SOM LED I DET FLERÅRIGE PROGRAM TIL FREMME AF INITIATIV OG IVÆRKSÆTTERÅND (2001-2005)

Det erkendes, at virksomheder, og især små og mellemstore virksomheder (SMV'er), udgør nøgleelementer i bestræbelserne for at stimulere den økonomiske vækst, konkurrenceevnen og jobskabelsen i EU. Som led i EU's økonomiske politik og erhvervspolitik danner det flerårige program til fremme af initiativ og iværksætterånd (2001-2005) rammen om en række aktioner, der skal optimere virksomhedernes resultater og stimulere produktiv iværksættervirksomhed.

De aktioner, der skal gennemføres som led i det flerårige program til fremme af initiativ og iværksætterånd (2001-2005), vil på europæisk plan tilføre de pågældende politikker på nationalt plan øget nytteværdi under iagttagelse af nærhedsprincippet. Aktioner af tværnational karakter vil give fordele, som ikke kan opnås ved lignende aktioner på rent nationalt plan.

En række eksisterende fællesskabsinitiativer griber nogle af de problemer an, der er identificeret i meddelelsen. Det er bl.a. det femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration ([1]) og programmet for fremme af innovation og tilskyndelse til små og mellemstore virksomheders deltagelse ([2]); strategien for EU's indre marked ([3]); og aktioner inden for rammerne af strukturfondene med SMV som målgruppe. Det flerårige program til fremme af initiativ og iværksætterånd vil supplere disse aktiviteter. Cardiff-proceduren og de overordnede økonomiske retningslinjer ([4]) integrerer de forskellige initiativer.

Med henblik på at nå målene vil følgende foranstaltninger blive iværksat:

1. **At fremme iværksætterånden som en værdifuld og produktiv færdighed, baseret på en kundeorienteret indstilling og en mere udviklet servicekultur**

   Meget arbejde vil blive koncentreret om kortlægning af bedste praksis via peer review og samordnede aktioner, anvendelse af benchmarking-metodologi og en effektiv overvågning af fremskridtene (nye BEST-procedurer). Undersøgelser og statistiske analyser vil blive anvendt som støtte.

2. **At fremme et reglementerings- og erhvervsklima, hvor der tages hensyn til bæredygtig udvikling, og hvori forskning, innovation og iværksætterånd kan trives**

   Systemet med erhvervskonsekvensanalyser i forbindelse med forslag til fællesskabslovgivning vil blive videreudviklet. Aktiviteter til fremme at bedre regulering i almindelighed vil blive gennemført i tæt samarbejde med medlemsstaterne og erhvervslivet. Bedste praksis vil blive kortlagt gennem peer review og samordnede aktioner, anvendelse af benchmarking-metodologi og en effektiv overvågning af fremskridtene (nye BEST-procedurer). Undersøgelser og statistiske analyser vil blive anvendt som støtte.

3. **At forbedre det finansielle klima for SMV'erne**

   At kunne sikre garantier er stadig den største hindring, når SMV'er skal skaffe sig kapital til finansieringen. Som opfølgning af konklusionerne fra Lissabon-mødet vil den fremtidige garantipolitik fokusere på venturekapital, mikrolån og SMV-lån (informations- og kommunikationsteknologi - IKT). Disse aktioner vil blive forvaltet af EIF og gennemført via forskellige allerede eksisterende garantiordninger i de enkelte lande.

   Risikokapital vil blive yderligere udviklet gennem deltagelse i risikokapitalfonde (ETF-iværksætterfaciliteten) og finansiering af driftsomkostningerne i forbindelse med fondene. Disse aktioner vil blive forvaltet af EIF.

   SMV-garantifaciliteten og ETF-iværksætterfaciliteten er aktioner, som oprindeligt blev gennemført som led i vækst- og beskæftigelsesinitiativet ([5]). De vil blive videreført i 2001. Beslutning om yderligere fortsættelse af disse aktioner vil bl.a. afhænge af resultaterne af en evaluering af deres effektivitet.

   Business angel-nettet vil blive videreudviklet.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 182/1999/EF af 22. december 1998 (EFT L 26 af 1.2.1999, s. 1).

([2]) Rådets beslutning 1999/172/EF af 25. januar 1999 (EFT L 64 af 12.3.1999, s. 91).

([3]) KOM(1999) 624 endelig udg.

([4]) KOM(2000) 214 endelig udg.

([5]) Rådets afgørelse 98/347/EF af 19. maj 1998 (EFT L 155 af 29.5.1998).

Bedste praksis vil blive kortlagt via peer review og samordnede aktioner, anvendelse af benchmarking-metodologi og en effektiv overvågning af fremskridtene (nye BEST-procedurer). Dette omfatter også organisering af rundbordskonferencer mellem bankverdenen og SMV'erne. Undersøgelser og statistiske analyser vil blive anvendt som støtte.

4. **At forøge SMV'ernes konkurrenceevne i den videnbaserede økonomi**

Bedste praksis vil blive kortlagt via peer review og samordnede aktioner, anvendelse af benchmarking-metodologi og en effektiv overvågning af fremskridtene (nye BEST-procedurer). Undersøgelser og statistiske analyser vil blive anvendt som støtte.

5. **At sikre etablering og koordinering af virksomhedsstøttenetværk og -tjenester**

Dette er for at sikre, at nettet af Euro Info Centre og Euro Info Correspondence Centre fungerer tilfredsstillende. Samtidig skal der organiseres Europartenariat-arrangementer for virksomhedssamarbejde. Ved udførelsen af disse aktiviteter vil Kommissionen f.eks. kunne drage nytte af tekniske bistand fra organisationer eller eksperter. Finansieringen af denne bistand kan sikres inden for programmets generelle finansieringsramme.

Information om erhvervspolitikken vil blive formidlet via trykte og elektroniske medier.

6. **Andet**

Det Europæiske Observationscenter for SMV'er vil blive videreudviklet. Der er planlagt evalueringer af det flerårige program.

BILAG 2

FÆLLESSKABETS FINANSIELLE INSTRUMENTER

1. SKITSERING AF GENNEMFØRELSEN AF ETF-IVÆRKSÆTTERORDNINGEN

1.1. **Indledning**

ETF-iværksætterordningen vil blive varetaget af EIF på forvaltningsbasis. EIF vil investere de fællesskabsmidler, der afsættes til ordningen, i relevante og specialiserede venturekapitalfonde, navnlig i mindre eller nyoprettede fonde, fonde, der opererer regionalt eller fokuserer på bestemte industrier eller teknologier, eller i venturekapitalfonde, der finansierer udnyttelsen af F&U-resultater; f.eks. fonde knyttet til forskningscentre eller forskerparker, som til gengæld vil stille risikovillig kapital til rådighed for SMV'erne. ETF-iværksætterordningen vil forstærke Den Europæiske Teknologifacilitet, som EIB har skabt i samarbejde med EIF, og det vil ske ved at anlægge en investeringspolitik med en højere risikoprofil, både med hensyn til formidlende fonde og med hensyn til deres investeringspolitikker.

1.2. **Formidlere**

EIF skal så vidt muligt placere sine investeringer i mindre eller nyoprettede fonde, i fonde, der dækker bestemte regioner (såvel støtteberettigede som ikke-støtteberettigede) eller fokuserer på bestemte industrier eller teknologier, eller i venturekapitalfonde knyttet til forskningscentre eller forskerparker. De formidlende fonde vil blive udvalgt i overensstemmelse med bedste forretnings- og markedspraksis, og det vil ske på en fair og gennemsigtig måde for at hindre enhver fordrejning af konkurrencen og under hensyn til ønsket om at operere gennem en bred vifte af specialiserede fonde.

1.3. **Maksimal investering**

Den samlede investering, der kan placeres i en formidlende venturekapitalfond, må udgøre højst 25 % af den pågældende fonds samlede egenkapital. Denne procentdel kan dog forhøjes til 35 % i særlige tilfælde, f.eks. i forbindelse med nye fonde, der kan forventes at spille en særlig stor katalytisk rolle som led i udviklingen af venturekapitalmarkeder for en specifik teknologi eller i en bestemt region. Intet engagement i en enkelt venturekapitalfond må overskride 10 mio. EUR. De formidlende venturekapitalfonde skal respektere den etablerede praksis på markedet med hensyn til diversificering af porteføljen.

1.4. **Facilitetens varighed**

ETF-iværksætterordningen etableres som en langsigtet facilitet, der normalt vil optage 5- til 12-årige positioner i venturekapitalfonde. EIF vil bestræbe sig på i fuldt omfang at udbetale de midler, der afsættes til faciliteten, ikke senere end i løbet af det kalenderår, der følger efter det år, hvor de relevante budgetindbetalinger foretages. Investeringerne vil under ingen omstændigheder løbe over mere end 16 år fra undertegnelsen af samarbejdsaftalen.

1.5. **Gennemførelse af investeringer**

Da de fleste investeringer som led i ETF-iværksætterordningen vil bestå af investeringer i unoterede, illikvide venturekapitalfonde, vil gennemførelsen af disse investeringer blive baseret på uddelingen af det provenu, som de formidlende fonde modtager fra salget af deres investeringer i SMV'er.

1.6. **Reinvestering af provenuet af gennemførte investeringer**

Provenuet af gennemførte investeringer kan reinvesteres i løbet af de første fire år af ordningens levetid. Reinvesteringsperioden kan forlænges med op til tre år, forudsat at der foreligger en tilfredsstillende evaluering af faciliteten 48 måneder efter dens indførelse.

1.7. **Kontooprettelse**

Der oprettes en særlig konto hos EIF, hvorpå indsættes de budgetmidler, der understøtter ordningen. Kontoen vil være rentebærende, og de optjente renter lægges til facilitetens ressourcer. EIF's investeringer som led i ETF-iværksætterordningen og EIF's administrationsgebyrer og andre godkendte omkostninger debiteres kontoen, mens provenuet af de gennemførte investeringer krediteres kontoen. Når ordningen har fungeret i fire år, eller når en eventuel forlængelse af reinvesteringsperioden udløber, returneres enhver saldo på kontoen til Fællesskabets budget, eksklusive midler, der er afsat, men endnu ikke udnyttet/investeret, og midler, der er nødvendige til dækning af godkendte omkostninger og udgifter, f.eks. EIF's administrationsgebyrer.

1.8. **Revisionsretten**

Der tages passende skridt til at sikre, at Det Europæiske Fællesskabs Revisionsret kan udføre sin opgave og verificere lovligheden af de foretagne betalinger.

2. SKITSERING AF GENNEMFØRELSEN AF SMV-GARANTIFACILITETEN

2.1. **Indledning**

SMV-garantifaciliteten vil blive varetaget af EIF på forvaltningsbasis. Mens EIF vil stille modgarantier eller eventuelt medgarantier for medlemsstaternes garantiordninger og direkte garantier for EIB og andre finansieringsinstitutter, vil EIF's tab som følge af de pågældende garantier blive dækket af Fællesskabet. Dette vil gøre det muligt at målrette ordningen mod SMV'er, der har et vækstpotentiale, men som oplever særlige finansieringsproblemer, fordi risikoen forbundet med at låne dem penge vurderes at være for stor. Det gælder f.eks. små eller nyoprettede virksomheder.

2.2. **Formidlere**

Garantiordninger i medlemsstaterne inden for den offentlige eller private sektor (inklusive gensidige garantiordninger), EIB's eller andre finansieringsinstitutters garantiordninger i forbindelse med de risikobehæftede SMV-faciliteter, som de måtte stille til rådighed. Garantiformidlerne vil blive udvalgt i overensstemmelse med bedste forretnings- og markedspraksis, og det vil ske på en fair og gennemsigtig måde og under hensyn til: (a) virkningen for mængden af lån, der stilles til rådighed for SMV'er, og/eller (b) virkningen for SMV'ers adgang til gældsfinansiering og/eller (c) virkningen for den risiko, som et finansieringsinstitut påtager sig ved at yde lån til SMV'er.

2.3. **Garantiberettiget SMV-långivning**

Reglerne for, hvornår der kan stilles garanti for långivning til SMV'er, fastsættes individuelt for hver garantiformidler inden for rammerne af de garantiordninger, de allerede tilbyder, for at nå ud til så mange SMV'er som muligt. Disse regler skal afspejle markedsvilkårene og markedspraksis på det relevante geografiske område. Der vil hovedsagelig blive stillet garantier og modgarantier i forbindelse med lån til SMV'er med under 100 ansatte. Der vil blive lagt særlig vægt på långivning til finansiering af immaterielle aktiver.

2.4. **EIF-garantier**

EIF's garantier skal ydes i tilknytning til individuelle lån i en specifik låneportefølje, der kan være en eksisterende låneportefølje, hvor det fører til en udvidelse af långivningen til SMV'er, eller en låneportefølje, der vil blive skabt inden for en given periode. EIF's garantier vil dække en del af kreditrisikoen forbundet med den underliggende låneportefølje, og risikoen deles med det relevante finansieringsinstitut.

2.5. **Loft over EIF's samlede tab**

EIF's forpligtelse til at betale sin del af tab på udlån til garantiformidleren vil fortsætte med at bestå, indtil det samlede beløb til dækning af tab forbundet med en bestemt låneportefølje (minus de tab, der er blevet dækket) når et på forhånd aftalt beløb, hvorefter EIF's garanti automatisk bortfalder.

2.6. **EIF ligestillet med garantiformidleren**

EIF's garantier skal normalt rangere på lige fod med de garantier eller lån, som formidleren yder.

2.7. **Kontooprettelse**

Der oprettes en særlig konto hos EIF, hvorpå indsættes de budgetmidler, der understøtter ordningen. Kontoen vil være rentebærende, og de optjente renter lægges til facilitetens ressourcer.

2.8. **EIF's ret til at debitere den særlige konto**

EIF skal have ret til at debitere den særlige konto for at honorere sine garantiforpligtelser op til det fastsatte maksimum og for - efter aftale med Kommissionen - at dække andre godkendte udgifter, f.eks. administrationsomkostninger, advokatsalærer og udgifter forbundet med at udbrede kendskabet til ordningen.

2.9. **Genindvundne tab indsættes på den særlige konto**

Ethvert beløb, der genindvindes fra tab på udlån, som har givet anledning til iværksættelse af garantiordningen, indbetales til den særlige konto.

2.10. **Ordningens varighed**

Det forventes, at de individuelle SMV-garantier vil have en løbetid på 5-10 år. Forudsat at der findes tilstrækkelige midler på den særlige konto, vil EIF indgå nye garantiforpligtelser indtil fire år efter facilitetens indførelse. Enhver saldo på den særlige konto på det tidspunkt, hvor udestående garantier udløber, tilbageføres til Fællesskabets budget.

2.11. **Revisionsretten**

Der tages passende skridt til at sikre, at Det Europæiske Fællesskabs Revisionsret kan udføre sin opgave og verificere lovligheden af de foretagne betalinger.

3. SKITSERING AF GENNEMFØRELSEN AF STARTKAPITALAKTIONEN

Startkapitalaktionen har til formål at:

— stimulere tilførslen af egenkapital og kvasi-egenkapital til oprettelse og overdragelse af mindre innovative virksomheder med vækst og jobskabelsespotentiale ved at yde støtte til startkapitalfonde eller lignende organisationer i de første år af deres virke

— skabe et EU-netværk af startkapitalfonde og deres administratorer og fremme udvekslingen af bedste praksis og uddannelse.

Den nye aktion skal specielt omfatte investering i egenkapital i forbindelse med overdragelse af små virksomheder og håndværksvirksomheder til nye ejere.

Derfor vil startkapitalaktionen støtte nye og nyoprettede startkapitalfonde gennem ydelse af lån på op til 50 % af fondens driftsudgifter.

Lånene, som ydes i en periode på højst tre år, udbetales i tre rater: 30 % efter undertegnelsen af kontrakten, yderligere 30 % på betingelse af, at mindst 30 % af fondskapitalen er investeret i mindst 5 små virksomheder. Den sidste rate på op til 40 % udbetales på betingelse af, at 60 % af fondskapitalen er investeret i mindst 15 små virksomheder (heraf mindst halvdelen som startkapitalinvestering). Den anden og tredje udbetaling vil blive foretaget på basis af årsrapporter attesteret af revisionsfirmaer.

Startkapitalinvesteringerne skal være bundet i den investeringsmodtagende virksomhed i en længere periode (5 år eller mere) for at hjælpe nyoprettede små virksomheder gennem den vanskelige startfase og lette deres vækst og muligheder for at skabe varige job. Desuden skal fondene være i stand til at øge deres investeringer i virksomheden og følge deres vækst op. Hvis en fond imidlertid ønsker at komme ud af investeringen før tiden, skal Kommissionen have 10 % af kapitalvindingen for hver førtidig udtrædelse. Tilbagebetalingerne vil aldrig være større end de modtagne lån.

Ved afslutningen af en periode på 10 år efter undertegnelsen af kontrakten vil Kommissionen omdanne lånet til et tilskud med fradrag af henlæggelser til tilbagebetalinger, som skal foretages til Kommissionen som følge af kapitalvinding ved førtidig udtrædelse. Herved begunstiger Kommissionen langsigtede investeringer i små virksomheder med henblik på at forøge deres levetid og støtte skabelsen af varige job.

Forvaltningen af startkapitalaktionen varetages af EIF.

4. SKITSERING AF GENNEMFØRELSEN AF LÅNEGARANTIFACILITETEN TIL SMÅ VIRKSOMHEDERS IKT-INVESTERINGER

4.1. **Indledning**

Lånegarantifaciliteten til små virksomheders IKT-investeringer vil blive varetaget af EIF på forvaltningsbasis. Mens EIF vil stille modgarantier eller eventuelt medgarantier for medlemsstaternes garantiordninger og direkte garantier for EIB og andre finansieringsinstitutter, ville EIF's tab som følge af de pågældende garantier blive dækket af Fællesskabet. Dette vil gøre det muligt at målrette ordningen mod små virksomheder, der har et vækstpotentiale, og som ønsker at modernisere deres virksomhed og udnytte mulighederne med Internettet og e-handelen gennem erhvervelse af IKT og investering i uddannelse, og som oplever særlige finansieringsproblemer som følge af den risiko, der er forbundet med at yde dem lån, eftersom der er tale om små eller nyoprettede virksomheder.

4.2. **Formidlere**

Garantiordninger i medlemsstaterne inden for den offentlige eller private sektor (inklusive gensidige garantiordninger), EIB's eller andre finansieringsinstitutters garantiordninger i forbindelse med de risikobehæftede SMV-faciliteter, som de måtte stille til rådighed. Garantiformidlerne vil blive udvalgt i overensstemmelse med bedste forretnings- og markedspraksis, og det vil ske på en fair og gennemsigtig måde og under hensyn til: (a) virkningen for mængden af lån, der stilles til rådighed for små virksomheder, og/eller (b) virkningen for små virksomheders adgang til gældsfinansiering og/eller (c) virkningen for den risiko, som et finansieringsinstitut påtager sig ved at yde lån til små virksomheder.

4.3. **Garantiberettiget långivning til små virksomheder**

Reglerne for, hvornår der kan stilles garanti for långivning til små virksomheder i forbindelse med SMV-garantifaciliteten, fastsættes individuelt for hver garantiformidler inden for rammerne af de garantiordninger, de allerede tilbyder, for at nå ud til så mange små virksomheder som muligt. Disse regler skal afspejle markedsvilkårene og markedspraksis på det relevante geografiske område. Der vil hovedsagelig blive stillet garantier og modgarantier i forbindelse med lån til små virksomheder med under 50 ansatte. Der vil blive lagt særlig vægt på långivning til finansiering af immaterielle aktiver.

4.4. **EIF-garantier**

EIF's garantier skal ydes i tilknytning til individuelle lån i en specifik låneportefølje, der kan være en eksisterende låneportefølje, hvor det fører til en udvidelse af långivningen til små virksomheder til investeringer i IKT, eller en låneportefølje, der vil blive skabt inden for en given periode. EIF's garantier vil dække en del af kreditrisikoen forbundet med den underliggende låneportefølje, og risikoen deles med det relevante finansieringsinstitut.

4.5. **Loft over EIF's samlede tab**

EIF's forpligtelse til at betale sin del af tab på udlån til garantiformidleren vil fortsætte med at bestå, indtil det samlede beløb til dækning af tab forbundet med en bestemt låneportefølje (minus de tab, der er blevet dækket) når et på forhånd aftalt beløb, hvorefter EIF's garanti automatisk bortfalder.

4.6. **EIF ligestillet med garantiformidleren**

EIF's garantier skal normalt rangere på lige fod med de garantier eller lån, som formidleren yder.

4.7. **Kontooprettelse**

Der oprettes en særlig konto hos EIF, hvorpå indsættes de budgetmidler, der understøtter ordningen. Kontoen vil være rentebærende, og de optjente renter lægges til facilitetens ressourcer.

4.8. **EIF's ret til at debitere den særlige konto**

EIF skal have ret til at debitere den særlige konto for at honorere sine garantiforpligtelser op til det fastsatte maksimum og for - efter aftale med Kommissionen - at dække andre godkendte udgifter, f.eks. administrationsomkostninger, advokatsalærer og udgifter forbundet med at udbrede kendskabet til ordningen.

4.9. **Genindvundne tab indsættes på den særlige konto**

Ethvert beløb, der genindvindes fra tab på udlån, som har givet anledning til iværksættelse af garantiordningen, indbetales til den særlige konto.

4.10. **Ordningens varighed**

Det forventes, at de individuelle garantier for små virksomheder vil have en løbetid på 5-10 år. Forudsat at der findes tilstrækkelige midler på den særlige konto, vil EIF indgå nye garantiforpligtelser indtil fire år efter facilitetens indførelse. Enhver saldo på den særlige konto på det tidspunkt, hvor udestående garantier udløber, tilbageføres til Fællesskabets budget.

4.11. **Revisionsretten**

Der tages passende skridt til at sikre, at Det Europæiske Fællesskabs Revisionsret kan udføre sin opgave og verificere lovligheden af de foretagne betalinger.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betingelserne for udstationering af arbejdstagere fra tredjelande som led i udveksling af tjenesteydelser over grænserne [1]

(2000/C 311 E/11)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 271 endelig udg. — 1999/0012(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 8. maj 2000)

[1] EFT C 67 af 10.3.1999, s. 12.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —	Uændret
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, og artikel 66,	under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	Uændret
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [1],	
efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B,	efter fremgangsmåden i traktatens artikel 251,
og ud fra følgende betragtninger:	Uændret
(1) Ifølge traktatens artikel 3, litra c), er fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for tjenesteydelser et af EF's mål;	(1) Ifølge traktatens artikel 3, stk. 1, litra c), er fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for tjenesteydelser et af EF's mål;
(2) den frie bevægelighed for tjenesteydelser omfatter en tjenesteyders ret til at udstationere sit personale, selvom der er tale om personer, som ikke er unionsborgere, men tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold inden for EF; personalet omfatter også ledere af selskaber;	Uændret
(3) den fri udveksling af tjenesteydelser skaber ikke direkte rettigheder for de pågældende arbejdstagere, men berører heller ikke allerede anerkendte rettigheder på EF-plan eller nationalt plan eller rettigheder, der er erhvervet i medfør af internationale aftaler, herunder rettigheder, der er garanteret ved den europæiske menneskerettighedskonvention, navnlig med hensyn til privatlivets fred;	

[1] EFT C 209 af 22.7.1999, s. 5.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(4) tjenesteydere, som ønsker at udstationere en arbejdstager, der er statsborger i et tredjeland, støder på vanskeligheder i et sådant omfang, at de ofte er nødsaget til at afstå fra at levere tjenesteydelsen eller må tage betragtelige forsinkelser med i købet; den præventive kontrol, der før udstationeringen udføres af de medlemsstater, hvor tjenesteydelserne leveres, overlapper den efterfølgende kontrol, de gennemfører, og den kontrol, der finder sted i etableringslandet;	
(5) myndighederne i en medlemsstat, hvor en tjenesteydelse leveres, har ikke sikkerhed for, at tjenesteyderen og den arbejdstager, der skal udstationeres, opfylder lovgivningens krav i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret; medlemsstaterne har heller ikke sikkerhed for, at de udstationerede arbejdstagere, når tjenesteydelsen er leveret, vender tilbage til den medlemsstat, hvor de fortrinsvis arbejder;	
(6) et dokument benævnt »EF-tjenesteydelseskort«, der skal udstedes af den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, bør være det dokument, som letter udstationeringer, således at en tjenesteyder som led i sine ordinære aktiviteter kan foretage og planlægge udstationeringer, selvom han blandt sit personale har en eller flere tredjelandsstatsborgere; det bør være op til tjenesteyderen at afgøre, om han ønsker at få udstedt nævnte dokument	(6) et dokument benævnt »EF-tjenesteydelseskort«, der skal udstedes af den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, skal have til formål at fjerne den juridiske usikkerhed i forbindelse med udstationeringerne og fremme den fri bevægelighed for tjenesteydelser; tjenesteyderen skal have mulighed for at ansøge om et kort i den medlemsstat, hvor han er etableret, med henblik på levering af en eller flere tjenesteydelser i andre medlemsstater; kortet skal afhængigt af ansøgningen være gyldigt i et, flere eller alle medlemsstater;
dette direktiv berører heller ikke EF's og medlemsstaternes forpligtelser ifølge den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) [1]; EF-tjenesteydelseskortet skal kun indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at overholde Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [2];	(6a) dette direktiv berører heller ikke EF's og medlemsstaternes forpligtelser ifølge den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) [1]; EF-tjenesteydelseskortet skal kun indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at overholde Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [2];
(7) den medlemsstat, der udsteder EF-tjenesteydelseskortet, bør tage hensyn til den offentlige orden med henblik på bekæmpelse af illegal indvandring ved at dokumentere, at tredjelandsstatsborgeren opfylder lovgivningens krav i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen har denne ansat; kortet bør være en sikkerhed for, at den udstationerede arbejdstagers hovedbeskæftigelse finder sted i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret; kortet bør sikres mod forfalskning; det er således ikke længere nødvendigt at stille krav om indrejsevisum;	Uændret
[1] EFT L 336 af 23.12.1994, s. 190.	[1] EFT L 336 af 23.12.1994, s. 190.
[2] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.	[2] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(8) EF-tjenesteydelseskortet, der er udstedt af en medlemsstat, bør således give den nødvendige sikkerhed for, at enhver anden medlemsstat, hvor der skal leveres en tjenesteydelse, tillader en person indrejse og ophold med henblik på levering af en eller flere tjenesteydelser, dvs. ophold under og i anledning af leveringen af tjenesteydelsen; denne sikkerhed bør også indebære en forpligtelse til ikke at anse udstationeringen som en afbrydelse af opholdet og den godkendte lønnede beskæftigelse og navnlig til at tillade den udstationerede person indrejse igen under alle omstændigheder; den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen leveres, bør derfor ikke længere kunne gennemtvinge sine egne krav med hensyn til indrejse, ophold og adgang til midlertidig lønnet beskæftigelse; bestemmelserne i dette direktiv berører ikke de ufravigelige bestemmelser om de arbejds- og beskæftigelsesvilkår, der skal overholdes i den medlemsstat, hvor en tjenesteydelse leveres, og som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ([1]);	(8) EF-tjenesteydelseskortet, der er udstedt af en medlemsstat, bør således give den nødvendige sikkerhed for, at enhver anden medlemsstat, hvor der skal leveres en tjenesteydelse, tillader en person indrejse og ophold med henblik på levering af en eller flere tjenesteydelser, dvs. ophold under og i anledning af leveringen af tjenesteydelsen; denne sikkerhed bør også indebære en forpligtelse til ikke at anse udstationeringen som en afbrydelse af opholdet og den godkendte lønnede beskæftigelse og navnlig til at tillade den udstationerede person indrejse igen under alle omstændigheder, f.eks. når kontraktforholdet med tjenesteyderen ophører; den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen leveres, bør derfor ikke længere kunne gennemtvinge sine egne krav med hensyn til indrejse, ophold og adgang til midlertidig lønnet beskæftigelse; bestemmelserne i dette direktiv berører ikke de ufravigelige bestemmelser om de arbejds- og beskæftigelsesvilkår, der skal overholdes i den medlemsstat, hvor en tjenesteydelse leveres, og som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ([1]);
(9) enhver medlemsstat, hvor en tjenesteydelse leveres, bør kunne stille krav om, at der, før den udstationerede arbejdstager rejser ind på dens område, gives meddelelse herom og om den eller de tjenesteydelser, for hvilke han udstationeres; kravet om, at der på forhånd skal gives meddelelse om udstationeringen, bør gøre det muligt for denne medlemsstat i konkrete tilfælde at træffe de nødvendige foranstaltninger af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed inden for de rammer, der er fastlagt i dette direktiv; hver medlemsstat, i hvilken der leveres en tjenesteydelse, bør desuden kunne stille krav om, at der efter indrejsen skal udstedes et midlertidigt opholdsbevis, hvis den eller de tjenesteydelser, med henblik på hvilke den udstationerede arbejdstager opholder sig i medlemsstaten, leveres over et tidsrum på over 6 måneder i løbet af en periode på 12 måneder;	(9) enhver medlemsstat, hvor en tjenesteydelse leveres, bør kunne stille krav om, at der, før den udstationerede arbejdstager rejser ind på dens område, gives meddelelse herom og om den eller de tjenesteydelser, for hvilke han udstationeres; kravet om, at der på forhånd skal gives meddelelse om udstationeringen, bør gøre det muligt for denne medlemsstat i konkrete tilfælde at træffe de nødvendige foranstaltninger af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed inden for de rammer, der er fastlagt i dette direktiv; det samme gør sig gældende, når kontraktforholdet pludselig ophører, og når den udstationerede arbejdstager således ikke længere opholder sig på værtsmedlemsstatens område med henblik på levering af en tjenesteydelse; hver medlemsstat, i hvilken der leveres en tjenesteydelse, bør desuden kunne stille krav om, at der efter indrejsen skal udstedes et midlertidigt opholdsbevis, hvis den eller de tjenesteydelser, med henblik på hvilke den udstationerede arbejdstager opholder sig i medlemsstaten, leveres over et tidsrum på over 6 måneder i løbet af en periode på 12 måneder;
(10) hver medlemsstat bør derfor, specielt ved udstedelsen af et midlertidigt opholdsbevis, være i stand til at kontrollere, at formålet med den udstationerede arbejdstagers ophold i det konkrete tilfælde er levering af en tjenesteydelse i denne medlemsstat; den frie udveksling af tjenesteydelser bør altid være af midlertidig karakter, og det er nødvendigt at afgøre dette på grundlag af ydelsens kontinuitet, hyppighed og varighed; gyldigheden af det midlertidige opholdsbevis bør kunne begrænses til den periode, hvor EF-tjenesteydelseskortet er gyldigt, med den begrundelse at denne medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne om retten til fri udveksling af tjenesteydelser ønsker at udstede en opholdstilladelse efter sine egne nationale bestemmelser for udstationeringer, hvis varighed overstiger henholdsvis 6 eller 12 måneder;	Uændret

([1]) EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

([1]) EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(11) nyttevirkningen af dette direktiv er betinget af, at tredjelandsstatsborgere og unionsborgere, der udstationeres som arbejdstagere, stilles lige med hensyn til anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er erhvervet inden for EF; denne ligestilling bør på grundlag af dette direktiv kunne påberåbes af den tjenesteyder, der er arbejdsgiver for arbejdstagere fra tredjelande; denne ligestilling bør ikke omfatte eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er erhvervet i et tredjeland, og som kun anerkendes i en medlemsstat;	
(12) medlemsstaterne bør ikke kunne behandle tjenesteydere, der er etableret uden for EF, mere gunstigt end tjenesteydere, der er etableret inden for EF; medlemsstaterne bør kunne fravige bestemmelserne i dette direktiv af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed; grænserne for en sådan fravigelse af bestemmelserne i forhold til tjenesteydere, der er arbejdsgivere, og arbejdstagere fra tredjelande bør uanset arbejdstagernes nationalitet fastlægges i overensstemmelse med den samordning, der er omhandlet i Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed ([1]), senest ændret ved direktiv 75/35/EØF ([2]), idet tjenesteyderen hermed opnår at kunne arbejde inden for en ensartet ramme;	
(13) med henblik på gennemførelsen af dette direktiv er det nødvendigt at sikre et tæt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne; det vil være praktisk for medlemsstaternes myndigheder, hvis der indføres en ensartet udformning af EF-tjenesteydelseskortet; beføjelsen til at fastlægge denne udformning og andre vilkår i forbindelse med EF-tjenesteydelseskortet bør tillægges Kommissionen efter den procedure, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa ([3]);	
	(13a) eftersom de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv er generelle foranstaltninger i henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([4]), skal disse foranstaltninger træffes i overensstemmelse med forskriftsproceduren i denne afgørelses artikel 5;

([1]) EFT 56 af 4.4.1964, s. 850.

([2]) EFT L 14 af 20.1.1975, s. 14.

([3]) EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1.

([4]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(14) dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence til at bestemme, hvilke tredjelandsstatsborgere der skal gives indrejse med henblik på lønnet beskæftigelse, på hvilke betingelser ophold i forbindelse hermed skal forlænges, samt hvilke former for erhvervsmæssig beskæftigelse der skal være reguleret eller ej på medlemsstatens område;	Uændret
(15) i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 3 B, stk. 3, indeholder dette direktiv kun de bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde målsætningen om fri bevægelighed for tjenesteydelser; det vedrører kun den kontrol, som finder sted forud for leveringen af tjenesteydelser over grænserne, og berører ikke den efterfølgende kontrol i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen leveres; det vedrører kun udstationering, som under alle omstændigheder ikke er af over 12 måneders varighed, samt anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er erhvervet inden for EF;	(15) i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, stk. 3, indeholder dette direktiv kun de bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde målsætningen om fri bevægelighed for tjenesteydelser; det vedrører kun den kontrol, som finder sted forud for leveringen af tjenesteydelser over grænserne, og berører ikke den efterfølgende kontrol i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen leveres; det vedrører kun udstationering, som under alle omstændigheder ikke er af over 12 måneders varighed, samt anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er erhvervet inden for EF;
(16) med henblik på anvendelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne fastlægge et passende sanktionssystem;	Uændret
(17) senest fire år efter udløbet af fristen for gennemførelsen af dette direktiv, bør Kommissionen undersøge, hvorledes det er blevet gennemført, og eventuelt foreslå de nødvendige ændringer af det —	
UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:	
Artikel 1	
Dette direktiv finder anvendelse på tjenesteydere, der er etableret i en medlemsstat, og som i forbindelse med levering af tjenesteydelser over grænserne, udstationerer arbejdstagere fra tredjelande på en anden medlemsstats område.	
Artikel 2	*Artikel 2*
1. Når en tjenesteyder som led i sin ordinære virksomhed har til hensigt at udstationere en arbejdstager, der er statsborger i et tredjeland i en eller flere andre medlemsstater med henblik på en af de foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra a) og b), i direktiv 96/71/EF, skal den medlemsstat, hvor den pågældende tjenesteyder er etableret, efter dennes anmodning til denne udstede et dokument benævnt EF-tjenesteydelseskort.	1. Når en tjenesteyder som led i sin ordinære virksomhed har til hensigt at udstationere en arbejdstager, der er statsborger i et tredjeland, med henblik på levering af en eller flere tjenesteydelser i en, flere andre eller alle de andre medlemsstater, skal den medlemsstat, hvor den pågældende tjenesteyder er etableret, efter dennes anmodning til denne udstede et dokument benævnt EF-tjenesteydelseskort.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	1a. Ved udstationeret arbejdstager forstås en arbejdstager, som en tjenesteyder agter på sine vegne og under sin ledelse at udstationere enten med henblik på et eller flere kontraktforhold med en eller flere modtagere af tjenesteydelser, der er etableret i en anden medlemsstat, eller i et foretagende eller en virksomhed, der tilhører samme koncern, men er etableret i en anden medlemsstat. Kortet kan kun udstedes, hvis den pågældende tjenesteyder godtgør, at:
	a) han ikke driver vikarvirksomhed, der stiller arbejdstageren til rådighed for en anden virksomhed
	b) arbejdstageren i overensstemmelse med den nationale lovgivning har lovligt ophold i denne medlemsstat i en periode på 12 måneder eller derover, hvilket udelukker personer, der udelukkende er i besiddelse af dokumenter, der bekræfter, at deres ophold tolereres indtil deres udsendelse af landet
arbejdstageren er tilsluttet den sociale sikringsordning i den kompetente medlemsstat med hensyn til risici i forbindelse med sygdom og arbejdsulykker eller, hvis dette ikke er tilfældet, er forsikret mod risici i forbindelse med sygdom og arbejdsulykker under udstationeringer i en eller flere andre medlemsstater	c) arbejdstageren gennem den sociale sikringsordning i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, eller gennem en privat forsikring er forsikret mod risici i forbindelse med sygdom og arbejdsulykker under udstationering i den anden eller de andre medlemsstater.
2. EF-tjenesteydelseskortet er gyldigt i den periode, hvor arbejdstageren er regelmæssigt og faktisk beskæftiget, og kan ikke overstige	2. EF-tjenesteydelseskortet er gyldigt i den periode, hvor arbejdstageren er regelmæssigt beskæftiget. Gyldighedsperioden kan ikke overstige den periode, hvor arbejdstageren har haft regelmæssig beskæftigelse før udstedelsen af kortet, og den må under ingen omstændigheder overstige 12 måneder. Arbejdstagerens forrige regelmæssige beskæftigelse skal være på mindst seks måneder.
a) 12 måneder, hvis der er tale om regelmæssig og faktisk beskæftigelse af over 12 måneders varighed før udstedelsen af kortet, eller	Udgår
b) seks måneder, hvis der er tale om regelmæssig og faktisk beskæftigelse af over seks måneders varighed før udstedelsen af kortet.	
Som regelmæssig beskæftigelse betragtes arbejde, der er udført i henhold til EF-bestemmelser eller nationale bestemmelser eller på grundlag af en tilladelse udstedt af den medlemsstat, der udsteder EF-tjenesteydelseskortet, og som giver adgang til beskæftigelse enten udelukkende hos den tjenesteyder, der fremsætter anmodningen, eller hos en anden arbejdsgiver, der er etableret i denne medlemsstat og ikke er forpligtet til at forlade dens område som følge af bestemmelserne om opholdsret.	Som regelmæssig beskæftigelse betragtes en lønnet beskæftigelse, der i henhold til bestemmelserne i fællesskabsretten eller de rets- og forvaltningsbestemmelser, der findes i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, kan udøves af arbejdstageren, der har sit opholdssted i denne medlemsstat, hvilket udelukker personer, der udelukkende er i besiddelse af dokumenter, der bekræfter, at deres tilstedeværelse tolereres indtil deres udsendelse af landet.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Som faktisk beskæftigelse betragtes arbejde udført i den medlemsstat, der udsteder EF-tjenesteydelseskortet.	Udgår
3. EF-tjenesteydelseskortet kan kun fornyes, hvis de i stk. 1 og 2 fastsatte udstedelsesbetingelser fortsat er opfyldt.	3. EF-tjenesteydelseskortet kan kun fornyes, hvis de i stk. 1, 1a og 2 fastsatte udstedelsesbetingelser fortsat er opfyldt.
	3a. EF-tjenesteydelseskortets gyldighed bortfalder, hvis en af de i stk. 1, 1a og 2 fastsatte betingelser ikke længere opfyldes efter kortets udstedelse.
4. EF-tjenesteydelseskortet er et særskilt dokument, som udstedes til tjenesteyderen, der stiller det til rådighed for den udstationerede arbejdstager, der er anført på kortet. skal indeholde oplysninger om:	4. EF-tjenesteydelseskortet er et særskilt dokument, som udstedes til tjenesteyderen, der stiller det til rådighed for den udstationerede arbejdstager, der er anført på kortet. Hvis kortets gyldighed bortfalder, skal den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, pålægge denne straks at returnere kortet til sine kompetente myndigheder. Kortet skal indeholde oplysninger om:
a) tjenesteyderen og den udstationerede arbejdstager	Uændret
b) kortets gyldighedsperiode	
c) den udstedende myndighed og den udstedende medlemsstat	
	d) den eller de medlemsstat(er), kortet gælder for.
De nærmere bestemmelser vedrørende de oplysninger, kortet skal indeholde, vedrørende den ensartede udformning af dokumentet og vedrørende de tekniske specifikationer, der skal forhindre forfalskning af dokumentet, fastlægges ved en gennemførelsesforordning efter proceduren i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95.	4a. De nærmere bestemmelser vedrørende de oplysninger, kortet skal indeholde, vedrørende den ensartede udformning af dokumentet og vedrørende de tekniske specifikationer, der skal forhindre forfalskning af dokumentet, fastlægges ved en gennemførelsesforordning efter proceduren i artikel 5a, stk. 2.
5. Den medlemsstat, der udsteder EF-tjenesteydelseskortet, kan ikke anse udstationering med henblik på levering af tjenesteydelser i en anden medlemsstat som en afbrydelse af den udstationerede arbejdstagers ophold eller lønnede beskæftigelse.	Uændret
Den udstedende medlemsstat kan ikke med nogen som helst begrundelse nægte den udstationerede arbejdstager genindrejse på sit område i henhold til sine nationale bestemmelser.	Den udstedende medlemsstat kan ikke med nogen som helst begrundelse, herunder ophør af kontraktforholdet mellem tjenesteyderen og arbejdstageren, nægte den udstationerede arbejdstager genindrejse på sit område i henhold til sine nationale bestemmelser.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 3	Uændret
1. Enhver medlemsstat, hvor der leveres en tjenesteydelse, tillader en arbejdstager fra et tredjeland at rejse ind på eller tage ophold på sit område med henblik på leveringen af en eller flere tjenesteydelser, hvis denne person er i besiddelse af et EF-tjenesteydelseskort og et identitetskort eller et pas, der er gyldigt i den periode, hvor tjenesteydelserne leveres.	1. Enhver medlemsstat, hvor der leveres en tjenesteydelse, tillader en arbejdstager fra et tredjeland at rejse ind på eller tage ophold på sit område med henblik på leveringen af en eller flere tjenesteydelser, hvis denne person er i besiddelse af et EF-tjenesteydelseskort, et identitetskort eller et pas, der er gyldigt i den periode, hvor tjenesteydelserne leveres, og et dokument, hvormed tjenesteyderen bekræfter, at arbejdstageren udstationeres med henblik på levering af en bestemt tjenesteydelse, og hvoraf fremgår opholdets forventede varighed.
2. Ingen medlemsstat, hvor en tjenesteydelse leveres, kan pålægge en udstationeret arbejdstager eller en tjenesteyder i sin egenskab af arbejdsgiver at indhente:	Uændret
a) indrejse- eller udrejsevisum	
b) opholdsbevis eller -tilladelse, bortset fra det, som er omhandlet i stk. 3	
c) arbejdstilladelse	
d) andre tilladelser svarende til de i litra a), b) og c).	
3. Enhver medlemsstat, hvor en tjenesteydelse leveres, kan pålægge tjenesteyderen at give meddelelse om den udstationerede arbejdstagers ophold, den forventede varighed af dette ophold, og den eller de tjenesteydelser, med henblik på hvilke arbejdstageren udstationeres, før indrejse på medlemsstatens område	3. Enhver medlemsstat, hvor en tjenesteydelse leveres, kan pålægge tjenesteyderen at give meddelelse om den udstationerede arbejdstagers ophold, den forventede varighed af dette ophold, og den eller de tjenesteydelser, med henblik på hvilke arbejdstageren udstationeres, før indrejse på medlemsstatens område. Den pågældende medlemsstat kan ligeledes pålægge tjenesteyderen straks at give meddelelse om arbejdskontraktens ophør.
Hvis tjenesteydelsen/tjenesteydelserne leveres over et tidsrum, der i alt overstiger seks måneder i løbet af en periode på 12 måneder, udsteder medlemsstaten, efter at den udstationerede arbejdstager er indrejst, et midlertidigt opholdsbevis som dokumentation for, at opholdet er godkendt.	Uændret
4. For at lette den fri udveksling af tjenesteydelser skal den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen leveres, påse, at tredjelandsstatsborgere og unionsborgere, der udstationeres som arbejdstagere med henblik på levering af en tjenesteydelse, stilles lige med hensyn til anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som den pågældende person har erhvervet inden for EF med det formål at udøve en bestemt aktivitet, og som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat. Medlemsstaten sikrer, at tjenesteyderen i sin egenskab af arbejdsgiver har adgang til at indbringe afgørelser, som ikke er i overensstemmelse med dette ligestillingsprincip, for domstolene efter bestemmelserne herom i national ret.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 4	
1. Medlemsstaterne behandler ikke tjenesteydere, der er etableret uden for EF, mere gunstigt end tjenesteydere, der er etableret inden for EF.	
2. Medlemsstaterne kan kun fravige bestemmelserne i dette direktiv, når det er begrundet i hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed; i så fald finder direktiv 64/221/EØF tilsvarende anvendelse.	
Artikel 5	
1. Medlemsstaterne bestemmer, hvilke myndigheder der skal have kompetence til at udstede EF-tjenesteydelseskortet og det midlertidige opholdsbevis samt til at indhente de i artikel 3, stk. 3, omhandlede oplysninger, og de giver Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse herom. De træffer de nødvendige foranstaltninger for i videst muligt omfang at forenkle formaliteterne, fristerne og procedurerne i forbindelse med udstedelse af disse dokumenter, der udstedes gratis eller mod indbetaling af et beløb, der ikke kan være større end de afgifter, der skal betales ved udstedelse af identitetskort til statsborgere i den pågældende medlemsstat.	
2. Medlemsstaterne påser, at der finder et samarbejde sted mellem de offentlige myndigheder, som i overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivning er kompetente i spørgsmål, der vedrører gennemførelsen af dette direktiv.	
Samarbejdet består specielt i at efterkomme enhver begrundet anmodning om oplysninger. Det finder sted uden vederlag og hurtigst muligt.	
	Artikel 5a
	1. Kommissionen bistås af et udvalg som omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95.
	2. Såfremt der henvises til denne bestemmelse, finder forskriftsproceduren i artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dog bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, og artikel 8 i samme afgørelse.
	3. Den i artikel 5, stk. 6, i Rådets afgørelse 1999/468/EF omhandlede periode fastsættes til tre måneder.
Artikel 6	Uændret
Medlemsstaterne fastlægger, hvilke sanktioner der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af nationale bestemmelser, som er indført til gennemførelse af dette direktiv, og træffer enhver nødvendig foranstaltning for at sikre gennemførelsen af disse. De således fastlagte sanktioner skal være effektive, rimelige og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser inden for den i artikel 8 fastsatte frist og enhver senere ændring af disse hurtigst muligt.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 7	
Senest fire år efter udløbet af den i artikel 8 fastsatte frist aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer.	
Artikel 8	
Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 2002 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.	
Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.	
Artikel 9	
Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.	
Artikel 10	
Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.	

Ændret forslag til Rådets direktiv om udvidelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser over grænserne til også at omfatte tredjelandsstatsborgere, der er etableret inden for EF [1]

(2000/C 311 E/12)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 271 endelig udg. — 1999/0013(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 af 8. maj 2000)

[1] EFT C 67 af 10.3.1999, s. 17.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —	Uændret
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 59, stk. 2,	under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 49, stk. 2,
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	Uændret
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [1],	
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [2],	
ud fra følgende betragtninger:	
(1) I henhold til traktatens artikel 3, litra c), er fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for tjenesteydelser et af EF's mål; den frie bevægelighed for tjenesteydelser, kan udvides til selvstændige erhvervsdrivende, som ikke er unionsborgere, men statsborgere i et tredjeland, og som er lovligt etableret inden for EF.	(1) I henhold til traktatens artikel 3, stk. 1, litra c), er fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for tjenesteydelser et af EF's mål; den frie bevægelighed for tjenesteydelser, kan udvides til selvstændige erhvervsdrivende, som ikke er unionsborgere, men statsborgere i et tredjeland, og som er lovligt etableret inden for EF.
(2) Denne mulighed for at udvide anvendelsen af bestemmelserne har været fastsat i traktaten i mere end 40 år; det er ikke rimeligt, at en tredjelandsstatsborger, der har faktisk og vedvarende tilknytning til erhvervslivet i en medlemsstat, kun ved at oprette et selskab efter traktatens artikel 58 kan nyde godt af retten til fri udveksling af tjenesteydelser, samt at selvstændige erhvervsdrivende fra tredjelande ikke kan nyde godt heraf som fysiske personer.	(2) Denne mulighed for at udvide anvendelsen af bestemmelserne har været fastsat i traktaten i mere end 40 år; det er ikke rimeligt, at en tredjelandsstatsborger, der har faktisk og vedvarende tilknytning til erhvervslivet i en medlemsstat, kun ved at oprette et selskab efter traktatens artikel 48 kan nyde godt af retten til fri udveksling af tjenesteydelser, samt at selvstændige erhvervsdrivende fra tredjelande ikke kan nyde godt heraf som fysiske personer.

[1] Udtalelse af 3.2.2000 (endnu ikke offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende).

[2] EFT C 209 af 22.7.1999, s. 5.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(3) Arbejdstagere fra tredjelande kan udstationeres, mens selvstændige erhvervsdrivende, hvis virksomhed tilføjer en medlemsstats erhvervsliv en merværdi, ikke har nogen som helst mulighed for at udøve virksomhed over grænserne i det indre marked; en udvidelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser til også at omfatte selvstændige erhvervsdrivende, der er statsborgere i tredjelande, bør ikke være til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser om et vist mål af social sikring af disse personer svarende til den, der gælder for arbejdstagere.	Uændret
(4) Udvidelsen af bestemmelserne til også at omfatte tredjelandsstatsborgere, der er etableret inden for EF, bør derfor finde sted, samtidig med at EF ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF klarlægger betingelserne for udstationering af arbejdstagere fra tredjelande som led i udveksling af tjenesteydelser; det følger af traktatens artikel 61, stk. 1, at anvendelsesområdet for dette direktiv kun kan udvides til at omfatte tjenesteydere inden for transportsektoren ved en særskilt retsakt vedtaget på grundlag af traktatens bestemmelser vedrørende den fælles transportpolitik.	(4) Udvidelsen af bestemmelserne til også at omfatte tredjelandsstatsborgere, der er etableret inden for EF, bør derfor finde sted, samtidig med at EF ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF klarlægger betingelserne for udstationering af arbejdstagere fra tredjelande som led i udveksling af tjenesteydelser; det følger af traktatens artikel 51, stk. 1, at anvendelsesområdet for dette direktiv kun kan udvides til at omfatte tjenesteydere inden for transportsektoren ved en særskilt retsakt vedtaget på grundlag af traktatens bestemmelser vedrørende den fælles transportpolitik.
(5) En selvstændig erhvervsdrivende fra et tredjeland har ikke etableringsret i den medlemsstat, hvor han leverer sine tjenesteydelser; dette direktiv bør ikke berøre allerede anerkendte rettigheder på EF-plan eller på nationalt plan eller rettigheder, der følger af internationale aftaler, herunder rettigheder i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention med hensyn til privatlivets fred.	Uændret
	(5a) En selvstændig erhvervsdrivende, der er statsborger i et tredjeland, kan kun benytte sig af den fri bevægelighed for tjenesteydelser, såfremt han bevarer sit hovedsæde i en medlemsstat, og såfremt der er tale om lovligt ophold i denne medlemsstat i mindst 12 måneder; det er nødvendigt at præcisere, hvem der er omfattet af direktivet, når der i forbindelse med en tredjelandsstatsborgers aktiviteter opstår tvivl med hensyn til denne borgers status som selvstændig erhvervsdrivende.
(6) Om en levering af tjenesteydelser er af midlertidig art, skal vurderes ikke blot på grundlag af tjenesteydelsens varighed, men også på grundlag af dens hyppighed eller kontinuitet; dette udelukker ikke, at en tjenesteyder kan etablere en vis infrastruktur, hvis denne infrastruktur er nødvendig, for at tjenesteydelsen kan leveres.	Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(7) Den frie udveksling af tjenesteydelser indebærer, at der gives tilladelse til indrejse og ophold i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen leveres; da der ikke på nationalt plan findes ensartet udformede dokumenter, der omfatter de forskellige aspekter i forbindelse med rejse, bør et dokument benævnt »EF-tjenesteydelseskort« være det dokument, som letter udveksling af tjenesteydelser over grænserne og rejser, herunder planlægning af sådanne rejser, i forbindelse hermed som led i de ordinære aktiviteter; det bør være op til tjenesteyderen at afgøre, om han ønsker at få udstedt et EF-tjenesteydelseskort; dette direktiv berører heller ikke EF's og medlemsstaternes forpligtelser ifølge den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) [1]; EF-tjenesteydelseskortet skal kun indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at overholde Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [2].	
(8) Den medlemsstat, der udsteder EF-tjenesteydelseskortet, bør tage hensyn til den offentlige orden med henblik på bekæmpelse af illegal indvandring, ved at dokumentere, at tjenesteyderen opfylder lovgivningens krav i den medlemsstat, hvor han er etableret; kortet bør være en sikkerhed for, at den selvstændige erhvervsdrivendes hovedbeskæftigelse finder sted i den medlemsstat, hvor han er etableret; kortet bør derfor sikres mod forfalskning; det er således ikke længere nødvendigt at stille krav om indrejsevisum.	
(9) EF-tjenesteydelseskortet, der udstedes af den medlemsstat, hvor den selvstændige erhvervsdrivende er etableret, bør således give den nødvendige sikkerhed for, at enhver anden medlemsstat, hvor der leveres en tjenesteydelse, tillader denne person indrejse og ophold med henblik på levering af en eller flere tjenesteydelser, dvs. ophold under og i anledning af leveringen af tjenesteydelsen; denne sikkerhed indbefatter også en forpligtelse til ikke at anse udstationeringen som en afbrydelse af det ophold og den selvstændige virksomhed, der oprindelig blev godkendt, og specielt til at tillade den pågældende person indrejse igen under alle omstændigheder; den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen leveres, bør således ikke længere kunne anvende sine egne krav med hensyn til indrejse, ophold og adgang til selvstændig virksomhed.	

[1] EFT L 336 af 23.12.1994, s. 190.

[2] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(10) Medlemsstaterne bør kunne stille krav om, at der før den pågældende tjenesteyders indrejse skal gives meddelelse om hans tilstedeværelse og om den eller de tjenesteydelser, med henblik på hvilke han rejser ind; kravet om, at der på forhånd skal gives meddelelse om indrejsen, bør gøre det muligt for denne medlemsstat i konkrete tilfælde at træffe de nødvendige foranstaltninger af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed inden for de rammer, der er fastlagt i dette direktiv; hver medlemsstat, i hvilken der leveres en tjenesteydelse, bør desuden kunne stille krav om, at der efter indrejsen skal indhentes et opholdsbevis, hvis den periode, hvorunder den selvstændige erhvervsdrivende leverer tjenesteydelsen, overstiger seks måneder i løbet af en periode på 12 måneder; gyldighedsperioden for et sådant opholdsbevis bør kunne begrænses til den periode, hvor EF-tjenesteydelseskortet er gyldigt, idet denne medlemsstat udsteder en opholdstilladelse i henhold til sine egne bestemmelser, når der er tale om ophold af over 12 måneders varighed.	
(11) Nyttevirkningen af dette direktiv er betinget af, at tredjelandsstatsborgere og unionsborgere i deres egenskab af tjenesteydere stilles lige med hensyn til anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er erhvervet inden for EF; denne ligestilling bør være begrænset til retten til fri udveksling af tjenesteydelser; den bør ikke omfatte eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er erhvervet i et tredjeland, og som kun anerkendes i en medlemsstat.	
(12) Medlemsstaterne bør ikke kunne behandle selvstændige erhvervsdrivende, der er etableret uden for EF, mere gunstigt end selvstændige erhvervsdrivende, der er etableret inden for EF; medlemsstaterne bør kunne fravige bestemmelserne i dette direktiv af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed; grænserne for en sådan fravigelse af bestemmelserne i forhold til tjenesteydere fra tredjelande bør fastlægges i overensstemmelse med den samordning, der er omhandlet i Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed ([1]); senest ændret ved direktiv 75/35/EØF ([2]).	

([1]) EFT 56 af 4.4.1964, s. 850.

([2]) EFT L 14 af 20.1.1975, s. 14.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(13) Det er nødvendigt at sikre et tæt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne; det vil være praktisk for medlemsstaternes myndigheder, hvis der indføres en ensartet udformning af EF-tjenesteydelseskortet; beføjelsen til at fastlægge denne udformning og andre vilkår i forbindelse med EF-tjenesteydelseskortet bør tillægges Kommissionen efter den procedure, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa [1].	
	(13a) Eftersom de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv er generelle foranstaltninger i henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [2], skal disse foranstaltninger træffes i overensstemmelse med forskriftsproceduren i denne afgørelses artikel 5.
(14) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence til at bestemme, hvilke tredjelandsstatsborgere der skal gives indrejse med henblik på selvstændig erhvervsvirksomhed, på hvilke betingelser ophold i forbindelse hermed skal forlænges, og hvilke former for selvstændig erhvervsvirksomhed der skal være reguleret eller ej.	Uændret
(15) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 3 B, stk. 3, indeholder dette direktiv kun de bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde målsætningen om fri bevægelighed for tjenesteydelser; direktivet tillader medlemsstaterne selv at kontrollere, om en tredjelandsstatsborger midlertidigt leverer en tjenesteydelse over grænserne eller permanent udøver selvstændig erhvervsvirksomhed i en anden medlemsstat end den, hvor han er etableret; det vedrører kun ophold af ikke over 12 måneders varighed med henblik på levering af tjenesteydelser i en anden medlemsstat samt anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er erhvervet inden for EF.	(15) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, stk. 3, indeholder dette direktiv kun de bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde målsætningen om fri bevægelighed for tjenesteydelser; direktivet tillader medlemsstaterne selv at kontrollere, om en tredjelandsstatsborger midlertidigt leverer en tjenesteydelse over grænserne eller permanent udøver selvstændig erhvervsvirksomhed i en anden medlemsstat end den, hvor han er etableret; det vedrører kun ophold af ikke over 12 måneders varighed med henblik på levering af tjenesteydelser i en anden medlemsstat samt anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er erhvervet inden for EF.
(16) Med henblik på anvendelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne fastlægge et passende sanktionssystem.	Uændret
(17) Senest fire år efter udløbet af fristen for gennemførelsen af dette direktiv, bør Kommissionen undersøge, hvorledes det er blevet gennemført, og eventuelt foreslå de nødvendige ændringer til det —	

[1] EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1.

[2] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:	
Artikel 1	
1. Medlemsstaterne påser, at tredjelandsstatsborgere, der er etableret inden for EF, nyder godt af retten til fri udveksling af tjenesteydelser i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.	
2. Dette direktiv vedrører ikke tredjelandsstatsborgere, der modtager en tjenesteydelse, der leveres over grænserne, og levering af tjenesteydelser inden for transportsektoren.	
3. Ved en tjenesteyder forstås i dette direktiv enhver fysisk person, der er statsborger i et tredjeland, og som i den medlemsstat, hvor han er etableret:	
a) på behørig vis har etableret sit hovedsæde, hvorfra han som selvstændig erhvervsdrivende har haft faktisk og vedvarende tilknytning til denne medlemsstats erhvervsliv i mindst 12 måneder	a) på behørig vis har etableret sit hovedsæde, hvorfra han som selvstændig erhvervsdrivende har haft faktisk og vedvarende tilknytning til denne medlemsstats erhvervsliv som faktisk og vedvarende tilknytning betragtes levering af tjenesteydelser i mindst 12 måneder mod betaling fra mindst to modtagere af tjenesteydelser, der er etableret i den pågældende medlemsstat
	b) i overensstemmelse med den nationale lovgivning har ophold i denne medlemsstat i en periode på 12 måneder eller derover, hvilket udelukker personer, der udelukkende er i besiddelse af dokumenter, der bekræfter, at deres tilstedeværelse tolereres indtil deres udsendelse af landet
c) ikke også har lønnet beskæftigelse.	Uændret
Artikel 2	
1. Når en tjenesteyder som led i sine ordinære aktiviteter har til hensigt at rejse ind i eller tage ophold i en, eller flere andre medlemsstater med henblik på levering af en tjenesteydelse, skal den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, efter dennes anmodning til denne udstede et dokument benævnt »EF-tjenesteydelseskort«.	1. Når en tjenesteyder som led i sine ordinære aktiviteter har til hensigt at rejse ind i eller tage ophold i en, flere andre eller alle de andre medlemsstater med henblik på levering af en tjenesteydelse, skal den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, efter dennes anmodning til denne udstede et dokument benævnt »EF-tjenesteydelseskort«.
Det er en betingelse for anvendelsen af første afsnit, at det godtgøres	1a. Kortet kan kun udstedes, såfremt tjenesteyderen dokumenterer
at tjenesteyderen er tilsluttet den sociale sikringsordning i den kompetente medlemsstat med hensyn til risici i forbindelse med sygdom og arbejdsulykker eller, hvis dette ikke er tilfældet, er forsikret mod risici i forbindelse med sygdom og arbejdsulykker under ophold i en eller flere andre medlemsstater.	a) at han opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 3

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	b) at han gennem den sociale sikringsordning i den medlemsstat, hvor han er etableret, eller gennem en privat forsikring er forsikret mod risici i forbindelse med sygdom og arbejdsulykker under udstationering, der foretages med henblik på levering af en tjenesteydelse i den anden eller de andre medlemsstater.
2. EF-tjenesteydelseskortet udstedes med en gyldighedsperiode på, 12 måneder.	2. EF-tjenesteydelseskortet udstedes med en gyldighedsperiode, i løbet af hvilken den pågældende tjenesteyder fortsat skal have ophold i det land, hvor han er etableret, hvilket udelukker personer, der udelukkende er i besiddelse af dokumenter, der bekræfter, at deres tilstedeværelse tolereres indtil deres udsendelse af landet, og i løbet af hvilken periode han fortsat skal levere tjenesteydelser mod betaling fra modtagerne af disse tjenesteydelser i dette land. Kortets gyldighedsperiode kan under ingen omstændigheder overstige 12 måneder.
Det kan kun fornyes, hvis udstedelsesbetingelserne fortsat er opfyldt.	2a. EF-tjenesteydelseskortet kan kun fornyes, hvis udstedelsesbetingelserne i stk. 1, 1a og 2 fortsat er opfyldt.
	2b. EF-tjenesteydelseskortets gyldighed bortfalder, hvis en af betingelserne i stk. 1, 1a og 2 ikke længere opfyldes efter kortets udstedelse.
3. Tjenesteydelseskortet er et særskilt dokument, som udstedes til tjenesteyderen. Hvis kortets gyldighed bortfalder, skal den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, pålægge denne straks at returnere kortet til sine kompetente myndigheder. Kortet og hvori anføres skal indeholde oplysninger om:	3. Tjenesteydelseskortet er et særskilt dokument, som udstedes til tjenesteyderen. Hvis kortets gyldighed bortfalder, skal den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, pålægge denne straks at returnere kortet til sine kompetente myndigheder. Kortet skal indeholde oplysninger om:
a) oplysninger om tjenesteyderen	a) tjenesteyderen, herunder hans aktivitetsområde i den medlemsstat, hvor han er etableret
b) gyldighedsperioden	Uændret
c) den udstedende myndighed og den udstedende medlemsstat	
	d) den eller de medlemsstat(er), kortet gælder for.
De nærmere bestemmelser vedrørende de oplysninger, kortet skal indeholde, vedrørende den ensartede udformning af dokumentet og vedrørende de tekniske specifikationer, der skal forhindre forfalskning af dokumentet, fastlægges ved en gennemførelsesforordning efter proceduren i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95.	De nærmere bestemmelser vedrørende de oplysninger, kortet skal indeholde, vedrørende den ensartede udformning af dokumentet og vedrørende de tekniske specifikationer, der skal forhindre forfalskning af dokumentet, fastlægges efter proceduren i artikel 5a, stk. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
4. Den medlemsstat, der udsteder EF-tjenesteydelseskortet, kan ikke anse udstationering med henblik på levering af tjenesteydelser som en afbrydelse af tjenesteyderens ophold og selvstændige virksomhed på sit område.	Uændret
Den udstedende medlemsstat kan ikke med nogen som helst begrundelse nægte tjenesteyderen genindrejse på sit område i henhold til sine nationale bestemmelser.	
Artikel 3	
1. Enhver medlemsstat, hvor der leveres en tjenesteydelse, tillader en selvstændig erhvervsdrivende at rejse ind på og tage ophold på sit område med henblik på leveringen af en eller flere tjenesteydelser, hvis denne person er i besiddelse af et EF-tjenesteydelseskort samt et identitetskort eller et pas, der er gyldigt i den periode, hvor tjenesteydelserne leveres.	1. Enhver medlemsstat, hvor der leveres en tjenesteydelse, tillader en selvstændig erhvervsdrivende at rejse ind på og tage ophold på sit område med henblik på leveringen af en eller flere tjenesteydelser, hvis denne person er i besiddelse af et EF-tjenesteydelseskort, et identitetskort eller et pas, der er gyldigt i den periode, hvor tjenesteydelserne leveres, og et dokument, hvormed tjenesteyderen bekræfter, at arbejdstageren udstationeres med henblik på levering af en bestemt tjenesteydelse, og hvoraf fremgår opholdets forventede varighed.
2. Ingen medlemsstat, hvor en tjenesteydelse leveres, kan pålægge en tjenesteyder at indhente:	Uændret
a) indrejse- eller udrejsevisum	
b) opholdsbevis eller -tilladelse, bortset fra det, som er omhandlet i stk. 3	
c) tilladelse til levering af tjenesteydelser, f.eks. arbejdstilladelse, identitetskort for udenlandske erhvervsdrivende eller erhvervskort	
d) andre tilladelser svarende til de i litra a), b) og c) nævnte.	
3. Enhver medlemsstat, hvor en tjenesteydelse leveres, kan pålægge tjenesteyderen før indrejse på medlemsstatens område at give meddelelse om sit ophold, den forventede varighed af dette ophold og den eller de tjenesteydelser, med henblik på hvilke han rejser ind på medlemsstatens område. Hvis tjenesteydelsen/tjenesteydelserne leveres over et tidsrum, der i alt overstiger seks måneder i løbet af en periode på 12 måneder, udsteder medlemsstaten, efter at tjenesteyderen er indrejst, et midlertidigt opholdsbevis som dokumentation for, at opholdet er godkendt.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
4. For at lette den fri udveksling af tjenesteydelser skal den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen leveres, påse, at tredjelandsstatsborgere og unionsborgere i deres egenskab af tjenesteydere stilles lige med hensyn til anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som den pågældende person har erhvervet inden for EF med det formål at udøve en bestemt aktivitet, og som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat.	
Artikel 4	
1. Medlemsstaterne behandler ikke selvstændige erhvervsdrivende, der er etableret uden for EF, mere gunstigt end selvstændige erhvervsdrivende, der er etableret inden for EF.	
2. Medlemsstaterne kan kun fravige bestemmelserne i dette direktiv, når det er begrundet i hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed; i så fald finder direktiv 64/221/EØF tilsvarende anvendelse.	
Artikel 5	
1. Medlemsstaterne bestemmer, hvilke myndigheder der skal have kompetence til at udstede EF-tjenesteydelseskortet og det midlertidige opholdsbevis samt til at indhente de i artikel 3, stk. 3, omhandlede oplysninger, og de giver Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse herom. De træffer de nødvendige foranstaltninger for i videst muligt omfang at forenkle formaliteterne, fristerne og procedurerne i forbindelse med udstedelse af disse dokumenter, der udstedes gratis eller mod indbetaling af et beløb, der ikke kan være større end de afgifter, der skal betales ved udstedelse af identitetskort til statsborgere i den pågældende medlemsstat.	
2. Medlemsstaterne påser, at der finder et samarbejde sted mellem de offentlige myndigheder, som i overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivning er kompetente i spørgsmål, der vedrører gennemførelsen af dette direktiv.	
Samarbejdet består specielt i at efterkomme enhver begrundet anmodning om oplysninger. Det finder sted uden vederlag og hurtigst muligt.	
	Artikel 5a
	1. Kommissionen bistås af et udvalg som omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	2. Såfremt der henvises til denne bestemmelse, finder forskriftsproceduren i artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dog bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i samme afgørelse.
	3. Den i artikel 5, stk. 6, i Rådets afgørelse 1999/468/EF omhandlede periode fastsættes til tre måneder.
Artikel 6	Uændret
Medlemsstaterne bestemmer, hvilke sanktioner der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af nationale bestemmelser, som er indført til gennemførelse af dette direktiv, og træffer enhver nødvendig foranstaltning for at sikre gennemførelsen af disse. De således indførte sanktioner skal være effektive, rimelige og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser inden for den i artikel 8 fastsatte frist og enhver senere ændring af disse hurtigst muligt.	
Artikel 7	
Senest fire år efter udløbet af den i artikel 8 fastsatte frist aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer.	
Artikel 8	
Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 2002 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.	
Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.	
Artikel 9	
Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.	
Artikel 10	
Dette direktiv er rettet til medlemsstater.	

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud

(2000/C 311 E/13)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 222 endelig udg. — 2000/0080(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 10. maj 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Fællesskabet markedsføres et stigende antal produkter som levnedsmidler, der indeholder koncentrerede kilder af næringsstoffer og præsenteres som tilskud til de næringsstoffer, der indtages via den normale kost.

(2) De nationale regler i medlemsstaterne for disse produkter er forskellige og kan hindre den frie bevægelighed for disse produkter, skabe ulige konkurrencevilkår og således direkte påvirke det indre markeds funktion; det er derfor nødvendigt at vedtage fællesskabsregler om disse produkter, der markedsføres som levnedsmidler.

(3) En passende og varieret kost skulle under normale omstændigheder give alle nødvendige næringsstoffer for en normal udvikling og bevarelse af et sundt helbred i de mængder, som det er fastsat og anbefalet i generelt anerkendte videnskabelige data. Imidlertid viser undersøgelser, at denne ideelle situation ikke gælder for alle næringsstoffer og alle befolkningsgrupper i Fællesskabet.

(4) Forbrugere kan på grund af deres specielle livsstil eller af andre grunde vælge at supplere deres indtagelse af visse næringsstoffer gennem kosttilskud.

(5) For at sikre forbrugerne et højt beskyttelsesniveau og lette deres valg, skal de produkter, der markedsføres, være sikre og være forsynet med passende og relevant mærkning.

(6) Kosttilskud kan indeholde en lang række næringsstoffer og andre ingredienser, herunder, men ikke udelukkende, itaminer, mineraler, aminosyrer, essentielle fedtstyrer, vfibre og forskellige plante- og urteekstrakter. I første omgang bør nærværende direktiv imidlertid kun omfatte kosttilskud, der indeholder vitaminer og mineraler.

(7) Kosttilskud bør kun indeholde vitaminer og mineraler, som normalt findes i og konsumeres som del af kosten og anses for at være essentielle næringsstoffer, selv om dette ikke betyder, at deres tilstedeværelse deri er nødvendig. Det bør undgås, at der opstår uoverensstemmelser om hvilke essentielle næringsstoffer, der er tale om; det er derfor hensigtsmæssigt, at der fastsættes en positivliste for disse vitaminer og mineraler.

(8) De kemiske stoffer, der anvendes som kilder til vitaminer og mineraler ved fremstillingen af kosttilskud, skal være sikre og foreligge i en form, som kroppen kan optage; der bør derfor også opstilles en positivliste for disse stoffer. De stoffer, som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har godkendt på grundlag af ovennævnte kriterier til anvendelse ved fremstilling af levnedsmidler til spædbørn og småbørn og andre levnedsmidler til særlig ernæring kan også anvendes til fremstilling af kosttilskud.

(9) For at kunne følge med den videnskabelige og teknologiske udvikling er det vigtigt, at ovennævnte lister revideres, så snart det er nødvendigt. Sådanne ændringer vil gennemføre foranstaltninger af teknisk art, og for at forenkle og fremskynde proceduren vil det blive overdraget Kommissionen at vedtage dem.

(10) For vitaminer og mineralers vedkommende kan indtagelse af en for høj dosis medføre bivirkninger, og der bør derfor fastsættes sikre maksimumsgrænser for dem i kosttilskud. Disse grænser skal sikre, at normal anvendelse af produkterne i henhold til producentens brugsanvisninger vil være ufarlig for forbrugeren.

(11) Ved fastsættelsen af disse sikre maksimumsgrænser skal der derfor tages hensyn til de sikre maksimumsgrænser for vitaminer eller mineraler, som er fastsat ved videnskabelig risikovurdering baseret på generelt anerkendte videnskabelige data, til indtagelsen af disse næringsstoffer via den normale kost og til det forhold, at de sikre maksimumsgrænser for nogle næringsstoffers vedkommende kan være tæt på den grænse, der kan anbefales som tilførsel. Dette forhold er af særlig betydning, når de generelt anerkendte videnskabelige data beviser, at for høj indtagelse af de pågældende vitaminer og mineraler giver bivirkninger.

(12) Forbrugerne køber kosttilskud for at supplere indtagelsen fra kosten. For at sikre, at dette formål nås, skal vitaminer og mineraler, som er angivet på kosttilskuddets mærkning, forefindes i produktet i betydende mængde.

(13) Vedtagelsen af særlige værdier for maksimums- og minimumsgrænser for vitaminer og mineraler i kosttilskud baseret på de kriterier, der fastsættes i nærværende direktiv, samt relevante videnskabelige oplysninger vil være en gennemførelsesforanstaltning og bør derfor overdrages Kommissionen.

(14) Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler [1], senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF [2] indeholder generelle mærkningsbestemmelser og definitioner og behøver ikke at blive gentaget. Nærværende direktiv kan derfor begrænses til de nødvendige tillægsbestemmelser.

(15) Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler [3] gælder ikke for kosttilskud. Oplysninger om næringsindholdet i kosttilskud er af væsentlig betydning, så forbrugeren ved køb af dem får mulighed for at foretage et informeret valg og anvende dem rigtigt og sikkert. Sådanne oplysninger bør i betragtning af produkternes art kun omfatte næringsstoffer, som rent faktisk er til stede, og de bør være obligatoriske.

(16) I betragtning af kosttilskuddenes særlige art bør kontrolorganerne have flere midler til rådighed, end hvad der normalt findes, så det bliver lettere at foretage en effektiv kontrol med produkterne.

(17) Da de fornødne foranstaltninger til gennemførelse af nærværende direktiv er generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [4], bør de vedtages ved anvendelse af forskriftsproceduren, jf. artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv omfatter kosttilskud, der markedsføres i færdigpakket form som levnedsmidler og præsenteres som sådanne.

2. Direktivet omfatter ikke:

a) levnedsmidler bestemt til særlig ernæring, omfattet af Rådets direktiv 89/398/EØF [5]

b) lægemidler, der er omfattet af Rådets direktiv 65/65/EØF [6].

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) »Kosttilskud«: Levnedsmidler, som er koncentrerede kilder til næringsstoffer som omhandlet i litra b), alene eller kombinerede, som markedsføres i dosisform, og som har til formål at supplere indtagelsen af disse næringsstoffer i den normale kost

b) »Næringsstoffer«: Følgende stoffer:

i) vitaminer, som anført i punkt 1 i bilag I

ii) mineraler, som anført i punkt 2 i bilag I

c) »Dosisform«: Former som kapsler, tabletter, piller og andre lignende former, pulverbreve, væskeampuller og dråbedispenseringsflasker.

Artikel 3

Medlemsstaterne skal sikre, at kosttilskud, der indeholder næringsstoffer som omhandlet i artikel 2, litra b), kun kan markedsføres i Fællesskabet, hvis de opfylder de bestemmelser, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 4

1. Til fremstilling af kosttilskud må kun anvendes vitaminer og mineraler, der er anført i bilag I, og vitaminformuleringer og tilladte mineralske stoffer, der er anført i bilag II.

2. Renhedskriterierne for de stoffer, der er nævnt i stk. 1, fastsættes efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

3. Ændringer af de lister, der omhandles i stk. 1, fastsættes efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

---

[1] EFT L 33 af 8.2.1979, s. 1.

[2] EFT L 43 af 14.2.1997, s. 21.

[3] EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40.

[4] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

[5] EFT L 186 af 30.6.1989, s. 27.

[6] EFT 22 af 9.2.1965, s. 369/65.

Artikel 5

1. Den maksimale mængde af vitaminer og mineraler i kosttilskud pr. den af producenten anbefalede daglige dosis fastsættes under hensyntagen til:

a) de sikre maksimumsgrænser for vitaminer og mineraler som fastsat ved en videnskabelig risikovurdering, baseret på generelt accepterede videnskabelige data

b) referencetilførslen af vitaminer og mineraler for befolkningen, når denne ligger tæt på de sikre maksimumsgrænser

c) tilførslen af vitaminer og mineraler fra andre kilder i kosten.

2. For at sikre, at kosttilskud indeholder væsentlige mængder af vitaminer og mineraler, fastsættes der eventuelt minimumsmængder pr. den af producenten anbefalede daglige dosis.

3. Maksimums- og minimumsmængden af vitaminer og mineraler, som er anført i stk. 1, og 2, vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 6

1. Det navn, som produkterne i dette direktiv sælges under, skal omfatte ordet »tilskud« og betegnelsen på den kategori af næringsstoffer, som kendetegner produktet. Navnet på kategorien af næringsstoffer kan suppleres eller erstattes med betegnelsen for de(t) næringsstof(fer), der kendetegner produktet.

2. Det er ikke tilladt i mærkning, præsentationsmåde eller reklamer at anføre, at kosttilskud kan forebygge, behandle eller helbrede sygdomme hos mennesket, eller at henvise til sådanne egenskaber.

3. Uanset kravene i direktiv 79/112/EØF skal mærkningen indeholde følgende obligatoriske angivelser:

a) Den anbefalede daglige dosis.

b) En advarsel om den mulige helbredsrisiko ved indtagelse af en højere dosis end den anbefalede daglige dosis.

c) En erklæring om, at kosttilskuddet ikke bør anvendes til at erstatte en varieret kost.

4. Når kosttilskuddet præsenteres på en måde, der svarer til en dispenseringsform som fastlagt i farmakopéer, skal påskriften »Dette er ikke et lægemiddel« anføres på etiketten.

Artikel 7

Det er ikke tilladt ved mærkning af kosttilskud at anføre eller antyde, at en adækvat og varieret kost ikke kan give tilstrækkelige mængder af næringsstoffer.

Artikel 8

1. Mængden af de i artikel 2, litra b), nævnte næringsstoffer, som produktet indeholder, skal anføres i mærkningen i numerisk form. De enheder, der skal benyttes, er anført i bilag I.

2. Mængden af de anførte næringsstoffer skal være pr. den i mærkningen anbefalede daglige dosis og eventuelt pr. enhedsdosis. Den deklarerede mængde skal være mængden i produktet, som det sælges.

3. Oplysninger om vitaminer og mineraler skal ligeledes angives i procent af de referenceværdier, der er anført i bilaget til direktiv 90/496/EØF.

Artikel 9

1. De deklarerede værdier, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, og 2, skal være gennemsnitsværdier fastsat på grundlag af producentens analyse af produktet.

Gennemførelsesbestemmelserne for dette stykke, særlig vedrørende forskellene mellem de deklarerede tal og de tal, der konstateres ved officielle kontroller, fastsættes efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

2. Procentdelen af referenceværdierne for vitaminer og mineraler, der er nævnt i artikel 8, stk. 3, kan også angives grafisk.

Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke kan vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 10

For at sikre effektiv kontrol med kosttilskud, når et produkt markedsføres, skal producenten eller importøren, hvis et produkt er fremstillet i et tredjeland, underrette den kompetente myndighed i de enkelte medlemsstater, hvor produktet markedsføres, ved at fremsende en model af den mærkning, der anvendes for produktet.

Medlemsstaterne kan undlade at stille dette krav, hvis de over for Kommissionen kan bevise, at det er muligt at føre effektiv kontrol med de pågældende produkter på deres område uden en sådan underretning.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne kan ikke forbyde eller begrænse handel med de i artikel 1 nævnte produkter med henvisning til deres sammensætning, fremstillingsmåde, præsentation eller mærkning, hvis de opfylder nærværende direktiv, og i givet fald EF-retsakter, der er vedtaget til gennemførelse af nærværende direktiv.

2. Uden at EF-traktatens relevante bestemmelser, navnlig artikel 28 og 30, derved tilsidesættes, berører stk. 1 ikke nationale bestemmelser, som er gældende, fordi der ikke er vedtaget EF-retsakter til gennemførelse af nærværende direktiv.

Artikel 12

1. Hvis en medlemsstat på grundlag af nye oplysninger eller af en ny vurdering af de foreliggende oplysninger, der foretages, efter at dette direktiv eller en af EF-retsakterne er blevet vedtaget, har præcise grunde til at konstatere, at et produkt, der omhandles i artikel 1, udgør en fare for sundheden, selv om det opfylder de pågældende EF-retsakter, kan medlemsstaten midlertidigt suspendere eller begrænse anvendelsen af de pågældende bestemmelser på sit område. Den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrunder sin beslutning.

2. Kommissionen undersøger snarest muligt de grunde, som den pågældende medlemsstat har anført, og hører medlemsstaterne i Den Stående Levnedsmiddelkomité, hvorefter den straks afgiver udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

3. Hvis Kommissionen finder, at ændringer til dette direktiv eller til EF-retsakterne er nødvendige for at afhjælpe de vanskeligheder, der er nævnt i stk. 1, og for at beskytte sundheden, bringer den proceduren i artikel 13, stk. 2, i anvendelse med henblik på vedtagelse af sådanne ændringer. Den medlemsstat, som har truffet beskyttelsesforanstaltninger, kan i så fald opretholde dem, indtil ændringerne er blevet vedtaget.

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af Den Stående Levnedsmiddelkomité, der er nedsat ved afgørelse 69/414/EØF [1].

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på tre måneder.

Artikel 14

Bestemmelser, der kan få virkninger for folkesundheden, træffes efter høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

Artikel 15

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. maj 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal anvendes på en sådan måde, at de:

a) tillader handel med produkter, der opfylder bestemmelserne i dette direktiv, pr. 1. juni 2002

b) forbyder handel med produkter, der ikke opfylder bestemmelserne i dette direktiv, pr. 1. juni 2004.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 16

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

---

[1] EFT L 291 af 19.11.1969, s. 9.

BILAG I

Vitaminer og mineraler, der kan anvendes ved fremstilling af kosttilskud

1. *Vitaminer*

Vitamin A (µg RE)
Vitamin D (µg)
Vitamin E (mg α-TE)
Vitamin K (µg)
Vitamin B1 (mg)
Vitamin B2 (mg)
Niacin (mg NE)
Pantothensyre (mg)
Vitamin B6 (µg)
Folinsyre (µg)
Vitamin B12(µg)
Biotin (µg)
Vitamin C (mg)

2. *Mineraler*

Calcium (mg)
Magnesium (mg)
Jern (mg)
Kobber (µg)
Jod (µg)
Zink (mg)
Mangan (mg)
Natrium (mg)
Kalium (mg)
Selen (µg)
Chrom (µg)
Molybdæn (µg)
Fluor (mg)
Chlorid (mg)
Phosphor (mg)

BILAG II

Vitaminer og mineraler, som kan anvendes ved fremstilling af kosttilskud

1. *Vitaminer*

VITAMIN A
— retinol
— retinylacetat
— retinylpalmitat
— beta-caroten

VITAMIN D
— cholecalciferol
— ergocalciferol

VITAMIN E
— D-alpha-tocopherol
— DL-alpha-tocopherol
— D-alpha-tocopherylacetat
— DL-alpha-tocopherylacetat
— D-alpha-tocopheryl succinatsyre

VITAMIN K
— phylloquinon (phytomenadion)

VITAMIN B1
— thiamin hydrochlorid
— thiamin mononitrat

VITAMIN B2
— riboflavin
— riboflavin-5'-fosfat, natrium

NIACIN
— nikotinsyre
— nikotinamid

PANTOTHENSYRE
— D-pantothenat, calcium
— D-pantothenat, natrium
— de panthenol

VITAMIN B6
— pyrido inhydrochlorid
— pyrido ine-5'-fosfat

FOLINSYRE
— pteroylmonoglutamsyre

VITAMIN B12
— cyanocobalamin
— hydro ocobalamin

BIOTIN
— D-biotin

VITAMIN C
— L-ascorbinsyre
— natrium-L-ascorbat
— calcium-L-ascorbat
— kalium-L-ascorbat
— L-ascorbyl 6-palmitat

2. *Mineraler*

calciumcarbonat
calciumchlorid
calciumsalte af citronsyre
calciumgluconat
calciumglycerophosphat
calciumlactat

calciumsalte af orthophosphorsyre
calciumhydroxid
calciumoxid

magnesiumacetat
magnesiumcarbonat
magnesiumchlorid
magnesiumsalte af citronsyre
magnesiumgluconat
magnesiumglycerophosphat
magnesiumsalte af orthophosphorsyre
magnesiumlactat
magnesiumhydroxid
magnesiumoxid
magnesiumsulphat

ferrocarbonat
ferrocitrat
ferriammoniumcitrat
ferrogluconat
ferrofumarat
natrium-ferridiphosphat
ferrolactat
ferrosulphat
ferridiphosphat (ferripyrophosphat)
ferrisaccharat
jern (carbonyl + elektrolytisk + hydrogenreduceret)

kobbercarbonat
kobbercitrat
kobbergluconat
kobbersulphat
kobber-lysin-comple

natriumjodid
natriumjodat
kaliumjodid
kaliumjodat

zinkacetat
zinkchlorid
zinkcitrat
zinkgluconat
zinklactat
zinkoxid
zinkcarbonat
zinksulphat

manganocarbonat
manganochlorid
manganocitrat
manganogluconat
manganoglycerophosphat
manganosulphat

natriumbicarbonat
natriumcarbonat
natriumchlorid
natriumcitrat
natriumgluconat
natriumlactat
natriumhydroxid
natriumsalte af orthofosforsyre

kaliumbicarbonat
kaliumcarbonat
kaliumchlorid
kaliumcitrat
kaliumgluconat
kaliumglycerophosphat
kaliumlactat
kaliumhydro id
kaliumsalte af orthophosphorsyre

natriumselenat
natriumhydrogen selenit
natriumselenit

chrom (III) chlorid
chrom (III) sulphat

ammoniummolybdat (molybdæn VI)
natriummolybdat (molybdæn VI)

kaliumfluorid
natriumfluorid

Forslag til Rådets forordning om oprettelse af en beredskabsordning

(2000/C 311 E/14)

KOM(2000) 119 endelig udg. — 2000/0081(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 18. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er opstillet som mål i præamblen til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at freden og friheden bør bevares og styrkes.

(2) Der hersker bekymring i Fællesskabet med hensyn til risikoen for, at kriser skal brede sig og skade den politiske og sociale stabilitet og sikkerhed, idet noget sådant ikke blot kan bringe den internationale fred og sikkerhed i fare, men også kan medføre krænkelser af frihedens og demokratiets principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt lov og orden.

(3) En bæredygtig økonomisk og social udvikling forudsætter, at det sikres, at kriser ikke breder sig og ikke udarter til væbnede konflikter.

(4) Det er fastsat i de konklusioner, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Helsinki den 10.-11. december 1999, at der skal oprettes en ordning for afhjælpning af ikke-militære kriser med henblik på en bedre koordinering og mere effektiv udnyttelse af de forskellige civile midler og ressourcer, og sideløbende hermed de militære midler og ressourcer, som EU og medlemsstaterne råder over.

(5) I formandskabets rapport vedrørende ikke-militær krisehåndtering, som er bilag til ovennævnte konklusioner, hedder det yderligere, at der må etableres en hurtigt fungerende finansieringsordning, ved at Kommissionen opretter en beredskabsfond med det formål at fremskynde udbetalingen af finansieringsmidler, således at der, alt efter omstændighederne, kan ydes støtte til EU's arbejde, bidrag til andre internationale organisationers aktiviteter og finansieringsstøtte til NGO'ernes aktiviteter.

(6) Det er nødvendigt at styrke de allerede igangværende fællesskabsprogrammer for samarbejde med tredjelande, således at der hurtigt og effektivt kan træffes foranstaltninger til retablering af sikkerhed og stabilitet uden for Den Europæiske Unions grænser, når hensynet til menneskelig solidaritet gør det nødvendigt at gribe ind, f.eks. fordi befolkningen udsættes for overgreb.

(7) Fællesskabets krisevarsels- og kriseberedskabsordninger må udbygges, således at Fællesskabet hurtigt kan gribe ind med finansielle og andre midler og på denne måde hindre, at eventuelle kriser breder sig eller udarter sig til væbnede konflikter.

(8) Det er nødvendigt at sørge for, at der i sikkerhedstruende krisesituationer med kort varsel er adgang til hurtige beslutningstagningsordninger, således at der øjeblikkeligt kan træffes specifikke tidsbegrænsede foranstaltninger, der i givet fald kan fungere som overgangsforanstaltninger, indtil opgaverne kan varetages ved hjælp af de normale ordninger.

(9) Det må sikres, at Fællesskabets foranstaltninger er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions udenrigspolitik generelt, og herunder også sikkerheds-, social- og udviklingspolitikken samt den økonomiske politik.

(10) Aktiviteter, der omfattes af Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 [1] vedrørende Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO), bør ikke blive finansieret på grundlag af nærværende forordning.

(11) I henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [2], bør foranstaltninger til gennemførelse af nærværende forordning vedtages på grundlag af rådgivningsproceduren i artikel 3 i nævnte afgørelse.

(12) Det er nødvendigt med størst mulig klarhed omkring iværksættelsen af Fællesskabets finansielle bistand og kontrollen af, hvordan bevillingerne anvendes.

(13) Det bør indgå som en integrerende del af denne forordning, at Fællesskabets finansielle interesser bør beskyttes, og bedrageri og uregelmæssigheder bekæmpes.

(14) For så vidt angår denne forordning indeholder traktaten kun de i artikel 308 omhandlede beføjelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Formålet med denne forordning, der supplerer de eksisterende fællesskabsprogrammer for samarbejde med tredjelande, er at fastlægge procedurer for etablering af en hurtig, effektiv og smidig ordning (beredskabsordningen) til sikring af, at der hurtigt kan gribes ind i tilfælde af krisesituationer eller truende kriser, og at der straks kan stilles finansieringsmidler til rådighed for aktiviteter — herunder dog ikke kamphandlinger — der tager sigte på hurtigt at afhjælpe kriser og forebygge konflikter samt at styrke den internationale fred og sikkerhed, frihedens og demokratiets principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt lov og orden, og på denne måde fremme en bæredygtig økonomisk og social udvikling i de pågældende tredjelande.

---

[1] EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

[2] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Beredskabsordningen skal kunne bringes i anvendelse i tilfælde af krise eller truende krise, såsom brud på lov og orden på grund af tiltagende vold, krænkelser af freden, udbrud af fjendtligheder, væbnede konflikter, masseflugt, eller exceptionelle sikkerhedstruende omstændigheder, samt større miljøkatastrofer, der kan bringe sikkerheden eller stabiliteten i fare.

3. Beredskabsordningen bygger på samme dækningsområde som de eksisterende EF-bestemmelser, med undtagelse af forordning (EF) nr. 1257/96 (ECHO). Dens særlige værdi består i, at den giver mulighed for hurtigt at gribe ind i spændte situationer og gøre brug af flere forskellige midler, når der skal iværksættes en koordineret aktion af større omfang i sikkerhedstruende nødstilfælde. Er de i nærværende forordning omhandlede foranstaltninger omfattet af andre forordninger, finder den kun anvendelse, hvis:

a) formålet med foranstaltningen er at sørge for, at samfund og befolkningsgrupper i tredjelande straks får dækket de mest fundamentale sikkerhedsbehov, og

b) foranstaltningen er begrænset i tid, jf. artikel 7.

Artikel 2

1. Hovedformålet med foranstaltninger, der træffes under beredskabsordningen med henblik på krisesituationer og truende kriser, er at bevare og retablere den offentlige orden, sikkerhed og stabilitet, at tilskynde til dialog, forsoning og mægling mellem de forskellige samfundsgrupper, og at bekæmpe krænkelser af menneskerettighederne, samt etnisk, religiøs og kønsbestemt forskelsbehandling og vold.

2. Aktiviteter, der kan finansieres i henhold til nærværende forordning, kan omfatte foranstaltninger — med undtagelse af kamphandlinger — der tager sigte på at modvirke og afhjælpe tilløb til krisesituationer, alvorlige konflikttrusler og åbne konflikter, logistikforanstaltninger i forbindelse med planlægning, gennemførelse, overvågning og kontrol af sådanne foranstaltninger, og herunder varetagelse af information og kommunikation, teknisk bistand og uddannelse, anskaffelse og/eller levering af nødvendige varer og nødvendigt udstyr, beskyttet transport, og administrative udgifter til sådanne foranstaltninger, samt initiativer til styrkelse af Fællesskabets koordination med medlemsstaterne og andre donorlande, internationale organisationer, NGO'er og repræsentanter for disse.

3. Foranstaltninger, der kan komme i betragtning med hensyn til ECHO-finansiering, finansieres på grundlag af forordning (EF) nr. 1257/96. I tilfælde, hvor der foreligger særlige sikkerheds- og kriseforhold, kan Kommissionen eventuelt beslutte, at det vil være formålstjenligt at kombinere foranstaltninger under beredskabsordningen med foranstaltninger under Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand. I så fald foretages der en klar fordeling af arbejdsopgaverne mellem beredskabsordningen og ECHO, både i Kommissionen og i felten, således at det interne samarbejde fungerer bedst muligt, og således at det personale, der formidler humanitær bistand, beskyttes.

Artikel 3

1. Den finansiering, som Fællesskabet yder i henhold til denne forordning, tager form af tilskud.

2. Foranstaltninger, der iværksættes på grundlag af denne forordning, er fritaget for skatter, afgifter, gebyrer og told.

Artikel 4

1. Regeringer og instanser herunder, regionale og internationale organisationer og agenturer herunder, NGO'er samt offentlige og private organisationer med passende specialviden og -erfaring kan komme i betragtning som udførende partnere under denne forordning.

2. Kommissionen kan indgå rammeaftaler med statslige instanser, internationale organisationer, NGO'er samt offentlige og private organisationer, afhængigt af hvor hurtigt de kan rykke ud til afhjælpning af kriser. I tilfælde, hvor der er behov for en enkeltpersons ekspertise, eller en foranstaltnings udfald og de involverede parters tillid er knyttet til en bestemt person, som det kan ske i forbindelse med formidling, mægling og rådgivning, kan Kommissionen undertegne kontrakter med individuelle organisationer og/eller enkeltpersoner, også uden at der er indgået nogen forhåndsaftale.

3. Når Kommissionen har vedtaget en finansieringsbeslutning på grundlag af artikel 5, indgås der snarest muligt en finansieringsaftale med de NGO'er, og de private eller offentlige partnere, der er blevet udvalgt til at gennemføre foranstaltningen, på grundlag af bestemmelserne i rammeaftalerne.

4. NGO'er, der ønsker at kunne komme i betragtning med hensyn til finansieringsaftaler vedrørende foranstaltninger, der foretages på grundlag af denne forordning, skal opfylde følgende kriterier:

a) de skal være selvstændige organisationer, der arbejder uden gevinst for øje, og

b) de skal have hovedsæde i en af Fællesskabets medlemsstater eller i det tredjeland, der modtager Fællesskabets støtte.

Hovedsædet kan dog i ganske særlige tilfælde ligge i et andet tredjeland.

5. Ved vurderingen af, om en NGO kan komme i betragtning med hensyn til fællesskabsfinansiering, tages der hensyn til følgende:

a) administrations- og finansforvaltningskapacitet

b) teknisk og logistisk kapacitet vurderet på grundlag af, hvor meget de planlagte foranstaltninger haster

c) erfaring på området

d) hvorvidt organisationen i givet fald er rede til at deltage i specifikke koordinationsordninger, der oprettes med henblik på gennemførelse af foranstaltningen

e) hvordan organisationen tidligere har klaret tilsvarende opgaver, og hvorvidt den kan optræde upartisk i varetagelsen af sine opgaver.

6. Kommissionen underretter det i artikel 8 omhandlede udvalg om, hvilken partner der er valgt til at gennemføre foranstaltningen, og om begrundelsen herfor.

Artikel 5

Kommissionen træffer beslutning om de i denne forordning omhandlede foranstaltninger ifølge de i denne forordning fastsatte procedurer.

De gennemføres af Kommissionen i overensstemmelse med gældende budgetprocedure samt andre procedurer, bl.a. de procedurer, der er opstillet i artikel 116 og 118 i den finansforordning, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 6

1. Alle finansieringsaftaler og kontrakter, der indgås på grundlag af denne forordning, skal indeholde bestemmelser, der giver Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Revisionsretten mulighed for at foretage kontrol på stedet i henhold til gældende lovgivning.

2. Kommissionen kan foretage kontrol og inspektion på stedet som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 2185/96 [1]. Kommissionen træffer foranstaltninger til sikring af, at Fællesskabets finansielle interesser varetages på passende måde, jf. Rådets forordning (EF) nr. 2988/95 [2].

Artikel 7

1. Fællesskabet yder maksimalt 12 mio. EUR i finansieringsstøtte pr. foranstaltning.

2. Foranstaltninger, der gennemføres på grundlag af denne forordning, skal være tidsbegrænset og kan ikke overstige ni måneder.

3. Viser det sig undtagelsesvis, at fristen er utilstrækkelig til at realisere de målsætninger, der er opstillet i artikel 1, stk. 1, på grund af krisens art eller intensitet, forelægger Kommissionen senest en måned før udløbet af den oprindelige foranstaltning en rapport for det i artikel 8 omhandlede udvalg. Kommissionen kan derefter forelægge udvalget et forslag til forlængelse af foranstaltningen og en redegørelse for de finansielle behov i forbindelse med krisen. En sådan forlænget foranstaltning skal opfylde kravene i artikel 1.

4. I tilfælde, hvor en foranstaltning, der skal iværksættes på grundlag af denne forordning, forudsætter et bidrag fra Fællesskabet på over 5 mio. EUR, eller hvor de i stk. 3 beskrevne særlige omstændigheder foreligger, træffer Kommissionen beslutning efter høring af det i artikel 8 omhandlede udvalg.

Artikel 8

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt »kriseudvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne med en kommissionsrepræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, finder rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse som fastlagt i artikel 7, stk. 3, sammesteds.

Artikel 9

1. Kriseudvalget fastlægger sin forretningsorden, jf. artikel 7, stk. 1, i afgørelse 1999/468/EF, under hensyntagen til målsætningerne i beredskabsordningen, og herunder behovet for:

a) hurtig beslutningstagning og hurtig gennemførelse til imødegåelse af de særlige og presserende kriseforhold, der har gjort det nødvendigt at bringe beredskabsordningen i anvendelse

b) smidighed, så der kan tages hensyn til, hvordan krisen udvikler sig.

2. Kriseudvalget kan også drøfte alle andre anliggender i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, og herunder spørgsmålet om, hvordan foranstaltningen skal opfølges eller afløses af andre ordninger, når tiltag iværksat på grundlag af denne forordning ender.

Artikel 10

1. Kommissionen sikrer med regelmæssig gensidig informationsudveksling, herunder informationsudveksling på stedet, at dens kriseafhjælpningsforanstaltninger koordineres effektivt med medlemsstaternes foranstaltninger, således at hensynet til helhedsaspektet og foranstaltningernes indbyrdes komplementaritet tilgodeses.

2. Kriseudvalget kan også tjene som forum for informationsudveksling mellem medlemsstaterne og Kommissionen, således at det sikres, at det overordnede helhedsaspekt tilgodeses i Fællesskabets strategi for hurtig afhjælpning af kriser med ikkemilitære midler.

3. Kommissionen søger at fremme koordination og samarbejde med internationale og regionale organisationer.

4. Der træffes foranstaltninger, der sikrer Fællesskabets bidrag en høj profil.

[1] EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

[2] EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

Artikel 11

1. Kommissionen foretager med regelmæssige mellemrum en bedømmelse af de kriseafhjælpningsforanstaltninger, der gennemføres på grundlag af denne forordning, for at fastslå, om målsætningerne er blevet opfyldt, og opstille retningslinjer med det formål at gøre fremtidige foranstaltninger mere effektive.

2. Hvert år inden den 30. april forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en kort redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er iværksat på grundlag af beredskabsordningen i løbet af det foregående år, og foretager en evaluering af, hvordan nævnte foranstaltninger er blevet gennemført.

Artikel 12

Tre år efter denne forordnings ikrafttrædelse forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en generel redegørelse for de foranstaltninger, som Fællesskabet har finansieret på grundlag af denne forordning, og fremsætter forslag om ændring af den.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Forordningen er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 [1]

(2000/C 311 E/15)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 301 endelig udg. — 1999/0204(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 18. maj 2000)

[1] EFT C 376 E af 28.12.1999, s. 42.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —	Uændret
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152,	
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,	
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,	
i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og	
ud fra følgende betragtninger:	
(1) Ifølge artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 [1] om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter skal der indføres en ordning med obligatorisk mærkning af oksekød, som bliver obligatorisk i alle medlemsstaterne fra den 1. januar 2001. Ifølge samme artikel skal der på forslag af Kommissionen også vedtages almindelige regler for den obligatoriske ordning inden den dato;	(1) Ifølge artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 [1] om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter skal der indføres en ordning med obligatorisk mærkning af oksekød, som bliver obligatorisk i alle medlemsstaterne fra den 1. januar 2000. Ifølge samme artikel skal der på forslag af Kommissionen også vedtages almindelige regler for den obligatoriske ordning inden den dato;
	(2) i Rådets forordning (EF) nr. 2772/1999 af 21. december 1999 om fastsættelse af generelle regler for en obligatorisk mærkningsordning for oksekød [2] er det fastsat, at de nævnte generelle regler kun finder anvendelse midlertidigt og i højst otte måneder, nemlig fra 1. januar til 31. august 2000;

[1] EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

[1] EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

[2] EFT L 334 af 28.12.1999, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(2) disse almindelige regler bør indsættes i forordning (EF) nr. 820/97; af klarhedshensyn bør forordning ophæves og afløses af en ny forordning;	(3) af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 820/97 ophæves og afløses af en ny forordning;
(3) på baggrund af det ustabile marked for oksekød og oksekødsprodukter forårsaget af BSE-krisen har den større åbenhed omkring produktions- og afsætningsvilkårene for de pågældende produkter, især hvad angår sporbarhed, haft en positiv indflydelse på forbruget af oksekød. For at bevare og øge forbrugertilliden til oksekød er det nødvendigt at udvikle et regelsæt for de forbrugeroplysninger, der gives i mærkningen;	(4) på baggrund af det ustabile marked for oksekød og oksekødsprodukter forårsaget af BSE-krisen har den større åbenhed omkring produktions- og afsætningsvilkårene for de pågældende produkter, især hvad angår sporbarhed, haft en positiv indflydelse på forbruget af oksekød. For at bevare og øge forbrugertilliden til oksekød og for ikke at vildlede forbrugerne er det nødvendigt at udvikle et regelsæt for de forbrugeroplysninger, der gives i mærkningen;
(4) med henblik herpå er det vigtigt, at der indføres dels en mere effektiv ordning for identifikation og registrering af kvæg på produktionsstadiet, dels en særlig EF-mærkningsordning i oksekødssektoren baseret på objektive kriterier på markedsføringsstadiet;	(5) med henblik herpå er det vigtigt, at der indføres dels en mere effektiv ordning for identifikation og registrering af kvæg på produktionsstadiet, dels en særlig EF-mærkningsordning i oksekødssektoren baseret på objektive kriterier på markedsføringsstadiet;
(5) de garantier, en sådan forbedring giver, vil også gøre det muligt at opfylde visse krav af almen interesse som f.eks. beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed. Derfor er det rette retsgrundlag for denne forordning traktatens artikel 152;	(6) de garantier, en sådan forbedring giver, vil også gøre det muligt at opfylde visse krav af almen interesse som f.eks. beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed. Derfor er det rette retsgrundlag for denne forordning traktatens artikel 152;
(6) forbrugernes tillid til kvaliteten af oksekød og oksekødsprodukter vil således blive øget;	(7) forbrugernes tillid til kvaliteten af oksekød og oksekødsprodukter vil således blive øget;
(7) ifølge artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked [1] skal dyr, der skal indgå i samhandelen inden for Fællesskabet, være identificeret i overensstemmelse med kravene i EF-bestemmelserne og være registreret på en sådan måde, at de kan spores tilbage til oprindelsesbedriften, -centret eller -organisationen eller den bedrift, det center eller den organisation, som dyrene passerer igennem, og identifikations- og registreringsordningerne skulle inden den 1. januar 1993 udvides til også at omfatte flytning af dyr inden for hver medlemsstats område;	(8) ifølge artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked [1] skal dyr, der skal indgå i samhandelen inden for Fællesskabet, være identificeret i overensstemmelse med kravene i EF-bestemmelserne og være registreret på en sådan måde, at de kan spores tilbage til oprindelsesbedriften, -centret eller -organisationen eller den bedrift, det center eller den organisation, som dyrene passerer igennem, og identifikations- og registreringsordningerne skulle inden den 1. januar 1993 udvides til også at omfatte flytning af dyr inden for hver medlemsstats område;

[1] EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Direktivet senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49).

[1] EFT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62, 15.3.1993, s. 49).

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(8) i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF [1] skal den i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF nævnte identifikation og registrering af sådanne dyr, undtagen slagtedyr og registrerede heste, finde sted, efter at denne kontrol er foretaget;	(9) i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF [1] skal den i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF nævnte identifikation og registrering af sådanne dyr, undtagen slagtedyr og registrerede heste, finde sted, efter at denne kontrol er foretaget;
(9) forvaltningen af visse EF-støtteordninger på landbrugsområdet kræver individuel identifikation af visse typer husdyr; identifikations- og registreringsordningerne skal derfor være egnede til anvendelse og kontrol af sådanne foranstaltninger;	(10) forvaltningen af visse EF-støtteordninger på landbrugsområdet kræver individuel identifikation af visse typer husdyr; identifikations- og registreringsordningerne skal derfor være egnede til anvendelse og kontrol af sådanne foranstaltninger;
(10) der må sikres en hurtig og effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, således at denne forordning kan anvendes korrekt. Der er fastsat EF-bestemmelser ved Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne [2] og ved Rådets direktiv 89/608/EØF af 21. november 1989 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af de veterinære og zootekniske bestemmelser [3];	(11) der må sikres en hurtig og effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, således at denne forordning kan anvendes korrekt. Der er fastsat EF-bestemmelser ved Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne [2] og ved Rådets direktiv 89/608/EØF af 21. november 1989 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af de veterinære og zootekniske bestemmelser [3];
(11) de nugældende regler for identifikation og registrering af kvæg er fastsat i Rådets direktiv 92/102/EØF af 27. november 1992 om identifikation og registrering af dyr [4] og i forordning (EF) nr. 820/97. Erfaringerne har vist, at anvendelsen af dette direktiv ikke har været fuldt tilfredsstillende, for så vidt angår kvæg, og at en yderligere forbedring er nødvendig. Der må derfor vedtages en særlig forordning for kvæg for at underbygge direktivets bestemmelser;	(12) de nugældende regler for identifikation og registrering af kvæg er fastsat i Rådets direktiv 92/102/EØF af 27. november 1992 om identifikation og registrering af dyr [4] og i forordning (EF) nr. 820/97. Erfaringerne har vist, at anvendelsen af dette direktiv ikke har været fuldt tilfredsstillende, for så vidt angår kvæg, og at en yderligere forbedring er nødvendig. Der må derfor vedtages en særlig forordning for kvæg for at underbygge direktivets bestemmelser;
(12) for at indførelsen af en forbedret identifikationsordning kan blive accepteret, er det vigtigt, at der ikke pålægges producenten for store administrative krav. Der skal fastsættes rimelige frister for iværksættelsen;	(13) for at indførelsen af en forbedret identifikationsordning kan blive accepteret, er det vigtigt, at der ikke pålægges producenten for store administrative krav. Der skal fastsættes rimelige frister for iværksættelsen;

(1) EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Direktivet senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

(2) EFT L 144 af 2.6.1981, s. 1. Forordningen senest ændret ved forordning (EF) nr. 515/97 (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

(3) EFT L 351 af 2.12.1989, s. 34.

(4) EFT L 355 af5.12.1992, s. 32. Direktivet senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

(1) EFT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

(2) EFT L 144 af 2.6.1981, s. 1. Forordningen senest ændret ved forordning (EF) nr. 515/97 (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

(3) EFT L 351 af 2.12.1989, s. 34.

(4) EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32. Direktivet senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(13) for hurtigt og nøjagtigt at kunne spore dyr af hensyn til kontrollen af EF-støtteordningerne bør hver medlemsstat oprette en elektronisk database, hvori dyrenes identitet, alle bedrifter på deres område og flytninger af dyrene registreres i overensstemmelse med Rådets direktiv 97/12/EF af 17. marts 1997 om ændring og ajourføring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin [1], som angiver sundhedskravene i forbindelse med denne database;	(14) for hurtigt og nøjagtigt at kunne spore dyr af hensyn til kontrollen af EF-støtteordningerne bør hver medlemsstat oprette en elektronisk database, hvori dyrenes identitet, alle bedrifter på deres område og flytninger af dyrene registreres i overensstemmelse med Rådets direktiv 97/12/EF af 17. marts 1997 om ændring og ajourføring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin [1], som angiver sundhedskravene i forbindelse med denne database;
	(15) det er vigtigt, at hver medlemsstat tager alle de nødvendige skridt til, at den nationale elektroniske database bliver fuldt operationel så hurtigt som muligt;
(14) der bør tages skridt til at sikre, at de tekniske betingelser er opfyldt for at garantere bedst mulig kommunikation mellem producenten og databasen og en omfattende anvendelse af databaserne;	(16) der bør tages skridt til at sikre, at de tekniske betingelser er opfyldt for at garantere bedst mulig kommunikation mellem producenten og databasen og en omfattende anvendelse af databaserne;
(15) for at flytninger af kvæg skal kunne spores, bør dyrene identificeres ved hjælp af et øremærke i hvert øre og principielt ledsages af et pas under enhver flytning. Mærkets og passets karakteristika bør fastlægges på EF-plan. Der bør principielt udstedes et pas for hvert dyr, som har fået øremærker;	(17) for at flytninger af kvæg skal kunne spores, bør dyrene identificeres ved hjælp af et øremærke i hvert øre og principielt ledsages af et pas under enhver flytning. Mærkets og passets karakteristika bør fastlægges på EF-plan. Der bør principielt udstedes et pas for hvert dyr, som har fået øremærker;
(16) der bør gælde samme identifikationskrav for dyr, som importeres fra tredjelande i henhold til direktiv 91/496/EØF;	(18) der bør gælde samme identifikationskrav for dyr, som importeres fra tredjelande i henhold til direktiv 91/496/EØF;
(17) hvert dyr bør beholde sine øremærker hele sit liv;	(19) hvert dyr bør beholde sine øremærker hele sit liv;
(18) på grundlag af arbejdet i Det Fælles Forskningscenter er Kommissionen i færd med at undersøge muligheden for at identificere dyr ad elektronisk vej;	(20) på grundlag af arbejdet i Det Fælles Forskningscenter er Kommissionen i færd med at undersøge muligheden for at identificere dyr ad elektronisk vej;
(19) brugere med undtagelse af transportvirksomheder skal føre en ajourført liste over dyrene på deres bedrift. Listens karakteristika bør fastlægges på EF-plan. Myndighederne skal have adgang til disse lister efter anmodning herom;	(21) brugere med undtagelse af transportvirksomheder skal føre en ajourført liste over dyrene på deres bedrift. Listens karakteristika bør fastlægges på EF-plan. Myndighederne skal have adgang til disse lister efter anmodning herom;
(20) medlemsstaterne kan fordele udgifterne til gennemførelsen af disse foranstaltninger på hele oksekødssektoren;	(22) medlemsstaterne kan fordele udgifterne til gennemførelsen af disse foranstaltninger på hele oksekødssektoren;
[1] EFT L 109 af 25.4.1997, s. 1.	[1] EFT L 109 af 25.4.1997, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(21) den eller de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre de enkelte afsnit i denne forordning, bør udpeges;	(23) den eller de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre de enkelte afsnit i denne forordning, bør udpeges;
(22) i forbindelse med den mærkningsordning, der indføres med denne forordning, forstås ved oksekød produkter som nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød [1];	(24) i forbindelse med den mærkningsordning, der indføres med denne forordning, forstås ved oksekød produkter som nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød [1];
(23) der indføres en ordning med obligatorisk mærkning af oksekød, som skal være obligatorisk i alle medlemsstaterne. Under den obligatoriske ordning anfører erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, i mærkningen oplysninger om oksekødets karakteristika og det sted, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er slagtet;	(25) der indføres en ordning med obligatorisk mærkning af oksekød, som skal være obligatorisk i alle medlemsstaterne. Under den obligatoriske ordning anfører erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, i mærkningen oplysninger om oksekødets karakteristika og det sted, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er slagtet;
(24) den obligatoriske mærkningsordning for oksekød udbygges fra den 1. januar 2003. Under den obligatoriske ordning anfører erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, i mærkningen endvidere oplysninger om oprindelse, især om, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er født, opdrættet og slagtet;	(26) den obligatoriske mærkningsordning for oksekød udbygges fra den 1. januar 2003. Under den obligatoriske ordning anfører erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, i mærkningen endvidere oplysninger om oprindelse, især om, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er født, opdrættet og slagtet;
(25) den 1. januar 2003 er det tidligste tidspunkt, hvor det er muligt at indføre obligatorisk oprindelsesmærkning. Hovedårsagen til, at obligatorisk oprindelsesmærkning ikke indføres før den 1. januar 2003, er, at der kun kræves fuldstændige oplysninger om flytninger af kvæg i EF for dyr, der er født efter den 1. januar 1998;	(27) den 1. januar 2003 er det tidligste tidspunkt, hvor det er muligt at indføre obligatorisk oprindelsesmærkning. Hovedårsagen til, at obligatorisk oprindelsesmærkning ikke indføres før den 1. januar 2003, er, at der kun kræves fuldstændige oplysninger om flytninger af kvæg i EF for dyr, der er født efter den 1. januar 1998;
(26) i offentlighedens interesse bør den obligatoriske mærkningsordning også gælde for oksekød, der importeres til EF. Der må dog tages højde for, at et tredjelands erhvervsdrivende eller organisation måske ikke har alle de oplysninger til rådighed, der kræves for at angive oprindelsen i mærkningen. Det bør derfor fastsættes, hvilke minimumsoplysninger tredjelande skal anføre i mærkningen;	(28) i offentlighedens interesse bør den obligatoriske mærkningsordning også gælde for oksekød, der importeres til EF. Der må dog tages højde for, at et tredjelands erhvervsdrivende eller organisation måske ikke har alle de oplysninger til rådighed, der kræves for at angive oprindelsen i mærkningen. Det bør derfor fastsættes, hvilke minimumsoplysninger tredjelande skal anføre i mærkningen;
(27) for erhvervsdrivende og organisationer, der producerer og afsætter hakket oksekød, oksekødsafpuds eller opskåret oksekød, og erhvervsdrivende og organisationer, der eksporterer oksekød fra tredjelande til EF, og som måske ikke er i stand til at udlevere alle de oplysninger, der kræves i henhold til den obligatoriske mærkningsordning, bør der fastsættes undtagelser, der sikrer et vist minimum af oplysninger;	(29) for erhvervsdrivende og organisationer, der producerer og afsætter hakket oksekød, oksekødsafpuds eller opskåret oksekød, og erhvervsdrivende og organisationer, der eksporterer oksekød fra tredjelande til EF, og som måske ikke er i stand til at udlevere alle de oplysninger, der kræves i henhold til den obligatoriske mærkningsordning, bør der fastsættes undtagelser, der sikrer et vist minimum af oplysninger;
[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.	[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(28) formålet med mærkning er at skabe størst mulig åbenhed omkring afsætningen af oksekød. De erhvervsdrivende og organisationer, der vælger at afsætte deres oksekød med et mærke, så kødet kan spores tilbage til det enkelte dyr, bør derfor have lov til at mærke oksekødet med et særligt logo;	(30) formålet med mærkning er at skabe størst mulig åbenhed omkring afsætningen af oksekød. De erhvervsdrivende og organisationer, der vælger at afsætte deres oksekød med et mærke, så kødet kan spores tilbage til det enkelte dyr, bør derfor have lov til at mærke oksekødet med et særligt logo;
	(31) bestemmelserne i nærværende forordning må ikke undergrave bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ([1]);
(29) for alle andre mærkningsoplysninger end dem, der falder ind under den obligatoriske mærkningsordning for oksekød, kræves der også et EF-regelsæt. På grund af de mange forskellige varebeskrivelser af oksekød, der afsættes i EF, er det mest hensigtsmæssigt med en frivillig mærkningsordning for oksekød. For at mærkningsordningen kan fungere effektivt, skal det være muligt at spore mærket oksekød tilbage til det eller de dyr, det stammer fra. En erhvervsdrivendes eller organisations mærkning er først gyldig, når myndighederne har modtaget en specifikation inden for en vis frist. For at den person, der er ansvarlig for de oplysninger, der er anført på mærket, skal kunne identificeres entydigt, må erhvervsdrivende og organisationer kun mærke oksekød, hvis mærket indeholder deres navn eller identifikationslogo. For at mærkningsspecifikationerne kan blive anerkendt i hele EF, bør der udveksles oplysninger mellem medlemsstaterne;	(32) for alle andre mærkningsoplysninger end dem, der falder ind under den obligatoriske mærkningsordning for oksekød, kræves der også et EF-regelsæt. På grund af de mange forskellige varebeskrivelser af oksekød, der afsættes i EF, er det mest hensigtsmæssigt med en frivillig mærkningsordning for oksekød. For at mærkningsordningen kan fungere effektivt, skal det være muligt at spore mærket oksekød tilbage til det eller de dyr, det stammer fra. En erhvervsdrivendes eller organisations mærkning er først gyldig, når myndighederne har modtaget en specifikation inden for en vis frist. For at den person, der er ansvarlig for de oplysninger, der er anført på mærket, skal kunne identificeres entydigt, må erhvervsdrivende og organisationer kun mærke oksekød, hvis mærket indeholder deres navn eller identifikationslogo. For at mærkningsspecifikationerne kan blive anerkendt i hele EF, bør der udveksles oplysninger mellem medlemsstaterne;
(30) erhvervsdrivende og organisationer, der importerer oksekød fra tredjelande til EF, ønsker måske også at mærke deres produkter i overensstemmelse med den frivillige ordning for mærkning af oksekød. Importeret oksekød bør derfor også kunne omfattes af denne ordning. Disse bestemmelser skal sikre, at mærkningen af importeret oksekød er lige så pålidelig som mærkningen af EF-oksekød;	(33) erhvervsdrivende og organisationer, der importerer oksekød fra tredjelande til EF, ønsker måske også at mærke deres produkter i overensstemmelse med den frivillige ordning for mærkning af oksekød. Importeret oksekød bør derfor også kunne omfattes af denne ordning. Disse bestemmelser skal sikre, at mærkningen af importeret oksekød er lige så pålidelig som mærkningen af EF-oksekød;
(31) ved et skift fra ordningerne i afsnit II i forordning (EF) nr. 820/97 til ordningerne i nærværende forordning kan der opstå vanskeligheder, som der ikke er taget højde for i nærværende forordning. For alle eventualiteters skyld bør Kommissionen derfor kunne vedtage de fornødne overgangsforanstaltninger. Kommissionen bør også bemyndiges til at løse særlige praktiske problemer;	(34) ved et skift fra ordningerne i afsnit II i forordning (EF) nr. 820/97 til ordningerne i nærværende forordning kan der opstå vanskeligheder, som der ikke er taget højde for i nærværende forordning. For alle eventualiteters skyld bør Kommissionen derfor kunne vedtage de fornødne overgangsforanstaltninger. Kommissionen bør også bemyndiges til at løse særlige praktiske problemer;

([1]) EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(32) for at sikre pålideligheden af foranstaltningerne i denne forordning bør medlemsstaterne forpligtes til at gennemføre relevante og effektive kontrolforanstaltninger. Disse kontrolforanstaltninger tilsidesætter dog ikke anden kontrol, som Kommissionen kan foretage analogt med artikel 9 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser [1]. Medlemsstaternes myndigheder bemyndiges til at tilbagekalde godkendelser af specifikationer i tilfælde af uregelmæssigheder;	(35) for at sikre pålideligheden af foranstaltningerne i denne forordning bør medlemsstaterne forpligtes til at gennemføre relevante og effektive kontrolforanstaltninger. Disse kontrolforanstaltninger tilsidesætter dog ikke anden kontrol, som Kommissionen kan foretage analogt med artikel 9 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser [1]. Medlemsstaternes myndigheder bemyndiges til at tilbagekalde godkendelser af specifikationer i tilfælde af uregelmæssigheder;
(33) der bør fastsættes passende sanktioner i tilfælde af overtrædelse af denne forordning —	(36) der bør fastsættes passende sanktioner i tilfælde af overtrædelse af denne forordning —
UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:	Uændret

AFSNIT I

IDENTIFIKATION OG REGISTRERING AF KVÆG

Artikel 1

1. Medlemsstaterne indfører en ordning for identifikation og registrering af kvæg, i det følgende benævnt »dyr«, i overensstemmelse med dette afsnit.

2. Dette afsnit finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i EF-regler om udryddelse eller bekæmpelse af sygdomme, og medmindre andet er fastsat i direktiv 91/496/EØF og forordning (EØF) nr. 3508/92. De bestemmelser i direktiv 92/102/EØF, der specifikt vedrører kvæg, gælder dog ikke længere fra den dato, hvor de pågældende dyr skal identificeres i overensstemmelse med dette afsnit.

Artikel 2

I dette afsnit forstås ved:

— »dyr«: kvæg som defineret i artikel 2 i direktiv 97/12/EF

— »bedrift«: enhver virksomhed, enhver bygning eller, hvis der er tale om en frilandsbedrift, ethvert sted beliggende inden for samme medlemsstats område, hvor dyr, der er omfattet af denne forordning, holdes, opdrættes eller håndteres

[1] EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1. Forordningen senest ændret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 af 21.5.1999, s. 4).

[1] EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1. Forordningen senest ændret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 af 21.5.1999, s. 4).

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— »bruger«: enhver fysisk eller juridisk person, som er ansvarlig for dyr, også midlertidigt, herunder under transport eller på et marked	
— »myndighed«: den centrale myndighed eller de myndigheder i en medlemsstat, der er ansvarlige for at udføre veterinærkontrol og for at gennemføre dette afsnit, eller, for så vidt angår kontrollen med præmier, de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre forordning (EØF) nr. 3508/92.	
Artikel 3	
Ordningen for identifikation og registrering af kvæg omfatter følgende:	
a) øremærker til identifikation af de enkelte dyr	
b) elektroniske databaser	
c) dyrepas	
d) individuelle lister på hver enkelt bedrift.	
Kommissionen og myndighederne i den pågældende medlemsstat skal have adgang til alle oplysninger i henhold til dette afsnit. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse oplysninger er tilgængelige for alle berørte parter, herunder forbrugerorganisationer, der er anerkendt af medlemsstaten, på betingelse af, at der sikres den fortrolighed og databeskyttelse, der kræves i henhold til den nationale lovgivning.	
Artikel 4	
1. Alle dyr på en bedrift, der er født efter den 1. januar 1998, eller som efter den 1. januar 1998 er bestemt til handel inden for EF, identificeres ved hjælp af et af myndighederne godkendt øremærke i hvert øre. Begge øremærkerne skal være forsynet med den samme entydige identifikationskode, så hvert enkelt dyr samt den bedrift, hvor det er født, kan identificeres. Som en undtagelse herfra kan dyr, der er født før den 1. januar 1998, og som efter denne dato er bestemt til handel inden for EF, indtil den 1. september 1998 identificeres efter direktiv 92/102/EØF. Som en yderligere undtagelse herfra kan dyr, der er født før den 1. januar 1998, og som efter denne dato er bestemt til handel inden for EF med henblik på øjeblikkelig slagtning, indtil den 1. september 1999 identificeres efter direktiv 92/102/EØF. Kvæg, der er bestemt til kulturelle eller sportslige begivenheder (med undtagelse af messer og udstillinger) kan i stedet for øremærker identificeres efter en af Kommissionen godkendt identifikationsordning, som frembyder de samme garantier.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. Øremærket anbringes inden for en af medlemsstaten fastsat frist regnet fra dyrets fødsel, og under alle omstændigheder inden dyret flyttes fra den bedrift, hvor det er født. Denne frist må indtil den 31. december 1999 ikke være længere end 30 dage og efter denne dato ikke længere end 20 dage.	
Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog efter proceduren i artikel 10 fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen.	
Dyr, der er født efter den 1. januar 1998, må ikke flyttes fra en bedrift, medmindre de er identificeret i henhold til denne artikel.	
3. Dyr, der er importeret fra et tredjeland, og som har undergået den kontrol, der er fastsat i direktiv 91/496/EØF, og som forbliver på EF's område, skal inden for en frist, medlemsstaten fastsætter, dog senest 20 dage efter ovennævnte kontrol, og under alle omstændigheder inden de flyttes fra bedriften, identificeres på bestemmelsesbedriften ved hjælp af et øremærke, der er i overensstemmelse med denne artikel.	
Det er dog ikke nødvendigt at identificere dyrene, hvis bestemmelsesbedriften er et slagteri, som ligger i den medlemsstat, hvor kontrollen er foretaget, og dyrene slagtes senest 20 dage efter kontrollen.	
Tredjelandets oprindelige identifikation registreres i den i artikel 5 nævnte elektroniske database eller, hvis databasen endnu ikke er fuldt operationel, på de i artikel 3 nævnte lister sammen med den identifikationskode, bestemmelsesmedlemsstaten har tildelt.	
4. Dyr fra en anden medlemsstat beholder deres oprindelige øremærker.	
5. Øremærker må ikke fjernes eller udskiftes uden myndighedernes tilladelse.	
6. Øremærkerne tildeles bedriften og fordeles og anbringes på dyrene på en måde, der fastlægges af myndighederne.	
7. Senest den 31. december 2001 træffer Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen, ledsaget af eventuelle forslag, efter proceduren i traktatens artikel 95 afgørelse om, hvorvidt det er muligt at indføre elektronisk identifikation på baggrund af de fremskridt, der er gjort på dette område.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 5	
Medlemsstaternes myndigheder opretter en elektronisk database i henhold til artikel 14 og 18 i direktiv 97/12/EF.	
De elektroniske databaser skal senest den 31. december 1999 være fuldt operationelle og fra denne dato indeholde alle de i nævnte direktiv krævede oplysninger.	
Artikel 6	
1. Fra den 1. januar 1998 udsteder myndighederne et pas for hvert dyr, der skal identificeres i henhold til artikel 4, senest 14 dage efter meddelelsen om dyrets fødsel eller, hvis det drejer sig om dyr, der er importeret fra tredjelande, senest 14 dage efter meddelelsen om den pågældende medlemsstats identifikation af dyret, jf. artikel 4, stk. 3. Myndighederne kan på de samme betingelser udstede pas for dyr fra en anden medlemsstat. I så fald skal det pas, der ledsager dyret ved dets ankomst, afleveres til myndighederne, som returnerer det til den udstedende medlemsstat.	
Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog efter proceduren i artikel 10 fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen.	
2. Når et dyr flyttes, skal det være ledsaget af sit pas.	
3. Uanset stk. 1, første punktum, og stk. 2 kan medlemsstater:	
— der har en elektronisk database, som efter Kommissionens vurdering er fuldt operationel inden den 1. januar 2000, jf. artikel 5, bestemme, at der kun skal udstedes pas for dyr, der er bestemt til handel inden for EF, og at dyrene kun skal være ledsaget af deres pas, når de flyttes fra den pågældende medlemsstats område til en anden medlemsstats område, og i så fald baseres passets oplysninger på den elektroniske database.	— der har en elektronisk database, som efter Kommissionens vurdering er fuldt operationel, jf. artikel 5, bestemme, at der kun skal udstedes pas for dyr, der er bestemt til handel inden for EF, og at dyrene kun skal være ledsaget af deres pas, når de flyttes fra den pågældende medlemsstats område til en anden medlemsstats område, og i så fald baseres passets oplysninger på den elektroniske database.
I disse medlemsstater afleveres det pas, dyret er ledsaget af ved indførslen fra en anden medlemsstat, til myndighederne ved ankomsten.	Uændret
— indtil den 1. januar 2000 tillade, at der udstedes kollektive dyrepas for besætninger, der flyttes inden for den pågældende medlemsstat, hvis alle dyrene har samme oprindelse og bestemmelsessted og er ledsaget af et veterinærcertifikat.	
4. Når dyret dør, skal brugeren returnere passet til myndighederne senest 7 dage efter dyrets død. Sendes dyret til et slagteri, er slagteriets leder ansvarlig for, at passet returneres til myndighederne.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
5. Når dyr eksporteres til tredjelande, skal den sidste bruger aflevere passet til myndighederne på det sted, hvor dyret eksporteres.	
Artikel 7	
1. Alle brugere med undtagelse af transportvirksomheder skal:	
— føre en ajourført liste	
— så snart den elektroniske database er fuldt operationel, indberette alle flytninger til og fra bedriften og alle fødsler og dødsfald på bedriften sammen med datoerne for disse begivenheder til myndighederne senest 15 dage og, fra den 1. januar 2000, senest syv dage efter, at begivenheden er indtruffet. Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog efter proceduren i artikel 10 fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen,	— så snart den elektroniske database er fuldt operationel, indberette alle flytninger til og fra bedriften og alle fødsler og dødsfald på bedriften sammen med datoerne for disse begivenheder til myndighederne senest syv dage efter, at begivenheden er indtruffet. Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog efter proceduren i artikel 10 fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen, og fastsætte særskilte regler for det kvæg, som i sommermånederne sættes på græsningarealer i bjergene.
2. Brugerne skal, hvis det er relevant, udfylde passet straks ved hvert dyrs ankomst til bedriften og inden dets flytning derfra, og sørge for, at passet ledsager dyret, jf. artikel 6.	Uændret
3. Brugerne skal efter anmodning herom for dyr, som de har ejet, holdt, transporteret, afsat eller slagtet, give myndighederne alle oplysninger om oprindelse, identifikation og eventuelt bestemmelsessted.	
4. Listen skal have et format, som er godkendt af myndighederne, og føres manuelt eller på edb, og den skal til enhver tid være til disposition for myndighederne, hvis de ønsker det, i en periode, som skal fastlægges af myndighederne, dog mindst tre år.	
Artikel 8	
Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der er ansvarlig for at sikre, at dette afsnit overholdes. De underretter hinanden og Kommissionen om, hvem denne myndighed er.	
Artikel 9	
Medlemsstaterne kan lade brugerne som defineret i artikel 2 afholde de omkostninger, der er forbundet med de i artikel 3 omhandlede ordninger og den i dette afsnit fastsatte kontrol.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 10	
Medmindre andet er fastsat i artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF [1], vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit efter proceduren i artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 [2]. Disse gennemførelsesbestemmelser omfatter navnlig:	
a) bestemmelser vedrørende øremærkerne	
b) bestemmelser vedrørende passet	
c) bestemmelser vedrørende listen	
d) mindstekrav til den kontrol, der skal foretages	
e) anvendelse af administrative sanktioner	
f) overgangsforanstaltninger, der kræves for at lette anvendelsen af dette afsnit.	
AFSNIT II	
MÆRKNING AF OKSEKØD OG OKSEKØDSPRODUKTER	
Artikel 11	
En erhvervsdrivende eller en organisation som defineret i artikel 12, der:	
— i henhold til afdeling I i dette afsnit skal mærke oksekød på salgsstedet og/eller	— i henhold til afdeling I i dette afsnit skal mærke oksekød i alle handelsled og/eller
— i henhold til afdeling II i dette afsnit ønsker at mærke oksekød på salgsstedet for at give andre oplysninger end dem, der er fastsat i artikel 13, om egenskaber ved det mærkede kød eller det dyr, som det stammer fra, eller produktionsbetingelser,	Uændret
skal i den forbindelse overholde dette afsnit.	
Nærværende afsnit finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i Rådets direktiv 79/112/EØF	Nærværende afsnit finder anvendelse, uden at anvendelsen af den relevante EF-lovgivning især om oksekød herved indskrænkes.

[1] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

[2] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 12	Uændret
I dette afsnit forstås ved:	
— »oksekød«: de produkter, der henhører under KN-kode 0201, 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91	
— »mærkning«: anbringelse af et mærke på et eller flere kødstykker eller på deres emballage herunder forbrugerinformation på salgsstedet	— »mærkning«: anbringelse af et mærke på et eller flere kødstykker eller på deres emballage eller for uemballerede produkters vedkommende skriftlig og synlig forbrugerinformation på salgsstedet
— »organisation«: en gruppe erhvervsdrivende fra samme eller forskellige dele af oksekødshandelen.	Uændret
Afdeling I	
Obligatorisk EF-mærkningsordning for oksekød	
Artikel 13	
Almindelige regler	
1. Erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød i EF, skal mærke det i henhold til denne artikel.	
I forbindelse med den obligatoriske mærkningsordning skal der kunne fastslås en sammenhæng mellem på den ene side identifikationen af slagtekroppen, fjerdingen eller kødstykkerne og på den anden side det enkelte dyr eller gruppen af dyr, hvis dette er tilstrækkeligt til at sikre rigtigheden af oplysningerne på det mærke, der skal kontrolleres.	
2. Mærket skal indeholde følgende:	
— et referencenummer eller en referencekode, så der kan fastslås en sammenhæng mellem kødet og dyret eller dyrene. Dette nummer kan være identifikationsnummeret for det enkelte dyr, som oksekødet stammer fra, eller identifikationsnummeret for en gruppe af dyr	
— autorisationsnummeret for det slagteri, hvor dyret eller gruppen af dyr er blevet slagtet, og regionen eller medlemsstaten eller tredjelandet, hvor slagteriet er beliggende. Oplysningerne anføres på følgende måde: »Slagtet i [regionens eller medlemsstatens eller tredjelandets navn] [autorisationsnummer]«	— autorisationsnummeret for det slagteri, hvor dyret eller gruppen af dyr er blevet slagtet, og medlemsstaten eller tredjelandet, hvor slagteriet er beliggende. Oplysningerne anføres på følgende måde: »Slagtet i medlemsstatens eller tredjelandets navn og autorisationsnummer«
— autorisationsnummeret for den udbeningsvirksomhed, hvor slagtekroppen eller gruppen af slagtekroppe er udbenet, og regionen eller medlemsstaten eller tredjelandet, hvor udbeningsvirksomheden er beliggende. Oplysningerne anføres på følgende måde: »Udbenet i [regionens eller medlemsstatens eller tredjelandets navn] [autorisationsnummer]«	— autorisationsnummeret for den udbeningsvirksomhed, hvor slagtekroppen eller gruppen af slagtekroppe er udbenet, og medlemsstaten eller tredjelandet, hvor udbeningsvirksomheden er beliggende. Oplysningerne anføres på følgende måde: »Udbenet i [medlemsstatens eller tredjelandets navn] [og autorisationsnummer]«

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— den dyrekategori, som oksekødet stammer fra	Uændret
— den dato, hvor dyret eller gruppen af dyr, som oksekødet stammer fra, er slagtet.	
— oksekødets ideelle minimumsmodningsperiode.	Udgår
3. Medlemsstaterne kan dog, hvis der findes tilstrækkelige oplysninger i den identifikations- og registreringsordning for kvæg, der omhandles i afsnit I, beslutte, at der for oksekød fra dyr, der er født, opdrættet og slagtet i den samme medlemsstat, også skal anføres yderligere oplysninger på mærket.	Uændret
4. En obligatorisk ordning som omhandlet i stk. 3 må ikke føre til forstyrrelser i samhandelen mellem medlemsstaterne. De gennemførelsesordninger, der skal gælde i de medlemsstater, der ønsker at anvende stk. 3, skal godkendes af Kommissionen på forhånd.	
5. Fra den 1. januar 2003 skal erhvervsdrivende og organisationer også anføre følgende på mærket:	
— den medlemsstat, region eller bedrift eller det tredjeland, hvor dyret er født	— den medlemsstat, eller det tredjeland, hvor dyret er født
— alle de medlemsstater, regioner eller bedrifter eller tredjelande, hvor opfedningen har fundet sted	— alle de medlemsstater eller tredjelande, hvor opfedningen har fundet sted
— den medlemsstat eller region eller det tredjeland eller slagteri, hvor slagtningen har fundet sted.	— den medlemsstat eller det tredjeland eller slagteri, hvor slagtningen har fundet sted.
— den medlemsstat, region eller udbeningsvirksomhed eller det tredjeland, hvor udbeningen har fundet sted.	Udgår
Hvis oksekødet stammer fra dyr, der er født, opdrættet, slagtet og udbenet:	Hvis oksekødet stammer fra dyr, der er født, opdrættet og slagtet:
— i den samme medlemsstat, kan der dog stå: »Oprindelse: [medlemsstatens navn]« eller »Oprindelse: EF«	— i den samme medlemsstat, kan der dog stå: »Oprindelse: [medlemsstatens navn]«
— i flere forskellige medlemsstater, kan der dog stå: »Oprindelse: EF« eller »Oprindelse: flere EF-medlemsstaters navne«	Uændret
— i en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande, kan der dog stå: »Oprindelse: EF og tredjelande«,	
— i et eller flere tredjelande, kan der dog stå: »Oprindelse: [tredjelandets eller tredjelandenes navn]« eller »Oprindelse: tredjelande«.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 14	Uændret
Undtagelser fra den obligatoriske mærkningsordning	
1. Som undtagelse fra artikel 13, stk. 2, og første, andet og tredje led af artikel 13, stk. 5, og artikel 13, stk. 6, skal en erhvervsdrivende eller en organisation, der producerer hakket oksekød, oksekødsafpuds eller opskåret oksekød, på mærket mindst anføre de medlemsstater, regioner eller udbeningsvirksomheder eller tredjelande, hvor oksekødet er produceret.	1. Som undtagelse fra artikel 13, stk. 2, og første, andet og tredje led af artikel 13, stk. 5, og artikel 13, stk. 6, skal en erhvervsdrivende eller en organisation, der producerer hakket oksekød, oksekødsafpuds eller opskåret oksekød, på mærket mindst anføre de medlemsstater, regioner eller udbeningsvirksomheder eller tredjelande, hvor oksekødet er produceret.
Er oksekødet produceret:	Uændret
— i den samme region eller medlemsstat, kan der enten stå »Fremstillet i: [regionens eller medlemsstatens navn]« eller »Fremstillet i EF«	
— i flere forskellige medlemsstater, kan der dog stå: »Fremstillet i [medlemsstaternes navne« eller »Fremstillet i: EF«	
— i en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande, kan der dog stå: »Fremstillet i: [medlemsstaternes og tredjelandenes navne]« eller »Fremstillet i EF og tredjelande«	
— i et eller flere tredjelande, kan der dog stå: »Fremstillet i: [tredjelandets eller tredjelandenes navn]« eller »Fremstillet i tredjelande«	
2. Som undtagelse fra artikel 13, stk. 2, sjette led, kan en erhvervsdrivende eller en organisation mærke kalvekød uden at anføre kødets minimumsmodning.	Udgår
Artikel 15	Uændret
Obligatorisk mærkning af oksekød fra tredjelande	
Som undtagelse fra artikel 13 skal oksekød, der er importeret til EF, og for hvilket ikke alle de oplysninger, som er nævnt i artikel 13, foreligger, mærkes således:	
»Oprindelse: tredjelande« eller »Slagtet i: [tredjelandets navn]«.	
Artikel 16	
Oksekød, der kan spores tilbage til det enkelte dyr	
En erhvervsdrivende eller en organisation, der sørger for, at der er sammenhæng mellem oksekødets identifikation og det enkelte dyr, som oksekødet stammer fra, har ret til at mærke oksekødet med et særligt logo.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Afdeling II	
Frivillig mærkningsordning	
Artikel 17	
Almindelige regler	
1. For mærker, der indeholder andre oplysninger end dem, der er fastsat i afdeling I i dette afsnit, skal hver enkelt erhvervsdrivende eller organisation fremlægge en specifikation til myndighedernes orientering i hver enkelt medlemsstat, hvor produktionen eller salget af det pågældende oksekød finder sted. Forhåndsorienteringen skal finde sted mindst en måned før, oksekødet mærkes. Myndighederne kan også udarbejde specifikationer til anvendelse i den pågældende medlemsstat, forudsat at det ikke er obligatorisk at anvende dem.	
I de frivillige mærkningsspecifikationer anføres det:	
— hvilke oplysninger mærket skal indeholde	
— hvilke foranstaltninger der skal træffes for at sikre, at disse oplysninger er rigtige	
— hvilken kontrolordning der vil blive anvendt i alle produktions- og afsætningsled, herunder hvilke former for kontrol der skal udføres af et uvildigt organ, der er godkendt af myndighederne, og som udpeges af den erhvervsdrivende eller organisationen. Disse organer skal opfylde kriterierne i europæisk standard nr. EN/45011	
— når det drejer sig om en organisation, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet over for et medlem, som ikke overholder specifikationerne.	
Medlemsstaterne kan beslutte, at kontrol udført af det uvildige organ kan erstattes af kontrol udført af en myndighed. Myndigheden skal i så fald have det fornødne kvalificerede personale og tilstrækkelige ressourcer til at udføre kontrollen.	
Omkostningerne ved kontrol i henhold til denne afsnit afholdes af den erhvervsdrivende eller den organisation, der anvender mærkningsordningen.	Omkostningerne ved kontrol i henhold til denne afdeling afholdes af den erhvervsdrivende eller den organisation, der anvender mærkningsordningen.
2. I forbindelse med en specifikation skal der kunne fastslås en sammenhæng mellem på den ene side identifikationen af slagtekroppen, fjerdingen eller kødstykkerne og på den anden side det enkelte dyr eller de pågældende dyr, hvis dette er tilstrækkeligt til at sikre rigtigheden af oplysningerne på det mærke, der skal kontrolleres.	Uændret
3. Et mærke skal indeholde oplysninger, som:	
— myndighederne på forhånd har fået meddelelse om	

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— er korrekte og kan kontrolleres i overensstemmelse med den specifikation, som er sendt til myndighederne

— er klare, utvetydige og fælles for det oksekød, som er blandet fra forskellige dyr.

4. Har myndighederne ikke senest en måned efter at have fået forelagt specifikationen rejst indvending mod eller anmodet om yderligere oplysninger om specifikationen, har den erhvervsdrivende eller organisationen ret til at mærke oksekødet i overensstemmelse med specifikationen, hvis mærket indeholder den erhvervsdrivendes/organisationens navn eller logo.

5. Produceres og/eller afsættes oksekødet i to eller flere medlemsstater, gør medlemsstaternes myndigheder følgende:

— bistår hinanden med effektivt at udveksle oplysninger om mærkningsspecifikationer, der anvendes i en anden medlemsstat

— anerkender de specifikationer, der anvendes i en anden medlemsstat.

Artikel 18

Frivillig mærkning af oksekød fra tredjelande

1. Finder oksekødsproduktionen helt eller delvis sted i et tredjeland, har de erhvervsdrivende og organisationerne ret til at mærke oksekødet i henhold til denne afdeling, hvis de først har sendt deres specifikationer til de myndigheder, som hvert enkelt tredjeland har udpeget til det formål, og myndighederne ikke senest en måned efter at have modtaget specifikationen har rejst indvending mod eller anmodet om yderligere oplysninger om specifikationen.

2. For at en specifikation, der anvendes i et tredjeland, er gyldig i EF, skal tredjelandet i forvejen have givet Kommissionen meddelelse om:

— hvilken myndighed tredjelandet har udpeget

— hvilke procedurer og kriterier myndigheden skal anvende, når den undersøger specifikationen

— hver enkelt erhvervsdrivende og organisation, som har fået godkendt en specifikation af myndigheden.

Kommissionen sender disse meddelelser til medlemsstaterne.

Konkluderer Kommissionen på grundlag af ovennævnte meddelelser, at de procedurer og/eller kriterier, der anvendes i et tredjeland, ikke kan ligestilles med de normer, der er fastsat i nærværende forordning, beslutter den efter samråd med det pågældende tredjeland, at specifikationer fra det pågældende tredjeland ikke er gyldige i EF.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 19	
Sanktioner	
Viser det sig, at en erhvervsdrivende eller en organisation ikke overholder den i artikel 17, stk. 1, omhandlede specifikation, kan medlemsstaten stille yderligere krav, som den erhvervsdrivende eller organisationen skal opfylde for at beholde sit mærke, uden at dette i øvrigt berører de foranstaltninger, der træffes af organisationen selv eller af det uvildige kontrolorgan, der er omhandlet i artikel 17.	
Afdeling III	
Almindelige bestemmelser	
Artikel 20	
Gennemførelsesbestemmelser	
1. Medmindre andet er fastsat i artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit efter proceduren i artikel 43 i forordning (EF) nr. 1254/1999, og definerer herunder:	
— det maksimale antal dyr i en gruppe som omhandlet i artikel 13	
— de dyrekategorier, som omhandles i artikel 13, stk. 2, fjerde led	
— hakket oksekød, oksekødsafpuds og opskåret oksekød som omhandlet i artikel 14, stk. 1	
— det logo, som omhandles i artikel 16	
— de særlige oplysninger, som kan anføres på mærkerne.	
2. Efter samme procedure vedtager Kommissionen også:	
a) de foranstaltninger, der kræves for at lette overgangen fra anvendelsen af forordning (EF) nr. 820/97 til anvendelsen af dette afsnit	
b) de foranstaltninger, der kræves til løsning af specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan, hvis der foreligger en behørig begrundelse herfor, fravige visse dele af dette afsnit.	
Artikel 21	*Artikel 21*
Udpegning af myndigheder	**Udpegning af myndigheder**
Medlemsstaterne udpeger den eller de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre dette afsnit, senest seks måneder efter, at denne forordning er trådt i kraft.	Medlemsstaterne udpeger den eller de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre dette afsnit, senest to måneder efter, at denne forordning er trådt i kraft.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
AFSNIT III	Uændret
FÆLLES BESTEMMELSER	
Artikel 22	
1. Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at denne forordning overholdes. Denne kontrol foregriber ikke eventuel kontrol, som Kommissionen foretager analogt med artikel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.	
Eventuelle sanktioner, som medlemsstaterne pålægger brugerne, skal stå i forhold til overtrædelsens alvor. Sanktionerne kan, når det er berettiget, omfatte restriktioner med hensyn til at flytte dyrene til eller fra den pågældende brugers bedrift.	
2. Hvis det med henblik på ensartet anvendelse af denne forordnings bestemmelser er nødvendigt, kan Kommissionens veterinærsagkyndige sammen med myndighederne:	2. Kommissionens veterinærsagkyndige skal sammen med myndighederne:
a) kontrollere, om medlemsstaterne overholder de nævnte bestemmelser	Uændret
b) foretage kontrol på stedet for at sikre sig, at kontrollen udføres i henhold til denne forordning.	
3. En medlemsstat, på hvis område der føres kontrol, yder Kommissionens veterinærsagkyndige den bistand, de måtte ønske for at kunne udføre deres opgaver.	
Resultatet af kontrollen skal drøftes med den pågældende medlemsstats myndigheder, før der udarbejdes en endelig rapport, som rundsendes.	
4. Mener Kommissionen, at resultatet af kontrollen taler for det, tages situationen op til behandling i Den Stående Veterinærkomité. Den kan træffe de nødvendige afgørelser efter proceduren i artikel 22A.	4. Mener Kommissionen, at resultatet af kontrollen taler for det, tages situationen op til behandling i Den Stående Veterinærkomité. Den kan træffe de nødvendige afgørelser efter proceduren i artikel 23.
5. Kommissionen følger med i udviklingen; den kan, på baggrund heraf efter proceduren i artikel 22A ændre eller ophæve de afgørelser, der er nævnt i stk. 3.	5. Kommissionen følger med i udviklingen; den kan, på baggrund heraf efter proceduren i artikel 23 ændre eller ophæve de afgørelser, der er nævnt i stk. 3.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt efter proceduren i artikel 22A.	6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt efter proceduren i artikel 23.
Artikel 22a	*Artikel 23*
1. Ved iværksættelsen af artikel 22 bistås Kommissionen af Den Stående Veterinærkomité, der blev nedsat ved afgørelse 68/361/EØF, efter proceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 8 i sidstnævnte afgørelse. 2. Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.	Uændret
Artikel 23	*Artikel 24*
1. Forordning (EF) nr. 820/97 ophæves. 2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 820/97 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag I.	Uændret
Artikel 24	*Artikel 25*
Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den anvendes fra den [en måned efter ikrafttrædelsen].	Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den anvendes for oksekød, der stammer fra dyr, der er slagtet fra den den første september 2000.

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 820/97	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 24
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14 stk. 1	Artikel 17 stk. 1
Artikel 14 stk. 2	Artikel 17 stk. 2
Artikel 14 stk. 3	Artikel 17 stk. 5
Artikel 14 stk. 4	Artikel 17 stk. 4
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16 stk. 1	Artikel 17 stk. 3
Artikel 16 stk. 2	Artikel 17 stk. 3
Artikel 16 stk. 3	Artikel 13 stk. 2, første led
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 21
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 24

Forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 for så vidt angår midlertidige mængdebegrænsninger for punktafgiftsbelagte produkter, der bringes ind i Sverige fra andre medlemsstater

(2000/C 311 E/16)

KOM(2000) 295 endelig udg. — 2000/0118(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved artikel 26, stk. 3, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed [1] indrømmes Sverige ret til indtil den 30. juni 2000 fortsat at anvende samme begrænsninger, som er omhandlet i akten vedrørende Sveriges tiltrædelse, for den mængde alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer, som privatpersoner kan indføre i Sverige til eget brug uden betaling af yderligere punktafgifter.

(2) Undtagelsen blev indrømmet, fordi en omgående, komplet fjernelse af punktafgiftsbegrænsningerne i et Europa uden grænser ville have forvoldt en uacceptabel omlægning af handelen og en fordrejning af konkurrencen i Sverige, som traditionelt har anvendt høje punktafgifter på de pågældende produkter både som en vigtig indtægtskilde og af sundhedsmæssige og sociale hensyn.

(3) Finland og Danmark har fået tilladelse til at anvende lignende begrænsninger indtil den 31. december 2003.

(4) Sverige har anmodet om at måtte fortsætte med at anvende begrænsningerne i samme periode som Finland og Danmark, da det har brug for mere tid til at tilpasse deres alkoholpolitik til en situation uden begrænsninger.

(5) Samtidig forpligter Sverige sig til i flere etaper at hæve de nugældende mængdegrænser for alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer, der bringes ind i Sverige fra andre medlemsstater, for gradvis at afstemme de svenske forhold med EF-reglerne i artikel 8 og 9 i direktiv 92/12/EØF og for at sikre en fuldstændig fjernelse af begrænsninger inden for Fællesskabet for disse varer pr. 31. december 2003.

(6) Bestemmelserne i artikel 26 udgør en undtagelse fra det indre markeds grundlæggende princip om, at borgerne har ret til at transportere varer, der er erhvervet til eget brug, omkring i Fællesskabet uden at skulle betale nye afgifter, så det er nødvendigt så vidt muligt at begrænse virkningerne heraf.

(7) Det er derfor hensigtsmæssigt at give Sverige mere tid til tilpasning ved at forlænge fristen i artikel 26, stk. 3, i direktiv 92/12/EØF indtil den 31. december 2003 uden nogen mulighed for fornyelse og at fastsætte etaperne i den gradvise liberalisering af begrænsningerne indtil den fuldstændige afvikling på nævnte tidspunkt —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 92/12/EØF ændres således:

1) Artikel 26, stk. 3, affattes således:

»3. Med forbehold af artikel 8 kan Sverige anvende de i bilaget anførte mængdebegrænsninger for visse alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer.

Ovennævnte begrænsninger gælder for den mængde alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer som privatpersoner kan indføre til svensk område til eget brug uden betaling af yderligere punktafgifter.

De finder anvendelse indtil den 31. december 2003.«

[1] EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1; direktivet er senest ændret ved direktiv 96/99/EF (EFT L 8 af 11.1.1997, s. 12).

2) Det i bilaget til dette direktiv anførte bilag tilføjes.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. juli 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

»*BILAG*

Artikel 26, stk. 3

Mængden af alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer, som af privatpersoner kan indføres til svensk område til eget brug uden betaling af yderligere punktafgifter

Alkoholholdige drikkevarer

	Fra den 1. juli 2000	Fra den 1. januar 2001	Fra den 1. januar 2002	Fra den 1. januar 2003
Spiritus	1 l	1 l	2 l	5 l
Varer i mellemkategorien	3 l	3 l	3 l	3 l
Vin (herunder mousserende vin)	20 l	26 l	26 l	52 l
Øl	24 l	32 l	32 l	64 l

Tobaksvarer

	Fra den 1. juli 2000
Cigaretter eller	400 stk.
cigarillos eller	200 stk.
cigarer eller	100 stk.
røgtobak	550 g«

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om krav til og harmoniserede procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe

(2000/C 311 E/17)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 179 endelig udg. — 2000/0121(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 22. maj 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionaludvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Som følge af de mange bulkskibshavarier og de deraf følgende tab af menneskeliv må der træffes yderligere foranstaltninger til at forbedre sikkerheden inden for søtransport.

(2) Undersøgelser af årsagerne til bulkskibes forlis viser, at lastning og losning af fast bulklast kan være medvirkende til, at de går tabt, hvis disse operationer ikke udføres korrekt, enten som følge af overbelastning af skibets konstruktion eller ved fysisk overlast på konstruktionselementer i lastrummene. Bulkskibes sikkerhed kan forbedres ved, at der træffes foranstaltninger, der mindsker risikoen for beskadigelse af konstruktionen og forlis som følge af ukorrekt lastning og losning.

(3) På internationalt plan har Den Internationale Søfartsorganisation, IMO, på flere forsamlinger vedtaget en række resolutioner med anbefalinger om bulkskibes sikkerhed; de omhandler generelle spørgsmål vedrørende grænsefladen mellem skib og havn, i særdeleshed lastning og losning.

(4) IMO-forsamlingen har vedtaget resolution A.862(20) med en praksiskodeks (BLU kodeksen) for sikker lastning og losning af bulkskibe og opfordret de kontraherende stater til at gennemføre denne kodeks ved førstkommende lejlighed og underrette IMO om manglende efterkommelse. I resolutionen opfordrede IMO desuden de kontraherende stater, hvor der er terminaler for lastning og losning af fast bulklast, til at vedtage regler, der giver mulighed for at håndhæve nogle af de hovedprincipper, der er nødvendige for gennemførelse af kodeksen.

(5) Virkningerne af lastning og losning på bulkskibes sikkerhed rækker på grund af tørlasthandelens globale karakter ud over de nationale grænser; foranstaltninger til forebyggelse af, at bulkskibe går ned som følge af ukorrekt lastnings- og losningspraksis, træffes bedst på fællesskabsplan, da medlemsstaterne ikke hver for sig kan skride hensigtsmæssigt og effektivt ind.

(6) Det er på fællesskabsplan, at der mest effektivt kan fastsættes harmoniserede krav og procedurer, der implementerer anbefalingerne i IMO-resolution A.862(20) om en praksiskodeks for sikker lastning og losning af bulkskibe.

(7) Med udgangspunkt i nærhedsprincippet, som omhandlet i traktatens artikel 5, er et direktiv et velegnet juridisk instrument, da det opstiller rammer, som sikrer, at medlemsstaterne indfører krav og procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe og anvender dem ensartet, mens de enkelte medlemsstater selv kan bestemme, i hvilken form det skal finde sted. Nærværende direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilsigtede resultat.

(8) Bulkskibes og deres besætnings sikkerhed kan forbedres ved at mindske risikoen for, at de lastes eller losses uhensigtsmæssig ved terminaler for fast bulklast. Det kan gøres ved at etablere harmoniserede procedurer for samarbejde og kommunikation mellem skib og terminal og ved at stille egnethedskrav til skibe og terminaler.

(9) For at forbedre bulkskibes sikkerhed og undgå konkurrencefordrejning bør de harmoniserede procedurer og egnethedskriterier gælde for samtlige bulkskibe, uanset hvilket flag de fører, og alle de terminaler i Fællesskabet, som sådanne bulkskibe anløber med henblik på lastning eller losning af fast bulklast.

(10) Bulkskibe, der anløber terminaler med henblik på lastning eller losning af fast bulklast, bør være egnede til dette formål Terminalen bør kontrollere, at anløbne bulkskibe opfylder de relevante egnethedskriterier i BLU-kodeksen.

(11) Også terminaler bør være egnede til at modtage og laste eller losse anløbne bulkskibe. Til dette formål bør de opfylde de egnethedskriterier i IMO's praksiskodeks for sikker lastning og losning af bulkskibe, der vedrører kajfaciliteter, materiel til ladningshåndtering og -vejning samt terminalpersonalets uddannelse og arbejdsmåde.

(12) Terminalerne bør med det formål at forbedre samarbejde og kommunikation med skibsførerne om lastning og losning af fast bulklast udpege en terminalrepræsentant og stille informationshæfter med terminalens og havnens krav til rådighed for skibsførerne, jf. bestemmelserne i BLU-kodeksen.

(13) Udformning, gennemførelse og vedligeholdelse af et kvalitetsstyringssystem hos terminalerne vil sikre, at samarbejds- og kommunikationsprocedurer og den faktiske lastning og losning planlægges og udføres inden for harmoniserede rammer, der er internationalt anerkendt og kan kontrolleres. Et kvalitetsstyringssystem bør af hensyn til international anerkendelse baseres på Den Internationale Standardiseringsorganisations standardserie IS0 9000.

(14) For at sikre, at lastning og losning nøje bliver forberedt, aftalt og udført på en sådan måde, at skibets strukturelle integritet ikke kan bringes i fare, bør skibsførerens og terminalrepræsentantens ansvar fastlægges efter bestemmelserne i SOLAS-konventionen, IMO-resolution A.862(20) og BLU-kodeksen. Med samme formål bør der med udgangspunkt i disse internationale instrumenter ligeledes fastsættes procedurer for, hvordan lastning og losning forberedes, aftales og udføres.

(15) For at tilgodese EF's generelle interesse i at hindre, at der fra EF's havne afsejler skibe, der ikke opfylder bestemmelserne, bør et af terminalrepræsentantens ansvar være at underrette havnestatens kontrolmyndigheder om formodede mangler på bulkskibe, som kan forringe sikkerheden under lastning og losning.

(16) De myndigheder i medlemsstaterne, som har ansvaret for at gennemføre og håndhæve dette direktivs krav og harmoniserede procedurer, bør have ret til at nægte eller standse lastning eller losning, hvis skibets eller besætningens sikkerhed angives derved at blive forringet. Samme myndigheder bør tillige gribe ind i tilfælde af uenighed mellem skibsføreren og terminalrepræsentanten om anvendelse af procedurerne.

(17) Det er påkrævet at fastsætte procedurer for anmeldelse og eventuel udbedring af skader på skibet under lastning og losning. Hvis skaderne kan nedsætte skibets sikkerhed eller sødygtighed, træffer havnestatens kontrolmyndigheder i samråd med flagstatens administration beslutning om, om umiddelbar udbedring er nødvendig. Eftersom en sådan beslutning kræver teknisk sagkundskab, bør de nævnte myndigheder have ret til at lade en anerkendt organisation syne skaderne og rådgive om, om udbedring er nødvendig.

(18) Direktivet vil kunne håndhæves bedre, hvis der i medlemsstaterne oprettes et overvågningssystem, hvori der indgår uanmeldt inspektion under lastning og losning. Resultaterne af en sådan overvågning vil give værdifulde oplysninger om, om direktivets krav og harmoniserede procedurer er effektive.

(19) IMO har i resolution A.797(19) om sikkerheden for skibe, der medfører fast bulklast, anmodet om, at havnestatens myndigheder bekræfter, at laste- og losseterminaler for fast bulklast opfylder IMO's koder og anbefalinger om samarbejde mellem skib og havn. Underretning af IMO om, at nærværende direktiv er vedtaget, vil være en hensigtsmæssig reaktion på førnævnte anmodning og et klart signal til søfartskredse om, at EF giver sin fulde støtte til de internationale bestræbelser for forbedring af sikkerheden ved lastning og losning af bulkskibe.

(20) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni I999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [1], bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i samme afgørelse.

(21) Nogle af direktivets bestemmelser bør kunne ændres efter nævnte procedure, så de tilpasses til internationale bestemmelser og EF-bestemmelser, der vedtages, ændres eller træder i kraft efter direktivets ikrafttræden, og til gennemførelse af procedurerne i dette direktiv, uden at dets anvendelsesområde udvides.

(22) Bestemmelserne i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet [2] og relevante særdirektiver finder derfor også i fuldt omfang anvendelse under arbejdet om lastning og losning af bulkskibe —

[1] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

[2] EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at forbedre sikkerheden for bulkskibe, der anløber terminaler i Fællesskabet for at laste eller losse fast bulklast, ved at mindske faren for, at skibets konstruktion udsættes for overbelastning eller fysisk overlast under lastning og losning, ved

1) at opstille egnethedskrav til skibe og terminaler

2) at etablere harmoniserede procedurer for samarbejde og kommunikation mellem skib og terminal.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Direktivet finder anvendelse på:

1) alle bulkskibe, uanset flag, som anløber en terminal med henblik på lastning eller losning af fast bulklast, og

2) alle terminaler på medlemsstaternes område.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv og bilagene dertil gælder følgende definitioner:

1) Ved »internationale konventioner« forstås gældende konventioner som omhandlet i artikel 2, nr. 1, i Rådets direktiv 95/21/EF ([1]).

2) Ved »SOLAS-konventionen af 1974« forstås den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen, inklusive protokoller og senere ændringer.

3) Ved »BLU-kode« forstås praksiskodeks for sikker lastning og losning af bulkskibe, jf. bilaget til IMO-resolution A.862(20) af 27. november 1997, med senere ændringer.

4) Ved »bulkskib« forstås et bulkskib som defineret i regel IX/1.6 i SOLAS-konventionen af 1974 og fortolket ved resolution 6 fra SOLAS-konferencen af 1997, nemlig:

— skibe, som er konstrueret med et enkelt dæk, topsidetanke og hoppertanke (kimingssidetanke) i lastrummene, og hvis primære formål er at transportere tørlast i bulk, og

— malmskibe, dvs. søgående skibe med et enkelt dæk, to langsskibsskotter og dobbeltbund i hele lastrummet, hvis formål er at transportere malm i de midterste lastrum alene, og

— kombinationsskibe som defineret i regel II-2/3.27 i SOLAS-konventionen af 1974.

5) Ved »massegods i bulk« eller »fast bulklast« forstås fast bulklast som defineret i regel XII/1.4 i SOLAS-konventionen af 1974, bortset fra korn.

6) Ved »korn« forstås korn som defineret i regel VI/8.2 i SOLAS-konventionen af 1974.

7) Ved »terminal« forstås faste, flydende og mobile anlæg, der er udstyret og benyttes til lastning og losning af fast bulklast i og fra bulkskibe.

8) Ved »terminaldrivende« forstås ejeren af en terminal eller enhver organisation eller person, der har overtaget ansvaret for at drive terminalen fra ejeren.

9) Ved »terminalrepræsentant« forstås en person, der er udpeget af den terminaldrivende og har det overordnede ansvar for og beføjelser tif at forestå terminalens lastning og losning af et bestemt bulkskib.

10) Ved »skibsfører« forstås føreren af et bulkskib eller den officer, føreren af skibet har udpeget til at forestå lastning eller losning.

11) Ved »anerkendt organisation« forstås en organisation, der er anerkendt i overensstemmelse med artikeI 4 i Rådets direktiv 94/57/EF ([2]).

12) Ved »flagstatens administration« forstås de kompetente myndigheder i den stat, hvis flag bulkskibet har ret til at føre.

13) Ved »havnestatens kontrolmyndighed« forstås de myndigheder i medlemsstaterne, som er bemyndiget til at udøve kontrollen i direktiv 95/21/EF.

14) Ved »kompetent myndighed« forstås en national, regional eller lokal offentlig myndighed i en medlemsstat, som ved national lov er bemyndiget til at implementere og håndhæve dette direktivs krav.

([1]) EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1.

([2]) EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20.

15) Ved »informationer om ladning« forstås de informationer om ladning, som kræves i regel VI/2 i SOLAS-konventionen af 1974.

16) Ved »laste- eller losseplan« forstås en plan, som omhandlet i regel VI/7.3 i SOLAS-konventionen af 1974, og som er udformet som vist i appendiks 2 til BLU-koden.

17) Ved »sikkerhedscheckliste for skib/havn« forstås en checkliste, som omhandlet i kapitel 4 i BLU-koden, og som er udformet som vist i appendiks 3 til BLU-koden.

18) Ved »deklaration om massefylden af fast bulklast« forstås de informationer om lastens massefylde, som skal angives i henhold til regel XII/10 i SOLAS-konventionen af 1974.

Artikel 4

Krav vedrørende bulkskibes egnethed

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at de terminaldrivende kontrollerer, om bulkskibe er egnede til lastning eller losning af fast bulklast, idet bestemmelserne i bilag I skal være opfyldt.

Artikel 5

Krav vedrørende terminalernes egnethed

Medlemsstaterne sørger for, at terminalerne:

1) opfylder forskrifterne i bilag II.

2) har udpeget en terminalrepræsentant, for hvert bulkskib, der anløber terminalen for at laste eller losse fast bulklast

3) har udarbejdet informationshæfter med de krav, som terminalen og de kompetente myndigheder stiller, og med de informationer om havn og terminal, som er opregnet i appendiks 1 til BLU-koden, og stiller disse informationshæfter til rådighed for førerne af de bulkskibe, der anløber terminalen for at laste eller losse fast bulklast

4) har udformet og gennemført samt vedligeholder et kvalitetsstyringssystem, der er certificeret ifølge ISO 9001:2000-standarderne og auditeres efter retningslinjerne i ISO 10011:1991-standarden.

Artikel 6

Skibsførernes og terminalrepræsentanternes ansvar

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at følgende principper vedrørende skibsførernes og terminalrepræsentanternes ansvar overholdes og følges:

1) Skibsførerens ansvar:

a) Skibets fører er til enhver tid ansvarlig for sikker lastning og losning af det bulkskib, han er fører af.

b) Skibets fører skal i god tid inden skibets forventede ankomst til terminalen give terminalen de informationer, der er anført i bilag III.

c) Før en fast bulkladning bliver lastet, skal skibets fører sikre sig, at han har modtaget de ladningsinformationer, der kræves i henhold til regel VI/7.2 i SOLAS-konventionen af 1974, og en eventuel deklaration om massefylden af fast bulklast. Disse informationer skal findes i et ladningserklæringsskema som vist i appendiks 5 til BLU-koden.

d) Inden lastning eller losning påbegyndes og under lastning og losning udfører skibets fører de pligter, der er anført i bilag IV.

2) Terminalrepræsentantens ansvar:

a) Efter at have modtaget skibets første meddelelse om forventet ankomsttidspunkt giver terminalrepræsentanten skibets fører de informationer, der er anført i bilag V.

b) Terminalrepræsentanten skal forvisse sig om, at skibets fører underrettes tidligst muligt om de informationer, ladningserklæringsskemaet indeholder.

c) Terminalrepræsentanten skal ufortøvet underrette havnestatens kontrolmyndighed om formodede mangler på bulkskibe, som kan forringe sikkerheden under lastning og losning

d) Inden lastning eller losning påbegyndes og under lastning og losning udfører terminalrepræsentanten de pligter, der er anført i bilag VI.

Artikel 7

Procedurer mellem skib og terminal

Medlemsstaterne sørger for, at der anvendes følgende procedurer ved lastning og losning af tørlast i og fra bulkskibe:

1) Før en fast bulkladning bliver lastet eller losset, skal skibets fører og terminalrepræsentanten være enige om en plan som fastsat i regel VI/7.3 i SOLAS-konventionen af 1974. Planer for lastning og losning opstilles som vist i appendiks 2 til BLU-koden, og skibets fører og terminalrepræsentanten bekræfter deres accept af planen ved underskrift. Ændringer til planen tager form af en revideret plan, der udarbejdes, accepteres og aftales mellem parterne. Skibet og terminalen opbevarer aftalte laste- og losseplaner og eventuelle senere revisioner deraf i 6 måneder, og desuden indgives der en kopi til den kompetente myndighed.

2) Inden lastning eller losning påbegyndes, skal sikkerhedschecklisten for skib/havn udfyldes og underskrives af både skibets fører og terminalrepræsentanten, jf. retningslinjerne i appendiks 4 til BLU-koden.

3) Der skal hele tiden være effektiv kommunikation mellem skib og terminal, således at forespørgsler vedrørende laste- eller losseprocessen kan besvares, og således at der omgående kan reageres på en eventuel ordre fra skibets fører eller terminalrepræsentanten om at indstille lastning eller losning

4) Skibsføreren og terminalrepræsentanten skal sikre, at laste- og losseoperationer udføres i henhold til den aftalte plan. Terminalrepræsentanten er ansvarlig for, at lastning og losning af den faste bulkladning finder sted i overensstemmelse med den lastrumsrækkefølge, de mængder og de laste- og losserater, der er anført i planen. Han må ikke fravige den aftalte plan uden i forvejen at have indhentet skibsførerens skriftlige godkendelse.

5) Når lastning eller losning er afsluttet, skal skibsføreren og terminalrepræsentanten skriftligt bekræfte, at operationen er udført i henhold til planen, herunder eventuelle aftalte ændringer. I tilfælde af losning skal det af bekræftelsen fremgå, at lastrummene er tømt og rengjort til skibsførerens tilfredshed, og om eventuelle skader på skibet er udbedret

Artikel 8

De kompetente myndigheders rolle

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at deres kompetente myndigheder har ret til at nægte eller standse lastning eller losning af fast bulklast, hvis sikkerheden angives derved at blive forringet, uden dog at skibsførerens rettigheder og forpligtelser i henhold til regel VI/7.7 i SOLAS-konventionen af 1974 derved indskrænkes.

2. I tilfæde af uenighed mellem skibsføreren og terminalrepræsentanten om anvendelse af procedurerne i artikel 7 griber den kompetente myndighed ind, hvis det er påkrævet af hensyn til sikkerheden og/eller havmiljøet.

Artikel 9

Udbedring af skader, der er forvoldt under lastning eller losning

1. Terminalrepræsentanten giver skibets fører besked, hvis skibets struktur eller udstyr beskadiges under lastning eller losning, og skader skal om fornødent udbedres.

2. Hvis skaderne kan svække skrogets struktur eller vandtæthed eller de tekniske hovedsystemer på skibet, skal flagstatens administration eller en organisation, som den har anerkendt og lader sig repræsentere af, og havnestatens kontrolmyndighed underrettes, således at det kan besluttes, om udbedring skal finde sted umiddelbart eller kan udsættes. Beslutningen træffes af havnestatens kontrolmyndighed under behørig hensyntagen til, hvad flagstatens administration eller den organisation, som den har anerkendt og lader sig repræsentere af, mener.

3. Når en beslutning efter stk. 2 skal træffes, kan havnestatens kontrolmyndighed søge støtte hos en anerkendt organisation om undersøgelse af skadernes omfang og vurdering af, om udbedring skal ske umiddelbart eller kan udsættes.

Artikel 10

Overvågning og rapportering

1. Medlemsstaterne overvåger Iøbende, at terminalerne opfylder kravene i artikel 5, nr. 1, artikel 6, nr. 2, og artikel 7. Overvågningen omfatter uanmeldt inspektion under lastning og losning

2. Medlemsstaterne sender hvert andet år Kommissionen en rapport om resultaterne af overvågningen. Rapporten skal desuden indeholde en vurdering af, om de harmoniserede procedurer for samarbejde og kommunikation mellem skibe og terminaler i dette direktiv, er effektive. Rapporten skal foreligge senest den 30. april i året efter de to år, den omhandler.

Artikel 11

Underretning af IMO

Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen underretter IMO om vedtagelsen af direktivet under henvisning til punkt 1.7 i bilaget til IMO-resolution A.797(19) af 23. november 1995 om sikkerheden ved skibe, der transporterer tørlast i bulk.

Artikel 12

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12, stk. 1, i Rådets direktiv 93/75/EØF ([1]).

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er 3 måneder.

Artikel 13

Ændringsprocedure

1. Definitionerne, henvisninger til internationale konventioner og koder, henvisninger til IMO-resolutioner og -cirkulæreskrivelser, henvisninger til ISO-standarder og henvisninger til fællesskabsretsakter samt bilagene kan ændres efter proceduren i artikel 12, stk. 2, i det omfang det er nødvendigt for at bringe dem i overensstemmelse med internationale regler og fællesskabsregler, der vedtages, ændres eller træder i kraft efter vedtagelse af direktivet, forudsat at direktivets anvendelsesområde ikke udvides.

2. Bestemmelser om gennemførelse af procedurerne i direktivet kan indsættes i artikel 7 og bilagene ved vedtagelse efter proceduren i artikel 12, stk. 2, forudsat at direktivets anvendelsesområde ikke udvides.

Artikel 14

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktionerne for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler bestemmelserne herom til Kommissionen, senest på den dato, der omhandles i artikel 15, stk. 1, første afsnit.

Artikel 15

Anvendelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv [senest 18 måneder] efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender dem fra den 1. januar 2003.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

Artikel 16

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

([1]) EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19.

BILAG I

KONTROL AF BULKSKIBES EGNETHED TIL LASTNING OG LOSNING AF FAST BULKLAST

(som omhandlet i artikel 4)

Bulkskibe, der anløber terminaler i medlemsstaterne for at laste eller losse fast bulklast, kontrolleres for, om følgende egnethedskrav er opfyldt:

1) Skibene skal have hensigtsmæssigt konstruerede lastrum og lugeåbninger af tilstrækkelig størrelse til, at fast bulklast kan lastes, stuves, trimmes og losses på tilfredsstillende måde.

2) Lasteluger skal være forsynet med identifikationsnumre svarende til dem, der benyttes i laste- og losseplaner. Disse numre skal have en sådan placering, størrelse og farve, at de er klart synlige og identificerbare for dem, der betjener terminalens laste- og lossemateriel.

3) Lasteluger, lugebetjeningssystemer og sikkerhedsudstyr skal være i forsvarlig driftsmæssig stand og må kun benyttes til det tilsigtede formål.

4) Hvis der er monteret indikatorlys til angivelse af slagside, skal det ved prøvning inden lastning eller losning kontrolleres, at de virker.

5) Hvis skibet skal være forsynet med et godkendt lasteinstrument, skal dette være certificeret og i stand til at beregne forskydningskræfter under lastning og losning.

6) Hvis skibet er forsynet med eget lastegrej, skal sådant grej være certificeret og vedligeholdt, og det må kun benyttes under et kvalificeret besætningsmedlems overopsyn.

7) Alt fremdrifts- og hjælpemaskineri skal være i forsvarlig driftsmæssig stand.

8) Udrustning på dækket til fortøjning og opankring skal være funktionsdygtigt og i forsvarlig stand.

BILAG II

KRAV TIL TERMINALERS EGNETHED TIL LASTNING OG LOSNING AF FAST BULKLAST

(som omhandlet i artikel 5, nr. 1)

1) Den, der driver en terminal, skal sikre, at der ved terminalen kun tages imod sådanne bulkskibe til lastning og losning af fast bulklast, som uden fare kan lægge til ved laste- og losseanlægget, bl.a. under hensyntagen til vanddybden ved kajpladsen, skibets største mål, fortøjningsarrangementer, fenderarrangementer, sikre adgangsveje og mulige forhindringer for laste- og losseoperationer.

2) Terminalens laste- og lossemateriel skal være behørigt certificeret og i god vedligeholdelsesstand samt opfylde relevante regler og standarder, og det må kun betjenes af behørigt uddannet og eksamineret personale.

3) Terminalens lastvejeudstyr skal være i god vedligeholdelsesstand og regelmæssigt afprøves og kalibreres således, at afvigelsen fra den nominelle mængde højst er 1 % ved sædvanlige lasterater.

4) Terminalens personale skal være uddannet i de aspekter af sikker lastning og losning af bulkskibe, der svarer til deres ansvar. Under uddannelsen skal kursisterne gøres bekendt med de generelle farer ved lastning og losning af fast bulklast og med, hvilke uheldige virkninger ukorrekte laste- og losseoperationer kan have på skibets sikkerhed.

5) Den, der driver en terminal, skal sikre, at personale, der deltager i laste- og losseoperationer, er udstyret med og benytter personlige værnemidler og er tilstrækkelig udhvilet til, at der ikke sker uheld som følge af træthed.

BILAG III

INFORMATIONER, SOM SKIBETS FØRER SKAL FORSYNE TERMINALEN MED

(som omhandlet i artikel 6, nr. 1, litra b))

1) Skibets forventede ankomsttid ud for havnen tidligst muligt. Dette skøn ajourføres efter behov.

2) På tidspunktet for første underretning om ankomsttidspunkt:

a) navn, radiokaldesignal, IMO-nummer, nationalitet og hjemsted

b) laste- og losseplan med angivelse af ladningens størrelse, stuvning ad hver enkelt luger, lastnings- og losningsrækkefølge samt, hvilken mængde der skal lastes eller losses ad gangen

c) dybgang ved ankomst og forventet dybgang ved afsejling

d) tidsforbrug til ballastning og deballastning

e) skibets længde overalt, dets bredde og længden af lastearealet regnet fra forreste karm på den forreste til agterste karm på den agterste af de luger, hvorigennem ladningen skal lastes eller losses

f) afstanden fra vandlinjen til den første af de luger, hvorigennem der skal lastes eller losses, og afstanden fra skibssiden til lugeåbningen

g) placeringen af skibets falderebstrappe

h) mastehøjde

i) beskrivelse af skibets eget laste- og losseudrustning og dets kapacitet

j) antal fortøjninger og deres type

k) særlige ønsker, f.eks. om trimning eller kontinuerlig måling af ladningens fugtighedsindhold

l) nærmere oplysninger om eventuelt påkrævede reparationer, som kan forsinke anløb, påbegyndelse af lastning eller losning eller skibets afsejling efter afsluttet lastning og losning

m) andre informationer om skibet, som terminalen måtte bede om.

BILAG IV

SKIBSFØRERENS PLIGTER FØR OG UNDER LASTING OG LOSNING

(som omhandlet i artikel 6, nr. 1, litra d))

Før og under lastning og losning skal skibets fører sørge for følgende:

1) Skibets ansvarshavende officer skal lede lastning og losning af ladningen og udtømning og indtag af ballastvand.

2) Fordelingen af ladning og ballastvand skal overvåges under hele laste- eller losseprocessen for at sikre, at skibets konstruktion ikke overbelastes.

3) Skibet skal holdes på ret køl; kræves der af driftsmæssige årsager en vis slagside, skal den holdes så lille som mulig.

4) Skibet skal være solidt fortøjet, idet der tages hensyn til lokale vejrforhold og vejrudsigter.

5) Der skal være tilstrækkelig mange officerer og besætningsmedlemmer om bord til at korrigere fortøjninger og så mange, som er påkrævet normalt og i nødsituationer, idet der tages hensyn til, at besætningen skal have tilstrækkelig hvile til, at træthed undgås.

6) Terminalrepræsentanten skal gøres opmærksom på behovet for trimning af lasten, som skal følge procedurerne i IMO-kodeksen for sikker praksis for fast bulklast.

7) Terminalrepræsentanten skal gøres opmærksom på behovet for afpasning af deballastning eller ballastning og laste- og losserater for skibet og på enhver afvigelse fra deballastnings- eller ballastningsplanen og andre forhold, der kan have betydning for lastning eller losning af ladningen.

8) Ballastvand skal udtømmes med rater som aftalt i lasteplanen og må ikke føre til oversvømmelse af kaj eller tilstødende fartøjer. Er det uhensigtsmæssigt at udtømme al ballast fra skibet inden trimningsfasen under lastningen, aftaler skibets fører med terminalrepræsentanten, hvornår og hvor længe det kan blive nødvendigt at indstille lastningen.

9) Det skal være aftalt med terminalrepræsentanten, hvad der skal foretages i tilfælde af regn eller andet omslag i vejret, hvis ladningen er af en sådan art, at der kan opstå fare ved et sådant omslag.

10) Der må ikke udføres nitning, svejsning mv. (»hot work«) om bord på skibet eller i nærheden af skibet, mens det ligger ved kaj, undtagen hvis terminalrepræsentanten giver sin tilladelse dertil og alle den kompetente myndigheds krav er opfyldt.

11) Der skal føres nøje tilsyn med laste- og losseoperationer og med skibet i lastningens og losningens afsluttende faser.

12) Der skal omgående gives varsel til terminalrepræsentanten, hvis der under laste- eller losseprocesser påføres skade eller opstår en farlig situation, eller hvis det er ved at ske.

13) Terminalrepræsentanten skal underrettes, når den endelige trimning af skibet skal påbegyndes, således at transportøren kan tømmes.

14) Losning fra bagbords side skal nøje afpasses efter losning fra styrbords side i samme lastrum, så skibets konstruktion ikke vrides.

15) Ved ballastning af et eller flere lastrum skal der tages hensyn til faren for udledning af brændbare dampe fra lastrummene, og der skal træffes sikkerhedsforanstaltninger, inden der tillades nitning, svejsning mv. i nærheden af eller over sådanne lastrum.

BILAG V

INFORMATIONER, SOM TERMINALEN SKAL FORSYNE SKIBETS FØRER MED

(som omhandlet i artikel 6, nr. 2, litra a))

1) navnet på den kaj, hvor lastning eller losning skal finde sted, og forventet tid til anløb og gennemførelse af lastning eller losning ([1])

2) specifikationer for laste- og lossemateriel, herunder terminalens nominelle laste- eller losserate, antallet af laste- eller losserør, der vil blive anvendt, og det tidsrum, der forventes at skulle bruges til lastning af hver portion eller til hver fase af losningen

3) særlige kendetegn ved kaj eller mole, som skibets fører har brug for at kende til, herunder placeringen af faste og mobile forhindringer, fendere, pullerter og fortøjningsarrangementer

4) mindste vanddybde ved kajpladsen og i indsejlings- og afsejlingsløb ([1])

5) vandets massefylde ved kajpladsen

6) største afstand fra vandlinjen til øverste kant på lastelugernes dæksel eller karm, alt efter hvad der er relevant for lastning og losning, samt største mastehøjde

7) landgangs- og adgangsarrangementer

8) hvilken side af skibet der skal ligge an mod kajen

9) største tilladte sejlhastighed mod molen og, om der er slæbebåde til rådighed, og deres type og pullerttræk

10) lasterækkefølgen for de enkelte ladningsenheder og eventuelle andre restriktioner, hvis ladningen ikke kan føres om bord i vilkårlig rækkefølge og i vilkårlige lastrum, som passende for skibet

11) eventuelle egenskaber ved den ladning, der skal lastes, som kan forårsage fare, hvis den kommer i berøring med ombordværende ladning eller ladningsrester

12) foreløbige informationer om forslag til laste- eller losseoperationer eller om ændring af eksisterende laste- eller losseplaner

13) om terminalens laste- og lossemateriel er fast, eller om der er begrænsninger for dets bevægelighed

14) påkrævede fortøjninger

15) varsel om usædvanlige fortøjningsarrangementer

16) eventuelle restriktioner for ballastning eller deballastning

17) maksimal afsejlingsdybgang, som den kompetente myndighed tillader, samt andet vedrørende terminalen, som skibsføreren måtte bede om.

([1]) Informationer om forventede anløbs- og afsejlingstider og om mindste vanddybde ved kajpladsen skal løbende ajourføres og videregives til skibets fører, efterhånden som nye forventede ankomsttidspunkter modtages. Informationer om mindste vanddybde i indsejlings- og afsejlingsløb skal gives af enten terminal eller havnemyndighed.

BILAG VI

TERMINALREPRÆSENTANTENS PLIGTER FØR OG UNDER LASTING OG LOSNING

(som omhandlet i artikel 6, nr. 2, litra d))

Før og under lastning og losning skal terminalrepræsentanten

1) give skibets fører navnene på det terminal- eller befragterpersonale, som er ansvarlige for laste- og losseoperationer, og som er skibsførerens kontaktpersoner, samt procedurer for, hvordan kontakten etableres

2) træffe alle forholdsregler mod, at laste- og lossemateriel forårsager skader på skibet, og underrette skibets fører, hvis det alligevel sker

3) i tilfælde af ladninger med høj massefylde, eller hvis en enkelt grabfuld er stor, advare skibets fører om, at der kan forekomme høj lokal stødlignende belastning af skibets konstruktion, indtil tanktoppen er helt dækket af ladningen, især hvis der tillades frit fald fra stor højde og der udvises særlig forsigtighed, når lasteoperationen påbegyndes i de enkelte lastrum

4) sørge for, at der i alle faser og med hensyn til alle aspekter af laste- og losseoperationer, er enighed mellem skibets fører og terminalrepræsentanten, og at skibets fører bliver underrettet om enhver ændring i den aftalte lasterate og om den indladte vægt efter hver lastet portion

5) føre et register over vægt og anbringelse af lastet og losset ladning og sikre, at vægten i de enkelte lastrum ikke afviger fra den aftalte laste- eller losseplan

6) sørge for, at der i den ladningsmængde, der er påkrævet til at nå afsejlingsdybgang og -trim, tages højde for, at alt gods skal være tømt af terminalens transportør, når lastningen er tilendebragt. Hertil skal terminalrepræsentanten underrette skibets fører om den nominelle tonnage indeholdt i terminalens transportanlæg og om eventuelle krav til tømning af transportanlægget ved lastningens afslutning

7) hvad losning angår, give skibets fører tidligst muligt varsel, når det agtes at øge eller mindske det antal losseenheder, der er i brug, og give skibets fører besked, når losning fra det enkelte lastrum anses for afsluttet

8) sørge for, at der ikke foretages nitning, svejsning mv. (»hot work«) om bord på skibet eller i nærheden af skibet, mens det ligger ved kaj, undtagen hvis skibets fører giver sin tilladelse dertil og alle den kompetente myndigheds krav er opfyldt.

Forslag til Rådets direktiv om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf

(2000/C 311 E/18)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 303 endelig udg. — 2000/0127(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 24. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Udarbejdelsen af en fælles politik på asylområdet, herunder en fælles europæisk asylordning, er et grundlæggende element i Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne legitimt søger beskyttelse i Den Europæiske Union.

(2) Antallet af tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, er steget væsentligt i de seneste år i Europa. Det er i disse tilfælde ofte nødvendigt at indføre en særordning for midlertidig beskyttelse, som sikrer de pågældende en øjeblikkelig beskyttelse af midlertidig art for at undgå risikoen for, at asylsystemet udsættes for alvorlige forstyrrelser.

(3) I konklusionerne om de personer, der er fordrevet på grund af konflikten i det tidligere Jugoslavien, der blev vedtaget af ministrene med ansvar for indvandring på møderne i London den 30. november og den 1. december 1992 og i København den 1. og 2. juni 1993, gav medlemsstaterne og EF-institutionerne udtryk for deres bekymring over de fordrevnes situation.

(4) Rådet vedtog den 25. september 1995 en resolution om byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold [1], og den 4. marts 1996 vedtog det afgørelse 96/198/RIA om en beredskabs- og hasteprocedure med henblik på byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold [2].

(5) Ifølge Rådets og Kommissionens handlingsplan af 3. december 1998 skal der hurtigst muligt i overensstemmelse med Amsterdam-traktatens bestemmelser vedtages minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse af fordrevne fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, og foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf.

(6) Rådet vedtog den 27. maj 1999 en række konklusioner vedrørende fordrevne personer fra Kosovo [3]. I konklusionerne opfordres Kommissionen og medlemsstaterne til at drage konsekvenserne af deres reaktion på Kosovo-krisen, når de udarbejder foranstaltninger i overensstemmelse med traktaten.

(7) Det Europæiske Råd erkendte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at det er nødvendigt at nå til enighed om spørgsmålet om midlertidig beskyttelse for fordrevne personer på grundlag af solidaritet mellem medlemsstaterne.

(8) Det er således nødvendigt at indføre minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og at indføre foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf.

(9) Disse standarder og foranstaltninger bør være indbyrdes afhængige for at sikre den størst muligt effektivitet, sammenhæng og solidaritet, for at undgå sekundære bevægelser og for at støtte det fælles europæiske asylsystem. Det er derfor mest hensigtsmæssigt at vedtage dem i samme juridiske instrument.

(10) Det er vigtigt, at denne midlertidige beskyttelse er forenelig med medlemsstaternes internationale forpligtelser med hensyn til flygtninges rettigheder, og navnlig at den ikke griber ind i anerkendelsen af flygtningestatus i henhold til Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, som alle medlemsstaterne har ratificeret.

[1] EFT C 262 af 7.10.1995, s. 1.

[2] EFT L 63 af 13.3.1996, s. 10.

[3] EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

(11) FN's Flygtningehøjkommissariats mandat med hensyn til flygtninge og andre personer, der har behov for international beskyttelse, skal respekteres, og erklæring nr. 17 ad den tidligere artikel 73 K i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (den nuværende artikel 63 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab) der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten, skal efterleves i forbindelse med midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.

(12) Det bør fastsættes, at dette direktiv ikke finder anvendelse på personer, der er blevet modtaget i henhold til ordninger for midlertidig beskyttelse inden dets ikrafttræden.

(13) Det ligger i minimumsstandardernes natur, at medlemsstaterne har kompetence til at indføre eller bibeholde gunstigere betingelser for de personer, der nyder midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.

(14) I betragtning af, at midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer er en foranstaltning af specifik art, og at det er umuligt på forhånd at fastsætte kvantitative kriterier for, hvad der udgør en massetilstrømning, er det nødvendigt at fastsætte en maksimal varighed for denne beskyttelse og lade dens iværksættelse være afhængig af en afgørelse vedtaget af Rådet. Denne afgørelse er obligatorisk i alle medlemsstaterne over for de fordrevne personer, der er omhandlet i afgørelsen. Betingelserne for afgørelsens udløb bør ligeledes fastsættes.

(15) Medlemsstaterne bør, hvis de ønsker det, have mulighed for at udvide den midlertidige beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer til at omfatte yderligere kategorier af fordrevne personer ud over dem, der er omhandlet i Rådets afgørelse, når de er fordrevet af de samme grunde og fra det samme hjemland, og betingelserne for denne mulighed bør fastsættes.

(16) Det er vigtigt at fastlægge medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til betingelserne for modtagelse af de personer, der nyder midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, og deres ophold.

(17) Det er målet, at udvikle Den Europæiske Union til et område med sikkerhed, frihed og retfærdighed, også hvad angår asylpolitikken og midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer. Enhver forskelsbehandling der kan bringe dette mål i fare, bør undgås.

(18) Der bør indføres regler om adgang til asylproceduren i forbindelse med midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer i overensstemmelse med medlemsstaternes internationale forpligtelser og traktatens bestemmelser.

(19) Der bør indføres principper og foranstaltninger, som skal gælde for de pågældendes tilbagevenden til hjemlandet og situationen i medlemsstaterne ved ophøret af en midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.

(20) Det er nødvendigt at indføre en solidaritetsmekanisme, der skal være med til at skabe en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af fordrevne i tilfælde af massetilstrømning og følgerne heraf. Denne mekanisme omfatter to aspekter. Det første er det finansielle aspekt. Det andet aspekt hviler på den fysiske modtagelse af de pågældende i medlemsstaterne på grundlag af en dobbelt frivillighed fra både modtagelsesmedlemsstaternes og de fordrevnes side. Det bør være muligt at undlade at anvende det andet aspekt, og betingelserne for anvendelsen af dette aspekt bør fastsættes.

(21) Iværksættelsen af en sådan midlertidig beskyttelse bør ledsages af et administrativt samarbejde.

(22) Det er vigtigt at fastlægge tilfældene af udelukkelse fra midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.

(23) Medlemsstaterne bør indføre en sanktionsordning med henblik på overtrædelser af dette direktiv.

(24) Gennemførelsen af dette direktiv bør evalueres regelmæssigt.

(25) Målene for den påtænkte handling, nemlig indførelsen af minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor i overensstemmelse med princippet om subsidiaritet, jf. traktatens artikel 5, på grund af handlingens dimensioner eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; den påtænkte handling omfatter i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, kun, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, og fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) »midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning«: en særordning, som i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, sikrer de pågældende en øjeblikkelig beskyttelse af midlertidig art, når der er fare for, at asylsystemet ikke kan håndtere denne tilstrømning uden negative følger for den måde, det fungerer på, for de pågældende og for andre personer, der anmoder om beskyttelse; i det følgende benævnt »midlertidig beskyttelse«

b) »Genève-konventionen«: konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967

c) »fordrevne fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland«: tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der har måttet forlade deres hjemland, som på grund af situationen i hjemlandet ikke kan vende tilbage under sikre og humane forhold, og som eventuelt kan falde inden for anvendelsesområdet for Genève-konventionens artikel 1A eller andre internationale eller nationale beskyttelsesinstrumenter, herunder særlig:

— personer, der er flygtet fra områder, der er ramt af væbnede konflikter eller vedvarende uroligheder

— personer, der løber en alvorlig risiko for at blive udsat for eller har været ofre for systematiske eller omfattende overtrædelser af menneskerettighederne

d) »massetilstrømning«: tilstrømning til Fællesskabet af et betydeligt antal fordrevne personer fra tredjelande, som ikke kan vende tilbage til hjemlandet, og som kommer fra et bestemt land eller et bestemt geografisk område

e) »flygtninge«: tredjelandsstatsborgere eller statsløse ifølge Genève-konventionens artikel 1A

f) »uledsagede mindreårige«: tredjelandsstatsborgere under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden ledsagelse af en voksen, der er ansvarlig for dem ifølge lov eller sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt

g) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse, som er udstedt af myndighederne i en medlemsstat i overensstemmelse med medlemsstatens lovgivning, og som gør det muligt for en tredjelandsstatsborger at opholde sig på dens område

h) »referenceperson«: den tredjelandsstatsborger, der nyder midlertidig beskyttelse i en medlemsstat, og som ansøger om familiesammenføring med et eller flere medlemmer af sin familie.

Artikel 3

1. Midlertidig beskyttelse berører ikke anerkendelsen af flygtningestatus i henhold til Genève-konventionen.

2. Medlemsstaterne iværksætter den midlertidige beskyttelse under overholdelse af de grundlæggende rettigheder, der er sikret af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som blev undertegnet i Rom den 4. november 1950.

3. De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (i det følgende benævnt UNHCR) og andre relevante organisationer konsulteres regelmæssigt i forbindelse med indførelse, iværksættelse og ophør af den midlertidige beskyttelse.

4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer, der er blevet modtaget som led i ordninger for midlertidig beskyttelse inden dette direktivs ikrafttræden.

5. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at indføre eller bibeholde gunstigere vilkår for de personer, der nyder midlertidig beskyttelse.

KAPITEL II

Varighed og iværksættelse af den midlertidige beskyttelse

Artikel 4

Den midlertidige beskyttelse har en varighed på et år. Hvis den ikke ophører på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra b), forlænges den automatisk med seks måneder ad gangen for en periode på højst ét år.

Den midlertidige beskyttelses samlede varighed kan ikke overstige to år.

Artikel 5

1. Massetilstrømningen af fordrevne personer konstateres ved en afgørelse, som Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra medlemsstaterne om, at den forelægger Rådet et forslag. Afgørelsen medfører, at den midlertidige beskyttelse iværksættes i alle medlemsstaterne i overensstemmelse med nærværende direktiv over for de fordrevne personer, afgørelsen omhandler. Den indeholder mindst:

a) en beskrivelse af de specifikke grupper af personer, som den midlertidige beskyttelse finder anvendelse på

b) datoen for iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse

c) medlemsstaternes erklæringer i overensstemmelse med artikel 25.

2. Rådets afgørelse baseres på:

a) en gennemgang af situationen og af befolkningsbevægelsernes omfang

b) en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt at udløse den midlertidige beskyttelse under hensyntagen til mulighederne for nødhjælp og foranstaltninger på stedet eller disses utilstrækkelighed

c) oplysninger fra medlemsstaterne, Kommissionen, UNHCR og andre relevante organisationer.

3. De relevante bestemmelser om hastesager i Rådets forretningsorden kan i givet fald anvendes.

4. Parlamentet underrettes om Rådets afgørelse.

Artikel 6

1. Den midlertidige beskyttelse ophører:

a) når den maksimale varighed nås, eller

b) når som helst, når Rådet træffer afgørelse herom med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra medlemsstaterne om, at den forelægger Rådet et forslag.

2. Rådets afgørelse baseres på en konstatering af, at situationen i hjemlandet muliggør en varig tilbagevenden under sikre og menneskeværdige forhold under overholdelse af Genève-konventionens artikel 33 og den europæiske menneskerettighedskonvention. Europa-Parlamentet underrettes herom.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan udvide den midlertidige beskyttelse til at omfatte yderligere kategorier af personer, som er fordrevet af de samme grunde og fra det samme hjemland, hvis disse kategorier ikke er omfattet af Rådets afgørelse i henhold til artikel 5. De underretter straks Rådet og Kommissionen herom.

KAPITEL III

Medlemsstaternes forpligtelser over for de personer, der nyder midlertidig beskyttelse

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de pågældende har opholdstilladelse under hele den midlertidige beskyttelses varighed. Der udstedes dokumenter med henblik herpå.

2. Uanset varigheden af de opholdstilladelser, der er omhandlet i stk. 1, kan den behandling, medlemsstaterne giver personer, der nyder midlertidig beskyttelse, ikke være mindre gunstig end den, der er defineret i artikel 9 til 15.

3. Medlemsstaterne letter i givet fald udstedelsen af de nødvendige visa, herunder transitvisa, til personer, der får tilladelse til at indrejse på deres område med henblik på midlertidig beskyttelse. Disse visa er gratis. Formaliteterne skal på grund af nødsituationen reduceres til et minimum.

Artikel 9

Medlemsstaterne udsteder til de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, et dokument på hjemlandets og værtslandets officielle sprog, hvori bestemmelserne om midlertidig beskyttelse klart anføres.

Artikel 10

Medlemsstaterne tillader de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, at arbejde som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende på samme betingelser som flygtninge. Dette princip om ligebehandling mellem personer, der nyder midlertidig beskyttelse, og flygtninge gælder også med hensyn til løn, social tryghed i forbindelse med arbejdet som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende og andre arbejdsvilkår.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sikrer, at de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, har adgang til en passende indkvartering eller i givet fald får midler til at skaffe sig en bolig.

2. Medlemsstaterne indfører bestemmelser, som sikrer, at de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, får den nødvendige støtte med hensyn til sociale ydelser og subsistenshjælp, når de ikke råder over tilstrækkelige midler, samt med hensyn til lægehjælp. Den nødvendige støtte med hensyn til lægehjælp omfatter mindst akut lægehjælp og behandling af sygdomme, jf. i øvrigt stk. 4.

3. Når de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, arbejder som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende, tages der ved fastsættelsen af støttens størrelse hensyn til deres evne til at forsørge sig selv.

4. Medlemsstaterne sikrer personer, der nyder midlertidig beskyttelse, og som har særlige behov, såsom uledsagede mindreårige og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykisk, fysisk eller seksuel vold, en passende hjælp, det være sig lægehjælp eller andre former for hjælp.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne giver mindreårige, der nyder midlertidig beskyttelse, adgang til skolesystemet på lige fod med værtsmedlemsstatens egne statsborgere. Medlemsstaterne kan bestemme, at denne adgang er begrænset til det offentlige skolesystem. Som mindreårige betragtes alle, der er under den myndighedsalder, der er fastsat af den pågældende medlemsstat.

2. Medlemsstaterne giver voksne, der nyder midlertidig beskyttelse, adgang til det almindelige skolesystem og til erhvervsuddannelse, efter- og videreuddannelse og omskoling.

Artikel 13

1. Når omstændighederne ved massetilstrømningen har medført, at familier, der allerede var dannet i hjemlandet, er blevet adskilt, giver medlemsstaterne følgende personer tilladelse til indrejse og ophold:

a) ægtefællen eller den ugifte partner, som har et varigt forhold til referencepersonen, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning sidestilles med gifte par

b) børn af det par, der er omhandlet i litra a), eller af referencepersonen, på betingelse af, at de ikke er gift, og at de er afhængige af referencepersonen, uanset om de født i eller uden for ægteskab eller er adopteret

c) andre familiemedlemmer, hvis de er afhængige af referencepersonen eller har været udsat for særligt alvorlige traumer eller har behov for særlig lægelig behandling.

2. Familiesammenføringen kan ske når som helst under den midlertidige beskyttelses varighed indtil to måneder før udløbet af den maksimale periode for den midlertidige beskyttelse på to år. De familiesammenførte personer får opholdstilladelse på grundlag af den midlertidige beskyttelse.

3. Ansøgningen om familiesammenføring indgives af referencepersonen i den medlemsstat, hvor han har ophold. Medlemsstaterne kontrollerer, at de forskellige familiemedlemmer samtykker i familiesammenføringen.

4. I forbindelse med beslutninger i medfør af stk. 1 skal mangelen på beviser for den familiemæssige tilknytning ikke i sig selv betragtes som en hindring. Medlemsstaterne tager hensyn til alle faktiske forhold og specifikke omstændigheder, når de vurderer gyldigheden af de forelagte beviser og troværdigheden af de pågældendes erklæringer.

5. Hvis medlemmerne af en familie, jf. stk. 1, nyder midlertidig beskyttelse i forskellige medlemsstater, giver medlemsstaterne tilladelse til bevarelse af deres families enhed i den værtsmedlemsstat, de måtte vælge, på samme betingelser som fastsat i stk. 2. Ved overførslen til den pågældende værtsmedlemsstat med henblik på familiesammenføring trækkes den opholdstilladelse, der er udstedt i den medlemsstat, der forlades, tilbage, og de forpligtelser, der er knyttet til den midlertidige beskyttelse i den medlemsstat der forlades, ophæves.

Ansøgningen om familiesammenføring indgives i den værtsmedlemsstat, hvor familiemedlemmerne ønsker at blive genforenet. Medlemsstaterne kontrollerer, at de forskellige familiemedlemmer giver deres samtykke til familiesammenføringen.

6. Den berørte medlemsstat behandler ansøgningen om familiesammenføring hurtigst muligt. Enhver beslutning om afslag på ansøgningen skal være behørigt begrundet og kan underkastes domstolsprøvelse i den pågældende medlemsstat. Ved behandlingen af ansøgningen tager medlemsstaterne tilbørligt hensyn til mindreårige børns tarv.

7. Den praktiske gennemførelse af denne artikel kan ske i samarbejde med de relevante internationale organisationer.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer hurtigst muligt de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at uledsagede mindreårige, der nyder midlertidig beskyttelse, er repræsenteret ved en værge, en repræsentant for en organisation, som er ansvarlig for bistand til mindreårige og deres trivsel, eller ved enhver form for passende repræsentation.

2. Så længe den midlertidige beskyttelse varer, bestemmer medlemsstaterne, at uledsagede mindreårige anbringes:

a) hos myndige familiemedlemmer

b) hos en plejefamilie

c) i modtagelsescentre med særlige faciliteter for mindreårige eller i en anden form for indkvartering med passende faciliteter for mindreårige.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en uledsaget mindreårig, hvis familiemedlemmer det ikke har været muligt at spore, i givet fald kan sammenføres med en eller flere personer, som har taget sig af ham under flugten. Medlemsstaterne kontrollerer, at den uledsagede mindreårige og den eller de berørte personer giver deres samtykke til sammenføringen.

Artikel 15

Medlemsstaterne efterlever de forpligtelser, der er fastsat i artikel 8 til 14, uden forskelsbehandling på grund af køn, race, etnisk oprindelse, nationalitet, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

KAPITEL IV

Adgang til asylproceduren i forbindelse med midlertidig beskyttelse

Artikel 16

1. De personer, som nyder midlertidig beskyttelse, skal, hvis de ønsker det, sikres adgang til en procedure til fastlæggelse af flygtningestatus.

2. Denne adgang skal senest gives, når den midlertidige beskyttelse ophører. Når asylansøgningen er indgivet inden den midlertidige beskyttelses begyndelse eller under den midlertidige beskyttelse, og behandlingen af ansøgningen er blevet suspenderet, kan suspensionen ikke forlænges ud over den midlertidige beskyttelses ophør. Medlemsstaterne kan indføre procedurer til bekræftelse af asylansøgningen med rimelige frister og en passende information af ansøgerne.

Artikel 17

Kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, finder anvendelse.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne kan bestemme, at en person ikke samtidig kan nyde godt af midlertidig beskyttelse og have status som asylansøger, når ansøgningen behandles.

2. Når en person, der har mulighed for at nyde midlertidig beskyttelse, efter behandlingen af en asylansøgning ikke tildeles flygtningestatus, fastsætter medlemsstaterne med forbehold af bestemmelserne i artikel 29, at han fortsat har ret til midlertidig beskyttelse for resten af den midlertidige beskyttelses varighed.

KAPITEL V

Tilbagevenden og foranstaltninger efter den midlertidige beskyttelse

Artikel 19

Når den midlertidige beskyttelse ophører, finder de almindelige retsregler om beskyttelse og udlændinges indrejse og ophold i medlemsstaterne anvendelse.

Artikel 20

Medlemsstaterne gennemgår de tvingende humanitære grunde, som i konkrete tilfælde kan gøre de pågældendes tilbagevenden umulig eller urealistisk.

Artikel 21

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gøre det lettere for personer, der nyder midlertidig beskyttelse, eller hvis midlertidige beskyttelse er ophørt, at vende frivilligt tilbage under sikre og menneskeværdige forhold. Medlemsstaterne sørger for, at disse personer træffer beslutningen om tilbagevenden på grundlag af den fornødne viden. Medlemsstaterne kan bestemme, at det skal være muligt at rejse til hjemlandet for at undersøge forholdene.

2. Så længe den midlertidig beskyttelse ikke er ophørt, ser medlemsstaterne på grundlag af forholdene i hjemlandet velvilligt på ansøgninger om tilbagevenden til værtsmedlemsstaten fra personer, der har nydt midlertidig beskyttelse, og som har benyttet sig af deres ret til frivillig tilbagevenden.

3. Ved den midlertidige beskyttelses ophør kan medlemsstaterne beslutte på et personligt grundlag at forlænge gyldigheden af de forpligtelser, der er omhandlet i kapitel III i direktiv, over for de personer, der har været omfattet af den midlertidige beskyttelse, og som nyder godt af et program for frivillig tilbagevenden. Denne forlængelse gælder indtil datoen for de pågældendes tilbagevenden.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger vedrørende opholdsbetingelserne for de personer, der har nydt midlertidig beskyttelse, og som har særlige behov, såsom læge- eller psykologbehandling, således at behandlingen ikke afbrydes til skade for de pågældendes personlige lægelige interesser på trods af, at den midlertidige beskyttelse er ophørt.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de familier, hvis mindreårige børn går i skole i en medlemsstat, hvis de ønsker det kan sikres opholdsbetingelser, der gør det muligt for de pågældende børn at afslutte den igangværende skoletermin.

Artikel 23

Medlemsstaterne træffer med de pågældende personers samtykke og i samarbejde med de kompetente internationale organisationer passende foranstaltninger, der skal lette de genbosættelsesprogrammer, der måtte vise sig at være nødvendige.

KAPITEL VI

Solidaritet

Artikel 24

De foranstaltninger, der er omhandlet i dette direktiv, støttes finansielt af Den Europæiske Flygtningefond, der er oprettet ved beslutning .../..., på de betingelser, der er fastsat i nævnte beslutning.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne udviser fællesskabssolidaritet i forbindelse med modtagelsen af de personer, der er berettiget til midlertidig beskyttelse. De angiver deres modtagelseskapacitet, enten i tal eller generelt, eller grundene til, at de ikke er i stand til at modtage de pågældende personer. Disse angivelser medtages i en erklæring fra medlemsstaterne, der knyttes som bilag til den afgørelse, der er omhandlet i artikel 5. Medlemsstaterne kan efter vedtagelsen af afgørelsen angive, at de har en yderligere modtagelseskapacitet, ved at meddele dette til Rådet og Kommissionen. UNHCR underrettes hurtigt om disse angivelser.

2. Medlemsstaterne sikrer sig i samarbejde med de kompetente internationale organisationer, at de personer, der er defineret i afgørelsen i henhold til artikel 5, og som endnu ikke opholder sig på deres område, samtykker i at blive modtaget dér.

Artikel 26

1. Så længe den midlertidige beskyttelse varer, samarbejder medlemsstaterne i givet fald indbyrdes med henblik på at overføre opholdsstedet for de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, fra én medlemsstat til en anden. De pågældendes samtykke skal indhentes.

2. En medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater sine anmodninger om overførsler og underretter Kommissionen og UNHCR herom. Medlemsstaterne meddeler den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, deres modtagelseskapacitet.

3. Når der sker en overførsel fra én medlemsstat til en anden, ophæves de pågældendes opholdstilladelse i den medlemsstat, der forlades, og forpligtelserne over for de pågældende personer i forbindelse med den midlertidige beskyttelse i denne medlemsstat. Den nye værtsmedlemsstat yder de pågældende midlertidig beskyttelse.

4. Medlemsstaterne anvender den model for passerseddel, der er vist i bilaget, ved overførsel af personer, der nyder midlertidig beskyttelse, mellem medlemsstaterne.

Artikel 27

Anvendelsen af artikel 25 og 26 berører ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til »non-refoulement«.

KAPITEL VII

Administrativt samarbejde

Artikel 28

1. Med henblik på det administrative samarbejde, som er nødvendigt for iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse, udpeger medlemsstaterne et nationalt kontaktpunkt, hvis navn og adresse de sender hinanden og meddeler Kommissionen. Medlemsstaterne træffer i samarbejde med Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til at etablere et direkte samarbejde og en udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne fremsender regelmæssigt og hurtigst muligt oplysninger om antallet af personer, der er omfattet af den midlertidige beskyttelse, og oplysninger om de nationale love og administrative bestemmelser vedrørende iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse.

KAPITEL VIII

Særlige bestemmelser

Artikel 29

1. Medlemsstaterne kan udelukke en person fra den midlertidige beskyttelse, hvis han anses for at være til fare for deres nationale sikkerhed, eller hvis der er alvorlig grund til at antage, at han har begået en eller flere krigsforbrydelser eller forbrydelser mod menneskeheden, eller hvis det under behandlingen af asylansøgningen konstateres, at de udelukkelsesbestemmelser, der er fastsat i Genève-konventionens artikel 1F, finder anvendelse.

2. Disse grunde til udelukkelse må udelukkende være baseret på den pågældendes personlige forhold. Beslutninger eller foranstaltninger vedrørende udelukkelse skal baseres på proportionalitetsprincippet. De pågældende skal have adgang til domstolsprøvelse i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 30

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af nærværende direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning til at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest på den i artikel 32 fastsatte dato Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser, og enhver senere ændring meddeles hurtigst muligt.

Artikel 31

1. Senest to år efter den i artikel 32 fastsatte dato, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport.

2. Efter den rapport, der er omhandlet i stk. 1, aflægger Kommissionen mindst hvert femte år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne.

Artikel 32

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 33

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 34

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Model for passerseddel med henblik på overførsel af personer under midlertidig beskyttelse

PASSERSEDDEL

Referencenummer (*)

Udstedt i medfør af artikel 26 i direktiv . . ./. . ./EF af . . . om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf.

Kun gyldig til overførsel fra ..... (1) til ..... (2); den pågældende skal indfinde sig i ..... (3) inden den ..... (4)

Udstedt i: .....

Efternavn: .....

Fornavne:.....

Fødselssted og fødselsdato: .....

Nationalitet: .....

Udstedelsesdato: .....

FOTO

SEGL For indenrigsministeren: .....

Indehaveren af denne passerseddel er blevet identificeret af myndighederne: ..... (5) (6)

Dette dokument er udelukkende udstedt i medfør af artikel 26 i direktiv . . ./. . ./EF af . . . og udgør under ingen omstændigheder et dokument, der kan sidestilles med et rejsedokument, der giver tilladelse til at passere de ydre grænser, eller med et dokument, der beviser indehaverens identitet.

(*) Referencenummeret tildeles af den medlemsstat, hvorfra overførslen til en anden medlemsstat finder sted.
(1) Den medlemsstat, hvorfra overførslen til en anden medlemsstat finder sted.
(2) Den medlemsstat, hvortil overførslen finder sted.
(3) Det sted, hvor indehaveren skal indfinde sig i den anden medlemsstat.
(4) Fristen for, hvornår indehaveren skal indfinde sig i den anden medlemsstat.
(5) På grundlag af følgende rejsedokumenter eller identitetsdokumenter, som er forelagt myndighederne.
(6) På grundlag af andre dokumenter end rejsedokumenter og identitetsdokumenter..

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse Det Europæiske Sprogår 2001 [1]

(2000/C 311 E/19)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 321 endelig udg. — 1999/0208(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 25. maj 2000)

[1] EFT C 56 E af 29.2.2000.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —	Uændret
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 149 og 150,	
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,	under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [2],
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,	under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget [3],
i henhold til fremgangsmåden i EF-traktatens artikel 251, og	Uændret
ud fra følgende betragtninger:	
(1) Ifølge præamblen til EF-traktaten er medlemsstaterne »besluttet på at tilskynde til, at deres folk opnår det højst mulige videnniveau gennem bred adgang til uddannelse og vedvarende ajourføring heraf«;	
(2) ifølge artikel 18 i EF-traktaten har enhver unionsborger ret til »at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område«, og evnen til at anvende fremmede sprog er af afgørende betydning for i praksis at kunne gøre fuldt brug af denne ret;	

[1] KOM(1999) 485 endelig udg. af 13. oktober 1999.
[2] CES 1129/99 (1999/0208COD).
[3] CdR 465/99 fin.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	(3) i henhold til artikel 151 i EF-traktaten bidrager Fællesskabet til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet det respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaten tager hensyn til de kulturelle aspekter, hvoriblandt navnlig de sproglige aspekter har stor betydning;
	(4) alle de europæiske sprog, såvel i skriftlig som i mundtlig form, har samme kulturelle værdi og værdighed og er en integrerende del af den europæiske kultur og civilisation;
	(5) det sproglige aspekt er en af udfordringerne i forbindelse med den europæiske integration, og resultaterne af Det Europæiske Sprogår kan derfor være meget lærerige for udvikling af aktioner til fordel for den kulturelle og sproglige mangfoldighed;
	(6) i henhold til artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union respekterer Unionen de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950;
	(7) adgangen til den righoldige litteraturarv på de sprog, som den oprindelig blev skabt på, vil bidrage til udviklingen af gensidig forståelse og give unionsborgerskabet et konkret indhold;
	(8) sprogindlæring har stor betydning, da det styrker bevidstheden om den kulturelle mangfoldighed og er med til at bekæmpe fremmedhad, racisme, antisemitisme og intolerance;
	(9) ud over de menneskelige, kulturelle og politiske fordele har sprogindlæring også et betydeligt økonomisk potentiale;
	(10) beherskelse af modersmålet og kendskab til de klassiske sprog, navnlig latin og oldgræsk, kan lette tilegnelsen af andre sprog;

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	(11) det er vigtigt at højne bevidstheden hos de ansvarlige i den offentlige og private sektor med hensyn til betydningen af uhindret adgang til sprogundervisning;
(3) Rådets konklusioner af 12. juni 1995 vedrørende sproglig mangfoldighed og flersprogethed i Den Europæiske Union fremhæver, at »sproglig mangfoldighed bør bevares og flersprogethed fremmes i EU med lige stor respekt for alle EU-sprog og under behørig hensyntagen til subsidiaritetsprincippet«, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2493/95/EF, vedtaget den 23. oktober 1995, hvormed 1996 blev gjort til Det Europæiske År — Livslang uddannelse [1] gør opmærksom på, hvor stor en rolle livslang uddannelse spiller for udviklingen af færdigheder, herunder sproglige, i et menneskes liv;	(12) Rådets konklusioner af 12. juni 1995 vedrørende sproglig mangfoldighed og flersprogethed i Den Europæiske Union fremhæver, at »sproglig mangfoldighed bør bevares og flersprogethed fremmes i EU med lige stor respekt for alle EU-sprog og under behørig hensyntagen til subsidiaritetsprincippet«, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2493/95/EF, vedtaget den 23. oktober 1995, hvormed 1996 blev gjort til Det Europæiske År — Livslang uddannelse [1] gør opmærksom på, hvor stor en rolle livslang uddannelse spiller for udviklingen af færdigheder, herunder sproglige, i et menneskes liv;
(4) Kommissionen opstiller som mål 4 i sin hvidbog af 1995 »Almen uddannelse, erhvervsuddannelse: Undervise og lære: På vej mod det kognitive samfund« [2] at alle opnår færdighed i tre fællesskabssprog, og Kommissionens grønbog af 1996, »Almen uddannelse, erhvervsuddannelse, forskning: hindringer for mobiliteten« [3] konkluderer, at for at EU's borgere kan nyde godt af de beskæftigelsesmæssige og personlige muligheder, det indre marked giver dem, er det en forudsætning, at de lærer mindst to fællesskabssprog;	(13) Kommissionen opstiller som mål 4 i sin hvidbog af 1995 »Almen uddannelse, erhvervsuddannelse: Undervise og lære: På vej mod det kognitive samfund« [2] at alle opnår færdighed i tre fællesskabssprog, og Kommissionens grønbog af 1996, »Almen uddannelse, erhvervsuddannelse, forskning: hindringer for mobiliteten« [3] konkluderer, at for at EU's borgere kan nyde godt af de beskæftigelsesmæssige og personlige muligheder, det indre marked giver dem, er det en forudsætning, at de lærer mindst to fællesskabssprog;
	(14) i henhold til Rådets resolution af 31. marts 1995 om bedre kvalitet og større variation i tilegnelse af og undervisning i fremmedsprog i uddannelsessystemerne i Den Europæiske Union [4] bør eleverne som hovedregel have mulighed for at få undervisning i to andre af Unionens sprog end modersmålet eller modersmålene i mindst to år i træk og om muligt længere for hvert sprog i løbet af den obligatoriske skolegang;

[1] EFT L 256 af 26.10.1995.

[2] Kommissionens hvidbog: »Almen uddannelse og erhvervsuddannelse: Undervise og lære: På vej mod det kognitive samfund« (baseret på KOM(95) 590 endelig udg. af 29. november 1995), Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, Luxembourg, 1996.

[3] Kommissionens Grønbog »Almen uddannelse, erhvervsuddannelse, forskning: hindringer for mobiliteten« (KOM(96) 462 endelig udg. af 2. oktober 1996), Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, Luxembourg, 1996.

[4] EFT C 207 af 12.8.1995, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(5) foranstaltningerne i Lingua-programmet, vedtaget den 28. juli 1989 ved Rådets afgørelse 89/489/EØF ([1]), blev styrket og delvist integreret som horisontale foranstaltninger i Socrates-programmet, der blev oprettet den 14. marts 1995 ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 819/95/EF ([2]), ændret den 23. februar 1998 ved afgørelse 576/98/EF ([3]), og disse foranstaltninger har bidraget til forbedring af sprogkendskabet i EU og herved bidraget til større forståelse og solidaritet blandt EU's befolkninger; Rådet foreslår i sin fælles holdning af 21. december 1998, at disse foranstaltninger udvikles og styrkes yderligere i anden fase af Socrates-programmet ([4]);	(15) foranstaltningerne i Lingua-programmet, vedtaget den 28. juli 1989 ved Rådets afgørelse 89/489/EØF ([1]), blev styrket og delvist integreret som horisontale foranstaltninger i Socrates-programmet, der blev oprettet den 14. marts 1995 ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 819/95/EF ([2]), ændret den 23. februar 1998 ved afgørelse 576/98/EF ([3]), og disse foranstaltninger har bidraget til forbedring af sprogkendskabet i EU og herved bidraget til større forståelse og solidaritet blandt EU's befolkninger; Rådet foreslår i sin fælles holdning af 21. december 1998, at disse foranstaltninger udvikles og styrkes yderligere i anden fase af Socrates-programmet ([4]);
(6) Leonardo da Vinci-programmet, der blev oprettet den 6. december 1994 ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 94/819/EF ([5]), har på grundlag af resultaterne opnået under Lingua-programmet støttet aktiviteter med henblik på udvikling af sproglige færdigheder som led i erhvervsuddannelsesforanstaltninger; denne støtte vil blive udbygget og styrket i anden fase af Leonardo da Vinci-programmet, oprettet den 26. april 1999 ved Rådets afgørelse 99/382/EF ([6]);	(16) Leonardo da Vinci-programmet, der blev oprettet den 6. december 1994 ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 94/819/EF ([5]), har på grundlag af resultaterne opnået under Lingua-programmet støttet aktiviteter med henblik på udvikling af sproglige færdigheder som led i erhvervsuddannelsesforanstaltninger; denne støtte vil blive udbygget og styrket i anden fase af Leonardo da Vinci-programmet, oprettet den 26. april 1999 ved Rådets afgørelse 99/382/EF ([6]);
	(17) programmet »Kultur — 2000«, der blev oprettet den 14. februar 2000 ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 508/2000/EF, er ligeledes med til at forbedre indbyrdes kendskab til de europæiske folks kulturelle værker, navnlig gennem valorisering af den kulturelle mangfoldighed og flersprogetheden;
(7) et flerårigt program, der skal fremme Fællesskabets sproglige mangfoldighed i informationssamfundet, blev oprettet ved Rådets afgørelse 96/664/EF af 21. november 1996;	(18) et flerårigt program, der skal fremme Fællesskabets sproglige mangfoldighed i informationssamfundet, blev oprettet ved Rådets afgørelse 96/664/EF af 21. november 1996;

([1]) EFT L 239 af 16.8.1989.
([2]) EFT L 87 af 20.4.1995.
([3]) EFT L 77 af 14.3.1998, s. 1.
([4]) EFT C 49 af 22.2.1999, s. 42.
([5]) EFT L 340 af 29.12.1994.
([6]) EFT L 146 af 11.6.1999, s. 33.

([1]) EFT L 239 af 16.8.1989.
([2]) EFT L 87 af 20.4.1995.
([3]) EFT L 77 af 14.3.1998, s. 1.
([4]) EFT C 49 af 22.2.1999, s. 42.
([5]) EFT L 340 af 29.12.1994.
([6]) EFT L 146 af 11.6.1999, s. 33.

OPRINDELIGT FORSLAG

(8) rapporten fra Ekspertudvalget for Fri Bevægelighed for Personer ([1]), som blev forelagt Kommissionen den 18. marts 1997, gav udtryk for det synspunkt, at »de europæiske sprogs mangfoldighed [er]... en værdifuld skat, som må beskyttes« og stillede forslag til foranstaltninger med henblik på at fremme sprogundervisning og anvendelse af sprog i Fællesskabet;

(9) i henhold til det i EF-traktatens artikel 5 definerede subsidiaritetsprincip kan målene for den påtænkte aktion ikke nås i tilstrækkelig grad af medlemsstaterne, blandt andet på grund af behovet for en sammenhængende oplysningskampagne for hele Fællesskabet, hvorved der opnås stordriftsfordele og undgås dobbeltarbejde; på grund af fællesskabsaktioners og -foranstaltningers tværnationale dimension kan disse mål bedre nås af Fællesskabet; denne afgørelse går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål;

(10) det er vigtigt at opbygge et passende samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Europarådet for at sikre overensstemmelse mellem aktioner gennemført på fællesskabsniveau og aktioner gennemført af Europarådet, og et sådant samarbejde nævnes udtrykkeligt i artikel 149 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab;

([1]) Rapport udarbejdet af Ekspertudvalget for Fri Bevægelighed for Personer, formand: fru Simone Veil, Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, Luxembourg, 1998, kapitel V.

ÆNDRET FORSLAG

(19) rapporten fra Ekspertudvalget for Fri Bevægelighed for Personer ([1]), som blev forelagt Kommissionen den 18. marts 1997, gav udtryk for det synspunkt, at »de europæiske sprogs mangfoldighed [er]... en værdifuld skat, som må beskyttes« og stillede forslag til foranstaltninger med henblik på at fremme sprogundervisning og anvendelse af sprog i Fællesskabet;

(20) i henhold til det i EF-traktatens artikel 5 definerede subsidiaritetsprincip kan målene for den påtænkte aktion ikke nås i tilstrækkelig grad af medlemsstaterne, blandt andet på grund af behovet for en sammenhængende oplysningskampagne for hele Fællesskabet, hvorved der opnås stordriftsfordele og undgås dobbeltarbejde; på grund af fællesskabsaktioners og -foranstaltningers tværnationale dimension kan disse mål bedre nås af Fællesskabet; denne afgørelse går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål;

(21) ikke desto mindre er det af største betydning at fremme nært samarbejde og samordning mellem Kommissionen og medlemsstaterne med det formål at supplere de politiske aktioner på fællesskabsplan med mere begrænsede aktioner på lokalt, regionalt og nationalt plan, som bedre kan tilpasses bestemte målgruppers behov og situationer, og derved styrke den kulturelle mangfoldighed;

(22) det er vigtigt at opbygge et passende samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Europarådet for at sikre overensstemmelse mellem aktioner gennemført på fællesskabsniveau og aktioner gennemført af Europarådet, og et sådant samarbejde nævnes udtrykkeligt i artikel 149 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab;

(23) det er vigtigt, at gennemførelsen af Det Europæiske Sprogår forløber under hensyntagen til Unionens udvidelse;

([1]) Rapport udarbejdet af Ekspertudvalget for Fri Bevægelighed for Personer, formand: fru Simone Veil, Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, Luxembourg, 1998, kapitel V.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(11) i denne afgørelse fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 6. maj 1999 udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure ([1]);	(24) i denne afgørelse fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 6. maj 1999 udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure ([1]);
(12) Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 4. maj 1999 opstiller betingelserne for de praktiske foranstaltninger for gennemførelsen af proceduren i henhold til artikel 251 i EF-traktaten ([2]);	(25) Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 4. maj 1999 opstiller betingelserne for de praktiske foranstaltninger for gennemførelsen af proceduren i henhold til artikel 251 i EF-traktaten ([2]);
	(26) de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([3]) —
TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:	Uændret
Artikel 1	
Indførelse af Det Europæiske Sprogår	
1. Året 2001 gøres til »Det Europæiske Sprogår«.	
2. I Det Europæiske Sprogår iværksættes oplysnings- og reklamekampagner vedrørende sprog. Formålet hermed er at tilskynde alle personer, der har lovlig bopæl i Den Europæiske Union, til at lære sprog, navnlig ved at øge disse personers forståelse af den indflydelse, sprogfærdigheder har på livskvaliteten og den økonomiske konkurrenceevne. Disse foranstaltninger vil omfatte de officielle fællesskabssprog tillige med irsk, letzeburgesch og andre sprog, der anerkendes af medlemsstaterne.	2. I Det Europæiske Sprogår iværksættes oplysnings- og reklamekampagner vedrørende sprog. Formålet hermed er at tilskynde alle personer, der har bopæl i medlemsstaterne til at lære sprog. Disse foranstaltninger vil omfatte de officielle fællesskabssprog tillige med irsk, letzeburgesch og andre sprog, som medlemsstaterne har udpeget med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse.

([1]) EFT C 172 af 18.6.1999.
([2]) EFT C 148 af 28.5.1999.
([3]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 2	Uændret
Mål	
Målene for Det Europæiske Sprogår er:	
a) at skabe større bevidsthed om den sproglige mangfoldigheds værdi i Den Europæiske Union;	a) at skabe større bevidsthed om den sproglige og kulturelle mangfoldigheds værdi i Den Europæiske Union og om værdien for så vidt angår civilisation og kultur af denne mangfoldighed under hensyntagen til princippet, hvorefter alle sprog har samme kulturelle værdi og værdighed, samt at anspore til flersprogethed;
b) at henlede opmærksomheden hos en så stor del af befolkningen som muligt på fordelene ved at besidde færdigheder i en række sprog som et centralt element i personlig udvikling, i interkulturel forståelse, i den fulde udnyttelse af de rettigheder, der følger af et europæisk borgerskab, og i styrkelsen af enkeltpersoners, virksomheders og hele samfundets økonomiske potentiale.	b) at henlede opmærksomheden hos en så stor del af befolkningen som muligt på de fordele, som følger af færdigheder i flere sprog som et centralt element i personlig og faglig udvikling (bl.a. for at finde den første beskæftigelse), i interkulturel forståelse, i den fulde udnyttelse af de rettigheder, der følger af et unionsborgerskab, og i styrkelsen af enkeltpersoners, virksomheders og hele samfundets økonomiske potentiale. Målgruppen omfatter bl.a. skoleelever og studerende, forældre, arbejdstagere og arbejdssøgende, personer, der taler bestemte sprog, indbyggere i grænseregioner og randområder, kulturorganer, ugunstigt stillede samfundsgrupper, indvandrere, osv;
c) at anspore alle, der har lovlig bopæl i Den Europæiske Union, uanset alder, forudsætninger og tidligere uddannelsesmæssige erfaringer og resultater, til livslang indlæring af sprog og færdigheder med tilknytning hertil;	c) at anspore alle, der har bopæl i Den Europæiske Union, uanset alder, forudsætninger, samfundsstilling og tidligere uddannelsesmæssige erfaringer og resultater, til livslang indlæring af sprog og færdigheder med tilknytning hertil med henblik på anvendelse af sprog til særlige formål, især faglige, eventuelt fra førskole- og grundskoleniveauet;
d) at indsamle og formidle information om sprogundervisning og -indlæring og om færdigheder, metoder og redskaber, der kan støtte denne undervisning og indlæring og/eller lette kommunikationen mellem personer, der taler forskellige sprog.	d) at indsamle og formidle information om sprogundervisning og -indlæring og om færdigheder, metoder (navnlig innovative) og redskaber, der kan støtte denne undervisning og indlæring og/eller lette kommunikationen mellem personer, der taler forskellige sprog, herunder metoder og redskaber, der udvikles inden for rammerne af andre fællesskabsaktioner og -initiativer.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 3	Uændret
Aktionernes indhold	
Aktionerne med henblik på at nå de i artikel 2 opstillede mål kan især omfatte:	
— anvendelsen af et fælles logo og et eller flere slogans;	— anvendelsen af et fælles logo og et eller flere slogans i samarbejde med Europarådet, jf. bestemmelserne i artikel 10;
— en oplysningskampagne på fællesskabsplan;	Uændret
— arrangementer i form af møder og begivenheder på fællesskabsplan, tværnationalt, nationalt, regionalt og lokalt plan, konkurrencer, priser;	— arrangementer i form af møder, konkurrencer, priser og andre aktiviteter;
— tilrettelæggelse af konkurrencer og uddeling af priser på fællesskabsplan, tværnationalt, nationalt og regionalt plan;	Udgår
— finansiel støtte til initiativer på tværnationalt, nationalt, regionalt og lokalt plan, som bidrager til realiseringen af Det Europæiske Sprogårs mål.	
Aktionerne er beskrevet nærmere i bilaget til denne afgørelse.	Uændret
Artikel 4	*Artikel 4*
Gennemførelse	**Gennemførelse af afgørelsen og samarbejde med medlemsstaterne**
1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne afgørelse.	1. Kommissionen overvåger gennemførelsen af fællesskabsaktioner i tilknytning til denne afgørelse.
2. Hver medlemsstat udpeger et passende organ, som står for organiseringen af medlemsstatens deltagelse i Det Europæiske År og har ansvaret for koordineringen og gennemførelsen på nationalt plan af de aktioner, der er omhandlet i denne afgørelse, bl.a. ved at bistå ved udvælgelsesproceduren beskrevet i artikel 7.	2. Hver medlemsstat udpeger et eller flere passende organer, som står for organiseringen af medlemsstatens deltagelse i Det Europæiske År og har ansvaret for koordineringen og gennemførelsen på nationalt plan af de aktioner, der er omhandlet i denne afgørelse, bl.a. ved at bistå ved udvælgelsesproceduren beskrevet i artikel 7.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 5	Uændret
Udvalg	
Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for hver medlemsstat, og som har Kommissionens repræsentant som formand.	1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg.
Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.	Udgår
Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.	
Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.	
	2. Når der henvises til denne artikel, finder artikel 3 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF anvendelse, dog jf. artikel 8.
	3. Udvalget fastlægger sin interne forretningsorden.
Artikel 6	Uændret
Finansielle ordninger	
1. Aktioner, som gennemføres på fællesskabsplan i overensstemmelse med beskrivelsen i bilagets del A, kan finansieres udelukkende over Fællesskabets budget.	
2. Aktioner af lokal, regional, national, eller tværnational art i overensstemmelse med beskrivelsen i bilagets del B kan samfinansieres over Fællesskabets budget med op til 50 % af omkostningerne.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 7	
Ansøgnings- og udvælgelsesprocedure	
1. Ansøgninger om samfinansiering af aktioner over Fællesskabets budget i henhold til artikel 6, stk. 2, forelægges Kommissionen via det i henhold til artikel 4, stk. 2, udpegede organ.	1. Ansøgninger om samfinansiering af aktioner over Fællesskabets budget i henhold til artikel 6, stk. 2, forelægges Kommissionen via det/de i henhold til artikel 4, stk. 2, udpegede organ(er). De skal indeholde oplysninger, der gør det muligt at foretage en vurdering af slutresultaterne efter objektive kriterier. Kommissionen tager størst muligt hensyn til den evaluering, der forelægges af de berørte organer.
2. Kommissionen træffer afgørelse om finansiering og samfinansiering af de aktioner, der er omhandlet i artikel 6, i overensstemmelse med procedurerne beskrevet i artikel 5. Kommissionen sørger for en afbalanceret fordeling mellem medlemsstaterne og mellem de forskellige aktivitetsområder.	2. Kommissionen træffer afgørelse om finansiering og samfinansiering af de aktioner, der er omhandlet i artikel 6, i overensstemmelse med procedurerne beskrevet i artikel 5. Kommissionen sørger for en afbalanceret fordeling mellem medlemsstaterne, i påkommende fald mellem de forskellige sprog, som omhandlet i artikel 1, og mellem de forskellige aktivitetsområder.
	3. Kommissionen sikrer (navnlig via dens nationale og regionale kontorer) i samarbejde med organerne, som omhandlet i artikel 4, stk. 2, at indkaldelser af forslag sendes ud i tilstrækkelig god tid og når ud til så stort et publikum som muligt.
Artikel 8	Uændret
Sammenhæng	
Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne:	
— sammenhængen mellem de i denne afgørelse omhandlede aktioner og andre fællesskabsaktioner og -initiativer, navnlig aktioner og initiativer på undervisnings- og uddannelsesområdet;	— sammenhængen mellem de i denne afgørelse omhandlede aktioner og andre fællesskabsaktioner og -initiativer, navnlig aktioner og initiativer på undervisnings- og uddannelsesområdet og på kulturområdet;
— størst mulig anvendelse af komplementaritet mellem Det Europæiske År og andre eksisterende fællesskabs-, nationale og regionale initiativer og ressourcer, som kan bidrage til realiseringen af Det Europæiske Års mål.	Uændret
Artikel 9	
Budget	
1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne aktion for perioden 1. januar-31. december 2001 er fastsat til 8 mio. EUR.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. Tildelingerne godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.	
Artikel 10	
Internationalt samarbejde	
Kommissionen kan inden for rammerne af Det Europæiske År og i overensstemmelse med den i artikel 5 beskrevne procedure samarbejde med relevante internationale organisationer. Den træffer navnlig passende foranstaltninger med henblik på et samarbejde med Europarådet.	Kommissionen kan inden for rammerne af Det Europæiske År og i overensstemmelse med den i artikel 5 beskrevne procedure samarbejde med relevante internationale organisationer. Der skal navnlig etableres et nært samarbejde og nær samordning samt skabes fælles initiativer med Europarådet med det formål at styrke forbindelserne mellem de europæiske folk.
Artikel 11	Uændret
Overvågning og evaluering	
Kommissionen forelægger senest den 31. december 2002 en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelsen, resultaterne og den samlede evaluering af de aktioner, der er omhandlet i denne afgørelse.	Kommissionen forelægger senest den 31. december 2002 en detaljeret rapport indeholdende objektive oplysninger for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelsen, resultaterne og den samlede evaluering af alle de aktioner, der er omhandlet i denne afgørelse.
Artikel 12	Uændret
Ikrafttrædelse	
Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den får virkning fra dagen for offentliggørelsen.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
BILAG	
1. ARTEN AF DE AKTIONER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 3	Uændret
(A) **Aktioner, der kan finansieres med op til 100 % over Fællesskabets budget**	
	Den vejledende bevillingsramme for disse aktioner er på 40 % af det samlede budget og kan tilpasses af Kommissionen efter proceduren i artikel 5, stk. 2.
1. Møder og arrangementer:	Uændret
a) møder på fællesskabsplan:	
b) arrangementer for at skærpe opmærksomheden om sproglig mangfoldighed, herunder arrangementer for at markere årets indledning og afslutning;	
c) en eller flere præsentationer af Året i hver medlemsstat;	c) en eller flere præsentationer af Året i hver medlemsstat, som skal henvende sig til et stort antal personer fra forskellige samfundslag;
2. Oplysnings- og reklamekampagner, der omfatter følgende:	Uændret
a) udformning af et logo og et eller flere slogans for Det Europæiske År, som skal anvendes i forbindelse med alle aktiviteter med tilknytning til Året;	
b) en oplysningskampagne på fællesskabsplan;	b) en oplysningskampagne på fællesskabsplan, som bl.a. omfatter oprettelse af et interaktivt websted og spredning af oplysninger om projekterne (herunder projekterne omhandlet i del (C));
c) udarbejdelse af effektive undervisnings- og indlæringsmetoder redskaber og hjælpemidler til brug i hele Fællesskabet med henblik på at stimulere offentlighedens interesse for, hvad der skal til for at opnå ordentlige resultater med sprogindlæring, og for;	c) udarbejdelse af informationsmateriale om effektive undervisnings- og indlæringsmetoder til brug i hele Fællesskabet, som også skal være tilgængeligt for de mindre gunstigt stillede, samt om de nødvendige betingelser for at opnå ordentlige resultater med sprogindlæring;
d) afholdelse af konkurrencer på europæisk plan med fokus på resultater og erfaringer i forbindelse med Det Europæiske Års temaer.	Uændret
3. Andre aktioner:	
Rundspørger og andre undersøgelser på fællesskabsplan, navnlig med henblik på at få et bedre overblik over følgende:	Rundspørger og andre undersøgelser på fællesskabsplan, navnlig med henblik på om muligt at få et bedre overblik over følgende:

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— forholdene i Europa, for så vidt angår sprog deres anvendelse, og sprogundervisning og indlæring;	— forholdene i Europa, for så vidt angår sprog (herunder tegnsprog og de klassiske sprog) og deres anvendelse (inden for forskning og på universitetsniveau), og sprogundervisning og indlæring og tilegnelse af de dermed forbundne færdigheder; i det omfang, hvor det er muligt, kan alle sprog, der er omhandlet i artikel 1, inddrages;
— forskellige målgruppers forventninger, måden, hvorpå Fællesskabet kan leve op til disse forventninger, i forhold til Det Europæiske Års mål;	— forskellige målgruppers forventninger (også i tosprogede områder) til sprogindlæring samt måden, hvorpå Fællesskabet kan leve op til disse forventninger;
— måden, hvorpå Fællesskabet kan leve op til disse forventninger, både i løbet af Året og derefter og navnlig inden for rammerne af EU's programmer på undervisnings- og uddannelsesområdet;	— måden, hvorpå Fællesskabet kan leve op til disse forventninger;
— evalueringsundersøgelser af Det Europæiske Års effektivitet og virkning.	— evalueringsundersøgelser af Det Europæiske Års effektivitet og virkning gennem undersøgelse af de bedste metoder inden for sprogundervisning og -indlæring samt udbredelse af resultaterne i medlemsstaterne.
(B) **Aktioner, der kan samfinansieres over Fællesskabets budget**	
	Den vejledende bevillingsramme for disse aktioner er på 60 % af det samlede budget og kan tilpasses af Kommissionen efter proceduren i artikel 5, stk. 2.
Aktioner på lokalt, regionalt, nationalt og tværnationalt plan, som foreslås i forbindelse med Det Europæiske År, kan alt efter aktionernes art og omstændigheder samfinansieres over Fællesskabets budget med op til 50 % af omkostningerne. Disse aktioner kan bl.a. vedrøre:	Uændret
1. Arrangementer vedrørende Det Europæiske Års mål;	
2. Information og formidling af eksempler på god praksis ud over de aktioner, der er beskrevet i bilagets del 1(A);	
3. Uddeling af priser og afholdelse af konkurrencer;	
4. Rundspørger og andre undersøgelser ud over undersøgelserne omtalt under 1(A);	
5. Andre aktioner, der fremmer sprogundervisning og -indlæring, forudsat at disse aktioner ikke er berettigede til støtte under eksisterende fællesskabsprogrammer og -initiativer.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(C) **Aktioner, hvortil der ikke ydes finansiel støtte over Fællesskabets budget**	
Fællesskabet vil tilbyde moralsk støtte, herunder en skriftlig tilladelse til at anvende logoet og andet materiale med tilknytning til Det Europæiske År, til initiativer iværksat af offentlige eller private organisationer, såfremt disse organisationer i tilstrækkelig grad kan påvise over for Kommissionen, at de pågældende initiativer allerede er eller vil blive indledt i 2001, og at de kan forventes at bidrage væsentligt til realiseringen af et eller flere af Det Europæiske Års mål.	
2. TEKNISK BISTAND	
Kommissionen kan ved gennemførelsen af aktionen benytte ekstern teknisk bistand, som kan finansieres inden for programmets samlede finansieringsramme. Kommissionen kan på samme betingelser indhente ekspertbistand.	Kommissionen kan ved gennemførelsen af aktionen benytte ekstern teknisk bistand, som kan finansieres inden for programmets samlede finansieringsramme. Kommissionen kan på samme betingelser indhente ekspertbistand. Kommissionen hører det i artikel 5 omhandlede udvalg om de finansielle følger af en sådan bistand.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med henblik på en regulering af administrationsselskaber og forenklede prospekter [1]

(2000/C 311 E/20)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 331 endelig udg. — 98/0242(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 30. maj 2000)

[1] EFT C 272 af 1.9.1998, s. 7.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —	Uændret
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2,	under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	Uændret
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,	under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [1],
i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189b, og	i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og
ud fra følgende betragtninger:	
(1) Direktiv 85/611/EØF om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) [1], senest ændret ved direktiv 88/220/EØF [2], har allerede ydet et væsentligt bidrag til at skabe et indre marked på dette område og for første gang i sektoren for finansielle tjenesteydelser fastlagt princippet om gensidig anerkendelse af godkendelser og andre bestemmelser, der dækker en fri EU-dækkende omsætning af andele i de institutter for kollektiv investering (investeringsfond eller som investeringsselskab), der er omfattet af det pågældende direktiv.	(1) Direktiv 85/611/EØF om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) [2], senest ændret ved direktiv 95/26/EF [3], har allerede ydet et væsentligt bidrag til at skabe et indre marked på dette område og for første gang i sektoren for finansielle tjenesteydelser fastlagt princippet om gensidig anerkendelse af godkendelser og andre bestemmelser, der dækker en fri EU-dækkende omsætning af andele i de institutter for kollektiv investering (investeringsfond eller som investeringsselskab), der er omfattet af det pågældende direktiv.

[1] EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.
[2] EFT L 100 af 19.4.1988, s. 31.

[1] EFT C 116 af 28.4.1999, s. 1.
[2] EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.
[3] EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(2) Direktiv 85/611/EØF regulerer ikke selskaber, som administrerer institutter for kollektiv investering (de såkaldte administrationsselskaber) i større omfang. I direktiv 85/611/EØF er der således ikke fastsat bestemmelser, der sikrer samsvarende markedsadgangsregler og arbejdsvilkår for sådanne selskaber i alle medlemsstater. Direktiv 85/611/EØF regulerer ikke sådanne selskabers etablering af filialer og frie udveksling af tjenesteydelser i andre medlemsstater end deres hjemland.	(2) Direktiv 85/611/EØF regulerer imidlertid ikke selskaber, som administrerer institutter for kollektiv investering (de såkaldte administrationsselskaber) i større omfang. I direktiv 85/611/EØF er der således ikke fastsat bestemmelser, der sikrer samsvarende markedsadgangsregler og arbejdsvilkår for sådanne selskaber i alle medlemsstater. Direktiv 85/611/EØF regulerer ikke sådanne selskabers etablering af filialer og frie udveksling af tjenesteydelser i andre medlemsstater end deres hjemland.
(3) en godkendelse, der indrømmes i administrationsselskabets hjemland, skal sikre investor beskyttelse og skabe stabilitet i det finansielle system. Den valgte fremgangsmåde skal sikre, at der harmoniseres i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en gensidig anerkendelse af godkendelser og tilsynssystemer, således at det bliver muligt at meddele en godkendelse, der er gyldig overalt i EU, og at anvende hjemlandstilsynkontrol.	(3) En godkendelse, der indrømmes i administrationsselskabets hjemland, skal sikre investor beskyttelse og skabe stabilitet i det finansielle system. Den valgte fremgangsmåde skal sikre, at der harmoniseres i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en gensidig anerkendelse af godkendelser og tilsynssystemer, således at det bliver muligt at meddele en godkendelse, der er gyldig overalt i EU, og at anvende hjemlandstilsyn.
(4) af hensyn til beskyttelsen af investorer skal der føres intern tilsyn med alle administrationsselskaber, navnlig ved at administrationen forestås af to personer og ved at anvende passende interne kontrolsystemer.	(4) Af hensyn til beskyttelsen af investorer skal der føres intern kontrol med alle administrationsselskaber, navnlig ved at administrationen forestås af to personer og ved at anvende passende interne kontrolsystemer.
(5) i kraft af den gensidige anerkendelse har administrationsselskaber, der er godkendt i deres hjemland, lov til at udøve den virksomhed, de er godkendt til, i hele EU ved at oprette filialer eller ved fri udveksling af tjenesteydelser. Det er administrationsselskabets hjemland, der har beføjelse til at godkende investeringsfondes fondsbestemmelser.	(5) I kraft af den gensidige anerkendelse har administrationsselskaber, der er godkendt i deres hjemland, lov til at udøve den virksomhed, de er godkendt til, i hele EU ved at oprette filialer eller ved fri udveksling af tjenesteydelser. Det er administrationsselskabets hjemland, der har beføjelse til at godkende investeringsfondes fondsbestemmelser.
(6) med hensyn til kollektiv porteføljeforvaltning (administration af investeringsfonde og investeringsselskaber) bør den godkendelse, der meddeles et administrationsselskab, der er godkendt i sit hjemland, give selskabet mulighed for at udøve følgende virksomhed i værtslandet: salg af andele i investeringsfonde, som selskabet har etableret i sit hjemland, salg af andele i de investeringsselskaber, et sådant selskab administrerer, udførelse af alle andre funktioner og opgaver, der indgår i kollektiv porteføljeforvaltning, administration af aktiviteterne i investeringsselskaber, der er stiftet i andre medlemsstater end selskabets hjemland, udførelse af de opgaver, der indgår i kollektiv porteføljeforvaltning, på grundlag af mandater og på vegne af administrationsselskaber, der er stiftet i andre medlemsstater end selskabets hjemstat.	(6) Med hensyn til kollektiv porteføljeforvaltning (administration af investeringsfonde og investeringsselskaber) bør den godkendelse, der meddeles et administrationsselskab, der er godkendt i sit hjemland, give selskabet mulighed for at udøve følgende virksomhed i værtslandet: salg af andele i investeringsfonde, som selskabet har etableret i sit hjemland, salg af andele i de investeringsselskaber, et sådant selskab administrerer, udførelse af alle andre funktioner og opgaver, der indgår i kollektiv porteføljeforvaltning, administration af aktiviteterne i investeringsselskaber, der er stiftet i andre medlemsstater end selskabets hjemland, udførelse af de opgaver, der indgår i kollektiv porteføljeforvaltning, på grundlag af mandater og på vegne af administrationsselskaber, der er stiftet i andre medlemsstater end selskabets hjemstat.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(7) dette direktiv yder derfor et vigtigt bidrag til at virkeliggøre det indre marked for institutter for kollektiv investering.	(7) Dette direktiv yder derfor et vigtigt bidrag til at virkeliggøre det indre marked for institutter for kollektiv investering.
(8) i henhold til principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandskontrol bør medlemsstaternes kompetente myndigheder enten ikke meddele eller inddrage en godkendelse, hvis faktorer, som f.eks. forretningsprogrammets indhold, den geografiske fordeling eller de aktiviteter, der faktisk udøves, klart viser, at et administrationsselskab har valgt retssystemet i en bestemt medlemsstat for at undgå de strammere regler, der gælder i en anden medlemsstat, hvor det agter at udøve eller allerede udøver størstedelen af sin virksomhed. I henhold til dette direktiv skal et administrationsselskab være godkendt i den medlemsstat, hvor det har sit hjemsted. I overensstemmelse med princippet om hjemlandskontrol er det kun den medlemsstat, hvor administrationsselskabet har sit hjemsted, der kan anses for at have beføjelse til at godkende fondsbestemmelserne for de investeringsfonde, et sådant selskab har etableret, og valget af depositar.	(8) I henhold til principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn bør medlemsstaternes kompetente myndigheder enten ikke meddele eller inddrage en godkendelse, hvis faktorer, som f.eks. forretningsprogrammets indhold, den geografiske fordeling eller de aktiviteter, der faktisk udøves, klart viser, at et administrationsselskab har valgt retssystemet i en bestemt medlemsstat for at undgå de strammere regler, der gælder i en anden medlemsstat, hvor det agter at udøve eller allerede udøver størstedelen af sin virksomhed. I henhold til dette direktiv skal et administrationsselskab være godkendt i den medlemsstat, hvor det har sit hjemsted. I overensstemmelse med princippet om hjemlands tilsyn er det kun den medlemsstat, hvor administrationsselskabet har sit hjemsted, der kan anses for at have beføjelse til at godkende fondsbestemmelserne for de investeringsfonde, et sådant selskab har etableret, og valget af depositar. For at forebygge tilsynsarbitrage og fremme tilliden til, at hjemlandsmyndighederne varetager deres tilsynsopgaver effektivt, bør det være en forudsætning for et investeringsinstituts godkendelse, at det ikke ad nogen retlig vej hindres i at markedsføre sig i hjemlandet. Dette er ikke til hinder for, at investeringsinstituttet, når det først er godkendt, frit kan vælge den eller de medlemsstater, hvor investeringsinstituttets andele skal markedsføres i overensstemmelse med nærværende direktiv.
(9) Direktiv 85/611/EØF begrænser administrationsselskabers virksomhed til administration af investeringsfonde og investeringsselskaber (kollektiv porteføljeforvaltning). Det er ønskeligt at revidere denne begrænsning for at tage højde for den seneste udvikling i medlemsstaternes nationale lovgivning og for at give selskaberne mulighed for at opnå væsentlige stordriftsfordele. Disse selskaber bør derfor kunne administrere investeringsporteføljer på individuelt kundegrundlag (individuel porteføljeforvaltning), herunder administration af pensionsfonde og nogle nærmere bestemte accessoriske tjenesteydelser, der er forbundet med den primære virksomhed. Disse selskabers stabilitet påvirkes ikke af, at administrationsselskabets aktivitetsområde udvides på denne måde. Der vil imidlertid blive indført specifikke bestemmelser, der skal forhindre interessekonflikter i at opstå, når administrationsselskaber får lov til både at udføre kollektiv og individuel porteføljeforvaltning.	Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(10) forvaltning af investeringsporteføljer er en investeringsservice, der allerede er omfattet af direktiv 93/22/EØF (investeringsservicedirektivet) [1]. For at sikre at rammebestemmelserne på området er homogene, bør administrationsselskaber, hvis godkendelse også omfatter denne virksomhed, underkastes de driftsvilkår, der er fastsat i investeringsservicedirektivet.	(10) Forvaltning af investeringsporteføljer er en investeringsservice, der allerede er omfattet af direktiv 93/22/EØF (investeringsservicedirektivet) [1]. For at sikre at rammebestemmelserne på området er homogene, bør administrationsselskaber, hvis godkendelse også omfatter denne virksomhed, underkastes de driftsvilkår, der er fastsat i investeringsservicedirektivet.
(11) et hjemland kan principielt fastsætte strengere regler end reglerne i dette direktiv, især om godkendelsesbetingelser, tilsynskrav og beretningsaflæggelse samt prospekter.	(11) Et hjemland kan principielt fastsætte strengere regler end reglerne i dette direktiv, især om godkendelsesbetingelser, tilsynskrav og beretningsaflæggelse samt prospekter.
(12) det bør fastsættes, under hvilke forudsætninger et administrationsselskab på grundlag af mandater må overdrage specifikke opgaver og funktioner til tredjemand for at udøve sin virksomhed mere effektivt. For at principperne om gensidig anerkendelse af godkendelser og om hjemlandskontrol kan fungere korrekt, skal medlemsstater, der tillader en sådan overdragelse, sikre, at et administrationsselskab, de har godkendt, ikke overdrager alle sine opgaver til en eller flere tredjeparter for derved at blive et tomt selskab, og at de foreliggende mandater ikke hindrer et effektivt tilsyn med administrationsselskabet. Administrationsselskabets og depositarens forpligtelser over for deltagere og de kompetente myndigheder påvirkes imidlertid under ingen omstændigheder af, at selskabet har overdraget egne funktioner til tredjemand.	(12) Det bør fastsættes, under hvilke forudsætninger et administrationsselskab på grundlag af mandater må overdrage specifikke opgaver og funktioner til tredjemand for at udøve sin virksomhed mere effektivt. For at principperne om gensidig anerkendelse af godkendelser og om hjemlandstilsyn kan fungere korrekt, skal medlemsstater, der tillader en sådan overdragelse, sikre, at et administrationsselskab, de har godkendt, ikke overdrager alle sine opgaver til en eller flere tredjeparter for derved at blive et tomt selskab, og at de foreliggende mandater ikke hindrer et effektivt tilsyn med administrationsselskabet. Administrationsselskabets og depositarens forpligtelser over for deltagere og de kompetente myndigheder påvirkes imidlertid under ingen omstændigheder af, at selskabet har overdraget egne funktioner til tredjemand.
(13) for at tage højde for den informationsteknologiske udvikling bør det nuværende oplysningssystem i direktiv 85/611/EØF revideres. Der bør således indføres en ny type prospekt for investeringsinstitutter (forenklet prospekt) som supplement til det eksisterende fuldstændige prospekt. Dette nye prospekt bør være investorvenligt og give en gennemsnitlig investor værdifulde oplysninger. Dette prospekt bør give de vigtigste oplysninger om investeringsinstituttet på en klar, sammenfattende og let forståelig måde. Det forenklede prospekt skal imidlertid altid indeholde en tydelig meddelelse til investor om, at det fuldstændige prospekt samt investeringsinstituttets års- og halvårsberetning, som kan rekvireres gratis på anfordring, indeholder mere detaljerede oplysninger. Det forenklede prospekt skal tilbydes investor gratis, inden kontrakten indgås. Dette er tilstrækkeligt til at opfylde dette direktivs krav om, at der skal stilles oplysninger til rådighed for investorerne, inden kontrakten indgås.	(13) For at tage højde for den informationsteknologiske udvikling bør det nuværende oplysningssystem i direktiv 85/611/EØF revideres. Der bør således indføres en ny type prospekt for investeringsinstitutter (forenklet prospekt) som supplement til det eksisterende fuldstændige prospekt. Dette nye prospekt bør være investorvenligt og give en gennemsnitlig investor værdifulde oplysninger. Dette prospekt bør give de vigtigste oplysninger om investeringsinstituttet på en klar, sammenfattende og let forståelig måde. Det forenklede prospekt skal imidlertid altid indeholde en tydelig meddelelse til investor om, at det fuldstændige prospekt samt investeringsinstituttets års- og halvårsberetning, som kan rekvireres gratis på anfordring, indeholder mere detaljerede oplysninger. Det forenklede prospekt skal tilbydes investor gratis, inden kontrakten indgås. Dette er tilstrækkeligt til at opfylde dette direktivs krav om, at der skal stilles oplysninger til rådighed for investorerne, inden kontrakten indgås.

[1] EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

[1] EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(14) der skal være ens vilkår for alle formidlere af finansielle tjenesteydelser, når de præsterer samme tjenesteydelser, og der skal forefindes et harmoniseret minimum af investorbeskyttelse. Et harmoniseret minimum af samordning af betingelserne for at etablere og udøve en sådan virksomhed er en vigtig forudsætning for, at det indre marked kan virkeliggøres for disse markedsdeltagere. Målsætningerne kan kun nås ved hjælp af et bindende EF-direktiv, hvori de aftalte minimumsstandarder fastsættes; dette direktiv omfatter kun den nødvendige minimumsharmonisering;	(14) Der skal være ens vilkår for alle formidlere af finansielle tjenesteydelser, når de præsterer samme tjenesteydelser, og der skal forefindes et harmoniseret minimum af investorbeskyttelse. Et harmoniseret minimum af samordning af betingelserne for at etablere og udøve en sådan virksomhed er en vigtig forudsætning for, at det indre marked kan virkeliggøres for disse markedsdeltagere. Målsætningerne kan kun nås ved hjælp af et bindende EF-direktiv, hvori de aftalte minimumsstandarder fastsættes; dette direktiv omfatter kun den nødvendige minimumsharmonisering;
(15) der findes på nuværende tidspunkt ingen harmoniserede regler om deltagergarantiordninger, når et administrationsselskab eller et investeringsselskab ikke kan indløse eller tilbagekøbe andelene fra deltagerne; direktiv 97/9/EF [1] fastsætter harmoniserede regler om garantiordninger for investorer, der gør brug af investeringsservice fra investeringsselskaber (herunder banker); i henhold til det pågældende direktivs artikel 14 vil Kommissionen senest den 31. december 1999 forelægge Rådet og Parlamentet en rapport om anvendelsen af direktivet; afhængigt af rapportens konklusioner vil Kommissionen eventuelt finde det passende at forelægge et forslag om indførelse af deltagergarantiordninger —	(15) Kommissionen vil eventuelt overveje at foreslå en kodificering på et passende tidspunkt efter vedtagelsen af forslagene —
UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:	Uændret
Artikel 1	
I direktiv 85/611/EØF foretages følgende ændringer:	
1) Som artikel 1a indsættes:	
»*Artikel 1a*	
I dette direktiv forstås ved:	
1) »depositar«: et foretagende, som har fået overdraget de opgaver, der anføres i artikel 7 og 14, og som er underlagt de andre bestemmelser i afdeling III og IV	

[1] EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2) »administrationsselskab«: et selskab, hvis almindelige virksomhed er administration af investeringsfonde og investeringsselskaber (kollektiv porteføljeforvaltning)	2) »administrationsselskab«: et selskab, hvis almindelige virksomhed er administration af aktiver i investeringsinstitutter i form af investeringsfonde og/eller investeringsselskaber (kollektiv porteføljeforvaltning for investeringsinstitutter), herunder de i bilag II anførte opgaver
3) »et administrationsselskabs hjemland«: den medlemsstat, hvor administrationsselskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted	Uændret
4) »et administrationsselskabs værtsland«: en medlemsstat, som ikke er hjemlandet, og hvor administrationsselskabet har en filial eller præsterer tjenesteydelser	
5) »et investeringsinstituts hjemland«: a) den medlemsstat, hvor administrationsselskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted, når der er tale om et investeringsinstitut, der er oprettet som investeringsfond b) den medlemsstat, hvor investeringsselskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted, når der er tale om et investeringsinstitut, der er oprettet som investeringsselskab	
6) »et investeringsinstituts værtsland«: en medlemsstat, hvor andelene i investeringsfonden eller investeringsselskabet markedsføres	
7) »filial«: en afdeling, som retligt udgør en ikkeselvstændig del af et administrationsselskab, og som præsterer tjenesteydelser af den art, som administrationsselskabet er godkendt til; flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et administrationsselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, betragtes som én filial	
8) »kompetente myndigheder«: de myndigheder, som de enkelte medlemsstater udpeger i henhold til artikel 49 i direktiv 85/611/EØF	
9) »snævre forbindelser«: en situation som defineret i artikel 2, stk. 1, i direktiv 95/26/EF [1]	

[1] EFT L 168 af 8.7.1995, s. 7.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
10) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10% af kapitalen eller stemmerettighederne i et administrationsselskab, eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af det administrationsselskab, hvori der besiddes en kapitalinteresse. Ved anvendelse af denne definition tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 88/627/EØF ([1]) i betragtning	
11) »investeringsservicedirektivet«: Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer ([2])	
	12) »koncern«: emittenter/organer, som er indbyrdes forbundne som beskrevet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF ([3]); denne definition omfatter emittenter/organer i tredjelande, som på lignende vis er forbundne enten med emittenter/organer i en medlemsstat eller med sådanne i et tredjeland.«
2) Artikel 4, stk. 3, affattes således:	Uændret
»3. De kompetente myndigheder må ikke godkende et investeringsinstitut, hvis administrationsselskabet ikke opfylder betingelserne i dette direktivs afdeling III. De kompetente myndigheder må desuden ikke godkende et investeringsinstitut, hvis medlemmerne af ledelsen af investeringsselskabet eller depositaren ikke er i besiddelse af den fornødne hæderlighed eller erfaring til udøvelsen af deres virksomhed. Med henblik herpå skal navn m.v. på medlemmerne af investeringsselskabets og depositarens ledelse såvel som enhver udskiftning inden for ledelsen straks anmeldes til de kompetente myndigheder.	»3. De kompetente myndigheder må ikke godkende et investeringsinstitut, hvis administrationsselskabet ikke opfylder betingelserne i dette direktivs afdeling III. De kompetente myndigheder må desuden ikke godkende et investeringsinstitut, hvis medlemmerne af ledelsen af investeringsselskabet eller depositaren ikke er i besiddelse af den fornødne hæderlighed eller ikke har fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type investeringsinstitutter, der skal administreres. Med henblik herpå skal navn m.v. på medlemmerne af investeringsselskabets og depositarens ledelse såvel som enhver udskiftning inden for ledelsen straks anmeldes til de kompetente myndigheder.
Ved »ledelse« forstås de personer, som i medfør af lov eller vedtægter repræsenterer investeringsselskabet eller depositaren, eller som rent faktisk fastsætter retningslinjerne for investeringsselskabets eller depositarens virksomhed.«	Uændret
3) Artikel 5 og 6 affattes således:	
»AFDELING III **Forpligtelser med hensyn til administrationsselskaber**	

([1]) EFT L 348 af 17.12.1988, s. 62.

([2]) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

([3]) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Afsnit A	
Betingelser for at optage virksomhed	
Artikel 5	
1. Et administrationsselskab må først optage sin virksomhed, når det er godkendt officielt af hjemlandets kompetente myndigheder. En godkendelse, der meddeles et administrationsselskab i overensstemmelse med dette direktiv, har gyldighed i samtlige medlemsstater.	
2. Administrationsselskabets virksomhed skal indskrænke sig til administration af investeringsfonde og investeringsselskaber	2. Administrationsselskabets virksomhed skal indskrænke sig til administration af investeringsinstitutter i form af investeringsfonde og investeringsselskaber, bortset fra yderligere administration af andre kollektive investeringsforetagender, som ikke er omfattet af nærværende direktiv og således ikke kan markedsføres i andre medlemsstater i medfør af direktivet.
Administration af investeringsfonde og investeringsselskaber omfatter den i bilag II anførte virksomhed.	Administration af investeringsfonde og investeringsselskaber omfatter de i bilag II anførte opgaver, som ikke er udtømmende.
3. Som undtagelse til stk. 2 kan medlemsstaterne tillade, at administrationsselskaber ud over administrationen af investeringsfonde og investeringsselskaber præsterer følgende tjenesteydelser:	Uændret
— administration af investeringsporteføljer, herunder pensionsfondes porteføljer, med en skønsbeføjelse fastlagt i de mandater, som investorerne har givet på individuelt grundlag, hvis disse porteføljer omfatter et eller flere af de instrumenter, der er anført i afsnit B i bilaget til investeringsservicedirektivet	
— som accessoriske tjenesteydelser:	
a) investeringsrådgivning om et eller flere af instrumenterne i afsnit B i bilaget til investeringsservicedirektivet	
b) opbevaring og forvaltning af andele i kollektive investeringsinstitutter.	b) opbevaring og forvaltning af andele i kollektive investeringsinstitutter, som administreres af administrationsselskabet.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Administrationsselskaber må under ingen omstændigheder godkendes i henhold til dette direktiv til udelukkende at præstere de tjenesteydelser, der anføres i dette stykke.	Administrationsselskaber må under ingen omstændigheder godkendes i henhold til dette direktiv til udelukkende at præstere de tjenesteydelser, der anføres i dette stykke, eller til at præstere accessoriske tjenesteydelser uden at være godkendt til den tjenesteydelse, der er omhandlet i stk. 3, første led.
4. Artikel 2, stk. 4, artikel 8, stk. 2, artikel 10, artikel 11, artikel 12, stk. 1, og artikel 13 i investeringsservicedirektivet finder anvendelse på administrationsselskaber, hvis godkendelse omfatter den diskretionære porteføljeforvaltningstjeneste, der anføres i stk. 3, første led.	4. Artikel 2, stk. 4, artikel 8, stk. 2, artikel 10, artikel 11, artikel 12, stk. 1, og artikel 13 i investeringsservicedirektivet finder anvendelse på administrationsselskabers præstering af de tjenesteydelser, der er omhandlet i stk. 3.
	5. De kompetente myndigheder afstår fra at meddele godkendelse, hvis investeringsinstituttet retligt (f.eks. gennem fondsbestemmelserne eller vedtægterne) er forhindret i at markedsføre sine andele i instituttets hjemland.
Artikel 5a	Uændret
1. Med forbehold af andre generelle betingelser i de nationale lovgivninger må de kompetente myndigheder ikke godkende et administrationsselskab, medmindre:	
— det har en tilstrækkelig startkapital af følgende omfang:	— det har en tilstrækkelig startkapital på 125 000 EUR, og at det for hver af de følgende situationer oppebærer yderligere kapital for et beløb på:
a) 50 000 ECU, hvis det udelukkende er godkendt til at administrere investeringsfonde og investeringsselskaber	a) hvis administrationsselskabet administrerer investeringsinstitutter, der investerer i andre instrumenter end værdipapirer: 0,05 % af det for investeringsinstituttet administrerede porteføljebeløb, dog højst et kapitalbeløb på 10 000 000 EUR
b) ud over den under litra a) anførte kapital et beløb fastlagt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 93/6/EØF [1] under hensyn til arten af den tjenesteydelse, der påtænkes præsteret, hvis godkendelsen også omfatter den diskretionære porteføljeforvaltningstjeneste, der er anført i artikel 5, stk. 3, første led	b) hvis administrationsselskabet også præsterer tjenesteydelser i henhold til artikel 5, stk. 3, første led: en yderligere startkapital på 125 000 EUR, som medlemsstaterne kan reducere til 50 000 EUR, hvis administrationsselskabet ikke er godkendt til at føre pengekonti og/eller have værdipapirdepoter for kunder, samt yderligere løbende kapital beregnet i overensstemmelse med bilag IV til direktiv 93/6/EØF [1].
— de personer, der faktisk leder administrationsselskabets forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type investeringsinstitutter, der administreres af administrationsselskabet. Administrationsselskabets forretningspolitik skal fastlægges af mindst to personer, der opfylder disse betingelser	Uændret

[1] EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1.

[1] EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— ansøgningen om godkendelse skal ledsages af en aktivitetsplan, hvori bl.a. administrationsselskabets organisatoriske struktur angives	
— både hovedkontor og vedtægtsmæssigt hjemsted findes i samme medlemsstat.	
2. Foreligger der snævre forbindelser mellem et administrationsselskab og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun deres godkendelse, hvis disse forbindelser ikke hæmmer dem i varetagelsen af deres tilsynsopgaver.	
De kompetente myndigheder afslår ligeledes at meddele godkendelse, hvis de hæmmes i varetagelsen af deres tilsynsopgaver på grund af love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som administrationsselskabet har snævre forbindelser med, eller på grund af problemer i forbindelse med anvendelsen heraf.	
De kompetente myndigheder kræver, at administrationsselskaberne meddeler dem de oplysninger, de har brug for, for at myndighederne til enhver tid kan sikre sig, at de i dette led omhandlede betingelser stadig er opfyldt.	
3. Ansøgeren skal inden seks måneder efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning have meddelelse om, hvorvidt der kan meddeles godkendelse eller ej. Hvis godkendelse nægtes, skal dette begrundes.	
4. Når godkendelse er meddelt, kan investeringsselskabet straks påbegynde sin virksomhed.	
5. De kompetente myndigheder kan kun inddrage godkendelsen af et administrationsselskab, der omfattes af dette direktiv, når administrationsselskabet:	
a) ikke gør brug af godkendelsen inden for en frist på 12 måneder, eller det udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har udøvet de aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv, i en periode på over 6 måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelse om, at godkendelse bortfalder i sådanne tilfælde	
b) har opnået godkendelse ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG

c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorunder godkendelsen blev meddelt

d) ikke længere overholder bestemmelserne i direktiv 93/6/EØF, hvis godkendelsen også omfatter den diskretionære porteføljeforvaltningstjeneste, der er anført i artikel 5, stk. 3, første led

e) har gjort sig skyldig i alvorlige og systematiske overtrædelser af de regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv

f) falder ind under et af de andre tilfælde, som medfører, at godkendelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

Artikel 5b

1. De kompetente myndigheder meddeler ikke et administrationsselskab godkendelse til at påbegynde virksomhed som administrationsselskab, før de har fået meddelelse om navnene på alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.

Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af administrationsselskabet ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres egnethed, afslår de at meddele godkendelse.

2. Medlemsstaterne må ikke over for filialer af administrationsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet — når disse påbegynder eller allerede udøver virksomhed — anvende bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som gives filialer af administrationsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat.

3. Der skal finde forudgående konsultation sted med de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat om godkendelse af et administrationsselskab, der

— er datterselskab af et andet administrationsselskab, et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der er godkendt i en anden medlemsstat, eller

— er datterselskab af et moderselskab for et andet administrationsselskab, et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der er godkendt i en anden medlemsstat, eller

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— kontrolleres af de samme fysiske eller juridiske personer, som kontrollerer et andet administrationsselskab, et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der er godkendt i en anden medlemsstat.	
Afsnit B	
Forbindelserne med tredjelande	
Artikel 5c	
1. Forbindelserne med tredjelande reguleres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 7 i direktiv 93/22/EØF.	
I forbindelse med dette direktiv læses udtrykkene »selskab/investeringsselskab« og »investeringsselskaber« i investeringsservicedirektivets artikel 7 som henholdsvis »administrationsselskab« og »administrationsselskaber«; udtrykket »ydelse af investeringsservice« i investeringsservicedirektivets artikel 7, stk. 2, læses som »præstation af tjenesteydelser«.	
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som investeringsinstitutter møder i forbindelse med markedsføringen af deres andele i et tredjeland.	
Afsnit C	
Betingelser for udøvelse af virksomhed	
Artikel 5d	
1. Administrationsselskabets hjemlands kompetente myndigheder kræver, at administrationsselskaber, som de har godkendt, til stadighed opfylder de i artikel 5 og artikel 5a, stk. 1 og 2, nævnte betingelser.	
2. Ansvaret for tilsyn med et administrationsselskab påhviler hjemlandets kompetente myndigheder, uanset om administrationsselskabet etablerer en filial eller ej, eller om det udfører tjenesteydelser eller ej i en anden medlemsstat; dette berører ikke de bestemmelser i dette direktiv, der tillægger værtslandets myndigheder beføjelser.	
Artikel 5e	
Kvalificeret deltagelse i administrationsselskaber er underlagt de bestemmelser, der er fastlagt i investeringsservicedirektivets artikel 9.	1. Kvalificeret deltagelse i administrationsselskaber er underlagt de bestemmelser, der er fastlagt i investeringsservicedirektivets artikel 9.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
I forbindelse med dette direktiv skal udtrykkene »selskab/investeringsselskab« og »investeringsselskaber« i investeringsservicedirektivets artikel 9 læses som henholdsvis »administrationsselskab« og »administrationsselskaber«.	2. I forbindelse med dette direktiv skal udtrykkene »selskab/investeringsselskab« og »investeringsselskaber« i investeringsservicedirektivets artikel 9 læses som henholdsvis »administrationsselskab« og »administrationsselskaber«.
Artikel 5f	Uændret
1. Hjemlandet udarbejder tilsynsregler, der til stadighed skal efterleves af administrationsselskabet, hvis godkendelse udelukkende dækker administration af investeringsfonde og investeringsselskaber.	
Hjemlandets kompetente myndigheder skal således også under hensyntagen til karakteren af de investeringsinstitutter, der administreres af et administrationsselskab, blandt andet kræve, at selskabet har en sund administration og regnskabsmæssig praksis, kontrol- og sikringsforanstaltninger på edb-området samt fyldestgørende interne kontrolprocedurer, der blandt andet sikrer, at aktiver i investeringsfonde eller investeringsselskaber, der administreres af administrationsselskaber, investeres i overensstemmelse med fondsbestemmelserne eller vedtægterne og de gældende retsbestemmelser.	Hjemlandets kompetente myndigheder skal således også under hensyntagen til karakteren af de investeringsinstitutter, der administreres af et administrationsselskab, blandt andet kræve, at selskabet har en sund administration og regnskabsmæssig praksis, kontrol- og sikringsforanstaltninger på edb-området samt fyldestgørende interne kontrolprocedurer, der blandt andet sikrer, at hver eneste transaktion, der implicerer fonden, kan rekonstrueres med hensyn til oprindelse, implicerede parter, art samt tid og sted for gennemførelsen, forudsat at disse oplysninger er tilgængelige for administrationsselskabet, og at aktiver i investeringsfonde eller investeringsselskaber, der administreres af administrationsselskaber, investeres i overensstemmelse med fondsbestemmelserne eller vedtægterne og de gældende retsbestemmelser.
2. Administrationsselskaber, hvis godkendelse også omfatter den i artikel 5, stk. 3, første led, anførte diskretionære porteføljeforvaltningstjeneste	Uændret
— må ikke investere hele investors portefølje eller en del heraf i andele i investeringsfonde eller investeringsselskaber, som de administrerer, medmindre kunden generelt accepterer dette på forhånd	
— må ikke yde den diskretionære porteføljeforvaltningstjeneste over for en depositar, der udfører de opgaver, der er anført i dette direktivs artikel 7 og 14, for det pågældende administrationsselskab	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— er underlagt bestemmelserne i direktiv 97/9/EF om investorgarantiordninger ([1]).	— er for så vidt angår de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, underlagt bestemmelserne i direktiv 97/9/EF om investorgarantiordninger ([1]).
Artikel 5g	
1. Når en medlemsstat tillader, at et administrationsselskab på grundlag af specifikke mandater og med henblik på at udøve selskabets virksomhed mere effektivt overlader det til tredjemand på sine vegne at udøve en eller flere af de opgaver, der indgår i den kollektive porteføljeadministration som anført i bilag II, skal hvert enkelt mandat forelægges de kompetente myndigheder med henblik på forudgående godkendelse.	1. Når en medlemsstat tillader, at et administrationsselskab med henblik på at udøve selskabets virksomhed mere effektivt overlader det til tredjemand på sine vegne at udøve en eller flere af sine egne opgaver som anført i bilag II, skal administrationsselskabet meddele de kompetente myndigheder om hvert enkelt mandat. Når det drejer sig om kerneopgaven investeringsforvaltning, kan administrationsselskaberne overlade specifikke investeringsbeslutninger til tilsynsunderlagte mellemmænd i overensstemmelse med de investeringsfordelingskriterier, der med jævne mellemrum fastlægges af administrationsselskaberne.
2. De kompetente myndigheder godkender først mandatet, når de har fastslået, at følgende betingelser er opfyldt:	2. De kompetente myndigheder sikrer, at mandatet opfylder følgende betingelser:
— mandatet må ikke hindre et effektivt tilsyn med administrationsselskabet	— mandatet må ikke hindre et effektivt tilsyn med administrationsselskabet, og må navnlig ikke hindre administrationsselskabet i at virke, eller investeringsinstituttet i at blive forvaltet, i investorernes interesse
	— overdrages mandatet til en tilsynsunderlagt mellemmand i et tredjeland, skal der sikres samarbejde mellem de involverede tilsynsmyndigheder
— for at forhindre interessekonflikter må mandat et ikke gives til depositaren eller til personer, der har en kvalificeret deltagelse i administrationsselskabets eller depositarens kapital, eller til andre personer, hvis interesser kan være i strid med administrationsselskabets eller deltagernes interesser	— for at forhindre interessekonflikter må der ikke for så vidt angår kerneopgaven investeringsforvaltning gives mandat til depositaren eller til personer, der har en kvalificeret deltagelse i administrationsselskabets eller depositarens kapital, eller til andre personer, hvis interesser kan være i strid med administrationsselskabets eller deltagernes interesser
— der skal gælde foranstaltninger, der skal give personer, der leder administrationsselskabets forretninger, mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt at overvåge de aktiviteter, der udøves af den person, mandatet er givet til	— der skal gælde foranstaltninger, der skal give personer, der leder administrationsselskabets forretninger, mulighed for reelt på et hvilket som helst tidspunkt at overvåge de aktiviteter, der udøves af den person, mandatet er givet til
— mandatet må ikke hindre personer, der leder administrationsselskabets forretninger, i på et hvilket som helst tidspunkt at give de yderligere instruktioner til den person, der har fået overdraget opgaver, og i på et hvilket som helst tidspunkt at trække mandatet tilbage	Uændret

([1]) EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

([1]) EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— under hensyntagen til karakteren af de opgaver, der skal overdrages, skal den person, til hvem opgaverne overdrages, yde tilstrækkelig finansiel og faglig sikkerhed	— under hensyntagen til karakteren af de opgaver, der skal overdrages, skal den person, til hvem opgaverne overdrages, være kvalificeret til og i stand til at varetage de pågældende opgaver, og
— i investeringsinstitutternes prospekter og salgsmateriale opføres de opgaver, som administrationsselskabet har fået lov til at overdrage.	— i investeringsinstitutternes prospekter opføres de opgaver, som administrationsselskabet har fået lov til at overdrage.
3. Administrationsselskabets og depositarens forpligtelser berøres under ingen omstændigheder af, at administrationsselskabet har overdraget egne opgaver til tredjemand.	3. Administrationsselskabets og depositarens forpligtelser berøres under ingen omstændigheder af, at administrationsselskabet har overdraget opgaver til tredjemand.
Artikel 5h	Udgår
Rådet tager til efterretning, at Kommissionen oplyser, at den på grundlag af resultatet af den rapport, som Kommissionen senest den 31. december 1999 vil forelægge Rådet og Parlamentet i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 97/9/EF om investorgarantiordninger, eventuelt vil foreslå, at der indføres garantiordninger for deltagere i investeringsinstitutter.	
Afsnit D	Uændret
Fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser	
Artikel 6	
1. Medlemsstaterne sikrer, at et administrationsselskab, som en anden medlemsstats kompetente myndigheder har godkendt i overensstemmelse med dette direktiv, på deres område må udøve den virksomhed, som det er godkendt til, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser.	
2. Medlemsstaterne må ikke gøre oprettelse af en filial eller fri udveksling af tjenester betinget af krav om godkendelse eller krav om tilvejebringelse af kapitalindskud eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.	
Artikel 6a	
1. Et administrationsselskab, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, skal — foruden at opfylde de i artikel 5 og artikel 5a nævnte betingelser — give meddelelse herom til hjemlandets kompetente myndigheder.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. Medlemsstaterne kræver, at et administrationsselskab, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger og dokumenter sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:	
I. Generelle oplysninger:	
a) i hvilken medlemsstat administrationsselskabet har til hensigt at etablere en filial	
b) en aktivitetsplan samt filialens organisatoriske struktur	b) en forretningsplan over opgaverne og tjenesteydelserne i henhold til artikel 5, stk. 2 og 3, samt filialens organisatoriske struktur
c) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan rekvireres	Uændret
d) navnene på filialens direktører.	
II. Oplysninger om de enkelte filialers salg af andele i de investeringsfonde og investeringsselskaber under dette direktiv, som administreres af administrationsselskabet:	II. En liste over de af administrationsselskabet administrerede investeringsinstitutter som meddelt i overensstemmelse med artikel 46, hvis andele markedsføres gennem filialen i værtslandet
a) nærmere oplysninger om det planlagte salg og de foranstaltninger, der er truffet med henblik på markedsføring af andelene i den pågældende medlemsstat	Udgår
b) fondsbestemmelserne eller vedtægterne, prospekterne og om relevant den seneste årsberetning og eventuelt efterfølgende halvårsrapporter for hver enkelt investeringsfond og investeringsselskab.	
3. Medmindre de kompetente myndigheder i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende administrationsselskabs administrative strukturer og finansielle situation er sunde under hensyn til de påtænkte aktiviteter, videresender de de i stk. 2 nævnte oplysninger senest tre måneder efter modtagelsen af disse oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet og underretter det berørte administrationsselskab herom.	Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
De sender ligeledes:	
— nærmere oplysninger om enhver garantiordning, der har til formål at beskytte investorer	
— for hver enkel investeringsfond eller investeringsselskab, hvis andele sælges i værtslandet, en erklæring om, at fonden eller selskabet opfylder kravene i dette direktiv.	Udgår
Nægter de kompetente myndigheder i hjemlandet at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet, skal de begrunde dette afslag over for det berørte administrationsselskab senest to måneder efter modtagelsen af samtlige oplysninger. Et sådant afslag eller manglende svar kan prøves ved domstolene i hjemlandet.	Uændret
4. Før en filial af et administrationsselskab påbegynder sin virksomhed, skal de kompetente myndigheder i værtslandet senest to måneder efter modtagelsen af de i stk. 2 nævnte oplysninger forberede tilsynet med administrationsselskabet og i givet fald meddele de vilkår — herunder de i artikel 44 og 45 anførte regler i værtslandet og reglerne for god forretningsskik, der skal overholdes ved præstation af den i artikel 5, stk. 3, anførte porteføljeforvaltningstjeneste — som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.	4. Før en filial af et administrationsselskab påbegynder sin virksomhed, skal de kompetente myndigheder i værtslandet senest to måneder efter modtagelsen af de i stk. 2 nævnte oplysninger forberede tilsynet med administrationsselskabet og i givet fald meddele de vilkår — herunder de i artikel 44 og 45 anførte regler i værtslandet og reglerne for god forretningsskik, der skal overholdes ved præstation af den i artikel 5, stk. 3, anførte porteføljeforvaltningstjeneste og i forbindelse med investeringsrådgivning og deponering — som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.
5. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger, eller ved udløbet af denne i stk. 4 nævnte frist, hvis disse myndigheder ikke fremsætter nogen udtalelse, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed. Fra det tidspunkt kan administrationsselskabet også begynde at markedsføre andelene i de af dette direktiv omfattede investeringsfonde og investeringsselskaber, som det administrerer, medmindre værtslandets kompetente myndigheder ved en begrundet beslutning, der træffes inden udløbet af tomånedersfristen, og som skal meddeles hjemlandets kompetente myndigheder, fastslår, at de planlagte retningslinjer for markedsføring af andele ikke er i overensstemmelse med de i artikel 44, stk. 1, og artikel 45 omhandlede bestemmelser.	Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
6. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, nr. I, litra b), litra c) eller litra d), og nr. II, skal investeringsselskabet skriftligt meddele den pågældende ændring til hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder mindst en måned, før den foretages, således at hjemlandets kompetente myndigheder kan nå at udtale sig om denne ændring i henhold til stk. 3, og værtslandets kompetente myndigheder i henhold til stk. 4.	
7. I tilfælde af en ændring i oplysninger, der er givet meddelelse om efter stk. 3, andet afsnit, underretter hjemlandets myndigheder værtslandets myndigheder herom.	
Artikel 6b	
1. Et administrationsselskab, der for første gang ønsker at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder:	
I. Generelle oplysninger om:	Udgår
a) i hvilken medlemsstat selskabet har til hensigt at udøve virksomhed	Uændret
b) en plan over den påtænkte	b) en forretningsplan over de påtænkte opgaver og tjenesteydelser i henhold til artikel 5, stk. 2 og 3.
II. Oplysninger om markedsføringen af andele i de af dette direktiv omfattede investeringsfonde og investeringsselskaber, som administreres af administrationsselskabet, i værtslandet:	Udgår
a) nærmere oplysninger om den planlagte markedsføring og om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på markedsføring af andelene i den pågældende medlemsstat	
b) fondsbestemmelserne eller vedtægterne, prospekterne og om relevant den seneste årsberetning og eventuelt efterfølgende halvårsberetning for hver enkelt investeringsfond og investeringsselskab.	
2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest en måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse denne til de kompetente myndigheder i værtslandet.	Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
De sender ligeledes:	
— nærmere oplysninger om enhver garantiordning, der har til formål at beskytte investorer	
— for hver enkelt investeringsfond eller investeringsselskab, hvis andele markedsføres i værtslandet, en erklæring om, at fonden eller selskabet opfylder kravene i dette direktiv.	Udgår
3. Administrationsselskabet kan herefter påbegynde sin virksomhed i værtslandet. Markedsføringen af andelene i de af dette direktiv omfattede investeringsfonde og investeringsselskaber kan påbegyndes en måned efter, at værtslandets kompetente myndigheder har modtaget de i stk. 1 og 2 anførte oplysninger, medmindre værtslandets kompetente myndigheder ved en begrundet beslutning, der træffes inden udløbet af denne periode på en måned, og som skal meddeles hjemlandets kompetente myndigheder, fastslår, at de planlagte retningslinjer for markedsføring af andele ikke er i overensstemmelse med de i artikel 44, stk. 1, og artikel 45 omhandlede bestemmelser.	3. Administrationsselskabet kan herefter påbegynde sin virksomhed i værtslandet uanset bestemmelserne i artikel 46.
Værtslandets kompetente myndigheder underretter i givet fald administrationsselskabet, så snart de har modtaget de i stk. 1 nævnte oplysninger, om de vilkår — herunder reglerne for god forretningsskik, der skal overholdes ved præstation af den i artikel 5, stk. 3, anførte porteføljeforvaltningstjeneste — som administrationsselskaber under hensyn til samfundsmæssige interesser skal overholde i værtslandet.	Værtslandets kompetente myndigheder underretter i givet fald administrationsselskabet, så snart de har modtaget de i stk. 1 nævnte oplysninger, om de vilkår — herunder reglerne for god forretningsskik, der skal overholdes ved præstation af den i artikel 5, stk. 3, anførte porteføljeforvaltningstjeneste og i forbindelse med investeringsrådgivning og deponering — som administrationsselskaber under hensyn til samfundsmæssige interesser skal overholde i værtslandet.
4. Såfremt indholdet af de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, nr. 1, litra b), og nr. II, ændres, underretter administrationsselskabet skriftligt hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder herom, inden ændringen foretages, således at værtslandets kompetente myndigheder i givet fald kan oplyse selskabet om ændringer i eller tilføjelser til de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 2.	4. Såfremt indholdet af de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, nr. I, litra b), ændres, underretter administrationsselskabet skriftligt hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder herom, inden ændringen foretages, således at værtslandets kompetente myndigheder i givet fald kan oplyse selskabet om ændringer i eller tilføjelser til de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 2.
5. Den anmeldelsesprocedure, der er fastsat i denne artikel, gælder også for administrationsselskabet, når det betror tredjemand markedsføringen af andelene i værtslandet.	Uændret
Artikel 6c	
1. Værtslandet kan — til statistisk brug — kræve, at alle administrationsselskaber, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til værtslandets kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver på dets område.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. Værtslandet kan med henblik på varetagelsen af de opgaver, der påhviler dem i henhold til dette direktiv, kræve samme oplysninger af alle filialer af administrationsselskaber, som det forlanger af nationale administrationsselskaber i samme øjemed.	
Værtslandet kan kræve, at de administrationsselskaber, der driver virksomhed på dets område som led i den frie udveksling af tjenesteydelser, giver de nødvendige oplysninger til kontrol af, om de overholder de af værtslandets normer, der gælder for dem; sådanne krav må dog ikke være mere vidtgående end dem, de pågældende medlemsstater stiller til etablerede selskaber for at kunne kontrollere, om disse overholder de samme normer.	
3. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et administrationsselskab, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de lovbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af dette direktivs bestemmelser, som tillægger værtslandets myndigheder kompetence, skal de anmode det pågældende administrationsselskab om at bringe det ulovlige forhold til ophør.	
4. Tager det pågældende administrationsselskab ikke de nødvendige skridt, underretter værtslandets kompetente myndigheder hjemlandets kompetente myndigheder herom. Disse træffer hurtigst muligt de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at administrationsselskabet bringer det ulovlige forhold til ophør. Arten af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.	
5. Hvis det pågældende administrationsselskab til trods for de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i stk. 2, kan værtslandet, efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forhindre at administrationsselskabet udfører nye forretninger på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de dokumenter, der er nødvendige for vedtagelsen af disse foranstaltninger, kan forkyndes for administrationsselskaberne på deres område.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
6. Ovenstående bestemmelser berører ikke værtslandets beføjelse til at træffe passende forholdsregler med henblik på at forebygge eller straffe forhold på dets område, som strider imod de lovbestemmelser, som det har vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser. Dette indebærer, at administrationsselskaber, der overtræder bestemmelserne, kan forhindres i at udføre forretninger på dets område.	
7. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 4, 5 og 6, og hvorved der pålægges sanktioner eller begrænsninger i et administrationsselskabs virksomhed, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende administrationsselskab. En sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndighed har truffet den.	
8. Inden den i stk. 3, 4 og 5 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt akutte tilfælde iværksætte de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte investorer og andre, for hvem der udføres tjenesteydelser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.	
Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.	
9. Såfremt et administrationsselskabs tilladelse inddrages, meddeles dette til værtslandets kompetente myndigheder, der da tager passende skridt til at forhindre, at det pågældende administrationsselskab udfører nye forretninger på dets område, og til at beskytte investorernes interesser. Hvert andet år forelægger Kommissionen det kontaktudvalg, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 53, en rapport om sådanne tilfælde.	
10. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 6a er blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til stk. 5. Hvert andet år forelægger Kommissionen det kontaktudvalg, der er nedsat i overensstemmelse med dette direktivs artikel 53, en rapport om sådanne tilfælde.«	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
4) Før artikel 7 indsættes følgende:	
»AFDELING IIIa **Forpligtelser med hensyn til depositaren«**	
5) Artikel 27, stk. 1, affattes således:	
»1. Investeringsselskabet og administrationsselskabet skal for hver af de investeringsfonde, det administrerer, offentliggøre: — et forenklet prospekt — et fuldstændigt prospekt — en årsberetning for hvert regnskabsår, samt — en halvårsberetning, der dækker de første seks måneder af regnskabsåret.«	
6) Artikel 28, stk. 1, affattes således:	
»1. Både det forenklede og det fuldstændige prospekt skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at investorerne kan danne sig et pålideligt skøn over den investering, der foreslås dem.	1. Både det forenklede og det fuldstændige prospekt skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at investorerne kan danne sig et pålideligt skøn over den investering, der foreslås dem, og især de dermed forbundne risici. Sidstnævnte skal uanset hvilket instrument, der investeres i, indeholde en klar og letforståelig redegørelse for fondens risikoprofil.
2. Det fuldstændige prospekt skal mindst indeholde de oplysninger, der kræves i det skema A, der er knyttet som bilag til dette direktiv, for så vidt disse oplysninger ikke er indeholdt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne, der i henhold til artikel 29, stk. 1, skal være vedlagt det fuldstændige prospekt.	Uændret
3. Det forenklede prospekt skal i summarisk form mindst indeholde de centrale oplysninger, der kræves i skema C, der er knyttet som bilag til dette direktiv. Det skal struktureres og affattes på en sådan måde, at det er let at forstå for gennemsnitsinvestoren. Medlemsstaterne kan tillade, at det forenklede prospekt vedføjes det fuldstændige prospekt som en del, der kan fjernes.	3. Det forenklede prospekt skal i summarisk form indeholde de centrale oplysninger, der kræves i skema C, der er knyttet som bilag til dette direktiv. Det skal struktureres og affattes på en sådan måde, at det er let at forstå for gennemsnitsinvestoren. Medlemsstaterne kan tillade, at det forenklede prospekt vedføjes det fuldstændige prospekt som en del, der kan fjernes. Det forenklede prospekt kan anvendes som et markedsføringsværktøj beregnet til samtlige medlemsstater uden ændringer, bortset fra oversættelse. Medlemsstaterne kan derfor ikke stille krav om yderligere dokumentation eller tilføjelse af yderligere oplysninger.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
4. Både det fuldstændige og det forenklede prospekt kan fastholdes i et skriftligt dokument eller i anden varig form, der har en tilsvarende juridisk status, der er godkendt af de kompetente myndigheder.«	Uændret
7) Artikel 29 affattes således:	
»*Artikel 29*	
1. Fondsbestemmelserne eller investeringsselskabets vedtægter er en integreret del af det fuldstændige prospekt og skal være knyttet som bilag til dette.	
2. De i stk. 1 omhandlede dokumenter behøver dog ikke at være knyttet som bilag til det fuldstændige prospekt, såfremt ihændehaveren af andele underrettes om, at disse dokumenter på anmodning enten kan blive tilsendt eller kan gennemses på et nærmere angivet sted i hver enkelt medlemsstat, hvor andelene udbydes til salg.«	
8) Artikel 30 affattes således:	
»*Artikel 30*	
De væsentligste dele af det forenklede og det fuldstændige prospekt skal holdes ajour.«	
9) Artikel 32 affattes således:	
»*Artikel 32*	
Et investeringsinstitut skal forelægge sit forenklede og sit fuldstændige prospekt og ændringer heri såvel som årsberetningen og halvårsberetningen for de kompetente myndigheder.«	
10) Artikel 33 affattes således:	
»*Artikel 33*	
1. Det forenklede prospekt skal tilbydes gratis til investoren, inden kontrakten indgås.	
Desuden skal det fuldstændige prospekt og de senest offentliggjorte års- og halvårsberetninger udleveres gratis til de investorer, som anmoder derom.	
2. Års- og halvårsberetningerne udleveres på anmodning gratis til deltagerne.	
3. Års- og halvårsberetningerne skal stilles til rådighed for offentligheden på de steder, der er anført i det fuldstændige og det forenklede prospekt, eller på en anden af de kompetente myndigheder godkendt måde.«	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
11) Artikel 35 affattes således:	
»*Artikel 35*	
Ved enhver annoncering, der indebærer en opfordring til køb af andele i et investeringsinstitut, skal opmærksomheden henledes på, at der findes prospekter, og på, hvor offentligheden kan få dem udleveret, eller hvordan offentligheden kan få adgang til dem.«	
12) Artikel 46 affattes således:	
»*Artikel 46*	
Såfremt et investeringsselskab agter at markedsføre sine andele i en anden medlemsstat end den, hvor det er beliggende, skal det på forhånd underrette de kompetente myndigheder i denne anden medlemsstat herom. Det skal samtidig sende sidstnævnte myndigheder:	Såfremt et administrationsselskab for så vidt angår de investeringsinstitutter, det administrerer, eller såfremt et investeringsselskab agter at markedsføre sine andele i en anden medlemsstat end den, hvor det er beliggende, skal det på forhånd underrette de kompetente myndigheder i denne anden medlemsstat herom. Det skal samtidig sende sidstnævnte myndigheder:
— en erklæring fra de kompetente myndigheder om, at investeringsinstituttet opfylder kravene i dette direktiv	Uændret
— sine vedtægter	— sine fondsbestemmelser eller vedtægter
— sit fuldstændige prospekt og sit forenklede prospekt	Uændret
— eventuelt den sidste årsberetning og efterfølgende halvårsberetning, samt	
— oplysninger om de nærmere retningslinjer for markedsføring af dets andele i denne anden medlemsstat.	
Investeringsselskabet kan begynde at markedsføre sine andele i denne anden medlemsstat en måned efter fremsendelsen af disse dokumenter, medmindre myndighederne i den pågældende medlemsstat ved en begrundet beslutning, der træffes inden udløbet af fristen på en måned, fastslår, at de planlagte retningslinjer for markedsføring af andele ikke er i overensstemmelse med de i artikel 44, stk. 1, og artikel 45 omhandlede bestemmelser.«	Investeringsselskabet eller administrationsselskabet kan begynde at markedsføre sine andele i denne anden medlemsstat en måned efter fremsendelsen af disse dokumenter, medmindre myndighederne i den pågældende medlemsstat ved en begrundet beslutning, der træffes inden udløbet af fristen på en måned, fastslår, at de planlagte retningslinjer for markedsføring af andele ikke er i overensstemmelse med de i artikel 44, stk. 1, og artikel 45 omhandlede bestemmelser.«
13) Artikel 47 affattes således:	Uændret
»*Artikel 47*	
Såfremt et investeringsinstitut markedsfører sine andele i en anden medlemsstat end den, hvor det er beliggende, skal det under samme betingelser som dem, der gælder i hjemlandet, udsende:	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
1) det forenklede prospekt og de andre oplysninger, der anføres i dette direktivs artikel 29 og 30, på et sprog som er let at forstå for de pågældende investorer i værtslandet	
2) det fuldstændige prospekt og års- og halvårsberetningerne på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i værtslandet eller et andet sprog, såfremt dette andet sprog almindeligvis anvendes på det finansielle område i medlemsstaten og accepteres af de kompetente myndigheder, og såfremt eventuelt andre betingelser fastsat af de kompetente myndigheder er opfyldt.«	
14) Efter artikel 52 indsættes som artikel 52a og 52b:	
»*Artikel 52a*	
1. Hvis et administrationsselskab udøver virksomhed i et eller flere værtslande ved præstation af tjenesteydelser eller ved oprettelse af filialer, skal alle berørte medlemsstaters kompetente myndigheder samarbejde snævert.	
De berørte myndigheder giver efter anmodning hinanden alle de oplysninger vedrørende ledelsen af sådanne administrationsselskaber og disses ejerforhold, som kan lette tilsynet med dem, samt alle oplysninger, der i øvrigt kan lette kontrollen med sådanne administrationsselskaber. Hjemlandets myndigheder samarbejder især for at sikre sig, at værtslandets myndigheder kan indhente de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6c, stk. 2.	
2. Hjemlandets kompetente myndigheder bliver, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af deres kontrolbeføjelser, underrettet af værtslandets kompetente myndigheder om enhver foranstaltning, der indebærer sanktioner over for et administrationsselskab eller begrænsninger af et administrationsselskabs virksomhed, og som værtslandet har truffet i medfør af artikel 6c, stk. 6.	2. Hjemlandets kompetente myndigheder bliver, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af deres tilsynsbeføjelser, underrettet af værtslandets kompetente myndigheder om enhver foranstaltning, der indebærer sanktioner over for et administrationsselskab eller begrænsninger af et administrationsselskabs virksomhed, og som værtslandet har truffet i medfør af artikel 6c, stk. 6.
Artikel 52b	Uændret
1. Når et administrationsselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat, udøver virksomhed i et værtsland gennem en filial, sørger værtslandet for, at administrationsselskabets hjemlands kompetente myndigheder, efter meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder, selv — eller ved en person, der er udpeget med henblik herpå — kan foretage kontrol på stedet af de i artikel 52a nævnte oplysninger.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. Administrationsselskabets hjemlands kompetente myndigheder kan også anmode administrationsselskabets værtslands kompetente myndigheder om at foretage denne kontrol. De myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne, enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller en anden sagkyndig foretage denne.	
3. Denne artikel er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndigheder udfører kontrol på stedet af filialer etableret på deres område som led i varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.«	
15) I bilagets skema A foretages følgende ændringer:	
I kolonnen »Oplysninger om investeringsselskaber« indsættes som punkt 1.3 efter punkt 1.2:	
»1.3. Hvis investeringsselskaber har forskellige investeringsafdelinger, angives afdelingerne.«	
I kolonnen »Oplysninger om investeringsselskaber« indsættes som sidste punktum i punkt 1.13:	
»Hvis investeringsselskaber har forskellige investeringsafdelinger, oplyses det, hvordan en deltager kan flytte fra en afdeling til en anden, og hvilke omkostninger, der vil være forbundet hermed.«	
Efter punkt 4 indsættes som punkt 5 og 6:	
»5. Andre investeringsoplysninger	
5.1. I givet fald investeringsfondens eller investeringsselskabets hidtidige indtjening.	
5.2. En profil af den typiske investor, som investeringsfonden eller investeringsselskabet er udformet til.	
6. Økonomiske oplysninger	
6.1. Eventuelle udgifter eller gebyrer ud over de udgifter, der anføres i punkt 1.17; der sondres mellem udgifter eller gebyrer, der skal betales af deltageren, og udgifter eller gebyrer, der betales af investeringsfondens eller investeringsselskabets aktiver.«	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser	
Artikel 2	
1. Investeringsselskaber i henhold til investeringsservicedirektivets artikel 1, stk. 2, der er godkendt til udelukkende at præstere de tjenesteydelser, der er anført i afsnit A, stk. 3, og afsnit C, stk. 1 og 6, i bilaget til direktiv 93/22/EØF, kan opnå godkendelse efter dette direktiv til at administrere investeringsfonde og investeringsselskaber og til at optræde som »administrationsselskaber«. Sådanne investeringsselskaber må i så fald give afkald på godkendelsen efter investeringsservicedirektivet.	
2. Administrationsselskaber, der inden den 31. december 2002 er godkendt efter direktiv 85/611/EØF i deres hjemland til at administrere investeringsfonde og investeringsselskaber, er godkendt efter dette direktiv, hvis de i henhold til disse medlemsstaters lovgivning skal opfylde betingelser, der svarer til betingelserne i artikel 5a og 5b, for at påbegynde en sådan virksomhed.	
3. Administrationsselskaber, der er godkendt inden den 31. december 2002, men som ikke hører til de administrationsselskaber, der anføres i stk. 2, kan fortsætte deres virksomhed, såfremt de senest den 31. december 2005 i overensstemmelse med hjemlandets bestemmelser opnår godkendelse til at fortsætte en sådan virksomhed i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget ved gennemførelsen af dette direktiv.	3. Administrationsselskaber, der er godkendt inden den 31. december 2002, men som ikke hører til de administrationsselskaber, der anføres i stk. 2, kan fortsætte deres virksomhed, såfremt de senest den 31. december 2005 i overensstemmelse med hjemlandets bestemmelser opnår godkendelse til at fortsætte en sådan virksomhed i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv.
Dette direktivs bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser gælder først for disse administrationsselskaber, når de har fået en sådan godkendelse.	Uændret
Artikel 3	
Medlemsstaterne vedtager inden den 30. juni 2002 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.	Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv inden den 30. juni 2002.
Medlemsstaterne sætter disse love og bestemmelser i kraft inden den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.	Uændret
Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.	
Artikel 4	*Artikel 4*
Dette direktiv træder i kraft 20 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.	Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
Artikel 5	
Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
BILAG I	
Skema C	Uændret
DET FORENKLEDE PROSPEKTS INDHOLD	
Kort præsentation af investeringsinstituttet	
— dato for oprettelsen af investeringsfonden eller investeringsselskabet og angivelse af den medlemsstat, hvor den pågældende investeringsfond eller det pågældende investeringsselskab har etableret hjemsted/er stiftet	
— administrationsselskab (om relevant)	
— forventet varighed (om relevant)	
— depositar	
— revisorer	
— finansforetagendet bag investeringsinstituttet (f.eks. en bank).	
Investeringsoplysninger	
— kort beskrivelse af investeringsinstituttets formål	
— hvis investeringsselskaber har forskellige investeringsafdelinger, angives dette	
— investeringsfondens eller investeringsselskabets investeringspolitik,	— investeringsfondens eller investeringsselskabets investeringspolitik samt en kort redegørelse for fondens risikoprofil (herunder, om relevant, oplysninger i overensstemmelse med artikel 24a og artikel 24b),
— investeringsfondens/investeringsselskabets hidtidige indtjening (om relevant)	Uændret
— profil af den typiske investor, som investeringsfonden eller investeringsselskabet er udformet til.	
Økonomiske oplysninger	
— beskatningsregler	
— indtrædelses- og udtrædelsesprovision	
— andre eventuelle udgifter eller gebyrer; der sondres mellem udgifter eller gebyrer, der skal betales af deltageren, og udgifter eller gebyrer, der betales af investeringsfondens eller investeringsselskabets aktiver.	
Kommercielle oplysninger	
— hvordan andelene købes	
— hvordan andelene sælges	

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— hvis investeringsselskaber har forskellige investeringsafdelinger, oplyses det, hvordan der kan skiftes fra en investeringsafdeling til en anden, og hvilke omkostninger, der vil være forbundet hermed	
— hvornår og hvordan der udloddes dividende (om relevant)	
— med hvilken hyppighed, hvor og hvordan priserne offentliggøres eller stilles til rådighed	
— angivelse af et kontaktsted (person/afdeling, tidspunkter osv.), hvor der kan indhentes yderligere oplysninger om nødvendigt.	
Supplerende oplysninger	
— henvisning til, at det fuldstændige prospekt samt års- og halvårsberetningerne kan rekvireres gratis på anmodning før og efter indgåelsen af en kontrakt.	

BILAG II

Opgaver i forbindelse med kollektiv porteføljeforvaltning

— Investeringsvirksomhed:

  a) investeringsforvaltning

  b) investeringsadministration (f.eks. uddannelse af mæglere, foranledning af afregning, instruktion af depositaren i forbindelse med udøvelse af stemmerettigheder).

— Markedsføring:

  a) fremstilling af dokumentation

  b) salg af andele i investeringsfonde og investeringsselskaber forvaltet af administrationsselskabet

  c) forbindelser med salgsagenter.

— Administration:

  a) juridisk bistand og regnskabstjenesteydelser i forbindelse med fondsforvaltning

  b) kundeforespørgsler

  c) værdi- og prisfastsættelse (herunder selvangivelser)

  d) kontrol med overholdelse af lovgivning

  e) ajourføring af deltagerregister

  f) udlodning af overskud

  g) emission og indløsning af andele

  h) kontraktetablering (herunder udsendelse af beviser)

  i) registrering.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) [1]

(2000/C 311 E/21)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 329 endelig udg. — 98/0243(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 30. maj 2000)

[1] EFT C 280 af 9.9.1998, s. 6.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —	Uændret
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57 stk. 2,	under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	Uændret
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,	under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [1],
i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B, og	i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og
ud fra følgende betragtninger:	Uændret
(1) Rådets direktiv 85/611/EØF [1], senest ændret ved direktiv 88/220/EØF [2], blev oprindeligt begrænset til kun at omfatte institutter for kollektiv investering (bortset fra den lukkede type), som udbyder deres andele til offentligheden i Fællesskabet, og hvis eneste mål er at foretage investering i værdipapirer; det nævnes i betragtningerne til direktiv 85/611/EØF, at de institutter, der falder uden for direktivets anvendelsesområde, vil blive gjort til genstand for en senere samordning.	(1) Rådets direktiv 85/611/EØF [2], senest ændret ved direktiv 95/26/EF [3], blev oprindeligt begrænset til kun at omfatte institutter for kollektiv investering (bortset fra den lukkede type), som udbyder deres andele til offentligheden i Fællesskabet, og hvis eneste mål er at foretage investering i værdipapirer. Det nævnes i betragtningerne til direktiv 85/611/EØF, at de institutter, der falder uden for direktivets anvendelsesområde, vil blive gjort til genstand for en senere samordning.
(2) under hensyntagen til markedsudviklingen er det ønskeligt, at investeringsinstitutternes investeringsformål udvides for at give dem mulighed for at investere i andre finansielle aktiver end værdipapirer, som er tilstrækkeligt likvide;	(2) Under hensyntagen til markedsudviklingen er det ønskeligt, at investeringsinstitutternes investeringsformål udvides for at give dem mulighed for at investere i andre finansielle aktiver end værdipapirer, som er tilstrækkeligt likvide. De finansielle instrumenter, der kan indgå som investeringsaktiver i investeringsinstitutters portefølje, anføres i artikel 19, stk. 1. »Værdipapirlångivning«, der er nævnt i artikel 21, er ikke et »investeringsinstrument«, men en teknik til at forbedre afkastet af porteføljen. Sammensætningen af en portefølje på grundlag af et indeks er en styringsteknik. De instrumenter, der købes for at kopiere indekset, er værdipapirer eller derivater og falder ind under artikel 19, stk. 1.

[1] EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.

[2] EFT L 100 af 19.4.1988.

[1] EFT C 116 af 28.4.1999, s. 44.

[2] EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.

[3] EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(3) de definitioner af værdipapirer, og pengemarkedsinstrumenter, der benyttes i dette direktiv, gælder kun for dette direktiv og berører følgelig ikke på nogen måde de definitioner af finansielle instrumenter, der benyttes i nationale lovgivninger til andre formål som f.eks. beskatning; desuden dækker definitionen af værdipapirer kun omsættelige instrumenter, der normalt handles på kapitalmarkedet; aktier og andre værdipapirer svarende til aktier, der udstedes af emittenter såsom building societies og industriselskaber og gensidige foreninger, og som i praksis ikke kan overdrages bortset fra den situation, hvor emittenten køber dem tilbage, dækkes følgelig ikke af denne definition;	(3) Den definition af værdipapirer, herunder pengemarkedsinstrumenter handlet på regulerede markeder, der benyttes i dette direktiv, gælder kun for dette direktiv og berører følgelig ikke på nogen måde de definitioner af finansielle instrumenter, der benyttes i nationale lovgivninger til andre formål som f.eks. beskatning Desuden dækker definitionen af værdipapirer kun omsættelige instrumenter, der normalt handles på kapitalmarkedet. Aktier og andre værdipapirer svarende til aktier, der udstedes af emittenter såsom building societies og industriselskaber og gensidige foreninger, og som i praksis ikke kan overdrages bortset fra den situation, hvor emittenten køber dem tilbage, dækkes følgelig ikke af denne definition.
(4) pengemarkedsinstrumenter dækker de kategorier af omsættelige instrumenter, der normalt handles på pengemarkedet, f.eks. skatkammerbeviser og lokale myndigheders papirer, indlånsbeviser, commercial paper og bankgaranterede veksler; pengemarkedsinstrumenter dækker de kategorier af omsættelige instrumenter, der normalt handles på pengemarkedet, f.eks. skatkammerbeviser og lokale myndigheders papirer, indlånsbeviser, commercial paper og bankgaranterede veksler; medlemsstaterne bør have mulighed for selv at udarbejde lister over pengemarkedsinstrumenterne på grundlag af objektive kriterier for at tage hensyn til de eksisterende strukturforskelle på pengemarkederne i de forskellige lande;	(4) Pengemarkedsinstrumenter dækker også de omsættelige instrumenter, der normalt ikke handles på regulerede markeder, men handles på pengemarkedet, f.eks. skatkammerbeviser og lokale myndigheders papirer, indlånsbeviser, commercial paper og bankgaranterede veksler.
	(5) Det bør sikres, at begrebet regulerede markeder i dette direktiv svarer til begrebet i direktiv 93/22/EØF [1].
(5) det er ønskeligt, at et investeringsinstitut kan investere sin formue i andele i andre åbne institutter for kollektiv investering, der også investerer i værdipapirer, og som opererer efter princippet om risikospredning; kravet om risikospredning for investeringsinstitutter, der investerer i andre institutter for kollektiv investering, overholdes indirekte, eftersom sådanne investeringsinstitutter kun kan investere i andele udstedt af institutter for kollektiv investering, der overholder risikospredningskriterierne i direktiv 85/611/EØF; det er vigtigt, at sådanne investeringsinstitutter på fyldestgørende måde oplyser investorerne om, at de investerer i andele i andre institutter for kollektiv investering;	(6) Det er ønskeligt, at et investeringsinstitut kan investere sin formue i andele i investeringsinstitutter og/eller andre åbne institutter for kollektiv investering, der også investerer i værdipapirer, og som opererer efter princippet om risikospredning. Investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, som et investeringsinstitut investerer i, bør også være underkastet et effektivt tilsyn. Investeringer i andele i investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering må ikke resultere i kaskader af fonde. Investeringsinstitutter skal på fyldestgørende måde oplyse investorerne om, at de investerer i andele i investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering.
(6) for at tage hensyn til markedsudviklingen og i betragtning af gennemførelsen af ØMU'en er det ønskeligt at give investeringsinstitutterne tilladelse til at investere i bankindskud;	(7) For at tage hensyn til markedsudviklingen og i betragtning af gennemførelsen af ØMU'en er det ønskeligt at give investeringsinstitutterne tilladelse til at investere i bankindskud. For at sikre, at investeringerne i indskud er tilstrækkelig likvide, skal betingelserne for disse indskud indeholde en opsigelsesklausul. Hvis indskuddene foretages i et kreditinstitut beliggende i et tredjeland, bør kreditinstituttet være underkastet et effektivt tilsyn.

[1] EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(7) ud over det tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer i bankindskud i henhold til dets fondsbestemmelser eller vedtægter, kan det blive nødvendigt at give alle investeringsinstitutter mulighed for at holde supplerende likvide aktiver såsom bankindskud på anfordring og/eller kontante midler; at holde sådanne supplerende likvide aktiver kan f.eks. være berettiget i følgende tilfælde: 1) for at dække løbende eller uventede betalinger; 2) i tilfælde af salg for at få den nødvendige tid til at geninvestere i værdipapirer og/eller i andre finansielle aktiver, der omfattes af dette direktiv; 3) i en strengt nødvendig periode, når det er nødvendigt at suspendere investering i værdipapirer og andre finansielle aktiver på grund af ugunstige markedsvilkår;	(8) Ud over det tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer i bankindskud i henhold til dets fondsbestemmelser eller vedtægter, kan det blive nødvendigt at give alle investeringsinstitutter mulighed for at holde supplerende likvide aktiver såsom bankindskud på anfordring og/eller kontante midler. At holde sådanne supplerende likvide aktiver kan f.eks. være berettiget i følgende tilfælde: 1) for at dække løbende eller uventede betalinger; 2) i tilfælde af salg for at få den nødvendige tid til at geninvestere i værdipapirer og/eller i andre finansielle aktiver, der omfattes af dette direktiv; 3) i en strengt nødvendig periode, når det er nødvendigt at suspendere investering i værdipapirer og andre finansielle aktiver på grund af ugunstige markedsvilkår.
(8) af forsigtighedshensyn bør investeringsinstitutter undgå en uforholdsmæssig stor koncentration af indskud i et enkelt kreditinstitut;	(9) Af forsigtighedshensyn bør investeringsinstitutter undgå en uforholdsmæssig stor koncentration af indskud i et enkelt kreditinstitut eller i institutter, der tilhører samme koncern.
(9) investeringsinstitutter bør have mulighed for at investere deres formue i standardiserede options- og futureskontrakter, der handles på regulerede derivatmarkeder; for at sikre, at risiciene er tilstrækkeligt inddækket, er det nødvendigt, at sådanne investeringsinstitutter hele tiden holder aktiver af tilstrækkelig værdi og af rette slags (dvs. værdipapirer, hvis risikoen er i værdipapirer; kontanter eller værdipapirer, som er eller er ved at blive omsat til penge i den rette valuta, hvis risikoen er i penge); også disse investeringsinstitutter skal operere efter risikospredningsprincippet; i betragtning af at værdien af sådanne investeringsinstitutters portefølje kan svinge meget, bør sådanne investeringsinstitutter kun henvende sig til erfarne investorer eller investorer, hvis finansielle situation giver dem mulighed for at bære de risici, der er involveret i investering i andele i sådanne investeringsinstitutter; i investeringsinstitutternes prospekter og reklameskrifter skal der på tilstrækkelig måde gives det investerende publikum oplysninger om risiciene;	(10) Investeringsinstitutter bør som led i deres generelle investeringspolitik og/eller af hedging-hensyn udtrykkeligt have mulighed for at investere i standardiserede finansielle afledte instrumenter, der handles over-the-counter (OTC). For så vidt angår OTC-derivater skal der fastsættes yderligere krav om valg af modparter og instrumenter, likviditet og løbende vurdering af stillingen. Formålet med disse yderligere krav er at sikre en passende investorbeskyttelse, som kan sammenlignes med beskyttelsen i forbindelse med derivater, der handles på regulerede markeder.
(10) nye porteføljestyringsteknikker for institutter for kollektiv investering, der hovedsagelig investerer i aktier, er baseret på børsindekser; det er ønskeligt at give investeringsinstitutter mulighed for at anvende velkendte og anerkendte børsindekser; det er derfor nødvendigt at indføre mere smidige risikospredningsregler for investeringsinstitutter, der investerer i aktier; for at sikre gennemsigtighed vedrørende de børsindekser, som medlemsstater mener, at de harmoniserede investeringsinstitutter kan anvende, og bred accept af disse indekser, er det ønskeligt at fastsætte bestemmelser om en hensigtsmæssig offentliggørelse af listen over de børsindekser, der kan anvendes;	(11) Nye porteføljestyringsteknikker for institutter for kollektiv investering, der hovedsagelig investerer i aktier, er baseret på aktieindekser og/eller indekser for gældsbeviser. Det er ønskeligt at give investeringsinstitutter mulighed for at anvende velkendte og anerkendte aktieindekser og/eller indekser for gældsbeviser. Det er derfor nødvendigt at indføre mere smidige risikospredningsregler for investeringsinstitutter, der investerer i aktier og eller gældsbeviser. For at sikre gennemsigtighed vedrørende de indekser, som medlemsstater mener, at de harmoniserede investeringsinstitutter kan anvende, og bred accept af disse indekser, er det ønskeligt at fastsætte bestemmelser om en hensigtsmæssig offentliggørelse af listen over anvendelige indekser og en angivelse af, hvor der kan fås ajourførte, eventuelt elektroniske, oplysninger. Investeringsinstitutterne kan også kopiere indekset ved passende investeringer i andre instrumenter såsom standardiserede derivater. Investeringsinstitutter, der følger et indeks, kan også bruge en del af deres portefølje til at modvirke negative bevægelser i det anvendte indeks i overensstemmelse med deres offentliggjorte investeringsmål og inden for den grænse, der er fastsat ved dette direktiv.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(11) med henblik på en effektiv forvaltning af porteføljen må der kun benyttes teknikker og hjælpemidler, der er i overensstemmelse med principperne i direktivet, og som giver de kompetente myndigheder mulighed for effektivt at udøve deres tilsynsfunktioner;	(12) Transaktioner i derivater må aldrig benyttes til at omgå principperne og bestemmelserne i dette direktiv. For at sikre risikospredning skal der specielt gælde grænser for derivater på grundlag af det underliggende instrument. For så vidt angår OTC-derivater skal der gælde yderligere risikospredningsregler for risici over for en enkelt modpart eller gruppe af modparter. For konstant at kende de risici og forpligtelser, der følger af derivattransaktioner, og for at kunne opfylde bestemmelserne om investeringsgrænserne skal investeringsinstitutterne løbende måle og nøje overvåge de risici og forpligtelser, der følger af derivattransaktioner.
(12) på baggrund af de nye porteføljestyringsteknikker, der er blevet udviklet i de seneste år, er det ønskeligt at give investeringsinstitutter mulighed for at anvende alle slags afledte instrumenter med henblik på en effektiv porteføljeforvaltning; for at sikre investorbeskyttelse er det nødvendigt at træffe bestemmelser om en harmoniseret ramme for anvendelsen af finansielle derivater og om en passende dækning af den risiko, der følger af sådanne transaktioner; transaktioner i finansielle derivater, der ikke handles på specialiserede derivatmarkeder (over-the-counter-derivater), indebærer modpartsrisici; modparterne i sådanne transaktioner skal derfor kun vælges blandt kvalificerede institutter, der godkendes af investeringsinstitutternes kompetente myndigheder;	(13) For at sikre investorbeskyttelse er det nødvendigt at begrænse et investeringsinstituts forpligtelser i forbindelse med finansielle derivater, sådan at de ikke overstiger bestemte procentdele af den samlede nettoværdi af investeringsinstituttets portefølje. For at sikre investorbeskyttelse ved hjælp af offentligt tilgængelige oplysninger skal investeringsinstitutter beskrive deres strategier, teknikker og investeringsgrænser for derivattransaktioner i relevante dokumenter, som publikum og de kompetente myndigheder har adgang til. Investeringsinstitutter, der investerer i derivater, skal desuden gøre potentielle investorer opmærksom på, at der er en risiko ved, at en del af investeringsinstiuttet vil blive investeret i OTC-derivater, således at investorerne får mulighed for at træffe en velfunderet beslutning med hensyn til det risikoniveau, der er forbundet med investeringen i andele fra sådanne investeringsinstitutter.
(13) uanset artikel 41 i direktiv 85/611/EØF er det ønskeligt at give investeringsinstitutter mulighed for at gå ind i værdipapirlångivningstransaktioner med henblik på en effektiv forvaltning af porteføljen; for at begrænse risiciene i forbindelse med sådanne transaktioner er det nødvendigt at regulere de betingelser, på hvilke et investeringsinstitut kan optræde som långiver i værdipapirlångivningstransaktioner;	(14) Uanset artikel 41 i direktiv 85/611/EØF er det ønskeligt at give investeringsinstitutter mulighed for at gå ind i værdipapirlångivningstransaktioner. For at begrænse risiciene i forbindelse med sådanne transaktioner er det nødvendigt at regulere de betingelser, på hvilke et investeringsinstitut kan optræde som långiver i værdipapirlångivningstransaktioner. I betragtning af behovet for, at et investeringsinstituts portefølje er likvid, må der kun foretages værdipapirlångivningstransaktioner for dele af porteføljen midlertidigt.
	(15) Det skal gøres lettere at udvikle et investeringsinstituts muligheder for at investere i investeringsinstitutter og andre institutter for kollektiv investering. Det er derfor af afgørende betydning at sikre, at en sådan investeringsaktivitet ikke formindsker investorbeskyttelsen. Det kan under hensyn til arten af investeringer i tilstrækkeligt diversificerede institutter for kollektiv investering være nødvendigt at begrænse et investeringsinstituts muligheder for at kombinere sine direkte investeringer i et likvidt finansielt aktiv med investeringer foretaget gennem disse investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering. Som følge af et investeringsinstituts øgede muligheder for at investere i andele i andre investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering er det nødvendigt at fastsætte visse regler om kvantitative grænser og fremlæggelse af oplysninger for at forhindre kaskadefænomenet.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(14) institutter for kollektiv investering, der omfattes af dette direktiv, benyttes ikke til andre formål end kollektiv investering af penge, der tilvejebringes ved henvendelse til offentligheden i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv; i de tilfælde, der er omhandlet i dette direktiv, kan et investeringsinstitut kun have datterselskaber, når det er nødvendigt for på investeringsinstituttets vegne effektivt at udføre visse aktiviteter, der også er nævnt i dette direktiv; det er nødvendigt at sikre et effektivt tilsyn med investeringsinstitutter; derfor kan et investeringsinstitut kun oprette datterselskaber i tredjelande på de betingelser, der er nævnt i direktivet; den generelle forpligtelse til kun at handle i deltagernes interesse og specielt målsætningen om at øge omkostningseffektiviteten kan aldrig begrunde, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger, der er til hinder for, at de kompetente myndigheder effektivt kan udøve deres tilsynsfunktioner;	(16) Institutter for kollektiv investering, der omfattes af dette direktiv, benyttes ikke til andre formål end kollektiv investering af penge, der tilvejebringes ved henvendelse til offentligheden i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv. I de tilfælde, der er omhandlet i dette direktiv, kan et investeringsinstitut kun have datterselskaber, når det er nødvendigt for på investeringsinstituttets vegne effektivt at udføre visse aktiviteter, der også er nævnt i dette direktiv. Det er nødvendigt at sikre et effektivt tilsyn med investeringsinstitutter. Derfor kan et investeringsinstitut kun oprette datterselskaber i tredjelande på de betingelser, der er nævnt i direktivet. Den generelle forpligtelse til kun at handle i deltagernes interesse og specielt målsætningen om at øge omkostningseffektiviteten kan aldrig begrunde, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger, der er til hinder for, at de kompetente myndigheder effektivt kan udøve deres tilsynsfunktioner.
	(17) Af forsigtighedshensyn bør et investeringsinstitut, hvad enten dets investeringspolitik går ud på at investere i en række forskellige likvide finansielle aktiver eller specialisere sig i en bestemt kategori af sådanne aktiver, undgå en uforholdsmæssig høj koncentration af likvide finansielle aktiver, som er udstedt af og/eller indskudt i et enkelt institut.
(15) depositaren for et investeringsinstituts formue udfører væsentlige kontrolfunktioner, idet depositaren sikrer sig, at dispositionerne i et investeringsinstitut foregår i overensstemmelse med loven og investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller vedtægter; det er derfor vigtigt at sikre en effektiv uafhængighed mellem administrationsselskabet og depositaren; når både administrationsselskabet og depositaren tilhører samme økonomiske gruppe, eller når depositaren har en kvalificeret deltagelse i administrationsselskabets kapital, eller vice versa, eller i alle andre tilfælde, hvor depositaren kan udøve en betydelig indflydelse på administrationsselskabet, eller vice versa, er det nødvendigt at træffe alle foranstaltninger for at sikre uafhængighed mellem de to enheder; når et administrationsselskab, der handler på vegne af investeringsfonde eller investeringsselskaber, som det forvalter, kan indgå i transaktioner med depositaren, skal der træffes arrangementer, der hindrer interessekonflikter, og som sikrer, at transaktionen er i overensstemmelse med loven og investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller vedtægter;	(18) Depositaren for et investeringsinstituts formue udfører væsentlige kontrolfunktioner, idet depositaren sikrer sig, at dispositionerne i et investeringsinstitut foregår i overensstemmelse med loven og investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller vedtægter. Det er derfor vigtigt at sikre en effektiv uafhængighed mellem administrationsselskabet og depositaren. Når både administrationsselskabet og depositaren tilhører samme økonomiske koncern, eller når depositaren har en kvalificeret deltagelse i administrationsselskabets kapital, eller vice versa, eller i alle andre tilfælde, hvor depositaren kan udøve en betydelig indflydelse på administrationsselskabet, eller vice versa, er det nødvendigt at træffe alle foranstaltninger for at sikre uafhængighed mellem de to enheder. Når et administrationsselskab, der handler på vegne af investeringsfonde eller investeringsselskaber, som det forvalter, kan indgå i transaktioner med depositaren, skal der træffes arrangementer, der hindrer interessekonflikter, og som sikrer, at transaktionen er i overensstemmelse med loven og investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller vedtægter.
(16) i betragtning af depositarens ansvar over for administrationsselskabet og deltagerne og kompleksiteten af depositarens kontrolfunktioner bør kun de foretagender, der råder over tilstrækkelige midler og en tilstrækkelig organisationsstruktur, og som er underkastet tilsyn, falde ind under de kategorier af foretagender, der kan vælges som depositar;	(19) I betragtning af depositarens ansvar over for administrationsselskabet og deltagerne og kompleksiteten af depositarens kontrolfunktioner bør kun de foretagender, der råder over tilstrækkelige midler og en tilstrækkelig organisationsstruktur, og som er underkastet tilsyn, falde ind under de kategorier af foretagender, der kan vælges som depositar.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
(17) der er behov for at sikre grænseoverskridende markedsføring af andele fra en bredere vifte af institutter for kollektiv investering, samtidig med at der tilvejebringes et ensartet mindstemål af investorbeskyttelse; de ønskede mål kan kun nås ved hjælp af et bindende direktiv, der fastsætter aftalte minimumsstandarder; dette direktiv indebærer kun det strengt nødvendige minimum af harmonisering —	(20) Der er behov for at sikre grænseoverskridende markedsføring af andele fra en bredere vifte af institutter for kollektiv investering, samtidig med at der tilvejebringes et ensartet mindstemål af investorbeskyttelse. De ønskede mål kan kun nås ved hjælp af et bindende direktiv, der fastsætter aftalte minimumsstandarder; dette direktiv indebærer kun det strengt nødvendige minimum af harmonisering.
	(21) De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, er foranstaltninger af generel karakter som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [1], og de skal derfor vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
	(22) Kommissionen vil eventuelt overveje at foreslå en kodificering på et passende tidspunkt efter vedtagelsen af forslagene —
UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:	Uændret
Artikel 1	
I direktiv 85/611/EØF foretages følgende ændringer:	
1) Artikel 1, stk. 2, første led, affattes således:	
»— der har som eneste formål at foretage kollektiv investering i værdipapirer og/eller i andre i dette direktivs artikel 19 nævnte likvide finansielle aktiver af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning«.	»— der har som eneste formål at foretage kollektiv investering i værdipapirer og/eller i andre i dette direktivs artikel 19, stk. 1, nævnte likvide finansielle aktiver af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og«
2) I artikel 1 indsættes som stk. 8:	Uændret
»8. Ved anvendelsen af dette direktiv forstås ved:	»8. Ved anvendelsen af dette direktiv forstås ved værdipapirer:
a) »værdipapirer«:	Udgår
— aktier og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier	— aktier og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier (»aktier«)
— obligationer og andre gældsinstrumenter	— obligationer og andre former for værdipapirgæld (»gældsbeviser«),
	— pengemarkedinstrumenter, der normalt handles på regulerede markeder, jf. artikel 19, stk. 1, litra a), b) eller c), og

[1] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— alle andre omsættelige værdipapirer, der giver ret til at erhverve sådanne værdipapirer ved tegning eller ombygning«	— alle andre omsættelige værdipapirer, der giver ret til at erhverve værdipapirer ved tegning eller ombytning.
med undtagelse af de teknikker og hjælpemidler, der er nævnt i artikel 21	Udgår
b) pengemarkedsinstrumenter, der ved anvendelsen af dette direktiv skal betragtes som værdipapirer: de kategorier af instrumenter, der normalt omsættes på pengemarkedet, og som medlemsstaterne anser for at:	
— være likvide og	
— for at kunne værdiansættes til enhver tid og i det mindste lige så hyppigt som anført i artikel 34, med undtagelse af de teknikker og hjælpemidler, der er nævnt i artikel 21«.	
3) I artikel 19 indsættes følgende i stk. 1:	3) Artikel 19, stk. 1, litra a), affattes således:
	»a) værdipapirer, der har fået adgang til eller handles på et reguleret marked som defineret i artikel 1, stk. 13, i direktiv 93/22/EØF i en medlemsstat.«
	4) I artikel 19 indsættes følgende i stk. 1:
»e) andele udstedt af andre institutter for kollektiv investering som defineret i artikel 1, stk. 2, første og andet led;	»e) andele udstedt af investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering som defineret i artikel 1, stk. 2, første og andet led, forudsat:
	— at sidstnævnte er godkendt efter regler, der fastsætter, at de er underkastet et tilsyn, som de kompetente myndigheder for investeringsinstitutterne anser for at svare til det tilsyn, der er fastsat i fællesskabsretten, og at samarbejdet mellem myndighederne er tilstrækkeligt sikret
	— at beskyttelsesniveauet for deltagerne i det andet institut for kollektiv investering svarer til beskyttelsen for deltagerne i et investeringsinstitut, og at især bestemmelserne om låntagning, långivning og handel med værdipapirer uden dækning opfylder kravene i dette direktiv
	— at der i halvårlige og årlige rapporter aflægges beretning om aktiviteterne i det andet institut for kollektiv investering, sådan at der kan foretages en vurdering af aktiver og passiver, indtægter og transaktioner i den pågældende periode;

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
f) indskud i kreditinstitutter;	f) indskud i kreditinstitutter, der skal tilbagebetales på anfordring eller kan trækkes tilbage og forfalder inden for højst tolv måneder, forudsat at kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, eller, hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i et tredjeland, forudsat at det er underkastet tilsynsregler, som de kompetente myndigheder for investeringsinstituttet anser for at svare til reglerne i fællesskabsretten;
g) standardiserede finansielle futures, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, og som handles på et andet reguleret marked som nævnt i ovenstående litra b) og c);	g) standardiserede finansielle afledte instrumenter, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, og som handles på et reguleret marked som nævnt i ovenstående litra a), b) og c) (»standardiserede derivater«); denne kategori omfatter bl.a. valuta- og renteoptioner, der handles på de nævnte markeder;
h) standardiserede optioner på at erhverve eller afhænde et instrument, der falder ind under denne artikel, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, og som handles på et reguleret marked som nævnt i ovenstående litra b) og c). I denne kategori indgår valuta- og renteoptioner;	h) finansielle afledte instrumenter, der handles over-the-counter (»OTC-derivater«), forudsat: — at modparterne i OTC-derivattransaktionerne er institutioner, der er underkastet tilsyn og tilhører de kategorier, som de kompetente myndigheder for investeringsinstituttet har godkendt — at det underliggende værdipapir består af instrumenter dækket af artikel 19, stk. 1, finansielle indekser, rentesatser, valutakurser eller valutaer, som investeringsinstituttet kan investere i i overensstemmelse med dets investeringsmålsætninger som angivet i investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller vedtægter — at OTC-derivaterne kan værdiansættes på en pålidelig og verificerbar måde og hver dag sælges eller realiseres;
i) pengemarkedsinstrumenter, der handles på et reguleret marked, medmindre emissionen af sådanne instrumenter selv er reguleret med henblik på at beskytte investorer og opsparing, og forudsat, at de er:	i) andre pengemarkedsinstrumenter end dem, der handles på et reguleret marked, og som falder ind under artikel 1, stk. 8, tredje led, medmindre emissionen af sådanne instrumenter selv er reguleret med henblik på at beskytte investorer og opsparing, og forudsat, at de er:

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— udstedt af en central, regional eller lokal myndighed, en medlemsstats centralbank, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Union eller Den Europæiske Investeringsbank, et tredjeland eller, hvis der er tale om en forbundsstat, af et af medlemmerne i forbundsstaten eller af en international organisation af offentlig karakter, som en eller flere medlemsstater er med i	Uændret
— udstedt af et foretagende, hvis værdipapirer er optaget til officiel notering på en fondsbørs eller handles på andre regulerede markeder, der er regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentlige	— udstedt af et foretagende, hvis værdipapirer har adgang til at blive handlet på andre regulerede markeder, der er nævnt i litra a, b) og c)
— udstedt eller garanteret af et foretagende, der er underkastet tilsyn efter de i EF-reglerne fastlagte kriterier, eller af foretagender, der er underkastet og følger tilsynsregler, som de kompetente myndigheder anser for at være mindst lige så strenge som EF-reglerne«.	— udstedt eller garanteret af et foretagende, der er underkastet tilsyn efter de i fællesskabsreglerne fastlagte kriterier, eller af foretagender, der er underkastet og følger tilsynsregler, som de kompetente myndigheder anser for at være mindst lige så strenge som fællesskabsreglerne«.
4) Artikel 19, stk. 2, litra b), og stk. 3 udgår.	5) Artikel 19, stk. 2, litra b), og stk. 3 udgår.
5) Artikel 20 udgår	6) Artikel 20 affattes således: »1. Medlemsstaterne tilstiller i god tid Kommissionen alle de oplysninger, der skal fremlægges i overensstemmelse med de relevante artikler i dette direktiv. De skal også give meddelelse om ændringer af de pågældende oplysninger og angive en kilde, hvor de opdaterede oplysninger kan fås. Oplysninger, der omfattes af denne artikel, offentliggøres efter anmodning fra den, der ligger inde med oplysningerne, hvis de ikke er blevet offentliggjort generelt. 2. Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater de modtagne oplysninger samt de bemærkninger, som den finder hensigtsmæssige. Sådanne meddelelser kan drøftes i kontaktudvalget efter fremgangsmåden i artikel 53, stk. 4. Kommissionen offentliggør modtagne og opdaterede oplysninger i en passende form i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* eller stiller dem offentligt til rådighed på en passende måde.«

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
6) I artikel 21 indsættes som stk. 3 og 4:	7) Artikel 21 affattes således:
»3. I denne sammenhæng kan et investeringsinstitut foretage transaktioner i finansielle afledte instrumenter, også andre end dem, der er nævnt i artikel 24 b, forudsat at risikoen i forbindelse med sådanne instrumenter inddækkes efter reglerne i artikel 24 b.	Udgår
Hvis investeringsinstituttet foretager transaktioner i finansielle afledte instrumenter, der ikke handles på et reguleret marked (over-the-counter-derivater), skal modparterne i sådanne transaktioner være kvalificerede institutter, der indgår i de kategorier, som er godkendt af investeringsinstituttets kompetente myndigheder.«	
4. I forbindelse med en effektiv porteføljeforvaltning kan et investeringsinstitut desuden deltage i værdipapirlångivningstransaktioner, hvor det optræder som långiver, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:	»Efter medlemsstaternes nærmere fastsatte bestemmelser kan et investeringsinstitut desuden deltage i værdipapirlångivningstransaktioner, hvor det optræder som långiver, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
a) værdipapirlångivningstransaktioner kan kun afsluttes med et anerkendt værdipapirclearinginstitut eller værdipapirbørs; eller med en modpart, der er en autoriseret person, der er specialiseret i den type transaktioner og underkastet tilsyn på EU-plan; eller er et kreditinstitut i zone A som defineret i direktiv 89/647/EØF eller et investeringsselskab som defineret i direktiv 93/22/EØF; eller er et anerkendt tredjelandsinvesteringsselskab, der er underkastet og følger tilsynsregler, som investeringsinstituttets kompetente myndigheder anser for at være mindst lige så strenge som reglerne i direktiv 93/6/EØF.	a) værdipapirlångivningstransaktioner kan kun afsluttes med et anerkendt værdipapirclearinginstitut eller værdipapirbør eller med en modpart, som er en autoriseret person, der er specialiseret i den type transaktioner og underkastet tilsyn på fællesskabsplan, eller er et kreditinstitut i zone A som defineret i direktiv 89/647/EØF [1] eller et investeringsselskab som defineret i direktiv 93/22/EØF eller er et anerkendt tredjelandsinvesteringsselskab, der er underkastet og følger tilsynsregler, som investeringsinstituttets kompetente myndigheder anser for at være mindst lige så strenge som reglerne i direktiv 93/6/EØF [2].
b) der stilles i forbindelse med værdipapirlångivningstransaktioner passende sikkerhed for at dække risikoen for låntagers misligholdelse. Værdien af sikkerheden skal i hele kontraktperioden mindst være lig med den samlede værdi af de lånte finansielle instrumenter.	b) der stilles i forbindelse med værdipapirlångivningstransaktioner passende sikkerhed for at dække risikoen for låntagers misligholdelse. Værdien af sikkerheden skal i hele kontraktperioden mindst være lig med den samlede værdi af de lånte finansielle instrumenter og skal holdes som sikkerhed;
	c) hvis værdipapirlångivningstransaktionen gennemføres af anerkendte værdipapirclearinginstitutter og/eller værdipapirbørser, skal sikkerheden stilles i overensstemmelse med disse enheders relevante regler; sikkerheden skal holdes som sikkerhed og må af investeringsinstituttet ikke benyttes til yderligere investeringer.
Når et investeringsinstitut kan indgå værdipapirlångivningstransaktioner med den depositar, der for dette kreditinstitut varetager de pligter, der er nævnt i dette direktivs artikel 7 og 14, sikrer de kompetente myndigheder sig, at sikkerheden i hele kontraktperioden opbevares hos tredjemand, og at der træffes foranstaltninger for at hindrer, at depositaren bruger den«.	Når et investeringsinstitut kan indgå værdipapirlångivningstransaktioner med den depositar, der for dette investeringsinstitut varetager de pligter, der er nævnt i dette direktivs artikel 7 og 14, sikrer de kompetente myndigheder sig, at sikkerheden i hele kontraktperioden opbevares hos tredjemand, og at der træffes foranstaltninger for at hindre, at depositaren bruger den«.

[1] EFT L 386 af 30.12.1989. s. 14.

[2] EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	8) Artikel 22, stk. 1, stk. 2 og stk. 5, andet afsnit, affattes således:
	»1. Et investeringsinstitut kan højst investere 5% af sin formue i hvert enkelt af følgende instrumenter, der er udstedt af eller indgået med samme emittent, eller i forhold til hvilke samme emittent er modparter:
	— værdipapirer
	— pengemarkedsinstrumenter i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, litra i)
	— indskud
	— OTC-derivater.
	Medlemsstaterne kan tillade kumulation af investeringer i forskellige instrumenter med samme emittent/modpart op til en grænse på 15 %. Selskaberne inden for samme koncern anses for at være samme emittent ved beregning af de i denne artikel fastsatte grænser.
	2. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første punktum, nævnte grænse til højst 10 % og i tilfælde af koncerninvesteringer til højst 15 %; stk. 1, andet punktum, finder ikke anvendelse. I tilfælde, hvor et investeringsinstitut fra samme emittent/modpart/koncern investerer mere end 5 % af sin formue i de i stk. 1 nævnte instrumenter, må den samlede værdi af disse instrumenter ikke overstige 40 % af instituttets formue.
	5. (. . .)
	De i stk. 1, 2, 3 og 4 fastsatte grænser må ikke kumuleres, og de investeringer, der i overensstemmelse med stk. 1, 2, 3 og 4 finder sted i de i artikel 19, stk. 1, nævnte instrumenter fra samme emittent/modpart/koncern, må derfor under ingen omstændigheder sammenlagt overstige 35 % af investeringsinstituttets formue.«
7) Følgende artikel indsættes:	9) Følgende artikel indsættes:
»*Artikel 22a*	Uændret
1. Uanset de grænser, der er fastsat i artikel 25, kan medlemsstaterne hæve grænserne i artikel 22 til højst 35 % for investering i aktier, der er udstedt af samme emittent, når målet for investeringsinstituttets investeringspolitik efter fondsbestemmelserne eller vedtægterne er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktieindeks.	1. Uanset de grænser, der er fastsat i artikel 25, kan medlemsstaterne hæve grænserne i artikel 22 til højst 20% for investering i aktier og/eller gældsbeviser, der er udstedt af samme emittent, når målet for investeringsinstituttets investeringspolitik efter fondsbestemmelserne eller vedtægterne er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller gældsbevisindeks, der er godkendt af de kompetente myndigheder for investeringsinstituttet på følgende grundlag:

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. De kopierbare aktieindekser skal være indekser, som medlemsstaterne anser for at:	Udgår
— have en sammensætning, der er tilstrækkeligt diversificeret	— indeksets sammensætning er tilstrækkeligt diversificeret
— være let at kopiere	Udgår
— repræsentere en passende benchmark for det aktiemarked, som de refererer til	— indekset repræsenterer en passende benchmark for det marked, som det refererer til
— blive offentliggjort på en passende måde.	— det offentliggøres på en passende måde.
3. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen en liste over de aktieindekser, som de mener, at investeringsinstitutterne kan kopiere, sammen med detaljerede oplysninger om karakteristikaene ved disse aktieindekser. Der gives en lignende meddelelse om enhver ændring i ovennævnte liste. Kommissionen offentliggør en fuldstændig liste over de kopierbare aktieindekser og ajourføringer heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* mindst en gang om året. Denne liste kan drøftes i kontaktudvalget i overensstemmelse med proceduren i artikel 53, stk. 4.	2. Som fastsat i artikel 20, stk. 1, fremsender medlemsstaterne til orientering og for at fremme en fælles tilgang til, hvilke indekser der kan godkendes, en fortegnelse til Kommissionen over de indekser, som de mener, at investeringsinstitutterne kan kopiere, sammen med detaljerede oplysninger om karakteristikaene ved disse indekser. Fremgangsmåden i artikel 20, stk. 2, anvendes.
4. Investeringsinstitutternes fondsbestemmelser eller vedtægter, prospekter og reklameskrifter skal indeholde en beskrivelse af karakteristikaene ved det kopierbare aktieindeks.	Udgår
Disse dokumenter skal ligeledes indeholde en iøjnefaldende erklæring om at målet for investeringsinstituttets investeringspolitik er at kopiere et bestemt aktieindeks, og at det derfor kan investere en hertil svarende del af sin formue i aktier, der er udstedt af samme emittent.«	
8) Artikel 24 affattes således:	10) Artikel 24 affattes således:
»*Artikel 24*	Uændret
1. Et investeringsinstitut kan erhverve andele i andre institutter for kollektiv investering som defineret i artikel 1, stk. 2, første og andet led, på betingelse af, at det ikke investerer mere end 10 % af sin formue i andele i et og samme investeringsinstitut.	1. Et investeringsinstitut kan erhverve andele i investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering, der er nævnt i artikel 19, stk. 1, litra e), på betingelse af, at det ikke investerer mere end 10 % af sin formue i andele i et og samme investeringsinstitut eller et andet institut for kollektiv investering. Medlemsstaterne kan hæve grænsen til højst 20 %.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
2. Medlemsstaterne kan hæve den grænse, der er fastsat i stk. 1, til højst 35 %. I det tilfælde skal investeringsinstituttet imidlertid mindst investere i fem forskellige institutter for kollektiv investering, der alle omfattes af den i stk. 1 nævnte definition.	2. Investeringer i andele i andre institutter for kollektiv investering end investeringsinstitutter må samlet ikke overstige 30 % af investeringsinstituttets formue. Medlemsstaterne kan, når et investeringsinstitut har erhvervet andele i investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering, bestemme, at aktiverne i de respektive investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering ikke behøver at blive kombineret med de grænser, der er fastlagt i artikel 22.
3. Et investeringsinstitut må ikke investere i andele i et institut for kollektiv investering, der omfattes af definitionen i artikel 1, stk. 2, første og andet led, og som investerer mere end 10 % af sin formue i andele i andre institutter for kollektiv investering.	3. Et investeringsinstitut må ikke investere i andele i et andet investeringsinstitut og/eller et andet institut for kollektiv investering, som selv investerer mere end 10 % i andele i andre investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering.
4. Erhvervelse af andele i en investeringsfond, der administreres af samme administrationsselskab eller af ethvert andet selskab, som er knyttet til administrationsselskabet inden for et administrations- eller tilsynsfællesskab eller ved en væsentlig direkte eller indirekte deltagelse, er kun tilladt, når det drejer sig om en investeringsfond, som i overensstemmelse med sine bestemmelser har specialiseret sig i at investere sin formue i værdier, der hidrører fra en særlig geografisk eller økonomisk sektor, og såfremt de kompetente myndigheder har givet tilladelse til erhvervelsen. Denne tilladelse gives kun, hvis investeringsfonden har givet meddelelse om, at den har til hensigt at gøre brug af denne mulighed, og såfremt denne mulighed udtrykkeligt er nævnt i dens bestemmelser. Administrationsselskabet kan ikke for transaktioner vedrørende andele i investeringsfonden på regnskabet optage afgifter eller udgifter, når dele af en investeringsfonds formue er anbragt i andele i en anden investeringsfond, som ligeledes administreres af samme administrationsselskab, eller af ethvert andet selskab, der er knyttet til administrationsselskabet inden for et administrations- eller tilsynsfællesskab eller ved en væsentlig direkte eller indirekte deltagelse.	Uændret
5. Stk. 4 finder ligeledes anvendelse, såfremt et investeringsselskab erhverver andele i et andet investeringsselskab, hvortil det er knyttet, jf. stk. 4. Stk. 4 finder endvidere anvendelse, såfremt et investeringsselskab erhverver andele i en investeringsfond, som det er knyttet til, eller såfremt en investeringsfond erhverver andele i et investeringsselskab, som den er knyttet til.	
6. Investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller vedtægter, prospekter og reklameskrifter skal indeholde en beskrivelse af karakteristikaene ved de institutter for kollektiv investering, i hvis andele investeringsinstituttet kan investere.	Udgår

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Disse dokumenter skal ligeledes indeholde en iøjnefaldende erklæring om, at investeringsinstituttet investerer en del af eller hele sin formue i andele i andre institutter for kollektiv investering.«	
9) Der indsættes følgende artikel 24a og 24b:	11) Der indsættes følgende artikel 24a og 24b:
»*Artikel 24a*	Uændret
1. Uanset bestemmelsen i artikel 19, stk. 4, kan et investeringsinstitut investere sin formue i indskud i kreditinstitutter, der yder tilstrækkelig finansiel og faglig sikkerhed, under forudsætning af, at investeringsinstituttet ikke placerer mere end 10 % af sin formue i indskud i samme kreditinstitut eller i kreditinstitutter inden for samme gruppe.	Hvis investeringsinstituttet agter at investere sin formue i andre instrumenter end værdipapirer, skal investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller vedtægter, prospekter og reklameskrifter
2. Medlemsstaterne kan hæve den grænse, der er fastsat i stk. 1, til højst 35 %. I det tilfælde skal investeringsinstituttet imidlertid investere i indskud i mindst fem forskellige kreditinstitutter. Efter denne regel anses kreditinstitutter, der tilhører den samme gruppe, for at være et institut.	— for investeringer i overensstemmelse med artikel 22a: beskrive karakteristikaene ved det kopierede indeks og indeholde en iøjnefaldende erklæring, der gør opmærksom på, at målet for investeringsinstituttets investeringspolitik er at kopiere et bestemt indeks, og at det derfor kan investere en ikke ubetydelig del af sin formue i værdipapirer udstedt af samme emittent
3. Investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller vedtægter, prospekter og reklameskrifter skal i en iøjnefaldende erklæring gøre opmærksom på, at investeringsinstituttet investerer hele eller en del af sin formue i indskud i kreditinstitutter.	— for investeringer i overensstemmelse med artikel 24: indeholde en klar erklæring, der gør opmærksom på, at investeringsinstituttet investerer i andele i investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering, og beskrive karakteristikaene ved de andre investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, i hvis andele investeringsinstituttet må investere
4. Medlemsstaterne tillader ikke et investeringsinstitut at investere i indskud i et kreditinstitut, som for investeringsinstituttet udfører en depositars pligter som omhandlet i artikel 7 og 14.	— for investeringer i overensstemmelse med artikel 24b: indeholde en klar erklæring, der gør opmærksom på, at investeringsinstituttet investerer i standardiserede derivater og/eller OTC-derivater, og indeholde en advarsel om, at disse investeringer er risikobetonede og derfor kun er egnede for erfarne investorer og for investorer, hvis finansielle situation tillader dem af bære sådanne risici, der er forbundet med investering i andele i sådanne investeringsinstitutter
	— for investeringer i indskud: indeholde en iøjnefaldende erklæring, der gør opmærksom på, at investeringsinstituttet investerer hele eller en del af sin formue i indskud i kreditinstitutter
	— hvis værdien af et investeringsinstituts nettoaktiver kan forventes at have en høj volatilitet som følge af dets porteføljesammensætning eller anvendte styringsteknikker: indeholde en klar erklæring, der nævner dette særtræk ved investeringsinstituttet.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 24b	Uændret
1. Uanset bestemmelserne i artikel 21 kan et investeringsinstitut som led i sin generelle investeringspolitik investere i finansielle futures og optioner, jf. artikel 19, stk. 1, litra g) og h), såfremt den maksimale potentielle risiko i forbindelse med indgåelse af hver enkelt derivattransaktion i hele kontraktperioden dækkes af aktiver, der tilhører investeringsinstituttet, og som er af den rette slags og har en tilstrækkelig værdi.	1. Et investeringsinstitut kan som led i sin generelle investeringspolitik og/eller med henblik på risikoafdækning investere i finansielle afledte instrumenter, jf. artikel 19, stk. 1, litra g) og h), såfremt — administrationsselskabet eller investeringsselskabet har en risikostyringsproces, der giver det mulighed for dagligt at overvåge og måle den relevante risiko ved positionerne og deres bidrag til porteføljens samlede risikoprofil — administrationsselskabet eller investeringsselskabet har en proces, der giver mulighed for at foretage en nøjagtig og uafhængig vurdering af værdien af OTC-derivaterne.
2. Investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller vedtægter, prospekter og reklameskrifter skal i en iøjnefaldende erklæring gøre opmærksom på, at kreditinstituttet som led i sin generelle investeringspolitik investerer i finansielle futures og optioner. Disse dokumenter skal endvidere indeholde en advarsel om, at investering i andele i et sådant investeringsinstitut kun er hensigtsmæssig for erfarne investorer og for investorer, hvis finansielle situation tillader dem at løbe de risici, som følger af investering i andele i et sådant investeringsinstitut.	2. Når et investeringsinstitut som led i sin generelle investeringspolitik og/eller med henblik på risikoafdækning agter at investere i finansielle afledte instrumenter, jf. artikel 19, stk. 1, litra g) og h), skal dette oplyses i de dokumenter, der er nævnt i artikel 24a. Det skal specielt anføre, hvilke instrumenter der kan blive handlet med, samt derivaternes bidrag til den samlede porteføljes risici og afkast. Der skal også gives oplysninger om de kvantitative grænser, der enten er fastsat i dette direktiv eller i investeringsinstituttets investeringsmålsætninger, for den daglige risiko i sådanne instrumenter samt om de metoder, der benyttes til at beregne sådanne grænser.
	3. Under alle omstændigheder: — må beløbet for alle de forpligtelser, som investeringsinstituttet indgår gennem transaktioner med finansielle derivater, ikke overstiger den samlede nettoværdi af investeringsinstituttets portefølje. Ved beregning af værdien af forpligtelserne skal der tages udgangspunkt i det underliggende instruments aktuelle værdi — må beløbet for alle de forpligtelser, som investeringsinstituttet indgår gennem transaktioner med OTC-derivater, ikke overstige 30% af den samlede nettoværdi af investeringsinstituttets portefølje. Ved den daglige beregning af værdien af sådanne forpligtelser skal der tages udgangspunkt i det underliggende instruments aktuelle værdi.
	4. Når det underliggende instrument for et finansielt afledt instrument består af instrumenter, for hvilke direktivet fastsætter kvantitative grænser, skal der tages hensyn til det underliggende instrument ved beregningen af disse grænser. Når et værdipapir omfatter et derivat, skal der tages hensyn til sidstnævnte ved anvendelsen af denne artikel.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	5. Under ingen omstændigheder:
	— må anvendelse af derivater bevirke, at investeringsinstituttet afviger fra sine investeringsmål som fastsat i investeringsinstituttets prospekt
	— må investeringsinstituttet foretage transaktioner med finansielle afledte instrumenter som nævnt i artikel 19, stk. 1, litra g) og h), der svarer til handel med værdipapirer uden dækning.
	6. Med henblik på beregning af de grænser, der er fastsat i artikel 22 for modpartsrisiko, skal administrationsselskabet eller investeringsselskabet beregne et investeringsinstituts åbne modpartsrisikoposition for finansielle OTC-derivater i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er beskrevet i punkt 5 i bilag II til direktiv 93/6/EØF, som ændret ved direktiv 98/33/EF [1], uden anvendelse af vægtningerne for modpartsrisiko.«
10) I artikel 25, stk. 2, indsættes følgende led:	12) I artikel 25, stk. 2, affattes tredje led således, og følgende fjerde led indsættes:
	»— 10 % af andelene fra et og samme investeringsinstitut og/eller andet institut for kollektiv investering som omhandlet i artikel 1, stk. 2, første og andet led;
»— 10 % af pengemarkedsinstrumenterne fra en og samme emittent.«	— 10 % af pengemarkedsinstrumenterne, jf. artikel 19, stk. 1, litra i), fra en og samme emittent.«
11) I artikel 25, stk. 2, ændres andet afsnit således:	13) I artikel 25, stk. 2, ændres andet afsnit således:
»De grænser, der er fastsat i andet og fjerde led, skal ikke overholdes ved erhvervelsen, hvis det på dette tidspunkt ikke er muligt at beregne bruttobeløbet for obligationerne eller pengemarkedsinstrumenterne eller nettobeløbet for de udstedte værdipapirer.«	»De grænser, der er fastsat i andet, tredje og fjerde led, skal ikke overholdes ved erhvervelsen, hvis det på dette tidspunkt ikke er muligt at beregne bruttobeløbet for obligationerne eller for pengemarkedsinstrumenterne eller nettobeløbet for de udstedte værdipapirer.«
12) I artikel 25, stk. 3, litra e), foretages følgende ændring:	14) I artikel 25, stk. 3, litra e), foretages følgende ændring:
»e) et investeringsselskabs besiddelse af aktier i datterselskaber, der er beliggende i en medlemsstat, og som udelukkende i investeringsselskabets interesse udøver administrations-, rådgivnings- eller markedsføringsvirksomhed.«	»e) et investeringsselskabs eller investeringsselskabers besiddelse af aktier i datterselskaber, som kun og udelukkende på investeringsselskabets eller investeringsselskabernes vegne udøver administrations-, rådgivnings- eller markedsføringsvirksomhed i det land, hvor datterselskabet er beliggende, for så vidt angår tilbagekøb af andele på deltagernes forlangende.«

[1] EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
13) Artikel 26, stk. 1, andet afsnit, affattes således:	15) Artikel 26, stk. 1, andet afsnit, affattes således:
»Medlemsstaterne kan under overholdelse af princippet om risikospredning tillade nyligt oprettede investeringsinstitutter at afvige fra artikel 22, 22a, 23, 24, 24a og 24b i seks måneder fra godkendelsesdatoen.«	»Medlemsstaterne kan under overholdelse af princippet om risikospredning tillade nyligt oprettede investeringsinstitutter at afvige fra artikel 22, 22a, 23, 24, og 24b i seks måneder fra godkendelsesdatoen.«
14) Artikel 41, stk. 2, affattes således:	16) Artikel 41, stk. 2, affattes således:
»2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at sådanne foretagender erhverver værdipapirer eller andre i artikel 19, stk. 1, litra e), litra g), litra h) og litra i) nævnte finansielle instrumenter, som ikke er fuldt indbetalt.«	Uændret
15) Artikel 42 affattes således:	17) Artikel 42 affattes således:
»*Artikel 42*	Uændret
Hverken	
— et investeringsselskab, eller	
— et administrationsselskab eller en depositar, der handler på investeringsfondes vegne	
må foretage handel med værdipapirer eller med andre i artikel 19, stk. 1, litra e), litra g), litra h) og litra i) nævnte finansielle instrumenter uden dækning.«	
16) Efter artikel 53 indsættes som artikel 53a:	18) Efter artikel 53 indsættes som artikel 53a:
»*Artikel 53a*	Uændret
De tekniske ændringer, der skal foretages i dette direktiv på følgende områder, vedtages i overensstemmelse med den procedure, der senere vil blive fastsat ved et direktiv om ændring af dette direktiv:	1. Ud over de opgaver, der påhviler kontaktudvalget efter artikel 53, stk. 1, kan det også træde sammen som et forskriftsudvalg, jf. artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF, med henblik på at bistå Kommissionen, for så vidt angår tekniske ændringer, der skal foretages i dette direktiv på følgende områder:
— afklaring af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv overalt i Fællesskabet	Uændret
— tilpasning af de lofter, der omhandles i afdeling V og i artikel 36, stk. 2, for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder, for så vidt som disse tilpasninger ikke fører til strengere krav for investeringsinstitutterne	Udgår
— justering af terminologi og formulering af definitioner i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede spørgsmål.«	— justering af terminologi og formulering af definitioner i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede spørgsmål.

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	2. Forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF anvendes sammen med artikel 7, stk. 3, og artikel 8 i samme afgørelse.
	3. Den frist, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, er tre måneder.«
Artikel 2	Uændret
Medlemsstaterne vedtager inden den 30. juni 2002 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.	
Medlemsstaterne sætter disse love og bestemmelser i kraft inden den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.	
Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.	
Artikel 3	
Dette direktiv træder i kraft 20 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.	
Artikel 4	
Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne	

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af elektricitet fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet

(2000/C 311 E/22)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 279 endelig udg. — 2000/0116(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 31. maj 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De vedvarende energikilder udnyttes i dag ikke fuldt ud i Fællesskabet, og det er derfor nødvendigt at træffe foranstaltninger til at sikre en bedre udnyttelse af dette potentiale inden for rammerne af det indre marked for elektricitet.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet [1] er et vigtigt led i virkeliggørelsen af dette indre marked.

(3) Ifølge traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner.

(4) Som anført i hvidbogen om vedvarende energikilder (»hvidbogen«) [2] lægger Fællesskabet stor vægt på at fremme elektricitet fra vedvarende energikilder Rådet og Europa-Parlamentet har ved henholdsvis resolution af 8. juni 1998 om vedvarende energikilder [3] og beslutning om Kommissionens hvidbog [4] godkendt dette såvel af hensyn til miljøet som for at sikre og sprede elforsyningskilderne samt styrke den sociale og økonomiske samhørighed.

(5) Rådet gav navnlig i sin resolution af 8. juni 1998 sin tilslutning til målet i hvidbogen om vedvarende energikilder på 12 % af det interne bruttoforbrug, dvs. forbruget af elektricitet, varme og biobrændsler fra vedvarende energikilder i Fællesskabet som helhed og opfordrede til en yderligere indsats på fællesskabsplan og i medlemsstaterne under hensyntagen til forholdene i de enkelte lande.

(6) I hvidbogen blev det vejledende mål på 12 % omsat til et specifikt mål for andelen af forbruget af elektricitet fra vedvarende energikilder. Tages der udgangspunkt i et ajourført scenario for elforbruget, som angivet i dette direktiv, er det vejledende mål på 12 % ensbetydende med en andel på 22,1 % af elektricitet produceret ved hjælp af vedvarende energikilder.

(7) En harmoniseret ramme for elektricitet fra vedvarende energikilder indgår som en del af den handlingsplan, der skitseres i hvidbogen.

(8) Øget brug af elektricitet fra vedvarende energikilder er en vigtig del af den pakke af foranstaltninger, som må iværksættes, hvis Kyoto-protokollen skal efterkommes, samt af enhver pakke af politiske tiltag til opfyldelse af yderligere forpligtelser. De forskellige vedvarende energikilders nettoindvirkning på miljøet bør tages i betragtning ved iværksættelsen af de forskellige foranstaltninger.

(9) Øget brug af elektricitet fra vedvarende energikilder er et nødvendigt middel til at reducere ikke blot emissionen af drivhusgasser, men også andre skadelige emissioner, bl.a. af SO_2 og NO_x.

(10) Rådet og Europa-Parlamentet har ved henholdsvis konklusioner af 11. maj 1999 [5] og beslutning af 26. maj 1998 om elektricitet fra vedvarende energikilder [6] opfordret Kommissionen til at fremlægge et konkret forslag til en fællesskabsramme for adgangen for elektricitet fra vedvarende energikilder til det indre marked. I sin beslutning af 30. marts 2000 om elektricitet fra vedvarende energikilder og det indre marked for elektricitet [7]understregede Europa-Parlamentet desuden, at det er afgørende nødvendigt at fastsætte bindende og ambitiøse mål for vedvarende energikilder på nationalt plan, hvis det skal lykkes at opnå de ønskede resultater og nå Fællesskabets mål. Der bør i overensstemmelse med nærhedsprincippet fastsættes overordnede rammeprincipper og mål på fællesskabsplan, idet den nærmere gennemførelse heraf overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til dens pågældende særlige situation.

---

[1] EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

[2] KOM(97) 599 endelig udg.

[3] EFT C 198 af 24.6.1998, s. 1.

[4] A4-0207/98.

[5] 8013/99.

[6] A4-0199/98.

[7] A5-0078/2000.

(11) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, bør der fastlægges almindelige principper for en fællesskabsramme og for fællesskabsmål, men den detaljerede gennemførelse heraf bør overlades til medlemsstaterne, således at hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til dens særlige situation. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er dette direktiv begrænset til det minimum, der er påkrævet for at nå disse mål, og går ikke udover, hvad der er nødvendigt med henblik herpå.

(12) Elektricitet produceret på store vandkraftværker er i øjeblikket den vigtigste form for elektricitet fra vedvarende energikilder, men den kan generelt konkurrere med elektricitet produceret på konventionelle energikilder og bør derfor være udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, med undtagelse af bestemmelserne om nationale mål og oprindelsescertificering.

(13) Med det formål på mellemlang sigt at sikre elektricitet fra vedvarende energikilder en større andel af markedet må det kræves, at alle medlemsstater i nationalt regi fastsætter mål for forbruget af elektricitet fra vedvarende energikilder samt udarbejder detaljerede planer for, hvordan målene skal nås.

(14) Det er nødvendigt, at de nationale mål, såvel hver for sig som samlet, er i overensstemmelse med målsætningen om inden udgangen af 2010 at opnå en fordobling af vedvarende energikilders andel af det interne bruttoenergiforbrug i Fællesskabet, som er opstillet i hvidbogen, med de klimapolitiske forpligtelser, Fællesskabet accepterede i Kyoto, samt med de nationale klimapolitiske forpligtelser, de enkelte medlemsstater måtte have påtaget sig inden for rammerne heraf. Der bør fastlægges en ramme, som er baseret på velunderbyggede og gennemskuelige metoder til fastsættelse af sådanne nationale mål.

(15) Kommission bør evaluere medlemsstaternes nationale mål og politikker og navnlig vurdere, om disse er i overensstemmelse med hvidbogen og med Fællesskabets klimapolitiske forpligtelser, som Fællesskabet accepterede i Kyoto, samt om nødvendigt fremlægge forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om individuelle og obligatoriske nationale mål, der kan sikre en sådan overensstemmelse.

(16) Bedre vilkår for handel og konkurrence ville bidrage til at øge andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder inden for Fællesskabet, idet omkostningerne ville blive nedbragt, og det ville blive nemmere til fulde at udnytte potentialet for udvikling af vedvarende energikilder inden for Fællesskabet, som blandt andet afhænger af geografiske forhold.

(17) Med henblik på at lette handelen med elektricitet fra vedvarende energikilder og for at øge gennemsigtigheden for forbrugerne, når disse skal vælge mellem konventionelt produceret elektricitet og elektricitet produceret på vedvarende energikilder, er certificering af oprindelsesgarantien for denne type elektricitet nødvendig. Det er vigtigt, at alle former for elektricitet fra vedvarende energikilder er omfattet af en sådan oprindelsesgaranti. Bestemmelserne om oprindelsesgaranti bør derfor finde anvendelse på store vandkraftanlæg.

(18) Offentlig støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder er baseret på den antagelse, at den på lang sigt kan konkurrere med konventionelt produceret elektricitet. En sådan støtte vil være nødvendig for at nå Fællesskabets mål for forøgelse af andelen af denne form for energi, navnlig så længe elpriserne på det indre marked ikke fuldt ud afspejler de samfunds- og miljømæssige omkostninger og fordele ved de anvendte energikilder. Behovet for offentlig støtte til vedvarende energikilder anerkendes således også i fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse [1]. Traktatens bestemmelser, navnlig artikel 87 og 88, finder imidlertid fortsat anvendelse på sådan offentlig støtte.

(19) Medlemsstaterne har forskellige ordninger for støtte til vedvarende energikilder i nationalt regi, herunder investeringsstøtte, skattefritagelse, -nedsættelse eller -restitution og direkte prisstøtte.

(20) I betragtning af den begrænsede erfaring med nationale ordninger og den nuværende relativt begrænsede andel af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er omfattet af ordninger for prisstøtte i Fællesskabet, er det for tidligt at fastlægge en fællesskabsramme for støtteordninger.

(21) Det er imidlertid nødvendigt på mellemlang sigt at tilpasse støtteordningerne til principperne for det indre marked for elektricitet, som er under udvikling. Det bør pålægges Kommissionen at følge udviklingen på området og forelægge en rapport om de erfaringer, der er gjort med anvendelsen af de nationale ordninger. På grundlag af konklusionerne i denne rapport bør Kommissionen om nødvendigt forelægge forslag til en fællesskabsramme for ordninger for støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder. Dette forslag bør være foreneligt med principperne for det indre marked for elektricitet, tage hensyn til de forskellige teknologiers karakteristika, være rationelt og enkelt og omfatte de overgangsordninger, der er nødvendige for at fastholde investorernes tillid og undgå strandede omkostninger.

(22) I forbindelse med indsatsen for at udvikle et marked for vedvarende energi må den positive indvirkning heraf på beskæftigelsessituationen og den sociale samhørighed tages i betragtning.

(23) Øgede markedsandele for elektricitet fra vedvarende energikilder vil give mulighed for stordriftsfordele og derigennem lavere omkostninger.

---

[1] EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

(24) Små og mellemstore virksomheder og selvstændige elproducenter spiller en væsentlig rolle i forbindelse med produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder, og deres adgang til markedet for elektricitet fra vedvarende energikilder bør fremmes, så beskæftigelsesmulighederne for virksomheder inden for denne sektor forbedres.

(25) Der bør tages hensyn til den særlige struktur inden for sektoren for vedvarende energikilder, som i vidt omfang udgøres af små og mellemstore virksomheder, navnlig ved revisionen af de administrative procedurer for meddelelse af bevillinger til opførelse af anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder.

(26) Omkostningerne ved tilslutning af nye producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder bør være gennemskuelige og ikke-diskriminerende, og der bør tages behørigt hensyn til de fordele, som indlejrede produktionsanlæg bibringer forsyningsnettet —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at skabe en fælles ramme for at fremme en forøgelse af vedvarende energikilders bidrag til produktionen af elektricitet inden for det indre marked for elektricitet.

Artikel 2

I dette direktiv finder definitionerne i direktiv 96/92/EF anvendelse.

I dette direktiv forstås endvidere ved:

1) »vedvarende energikilder«: vedvarende, ikke-fossile kilder (vind, sol, geotermisk varme, bølge- og tidevandsenergi, vandkraftanlæg med en kapacitet på under 10 MW og biomasse, idet der ved biomasse forstås produkter fra land- og skovbrug, vegetabilsk affald fra landbrug, skovbrug og fødevareproduktion, ubehandlet træaffald samt korkaffald)

2) »elektricitet fra vedvarende energikilder«: elektricitet produceret på anlæg, hvor der udelukkende benyttes vedvarende energikilder, herunder den andel af elektricitet, der fremstilles på grundlag af vedvarende energikilder, hybridanlæg, hvor der, især som reservekapacitet, benyttes konventionelle energikilder.

3) »støtteordning«: ordning, hvorefter elproducenter direkte eller indirekte ydes statsreguleret offentlig støtte, herunder navnlig direkte prisstøtte, betalt som et tilskud pr. kWh, der tilvejebringes og sælges (for eksempel som led i kvotebaserede ordninger, hvorunder der anvendes udbud eller grønne certifikater, faste »feed-in«-tariffer og faste pristillæg), investeringsstøtte og skattefritagelse

4) »elforbrug«: den indenlandske elproduktion, plus import, minus eksport (bruttoforbrug).

KAPITEL II

NATIONALE MÅL FOR FORBRUG AF ELEKTRICITET FRA VEDVARENDE ENERGIKILDER

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forbruget af elektricitet fra vedvarende energikilder øges i overensstemmelse med de fastsatte mål, jf. stk. 2. For så vidt angår anvendelsen af denne artikel, betragtes vandkraftanlæg med en kapacitet på over 10 MW som en vedvarende energikilde.

2. Senest et år efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert femte år vedtager og offentliggør medlemsstaterne en rapport med mål for det fremtidige indenlandske forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder. Disse mål skal afspejle den nationale målsætning for størrelsen af det fremtidige forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder enten forbrugt kWh eller som en procentdel af elforbruget, udtrykt på årsbasis for de næste ti år. De skal være i tråd med målsætningen om inden udgangen af 2010 at nå op på 12 % af det interne bruttoenergiforbrug, som er opstillet i hvidbogen om vedvarende energikilder, og navnlig med den målsætning om en andel på 22,1 % af elektricitet fra vedvarende energikilder af Fællesskabets samlede elforbrug senest i 2010, som er omtalt i bilaget. De skal desuden være forenelige med de nationale forpligtelser, de enkelte medlemsstater måtte have påtaget sig inden for rammerne af klimapolitiske forpligtelser, accepteret af Fællesskabet i Kyoto og senere. Rapporten skal ligeledes indeholde en redegørelse for, hvilke foranstaltninger, der er truffet og skal træffes på nationalt plan med henblik på at nå disse mål.

Medlemsstaterne offentliggør hvert år en rapport, der skal indeholde en analyse af, i hvilket omfang det er lykkedes at nå de nationale mål for det foregående år og angive, i hvor høj grad de trufne foranstaltninger er i overensstemmelse med de nationale klimapolitiske forpligtelser.

3. Kommissionen vurderer hvert år på grundlag af de i stk. 2 omhandlede rapporter fra medlemsstaterne, i hvilket omfang de nationale mål, såvel hver for sig som samlet, er i overensstemmelse med de i stk. 2 omhandlede målsætninger og offentliggør sine konklusioner i en rapport.

4. Konkluderes det i den i stk. 3 nævnte rapport, at de nationale mål må formodes ikke at være i overensstemmelse med de fastlagte mål, der er omhandlet i stk. 2, forelægger Kommissionen forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om individuelle og obligatoriske nationale mål.

KAPITEL III

ADGANG FOR ELEKTRICITET FRA VEDVARENDE ENERGIKILDER TIL DET INDRE MARKED FOR ELEKTRICITET

Artikel 4

Støtteordninger

Kommissionen overvåger anvendelsen af støtteordninger i medlemsstaterne og forelægger senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden en rapport om de erfaringer, der er gjort med anvendelsen og sameksistensen af forskellige støtteordninger i medlemsstaterne. På grundlag af konklusionerne i denne rapport fremsætter Kommissionen om nødvendigt forslag til en fællesskabsramme for ordninger for støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder. Forslaget skal:

a) være foreneligt med principperne for det indre marked for elektricitet

b) tage hensyn til de forskellige vedvarende energi-teknologiers karakteristika

c) være rationelt og enkelt

d) omfatte de overgangsordninger, der er nødvendige for at fastholde investorernes tillid.

Traktatens bestemmelser, navnlig artikel 87 og 88, finder anvendelse på støtteordningerne.

Artikel 5

Oprindelsesgaranti for elektricitet fra vedvarende energikilder

1. Medlemsstaterne sikrer senest to år efter dette direktivs ikrafttræden, at det kan garanteres, at elektricitet fra vedvarende energikilder faktisk er produceret fra vedvarende energikilder, jf. definitionen i dette direktiv, efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som fastsættes af de enkelte medlemsstater. De udsteder garanticertifikater med dette formål. For så vidt angår anvendelsen af denne artikel, betragtes vandkraftanlæg med en kapacitet på over 10 MW som en vedvarende energikilde. Det skal af certifikaterne fremgå, hvilken energikilde den pågældende mængde elektricitet er produceret fra, ligesom det, når der er tale om vandkraftværker, skal være angivet, om det pågældende anlægs kapacitet er på over eller under 10 MW.

2. Certificeringen skal gøre det muligt for producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder at dokumentere, at den elektricitet, de sælger, er elektricitet fra vedvarende energikilder i dette direktivs forstand. Medlemsstaterne anerkender gensidigt sådanne certifikater i dette øjemed. Enhver afvisning af at anerkende certifikater — navnlig med henblik på forebyggelse af svig — skal ske på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier. I tilfælde af konflikter træffer Kommissionen afgørelse.

3. Medlemsstaterne udpeger et kompetent organ, der er uafhængigt af elproduktions- og eldistributionsaktiviteter, til at udstede disse certifikater i løbet af det år, der følger efter dette direktivs ikrafttræden.

4. Medlemsstaterne indfører ordninger, der kan sikre, at certificeringen er korrekt og pålidelig, og de redegør i den i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, omtalte rapport for, de foranstaltninger der er truffet til at sikre certificeringssystemets pålidelighed.

5. Efter at have hørt eksperter fra medlemsstaterne beskriver Kommissionen i den i artikel 8 nævnte rapport, hvilken form og hvilke metoder medlemsstaterne bør anvende ved certificeringen af elektricitet fra vedvarende energikilder. Om nødvendigt forelægger Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet forslag om fælles regler i denne henseende.

KAPITEL IV

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

Artikel 6

1. Medlemsstaterne tager deres nuværende love og administrative bestemmelser om procedurer for meddelelse af bevillinger til opførelse af anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, op til revision med det formål at forenkle og fremskynde procedurerne på det relevante forvaltningsniveau og sikre, at reglerne er objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende samt fuldt ud i overensstemmelse med de særlige karakteristika ved de forskellige VE-teknologier.

2. Medlemsstaterne offentliggør senest to år efter dette direktivs ikrafttræden en rapport om den i stk. 1 omhandlede revision, hvori der redegøres for, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet til at fjerne lovgivningsmæssige og andre hindringer for øget produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder. Rapporten skal først og fremmest indeholde en behandling af følgende emner:

a) samordning mellem de forskellige forvaltningsorganer, der medvirker ved meddelelsen af bevillinger til anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder

b) anvendelse af rimelige frister for behandling af ansøgninger om bevilling

c) indførelse af en hurtig planlægningsprocedure for producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder

d) muligheden for i givet fald at indføre regler om, at en bevillingsansøgning automatisk anses for imødekommet, hvis de kompetente organer ikke har besvaret ansøgningen inden udløbet af et vist tidsrum

e) oprettelse af en enstrenget struktur på det relevante forvaltningsniveau for behandling af ansøgninger om bevilling til at opføre anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder

f) udpegelse på nationalt, regionalt eller lokalt plan af arealer, som er egnede til nye anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder

g) udarbejdelse af særlige retningslinjer for projekter vedrørende elektricitet fra vedvarende energikilder

h) udpegelse af en myndighed (et privat - eller offentligt organ), der skal optræde som mægler i tvister mellem bevillingsmeddelende myndigheder og bevillingsansøgere

i) iværksættelse af omfattende oplysnings- og uddannelsesprogrammer vedrørende teknologi til udnyttelse af vedvarende energikilder for det personale, der behandler bevillingsansøgninger.

3. Kommissionen vurderer i den i artikel 8 nævnte rapport på grundlag af de rapporter fra medlemsstaterne, der er omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel, for så vidt angår indsatsen for at fjerne lovgivningsmæssige og andre hindringer med henblik på at sikre elektricitet fra vedvarende energikilder en større andel af markedet.

KAPITEL V

SPØRGSMÅL VEDRØRENDE ELFORSYNINGSNETTET

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at transmissions- og distributionsnetoperatørerne inden for deres område giver fortrinsret til levering af elektricitet fra vedvarende energikilder.

2. Medlemsstaterne pålægger transmissions- og distributionsnetoperatører at udarbejde og offentliggøre standardregler for, hvem der skal bære omkostningerne ved tekniske tilpasninger, f.eks. nettilslutninger og netforstærkninger, der er nødvendige for integreringen af en ny producent, der leverer elektricitet fra vedvarende energikilder til elforsyningsnettet.

Reglerne skal bygge på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, i hvilke der navnlig tages hensyn til alle de omkostninger og fordele, som installationer, der anvender vedvarende energikilder, kan forventes at ville bibringe nettet.

3. Det skal pålægges transmissions- og distributionsnetoperatører at forelægge nye producenter, der ønsker at blive tilsluttet, et omfattende og detaljeret skøn over, hvad tilslutningen vil koste.

4. Medlemsstaterne skal pålægge transmissions- og distributionsnetoperatører at udarbejde og offentliggøre standardregler for fordelingen af omkostningerne ved systeminstallationer, f.eks. nettilslutninger og netforstærkninger, mellem alle de producenter, som drager nytte heraf.

Fordelingen skal gennemføres ved hjælp af et passende kompensationssystem og baseres på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, hvori der tages hensyn til det udbytte, såvel oprindeligt og senere tilknyttede producenter som transmissions- og distributionsnetoperatører har af tilslutningen.

5. Medlemsstaterne tager i den i artikel 6, stk. 2, omtalte rapport ligeledes stilling til, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at lette adgangen til forsyningsnettet for elektricitet fra vedvarende energikilder. Rapporten skal først og fremmest indeholde en analyse af behovet for at indføre tovejsmåling.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 8

Med udgangspunkt i blandt andet de resultater, som den 1. januar 2004 er opnået inden for Fællesskabet som følge af direktiv 96/92/EF, og i de fremskridt, der er gjort med hensyn til opfyldelsen af de klimapolitiske forpligtelser, samt på grundlag af de rapporter, medlemsstaterne har udarbejdet i henhold til artikel 3, stk. 2, og artikel 6, stk. 2, forelægger Kommissionen — om nødvendigt to år efter dette direktivs ikrafttræden og under alle omstændigheder senest den 31. december 2004 — Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Kommissionen udarbejder senest den 1. januar 2009 en endelig rapport.

Der skal i disse rapporter tages hensyn til de fremskridt, der er gjort med hensyn til at få afspejlet de eksterne omkostninger ved produktion af elektricitet, der ikke er fremstillet på grundlag af vedvarende energikilder, og indvirkningen af statsstøtte til produktion af elektricitet, der ikke er fremstillet på grundlag af vedvarende energikilder.

I den endelige rapport skal der navnlig tages hensyn til medlemsstaternes muligheder for at nå de mål, der er opstillet inden for rammerne af artikel 3, og til eventuel forskelsbehandling mellem forskellige energikilder. I givet fald forelægger Kommissionen sammen med rapporterne yderligere forslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 9

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. maj 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 10

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

VEJLEDENDE TAL FOR MEDLEMSSTATERNES MÅL

Som nævnt i artikel 3, stk. 2, indeholder dette bilag en vejledning i fastsættelsen af nationale mål for andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder (VEK-E).

1. **Analysegrundlag**

I analysen og beregningen af tallene i tabellen under punkt 3 er indgået følgende elementer:

— Ajourføring af Teres II-undersøgelsens bedste praksis-scenario [1], således at der tages hensyn til den seneste udvikling inden for vedvarende energikilder (VEK).

— Officielle Eurostat-oplysninger fra 1997 om VEK-E-forbruget pr. medlemsstat.

— Bruttoelforbrug pr. medlemsstat — taget fra referencescenariet i »Energy in Europe — European Union Energy Outlook to 2020«, som blev offentliggjort i november 1999 [2].

— Handlingsplaner, strategier, hvidbøger osv. offentliggjort i medlemsstaterne samt diverse sektorundersøgelser og nyere rapporter, hvori mulighederne og udviklingen inden for vedvarende energi analyseres, er i vidt omfang brugt i analysen.

2. **Metodologi**

Beregningen af vejledende VEK-E-mål for medlemsstaterne bygger på princippet om, at målene samlet skal være i overensstemmelse med hvidbogens målsætning om en fordobling af andelen af VEK til 12 % af det interne bruttoenergiforbrug inden udgangen af 2010, og at dette skal opnås ved en fælles indsats, der tager udgangspunkt i de teknologiske og økonomiske muligheder i de enkelte medlemsstater.

I hvidbogen er dette mål på 12 % for vedvarende energikilders samlede andel af det interne bruttoenergiforbrug omsat til et specifikt mål for andelen af forbruget af elektricitet fra vedvarende energikilder. Hvidbogen indeholder med andre ord projekteringer for den udvikling af VEK-E, der er nødvendig for at nå det overordnede mål på 12 %. Resultaterne af projekteringerne nødvendiggør en fordobling af VEK-E fra 337 TWh (14,3 %) i 1995 til 675 TWh (23,5 %) i 2010. Disse projekteringer er anvendt som udgangspunkt for analysen.

En gennemgang af medlemsstaternes nuværende mål viser, at disse ikke er tilstrækkelig ambitiøse til, at det vil være muligt samlet at nå det overordnede mål på 12 % eller den specifikke VEK-E-andel, der opereres med i hvidbogen.

Med det formål at få fastlagt en række vejledende mål for medlemsstaterne, som er forenelige med hvidbogens målsætning, er en ajourført udgave af den energimodel, der blev brugt ved udarbejdelsen af hvidbogen, anvendt som det primære analysegrundlag, idet der tages hensyn til de senest tilgængelige tal (der er i udformningsprocessen brugt 1997-tal fra Eurostat samt tal for bruttoelforbruget fra referencescenariet [3]), hvortil kommer, at den seneste teknologiske udvikling, såsom fremskridt og nyskabelser inden for vindenergi, markedsindtrængningskurver osv. er indgået i beregningerne).

Den anvendte energimodel er SAFIRE (Strategic Assessment Framework for the Implementation of Rational Energy), som anvendtes allerede i forbindelse med Teres II-undersøgelsen, og som oprindelig udvikledes under Joule II-programmet [4].

---

[1] Teres II — The European Renewable Energy Study, Europa-Kommissionen, 1997. Med udgangspunkt i forskellige scenarier analyseres det i Teres II-undersøgelsen, hvor vidtrækkende politiske initiativer der er behov for med henblik på at nå Fællesskabets mål for udviklingen af VEK. Teres II gennemførtes for Europa-Kommissionen inden for rammerne af Altener-programmet og udgjorde den væsentligste del af analysegrundlaget for udarbejdelsen af hvidbogen.

[2] Energy in Europe — European Union Energy Outlook to 2020, særudgave, november 1999, Europa-Kommissionen — Det fælles analyseprojekt.

[3] Jf. fodnote 14.

[4] SAFIRE, Europa-Kommissionen, Generaldirektorat XII — Videnskab, Forskning og Udvikling, 1995.

SAFIRE er en meget avanceret database og computermodel, som blandt andet indeholder landespecifikke databaser med oplysninger om efterspørgselen efter energi fordelt på sektorer, energipriser, teknologiomkostninger og vedvarende energikilder. SAFIRE er til dette formål blevet forvaltet på land-til-land-basis for de 15 EU-lande, idet man har anvendt bedste praksis-scenariet fra Teres II-undersøgelsen, som er det scenario, der ligger til grund for 12 %-målet i hvidbogen.

De seneste oplysninger om medlemsstaternes mål og politikker er anvendt som referenceramme med henblik på at underbygge resultaterne af beregningerne i forbindelse med TERES II-ajourføringen og for at kontrollere, i hvilket omfang modelprojektioner og medlemsstaternes nuværende mål er i overensstemmelse med hinanden.

3. **Vejledende tal for medlemsstaternes mål**

De TWh-procentsatser og -beløb pr. medlemsstat, der er angivet i nedenstående tabel, er resultatet af ovenfor beskrevne analyse. De vejledende mål for medlemsstaterne er samlet forenelige med hvidbogens målsætning og fører i den ajourførte analyse til en VEK-E-andel af det samlede elforbrug i EU på i alt 22 % inden udgangen af 2010 ([1]). De vejledende mål for den enkelte medlemsstat er udtrykt som en procentdel af bruttoelforbruget inden udgangen af 2010 ([2]). Værdierne i TWh er med som reference.

Tallene for de enkelte landes bruttoelforbrug er taget fra referencescenariet i »Energy in Europe«. I dette referencescenario opereres der med en forventet stigning i den endelige efterspørgsel efter energi på 1,2 % om året i perioden 1995-2010. Opnår en medlemsstat et lavere bruttoelforbrug end det, der opereres med i referencescenariet, vil det samme mål i procent være ensbetydende med et lavere forbrug af VEK-E i TWh.

Vejledende tal for medlemsstaternes mål for VEK-E's bidrag til bruttoelforbruget inden udgangen af 2010

	I procent (*)	TWh
Østrig	78,1	55,3
Belgien	6,0	6,3
Danmark	29,0	12,9
Finland	35,0	33,7
Frankrig	21,0	112,9
Tyskland	12,5	76,4
Grækenland	20,1	14,5
Irland	13,2	4,5
Italien	25,0	89,6
Luxembourg	5,7	0,5
Nederlandene	12,0	15,9
Portugal	45,6	28,3
Spanien	29,4	76,6
Sverige	60,0	97,5
Det ForenedeKongerige	10,0	50,0
Den Europæiske Union	**22,1 %**	674,9

(*) VEK-E-forbruget i % af det samlede bruttoelforbrug på 3 058 TWh, jf. prognosen i referencescenariet.

([1]) Projekteringerne i hvidbogen var baseret på et tidligere opstillet scenario for elforbruget. I denne beregning er anvendt det nye 1999-scenario for elforbruget, hvori VEK-E-andelen af elforbruget er ændret fra hvidbogens 23,5 % til en andel på 22,1 %. Et forbrug på 675 TWh, som der opereres med i hvidbogen som bidrag til opnåelsen af målet på 12 % for vedvarende energikilders samlede andel, vil således resultere i en andel på 22,1 % af elforbruget.

([2]) For så vidt angår dette direktiv, er »elforbrug« i artikel 2 defineret som den indenlandske elproduktion plus import minus eksport (bruttoforbrug).

4. **De officielle oplysninger fra Eurostat om medlemsstaternes VEK-E-tal for 1997, sammenholdt med vejledende mål for 2010**

	VEK-E — % 1997	VEK-E — % 2010	VEK-E — % 1997 ekskl. vandkraft fra store anlæg	VEK-E — % 2010 ekskl. vandkraft fra store anlæg
Østrig	72,7	78,1	10,7	21,1
Belgien	1,1	6,0	0,9	5,8
Danmark	8,7	29,0	8,7	29,0
Finland	24,7	35,0	10,4	21,7
Frankrig	15,0	21,0	2,2	8,9
Tyskland	4,5	12,5	2,4	10,3
Grækenland	8,6	20,1	0,4	14,5
Irland	3,6	13,2	1,1	11,7
Italien	16,0	25,0	4,5	14,9
Luxembourg	2,1	5,7	2,1	5,7
Nederlandene	3,5	12,0	3,5	12,0
Portugal	38,5	45,6	4,8	21,5
Spanien	19,9	29,4	3,6	17,5
Sverige	49,1	60,0	5,1	15,7
Det Forenede Kongerige	1,7	10,0	0,9	9,3
Den Europæiske Union	**13,9 %**	**22,1 %**	3,2	12,5 %

Mulighederne for udnyttelse af vandkraft fra store anlæg afhænger i vidt omfang af geografiske forhold. For at tage højde for dette er ovenstående sammenligninger angivet såvel med som uden vandkraft fra store anlæg. De indbyrdes forskelle i tallene for den nuværende andel af VEK-E i de enkelte lande, hvor vandkraft fra store anlæg ikke er medregnet, viser i en vis udstrækning, hvorvidt politikker til fremme af VEK er gennemført hensigtsmæssigt.

Det skal bemærkes, at udviklingen inden for VEK-E siden 1997, som der endnu ikke foreligger officielle Eurostat-tal for, på flere områder synes at have været positiv, ligesom en lang række lande tilsyneladende er begyndt at føre effektive politikker til fremme af VEK.

Forslag til Rådets forordning om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende adskillelse af funktionerne intern revision og forudgående finanskontrol (finansforordningens artikel 24, stk. 5)

(2000/C 311 E/23)

KOM(2000) 341 endelig udg. — 2000/0135(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 31. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 279,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 78 h,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den omstændighed, at funktionerne intern kontrol og forudgående kontrol ved finansforordningens artikel 24, stk. 5, andet punktum, begge tillægges finansinspektøren, kan føre til en svækkelse af de to funktioner og sikrer ikke en god ligevægt mellem dem.

(2) Da finansforordningen endnu ikke er vedtaget, bør der snarest muligt ske en adskillelse af funktionen intern revision og de øvrige funktioner, der er tillagt finansinspektøren. Adskillelsen vil medføre, at finansinspektøren fortsætter med at udøve sine nuværende funktioner, herunder den forudgående kontrol, med undtagelse af den interne revision, som vil blive varetaget af en intern revisor, der er uafhængig af finansinspektøren.

(3) Den interne revisor vil have de samme fordele og forrettigheder som dem, der tilkommer finansinspektøren i henhold til finansforordningens artikel 24 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Finansforordningens artikel 24, stk. 5, affattes således:

»Finansinspektøren kontrollerer udgifts- og indtægtsbilag, om nødvendigt på stedet.«

Artikel 2

Som artikel 24a indsættes følgende:

»*Artikel 24a*

Institutionens interne revision varetages af en intern revisor, der er uafhængig af finansinspektøren. Den interne revisor udnævnes af de respektive institutioner på samme vilkår som finansinspektøren og har, ved udøvelsen af sit hverv, samme adgang til information som finansinspektøren, og han er, for at sikre hans uafhængighed, undergivet de samme regler og særlige foranstaltninger som dem, der i henhold til stk. 8 og 9 i artikel 24 finder anvendelse på finansinspektøren.

Den interne revision omfatter bl.a. evaluering af forvaltnings- og kontrolsystemernes effektivitet og kontrol af transaktionernes formelle rigtighed. Hvervet udøves i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne, jf. artikel 139.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 2000/24/EF med henblik på at udvide fællesskabsgarantien til Den Europæiske Investeringsbank til også at omfatte lån til projekter i Kroatien

(2000/C 311 E/24)

KOM(2000) 289 endelig udg. — 2000/0122(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 6. juni 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet (almindelige anliggender) vedtog den 6. marts 1995 forhandlingsdirektiver med henblik på indgåelse af en aftale om økonomisk og handelsmæssigt samarbejde med Kroatien, herunder en finansprotokol (Den Europæiske Investeringsbank). Finansprotokollen bestod i en særlig EIB-lånefacilitet for Kroatien på 230 mio. EUR over en femårig periode. Rådets Formandskab besluttede den 4. august 1995 på baggrund af genoptagelsen af militære operationer i Krajina at indstille forhandlingerne med Kroatien om aftalen om økonomisk og handelsmæssigt samarbejde.

(2) Nylige udviklinger som følge af resultatet ved parlaments- og præsidentvalgene i begyndelsen af år 2000 har fundamentalt ændret de politiske vilkår i Kroatien. Den nye kroatiske regering er fuldt ud indstillet på at gennemføre et politisk og økonomisk reformprogram i overensstemmelse med betingelserne for EU's stabiliserings- og associeringsproces for landene i det sydøstlige Europa.

(3) Rådet (almindelige anliggender) vedtog den 24. januar 2000 en særerklæring om Kroatien og gav på ny udtryk for sin vilje til at bistå Kroatien i landets bestræbelser på at tage de udfordringer op, som er forbundet med udviklingen af et tættere forhold til EU.

(4) Rådet (almindelige anliggender) opfordrede den 14. februar 2000 Kommissionen til at udarbejde en rapport om muligheden for at indlede forhandlinger om en stabiliserings- og associeringsaftale med Kroatien. Kommissionen agter at vedtage en sådan rapport senest i juni 2000.

(5) Det er af afgørende betydning, at EU giver udtryk for støtte til Kroatien nu under gennemførelsen af det politiske og økonomiske reformprogram, der blev udarbejdet efter valgene i begyndelsen af 2000 i overensstemmelse med EU's stabiliserings- og associeringsproces, ved at bidrage til landets investeringer i infrastrukturer og udviklingen af en privatsektor.

(6) Det er derfor hensigtsmæssigt at give EIB et garantimandat, således at EIB kan undertegne lån i Kroatien. EIB mener sig i stand til og er villig til at udvide lånene over egne midler til også at omfatte Kroatien i overensstemmelse med EIB's vedtægter.

(7) Rådet vedtog den 31. oktober 1994 forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland [1], ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1149/1999 [2].

(8) Rådets afgørelse 2000/24/EF [3] giver EIB en fællesskabsgaranti mod tab i forbindelse med lån til projekter uden for Fællesskabet (Central- og Østeuropa, Middelhavslandene, Latinamerika og Asien samt Den Sydafrikanske Republik).

(9) Denne globale garanti, som dækker EIB's generelle mandat til långivning uden for Fællesskabet, og som fastlagt i afgørelse 2000/24/EF, bør udvides til også at omfatte Kroatien. Lånelofterne bør forhøjes for at gøre det muligt at udvide de tilsvarende lånefacililteter til at omfatte Kroatien. Afgørelse 2000/24/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(10) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelsen af denne afgørelse end artikel 308 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I artikel 1 i afgørelse 2000/24/EF foretages følgende ændringer:

1) Stk. 1, andet afsnit, andet punktum, ændres således:

   a) i indledningen ændres »18 410 mio. EUR« til »18 660 mio. EUR«

   b) i første led ændres »8 680 mio. EUR« til »8 930 mio. EUR«.

2) I stk. 2, første led, indsættes »Kroatien« efter »Bulgarien«.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning fra dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

---

[1] EFT L 293 af 12.11.1994, s. 1.

[2] EFT L 139 af 2.6.1999, s. 1.

[3] EFT L 9 af 13.1.2000, s. 24.

Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ris

(2000/C 311 E/25)

KOM(2000) 278 endelig udg. — 2000/0151(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 13. juni 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesmarkedets funktion og udvikling inden for landbruget skal ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik, der navnlig skal omfatte en fælles markedsordning, der kan antage forskellige former alt efter produkt.

(2) Fællesskabets rismarked er i voldsom uligevægt, og situationen er præget af et meget stort interventionslager, der udgør ca. en femtedel af EF-produktionen, og som stiger mærkbart hvert år. Denne uligevægt skyldes både en stigning i den interne produktion, en forøgelse af indførslen samt en begrænsning af udførslen med restitution i overensstemmelse med landbrugsaftalen.

(3) Der bør søges en løsning af dette problem i forbindelse med en revision af den fælles markedsordning for ris, i og med at der tilstræbes en begrænsning af produktionen, en bedre ligevægt og et mere fleksibelt marked samt en bedre konkurrencedygtighed for EF-landbruget, samtidig med at de andre mål i traktatens artikel 33 forfølges, herunder opretholdelse af støtte til producenternes indkomst.

(4) Det fremgår af en dybtgående gennemgang af situationen i alle dens aspekter, at rissektorens integration i støtteordningen for producenterne af visse markafgrøder i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2704/1999 ([2]), kombineret med afskaffelsen af interventionsprisen er den mest passende løsning. Denne integration foretages ved forordning (EF) nr. . . ./2000 ([3]).

(5) Anvendelsen af den fælles toldtarif for indførslen kombineret med et mere fleksibelt marked vil genoprette ligevægten på rismarkedet og gøre EF-produktionen konkurrencedygtig. Producenterne vil som følge af anvendelsen af ovennævnte støtteordning modtage en kompensation for afskaffelsen af interventionsordningen.

(6) Der bør dog åbnes mulighed for dels, at der kan ydes støtte til privat oplagring, og dels, at der kan træffes foranstaltninger, når Fællesskabets marked er forstyrret eller trues af forstyrrelse, der kan bringe virkeliggørelsen af målene i traktatens artikel 33 i fare.

(7) Det er passende at yde en produktionsrestitution for risstivelse og afledte produkter som fastsat for produkterne i artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999 ([5]), som ovennævnte produkter konkurrerer med.

(8) Oprettelsen af et enhedsmarked for ris i Fællesskabet forudsætter, at der indføres en ordning for samhandelen med tredjelande. En samhandelsordning med importtold og eksportrestitutioner kan i princippet stabilisere EF-markedet. Samhandelsordningen er baseret på de aftaler, der er indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden.

(9) For at samhandelen til stadighed kan følges, bør det fastsættes, at der indføres en ordning for import- og eksportlicenser med stillelse af en sikkerhed, som skal garantere gennemførelsen af de transaktioner, som licensansøgningerne blev indgivet for.

(10) For at undgå eller afhjælpe de skadelige virkninger for EF's marked, som indførslen af visse produkter kan medføre, skal der ved indførslen af et eller flere af disse produkter betales en ekstra importtold, hvis visse betingelser er opfyldt.

(11) Kommissionen bør have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten, eller af andre af Rådets retsakter.

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.

([2]) EFT L 327 af 21.12.1999, s. 12.

([3]) Se side . . . i denne Tidende.

([4]) EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

([5]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18.

(12) Muligheden for ved udførsel til tredjelande at yde en restitution, som er lig med forskellen mellem priserne i EF og priserne på verdensmarkedet inden for de grænser, der fastsat i Verdenshandelsorganisationens (WTO) landbrugsaftale, kan sikre EF's deltagelse i den internationale samhandel med ris. Der er fastsat grænser for mængde og værdi for disse restitutioner.

(13) Værdigrænserne kan overholdes ved restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol, der foretages i forbindelse med reglerne om Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget. Kontrollen kan lettes ved obligatorisk forudfastsættelse af restitutionerne, uden at dette udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af destinationen inden for et geografisk område, der er omfattet af en enkelt restitutionssats. Hvis destinationen ændres, bør der ske udbetaling af den restitution, der gælder for den virkelige destination, idet restitutionsbeløbet dog ikke må være større end det, der gælder for den forudfastsatte destination.

(14) For at det kan kontrolleres, om mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv overvågningsordning. Med henblik herpå bør en restitution kun ydes mod fremlæggelse af en eksportlicens. Restitutionerne bør inden for de tilladte grænser ydes afhængigt af den særlige situation for det berørte produkt. Der kan kun tillades undtagelser herfra for forarbejdede produkter uden for traktatens bilag II, som der ikke gælder værdigrænser for, og for fødevarehjælp, der er fritaget for enhver begrænsning. Der bør åbnes mulighed for, at de strenge forvaltningsregler kan fraviges for produkter, som udførslerne med restitution ikke kan overstige mængdegrænserne for.

(15) Ud over ovennævnte ordning, og i det omfang det er nødvendigt for, at den kan fungere efter hensigten, bør der åbnes mulighed for, at anvendelsen af proceduren for aktiv og passiv forædling kan reguleres eller, når markedssituationen kræver det, forbydes.

(16) Toldordningen gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved EF's ydre grænser. I usædvanlige tilfælde kan den ordning, der er indført for det indre marked og for told, dog vise sig utilstrækkelig. For at EF's marked i sådanne tilfælde ikke skal være forsvarsløs over for eventuelle forstyrrelser som følge deraf, bør EF have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af aftalerne i Verdenshandelsorganisationen.

(17) Oprettelsen af et enhedsmarked kan bringes i fare ved visse former for støtte. De bestemmelser i traktaten, som gør det muligt at vurdere støtte, som medlemsstaterne yder, og forbyde støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, bør derfor finde anvendelse i rissektoren.

(18) Tilsynet med udviklingen på EF's marked for ris kræver, at medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for, at nærværende forordning kan anvendes.

(19) For at lette iværksættelsen af nærværende forordnings bestemmelser bør der indføres en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen. De nødvendige foranstaltninger for nærværende retsakts iværksættelse vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [1].

(20) EF bør finansiere medlemsstaternes udgifter som følge af de forpligtelser, der følger af nærværende forordning, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [2].

(21) Den fælles markedsordning for ris bør på samme tid tilgodese målene i traktatens artikel 33 og 131.

(22) Den fælles markedsordning for ris, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 [4], er blevet ændret flere gange. På grund af antallet af teksterne, deres komplicerede karakter og offentliggørelsen i forskellige numre af De Europæiske Fællesskabers Tidende er disse tekster vanskelige at anvende, og de opfylder således ikke det krav om klarhed, der må stilles til retsforskrifter. De bør derfor kodificeres i en ny forordning, og forordning (EF) nr. 3072/95 bør ophæves. Som følge af afskaffelsen af interventionsprisen bør der endvidere ske en ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3073/95 af 22. december 1995 om fastlæggelse af standardkvaliteten for ris [5], som interventionsprisen tidligere blev fastsat ud fra.

(23) Overgangen fra forordning (EF) nr. 3072/95 til nærværende forordning kan volde problemer, som der ikke er taget højde for på nuværende tidspunkt. Hvis sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger. For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen er det også hensigtsmæssigt at bemyndige Kommissionen til at løse individuelle og specifikke problemer midlertidigt og ekstraordinært.

---

[1] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

[2] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

[3] EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

[4] EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.

[5] EFT L 329 af 30.12.1995, s. 33.

(24) Det bør fastsættes, at den nye fælles markedsordning anvendes fra den 1. juli 2001 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for ris omfatter en ordning for det indre marked og samhandelen med tredjelande og gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
a) fra 1006 10 21 til 1006 10 98	Uafskallet ris
1006 20	Afskallet ris (cargo rice eller brown rice)
1006 30	Delvis sleben ris eller sleben ris, også poleret eller glaseret
b) 1006 40 00	Brudris
c) 1102 30 00	Rismel
1103 14 00	Gryn og groft mel af ris
1103 29 50	Pellets af ris
1104 19 91	Flager af ris
1108 19 10	Risstivelse

2. I nærværende forordning forstås ved uafskallet ris, afskallet ris, delvis sleben ris, sleben ris, rundkornet ris, middelkornet ris, langkornet ris og brudris de i bilag A, del I, definerede produkter.

Definitionen af korn og brudris, der ikke er af fejlfri kvalitet, er anført i bilag A, del II.

Kommissionen:

— fastsætter omregningssatserne for ris på de forskellige forarbejdningstrin, forarbejdningsomkostningerne og biprodukternes værdi

— kan ændre definitionerne i stk. 2.

efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

Artikel 2

Nærværende forordning anvendes uanset foranstaltningerne til støtte af producenter af visse markafgrøder som fastsat i forordning (EF) nr. 1251/1999.

AFSNIT I

DET INDRE MARKED

Artikel 3

1. Der kan ydes en produktionsrestitution for stivelse og visse afledte produkter, der er fremstillet af ris og brudris, og som anvendes til fremstilling af bestemte varer.

Restitutionen fastsættes periodisk.

2. Kommissionen foretager efter proceduren i artikel 19, stk. 2, følgende:

a) Den fastlægger de produkter, som restitutionen ydes for;

b) Den fastsætter restitutionsbeløbene;

c) Den vedtager gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel.

Artikel 4

1. For leverancer til det franske oversøiske departement Reunion af produkter henhørende under KN-kode 1006 (undtagen KN-kode 1006 10 10), der indføres fra medlemsstaterne og er bestemt til forbrug i Reunion, og som falder ind under et af de i traktatens artikel 23, stk. 2, nævnte tilfælde, kan der fastsættes et tilskud.

Størrelsen af dette tilskud fastsættes under hensyn til forsyningsbehovet på Reunions marked ud fra forskellen mellem noteringerne eller priserne for de pågældende produkter på verdensmarkedet og noteringerne eller priserne for de samme produkter på EF's marked samt, om nødvendigt, priserne på disse produkter i Reunion.

2. Tilskuddets størrelse fastsættes periodisk. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ om nødvendigt ændre tilskuddets størrelse i det mellemliggende tidsrum.

Tilskuddets størrelse kan fastsættes ved licitation.

3. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 20, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel.

Tilskuddets størrelse fastsættes efter samme procedure.

Artikel 5

Konstateres der på EF's marked en væsentlig prisstigning eller et væsentligt prisfald, og det må påregnes, at denne situation kan vedvare og markedet dermed forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan de nødvendige foranstaltninger træffes efter proceduren i artikel 19, stk. 2. Disse foranstaltninger kan bl.a. have form af støtte til privat oplagring.

Artikel 6

De producerende medlemsstater meddeler hvert år Kommissionen på betingelser, der nærmere skal fastsættes efter proceduren i artikel 19, stk. 2, oplysningerne om risarealerne, produktionen, udbytterne samt lagrene hos producenterne og i rismøllerne med detaljerede data pr. sort. Disse data skal være baseret på en ordning, der omfatter obligatoriske erklæringer fra producenterne og rismøllerne, og som medlemsstaten indfører, forvalter og kontrollerer.

AFSNIT II

SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

Artikel 7

1. Indførsel til EF eller udførsel herfra af de i artikel 1 omhandlede produkter sker mod fremlæggelse af en licens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i EF den pågældende er etableret, uden at dette anfægter anvendelsen af artikel 10.

Import- og eksportlicenser gælder i hele EF. Licenserne udstedes mod, at der stilles en sikkerhed som garanti for indførsel eller udførsel i licensernes gyldighedsperiode. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel vedtages efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

Afdeling I

Bestemmelser for indførsel

Artikel 8

1. Medmindre andet er fastsat i nærværende forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 gælder følgende ved indførsel til det franske oversøiske departement Reunion af produkter, som er bestemt til forbrug eller til at blive anvendt i Reunion:

a) Der opkræves ingen told for produkter henhørende under KN-koderne 1006 10, 1006 20 og 1006 40 00;

b) Tolden for produkter henhørende under KN-kode 1006 30 multipliceres med koefficienten 0,30.

3. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 19, stk. 2, gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel, bl.a. med hensyn til muligheden, hvis det viser sig relevant, for i bestemte tilfælde at give de erhvervsdrivende mulighed for inden de pågældende forsendelser at få kendskab til den importbelastning, der vil blive pålagt.

Artikel 9

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af indførsel af bestemte landbrugsprodukter i artikel 1 pålægges indførsel af et eller flere af disse produkter til toldsatsen i artikel 8 en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den landbrugsaftale, der i henhold til traktatens artikel 300 er indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, er opfyldt, undtagen hvis der ikke er risiko for, at indførslen skaber forstyrrelser på EF's marked, eller hvis virkningerne ikke står i forhold til det mål, der forfølges.

2. EF meddeler Verdenshandelsorganisationen de udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold.

Den mængde, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af indførslen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvor de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende forsendelse.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF's importmarked.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel efter proceduren i artikel 19, stk. 2. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i landbrugsaftalen.

Artikel 10

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, som er indgået i henhold til traktatens artikel 300, eller af andre retsakter, som Rådet har vedtaget i forbindelse med traktaten, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

2. Forvaltningen af toldkontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (»først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (metoden »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (metoden »traditionelle importører/nye mønstre«).

Der kan anvendes andre metoder.

Metoderne må ikke medføre ubegrundet forskelsbehandling af de erhvervsdrivende.

3. Ved valg af metode tages der eventuelt hensyn til EF-markedets forsyningsbehov og nødvendigheden af at bevare dette markeds ligevægt, uden at de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået som led i handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, herved berøres.

4. Gennemførelsesbestemmelserne indeholder regler om åbning af årlige toldkontingenter med en hensigtsmæssig tidsfordeling, fastlægger om nødvendigt den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der gør det muligt at kontrollere den i litra a) nævnte sikkerhed

og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Afdeling II

Bestemmelser for udførsel

Artikel 11

1. For at muliggøre udførsel af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag B, på grundlag af noteringerne eller priserne for disse produkter på verdensmarkedet inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i EF i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilag B, må ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uændret stand.

2. For tildeling af de mængder, der kan udføres med restitution, skal den valgte fremgangsmåde være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EF-udførslens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende;

b) den, der administrativt set er lettest for de erhvervsdrivende ud fra forvaltningsbehovet;

c) af en sådan art, at de berørte erhvervsdrivende behandles lige.

3. Restitutionen er den samme for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Kommissionen fastsætter restitutionerne efter proceduren i artikel 19, stk. 2. Fastsættelsen kan bl.a. foretages:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) ved licitation for produkter, som denne fremgangsmåde er passende for.

Kommissionen kan om nødvendigt ændre restitutionerne, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, i løbet af tidsintervallet på begæring fra en medlemsstat eller på dens eget initiativ.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, fastsættes mindst en gang om måneden.

4. Restitutionsbeløbene fastsættes under hensyntagen til følgende:

a) den nuværende situation og den forventede udvikling med hensyn til:

— priserne for ris og brudris og de disponible mængder på EF-markedet

— priserne for ris og brudris på verdensmarkedet

b) målet med den fælles markedsordning for ris, som er at sikre ligevægt på dette marked og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og samhandel

c) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300

d) behovet for at undgå forstyrrelser på EF's marked

e) de økonomiske aspekter i forbindelse med de påtænkte udførsler.

5. Restitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter fastsættes under hensyn til følgende specifikke kriterier:

— priserne på EF's repræsentative markeder

— eksportpriserne.

— afsætningsomkostningerne og de gunstigste transportomkostninger for transport fra de i første led omhandlede markeder i EF til EF's eksporthavne eller andre udførselssteder, der betjener disse markeder, samt transportomkostningerne mv. på verdensmarkedet.

De i stk. 1 nævnte priser på verdensmarkedet fastlægges under hensyn til:

— priserne på tredjelandenes markeder

— de gunstigste importpriser ved indførsel til bestemmelsestredjelande fra andre tredjelande

— tilbudspriserne franko EF's grænse.

Artikel 12

1. For produkter, der udføres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af en eksportlicens.

2. Ved udførsel af produkter i uændret stand anvendes det restitutionsbeløb, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om en differentieret restitution, det restitutionsbeløb, som gælder den samme dag

a) for den i licensen anførte destination

eller

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført i licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den destination, der er anført i licensen.

For at undgå misbrug af den fleksibilitet, der er fastsat i dette stykke, kan der træffes passende foranstaltninger.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan efter proceduren i artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 [1] udvides til at omfatte produkter, når de udføres i form af varer, som er anført i bilag B.

4. Stk. 1 og 2 kan efter proceduren i artikel 19, stk. 2, fraviges for produkter, hvis der ydes restitution for dem i forbindelse med fødevarehjælp.

5. Restitutionerne for de artikel 1 omhandlede produkter og de i artikel 1 omhandlede produkter, der udføres i form af varer, som er anført i bilag B, kan efter proceduren i artikel 19, stk. 2, justeres ud fra udviklingen i priserne på EF-markedet. Kommissionen kan om nødvendigt ændre disse justeringer.

6. Restitutionen for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter udbetales, når det godtgøres, at produkterne

— helt er fremstillet i EF som omhandlet i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2913/92 undtagen i tilfælde af anvendelse af stk. 6

— er udført fra EF

og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført i licensen, eller en anden destination, for hvilken der var fastsat en restitution, uden at dette berører stk. 2, litra b). Der kan dog gøres undtagelser fra denne regel efter proceduren i artikel 19, stk. 2, hvis der fastlægges betingelser, der giver tilsvarende garantier.

Der kan vedtages supplerende bestemmelser efter den samme procedure.

7. Der ydes ingen restitution ved udførsel af ris, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør,

— at det produkt, der skal udføres, er identisk med det tidligere indførte produkt

og

— at al importtold blev opkrævet ved dette produkts overgang til fri omsætning.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den told, der blev opkrævet ved indførslen, hvis tolden er lavere end den gældende restitution. Hvis den opkrævede told er større end den gældende restitution, ydes den gældende restitution.

8. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der følger af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300, sikres ved hjælp af eksportlicenser, der udstedes for de fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. Ved overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået i forbindelse med handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af en referenceperiodes udløb.

[1] EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18.

Artikel 13

1. Gennemførelsesbestemmelserne til artikel 11 og 12, herunder bestemmelserne om genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan udføres, vedtages efter proceduren i artikel 19, stk. 2. I forbindelse med disse bestemmelser kan Kommissionen vedtage regler om kvaliteten af de produkter, der kan ydes eksportrestitutioner for.

Bilag B ændres efter samme procedure.

2. Gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 1, for produkter, der udføres i form af varer, som er anført i bilag B, vedtages efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Afdeling III

Fælles bestemmelser

Artikel 14

1. I det omfang det er nødvendigt for, at den fælles markedsordning for ris kan fungere korrekt, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation er af særligt hastende karakter, og EF's marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, træffer Kommissionen uanset stk. 1 på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ beslutning om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne. De pågældende foranstaltninger må ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter modtagelsen af anmodningen.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet en afgørelse inden for tre måneder, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 15

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af nærværende forordning. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af nærværende forordning, herunder definitionerne i bilag A, del I, er hentet fra den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i nærværende forordning eller vedtaget i henhold til dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med tilsvarende virkning som told

— anvendelse af kvantitative restriktioner for indførslen eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16

1. Bliver EF's marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af indførsler eller udførsler udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 33 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring fra en medlemsstat eller på eget initiativ afgørelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter modtagelsen af begæringen.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter den dag, hvor den blev indbragt.

4. Nærværende artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i henhold til traktatens artikel 300, stk. 2.

AFSNIT III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 17

Traktatens artikel 87, 88 og 89 finder anvendelse på produktion af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 18

Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for nærværende forordnings anvendelse. De oplysninger, der skal meddeles, fastlægges efter proceduren i artikel 19, stk. 2. Efter samme procedure vedtages de nærmere bestemmelser om meddelelse og udbredelse af disse oplysninger.

Artikel 19

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Korn, der er oprettet ved artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under overholdelse af samme afgørelses artikel 8.

3. Den i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsatte periode fastsættes til en måned.

Artikel 20

Komitéen kan behandle ethvert spørgsmål, som formanden forelægger den enten på eget initiativ eller på begæring fra en medlemsstats repræsentant.

Artikel 21

Forordning (EF) nr. 1258/1999 og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 22

Ved anvendelsen af nærværende forordning skal der samtidig på passende måde tages hensyn til de mål, der er fastsat i traktatens artikel 33 og 131.

AFSNIT IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Efter proceduren i artikel 19, stk. 2, vedtager Kommissionen:

a) de nødvendige foranstaltninger for at lette overgangen fra ordningen i forordning (EF) nr. 3072/95 til ordningen i nærværende forordning. Disse foranstaltninger dækker bl.a. afsætning af produkter, der er opkøbt ved intervention i medfør af ovennævnte forordning

b) de nødvendige foranstaltninger for at løse specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan, hvis de er behørigt begrundet, afvige fra visse bestemmelser i nærværende forordning.

Artikel 24

1. Forordning (EF) nr. 3072/95 og forordning (EF) nr. 3073/95 ophæves.

2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 3072/95 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag C.

Artikel 25

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG A

I. **DEFINITIONER**

1. a) *Uafskallet ris:* ris med skaller, tærsket.

   b) *Afskallet ris (hinderis):* ris, hvorfra kun skallerne er fjernet. Herunder hører bl.a. ris, der er kendt under handelsbetegnelserne »brown rice«, »cargo rice«, »loonzain rice« og »riso sbramato«.

   c) *Delvis sleben ris:* ris, hvorfra skallerne, en del af kimen og alle eller en del af de ydre sølvhinder, men ikke de indre sølvhinder, er fjernet.

   d) *Sleben ris:* ris, hvorfra skallerne, de ydre og indre sølvhinder og kimen — for langkornet ris og middelkornet ris fuldstændigt og for rundkornet ris i det mindste delvis — er fjernet, hvorved dog indtil 10 % af kornene kan have hvide længderiller.

2. a) *Rundkornet ris:* ris, hvis korn har en længde på 5,2 mm og derunder, mens forholdet mellem kornets længde og bredde er på under 2.

   b) *Middelkornet ris:* ris, hvis korn har en længde på over 5,2 mm, men højst 6,0 mm, mens forholdet mellem kornets længde og bredde er på under 3.

   c) *Langkornet ris:*

      i) ris, hvis korn har en længde på over 6,0 mm, mens forholdet mellem kornets længde og bredde er på over 2, men under 3

      ii) ris, hvis korn har en længde på over 6,0 mm, mens forholdet mellem kornets længde og bredde er på mindst 3.

   d) *Måling af kornene:* kornene måles ved sleben ris efter følgende metode:

      i) der udtages en repræsentativ prøve af partiet

      ii) prøven sorteres, så der kun er hele korn tilbage, herunder umodne korn

      iii) der foretages to målinger, begge gange af 100 korn, og gennemsnittet fastslås

      iv) resultatet udtrykkes i mm afrundet til en decimal.

3. *Brudris*: knuste korn, hvis længde er tre fjerdedele og derunder af hele korns gennemsnitslængde.

II. **DEFINITIONER AF KORN OG BRUDRIS, DER IKKE ER AF FEJLFRI KVALITET**

A. *Hele korn*

Korn, hvoraf — uafhængigt af hvert forarbejdningstrins særlige kendetegn — højst en del af tanden er fjernet.

B. *Studsede korn*

Korn, hvoraf hele tanden er fjernet.

C. *Brudte korn eller brudris*

Korn, hvoraf en del oven for tanden er fjernet. Brudris omfatter:

— grov brudris (dele af korn, hvis længde udgør halvdelen eller derover af kornet, men ikke hele kornet)

— mellemfin brudris (dele af korn, hvis længde udgør en fjerdedel eller derover af kornet, men hvis størrelse ikke når mindstestørrelsen for grov brudris)

— fin brudris (dele af korn, hvis længde udgør mindre end en fjerdedel af kornet, men som ikke passerer gennem en sigte med en maskestørrelse på 1,4 mm)

— knuste korn (små splinter eller smådele af korn, som passerer gennem en sigte med en maskestørrelse på 1,4 mm); for knuste korn anses flækkede korn (korn, som er spaltet på langs).

D. *Grønne korn*

Korn, som ikke er modnet helt.

E. *Korn med naturlige misdannelser*

For naturlige misdannelser anses alle arvelige eller ikke-arvelige deformeringer i forhold til sortens typiske morfologiske karakteristika.

F. *Kridtagtige korn*

Korn, hvor mindst tre fjerdedele af overfladen har et uigennemsigtigt og melagtigt udseende.

G. *Korn med røde riller*

Korn med røde længderiller, som er rester af sølvhinden, og hvis farve kan være af forskellig styrke og nuance.

H. *Plettede korn*

Korn med en lille, nøje afgrænset rund plet af mørk farve og af mere eller mindre regelmæssig form. For plettede korn anses endvidere korn, som har svage sorte og flade riller. Rillerne og pletterne må ikke udvise nogen gul eller mørk aura.

I. *Skjoldede korn*

Korn, på hvilke der på et begrænset område af overfladen er indtrådt en tydelig ændring af den normale farve. Pletterne kan være af forskellig farve (sortagtige, rødlige, brune osv.). For pletter anses endvidere alle dybe sorte riller. Har pletterne en intensiv og påfaldende farve (sort, rosa og rødbrun), og er de lige så store som eller større end halvdelen af kornene, skal disse anses for gule korn.

J. *Gule korn*

Korn, hvis naturlige farve har ændret sig helt eller delvis af anden årsag end ved tørring, og som har antaget forskellige nuancer fra citrongul til orangegul.

K. *Ravfarvede korn*

Korn, som har undergået en ensartet, let og generel farveændring, som ikke skyldes tørring. Ved denne farveændring antager kornene en lys, ravagtig farve.

BILAG B

KN-kode	Varebeskrivelse
0403	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, også koncentreret, tilsat sukker eller andre sødemidler, aromatiseret eller tilsat frugt eller kakao
ex 1704	Sukkervarer uden indhold af kakao (herunder hvid chokolade):
fra 1704 90 51 til 1704 90 99	— — I andre tilfælde
ex 1806	Chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao undtagen underpositionerne 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 og 1806 90 90
1901	Maltekstrakt tilberedte næringsmidler fremstillet af mel, stivelse eller maltekstrakt, uden indhold af kakao eller med et indhold på mindre end 40 vægtprocent, beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet; tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404, uden indhold af kakao eller med et indhold på mindre end 5 vægtprocent, beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet;

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 1902	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt:
1902 20 91	— — — Kogte
1902 20 99	— — — Andre varer
1902 30	— Andre pastaprodukter:
1902 40 90	— — I andre tilfælde
1904	Varer fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f.eks. cornflakes); korn, undtagen majs, i form af kerner, flager eller andet bearbejdet korn (undtagen mel), forkogt eller på anden måde tilberedt, ikke andetsteds tariferet
ex 1905	Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, også tilsat kakao; kirkeoblater, oblatkapsler til lægemidler, segloblater og lignende varer af mel eller stivelse
1905 90 20	Kirkeoblater, oblatkapsler til lægemidler, segloblater og lignende varer af mel eller stivelse
ex 2004	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne undtagen produkter henhørende under pos. 2006:
2004 10 91	— — — Kartofler i form af mel eller flager
ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne undtagen produkter henhørende under pos. 2006:
2005 20 10	— — Kartofler i form af mel eller flager
ex 2008	Frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret på anden måde, også tilsat sukker, andre sødemidler eller alkohol, ikke andetsteds tariferet:
2008 11 10	— — — Jordnøddesmør
ex 2101	Ekstrakter, essenser og koncentrater af kaffe, te eller maté samt varer tilberedt på basis af disse produkter eller på basis af kaffe, te eller maté; brændt cikorie og andre brændte kaffeerstatninger samt ekstrakter, essenser og koncentrater deraf:
2101 12	— — Varer tilberedt på basis af ekstrakter, essenser eller koncentrater eller på basis af kaffe:
2101 20 92 2101 20 98	— — — Varer tilberedt på basis af ekstrakter, essenser eller koncentrater eller på basis af te eller maté
2105 00	Konsumis, også med indhold af kakao
2106	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet
ex 3505	Dextrin og anden modificeret stivelse (herunder forklistret og esterificeret stivelse) undtagen esterificeret og etherificeret stivelse i underposition 3505 10 50; lim på basis af stivelse, dextrin eller anden modificeret stivelse
ex 3809	Efterbehandlingsmidler, acceleratorer til farvning eller til fiksering af farvestoffer samt andre produkter og præparater (f.eks. tilberedte appretur- og bejdsemidler), der anvendes i tekstil-, papir- eller læderindustrien eller i nærstående industrier, ikke andetsteds tariferet:
ex 3809 10	— På basis af stivelse eller stivelsesprodukter

BILAG C

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 3072/95	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
	Artikel 2
Artikel 2	—
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 3
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 4
	Artikel 5
	Artikel 6
Artikel 11, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 11, stk. 3	Artikel 8, stk. 2
Artikel 11, stk. 4	Artikel 8, stk. 3
Artikel 12, stk. 1, 2, 3 og 4	Artikel 9, stk. 1, 2, 3 og 4
	Artikel 10
Artikel 13, stk. 1, 2 og 3	Artikel 11, stk. 1, 2 og 3
Artikel 13, stk. 4 og 5	Artikel 11, stk. 4 og 5
Artikel 13, stk. 6	—
Artikel 13, stk. 7 til 14	Artikel 12
Artikel 13, stk. 15	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 17
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 18
Artikel 22	Artikel 19
Artikel 23	Artikel 20
Artikel 24	Artikel 22
Artikel 25, stk. 1, 2, 3, og 4	Artikel 24
Artikel 25 stk. 5	Artikel 23
Artikel 26	Artikel 21
Artikel 27	Artikel 25
Bilag A	Bilag A — Del I
	Bilag A — Del II
Bilag B	Bilag B
Bilag C	Bilag C

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenterne af visse markafgrøder for deri at indlemme ris

(2000/C 311 E/26)

KOM(2000) 278 endelig udg. — 2000/0152(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 13. juni 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den fælles landbrugspolitik sigter mod at nå de mål, der er fastsat i traktatens artikel 33, under hensyntagen til markedssituationen.

(2) EF's rismarked er i voldsom uligevægt, og situationen er præget af et meget stort interventionslager, der udgør ca. en femtedel af EF-produktionen, og som stiger mærkbart hvert år. Denne uligevægt skyldes både en forøgelse af den interne produktion, en forøgelse af indførslen samt en begrænsning af udførslen med restitution ifølge den almindelige landbrugsaftale.

(3) Hvis støtteordningen for priser som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1955 om den fælles markedsordning for ris [1] opretholdes, vil interventionslagret af ris stige regelmæssigt i betragtning af vanskeligheden med at finde afsætningsmuligheder for disse lagre, hvilket vil medføre en mærkbar stigning i budgetudgifterne.

(4) Der bør søges en løsning på dette problem i forbindelse med en revision af den fælles markedsordning for ris. Løsningen bør gå ud på en begrænsning af produktionen, en bedre ligevægt og et mere fleksibelt marked samt en bedre konkurrencedygtighed for EF's landbrug, samtidigt med at de andre mål i traktatens artikel 33 forfølges, herunder opretholdelse af støtte til producenternes indkomst. Denne ændring foretages ved forordning (EF) nr. . . ./2000.

(5) Det fremgår af en dybtgående gennemgang af situationen i alle dens aspekter, at rissektorens integration i støtteordningen for producenterne af visse markafgrøder i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 [2], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2704/1999 [3], og i forordning (EF) nr. . . ./2000 for deri at indlemme hør og hamp til fiberproduktion kombineret med afskaffelsen af interventionsprisen er den mest passende løsning.

(6) Da ris har et andet udbytte end de andre kornarter, bør medlemsstaterne have mulighed for at fastsætte et særskilt udbytte for dette produkt.

(7) Inddragelsen af ris i støtteordningen for producenter af visse markafgrøder medfører i visse medlemsstater en ændring af gennemsnitsudbytterne. Dataene for disse gennemsnitsudbytter i forordningen bør derfor tilpasses.

(8) I betragtning af afskaffelsen af interventionsprisen bør det enkelte grundbeløb, der er fastsat for samtlige markafgrøder fra det første produktionsår, anvendes på ris.

(9) De nødvendige foranstaltninger for nærværende retsakts iværksættelse vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [4] —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1251/1999 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 3, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Det vandede basisareal skal være lig med det gennemsnitlige areal, der i 1989, 1990 og 1991 blev vandet med henblik på dyrkning af markafgrøder, herunder forhøjelser i medfør af artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, sidste punktum, i forordning (EØF) nr. 1765/92. De arealer, der skal tages i betragtning for ris i forbindelse med dette særskilte areal, er fastsat i artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95.

[1] EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

[2] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.

[3] EFT L 327 af 21.12.1999, s. 12.

[4] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Det vandede basisareal i Portugal skal gradvis forøges med 60 000 ha for de arealer, hvor det er fastslået, at investeringerne i vandingsanlæg blev påbegyndt efter den 1. august 1992. Denne forøgelse kan helt eller delvis lægges til det vandede majsareal som omhandlet i artikel 3, stk. 2.«

2. Artikel 3 indsættes som stk. 3a:

»3a. Medlemsstaterne kan i deres regionaliseringsplan vælge for ris at anvende en særskilt udbyttesats for hver produktionsregion. Disse særskilte udbytter fastsættes på et sådant niveau, at deres vægtede gennemsnit er 6,04 for Italien, 6,35 for Spanien, 7,48 for Grækenland, 6,05 for Portugal og 5,86 for Frankrig. I så fald skal der fastlægges et basisareal som omhandlet i artikel 2, stk. 2, særskilt for ris.«

3. I artikel 3, stk. 6, indsættes som sidste afsnit:

»Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en eventuel revision af regionaliseringsplanerne for deri at inkludere dataene for ris senest den 1. august 2000.«

4. Artikel 3, stk. 7, første afsnit, affattes således:

»Vælger en medlemsstat i medfør af stk. 1 at fastlægge produktionsregioner, hvis afgrænsning ikke svarer til afgrænsningen af de regionale basisarealer, forelægger den Kommissionen en oversigt over alle ansøgninger om betaling og de hertil svarende udbytter. Fremgår det af disse oplysninger, at det gennemsnitsudbytte, der følger af regionaliseringsplanen for 1993, eller det gennemsnitsudbytte, der for Østrig, Finland og Sverige følger af planen for 1995, eller det udbytte, der for Italien, Spanien, Grækenland, Portugal og Frankrig er fastsat til henholdsvis 4,00 t/ha, 2,95 t/ha, 3,48 t/ha, 3,00 t/ha og 6,02 t/ha, er overskredet for en medlemsstat, nedsættes alle betalinger i denne medlemsstat for det følgende produktionsår i forhold til den konstaterede overskridelse. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse, når den mængde udtrykt i tons korn, for hvilken der er indgivet ansøgninger, ikke overstiger den mængde, der fremkommer ved at multiplicere medlemsstatens samlede basisareal med ovennævnte gennemsnitsudbytte.«

5. Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Den i stk. 1 nævnte beregning foretages ved anvendelse af det gennemsnitlige kornudbytte for alle markafgrøder. Vælger en medlemsstat at anvende et særskilt udbytte som fastsat i artikel 3, stk. 3a, anvendes dette udbytte for ris, og det gennemsnitlige kornudbytte for de andre markafgrøder end ris.

Behandles majs særskilt, anvendes »majsudbyttet« dog for majs og ris og udbyttet for »andre kornarter end majs« for korn, oliefrø og hørfrø samt for hør og hamp til fiberproduktion.«

6. I artikel 4, stk. 3, første afsnit, indsættes følgende:

»for ris:

— 63,00 EUR/t fra produktionsåret 2001/2002.«

7. I artikel 6, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»Senest den 31. december 2003 sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport om miljøsituationen for risproduktionen med særlig henvisning til udviklingen i de traditionelle områder og virkningen af nationale foranstaltninger, der træffes for at bevare miljøinteressen for udtagne risdyrkningsarealer.«

8. I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) den indledende sætning affattes således:

»Gennemførelsesbestemmelserne til nærværende kapitel vedtages efter proceduren i artikel 9a, stk. 2, især gennemførelsesbestemmelserne vedrørende:«

b) i første afsnit indsættes følgende led efter femte led:

»— ris og eventuelt fastsættelse af det særskilte basisareal under hensyntagen til de arealer, der er fastsat i artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95,«

c) andet afsnit, første led, nr. ii), affattes således:

»ii) certificeret frø i tilfælde af hård hvede, ris samt hør og hamp til fiberproduktion,«

9. Som artikel 9a indsættes:

»Artikel 9a

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Korn, der blev oprettet ved artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under overholdelse af samme afgørelses artikel 8.

3. Den i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsatte periode fastsættes til en måned«

10. I artikel 10, stk. 3, sidste afsnit, og artikel 12 erstattes henvisningen til »artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92« med henvisningen til »artikel 9a, stk. 2«.

11. I bilag I indsættes som punkt VI:

KN-kode	Varebeskrivelse
VI. RIS	
1006 10	Ris

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 2001/2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.